

มาตรฐานโรงพยาบาล JCI

<http://www.welovemed.com/education/hstandardsthai/>

JCI ฉบับที่ 5 ฉบับปัจจุบัน แบ่งเป็นกี่ส่วน และมีหัวข้ออะไรบ้าง

ตอนที่ 1 Section : ข้อกำหนดในการเข้าร่วมการรับรอง Accreditation Participation Requirements ((ใหม่)

= หัวข้อใหม่เมื่อเทียบกับ ฉบับที่ 4 ฉบับก่อนหน้า)

⇒ ข้อกำหนดในการเข้าร่วมการรับรอง Accreditation Participation Requirements (APR)

ตอนที่ 2 Section II: มาตรฐานที่มุ่งเน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง Patient-Centered Standards

⇒ เป้าหมายความปลอดภัยผู้ป่วยสากล International Patient Safety Goals (IPSG)

⇒ การเข้าถึงบริการและการดูแลอย่างต่อเนื่อง Access to Care and Continuity of Care (ACC)

⇒ สิทธิผู้ป่วยและครอบครัว Patient and Family Rights (PFR)

⇒ การประเมินผู้ป่วย Assessment of Patients (AOP)

⇒ การดูแลผู้ป่วย Care of Patients (COP)

⇒ การดูแลด้านวิสัญญีและศัลยกรรม Anesthesia and Surgical Care (ASC)

⇒ การจัดการด้านยาและการใช้ยา Medication Management and Use (MMU)

⇒ การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและครอบครัว Patient and Family Education (PFE)

ตอนที่ 3 Section III: มาตรฐานการบริหารจัดการสถานพยาบาล Health Care Organization Management Standards

⇒ การพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย Quality Improvement and Patient Safety (QPS)

⇒ การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ Prevention and Control of Infections (PCI)

⇒ การกำกับดูแลกิจการ การนำ และทิศทางองค์กร Governance Leadership, and Direction (GLD)

⇒ การจัดการอาคารสถานที่และความปลอดภัย Facility Management and Safety (FMS)

⇒ คุณสมบัติและการศึกษาของบุคลากร Staff Qualifications and Education (SQE)

⇒ การจัดการกับสารสนเทศ Management of Information (MOI) (เปลี่ยนแปลง)

ตอนที่ 4 Section IV: มาตรฐานของศูนย์การศึกษาทางการแพทย์ขององค์กร Academic Medical Center Hospital Standards (ใหม่)

⇒ การให้การศึกษาแก่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์ Medical Professional Education (MPE)

⇒ โปรแกรมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ Human Subjects Research Programs (HRP)

คำนิยามสัญลักษณ์

(ใหม่) = หัวข้อใหม่เมื่อเทียบกับ ฉบับที่ 4 ฉบับก่อนหน้า

(เปลี่ยนแปลง) = หัวข้อที่มีการเปลี่ยนแปลงจาก ฉบับที่ 4

ตอนที่ 1 Section : ข้อกำหนดในการเข้าร่วมการรับรอง Accreditation Participation Requirements (ใหม่)

⇒ ข้อกำหนดในการเข้าร่วมการรับรอง Accreditation Participation Requirements (APR)

ข้อกำหนด: APR.1

องค์กรปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดในการส่งข้อมูลและสารสนเทศให้ JCI (Joint Commission International) ได้ทันเวลา

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.1

มีหลายประเด็นในกระบวนการรับรองที่ต้องการข้อมูลและสารสนเทศ | ตัวอย่างเช่น การสมัครทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-App) การส่งแผนปรับปรุงกลยุทธ์ (Strategic Improvement Plan (SIP)) การส่งข้อมูลสำหรับการวัดผลจากตัววัดใน Joint Commission International Library of Measure การเปลี่ยนแปลงผู้นำในการบริหารขององค์กร เช่น การเปลี่ยนเจ้าของ สำนักงานตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยขอข้อมูล โปรแกรมการรับรอง JCI ขอให้ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยกำกับดูแลหรือผู้มีอำนาจอื่น หรือแจ้งเตือนความตั้งใจอุทธรณ์คำตัดสินการรับรองได้อย่างทันเวลา | นโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องในการรับรองแจ้งให้องค์กรทราบถึงข้อมูลและ/หรือสารสนเทศที่ต้องการและกรอบเวลาในการส่งข้อมูล

วิธีการประเมินของ APR.1

การประเมินผลเกิดขึ้นตลอดวงจรที่ให้การรับรองจากการส่งข้อมูลที่ต้องการ

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.1

หากองค์กรไม่สามารถส่งข้อมูลที่กำหนดให้ JCI ได้อย่างทันเวลา องค์กรมีความเสี่ยงต่อการไม่รับรองและอาจต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่อง

ความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหานี้ในเวลาที่เหมาะสมหรือช่วงเวลาของการสำรวจเฉพาะเรื่องอาจส่งผลให้ปฏิเสธการรับรอง | ผลกระทบเหล่านี้เกิดจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดและไม่ใช่นี้อาหาของการส่งข้อมูลขององค์กรไปยัง JCI | ตัวอย่างเช่น ข้อมูลใน E-App ทำให้ระยะเวลาการสำรวจไม่เหมาะสมและยาวนานกว่าข้อกำหนด องค์กรต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมจากการสำรวจที่ยาวนานขึ้น | นอกจากนี้ หากมีหลักฐานว่าองค์กรปลอมหรือตั้งใจปิดบังข้อมูลหรือลบข้อมูลที่ส่งไปยัง JCI ข้อกำหนดและผลของ APR.2 จะถูกนำมาใช้

ข้อกำหนด: APR.2

องค์กรให้ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ต่อ JCI ผ่านทุกขั้นตอนของการรับรอง

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.2

JCI ต้องการให้แต่ละองค์กรที่กำลังขอการรับรองหรือได้รับการรับรองแล้วเข้าร่วมในกระบวนการรับรองด้วยความจริงใจ ซื่อสัตย์ และโปร่งใส | ชนิดของการมีส่วนร่วมในกระบวนการรับรองคือการให้ข้อมูลที่ครบถ้วนและถูกต้องระหว่างทุกขั้นตอนของกระบวนการเป็นระยะเวลา 3 ปี

องค์กรให้ข้อมูลกับ JCI ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้:

ทางวาจา

บุคลากรของ JCI ทำการสังเกตโดยตรง หรือสัมภาษณ์ หรือการสื่อสารในรูปแบบอื่น เอกสารอิเล็กทรอนิกส์หรือเอกสารที่พิมพ์ลงกระดาษผ่านทางบุคคลที่สาม เช่น สื่อหรือรายงานของรัฐบาล สำหรับวัตถุประสงค์ของข้อกำหนดนี้ การบิดเบือนสารสนเทศเกี่ยวกับการรับรองเรียกได้ว่าเป็นการสร้างข้อมูลที่ไม่เป็นความจริง สำหรับข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนโดยผู้สมัครหรือองค์กรที่รับรองโดย JCI | การบิดเบือนอาจรวมถึงการปรับเปลี่ยนเนื้อหาของเอกสารโดยการเขียนใหม่ จัดรูปแบบใหม่ หรือลบเนื้อหาทิ้ง หรือส่งมอบสารสนเทศ รายงาน ข้อมูล หรือสื่ออื่นๆ

วิธีการประเมินของ APR.2

การประเมินของ APR นี้เริ่มต้นระหว่างขั้นตอนการสมัครและดำเนินไปตราบเท่าที่องค์กรได้รับการรับรองหรือกำลังขอการรับรองจาก JCI

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.2

ถ้า JCI มีเหตุผลมั่นใจว่าองค์กรส่งข้อมูลที่ไม่ถูกต้องหรือบิดเบือนต่อ JCI หรือต่อผู้ทำการสำรวจรับรองคุณภาพ องค์กรอาจจะถูกพิจารณาให้มีความเสี่ยงต่อการไม่รับรองและอาจต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่อง | ความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างทันเวลาหรือเวลาที่ต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่องอาจส่งผลให้ถูกปฏิเสธการรับรอง

ข้อกำหนด: APR.3

หากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในองค์กร องค์กรจะต้องแจ้งให้ โปรแกรมรับรองของ JCI ทราบภายใน 15 วันนับแต่วันที่ มีการเปลี่ยนแปลง ก่อนหรือระหว่างการเยี่ยมสำรวจ ผ่านทาง E-App

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.3

JCI รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดขององค์กรใน E-App เพื่อให้เข้าใจความเป็นเจ้าของ ใบอนุญาต ขอบเขต และ ปริมาณการให้บริการผู้ป่วย และชนิดของสิ่งอำนวยความสะดวกในการดูแลผู้ป่วย และปัจจัยอื่นๆ | เมื่อปัจจัยอื่น เปลี่ยนไป JCI จะทำการพิจารณาตัดสินใจอย่างรอบคอบว่าการเปลี่ยนแปลงอยู่ในหรือนอกขอบเขตที่วางแผนสำรวจ ครั้งแรกหรือขอบเขตที่ได้รับการรับรองในปัจจุบัน | ดังนั้น องค์กรจะต้องแจ้งให้ JCI ทราบก่อนการเปลี่ยนแปลงหรือ ภายใน 15 วันหากมีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างองค์กร ซึ่งรวมถึง แต่ไม่จำกัด ดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงชื่อองค์กร และ/หรือ เจ้าขององค์กร

การเพิกถอนหรือการถูกจำกัดใบอนุญาต หรือการอนุญาต ข้อจำกัด หรือปิดการดูแลผู้ป่วย การลงโทษใดๆ ของผู้ ประกอบวิชาชีพหรือบุคลากรอื่น หรือการกระทำใดๆ ภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับโดยเจ้าหน้าที่กระทรวง สาธารณสุขที่เกี่ยวข้อง

การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงในการใช้ อาคารในการดูแลผู้ป่วย สิ่งก่อสร้างใหม่หรือการขยายอาคารดูแลผู้ป่วย หรือ การเป็นเจ้าของอาคารในสถานที่ใหม่ในชุมชน เพื่อขยายชนิดและปริมาณการให้บริการดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้น 25% หรือ มากกว่าจากที่ระบุในประวัติองค์กร หรือไม่ได้รับรายงานเกี่ยวกับสถานที่ดูแลผู้ป่วยใน E-App หรือไม่ได้รวมอยู่ใน ขอบเขตของการสำรวจรับรองครั้งก่อน

การขยายกำลังการให้บริการขององค์กร สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ขาดไป เพิ่มขึ้นใหม่ ปรับปรุง หรือขยายเพิ่ม 25% หรือมากกว่า วัดโดย ปริมาณผู้ป่วย ขอบเขตการบริการ หรือตัวชี้วัดอื่นที่เกี่ยวข้อง

การเพิ่มหรือลดบริการด้านดูแลสุขภาพหนึ่งประเภทหรือมากกว่า เช่นการเพิ่มหน่วยฟอกไต หรือการหยุดการดูแลสุขภาพ
บาดเจ็บ

องค์กรได้ควรวรม หรือได้มาซึ่งสถานที่ บริการหรือโปรแกรมที่ยังไม่ได้รับการรับรองซึ่งมีผลบังคับใช้ตามมาตรฐาน JCI
เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นสาระสำคัญ JCI อาจสำรวจองค์กรทั้งหมดหรือบางส่วนอีกครั้งหนึ่ง หรือเป็นครั้งแรกใน
กรณีที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการใหม่ | การรับรอง JCI ไม่ได้ขยายการรับรองโดยอัตโนมัติกับการบริการและ
สิ่งอำนวยความสะดวกใหม่โดยไม่มีผลการประเมินผล ณ ที่ตั้งองค์กร

วิธีการประเมินของ APR.3

การประเมินของ APR นี้เริ่มต้นระหว่างขั้นตอนการสมัครทางอิเล็กทรอนิกส์และดำเนินไปตราบเท่าที่โรงพยาบาลได้รับการ
การรับรองหรือกำลังขอการรับรองจาก JCI | รายงานการเปลี่ยนแปลงอาจถูกประเมินนอกสถานที่หรือสำรวจเฉพาะ
เรื่อง

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.3

ถ้าองค์กรไม่แจ้งให้ JCI ทราบก่อนการเปลี่ยนแปลงหรือภายใน 15 วันหากมีการเปลี่ยนแปลง องค์กรอาจจะถูก
พิจารณาให้มีความเสี่ยงต่อการไม่รับรองและอาจต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่อง

ข้อกำหนด: APR.4

องค์กรอนุญาตให้ประเมินผล ณ ที่ตั้งองค์กรถึงการปฏิบัติตามมาตรฐานและนโยบายหรือการตรวจสอบคุณภาพและ
ความปลอดภัย รายงานหรือผู้มีอำนาจในการกำกับดูแลที่สามารถอนุญาตในการตัดสินใจของ JCI

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.4

ในการได้รับการรับรอง JCI ส่งผลกระทบต่อประชาชน หน่วยงานราชการ และหน่วยจ่ายชำระเงิน และอื่นๆ ซึ่งองค์กรได้
ปฏิบัติตามมาตรฐานและนโยบายการรับรอง JCI ตลอดเวลา | ดังนั้น เป็นสิ่งสำคัญว่า JCI มีสิทธิในองค์กรทั้งหมดหรือ
บางส่วนที่จะยืนยันการปฏิบัติตามมาตรฐานและนโยบายการรับรองโดยแจ้งหรือไม่ได้แจ้งล่วงหน้า และ/หรือประเมิน
คุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยตลอดเวลาในระหว่างทุกขั้นตอนของการรับรอง | ผู้สำรวจจะส่งจดหมายอย่าง
เป็นทางการถึงการแนะนำและอย่างน้อยในรูปแบบอื่นๆ ในฐานะตัวแทน JCI เมื่อไม่ได้มีการประกาศเข้าเยี่ยมชมสำรวจ
อย่างเป็นทางการ

วิธีการประเมินของ APR.4

การประเมินความต้องการนี้ทำอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ขั้นตอนของการรับรอง

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.4

JCI จะถอนการรับรององค์กรที่ปฏิเสธหรือจำกัดหน้าที่ของบุคลากรที่มีหน้าที่ดูแล JCI เมื่อทำการประเมิน ณ ที่ตั้ง
องค์กร

ข้อกำหนด: APR.5

องค์กรอนุญาตให้ JCI ขอ (จากองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก) และตรวจสอบต้นฉบับหรือสำเนาที่ได้รับการรับรองถึง
ผลและรายงานการประเมินของหน่วยงานภายนอกที่ได้รับการยอมรับจากสาธารณชน

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.5

เพื่อดำเนินการสำรวจการรับรอง JCI เก็บข้อมูลการดำเนินการขององค์กรในหลายๆ ด้าน | หน่วยงานภายนอกอื่นๆ นอกเหนือจาก JCI ประเมินพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพและความปลอดภัย – เช่น การตรวจสอบความปลอดภัยจาก อัคริภัย พนักงานที่ตรวจสอบสภาพการทำงาน และการประเมินอุบัติการณ์ความปลอดภัย หรือการร้องเรียนเกี่ยวกับ คุณภาพโดยหน่วยงานท้องถิ่น | การประเมินผลส่งเสริมการตรวจสอบการรับรองแต่อาจมีจุดมุ่งเน้นหรือความสำคัญที่ แตกต่างกันไป | การประเมินนี้อาจให้ข้อมูลกับ JCI ที่จำเป็นในการตัดสินใจให้การรับรอง

วิธีการประเมินของ APR.5

เมื่อมีการร้องขอ องค์กรให้ข้อมูลอย่างเป็นทางการ รายงาน และคำแนะนำจากหน่วยงานภายนอก ต่อ JCI เช่น ใบอนุญาต การตรวจสอบ การสอบทาน หน่วยงานของรัฐบาล หรือหน่วยงานแผน | JCI อาจขอรายงานโดยตรงจาก หน่วยงานภายนอก | รายงานนี้จะถูกขอในระหว่างขั้นตอนของการรับรอง รวมถึงระหว่างการสำรวจให้การรับรอง หรือ เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินความกังวลหรืออุบัติการณ์ด้านคุณภาพ

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.5

เมื่อองค์กรไม่ให้รายงานอย่างเป็นทางการเมื่อมีการร้องขอในระหว่างการสำรวจในสถานที่ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องจะระบุ ว่าไม่ปฏิบัติตาม และองค์กรอาจต้องได้รับการสำรวจติดตามเพื่อทำการตรวจสอบรายงานและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง | เมื่อองค์กรไม่ให้รายงานที่ร้องขอในระหว่างขั้นตอนอื่นของการรับรอง อาจต้องมีการสำรวจเฉพาะเรื่อง

ข้อกำหนด: APR.6

องค์กรอนุญาตให้บุคลากรของโปรแกรมการรับรอง JCI และสมาชิกของคณะกรรมการ JCI สังเกตการสำรวจ ณ ที่ตั้ง องค์กร

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.6

บุคลากรของโปรแกรมการรับรอง JCI มีเหตุผลที่จะสังเกตผู้สำรวจใหม่ ประเมินมาตรฐานใหม่ และประเมินการ เปลี่ยนแปลงในขั้นตอนการสำรวจ ณ ที่ตั้งองค์กรและกิจกรรมอื่นๆ | คณะกรรมการของ JCI มีมติรับรองกลยุทธ์และ นโยบาย ด้วยความเข้าใจที่ดีที่สุดในกระบวนการรับรองที่ได้รับ เช่น มาจากการสังเกตการณ์

วิธีการประเมินของ APR.6

การสังเกตเกิดขึ้นได้ในทุกๆ ขั้นตอนของกระบวนการพิสูจน์ที่เกี่ยวข้องกับประเภทของการสำรวจ ณ ที่ตั้งองค์กร | สำหรับการสังเกตจากบุคลากรอื่นและที่ไม่ใช่คณะกรรมการ JCI องค์กรจะได้รับการร้องขออย่างเฉพาะเจาะจงไปที่ผู้ สังเกตการณ์

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.6

องค์กรจะถูกคิดค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมดที่ขอคืนไม่ได้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิเสธขององค์กรในการอนุญาตเข้า สังเกตการณ์โดยบุคลากรหรือคณะกรรมการของโปรแกรมการรับรอง JCI

ข้อกำหนด: APR.7

องค์กรมีส่วนร่วมในกำหนดตัววัดใน Joint Commission International Library of Measures ที่จะใช้ในระบบการ พัฒนาคุณภาพของผู้ป่วยทั้งองค์กร | ผู้นำองค์กรเลือกตัวชี้วัดทางคลินิกจาก Library ที่ใช้บังคับกับประชากรและ บริการของผู้ป่วย องค์กรให้คำปรึกษากับบุคลากร JCI เกี่ยวกับการได้รับการยกเว้นจากตัววัดที่กำหนดโดย APR.7

องค์กรใช้ตัววัดใน Library ปัจจุบันเฉพาะเรื่องและติดตามการเลือกตัววัด ใช้ และส่งข้อมูลตามข้อกำหนดในเว็บไซต์ของ JCI Library of Measures ซึ่งประเมินได้โดยตรงจากระบบเชื่อมต่อลูกค้า JCI โดยตรง | เว็บไซต์ของ JCI Library of Measures อธิบายข้อกำหนดในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องดังนี้:

จำนวนกลุ่มตัววัดขั้นต่ำหรือตัววัดสำหรับบางเรื่องที่ต้องถูกเลือกและนำไปปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ได้รับยกเว้นจากข้อกำหนดใน APR.7 เมื่อ Library measures ไม่ได้ใช้บังคับกับประชากรและการให้บริการผู้ป่วยที่มี

ขั้นตอนที่ได้เก็บรวบรวมและรวมกันสำหรับ Library measure data

วันที่มีผลและขั้นตอนสำหรับการส่งข้อมูลจำหน่ายผู้ป่วยรายไตรมาส

การใช้ Library measure data ในกระบวนการรับรอง

เกณฑ์การกำหนดการใช้อย่างต่อเนื่องหรือการเปลี่ยน Library measures

วิธีการจัดการกับคุณภาพของข้อมูล

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.7

Joint Commission International Library of Measures จัดให้มีรายละเอียดที่เป็นรูปแบบเดียวกันและถูกต้องสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นมาตรฐานเพื่อทำการเปรียบเทียบในหลายช่วงเวลาภายในองค์กรและเพื่อเปรียบเทียบระหว่างองค์กร

การรวบรวม การวิเคราะห์ และการใช้ข้อมูลเป็นหลักของกระบวนการให้การรับรอง JCI | ข้อมูลสามารถสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในองค์กร | ข้อมูลแสดงถึงทางเดินของสารสนเทศอย่างต่อเนื่องให้กับ JCI เพื่อสนับสนุนการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่องในขั้นตอนการรับรอง

วัตถุประสงค์ทั้งสองอย่างนี้จะใช้ได้ดีที่สุดเมื่อองค์กรเลือก Library measures ที่ระบุกระบวนการและผลลัพธ์สำหรับแนวทางการปรับปรุงในการส่งมอบการดูแลผู้ป่วย | ตัววัดที่สะดวกและง่ายมักจะไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่สำคัญและไม่ได้ตรงกับความคาดหวังของ JCI สำหรับองค์กรเพื่อแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในกระบวนการรับรอง | การเลือกและการใช้ Library measures รวมอยู่ในลำดับความสำคัญขององค์กรตามที่อธิบายในมาตรฐาน GLD.5, GLD.11, และ GLD.11.1

วิธีการประเมินของ APR.7

การเลือก การใช้ และการส่งข้อมูลสำหรับอย่างน้อยหนึ่งตัววัดเป็นจำนวนขั้นต่ำ จาก JCI Library of Measures จะถูกประเมินตลอดขั้นตอนการรับรอง ทั้งในระหว่างขั้นตอนการสำรวจ ณ ที่ตั้งองค์กร และผ่านการประเมินผลของข้อมูลที่ส่งในระหว่างขั้นตอนการรับรองอย่างต่อเนื่อง

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.7

องค์กรมีความเสี่ยงต่อการไม่รับรองและอาจต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่อง ถ้าองค์กรไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่พบในเว็บไซต์ของ JCI Library of Measures

ข้อกำหนด: APR.8

องค์กรแสดงสถานะการรับรองและโปรแกรมและการบริการที่ได้รับการรับรอง JCI อย่างถูกต้อง

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.8

เว็บไซต์ขององค์กร การโฆษณาและส่งเสริมการขาย และข้อมูลอื่นๆ ที่เผยแพร่ไปยังสาธารณชนแสดงให้เห็นถึงโปรแกรมและบริการที่ได้รับการรับรอง JCI อย่างถูกต้อง

วิธีการประเมินของ APR.8

การปฏิบัติตามข้อกำหนดจะถูกประเมินตลอดทุกขั้นตอนของการรับรองขององค์กร

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.8

ความล้มเหลวขององค์กรที่ละเมิดตัวหรือแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้องจะทำให้องค์กรมีความเสี่ยงต่อการไม่รับรองและอาจต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่อง

ข้อกำหนด: APR.9

บุคลากร (ด้านคลินิกหรือด้านบริหาร) ขององค์กรสามารถรายงานความกังวลเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยของการดูแลผู้ป่วยต่อ JCI โดยไม่มีการตอบโต้จากองค์กร

เพื่อสนับสนุนวัฒนธรรมความปลอดภัย องค์กรต้องสื่อสารกับบุคลากรว่าอนุญาตให้รายงานดังกล่าว | นอกจากนี้ องค์กรต้องทำให้บุคลากรเข้าใจว่าไม่มีการดำเนินการทางวินัย (เช่น การลดตำแหน่ง เปลี่ยนตำแหน่ง หรือเปลี่ยนแปลงสถานะหรือชั่วโมงการทำงาน) หรือ การดำเนินการลงโทษอย่างไม่เป็นทางการ (ตัวอย่างเช่น การทำให้ลำบากใจ สร้างความโดดเดี่ยว หรือการข่มเหง) จะถูกคุกคามหรือตอบโต้โดยรายงานความข้องกังวลไปที่ JCI

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.9

ในการจัดทำรายงานสภาพแวดล้อมที่ “ปลอดภัย” องค์กรให้ความรู้แก่พนักงานทุกคนที่กังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือคุณภาพการดูแลผู้ป่วยในองค์กรโดยอาจรายงานไปที่ JCI | องค์กรแจ้งไปยังบุคลากรว่าไม่มีการดำเนินการทางวินัยหรือการลงโทษเนื่องจากบุคลากรรายงานความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือคุณภาพของการดูแลไปที่ JCI

วิธีการประเมินของ APR.9

การประเมินของข้อกำหนดนี้ทำขึ้นตลอดทุกขั้นตอนของการรับรองและรวมถึง แต่ไม่จำกัด ข้อมูลจากทั้งกิจกรรม ณ ที่ตั้งองค์กร และนอกองค์กร หรือจากการสังเกตการณ์ข้อร้องเรียนที่ส่งไป JCI

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.9

รายงานที่ยืนยันว่ามีการกระทำตอบโต้กับบุคลากรที่รายงานปัญหาคุณภาพและความปลอดภัยต่อ JCI จะทำให้องค์กรมีความเสี่ยงต่อการไม่รับรองและอาจต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่อง

ข้อกำหนด: APR.10 (แก้คำผิด) (ทำให้ชัดเจน)

บริการแปลภาษาและการแปลความหมายโดยองค์กรสำหรับการสำรวจและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องใดๆ จัดทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตและผู้เชี่ยวชาญการแปลความหมายซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับองค์กร

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.10

ความสมบูรณ์ของกระบวนการประเมินผล ณ ที่ตั้งองค์กร เช่นเดียวกับความสมบูรณ์ของผลลัพธ์ ขึ้นอยู่กับผู้สำรวจประเมินที่มีความเป็นกลาง มีความเข้าใจที่ถูกต้องในการสนทนากับบุคลากร และบุคลากรสื่อสารภาษาได้อย่างมี

ประสิทธิภาพกับผู้สำรวจ | เพื่อให้แน่ใจว่าการแปลภาษาและการแปลความหมาย ถูกต้องและแลกเปลี่ยนอย่างเป็นกลาง จะทำโดยบุคคลที่มีใบอนุญาตแปลภาษาและแปลความหมาย โดยมีหลักฐานประสบการณ์ในการแปลหรือการตีความด้านการดูแลสุขภาพ | บุคคลที่ทำการแปลภาษาและแปลความหมายไม่ได้เป็นพนักงานปัจจุบันหรืออดีตขององค์กร และไม่มีส่วนได้เสีย เช่น สมาชิกในครอบครัวหรือพนักงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกัน | บุคลากรที่ให้บริการแปลภาษาและแปลความหมายไม่ได้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาใดๆ ในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการรับรองหรือการเตรียมการรับรอง โดยอาจมีข้อยกเว้นให้ช่วยเหลือในการแปลเอกสารที่กำหนดโดย JCI เป็นภาษาอังกฤษ หรือเป็นผู้แปลภาษาหรือแปลความหมายในการสำรวจครั้งก่อน

วิธีการประเมินของ APR.10

องค์กรส่งใบอนุญาตและประวัติการทำงานของผู้แปลไม่น้อยกว่าหก (6) สัปดาห์ก่อนเริ่มการสำรวจ JCI ณ ที่ตั้งองค์กร | โปรแกรมการรับรอง JCI จะได้รับเอกสารเช่นต์การมีส่วนได้เสียจากผู้แปลแต่ละคน | สำหรับการประเมิน ณ ที่ตั้งองค์กรประเภทอื่นๆ เช่น การสำรวจเฉพาะเรื่อง ผู้ประเมินและ/หรือบุคลากรในโปรแกรมการรับรอง JCI จะประเมินคุณสมบัติของผู้แปล

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.10

เมื่อพบว่าผู้แปลขาดคุณสมบัติเนื่องจากขาดใบประกอบวิชาชีพหรือมีส่วนได้เสียกับองค์กร การสำรวจจะหยุดลงจนกระทั่งมีการทดแทนจากเหมาะสม | องค์กรรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับความล่าช้า และการเปลี่ยนเวลาของทีมสำรวจถ้าจำเป็น

ข้อกำหนด: APR.11

องค์กรแจ้งให้ประชาชนทำหน้าที่เกี่ยวกับวิธีการติดต่อกับแผนกบริหารขององค์กรและ JCI ในการรายงานความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยและคุณภาพของการดูแลสุขภาพผู้ป่วย

วิธีการแจ้งอาจรวมถึง แต่ไม่จำกัด การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ JCI รวมถึงข้อมูลการติดต่อในเอกสารตีพิมพ์ เช่น แผ่นพับโฆษณา และ/หรือการแจ้งข้อมูลในเว็บไซต์ขององค์กร

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.11

มาตรฐาน JCI สำหรับองค์กรต้องการให้มีกลไกในการรับและตอบสนองข้อร้องเรียน ความขัดแย้ง และความกังวลเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยอย่างทันเวลา | องค์กรจำเป็นต้องแจ้งประชาชนที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับวิธีการเข้าถึงกระบวนการนี้

องค์กรต้องแจ้งประชาชนเกี่ยวกับวิธีการรายงานความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยและคุณภาพของผู้ป่วยต่อ JCI โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกระบวนการขององค์กรไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาความกังวล

วิธีการประเมินของ APR.11

ผู้สำรวจจะประเมินว่าองค์กรปฏิบัติตามข้อกำหนดในระหว่างขั้นตอนการประเมินผล ณ ที่ตั้งองค์กร

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.11

เมื่อองค์กรไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้ จำเป็นจะต้องทำ SIP (Strategic Improvement Plan)

ข้อกำหนด: APR.12

องค์กรให้การดูแลผู้ป่วยในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีความเสี่ยงของการคุกคามต่อความปลอดภัยของผู้ป่วย สุขภาพของประชาชน หรือความปลอดภัยของบุคลากร

คำชี้แจงเหตุผลของ APR.12

ผู้ป่วย บุคลากร และประชาชนไว้วางใจองค์กรว่าเป็นสถานที่ที่มีความเสี่ยงต่ำ ปลอดภัย | ดังนั้น องค์กรต้องรักษาความไว้วางใจกับการตรวจสอบเฝ้าระวังและกำกับดูแลการปฏิบัติตามความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

วิธีการประเมินของ APR.12

การประเมินผลเกิดขึ้นส่วนใหญ่ในระหว่างขั้นตอนการสำรวจ ณ ที่ตั้งองค์กร และผ่านรายงานหรือข้อร้องเรียนขององค์กรอื่นๆ และ/หรือการลงโทษโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในระหว่างทุกขั้นตอนของการรับรอง

ผลของการไม่ปฏิบัติตาม APR.12

เมื่อค้นพบว่าการคุกคามเกิดขึ้น ณ ที่ตั้งองค์กรระหว่างการสำรวจเป็นการขัดขวางการสำรวจจนสามารถแก้ไข หรือจนองค์กร ทีมสำรวจ และบุคลากรในโปรแกรมการรับรอง JCI สามารถใกล้เคียงปัญหา | องค์กรมีความเสี่ยงต่อการไม่รับรองและอาจต้องได้รับการสำรวจเฉพาะเรื่องจนกระทั่งปัญหาได้รับการแก้ไข

ตอนที่ 2 Section II: มาตรฐานที่มุ่งเน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง Patient-Centered Standards

⇒ เป้าหมายความปลอดภัยผู้ป่วยสากล International Patient Safety Goals (IPSG)

♥ **IPSG.1** | เป้าหมาย 1: ระบุตัวผู้ป่วยถูกต้อง Goal 1: Identify Patients Correctly

เป้าหมาย 1: ระบุตัวผู้ป่วยถูกต้อง (Goal 1: Identify Patients Correctly)

มาตรฐาน IPSG.1

องค์กรจัดทำแนวทางเพื่อเพิ่มความถูกต้องแม่นยำในการระบุตัวผู้ป่วย และนำไปปฏิบัติ **P**

เจตนาของ IPSG.1

ความคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการระบุผู้ป่วยผิดคนเกิดขึ้นได้ในทุกลักษณะของการตรวจวินิจฉัยและการรักษา | ผู้ป่วยอาจได้รับยากล่อมประสาท รู้สึกสับสน หรือตื่นไม่เต็มที่ อาจจะเปลี่ยนเตียง เปลี่ยนห้อง หรือเปลี่ยนตำแหน่งที่อยู่ในโรงพยาบาล อาจไร้ความสามารถในการรับรู้ หรืออาจจะเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่จะนำไปสู่ความคลาดเคลื่อนในการระบุที่ถูกต้อง | เจตจำนงของเป้าหมายนี้มีสองชั้น: ชั้นแรก เพื่อระบุตัวบุคคลที่ตั้งใจจะให้บริการหรือการรักษาได้ถูกต้อง นำเชื่อถือ ชั้นที่สอง เพื่อให้บริการหรือการรักษาที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลนั้น

นโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติกำหนดให้ใช้อย่างน้อย 2 วิธีในการระบุตัวผู้ป่วย เช่น ชื่อ-นามสกุลผู้ป่วย เลขที่บัตรประชาชน วัน/เดือน/ปีเกิด ป้ายข้อมือที่มีบาร์โค้ด หรือวิธีการอื่นๆ | หมายเลขห้องของผู้ป่วยหรือตำแหน่งที่ผู้ป่วยอยู่ไม่สามารถใช้เพื่อการระบุตัวผู้ป่วยได้ | นโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติระบุชัดเจนในการใช้ตัวบ่งชี้ 2 ตัวที่แตกต่างกันในสถานที่ที่แตกต่างกันภายในองค์กร เช่น หน่วยดูแลผู้ป่วยหรือบริการผู้ป่วยนอก แผนกฉุกเฉิน ห้องผ่าตัด แผนกวินิจฉัย และอื่นๆ ที่คล้ายกัน

นโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติ 2 วิธีที่แตกต่างกันเพื่อให้มั่นใจว่าครอบคลุมสถานการณ์เกี่ยวกับการระบุตัวผู้ป่วยที่เป็นไปได้ทั้งหมด เช่น กระบวนการที่ใช้ระบุตัวผู้ป่วย (เช่น เมื่อมีการบริหารยา ให้เลือดหรือองค์ประกอบของเลือด การจำกัดอาหาร หรือการให้การรักษาร่วมด้วยรังสี) ทำหัตถการ (เช่น การแทรกสายหลอดเลือดดำหรือฟอกเลือด) และก่อนขั้นตอนการวินิจฉัย (เช่น เจาะเลือดและเก็บส่งตรวจสำหรับตรวจวิเคราะห์ทางคลินิก หรือการสวนหัวใจ หรือกระบวนการรังสีวินิจฉัย) | มีการกำหนดวิธีการระบุตัวผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวซึ่งไม่ปรากฏว่าเป็นใคร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSG.1

- 1. ผู้ป่วยได้รับการระบุตัวโดยใช้ตัวบ่งชี้ 2 ตัว ไม่รวมถึงการใช้หมายเลขห้องหรือตำแหน่งที่ผู้ป่วยอยู่
- 2. ผู้ป่วยได้รับการระบุตัวก่อนการให้การรักษารักษาและทำหัตถการต่างๆ
- 3. ผู้ป่วยได้รับการระบุตัวก่อนการตรวจวิเคราะห์ (ดูที่ AOP.5.7, ME 2)

IPSG – ระบุตัวผู้ป่วยถูกต้อง | เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร | ความปลอดภัยในการใช้ยาที่ต้องระมัดระวังสูง | สร้างความมั่นใจในการผ่าตัดให้ถูกตำแหน่ง ถูกหัตถการ ถูกคน | ลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ | ลดความเสี่ยงของอันตรายต่อผู้ป่วยจากการพลัดตกหกล้ม

♥ **IPSG.2** – IPSG.2.2 | เป้าหมาย 2: เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร Goal 2: Improve Effective

Communication

เป้าหมาย 2: เพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร (Goal 2: Improve Effective Communication)

มาตรฐาน IPSPG.2

องค์กรจัดทำแนวทางเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการสื่อสารทางวาจาและ/หรือทางโทรศัพท์ระหว่างผู้ให้การดูแล และนำไปปฏิบัติ (P)

มาตรฐาน IPSPG.2.1

องค์กรจัดทำแนวทางเพื่อรายงานผลที่สำคัญของการตรวจวินิจฉัย และนำไปปฏิบัติ (P)

มาตรฐาน IPSPG.2.2

องค์กรจัดทำแนวทางเพื่อส่งต่อการสื่อสาร และนำไปปฏิบัติ (P)

เจตนาของ IPSPG.2 ถึง IPSPG.2.2

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทันเวลา ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน และเป็นที่น่าสนใจของผู้รับ ช่วยลดความคลาดเคลื่อน และเพิ่มความปลอดภัยแก่ผู้ป่วย | การสื่อสารอาจจะเป็นอิเล็กทรอนิกส์ วาจา หรือการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร | การสื่อสารที่มีโอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนมากที่สุดคือคำสั่งการรักษาผู้ป่วยด้วยวาจาและคำสั่งทางโทรศัพท์ ของการรายงานผลการตรวจวิเคราะห์ที่เป็นค่าวิกฤต (critical test results) และการส่งต่อการสื่อสาร | การส่งต่อการสื่อสารยังสามารถเรียกว่าการสื่อสารแบบผลัดออกไป (handoff) | การสื่อสารที่มีโอกาสเกิดความคลาดเคลื่อนมากที่สุดคือคำสั่งการรักษาผู้ป่วยด้วยวาจาและคำสั่งทางโทรศัพท์ หากได้รับอนุญาตตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับภายในประเทศ | สำเนียงที่แตกต่างกัน ภาษาท้องถิ่น การออกเสียง เป็นการยากที่ผู้รับฟังจะเข้าใจคำสั่งที่ได้รับ | เช่น ชื่อยาและหมายเลขที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น erythromycin แทนที่จะเป็น azithromycin หรือ สิบห้า แทนที่จะเป็น ห้าสิบ จะมีผลต่อความถูกต้องของคำสั่ง | เสียงเบื่องหลัง การขัดจังหวะ และชื่อยาและคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยประกอบกันเป็นปัญหา | เมื่อได้รับคำสั่งทางวาจาต้องได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะเพิ่มความซับซ้อนและความเสี่ยงต่อกระบวนการสั่งยา

รายงานผลการทดสอบวินิจฉัยที่วิกฤตเป็นปัญหาความปลอดภัยของคนไข้ด้วยเช่นกัน | การตรวจวินิจฉัยรวมถึง แต่ไม่จำกัด การทดสอบในห้องปฏิบัติการ การทดสอบรังสีวิทยา การทดสอบเวชศาสตร์นิวเคลียร์ การทำอัลตราซาวด์ การถ่ายภาพด้วยคลื่นแม่เหล็ก และการวินิจฉัยการเต้นของหัวใจ | การทดสอบนี้รวมถึงผลวินิจฉัยที่ทำการตรวจ ณ จุดให้บริการที่ข้างเตียง เช่น การทดสอบที่จุดการดูแล การทดสอบฉวยรังสีแบบพกพา การทำอัลตราซาวด์ข้างเตียง หรือการตรวจหัวใจผ่านทางหลอดอาหาร (transesophageal echocardiograms) | ผลที่ได้นอกเกณฑ์ปกติอาจบ่งบอกถึงความเสี่ยงสูงหรือสถานะที่คุกคามชีวิต | ระบบการรายงานที่ชัดเจนอย่างเป็นทางการระบุว่ามี การสื่อสารผลการตรวจวินิจฉัยไปยังผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ และวิธีการบันทึกข้อมูลเพื่อลดความเสี่ยงของผู้ป่วย (ดูที่ AOP.5.4)

การปฏิบัติที่ปลอดภัยสำหรับการสื่อสารทางวาจาหรือโทรศัพท์ รวมถึงต่อไปนี้:

การจำกัดการสื่อสารทางวาจาสำหรับใบสั่งยาหรือคำสั่งชื่อยาในสถานการณ์เร่งด่วนที่การเขียนหรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นไปได้โดยทันที | ตัวอย่างเช่น คำสั่งทางวาจาอาจไม่ได้รับอนุญาตเมื่อใช้ยาตามคำสั่งอยู่และมีแผนภูมิผู้ป่วยอยู่ | คำสั่งทางวาจาสามารถจำกัดสถานการณ์ที่ยากหรือเป็นไปได้ที่จะสั่งยาทางเอกสารหรืออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ในระหว่างขั้นตอนการฆ่าเชื้อ

การจัดทำแนวทางปฏิบัติสำหรับการขอหรือรับผลการทดสอบแบบฉุกเฉินหรือพื้นฐานสถิติ มีการรายงานและติดตามการระบุผู้ป่วยและคำจำกัดความของการทดสอบและค่าที่วิกฤต เพื่อและโดยผู้ใด

การจดบันทึก (หรือการบันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์) คำสั่งการตรวจรักษาหรือผลตรวจวิเคราะห์ที่ครบถ้วนโดยผู้รับ
สารสนเทศ ผู้รับสารสนเทศอ่านทวนกลับคำสั่งการตรวจรักษาหรือผลตรวจวิเคราะห์ และการยืนยันความถูกต้องของสิ่ง
ที่จดบันทึกและอ่านทวนกลับโดยผู้ออกคำสั่งหรือผู้รายงานผล | นโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติ ระบุทางเลือกที่
อนุญาตให้ทำได้เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่กระบวนการทวนกลับไม่สามารถทำได้เสมอไป เช่น ในห้องผ่าตัด และใน
สถานการณ์ฉุกเฉินในแผนกฉุกเฉินหรือหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤต(ดูที่ COP.2.2; MMU.4; MMU.4.1; และ MOI.11, ME 1)
การส่งมอบการดูแลผู้ป่วยภายในโรงพยาบาลเกิดขึ้น

ระหว่างผู้ให้บริการดูแลสุขภาพ เช่น ระหว่างแพทย์และแพทย์อื่นๆ หรือผู้ให้บริการดูแลสุขภาพ หรือจากผู้ให้บริการกับ
ผู้ให้บริการระหว่างการเปลี่ยนกะเข้างาน

ระหว่างระดับการดูแลที่แตกต่างกันในองค์กรเดียวกัน เช่น เมื่อย้ายผู้ป่วยจากหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤตไปยังหน่วยทาง
การแพทย์ หรือจากแผนกฉุกเฉินไปห้องผ่าตัด และ

จากหน่วยผู้ป่วยไปยังแผนกวินิจฉัยหรือหน่วยรักษาอื่นๆ เช่น รังสีบำบัดหรือกายภาพบำบัด

ความผันผวนในการสื่อสารสามารถเกิดขึ้นระหว่างการส่งมอบการดูแลผู้ป่วยและสามารถก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึง
ประสงค์ | เสียงเบื้องหลัง การขัดจังหวะ และชื่อยาและการรบกวนอื่นๆ จากหน่วยที่ทำกิจกรรมสามารถยับยั้งการ
สื่อสารข้อมูลผู้ป่วยที่สำคัญอย่างชัดเจน | มาตรฐาน เนื้อหาที่สำคัญสำหรับการสื่อสารระหว่าง ผู้ป่วย ครอบครัว ผู้ดูแล
ผู้ป่วย และผู้ให้บริการดูแลสุขภาพสามารถปรับปรุงผลที่เกี่ยวข้องกับการส่งมอบการดูแลผู้ป่วยอย่างมีนัยสำคัญ (ดูที่
ACC.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSG.2

- 1. มีการอ่านทวนกลับคำสั่งการตรวจรักษาที่จดบันทึกไว้อย่างครบถ้วนโดยผู้รับ เมื่อมีคำสั่งด้วยวาจา และได้รับการ
ยืนยันโดยผู้ออกคำสั่ง
- 2. มีการอ่านทวนกลับคำสั่งการตรวจรักษาที่จดบันทึกไว้อย่างครบถ้วนโดยผู้รับ เมื่อมีคำสั่งทางโทรศัพท์ และได้รับ
การยืนยันโดยผู้ออกคำสั่ง
- 3. มีการอ่านทวนกลับผลการตรวจวิเคราะห์ที่จดบันทึกไว้อย่างครบถ้วนโดยผู้รับ และได้รับการยืนยันโดยผู้รายงาน
ผลการตรวจวิเคราะห์

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSG.2.1

- 1. องค์กรกำหนดคำวิฤตสำหรับการทดสอบวินิจฉัยแต่ละประเภท
- 2. องค์กรระบุผลการทดสอบวินิจฉัยที่วิฤตโดยใครและเพื่อผู้ใด
- 3. องค์กรบันทึกข้อมูลไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSG.2.2

- 1. องค์กรกำหนดมาตรฐานเนื้อหาที่วิฤตที่มีการสื่อสารระหว่างผู้ให้บริการดูแลสุขภาพในระหว่างการส่งมอบการ
ดูแลผู้ป่วย
- 2. รูปแบบ เครื่องมือ และวิธีการที่เป็นมาตรฐานสม่ำเสมอตลอดกระบวนการส่งมอบ
- 3. ข้อมูลจากการสื่อสารที่ส่งมอบมีการติดตามและใช้ในการปรับปรุงวิธีการสื่อสารการส่งมอบอย่างปลอดภัย

♥ **IPSG.3** – IPSG.3.1 | เป้าหมาย 3: เพิ่มความปลอดภัยในการใช้ยาที่ต้องระมัดระวังสูง Goal 3: Improve the Safety of High-Alert Medications

เป้าหมาย 3: เพิ่มความปลอดภัยในการใช้ยาที่ต้องระมัดระวังสูง (Goal 3: Improve the Safety of High-Alert Medications)

มาตรฐาน IPSG.3

องค์กรจัดทำแนวทางในการเพิ่มความปลอดภัยของการใช้ยาที่ต้องระมัดระวังสูง และนำไปปฏิบัติ ①

มาตรฐาน IPSG.3.1

องค์กรจัดทำแนวทางในการจัดการด้านความปลอดภัยจากการใช้สารละลายเกลือแร่ที่มีความเข้มข้นสูง ①

เจตนาของ IPSG.3 ถึง IPSG.3.1

เมื่อเป็นส่วนหนึ่งของแผนการรักษาผู้ป่วย การจัดการที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะสร้างความมั่นใจด้านความปลอดภัยผู้ป่วย | ยาใดๆ ที่ชื่อโดยไม่มีใบสั่งยา ถ้าใช้ไม่ถูกต้องอาจทำให้เป็นอันตราย | อย่างไรก็ตาม ยาที่ต้องระมัดระวังสูงก่อให้เกิดอันตรายบ่อยครั้งมากขึ้น และอันตรายมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นเมื่อได้รับอย่างผิดพลาด | สามารถทำให้ผู้ป่วยทรมาณและมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการดูแลผู้ป่วยเหล่านี้

ยาที่ต้องระมัดระวังสูงรวมถึง

ยาที่มีเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดสูงและ/หรือต้องใช้ตลอดเวลา เช่น อินซูลิน heparin หรือยาเคมีบำบัด และ

ยาที่มีชื่อ บรรจุภัณฑ์ และการติดฉลาก หรือการใช้ในคลินิก ที่มีชื่อคล้าย (look alike/sound alike) เช่น Xanax และ Zantac หรือ hydralazine และ hydroxyzine

มีชื่อยาจำนวนมากที่มีลักษณะคล้ายๆ กันกับชื่อยาอื่นๆ | ชื่อที่สับสนเป็นสาเหตุของข้อผิดพลาดในการใช้ยาทั่วโลก |

ปัจจัยที่เพิ่มความสับสนนี้คือ

การขาดความรู้จากชื่อของยา

ผลิตภัณฑ์ใหม่

บรรจุภัณฑ์หรือฉลากที่คล้ายกัน

การใช้งานทางคลินิกที่คล้ายกัน

จุดแข็ง รูปแบบปริมาณการใช้ และความถี่ในการบริหารยา ที่คล้ายกัน และ

ใบสั่งยาที่ผิด หรือ ความเข้าใจผิดระหว่างการออกคำสั่งยาทางวาจา

บัญชีรายการยาที่ต้องระมัดระวังสูงและที่มีลักษณะคล้ายๆ กันสามารถหาได้จากองค์กรต่างๆ เช่น องค์กรอนามัย

โลก หรือ สถาบันการใช้อายาที่ปลอดภัย (Institute for Safe Medication Practice (ISMP)) และในเอกสารทางวิชาการ

ประเด็นความปลอดภัยด้านยาที่มักจะมีกรกล่าวถึงคือการให้สารละลายเกลือแร่ที่มีความเข้มข้นสูงแก่ผู้ป่วยโดยไม่ได้ตั้งใจ (เช่น โปแตสเซียมคลอไรด์ [ความเข้มข้นตั้งแต่ 2mEq/ml ขึ้นไป] โปแตสเซียมฟอสเฟต [ความเข้มข้นตั้งแต่ 3 mmol/ml ขึ้นไป] โซเดียมคลอไรด์ [ความเข้มข้นมากกว่า 0.9%] และแมกนีเซียมซัลเฟต [ความเข้มข้นตั้งแต่ 50% ขึ้นไป]) | ความคลาดเคลื่อนนี้สามารถเกิดได้เมื่อบุคลากรไม่ได้รับการแนะนำงานเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับหน่วยดูแลผู้ป่วยอย่างเหมาะสม เมื่อมีการใช้บริการพยาบาลรับจ้างช่วง (contracted nurses) และไม่ได้รับการแนะนำงานอย่างเหมาะสม หรือระหว่างภาวะฉุกเฉิน | วิธีการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการลดหรือขจัดเหตุการณ์นี้คือการจัดให้มี

กระบวนการสำหรับจัดการยาที่ต้องระมัดระวังสูง รวมถึงการเปลี่ยนสถานที่เก็บสำรองสารละลายเกลือแร่เข้มข้นจากหน่วยดูแลผู้ป่วยไปไว้ที่หน่วยเภสัชกรรม (ดูที่ MMU.3)

องค์กรจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติด้วยความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อระบุบัญชีรายการยาที่มีความเสี่ยงสูงตามข้อมูลขององค์กรเอง เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์และเกือบพลาด และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง | รายการรวมถึง ยาที่ระบุว่ามีความเสี่ยงสูงสำหรับผลที่ไม่พึงประสงค์ และยาที่มีความเสี่ยงที่มีลักษณะคล้ายๆ กันที่สร้างความสับสน | ข้อมูลที่ได้จากเอกสารทางวิชาการและ/หรือกระทรวงสาธารณสุขมีประโยชน์ในการช่วยระบุยาใดที่ควรรวมอยู่ในยาที่มีความเสี่ยงสูง | มีวิธีการเก็บในลักษณะที่จำกัดการเข้าถึงเพื่อป้องกันการบริหารยาโดยไม่ได้ตั้งใจ | กลยุทธ์ที่จะปรับปรุงความปลอดภัยของยาที่มีความเสี่ยงสูงอาจได้รับการปรับให้เหมาะสมกับความเสี่ยงเฉพาะของแต่ละยา และควรมีการพิจารณากระบวนการออกไปสั่งยา การเตรียมยา การบริหารยา และการติดตาม นอกเหนือไปจากกลยุทธ์การจัดเก็บที่ปลอดภัย | นโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติระบุบริเวณที่สารละลายเกลือแร่เข้มข้นมีความจำเป็นทางคลินิกตามหลักฐานและการปฏิบัติของวิชาชีพ เช่น แผนกฉุกเฉินหรือห้องผ่าตัด และระบุวิธีการเขียนฉลากที่ชัดเจน รวมถึงวิธีการเก็บในบริเวณนั้นในลักษณะที่จำกัดการเข้าถึงเพื่อป้องกันการบริหารยาโดยไม่ได้ตั้งใจ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSPG.3

- 1. มีการจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับการระบุยาที่ต้องระมัดระวังสูงรวมถึงยาที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน ซึ่งจัดทำจากข้อมูลโดยเฉพาะขององค์กร
- 2. มีการจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับการระบุ การจัดเก็บยาโดยเฉพาะ การออกไปสั่งยา การเตรียมยา การบริหารยา และการติดตามยาที่ต้องระมัดระวังสูงเพื่อปรับปรุงความปลอดภัย
- 3. มีการจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับการระบุ สถานที่เก็บ การเขียนฉลาก และการจัดเก็บยาที่ต้องระมัดระวังสูงรวมถึงยาที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSPG.3.1

- 1. มีการดำเนินการเพื่อป้องกันการบริหารสารละลายเกลือแร่ความเข้มข้นสูงโดยไม่ได้ตั้งใจในบริเวณที่ได้รับอนุญาตโดยนโยบาย
- 2. ไม่มีสารละลายเกลือแร่ความเข้มข้นสูงในหน่วยดูแลผู้ป่วยถ้าไม่มีความจำเป็นทางคลินิก
- 3. สารละลายเกลือแร่ความเข้มข้นสูงซึ่งเก็บไว้ในหน่วยดูแลผู้ป่วยได้รับการเขียนฉลากอย่างชัดเจน และเก็บไว้ในลักษณะที่จำกัดการเข้าถึง

♥ IPSPG.4 – IPSPG.4.1 | เป้าหมาย 4: สร้างความมั่นใจในการผ่าตัดให้ถูกตำแหน่ง ถูกหัตถการ ถูกคน Goal 4:

Ensure Correct-Site, Correct-Procedure, Correct-Patient Surgery

เป้าหมาย 4: สร้างความมั่นใจในการผ่าตัดให้ถูกตำแหน่ง ถูกหัตถการ ถูกคน (Goal 4: Ensure Correct-Site, Correct-Procedure, Correct-Patient Surgery)

มาตรฐาน IPSPG.4

องค์กรจัดทำแนวทางเพื่อสร้างความมั่นใจในการผ่าตัดให้ถูกตำแหน่ง ถูกหัตถการ ถูกคน และนำไปปฏิบัติ ⑥

มาตรฐาน IPSPG.4.1

องค์กรจัดทำแนวทางเพื่อกำหนดการขอเวลานอกในห้องผ่าตัดก่อนที่จะเริ่มการผ่าตัดเพื่อให้มั่นใจการผ่าตัดให้ถูกต้องตำแหน่ง ถูกหัตถการ และถูกคน และนำไปปฏิบัติ (P)

เจตนาของ IPSPG.4 ถึง IPSPG.4.1

การผ่าตัดผิดตำแหน่ง ผิดหัตถการ ผิดคน เป็นเหตุการณ์ที่พบบ่อยในสถานพยาบาลที่น่าตกใจ | ความผิดพลาดเหล่านี้เป็นผลมาจากการสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงพอระหว่างสมาชิกในทีมผ่าตัด ขาดการมีส่วนร่วมของผู้ป่วยในการทำเครื่องหมายระบุตำแหน่ง และขาดขั้นตอนปฏิบัติในการยืนยันตำแหน่งที่จะผ่าตัด | ยิ่งไปกว่านั้น การประเมินผู้ป่วยที่ไม่เพียงพอ การทบทวนเวชระเบียนที่ไม่เพียงพอ วัฒนธรรมที่ไม่เอื้อให้สื่อสารอย่างเปิดเผยระหว่างสมาชิกในทีมผ่าตัด ปัญหาที่เกี่ยวกับลายมือที่อ่านไม่ออก/อ่านยาก และการใช้คำย่อ เหล่านี้เป็นปัจจัยร่วมที่พบบ่อย

นโยบายดังกล่าวรวมถึงคำจำกัดความของการผ่าตัดและการใส่อุปกรณ์เข้าร่างกายซึ่งรวมเอาหัตถการที่ใช้สปีคัน และ/หรือ รักษาโรคและความผิดปกติของร่างกายด้วยการตัด เอาออก ปรับเปลี่ยน หรือสอดใส่กล้องเพื่อการวินิจฉัย/รักษา | นโยบายดังกล่าวใช้กับทุกสถานที่ในองค์กรซึ่งมีการทำหัตถการเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น ห้องปฏิบัติการสวนหัวใจ แผนกรังสีวิทยา ห้องปฏิบัติการระบบทางเดินอาหาร และที่คล้ายๆ กัน | องค์กรใช้วิธีการนี้เพื่อให้มั่นใจในการผ่าตัดให้ถูกต้องตำแหน่ง ถูกหัตถการ ถูกคน นำไปใช้กับทุกพื้นที่ขององค์กรซึ่งหัตถการผ่าตัดและการใส่อุปกรณ์เข้าร่างกายเกิดขึ้น

การปฏิบัติที่อิงหลักฐาน (evidence-based practices) ได้อธิบายไว้ใน The Joint Commission's Universal Protocol for Preventing Wrong Site, Wrong Procedure, Wrong Person Surgery™

กระบวนการสำคัญที่ระบุไว้ใน Universal Protocol คือ

- การทำเครื่องหมายระบุตำแหน่งที่จะผ่าตัด
- กระบวนการสอบทานก่อนการผ่าตัด
- การขอเวลานอกเพื่อยืนยันขั้นสุดท้าย ซึ่งทำทันทีก่อนเริ่มทำหัตถการ

การทำเครื่องหมายระบุตำแหน่งที่จะผ่าตัด ทำโดยผู้ป่วยมีส่วนร่วมและทำด้วยเครื่องหมายที่ชัดเจนเข้าใจได้โดยทันที | การทำเครื่องหมายควรสอดคล้องกันทั่วทั้งองค์กร ควรทำโดยบุคคลที่จะทำหัตถการ ถ้าเป็นไปได้ควรจะทำในขณะที่ผู้ป่วยตื่นดีและมีสติ และจะต้องเห็นได้ภายหลังจากทำความสะอาดผิวหนังและปูผ้าคลุมผ่าตัดแล้วถ้าเป็นไปได้ | การทำเครื่องหมายระบุตำแหน่งที่จะผ่าตัดควรทำในทุกกรณีที่การผ่าตัดนั้นเกี่ยวข้องกับข้างซ้ายข้างขวา มีโครงสร้างเชิงซ้อน (นิ้วมือ นิ้วเท้า รอยโรค) หรือมีหลายระดับ (กระดูกสันหลัง)

เป้าหมายของกระบวนการสอบทานก่อนการผ่าตัดคือเพื่อ

- สอบทานความถูกต้องของตำแหน่ง หัตถการ และตัวผู้ป่วย
- สร้างความมั่นใจว่ามีเอกสาร ภาพวินิจฉัย และผลการตรวจพิเศษที่เกี่ยวข้องทั้งหมดพร้อม มีการเขียนชื่อและป้ายเหมาะสม และนำเสนอให้เห็น
- สอบทานว่ามีเครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยีทางการแพทย์พิเศษ และ/หรือ สิ่งที่ต้องสอดใส่เข้าไปในร่างกายที่ต้องการ

มีองค์ประกอบต่างๆ ของกระบวนการตรวจสอบก่อนการผ่าตัด ที่สามารถจะแล้วเสร็จก่อนที่ผู้ป่วยมาถึงที่พื้นที่ก่อนการผ่าตัด – เช่น การมั่นใจในบันทึก ผลการทดสอบและถ่ายภาพ และเอกสารต่างๆ ถูกระบุโดยฉลากและมีอยู่ และมีเครื่องหมายระบุตำแหน่งที่จะผ่าตัด | ในความเป็นจริงการรออนจนกระทั่งการขอเวลานอกสำหรับกระบวนการตรวจสอบ

ก่อนผ่าตัดจนเสร็จสมบูรณ์อาจทำให้การผ่าตัดล่าช้าโดยไม่จำเป็น ถ้างานเอกสารหรือภาพถ่ายไม่ได้ถูกระบุโดยฉลากหรือมีอยู่ก่อนเริ่มผ่าตัด | เป็นไปได้ว่าบางส่วนของกระบวนการตรวจสอบก่อนผ่าตัดอาจเกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งครั้งและมากกว่าหนึ่งสถานที่ | ตัวอย่างเช่น การให้ความยินยอมผ่าตัดอาจจะได้รับในสำนักงานศัลยกรรมและตรวจสอบว่าเสร็จสมบูรณ์เกิดขึ้นที่บริเวณก่อนการผ่าตัด การทำเครื่องหมายระบุตำแหน่งผ่าตัดอาจเกิดขึ้นในพื้นที่ก่อนผ่าตัด และมีการตรวจสอบเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เหมาะสมเกิดขึ้นในห้องผ่าตัด

การขอเวลานอก จัดขึ้นในทันทีก่อนเริ่มต้นทำหัตถการกับสมาชิกในทีมทั้งหมด เพื่อยืนยันขั้นสุดท้ายเป็นการเปิดโอกาสให้ไขข้อข้องใจในคำถามหรือข้อสงสัยที่ยังไม่มีคำตอบ | การขอเวลานอกทำในสถานที่ที่จะทำหัตถการ ก่อนเริ่มต้นทำหัตถการ และมีส่วนร่วมโดยทีมงานผ่าตัดทั้งหมด | ผู้ป่วยไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมในการขอเวลานอก | องค์กรกำหนดวิธีการบันทึกกระบวนการขอเวลานอกเพื่อยืนยันขั้นสุดท้ายดังกล่าว

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSPG.4

- 1. องค์กรใช้เครื่องหมายเพื่อระบุตำแหน่งผ่าตัดและการสอดใส่เข้าไปในร่างกายที่ชัดเจนเข้าใจได้โดยทันที – มีการระบุที่สอดคล้องกันตลอดทั้งโรงพยาบาล
- 2. องค์กรใช้เครื่องหมายเพื่อระบุตำแหน่งผ่าตัดโดยบุคลากรผู้ทำหัตถการ และผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกระบวนการทำเครื่องหมาย
- 3. องค์กรใช้รายการตรวจสอบ (checklist) หรือกระบวนการอื่นเพื่อยืนยันความถูกต้องของตำแหน่ง หัตถการ ตัวผู้ป่วย ก่อนการผ่าตัด รวมถึงยืนยันว่ามีเอกสารและเครื่องมืออุปกรณ์ที่ต้องการอยู่ในมือ ถูกต้องและใช้งานได้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSPG.4.1

- 1. ทีมผ่าตัดทุกคนร่วมในกระบวนการขอเวลานอกและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนเริ่มต้นหัตถการผ่าตัด/การสอดใส่เข้าไปในร่างกาย
- 2. องค์ประกอบของการขอเวลานอกรวมถึงการระบุตัวผู้ป่วยที่ถูกต้อง ถูกด้านและตำแหน่ง หัตถการที่ได้รับการยืนยันและกระบวนการตรวจสอบได้เสร็จสมบูรณ์
- 3. มีการจัดทำนโยบายและระเบียบปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดกระบวนการที่เป็นแนวทางเดียวกันเพื่อสร้างความมั่นใจในการผ่าตัดที่ถูกตำแหน่ง ถูกหัตถการ และถูกคน รวมถึงหัตถการทางการแพทย์และทันตแพทย์ที่ทำในสิ่งแวดล้อมอื่นๆ นอกห้องผ่าตัด

♥ **IPSPG.5** | เป้าหมาย 5: ลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ Goal 5: Reduce the Risk of Health Care–Associated Infections

เป้าหมาย 5: ลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (Goal 5: Reduce the Risk of Health Care–Associated Infections)

มาตรฐาน IPSPG.5

องค์กรมีการใช้กระบวนการที่เกิดจากความร่วมมือกันในการจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติซึ่งปรับหรือรับเอาแนวทางการทำความสะอาดมือ และนำไปปฏิบัติ (P)

เจตนาของ IP5G.5

การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเป็นความท้าทายในสถานบริการสุขภาพทุกแห่ง อัตราการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพที่เพิ่มขึ้นเป็นประเด็นหลักที่นำวิตกสำหรับผู้ป่วยและผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ | การติดเชื้อที่พบบ่อยในสถานบริการสุขภาพทุกแห่ง ได้แก่ การติดเชื้อทางเดินปัสสาวะจากการใส่สายสวน การติดเชื้อในกระแสเลือด และปอดอักเสบ (ซึ่งมักสัมพันธ์กับการใส่เครื่องช่วยหายใจ)

จุดร่วมของการจัดการติดเชื้อเหล่านี้และการติดเชื้ออื่นๆ คือ ความสะอาดของมือ (hand hygiene) ที่เหมาะสม | แนวทางการทำความสะอาดมือ (hand hygiene guidelines) ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล สามารถทำได้จากองค์การอนามัยโลก (WHO) ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐอเมริกา (US CDC) และองค์กรภายในประเทศและระหว่างประเทศต่างๆ (ดูที่ GLD.11.2)

องค์กรมีการใช้กระบวนการที่เกิดจากความร่วมมือกันในการจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติซึ่งปรับหรือรับเอาแนวทางการทำความสะอาดมือที่ดีที่สุดและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป และนำสู่การปฏิบัติในองค์กร | แนวทางการทำความสะอาดมือได้ประกาศในพื้นที่ที่เหมาะสม และบุคลากรได้รับการศึกษากระบวนการล้างมือและการลดการติดเชื้ออย่างเหมาะสม | กระบวนการล้างมือและการลดการติดเชื้อ มีสบู่ ยาฆ่าเชื้อ และผ้าเช็ดมือ หรือวิธีการทำให้แห้งอื่นอยู่ในบริเวณนั้น (ดูที่ PCI.9)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IP5G.5

- 1. องค์กรปรับหรือรับเอาแนวทางการทำความสะอาดมือที่ดีที่สุดและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปมาใช้
- 2. องค์กรนำโปรแกรมการทำความสะอาดของมือที่มีประสิทธิผลมาสู่การปฏิบัติ
- 3. มีจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติสำหรับการล้างมือและการลดการติดเชื้อตามแนวทางการทำความสะอาดมือทั่วทั้งองค์กร

♥ IP5G.6 | เป้าหมาย 6: ลดความเสี่ยงของอันตรายต่อผู้ป่วยจากการพลัดตกหกล้ม Goal 6: Reduce the Risk of Patient Harm Resulting from Falls

เป้าหมาย 6: ลดความเสี่ยงของอันตรายต่อผู้ป่วยจากการพลัดตกหกล้ม (Goal 6: Reduce the Risk of Patient Harm Resulting from Falls)

มาตรฐาน IP5G.6

องค์กรจัดทำแนวทางเพื่อลดความเสี่ยงของอันตรายต่อผู้ป่วยจากการพลัดตกหกล้ม และนำไปปฏิบัติ ②

เจตนาของ IP5G.6

การพลัดตกหกล้มก่อให้เกิดการบาดเจ็บต่อผู้ป่วยที่รับไว้ในอนโรพยาบาลและผู้ป่วยนอกในสัดส่วนที่สำคัญ | ความเสี่ยงจากการพลัดตกหกล้มเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ผู้ป่วย และ/หรือสถานที่ | การประเมินรวมถึง ประวัติการพลัดตกหกล้ม การทบทวนการใช้ยาและแอลกอฮอล์ การใช้เครื่องช่วยเดินหรือการทรงตัวของผู้ป่วย ความบกพร่องทางสายตา สถานะทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง และอื่นๆ ที่คล้ายกัน | ผู้ป่วยที่ได้รับการประเมินขั้นต้นว่ามีความเสี่ยงต่ำจากการพลัดตกหกล้มอาจกลายเป็นความเสี่ยงสูงได้ | เหตุผลรวมถึง แต่ไม่จำกัด การผ่าตัดและ/หรือการระงับความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงในสถานะของผู้ป่วยอย่างทันทีทันใด และการปรับยา | ผู้ป่วยหลายคนได้รับการประเมินซ้ำระหว่างการดูแลสุขภาพในองค์กร | เกณฑ์ที่บันทึกไว้ระบุประเภทของผู้ป่วยซึ่งได้รับการพิจารณาว่ามีความเสี่ยงสูงจากการพลัดตกหกล้ม

ตัวอย่างของสถานการณ์ความเสี่ยงคือ ผู้ป่วยที่มาถึงแผนกผู้ป่วยนอกจากสิ่งอำนวยความสะดวกในการดูแลระยะยาวผ่านทางโรงพยาบาลสำหรับการทดสอบทางรังสี | ผู้ป่วยอาจมีความเสี่ยงจากการพลัดตกหกล้มในสถานการณ์ที่ถ่ายไอออนจากโรงพยาบาลไปยังเตียงทดสอบผู้ป่วย หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งในขณะที่นอนอยู่บนเตียงทดสอบผู้ป่วยที่แคบ | สถานที่โดยเฉพาะอาจมีความเสี่ยงสูงขึ้นจากการพลัดตกหกล้มเพราะการให้บริการ | ตัวอย่างเช่น แผนกกายภาพบำบัด (ผู้ป่วยในหรือผู้ป่วยนอก) มีอุปกรณ์เฉพาะหลายประเภทที่ใช้โดยผู้ป่วยซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม เช่น บาร์คู บันไดแบบชานพักลอย (freestanding staircases) และอุปกรณ์ออกกำลังกาย

ในสภาพแวดล้อมของประชากรที่องค์กรให้การดูแล บริการที่จัดหาให้ และสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวก องค์กรควรประเมินความเสี่ยงของผู้ป่วยต่อการพลัดตกหกล้มและดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม และลดความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บหากมีการพลัดตกหกล้ม | โปรแกรมการลดการพลัดตกหกล้มอาจจะทำการประเมินความเสี่ยงและการประเมินซ้ำเป็นระยะของแต่ละประชากร และ/หรือ ในสภาพแวดล้อมที่มีการดูแลและการให้บริการ (เช่น การดำเนินการระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความปลอดภัยเป็นระยะ) | องค์กรมีความรับผิดชอบที่จะระบุสถานที่ (เช่น แผนกกายภาพบำบัด) สถานการณ์ (เช่น ผู้ป่วยเดินทางมาถึงโดยโรงพยาบาล ผู้ป่วยถูกย้ายจากรถเข็น หรือ การใช้อุปกรณ์ยกผู้ป่วย) และประเภทของผู้ป่วย (เช่น การใช้เครื่องช่วยเดินหรือการทรงตัวของผู้ป่วย ความบกพร่องทางสายตา สถานะทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลง และอื่นๆ ที่คล้ายกัน) ผู้ซึ่งมีความเสี่ยงสูงจากการพลัดตกหกล้ม

องค์กรจัดทำโปรแกรมลดความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม ตามนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติที่เหมาะสม | โปรแกรมเฝ้าติดตามผลที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจของมาตรการลดการพลัดตกหกล้ม | ตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องผูกมัดที่ไม่เหมาะสมหรือการจำกัดน้ำอาจส่งผลให้เกิดการบาดเจ็บ การไหลเวียนโลหิตที่ไม่ปกติ หรือการสูญเสียความสมบูรณ์ของผิวหนัง | โปรแกรมได้รับการนำสู่การปฏิบัติ (ดูที่ AOP.1.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ IPSPG.6

- 1. องค์กรดำเนินการกระบวนการประเมินผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกซึ่งมีการวินิจฉัยว่า สภาวะ สถานการณ์ หรือสถานที่ มีความเสี่ยงสูงต่อการพลัดตกหกล้ม
- 2. องค์กรดำเนินการกระบวนการประเมินผู้ป่วยเมื่อแรกรับและอย่างต่อเนื่อง ประเมินซ้ำ และในช่วงต้นของผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก เมื่อมีข้อบ่งชี้ถึงความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มจากเกณฑ์ที่บันทึกไว้
- 3. มีการดำเนินการตามมาตรการลดความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้มสำหรับผู้ป่วยและจากสถานการณ์และสถานที่ที่ถูกประเมินว่ามีความเสี่ยง

⇒ การเข้าถึงบริการและการดูแลอย่างต่อเนื่อง Access to Care and Continuity of Care (ACC)

♥ ACC.1 – ACC.1.2 | การคัดกรองผู้ป่วยสำหรับการรับไว้ในองค์กร Screening for Admission to the Hospital

การคัดกรองผู้ป่วยสำหรับการรับไว้ในองค์กร (Screening for Admission to the Hospital)

มาตรฐาน ACC.1

ผู้ป่วยได้รับไว้เพื่อให้การดูแลแบบผู้ป่วยใน หรือลงทะเบียนสำหรับให้บริการผู้ป่วยนอก ตามความต้องการบริการสุขภาพที่ประเมินได้ และตามเป้าหมายและทรัพยากรขององค์กร (P)

เจตนาของ ACC.1

การพิจารณาความเหมาะสมระหว่างความต้องการของผู้ป่วยกับเป้าหมายและทรัพยากรของสถานพยาบาล ขึ้นกับการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและสถานะของผู้ป่วยผ่านการตรวจคัดกรอง ซึ่งมักกระทำเมื่อพบผู้ป่วยครั้งแรก | การตรวจคัดกรองอาจทำโดยใช้เกณฑ์การคัดแยกผู้ป่วย (triage criteria) การประเมินจากการสังเกต การตรวจร่างกาย หรือผลของการตรวจร่างกาย การตรวจทางจิตเวช การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจด้วยภาพวินิจฉัยที่ทำในครั้งก่อนๆ | การตรวจคัดกรองนี้สามารถทำได้ ณ แหล่งที่ส่งผู้ป่วย ระหว่างการเคลื่อนย้ายฉุกเฉิน (emergency transport) หรือเมื่อผู้ป่วยมาถึงองค์กร | สิ่งสำคัญคือการตัดสินใจว่าจะรักษา โอนย้าย (transfer) หรือส่งต่อ จะทำต่อเมื่อได้รับผลของการประเมินคัดกรองแล้ว | เฉพาะผู้ป่วยที่องค์กรมีศักยภาพทางคลินิกที่จะให้บริการที่จำเป็นได้และสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรเท่านั้น ที่จะได้รับการพิจารณาไว้เป็นผู้ป่วยใน หรือลงทะเบียนเพื่อให้บริการผู้ป่วยนอก | การทดสอบเพื่อคัดกรองผู้ป่วยอาจจำเป็นสำหรับผู้ป่วยทุกคนที่รับไว้เป็นผู้ป่วยใน หรือองค์กรอาจระบุงการคัดกรองโดยเฉพาะและทดสอบประชากรผู้ป่วยโดยเฉพาะ | ตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยทุกรายที่มีอาการท้องเสียต้องได้รับการคัดกรองเชื้อแบคทีเรีย Clostridium difficile ซึ่งเป็นโรคท้องร่วงรุนแรง หรือผู้ป่วยบางประเภทที่จำเป็นต้องมีการตรวจคัดกรองการติดเชื้อสแตฟฟีโลค็อกคัส ออเรียส ที่ดื้อยาเมธิซิลลิน (Methicillin-resistant Staphylococcus aureus (MRSA)) เช่น ผู้ป่วยทุกคนที่มาจากการดูแลระยะยาว | หากองค์กรต้องการให้มีการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินคัดกรองบางอย่างเป็นการเฉพาะก่อนที่จะรับไว้เป็นผู้ป่วยในหรือลงทะเบียนผู้ป่วยนอก จะต้องมีการระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรในนโยบาย (ดูที่ AOP.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.1

- 1. มีการตัดสินใจว่าความต้องการของผู้ป่วยเข้ากันได้กับเป้าหมายและทรัพยากรขององค์กรหรือไม่ ตามผลของการตรวจคัดกรอง (ดูที่ GLD.3.1, ME 1)
- 2. ผู้ป่วยได้รับไว้ดูแลต่อเมื่อองค์กรสามารถให้บริการที่จำเป็นแก่ผู้ป่วยได้ และมีสภาพแวดล้อมสำหรับการดูแลแบบผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยในที่เหมาะสม
- 3. มีกระบวนการให้ข้อมูลผลการตรวจวิเคราะห์เพื่อการวินิจฉัยโรคแก่ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจรับ โอนย้าย หรือส่งต่อผู้ป่วย
- 4. นโยบายระบุมาตรฐานการตรวจคัดกรองและการตรวจวิเคราะห์เพื่อการวินิจฉัยโรคก่อนรับเข้าเป็นผู้ป่วยใน หรือลงทะเบียนเพื่อให้บริการผู้ป่วยนอก
- 5. ผู้ป่วยจะยังไม่ถูกรับไว้ดูแล โอนย้าย หรือส่งต่อ ก่อนที่จะได้รับผลการตรวจวิเคราะห์ที่ต้องการสำหรับการตัดสินใจ

มาตรฐาน ACC.1.1

ผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลฉุกเฉิน เร่งด่วน หรือโดยทันที ได้รับการประเมินและรักษาก่อนผู้ป่วยอื่นๆ

เจตนาของ ACC.1.1

ผู้ป่วยซึ่งจำเป็นต้องได้รับการดูแลฉุกเฉิน เร่งด่วน หรือโดยทันที (เช่น การติดเชื้อจากอากาศ) ได้รับการบ่งชี้โดยใช้กระบวนการคัดแยกบนฐานข้อมูลวิชาการ (evidence-based triage process) | เมื่อผู้ป่วยได้รับการบ่งชี้ว่าจำเป็นต้องได้รับการดูแลฉุกเฉิน เร่งด่วน หรือโดยทันที ผู้ป่วยเหล่านี้จะได้รับการประเมินและดูแลโดยเร็วที่สุดตามความจำเป็น | ผู้ป่วยดังกล่าวอาจได้รับการประเมินโดยแพทย์หรือผู้มีความสัมพันธ์เหมาะสมก่อนผู้ป่วยอื่น ได้รับการตรวจวินิจฉัยอย่างรวดเร็วเท่าที่จะเป็นไปได้ และเริ่มให้การรักษาที่จำเป็นสำหรับผู้ป่วย | กระบวนการคัดแยกอาจใช้เกณฑ์เชิงสรีรวิทยา

(physiologic-based criteria) เมื่อเป็นไปได้และมีความเหมาะสม | องค์กรฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพื่อตัดสินใจว่าผู้ป่วยรายใดต้องการการดูแลโดยทันที และวิธีการที่การดูแลผู้ป่วยเหล่านี้ได้รับความสำคัญในอันดับต้นๆ

เมื่อองค์กรไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉินได้ และจำเป็นต้องโอนย้ายผู้ป่วยไปสู่การดูแลในระดับที่สูงขึ้น องค์กรผู้ส่งจะต้องให้การรักษารักษาเพื่อผู้ป่วยมีอาการคงตัวตามระดับความสามารถที่มีอยู่ก่อนที่จะเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.1.1

- 1. องค์กรใช้กระบวนการคัดแยกผู้ป่วยบนฐานข้อมูลวิชาการ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลโดยทันที
- 2. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมให้ใช้เกณฑ์ดังกล่าว
- 3. ผู้ป่วยได้รับการจัดลำดับตามความเร่งด่วนที่ต้องได้รับการบริการ
- 4. ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการประเมินและรักษาให้มีอาการคงตัวตามระดับความสามารถขององค์กรก่อนที่จะเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
- 5. การรักษาให้มีอาการคงตัวก่อนที่จะเคลื่อนย้ายได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนและบำรุงรักษาโดยองค์กรที่ทำการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

มาตรฐาน ACC.1.2

องค์กรพิจารณาความต้องการทางคลินิกของผู้ป่วย เมื่อมีช่วงเวลาที่ต้องรอคอยหรือมีความล่าช้าในการให้บริการตรวจวินิจฉัย และ/หรือ รักษา **P**

เจตนาของ ACC.1.2

ผู้ป่วยได้รับการแจ้งให้ทราบหากเป็นที่รับรู้ว่าจะต้องรอคอยบริการตรวจวินิจฉัย และ/หรือ การรักษา เป็นเวลานาน หรือเมื่อการจะเข้ารับการดูแลที่วางแผนไว้ต้องถูกจัดไว้อยู่ในรายชื่อผู้รอคิว | ผู้ป่วยได้รับการอธิบายถึงเหตุผลของความล่าช้าหรือการรอคอย รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกอื่นๆ ที่มีอยู่ | ข้อกำหนดเรื่องการอธิบายเหตุผลนี้ใช้กับการดูแลแบบผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก และ/หรือบริการตรวจวินิจฉัย มิใช่กับการรอคอยเล็กๆ น้อยๆ ในการให้การดูแลผู้ป่วยนอกหรือผู้ป่วยใน เช่น การที่แพทย์มาไม่ตรงเวลา | สำหรับบริการบางประเภท เช่น มะเร็งวิทยา หรือการปลูกถ่ายอวัยวะ ความล่าช้าอาจเป็นสิ่งปกติของประเทศสำหรับบริการเหล่านั้น จึงมีความแตกต่างจากความล่าช้าสำหรับบริการตรวจวินิจฉัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.1.2

- 1. ผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกได้รับการแจ้งให้ทราบเมื่อจะมีความล่าช้าในการดูแล และ/หรือ การรักษา
- 2. ผู้ป่วยได้รับการแจ้งให้ทราบถึงเหตุผลของความล่าช้าหรือการรอคอย รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการทางคลินิกที่มีอยู่
- 3. มีการบันทึกข้อมูลดังกล่าวไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

♥ ACC.2 – ACC.2.3.1 | การรับไว้ในองค์กร Admission to the Hospital
การรับไว้ในองค์กร (Admission to the Hospital)

มาตรฐาน ACC.2

องค์กรมีกระบวนการสำหรับการรับไว้เป็นผู้ป่วยในและการลงทะเบียนผู้ป่วยนอก ⑥

เจตนาของ ACC.2

มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้กระบวนการรับผู้ป่วยในไว้ดูแล และการลงทะเบียนผู้ป่วยนอก เพื่อให้บริการ เป็นมาตรฐานเดียวกัน | บุคลากรที่รับผิดชอบต่อกระบวนการดังกล่าวมีความคุ้นเคยและใช้ระเบียบปฏิบัติที่เป็นมาตรฐาน

นโยบายและระเบียบปฏิบัติ ระบุถึง

- การลงทะเบียนเพื่อให้บริการแบบผู้ป่วยนอก หรือการรับไว้ให้บริการในฐานะผู้ป่วยใน
- การรับผู้ป่วยจากหน่วยบริการฉุกเฉินเข้าหอผู้ป่วยโดยตรง และ
- กระบวนการรับผู้ป่วยไว้สังเกตอาการ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.2

- 1. กระบวนการลงทะเบียนผู้ป่วยนอกเป็นมาตรฐานเดียวกัน
- 2. กระบวนการรับผู้ป่วยในเป็นมาตรฐานเดียวกัน
- 3. มีกระบวนการรับผู้ป่วยฉุกเฉินเข้าหน่วยดูแลผู้ป่วยใน
- 4. มีกระบวนการรับผู้ป่วยไว้สังเกตอาการ
- 5. บุคลากรมีความคุ้นเคยและปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติในการรับผู้ป่วยในและลงทะเบียนผู้ป่วยนอก

มาตรฐาน ACC.2.1

มีการจัดลำดับความต้องการของผู้ป่วยสำหรับบริการป้องกัน การดูแลเพื่อบรรเทาอาการ การรักษา และการฟื้นฟูสุขภาพ ตามสถานะของผู้ป่วยเมื่อแรกรับเป็นผู้ป่วยใน

เจตนาของ ACC.2.1

เมื่อผู้ป่วยได้รับการพิจารณาไว้เป็นผู้ป่วยในขององค์กร การประเมินคัดกรองจะช่วยให้บุคลากรบ่งชี้และจัดลำดับความสำคัญของบริการป้องกัน การรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการดูแลประคับประคอง ที่ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับ และเลือกบริการหรือหน่วยดูแลที่เหมาะสมที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการที่เร่งด่วนหรือสำคัญที่สุดของผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.2.1

- 1. การประเมินคัดกรองช่วยให้บุคลากรระบุความต้องการที่จำเป็นของผู้ป่วย
- 2. มีการเลือกบริการหรือหน่วยดูแลผู้ป่วยเพื่อตอบสนองความต้องการที่จำเป็นเหล่านี้ตามผลการประเมินคัดกรอง
- 3. ความต้องการที่จำเป็นของผู้ป่วยเกี่ยวกับบริการป้องกัน การรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการดูแลประคับประคอง ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ

มาตรฐาน ACC.2.2

เมื่อรับเป็นผู้ป่วยใน ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลที่จะเกิดขึ้น ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการดูแลนั้น และประมาณการค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นกับผู้ป่วย

เจตนาของ ACC.2.2

ระหว่างกระบวนการรับเป็นผู้ป่วยใน ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเพียงพอที่จะตัดสินใจอย่างมีความรู้ | มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลที่จะเกิดขึ้น ผลลัพธ์ที่คาดหวัง และประมาณการค่าใช้จ่ายที่ผู้ป่วยหรือครอบครัวต้องรับผิดชอบ สำหรับการดูแลที่กองทุนประกันสุขภาพสาธารณะหรือเอกชนไม่จ่ายให้ | หากผู้ป่วยมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่ายในการดูแล องค์กรต้องหาวิธีการแก้ไขข้อจำกัดเหล่านั้น | ข้อมูลที่ให้แก่ผู้ป่วยและครอบครัวอาจเป็นเอกสาร หรือแจ้งด้วยวาจาพร้อมทั้งบันทึกไว้ในเวชระเบียน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.2.2

1. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเมื่อแรกรับเป็นผู้ป่วยใน
2. ข้อมูลดังกล่าวรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลที่จะเกิดขึ้น
3. ข้อมูลดังกล่าวรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์การดูแลที่คาดหวัง
4. ข้อมูลดังกล่าวรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับประมาณการค่าใช้จ่ายที่ผู้ป่วยหรือครอบครัวต้องรับผิดชอบ

มาตรฐาน ACC.2.2.1 (ใหม่)

องค์กรมีกระบวนการในการจัดการการไหลของผู้ป่วย (patient flow) ทั่วทั้งองค์กร

เจตนาของ ACC.2.2.1

ความหนาแน่นของและอัตราการเข้าพักในแผนกฉุกเฉิน (ED) และอัตราการเข้าพักในองค์กรที่สูงนำไปสู่การนำผู้ป่วยเข้าพักในแผนกฉุกเฉินหรือมีสถานที่พักผู้ป่วยในชั่วคราว | การจัดการการไหลของผู้ป่วยตลอดการดูแลคือสิ่งสำคัญเพื่อป้องกันไม่ให้แออัด ซึ่งทำให้ไม่สามารถดูแลได้ทันเวลา และส่งผลต่อความปลอดภัยของผู้ป่วยในที่สุด | การจัดการที่มีประสิทธิภาพของกระบวนการที่เป็นระบบซึ่งสนับสนุนการไหลของผู้ป่วย (เช่น การรับเป็นผู้ป่วยใน การประเมิน และการรักษา การโอนย้าย และจำหน่ายผู้ป่วย) สามารถลดความล่าช้าในการส่งมอบความดูแล | องค์ประกอบของกระบวนการการไหลของผู้ป่วยระบุหัวข้อต่อไปนี้:

- a) เตียงผู้ป่วยในที่มีอยู่
- b) การวางแผนอาคารสถานที่ สำหรับการจัดสรรพื้นที่ ระบบสาธารณูปโภค เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยีทางการแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์เพื่อสนับสนุนสถานที่รับผู้ป่วยชั่วคราว
- c) การวางแผนกำลังคนเพื่อสนับสนุนพื้นที่รับผู้ป่วยชั่วคราวที่เพิ่มขึ้น และ/หรือ การเข้าพักในแผนกฉุกเฉิน
- d) การไหลของผู้ป่วยในพื้นที่ที่ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาและบริการ (เช่น แผนกผู้ป่วยใน ห้องปฏิบัติการ ห้องผ่าตัด การวัดและส่งข้อมูลทางไกล (telemetry) รังสีวิทยา และหน่วยดูแลหลังระงับความรู้สึก)
- e) ประสิทธิภาพของการบริการที่ไม่ใช่คลินิกซึ่งสนับสนุนการดูแลและรักษาผู้ป่วย (เช่น การทำความสะอาด และการเคลื่อนย้าย)
- f) การสำรองการดูแลในระดับเดียวกันตั้งแต่การรับผู้ป่วยจนถึงหน่วยผู้ป่วยใน
- g) การเข้าถึงงานสนับสนุนบริการ (เช่น การสนับสนุนงานด้านสังคม ศาสนา หรือจิตวิญญาณ และที่คล้ายกัน) การติดตามและปรับปรุงกระบวนการเป็นกลยุทธ์ที่มีประโยชน์เพื่อลดปัญหาการไหลของผู้ป่วย | บุคลากรจากทั่วทั้งองค์กร – แผนกผู้ป่วยใน แผนกฉุกเฉิน บุคลากรทางการแพทย์ พยาบาล การบริหารจัดการ การจัดการสิ่งแวดล้อม

การบริหารความเสี่ยง – สามารถให้ผลงานที่สำคัญในการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาการไหลของผู้ป่วย | มาตรการและเป้าหมายช่วยระบุผลกระทบระหว่างแผนก เปิดแผนวงจรและแนวโน้มในช่วงเวลา และสนับสนุนความรับผิดชอบในทุกระดับขององค์กร

ผู้ป่วยที่มาถึงองค์กรในแผนกฉุกเฉินเพื่อการดูแลมีความเสี่ยงในการเข้าพักที่สำคัญ | การเข้าพักที่แผนกฉุกเฉินใช้เฉพาะการแก้ปัญหาชั่วคราวเมื่อมีความแออัดในองค์กร | การวางแผนขององค์กรควรระบุรอบเวลาโดยผู้ป่วยที่เข้าพักจะมีการโอนย้ายจากแผนกฉุกเฉินไปยังหน่วยผู้ป่วยในที่เป็นมาตรฐานหรือชั่วคราว | ความคาดหวังที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางการให้บริการขององค์กรเพื่อความปลอดภัยในสถานที่ การให้คำแนะนำและฝึกอบรมบุคลากร และการประเมิน การประเมินซ้ำ และการดูแล (ภายในศักยภาพ) ของผู้ป่วยที่จะเข้าพัก

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.2.2.1

- 1. องค์กรจัดทำกระบวนการสนับสนุนการไหลของผู้ป่วยทั่วทั้งองค์กรอย่างน้อยในข้อ a) ถึง g) ในหัวข้อเจตนา และนำไปปฏิบัติ
- 2. องค์กรวางแผนและมีการดูแลผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาและเข้าพักในแผนกฉุกเฉิน รวมทั้งการระบุเวลาในการเข้าพัก
- 3. องค์กรวางแผนและมีการดูแลผู้ป่วยเมื่อมีเตียงไม่พอ ในที่ที่ต้องการบริการ หรือหน่วยงาน หรือที่อื่นๆ ในอาคารสถานที่
- 4. บุคลากรผู้บริหารกระบวนการไหลของผู้ป่วย ตรวจสอบประสิทธิภาพในการระบุและการนำการปรับปรุงกระบวนการไปใช้

มาตรฐาน ACC.2.3

การรับไว้รักษาไปยังหน่วยดูแลวิกฤตหรือหน่วยบริการเฉพาะทาง เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ **Ⓟ**

มาตรฐาน ACC.2.3.1

การจำหน่ายผู้ป่วยจากหน่วยดูแลวิกฤตหรือหน่วยบริการเฉพาะทาง เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ **Ⓟ**

เจตนาของ ACC.2.3 และ ACC.2.3.1

หน่วยงานหรือบริการที่ให้การดูแลผู้ป่วยวิกฤต (เช่น หน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤตหลังผ่าตัด) หรือให้บริการเฉพาะทาง (เช่น หน่วยดูแลผู้ป่วยแผลไฟไหม้น้ำร้อนลวก หรือหน่วยปลูกถ่ายอวัยวะ) มักจะมีค่าใช้จ่ายสูง มีพื้นที่และกำลังคนจำกัด | แต่ละองค์กรต้องจัดทำเกณฑ์พิจารณาผู้ป่วยซึ่งต้องการระดับของบริการในหน่วยงานดังกล่าว

การรับไว้รักษาในหน่วยงานเฉพาะทางที่ใช้ทรัพยากรที่มีราคาแพง องค์กรอาจจำกัดการรับไว้เฉพาะผู้ป่วยที่มีอาการกลับมา และไม่รับผู้ป่วยที่อยู่ในขั้นร้ายแรง | เพื่อให้มั่นใจในความสม่ำเสมอของการปฏิบัติ ควรใช้ เกณฑ์ในการจัดลำดับความสำคัญและวินิจฉัย และ/หรือวัตถุประสงค์อื่น รวมทั้งเกณฑ์เชิงสรีรวิทยา (physiologic-based) เมื่อเป็นไปได้และมีความเหมาะสม | บุคลากรที่เหมาะสมจากหน่วยฉุกเฉิน หน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤต หรือหน่วยบริการเฉพาะด้านมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ | มีการใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการพิจารณาตัดสินใจรับผู้ป่วยเข้ารักษาในหน่วยงานโดยตรง เช่น การรับผู้ป่วยจากหน่วยบริการฉุกเฉินโดยตรง | มีการใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการพิจารณาตัดสินใจรับผู้ป่วยจากหน่วยงานอื่นในองค์กรหรือจากองค์กรอื่น (เช่น เมื่อผู้ป่วยถูกโอนย้ายมาจากอีกองค์กรหนึ่ง)

ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหน่วยงานเฉพาะทางต้องการการประเมินซ้ำและประเมินผลใหม่เมื่อสถานะผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงไป เช่น การดูแลเฉพาะทางอาจไม่จำเป็นอีกต่อไป | ตัวอย่างเช่น เมื่อสถานะทางสรีระมีความคงตัว และการติดตามและรักษาแบบวิกฤตไม่จำเป็นอีกต่อไป หรือเมื่อสถานะของผู้ป่วยเสื่อมโทรมถึงจุดที่การดูแลและบริการเฉพาะทางทำไม่ได้อีกต่อไป ผู้ป่วยอาจถูกจำหน่ายจากหน่วยงานเฉพาะทางหรือย้ายไปยังหน่วยงานที่มีระดับการดูแลต่ำลง (เช่น หน่วยแพทย์/ผ่าตัด หน่วยดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย หรือหน่วยดูแลประคับประคอง) | เกณฑ์ที่ใช้ในการโอนย้ายจากหน่วยงานเฉพาะทางไปยังหน่วยงานที่มีระดับการดูแลต่ำลง ควรใช้เกณฑ์ที่ใช้รับผู้ป่วยไปยังระดับการดูแลต่อไป | ตัวอย่างเช่น เมื่อสถานะของผู้ป่วยเสื่อมโทรมซึ่งการดูแลวิกฤตไม่ได้ช่วยอีกต่อไป การรับผู้ป่วยในหน่วยดูแลระยะสุดท้าย หรือหน่วยการดูแลแบบประคับประคอง ต้องทำตามเกณฑ์สำหรับการรับเข้ารับบริการ

เมื่อองค์กรทำการวิจัย หรือจัดให้มีบริการหรือโปรแกรมดูแลผู้ป่วยพิเศษเฉพาะด้าน การรับหรือการโอนย้ายผู้ป่วยเข้าในโปรแกรมดังกล่าวทำโดยใช้เกณฑ์หรือระเบียบวิธี (protocol) ที่กำหนดไว้ | บุคลากรที่เหมาะสมจากโปรแกรมการวิจัยหรือโปรแกรมอื่นมีส่วนร่วมในการจัดทำเกณฑ์หรือระเบียบวิธี | มีการบันทึกการรับเข้าร่วมในโปรแกรมในเวชระเบียนผู้ป่วย รวมถึงสถานะของผู้ป่วยตามเกณฑ์หรือระเบียบวิธีการรับผู้ป่วย (ดูที่ ACC.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.2.3

- 1. องค์กรกำหนดเกณฑ์การรับเข้า และ/หรือ โอนย้ายผู้ป่วยสำหรับหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤต บริการหรือหน่วยงานพิเศษเฉพาะด้าน รวมถึงโปรแกรมวิจัยและโปรแกรมอื่นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการพิเศษเฉพาะของผู้ป่วย
- 2. เกณฑ์ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดลำดับความสำคัญและวินิจฉัย และ/หรือวัตถุประสงค์อื่น รวมทั้งเกณฑ์เชิงสรีรวิทยา
- 3. บุคลากรจากหน่วยดูแลวิกฤต/หน่วยบริการเฉพาะทาง มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์
- 4. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เกณฑ์
- 5. บันทึกของผู้ป่วยที่รับเข้าหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤต/บริการพิเศษเฉพาะด้าน มีหลักฐานว่าเป็นไปตามเกณฑ์สำหรับบริการดังกล่าว

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.2.3.1

- 1. องค์กรกำหนดเกณฑ์การจำหน่าย และ/หรือ โอนย้ายผู้ป่วยสำหรับหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤต บริการหรือหน่วยงานพิเศษเฉพาะด้าน ไปยังระดับการดูแลอื่น รวมถึงโปรแกรมวิจัยและโปรแกรมอื่นๆ
- 2. เกณฑ์ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจำหน่ายหรือโอนย้ายผู้ป่วยควรรวมเกณฑ์ที่ใช้ในการรับผู้ป่วยไปยังระดับการดูแลต่อไป
- 3. บุคลากรจากหน่วยดูแลวิกฤตหรือหน่วยบริการเฉพาะทาง มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์
- 4. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เกณฑ์
- 5. บันทึกของผู้ป่วยที่ได้รับการโอนย้ายหรือจำหน่ายออกจากหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤตหรือบริการพิเศษเฉพาะด้าน มีหลักฐานว่าผู้ป่วยไม่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์สำหรับบริการดังกล่าว

♥ ACC.3 – ACC.3.2 | การดูแลอย่างต่อเนื่อง Continuity of Care
การดูแลอย่างต่อเนื่อง (Continuity of Care)

มาตรฐาน ACC.3

องค์กรออกแบบและดำเนินการกระบวนการเพื่อให้บริการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องภายในองค์กร และมีการประสานงานระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ (P)

เจตนาของ ACC.3

การเข้ารับบริการของผู้ป่วยตั้งแต่แรกรับจนถึงจำหน่ายหรือโอนย้ายผู้ป่วยนั้น อาจมีแผนกหน่วยบริการ และผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพที่หลากหลายจำนวนมากเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการ | ในขั้นตอนต่างๆ ของการดูแลนั้น จะมีการนำทรัพยากรในองค์กรที่เหมาะสมมาใช้ตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย และมีการนำทรัพยากรจากองค์กรภายนอกมาใช้หากจำเป็น | กระบวนการต่อเนื่องเพิ่มขึ้นเมื่อผู้ให้บริการดูแลผู้ป่วยมีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและข้อมูลทางการแพทย์ในอดีต เพื่อช่วยในการตัดสินใจ และเมื่อมีผู้ตัดสินใจหลายคนให้การดูแลผู้ป่วย ผู้ตัดสินใจเหล่านั้นเห็นด้วยกับการดูแลและบริการให้แก่ผู้ป่วย

เวชระเบียนผู้ป่วยเป็นแหล่งข้อมูลหลักของกระบวนการดูแลและความคืบหน้าของผู้ป่วยและทำให้เป็นเครื่องมือสื่อสารที่จำเป็น | สำหรับข้อมูลที่มีประโยชน์และสนับสนุนการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องมีไว้ใช้ในระหว่างการดูแลผู้ป่วยใน ผู้ป่วยนอก และในเวลาที่ต้องการและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน | บันทึกทางการแพทย์ พยาบาล และการดูแลผู้ป่วยอื่นๆ มีไว้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพของผู้ป่วยทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้สำหรับการดูแลผู้ป่วย (ดูที่ AOP.2)

เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยเป็นไปอย่างราบรื่นไร้รอยต่อ องค์กรจำเป็นต้องออกแบบและนำไปปฏิบัติ ซึ่งกระบวนการเพื่อความต่อเนื่องและการประสานความร่วมมือในการดูแลผู้ป่วยระหว่างแพทย์ พยาบาลและผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพอื่นๆ ต่อไปนี้

- a) บริการฉุกเฉินกับการรับไว้เป็นผู้ป่วยใน
- b) บริการตรวจวินิจฉัยกับบริการการรักษา
- c) บริการศัลยกรรมกับบริการที่ไม่ใช่ศัลยกรรม
- d) ระหว่างโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยนอกต่างๆ และ
- e) กับองค์กรอื่นและกับสิ่งแวดล้อมในการดูแลรูปแบบอื่นๆ

ผู้นำของ ลักษณะแวดล้อม (setting) และบริการต่างๆ ทำงานร่วมกันเพื่อออกแบบกระบวนการและนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง | กระบวนการดังกล่าวอาจใช้เกณฑ์เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ แผนการดูแลทางคลินิก การวางแผนการดูแลรูปแบบการส่งต่อผู้ป่วย รายการตรวจสอบ และอื่นๆ ที่คล้ายกัน | องค์กรกำหนดบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบในการประสานบริการ | บุคลากรเหล่านี้อาจประสานงานการดูแลรักษาผู้ป่วยทั้งหมด (เช่น ระหว่างแผนกต่างๆ) หรือรับผิดชอบประสานการดูแลผู้ป่วยเฉพาะราย (เช่น ผู้จัดการประจำตัวผู้ป่วย – case manager) | ทั้งนี้ โดยใช้เกณฑ์หรือนโยบายที่กำหนดไว้เพื่อพิจารณาตัดสินใจความเหมาะสมของการโอนย้ายผู้ป่วยภายในองค์กร (ดูที่ IPSG.2.2; ACC.2.3; ACC.2.3.1; COP.8.3; COP.9.3, ME 2; ASC.7.2; และ MOI.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.3

- 1. ผู้นำของบริการและ ลักษณะแวดล้อม (setting) ออกแบบและนำไปปฏิบัติ ซึ่งกระบวนการเพื่อความต่อเนื่องและการประสานความร่วมมือในการดูแล ตามที่ระบุไว้อย่างน้อยในข้อ a) ถึง e) ในหัวข้อเจตนา (ดูที่ GLD.10)
- 2. เวชระเบียนผู้ป่วยมีไว้ให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้รับอนุญาตเข้าถึงและจำเป็นต้องดูแลผู้ป่วย (ดูที่ AOP.1.1)

- 3. มีการปรับปรุงระเบียบให้เป็นปัจจุบันเพื่อให้มั่นใจว่าสื่อสารกับผู้ป่วยด้วยข้อมูลล่าสุด
- 4. มีการใช้เกณฑ์เพื่อบริการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องและเพื่อประสานงานระหว่างการดูแลสุขภาพ เช่น แผนการดูแล แนวทางปฏิบัติ หรือเกณฑ์อื่นๆ
- 5. มีหลักฐานของความต่อเนื่องและการประสานความร่วมมือให้เห็นตลอดในทุกขั้นตอนของการดูแลผู้ป่วย

มาตรฐาน ACC.3.1

ในทุกขั้นตอนของการดูแลผู้ป่วยใน มีการมอบหมายให้บุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมรับผิดชอบดูแลผู้ป่วย

เจตนาของ ACC.3.1

มีการกำหนดบุคลากรทำหน้าที่รับผิดชอบสำหรับประสานการดูแลผู้ป่วยและความต่อเนื่องของการดูแลโดยรวม หรือรับผิดชอบดูแลเฉพาะขั้นตอนอย่างชัดเจน เพื่อคงไว้ซึ่งความต่อเนื่องของการดูแลตลอดระยะเวลาที่ผู้ป่วยอยู่รับการรักษาในองค์กร | บุคคลดังกล่าวอาจเป็นแพทย์หรือบุคลากรอื่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสม | มีการระบุชื่อบุคลากรผู้รับผิดชอบไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย | การมีบุคคลหนึ่งทำหน้าที่ติดตามกำกับดูแลตลอดระยะเวลาที่ผู้ป่วยอยู่ในองค์กรจะช่วยให้ความต่อเนื่อง ความร่วมมือ ความพึงพอใจของผู้ป่วย คุณภาพดีขึ้น และอาจทำให้ผลลัพธ์ดีขึ้น จึงเป็นสิ่งที่พึงประสงค์สำหรับผู้ป่วยที่มีความซับซ้อนบางประเภท และผู้ป่วยอื่นๆ ที่องค์กรกำหนด | บุคคลนี้ต้องร่วมมือและสื่อสารกับผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพคนอื่นๆ | นอกจากนั้น นโยบายขององค์กรยังระบุกระบวนการสำหรับการถ่ายโอนหน้าที่รับผิดชอบจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งระหว่างการลาหยุดพักผ่อน หยุดพักร้อน และช่วงเวลาอื่นๆ | นโยบายระบุถึงกลุ่มที่ปรึกษา แพทย์เวร ผู้ทำหน้าที่แทนชั่วคราว (locum tenens) หรือบุคคลอื่นซึ่งรับหน้าที่รับผิดชอบ วิธีการที่จะเข้ามารับหน้าที่รับผิดชอบ และการบันทึกการมีส่วนร่วม/ความรับผิดชอบในงานของบุคคลดังกล่าว

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระยะการดูแลผู้ป่วยจากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่ง (เช่น จากศัลยกรรมไปสู่การฟื้นฟูสมรรถภาพ) อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบุคคลที่รับผิดชอบการดูแล หรืออาจจะเป็นบุคคลเดิมที่ยังคงกำกับ (oversee) การดูแลผู้ป่วยทั้งหมด

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.3.1

- 1. มีการระบุผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบประสานการดูแลผู้ป่วยใน ซึ่งพร้อมทำหน้าที่ตลอดทุกระยะของการดูแลผู้ป่วย
- 2. ผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าวมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ดูแลผู้ป่วย
- 3. มีการระบุการถ่ายโอนหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยจากบุคคลหนึ่งสู่อีกบุคคลหนึ่งไว้ในนโยบายขององค์กร
- 4. มีการระบุวิธีการที่จะถ่ายโอนหน้าที่รับผิดชอบ และมีการบันทึกการมีส่วนร่วม/ความรับผิดชอบในงานของบุคคลดังกล่าว

มาตรฐาน ACC.3.2

สารสนเทศเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยได้รับการโอนย้ายไปพร้อมกับผู้ป่วย

เจตนาของ ACC.3.2

ในระหว่างการดูแล มีบ่อยครั้งที่ผู้ป่วยได้รับการโอนย้ายภายในองค์กรจากหน่วยบริการหรือแผนกผู้ป่วยในหนึ่งไปยังหน่วยบริการหรือแผนกผู้ป่วยในอื่น | เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทีมผู้ดูแลเนื่องจากการโอนย้าย จะเกิดความต่อเนื่องในการดูแลผู้ป่วยได้ต่อเมื่อมีการส่งสารสนเทศที่จำเป็นเกี่ยวกับผู้ป่วยไปพร้อมกับผู้ป่วยด้วย | เป็นผลให้ผู้ป่วยได้รับยาและ

การรักษาอื่นๆ ต่อเนื่องโดยไม่ขาดตอน และสามารถเฝ้าติดตามสภาพอาการของผู้ป่วยได้อย่างเหมาะสม | การส่งต่อ
สารสนเทศดังกล่าวทำได้โดยการส่งมอบเวชระเบียนผู้ป่วยไปพร้อมผู้ป่วยหรือมีการสรุปสารสนเทศจากเวชระเบียน
ผู้ป่วยเมื่อมีการโอนย้าย | การสรุปดังกล่าวประกอบด้วยเหตุผลในการรับผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาล การตรวจพบที่สำคัญ
การวินิจฉัยโรค หัตถการที่กระทำ ยาและการรักษาอื่นๆ และสภาพอาการผู้ป่วยขณะโอนย้าย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.3.2

- 1. เวชระเบียนผู้ป่วยหรือเอกสารสรุปการดูแลผู้ป่วยได้รับการโอนย้ายไปยังงานบริการหรือหน่วยงานอื่นในองค์กร
พร้อมกับผู้ป่วย
- 2. เอกสารสรุปการดูแลผู้ป่วยมีบันทึกเหตุผลในการรับผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาล
- 3. เอกสารสรุปการดูแลผู้ป่วยมีบันทึกการตรวจพบที่สำคัญ
- 4. เอกสารสรุปการดูแลผู้ป่วยมีบันทึกการวินิจฉัยโรค
- 5. เอกสารสรุปการดูแลผู้ป่วยมีบันทึกหัตถการที่กระทำ
- 6. เอกสารสรุปการดูแลผู้ป่วยมีบันทึกยาและการรักษาอื่นๆ
- 7. เอกสารสรุปการดูแลผู้ป่วยมีบันทึกสภาพอาการผู้ป่วยเมื่อโอนย้าย

♥ ACC.4 – ACC.4.5.1 | การจำหน่าย การส่งต่อ และการนัดตรวจติดตาม Discharge, Referral and
Follow-up

การจำหน่าย การส่งต่อ และการนัดตรวจติดตาม (Discharge, Referral and Follow-up)

มาตรฐาน ACC.4

มีนโยบายเพื่อเป็นแนวทางในการส่งต่อหรือจำหน่ายผู้ป่วยขึ้นกับสภาวะสุขภาพของผู้ป่วยและความต้องการในการดูแล
หรือบริการต่อเนื่อง (P)

เจตนาของ ACC.4

การส่งต่อหรือจำหน่ายผู้ป่วยไปยังผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพที่องค์กรอื่น ลักษณะแวดล้อม (setting) การ
ดูแลอื่น กลับบ้าน หรือไปอยู่กับครอบครัว ขึ้นกับสภาวะสุขภาพของผู้ป่วยและความต้องการในการดูแลหรือบริการ
ต่อเนื่อง | แพทย์เจ้าของไข้หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลผู้ป่วยต้องพิจารณาความพร้อมที่จะจำหน่าย ตามนโยบายและ
เกณฑ์หรือข้อบ่งชี้สำหรับการส่งต่อและจำหน่ายที่เกี่ยวข้องซึ่งองค์กรกำหนด | อาจมีการใช้เกณฑ์เพื่อบ่งชี้ว่าผู้ป่วย
พร้อมที่จะรับการจำหน่าย | ความต้องการในการดูแลต่อเนื่องอาจหมายถึงการส่งต่อไปพบแพทย์เฉพาะทาง นักบำบัด
ฟื้นฟู หรือการประสานการดูแลเชิงป้องกันที่บ้านโดยครอบครัว | จำเป็นต้องมีกระบวนการที่เป็นระบบเพื่อให้มั่นใจว่า
ความต้องการการดูแลต่อเนื่องนั้นได้รับการตอบสนองโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพหรือองค์กรภายนอกที่
เหมาะสม | กระบวนการนี้หมายถึงการส่งต่อผู้ป่วยไปยังแหล่งดูแลที่อยู่นอกเขตเมื่อจำเป็น | เมื่อมีข้อบ่งชี้ องค์กร
จะเริ่มต้นวางแผนเพื่อตอบสนองความต้องการการดูแลต่อเนื่องดังกล่าวโดยเร็วที่สุดในกระบวนการดูแลเท่าที่จะทำได้ |
ครอบครัวของผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนจำหน่ายตามความเหมาะสมกับผู้ป่วยและความต้องการของ
ผู้ป่วย (ดูที่ AOP.1.8) | มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติเป็นแนวทางสำหรับกระบวนการอนุญาตให้ผู้ป่วยออกจาก
โรงพยาบาลชั่วคราว (เช่น ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ ถ้าองค์กรเปิดให้มีการอนุญาตดังกล่าว (“pass”))

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4

- 1. ผู้ป่วยได้รับการส่งต่อ และ/หรือ จำหน่ายผู้ป่วย ตามสภาวะสุขภาพและความจำเป็นในการดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วย
- 2. มีการพิจารณาความพร้อมในการจำหน่ายผู้ป่วยโดยใช้เกณฑ์หรือข้อบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ป่วยปลอดภัย
- 3. การวางแผนส่งต่อ และ/หรือ จำหน่ายผู้ป่วยเริ่มตั้งแต่แรกในกระบวนการดูแล
- 4. นโยบายขององค์กรให้แนวทางในการอนุญาตให้ผู้ป่วยออกนอกโรงพยาบาลในช่วงเวลาที่วางแผนการรักษาไว้โดยมีกำหนดเวลาที่ชัดเจน

มาตรฐาน ACC.4.1

การให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ป่วยและครอบครัวเกี่ยวข้องกับความเป็นในการดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วย

เจตนาของ ACC.4.1

องค์กรจัดให้มีการให้ความรู้ในเรื่องที่มีความเสี่ยงสูงต่อผู้ป่วยเป็นปกติประจำ | การให้ความรู้มีส่วนช่วยให้ผู้ป่วยกลับสู่สภาวะเดิมและมีสุขภาพในระดับที่เหมาะสม

องค์กรใช้สื่อและกระบวนการที่เป็นมาตรฐานในการให้ความรู้ผู้ป่วยอย่างน้อยในประเด็นดังนี้:

- การใช้ยาทุกตัวที่ผู้ป่วยได้รับอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิผล (ไม่เฉพาะยาที่ได้รับเมื่อจำหน่าย) รวมทั้งโอกาสเกิดผลข้างเคียงจากยา
- การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิผล
- โอกาสเกิดปฏิกิริยาระหว่างยาที่สั่งให้ผู้ป่วย กับยาอื่นๆ (รวมถึงยาที่สามารถซื้อได้เองจากร้านขายยา (over-the-counter) และอาหาร
- อาหารและโภชนาการ
- การบำบัดความเจ็บปวด
- เทคนิคการฟื้นฟูสภาพ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.1

- 1. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาทุกตัวอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิผล โอกาสเกิดผลข้างเคียงจากยา การป้องกันโอกาสเกิดปฏิกิริยากับยาที่ซื้อเองจากร้านขายยา และ/หรือ อาหาร
- 2. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิผล
- 3. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความรู้เกี่ยวกับอาหารและโภชนาการที่เหมาะสม
- 4. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความรู้เกี่ยวกับการบำบัดความเจ็บปวด
- 5. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการฟื้นฟูสภาพ

มาตรฐาน ACC.4.2

องค์กรประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพและหน่วยงานภายนอกเพื่อให้มั่นใจว่าการส่งต่อทันเวลาและเหมาะสม

เจตนาของ ACC.4.2

การส่งต่อผู้ป่วยให้แก่แพทย์ องค์กร หรือหน่วยงานอื่นที่สามารถตอบสนองความต้องการการดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วยได้ดีที่สุดอย่างเหมาะสมกับเวลานั้นต้องอาศัยการวางแผน | องค์กรสร้างความคุ้นเคยกับผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพในชุมชนเพื่อเข้าใจประเภทของผู้ป่วยที่ให้การรักษาและบริการที่จัดให้ และเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการกับผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านั้น | หากผู้ป่วยมาจากชุมชนอื่น องค์กรพยายามส่งต่อผู้ป่วยไปยังบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือหน่วยงานในชุมชนที่ผู้ป่วยอาศัยอยู่

ผู้ป่วยอาจต้องการบริการช่วยเหลือและการบริการทางการแพทย์เมื่อจำเป็น | เช่น ผู้ป่วยอาจต้องการความช่วยเหลือทางสังคม โภชนาการ การเงิน จิตวิทยา หรือด้านอื่นๆ เมื่อจำเป็น | ความพร้อมในการให้บริการเหล่านี้และการใช้บริการจริงอาจเป็นตัวกำหนดความต้องการสำหรับบริการทางการแพทย์ต่อเนื่อง | กระบวนการวางแผนจำเป็นคำนึงถึงประเภทของบริการช่วยเหลือที่ต้องการและความพร้อมของบริการดังกล่าว

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.2

- 1. กระบวนการวางแผนจำเป็นคำนึงถึงความต้องการทั้งบริการช่วยเหลือและบริการทางการแพทย์ต่อเนื่อง
- 2. การส่งต่อไปนอกองค์กรจะส่งไปให้บุคลากรและหน่วยงานในชุมชนที่ผู้ป่วยอาศัยอยู่ ถ้าเป็นไปได้
- 3. มีการส่งต่อสำหรับบริการช่วยเหลือ

มาตรฐาน ACC.4.3

สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นของผู้ป่วยในมีความสมบูรณ์

เจตนาของ ACC.4.3

สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นให้ภาพรวมของการอยู่รักษาตัวของผู้ป่วยในองค์กร | สรุปข้อมูลดังกล่าวอาจถูกใช้โดยผู้ให้บริการที่รับผิดชอบในการดูแลติดตาม | สรุปข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วย:

- เหตุผลที่รับไว้รักษา การวินิจฉัย และความผิดปกติที่พบร่วม (comorbidities)
- การตรวจร่างกายและการตรวจพบอื่นๆ ที่สำคัญ
- หัตถการที่กระทำเพื่อการวินิจฉัยโรคและการรักษา
- รายการยาที่สั่งให้ผู้ป่วยระหว่างการเข้าพักซึ่งมีผลกระทบที่เหลือหลังจากเลิกใช้ยา และยาทั้งหมดที่ผู้ป่วยต้องได้รับเมื่ออยู่ที่บ้าน
- สภาวะของผู้ป่วยเมื่อจำเป็น (เช่น รวมถึง “สภาวะมีการปรับปรุง” “สภาวะไม่เปลี่ยนแปลง” และอื่นๆ ที่คล้ายกัน)
- คำแนะนำการนัดติดตามตรวจรักษา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.3

- 1. สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นมีเหตุผลที่รับไว้รักษา การวินิจฉัยโรค และความผิดปกติที่พบร่วม (comorbidities)
- 2. สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นมีการตรวจร่างกายและการตรวจพบอื่นๆ ที่สำคัญ
- 3. สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นมีหัตถการที่กระทำเพื่อการวินิจฉัยโรคและการรักษา
- 4. สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นมีรายการยาสำคัญ รวมถึงยาที่สั่งให้ผู้ป่วยเมื่อจำเป็น
- 5. สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นมีสภาวะของผู้ป่วยเมื่อจำเป็น
- 6. สรุปข้อมูลเมื่อจำเป็นมีคำแนะนำการนัดติดตามตรวจรักษา

มาตรฐาน ACC.4.3.1

ผู้ป่วยได้รับคำแนะนำการนัดติดตามตรวจรักษาในรูปแบบและภาษาที่ผู้ป่วยเข้าใจได้ง่าย

เจตนาของ ACC.4.3.1

การให้คำแนะนำที่ชัดเจนเกี่ยวกับสถานที่และวิธีการเข้ารับการดูแลต่อเนื่องนั้นมีความสำคัญสำหรับผู้ป่วยที่ไม่ได้ถูกส่งตัวหรือโอนย้ายไปรับการรักษากับผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพอื่น เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผลลัพธ์ของการดูแลรักษาออกมาดีที่สุดและตอบสนองความต้องการการดูแลของผู้ป่วยทุกประการ | คำแนะนำดังกล่าวหมายถึงรวมถึงชื่อและสถานที่ของหน่วยที่จะให้การดูแลต่อเนื่อง การกลับไปรับการรักษาติดตามตรวจรักษาจากสถานพยาบาล และข้อบ่งชี้เมื่อควรได้รับการดูแลอย่างเร่งด่วน | ครอบครัวของผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกระบวนการด้วยหากสถานะหรือความสามารถของผู้ป่วยเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในคำแนะนำการนัดติดตามตรวจรักษา | กรณีที่ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในกระบวนการดูแลต่อเนื่องจะต้องให้ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมด้วย | องค์กรให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วย และครอบครัวเมื่อมีความเหมาะสม ด้วยวิธีการที่เรียบง่ายและเข้าใจง่าย | คำแนะนำดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรหรือในรูปแบบที่ผู้ป่วยเข้าใจได้ง่ายที่สุด

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.3.1

- 1. คำแนะนำการนัดติดตามตรวจรักษาอยู่ในรูปแบบและลักษณะและภาษาที่ผู้ป่วยเข้าใจง่าย
- 2. คำแนะนำดังกล่าวระบุถึงการกลับมารับการติดตามตรวจรักษา
- 3. คำแนะนำดังกล่าวระบุว่าเมื่อไรที่ควรได้รับการดูแลอย่างเร่งด่วน

มาตรฐาน ACC.4.3.2

เวชระเบียนของผู้ป่วยในมีต้นฉบับหรือสำเนาสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่าย (discharge summary) [Ⓟ]

เจตนาของ ACC.4.3.2

มีการจัดทำสรุปข้อมูลการดูแลผู้ป่วยทั้งหมดเมื่อจำหน่ายผู้ป่วยจากองค์กร | ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมคนหนึ่งคนใดสามารถเป็นผู้ประมวลสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่าย เช่น แพทย์เจ้าของไข้ แพทย์ประจำบ้าน หรือเสมียน

มีการส่งสำเนาสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่ายให้แก่ผู้ให้บริการซึ่งจะรับผิดชอบให้การดูแลผู้ป่วยต่อเนื่องหรือติดตามตรวจรักษา | สำเนาฉบับหนึ่งถูกมอบให้กับผู้ป่วย เมื่อมีข้อบ่งชี้โดยนโยบายขององค์กรหรือการปฏิบัติที่กระทำโดยทั่วไปตามกฎหมายและวัฒนธรรม | ในกรณีที่ไม่มีรายละเอียดของผู้ให้บริการติดตามตรวจรักษา เช่น ผู้ป่วยที่มาจากภูมิภาคหรือประเทศอื่น สำเนาฉบับหนึ่งถูกมอบให้กับผู้ป่วย | มีการเก็บต้นฉบับหรือสำเนาของสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่ายไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.3.2

- 1. มีการจัดทำสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่ายโดยบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 2. มีการมอบสำเนาสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่ายให้ผู้ให้บริการที่ต้องรับผิดชอบดูแลรักษาต่อเนื่องหรือติดตามตรวจรักษา
- 3. มีการมอบสำเนาสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่ายให้ผู้ป่วยในกรณีที่ไม่มีรายละเอียดของผู้ให้บริการที่ต้องรับผิดชอบดูแลรักษาต่อเนื่องหรือติดตามตรวจรักษา
- 4. นโยบายและระเบียบปฏิบัติกำหนดระยะเวลาที่ต้องสรุปข้อมูลเพื่อจำหน่ายให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

มาตรฐาน ACC.4.4

เวชระเบียนของผู้ป่วยนอกที่ต้องการการดูแลหรือการวินิจฉัยที่ซับซ้อนแสดงประวัติการดูแลทางการแพทย์และมีให้ผู้ป่วยประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพเพื่อดูแลรักษาผู้ป่วย (P)

เจตนาของ ACC.4.4

เมื่อองค์กรให้การดูแลและรักษาผู้ป่วยนอกอย่างต่อเนื่องไประยะหนึ่ง ด้วยการวินิจฉัยหรือการดูแลที่ซับซ้อน (เช่น ผู้ป่วยที่มารับการตรวจต่อเนื่องเป็นเวลานานสำหรับปัญหาหลายปัญหา มาพบบ่อยครั้ง มาตรฐานที่หลายแผนก และอื่นๆ ที่คล้ายกัน) จะมีจำนวนการวินิจฉัยโรค ยา ที่สะสมเพิ่มขึ้น รวมถึงประวัติทางคลินิกและการตรวจร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไป | มีความสำคัญที่ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านบริการสุขภาพในทุกลักษณะแวดล้อม (setting) ที่ให้การดูแลผู้ป่วยนอกเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลได้ | กระบวนการให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพด้านบริการสุขภาพรวมถึง

ระบุประเภทของผู้ป่วยที่ต้องการการดูแลและ/หรือการวินิจฉัยที่ซับซ้อน (เช่น ผู้ป่วยในคลินิกหัวใจซึ่งมีความผิดปกติที่พบร่วมกัน หรือผู้ป่วยที่มีอาการไตวายระยะสุดท้าย)

ระบุข้อมูลที่จำเป็นโดยแพทย์ผู้รักษาผู้ป่วยเหล่านั้น

กำหนดขั้นตอนเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลทางการแพทย์ที่จำเป็นมีอยู่ เรียกใช้ได้ง่ายและอยู่ในรูปแบบที่อ่านได้ง่าย

การประเมินผลของการปฏิบัติเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลและกระบวนการตอบสนองความต้องการของแพทย์และมีการปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของบริการผู้ป่วยนอก

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.4

- 1. องค์กรระบุประเภทของผู้ป่วยที่ต้องการการดูแลและ/หรือการวินิจฉัยที่ซับซ้อนผู้ซึ่งต้องการประวัติผู้ป่วยนอก
- 2. ข้อมูลในประวัติผู้ป่วยนอกจัดทำโดยแพทย์ผู้รักษาผู้ป่วย
- 3. องค์กรมีกระบวนการเพื่อให้มั่นใจว่าประวัติผู้ป่วยนอกเรียกใช้ได้ง่ายและอยู่ในรูปแบบที่อ่านได้ง่าย
- 4. องค์กรมีกระบวนการในการประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลและกระบวนการตอบสนองความต้องการของแพทย์และมีการปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของบริการผู้ป่วยนอก

มาตรฐาน ACC.4.5

องค์กรมีกระบวนการสำหรับการจัดการและติดตามผู้ป่วยซึ่งแจ้งกับบุคลากรในองค์กรว่าไม่สมัครใจรับการรักษา

เจตนาของ ACC.4.5.1

องค์กรมีกระบวนการสำหรับการจัดการผู้ป่วยซึ่งไม่สมัครใจรับการรักษาโดยไม่ได้แจ้งกับบุคลากรในองค์กร

เจตนาของ ACC.4.5 และ ACC.4.5.1

เมื่อผู้ป่วยตัดสินใจออกจากองค์กรหลังจากการทดสอบเสร็จสมบูรณ์และได้รับคำแนะนำในการวางแผนการรักษา จะถูกระบุว่าเป็นผู้ป่วยในหรือผู้ป่วยนอกที่ “ไม่สมัครใจรับการรักษา” (รวมถึงผู้ป่วยจากแผนกฉุกเฉิน) มีสิทธิที่จะปฏิเสธการรักษาทางการแพทย์ และ/หรือไม่สมัครใจรับการรักษา | อย่างไรก็ตาม ผู้ป่วยเหล่านี้อาจมีความเสี่ยงเนื่องจากการรักษาที่ไม่เพียงพอซึ่งอาจส่งผลให้เกิดอันตรายถาวรหรือเสียชีวิต | เมื่อผู้ป่วยในหรือผู้ป่วยนอกไม่สมัครใจรับการรักษา โดยไม่ได้รับอนุมัติทางการแพทย์ แพทย์ผู้วางแผนการรักษาต้องอธิบายความเสี่ยงทางการแพทย์ หรืออธิบายกับผู้ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ป่วย ก่อนจำหน่ายผู้ป่วย | มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการจำหน่ายปกติถ้าผู้ป่วยอนุญาต | ถ้าผู้ป่วยมีแพทย์ประจำครอบครัวซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการดูแลแต่เป็นที่รู้จักขององค์กร องค์กรต้องแจ้งให้แพทย์ดังกล่าวทราบถึงการ

ตัดสินใจของผู้ป่วย | มีการระบุเหตุผลที่ผู้ป่วยไม่สมัครใจรับการรักษา | องค์กรจำต้องเข้าใจเหตุผลที่ผู้ป่วยไม่สมัครใจรับการรักษาเพื่อที่จะสื่อสารกับผู้ป่วยได้ดีขึ้น

เมื่อผู้ป่วยไม่สมัครใจรับการรักษาโดยไม่ได้แจ้งกับบุคลากรในองค์กร หรือผู้ป่วยนอกที่ได้รับการรักษาแบบซับซ้อนหรือช่วยชีวิต เช่น การรักษาด้วยคีโมหรือรังสีวิทยา ไม่กลับมาทำการรักษา องค์กรใช้ความพยายามในการติดต่อผู้ป่วยเพื่อแจ้งความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น | ถ้าผู้ป่วยมีแพทย์ประจำครอบครัวซึ่งเป็นที่รู้จักขององค์กร องค์กรจะต้องแจ้งให้แพทย์ดังกล่าวทราบเพื่อลดความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย

กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง | เมื่อมีรายงานกรณีโรคติดเชื้อและให้ข้อมูลผู้ป่วยที่อาจเป็นอันตรายต่อตัวเองหรือต่อผู้อื่นต่อเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติเมื่อจำเป็น

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.5

- 1. องค์กรมีกระบวนการสำหรับการจัดการกับผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกซึ่งแจ้งกับบุคลากรในองค์กรว่าไม่สมัครใจรับการรักษา
- 2. กระบวนการรวมถึงการแจ้งผู้ป่วยถึงความเสี่ยงทางการแพทย์เนื่องจากการรักษาที่ไม่เพียงพอ
- 3. การจำหน่ายผู้ป่วยปฏิบัติตามขั้นตอนการจำหน่ายขององค์กร
- 4. ถ้าผู้ป่วยมีแพทย์ประจำครอบครัวซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการแต่เป็นที่รู้จักขององค์กร องค์กรจะต้องแจ้งให้แพทย์ดังกล่าวทราบ
- 5. องค์กรมีกระบวนการระบุเหตุผลที่ผู้ป่วยไม่สมัครใจรับการรักษา
- 6. กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความจำเป็นในการรายงานกรณีโรคติดเชื้อและกรณีผู้ป่วยที่อาจเป็นอันตรายต่อตัวเองหรือต่อผู้อื่น

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.4.5.1

- 1. องค์กรมีกระบวนการสำหรับการจัดการผู้ป่วยซึ่งไม่สมัครใจรับการรักษาโดยไม่ได้แจ้งกับบุคลากรในองค์กร
- 2. มีกระบวนการสำหรับการจัดการผู้ป่วยนอกที่ได้รับการรักษาแบบซับซ้อน ไม่กลับมาทำการรักษา
- 3. ถ้าผู้ป่วยมีแพทย์ประจำครอบครัวซึ่งเป็นที่รู้จักขององค์กรแต่ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ องค์กรจะต้องแจ้งให้แพทย์ดังกล่าวทราบ
- 4. กระบวนการดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความจำเป็นในการรายงานกรณีโรคติดเชื้อและกรณีผู้ป่วยที่อาจเป็นอันตรายต่อตัวเองหรือต่อผู้อื่น

♥ ACC.5 – ACC.5.3 | การโอนย้ายผู้ป่วย Transfer of Patients

การโอนย้ายผู้ป่วย (Transfer of Patients)

มาตรฐาน ACC.5

ผู้ป่วยได้รับการโอนย้ายไปยังองค์กรอื่นตามระดับการเจ็บป่วยและความต้องการที่จำเป็น เพื่อตอบสนองความต้องการการดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วย

เจตนาของ ACC.5

การโอนย้ายผู้ป่วยไปยังองค์กรภายนอกขึ้นกับสถานะของผู้ป่วยและความต้องการการดูแลต่อเนื่อง | การโอนย้ายนั้นอาจเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยสำหรับการขอรับค่าปรึกษาและการรักษาเฉพาะทาง การบริการที่เร่งด่วน หรือบริการผู้ป่วยที่ใช้ทรัพยากรน้อยกว่า เช่น การดูแลเชิงเฉียบพลัน หรือ การฟื้นฟูระยะยาว | มีความจำเป็นต้องมีกระบวนการส่งต่อเพื่อให้มั่นใจว่าสามารถตอบสนองความต้องการการดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วย

เมื่อส่งต่อผู้ป่วยไปยังองค์กรอื่น องค์กรที่ส่งต้องพิจารณาว่าองค์กรที่รับผู้ป่วยสามารถให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยและมีศักยภาพที่จะรับผู้ป่วยได้ | การพิจารณานี้โดยปกติจะกระทำล่วงหน้า และมีการระบุความเต็มใจในการรับผู้ป่วย รวมทั้งเงื่อนไขการโอนย้ายในข้อตกลงความร่วมมือที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ | การพิจารณาล่วงหน้าจะทำให้มั่นใจในการดูแลต่อเนื่องและการที่ความต้องการของผู้ป่วยได้รับการตอบสนอง | การส่งต่อผู้ป่วยอาจเกิดขึ้นที่แหล่งการรักษาหรือบริการเฉพาะทางอื่นๆ โดยปราศจากข้อตกลงความร่วมมือที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.5

- 1. องค์กรกำหนดการโอนย้ายผู้ป่วยขึ้นกับความต้องการสำหรับการดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วย
- 2. องค์กรที่ส่งพิจารณาว่าองค์กรที่รับผู้ป่วยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยที่จะโอนย้ายได้
- 3. มีการจัดทำข้อตกลงที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการกับองค์กรที่จะรับผู้ป่วย เมื่อมีการโอนย้ายผู้ป่วยไปยังองค์กรดังกล่าวเป็นประจำ

มาตรฐาน ACC.5.1

องค์กรที่ส่งผู้ป่วยจัดทำกระบวนการโอนย้ายผู้ป่วยเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ป่วยปลอดภัยจากการโอนย้าย

เจตนาของ ACC.5

การโอนย้ายผู้ป่วยไปยังอีกสถานพยาบาลหนึ่ง อาจเป็นกระบวนการสั้นๆ สำหรับผู้ป่วยที่รู้สึกตัวดีพูดคุยได้ หรืออาจเป็นการโอนย้ายผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวซึ่งต้องการการดูแลทางการแพทย์หรือการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง | ไม่ว่าจะเป็นอย่างใด จำเป็นต้องมีการเฝ้าติดตามผู้ป่วย (monitoring) โดยคุณสมบัติของบุคลากรที่ทำหน้าที่ดังกล่าวจะมีความแตกต่างกันในแต่ละกรณี | ดังนั้นสถานะของผู้ป่วยจึงเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติที่เหมาะสมของบุคลากรที่เฝ้าติดตามผู้ป่วยขณะโอนย้าย

มีกระบวนการที่สอดคล้องกันสำหรับวิธีการโอนย้ายผู้ป่วยจากองค์กรหนึ่งไปสู่อีกองค์กรหนึ่งเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ป่วยปลอดภัยจากการโอนย้าย | กระบวนการดังกล่าว ได้แก่

- วิธีการส่งมอบความรับผิดชอบระหว่างผู้ให้บริการสุขภาพและ ลักษณะแวดล้อม (setting)
- เกณฑ์บ่งชี้ว่าเมื่อไรที่จำเป็นต้องโอนย้ายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย
- ผู้รับผิดชอบดูแลผู้ป่วยระหว่างการโอนย้าย
- ยา อุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ต้องการระหว่างการโอนย้าย
- กลไกในการติดตามสถานะผู้ป่วยระหว่างการโอนย้าย และเมื่อมาถึงองค์กรที่รับผู้ป่วย และ
- สิ่งที่ต้องดำเนินการเมื่อไม่สามารถโอนย้ายผู้ป่วยไปยังสถานพยาบาลอื่น

องค์กรประเมินคุณภาพและความปลอดภัยของกระบวนการโอนย้าย เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ป่วยโอนย้ายโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เหมาะสมกับสถานะของผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.5.1

- 1. องค์กรจัดทำกระบวนการโอนย้ายค่านึงถึงวิธีการส่งมอบหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลต่อเนื่องไปยังผู้ให้บริการสุขภาพหรือ ลักษณะแวดล้อม (setting) อื่น
- 2. กระบวนการโอนย้ายค่านึงถึงผู้รับผิดชอบดูแลผู้ป่วยระหว่างการโอนย้าย และบุคลากรที่รับผิดชอบดังกล่าวมีคุณสมบัติเหมาะสมกับสถานะของผู้ป่วย
- 3. กระบวนการโอนย้ายค่านึงถึงยา อุปกรณ์และเทคโนโลยีที่ต้องการระหว่างการโอนย้าย
- 4. กระบวนการโอนย้ายค่านึงถึงกลไกในการติดตามสถานะผู้ป่วยระหว่างการโอนย้าย และเมื่อมาถึงองค์กรที่รับผู้ป่วย
- 5. กระบวนการโอนย้ายค่านึงถึงสถานการณ์ที่ไม่สามารถโอนย้ายผู้ป่วยได้
- 6. มีการประเมินคุณภาพและความปลอดภัยของกระบวนการโอนย้าย

มาตรฐาน ACC.5.2

องค์กรที่รับผู้ป่วย ได้รับสรุปสถานะทางคลินิกของผู้ป่วยและปฏิบัติการดูแลที่ให้แก่ผู้ป่วยโดยองค์กรที่ส่งผู้ป่วย เป็นลายลักษณ์อักษร

เจตนาของ ACC.5.2

สารสนเทศของผู้ป่วยจะถูกส่งไปพร้อมกับผู้ป่วยเพื่อให้มั่นใจในการดูแลต่อเนื่อง | มีการส่งมอบสำเนาสรุปข้อมูลเมื่อจำหน่ายหรือสรุปข้อมูลทางคลินิกเป็นลายลักษณ์อักษรอื่นๆ ให้แก่องค์กรที่รับย้ายพร้อมกับผู้ป่วย | ข้อมูลสรุปดังกล่าวหมายรวมถึงสถานะทางคลินิกของผู้ป่วย หัตถการและการตรวจรักษาอื่นๆ ที่ได้ทำไปแล้ว และความคงที่ที่ยังคงมีอยู่ของผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.5.2

- 1. มีการส่งสารสนเทศทางคลินิกหรือหรือข้อมูลสรุปทางคลินิกของผู้ป่วยไปพร้อมกับผู้ป่วย
- 2. ข้อมูลสรุปทางคลินิกระบุสถานะของผู้ป่วย
- 3. ข้อมูลสรุปทางคลินิกระบุหัตถการและการตรวจรักษาอื่นๆ ที่ได้ทำไปแล้ว
- 4. ข้อมูลสรุปทางคลินิกระบุความต้องการการดูแลที่ยังคงมีอยู่ของผู้ป่วย

มาตรฐาน ACC.5.3

มีการบันทึกกระบวนการโอนย้ายผู้ป่วยในเวชระเบียนผู้ป่วย **(P)**

เจตนาของ ACC.5.3

บันทึกข้อมูลผู้ป่วยแต่ละรายที่โอนย้ายไปยังสถานพยาบาลอื่นประกอบด้วยเอกสารบันทึกการโอนย้าย | เอกสารนี้ประกอบด้วยชื่อองค์กรและชื่อบุคคลที่ตกลงจะรับผู้ป่วย เหตุผลในการโอนย้าย และเงื่อนไขพิเศษสำหรับการโอนย้าย (เช่น เมื่อองค์กรที่รับย้ายมีเตียงว่าง หรือสถานะของผู้ป่วย) | มีการบันทึกอาการของผู้ป่วยที่เปลี่ยนแปลงในขณะโอนย้าย (เช่น ผู้ป่วยเสียชีวิต หรือจำเป็นต้องช่วยฟื้นคืนชีพ) | มีการจัดทำเอกสารอื่นๆ ตามนโยบายขององค์กร (เช่น ลายมือชื่อของแพทย์หรือพยาบาลที่รับย้ายผู้ป่วย ชื่อบุคลากรที่เฝ้าติดตามอาการผู้ป่วยขณะเคลื่อนย้าย) รวมอยู่ในบันทึกด้วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.5.3

- 1. เอกสารบันทึกข้อมูลผู้ป่วยที่โอนย้าย ระบุชื่อสถานพยาบาลและชื่อบุคคลที่ตกลงจะรับผู้ป่วย
- 2. เอกสารบันทึกข้อมูลผู้ป่วยที่โอนย้าย ระบุข้อมูลอื่นๆ ตามนโยบายขององค์กรที่ผู้ส่ง
- 3. เอกสารบันทึกข้อมูลผู้ป่วยที่โอนย้าย ระบุเหตุผลในการโอนย้าย
- 4. เอกสารบันทึกข้อมูลผู้ป่วยที่โอนย้าย ระบุเงื่อนไขพิเศษต่างๆ เกี่ยวกับการโอนย้าย

♥ ACC.6 | การเคลื่อนย้าย Transportation

การเคลื่อนย้าย (Transportation)

มาตรฐาน ACC.6

กระบวนการส่งต่อ โอนย้าย หรือจำหน่ายผู้ป่วย ทั้งผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก รวมถึงการวางแผนเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

เจตนาของ ACC.6

กระบวนการขององค์กรในการส่งต่อ โอนย้าย หรือจำหน่ายผู้ป่วยรวมถึงการรับรู้ความต้องการในด้านการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย | ตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยที่มาจากกระดูกและระยะยาว หรือศูนย์ฟื้นฟูสภาพต้องการการบริการผู้ป่วยนอกหรือการประเมินในแผนกฉุกเฉินที่มาถึงโดยรถพยาบาลหรือยานพาหนะทางการแพทย์อื่นๆ | เมื่อเสร็จสิ้นการให้บริการ ผู้ป่วยอาจจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือโดยเคลื่อนย้ายผู้ป่วยกลับบ้านหรือสถานที่อื่น | ในสถานการณ์อื่น ผู้ป่วยอาจขับรถมาที่องค์กรเพื่อทำหัตถการ แต่ไม่สามารถขับรถกลับได้ (เช่น การผ่าตัดตา หัตถการที่ต้องทำให้สงบ และอื่นๆ ที่คล้ายกัน) | การประเมินความต้องการในด้านการเคลื่อนย้ายและสร้างความมั่นใจว่าผู้ป่วยเคลื่อนย้ายอย่างปลอดภัยเป็นหน้าที่ขององค์กร | ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายขององค์กรและกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของภูมิภาค ค่าใช้จ่ายในการเคลื่อนย้ายอาจจะหรืออาจจะไม่ใช่ความรับผิดชอบขององค์กร

ลักษณะของการเคลื่อนย้ายจะแตกต่างกันไป อาจจะเป็นรถพยาบาลหรือยานพาหนะอื่นขององค์กร หรือของแหล่งที่ครอบครัวระบุ หรือครอบครัว และ/หรือ เพื่อน เป็นผู้จัดหาการเคลื่อนย้าย | การเคลื่อนย้ายที่เลือกใช้ขึ้นกับสถานะและสถานะของผู้ป่วย

ยานพาหนะที่ใช้เคลื่อนย้ายที่เป็นขององค์กรจะต้องเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติการสภาพ และการบำรุงรักษา | องค์กรระบุสถานการณ์การเคลื่อนย้ายที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อและดำเนินกลยุทธ์เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ (ดูที่ PCI.7; PCI.7.1; PCI.7.1.1; PCI.7.2; PCI.7.3; PCI.8, ME 1; และ PCI.9) | ยาและวัสดุอื่นๆ ที่ต้องการภายในยานพาหนะขึ้นอยู่กับประเภทของผู้ป่วยที่เคลื่อนย้าย เช่น การเคลื่อนย้ายผู้สูงอายุจากแผนกผู้ป่วยนอกกลับบ้านจะแตกต่างจากการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยที่ติดเชื้อหรือผู้ป่วยไฟไหม้น้ำร้อนลวกไปยังอีกองค์กรหนึ่งอย่างมาก)

องค์กรที่ทำสัญญาจัดหาบริการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย จะต้องทำให้มั่นใจว่าผู้รับช่วงปฏิบัติตามมาตรฐานสำหรับผู้ป่วยและความปลอดภัยของยานพาหนะในทำนองเดียวกัน | เมื่อการเคลื่อนย้ายให้บริการโดยกระทรวงสาธารณสุข องค์กรที่ทำประกัน หรือหน่วยงานอื่นที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมหรือกำกับดูแลขององค์กร การรายงานคุณภาพความปลอดภัย

ให้กับองค์กรที่รับผิดชอบ ให้ความคิดเห็นที่มีคุณค่าที่สามารถช่วยในการตัดสินใจที่มีคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย

ในทุกกรณี องค์กรประเมินคุณภาพและความปลอดภัยของบริการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ซึ่งรวมถึงการรับ ประเมิน และตอบสนองต่อคำร้องเรียนเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายที่จัดให้หรือจัดหามา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ACC.6

- 1. มีการประเมินความต้องการด้านการเคลื่อนย้ายเมื่อจะมีการส่งต่อผู้ป่วยไปยังหน่วยบริการอื่น บริการลักษณะอื่น หรือส่งกลับบ้าน หลังจากการนอนโรงพยาบาลหรือการมาตรวจที่แผนกผู้ป่วยนอก
- 2. การเคลื่อนย้ายที่จัดให้หรือจัดหามีความเหมาะสมกับความต้องการและสถานะของผู้ป่วย
- 3. ยานพาหนะที่ใช้เคลื่อนย้ายที่เป็นขององค์กรเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติการ สภาพ และการบำรุงรักษา
- 4. บริหารเคลื่อนย้ายตามสัญญาจ้าง เป็นไปตามข้อกำหนดขององค์กรเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยในการเคลื่อนย้าย
- 5. ยานพาหนะทั้งหมดที่ใช้ในการเคลื่อนย้าย ทั้งตามสัญญาจ้างหรือเป็นขององค์กร มีเครื่องมือ วัสดุ และยาที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยที่จะเคลื่อนย้าย
- 6. มีกระบวนการพร้อมเพื่อเฝ้าติดตามคุณภาพและความปลอดภัยของการเคลื่อนย้ายที่จัดให้หรือจัดหามาโดย องค์กร รวมถึงกระบวนการร้องเรียน

⇒ สิทธิผู้ป่วยและครอบครัว Patient and Family Rights (PFR)

♥ PFR.1 – PFR.4 สิทธิผู้ป่วยและครอบครัว (Patient and Family Rights)

มาตรฐาน PFR.1

องค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดให้มีกระบวนการสนับสนุนสิทธิผู้ป่วยและครอบครัวระหว่างการดูแล ⑥

เจตนาของ PFR.1

ผู้นำองค์กรเป็นผู้รับผิดชอบหลักต่อวิธีการที่องค์กรจะปฏิบัติต่อผู้ป่วย | ผู้นำจึงต้องรู้และเข้าใจในสิทธิของผู้ป่วยและครอบครัว รวมถึงความรับผิดชอบขององค์กรตามที่ระบุไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ | จากนั้นผู้นำจะกำหนดทิศทางเพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรทั่วทั้งองค์กรถือเป็นหน้าที่ในการคุ้มครองสิทธิดังกล่าว | เพื่อให้เกิดการคุ้มครองสิทธิผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำต้องทำงานร่วมกันและทำความเข้าใจในหน้าที่รับผิดชอบของตนที่สัมพันธ์กับชุมชนที่องค์กรให้บริการ

องค์กรเคารพสิทธิผู้ป่วย และสิทธิของครอบครัวผู้ป่วยในบางกรณี ที่จะกำหนดว่าสารสนเทศเกี่ยวกับการดูแลใดบ้างที่จะสามารถเปิดเผยให้ครอบครัวหรือบุคคลอื่นทราบ และเปิดเผยในลักษณะใด | ตัวอย่างเช่น ผู้ป่วยอาจไม่ต้องการให้ครอบครัวมีส่วนรับรู้ในการวินิจฉัยโรคที่ตนเป็น

สิทธิของผู้ป่วยและครอบครัวเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการติดต่อสัมพันธ์ทั้งหมดระหว่างองค์กร บุคลากร กับผู้ป่วยและครอบครัว | ดังนั้น จึงมีการจัดทำนโยบายและระเบียบปฏิบัติเพื่อให้มั่นใจว่าบุคลากรทั้งหมดมีความตระหนักและตอบสนองต่อสิทธิผู้ป่วยและครอบครัว เมื่อจะต้องมีปฏิสัมพันธ์และให้การดูแลผู้ป่วย | องค์กรกำหนดนโยบายและ

ระเบียบปฏิบัติด้วยกระบวนการของความร่วมมืออย่างกว้างขวาง รวมถึงการนำผู้ป่วยและครอบครัวมาร่วมด้วย (ดูที่ COP.9)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.1

- 1. ผู้นำองค์กรทำงานร่วมกันเพื่อให้การคุ้มครองและทำให้เพิ่มขึ้นซึ่งสิทธิผู้ป่วยและครอบครัว
- 2. ผู้นำมีความเข้าใจในสิทธิผู้ป่วยและครอบครัว ที่ระบุไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติทางวัฒนธรรมของชุมชนหรือผู้ป่วยที่ให้บริการ
- 3. องค์กรเคารพสิทธิผู้ป่วย (และสิทธิของครอบครัวผู้ป่วยในบางกรณี) ที่จะกำหนดว่าสารสนเทศเกี่ยวกับการดูแลใดบ้างที่จะสามารถเปิดเผยให้ครอบครัวหรือบุคคลอื่นทราบ และเปิดเผยภายใต้สถานการณ์ใด
- 4. บุคลากรมีความรู้ในนโยบายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิผู้ป่วย และสามารถอธิบายได้ถึงหน้าที่รับผิดชอบของตนในการคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย

มาตรฐาน PFR.1.1

องค์กรหาวิธีลดอุปสรรคต่อการเข้าถึงและได้รับบริการ ทั้งในด้านกายภาพ ภาษา วัฒนธรรม และอุปสรรคอื่นๆ

เจตนาของ PFR.1.1

องค์กรมักจะให้บริการต่อชุมชนที่ประชากรมีความหลากหลาย | ผู้ป่วยอาจจะเป็นผู้สูงอายุ มีความพิการ พูดด้วยภาษาและสำเนียงที่หลากหลาย มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม หรือมีอุปสรรคอื่นๆ ซึ่งทำให้กระบวนการในการเข้าถึงและรับบริการเป็นเรื่องที่ยากลำบาก | องค์กรระบุอุปสรรคเหล่านี้ และมีกระบวนการที่จะขจัดหรือลดอุปสรรคในการแสวงหาการดูแลของผู้ป่วยดังกล่าว | นอกจากนี้ องค์กรยังดำเนินการเพื่อลดผลกระทบของอุปสรรคต่อการให้บริการเหล่านี้ (ดูที่ COP.1, PFE.2.1 และ GLD.12)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.1.1

- 1. ผู้นำและบุคลากรขององค์กรระบุอุปสรรคในกลุ่มผู้ป่วยขององค์กรที่พบบ่อย
- 2. มีกระบวนการที่จะเอาชนะหรือจำกัดอุปสรรคสำหรับการแสวงหาการดูแลของผู้ป่วย
- 3. มีกระบวนการจำกัดผลกระทบของอุปสรรคต่อการให้บริการ

มาตรฐาน PFR.1.2

การดูแลเป็นไปด้วยความตระหนักและเคารพในค่านิยมและความเชื่อส่วนตัวของผู้ป่วย และคำขอเกี่ยวกับความเชื่อด้านจิตวิญญาณและศาสนาของผู้ป่วย

เจตนาของ PFR.1.2

ผู้ป่วยแต่ละคนมีค่านิยมและความเชื่อของตนติดตัวมาเมื่อเข้ารับการดูแล | ความเชื่อและค่านิยมบางอย่างเป็นเรื่องที่ผู้ป่วยทุกคนยึดถือ ซึ่งมักจะมีต้นกำเนิดจากวัฒนธรรมและศาสนา | ความเชื่อและค่านิยมบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะของผู้ป่วยแต่ละคน | ผู้ป่วยทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้แสดงออกซึ่งความเชื่อของตน ในวิถีทางที่เคารพต่อความเชื่อของผู้อื่น

ค่านิยมและความเชื่อที่ผู้ป่วยยึดถืออย่างเหนียวแน่น มีผลต่อการกำหนดกระบวนการดูแลและการตอบสนองต่อการดูแลของผู้ป่วยได้ | ดังนั้นผู้ประกอบการวิชาชีพด้านบริการสุขภาพแต่ละคนจะต้องทำความเข้าใจการดูแลและบริการที่ตนจัดให้ภายใต้สภาพแวดล้อมของค่านิยมและความเชื่อของผู้ป่วย

องค์กรมีกระบวนการตอบสนองต่อคำขอของผู้ป่วยและครอบครัวที่จะพบกับผู้หนึ่งผู้ใดเกี่ยวกับความต้องการทางด้านศาสนาหรือจิตวิญญาณ | กระบวนการนั้นอาจดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ทางศาสนาขององค์กร ของท้องถิ่น หรือแหล่งอื่นที่ครอบครัวระบุ | กระบวนการตอบสนองอาจซับซ้อนยิ่งขึ้น เช่น เมื่อองค์กรหรือประเทศไม่มีการรับรู้ และ/หรือ ไม่มีแหล่งทรัพยากรด้านศาสนาหรือความเชื่ออย่างเป็นทางการซึ่งอาจได้รับคำขอ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.1.2

- 1. องค์กรระบุค่านิยมและความเชื่อส่วนตัวของผู้ป่วย
- 2. บุคลากรใช้กระบวนการและให้การดูแลโดยเคารพต่อค่านิยมและความเชื่อของผู้ป่วย
- 3. องค์กรตอบสนองคำขอความช่วยเหลือด้านศาสนาหรือจิตวิญญาณ ทั้งคำขอแบบทั่วไปและแบบพิเศษ

มาตรฐาน PFR.1.3

การดูแลเป็นไปด้วยความเคารพต่อความต้องการของผู้ป่วยเกี่ยวกับภาวะความเป็นส่วนตัว **Ⓟ**

เจตนาของ PFR.1.3

ภาวะความเป็นส่วนตัวของผู้ป่วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างซึบประวัติ การตรวจร่างกาย การทำหัตถการ/ให้การรักษา และการเคลื่อนย้าย เป็นสิ่งสำคัญ | ผู้ป่วยอาจต้องการภาวะความเป็นส่วนตัว โดยไม่มีบุคลากร ผู้ป่วยอื่นๆ และแม้แต่สมาชิกในครอบครัวอยู่ร่วมด้วย | นอกจากนี้ ผู้ป่วยอาจไม่ต้องการถูกถ่ายรูป ถูกบันทึก หรือถูกสัมภาษณ์ในระหว่างการเยี่ยมสำรวจ | แม้ว่าจะมีบางเรื่องที่ใช้วิธีการเดียวกันในการจัดให้มีภาวะความเป็นส่วนตัวสำหรับผู้ป่วยทุกคน ผู้ป่วยแต่ละคนอาจมีความต้องการและความคาดหวังต่อภาวะความเป็นส่วนตัวที่แตกต่างกันหรือเพิ่มเติมขึ้นตามแต่สถานการณ์ นอกจากนี้ความต้องการและความคาดหวังเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลา | ดังนั้น ในขณะที่ให้บริการและการดูแลแก่ผู้ป่วย บุคลากรควรสอบถามความต้องการและความคาดหวังเกี่ยวกับภาวะความเป็นส่วนตัวในการได้รับการดูแลหรือบริการไปด้วย | การสื่อสารระหว่างบุคลากรและผู้ป่วยดังกล่าวนี้จะช่วยสร้างความไว้วางใจและการสื่อสารอย่างเปิดเผย โดยไม่จำเป็นต้องบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

สารสนเทศทางการแพทย์และสุขภาพอื่นๆ ที่ได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้ มีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจผู้ป่วยและความต้องการของผู้ป่วย และต่อการให้การดูแลรักษาและบริการ เมื่อเวลาผ่านไป | สารสนเทศนี้อาจอยู่ในรูปแบบของกระดาษ หรืออิเล็กทรอนิกส์ หรือทั้งสองอย่าง | องค์กรเคารพในความลับของสารสนเทศดังกล่าว ดำเนินการตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติเพื่อปกป้องข้อมูลจากการสูญหายหรือนำไปใช้ในทางที่ผิด | นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุถึงสารสนเทศที่ต้องเปิดเผยตามที่กำหนดในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

เจ้าหน้าที่เคารพในความลับของผู้ป่วยโดยไม่ติดแสดงสารสนเทศที่เป็นความลับไว้ที่ประตูห้องผู้ป่วยหรือบริเวณที่ทำการพยาบาล รวมถึงไม่พูดคุยประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยในที่สาธารณะ | เจ้าหน้าที่ตระหนักในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการรักษาความลับของสารสนเทศ และแจ้งให้ผู้ป่วยทราบว่าองค์กรมีวิธีการในการรักษาความลับของสารสนเทศอย่างไร | ผู้ป่วยได้รับแจ้งให้ทราบว่ามีโอกาสที่จะเปิดเผยสารสนเทศในกรณีใดบ้าง เมื่อไร และมีวิธีการขออนุญาตอย่างไร

องค์กรมีนโยบายระบุหากจะให้ผู้ป่วยเข้าถึงสารสนเทศสุขภาพของตน และกระบวนการที่จะเข้าถึงเมื่อได้รับอนุญาต

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.1.3

- 1. บุคลากรค้นหาความคาดหวังและความต้องการของผู้ป่วยเกี่ยวกับภาวะความเป็นส่วนตัวในระหว่างการดูแลรักษา
- 2. บุคลากรให้ความเคารพต่อความต้องการเกี่ยวกับภาวะความเป็นส่วนตัวที่ผู้ป่วยแสดงออก ในระหว่างการซักประวัติ การตรวจร่างกาย การทำหัตถการ/รักษา และการเคลื่อนย้าย ทั้งหมด (ดูที่ MOI.2 และ MOI.7)
- 3. การรักษาความลับของสารสนเทศได้รับการเก็บรักษาโดยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
- 4. ผู้ป่วยได้รับการขออนุญาต หากจะต้องมีการเปิดเผยสารสนเทศที่ไม่ถูกกำหนดโดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

มาตรฐาน PFR.1.4

องค์กรดำเนินมาตรการที่จะปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินของผู้ป่วยจากการถูกลักขโมยหรือสูญหาย

เจตนาของ PFR.1.4

องค์กรสื่อสารให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบถึงหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่มีต่อทรัพย์สินของผู้ป่วย (ถ้ามี) | เมื่อองค์กรมีความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของผู้ป่วยบางส่วนหรือทั้งหมดที่นำเข้ามาในองค์กรแล้ว จะต้องมีกระบวนการจัดทำรายการทรัพย์สินและทำให้มั่นใจว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะไม่สูญหายหรือถูกลักขโมย | กระบวนการนี้รวมถึงทรัพย์สินของผู้ป่วยฉุกเฉิน ผู้ป่วยที่มาผ่าตัดประเถทวันเดียวกัน ผู้ป่วยใน ผู้ป่วยซึ่งไม่สามารถจัดการเก็บรักษาทรัพย์สินให้ปลอดภัยด้วยวิธีการอื่น และผู้ป่วยที่ไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนได้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.1.4

- 1. องค์กรกำหนดระดับความรับผิดชอบที่จะมีต่อทรัพย์สินของผู้ป่วย
- 2. ผู้ป่วยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบขององค์กรในการปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินส่วนบุคคล
- 3. ทรัพย์สินของผู้ป่วยได้รับการดูแลคุ้มครอง เมื่อองค์กรมีนโยบายที่จะรับผิดชอบ หรือเมื่อผู้ป่วยไม่สามารถรับผิดชอบดูแลได้ด้วยตนเอง

มาตรฐาน PFR.1.5

ผู้ป่วยได้รับการป้องกันการถูกทำร้ายร่างกายและผู้ป่วยกลุ่มที่มีความเสี่ยงได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างเหมาะสม

เจตนาของ PFR.1.5

องค์กรรับผิดชอบในการป้องกันผู้ป่วยจากการถูกทำร้ายร่างกายโดยผู้มาเยือน ผู้ป่วยอื่นๆ และเจ้าหน้าที่ | ความรับผิดชอบนี้ต้องเน้นเป็นพิเศษสำหรับ ทารก เด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ที่ไม่สามารถปกป้องตนเองหรือไม่สามารถส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ | องค์กรป้องกันการทำร้ายร่างกายโดยใช้กระบวนการต่างๆ เช่น การสอบสวนบุคคลที่เข้ามาในสถานที่โดยไม่มีการบ่งชี้ตัวบุคคล การตรวจสอบหรือสอดส่องดูแลพื้นที่ที่อยู่ลับตาหรือพื้นที่เปลี่ยว และการตอบสนองต่อผู้ที่คิดว่าตกอยู่ในอันตรายจากการทำร้ายร่างกายอย่างรวดเร็ว

แต่ละองค์กรระบุ กลุ่มผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูง (เช่น เด็ก ผู้พิการ ผู้สูงอายุ) และจัดให้มีกระบวนการเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้ป่วยแต่ละรายในกลุ่มเหล่านี้ | กลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ และความรับผิดชอบขององค์กร อาจถูกระบุไว้ในกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ | เจ้าหน้าที่ที่เข้าใจหน้าที่รับผิดชอบของตนในกระบวนการเหล่านี้ | เด็ก ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยกลุ่มเสี่ยงอื่นๆ ซึ่งถูกระบุไว้ ได้รับการปกป้องคุ้มครองเป็นอย่างน้อย | ผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวและผู้ที่มี

ภาวะบกพร่องทางด้านจิตใจหรืออารมณ์ที่มารับบริการในองค์กรก็ได้รับการปกป้องคุ้มครองเช่นเดียวกัน | การปกป้องคุ้มครองครอบคลุมทั้งการป้องกันการทำร้ายร่างกายและประเด็นความปลอดภัยอื่นๆ เช่น การป้องกันจากการถูกละเมิด กระทบรุนแรง (abuse) ละเลยไม่ดูแล ไม่ให้บริการ หรือไม่ให้ความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุการณ์เพลิงไหม้ (ดูที่ FMS.4.1 และ FMS.7)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.1.5

- 1. องค์กรมีกระบวนการป้องกันผู้ป่วยจากการถูกทำร้ายร่างกาย
- 2. องค์กรระบุกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ที่มีความเสี่ยงสูง
- 3. องค์กรมีกระบวนการป้องกันผู้ป่วยที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้จากประเด็นความปลอดภัยอื่นๆ
- 4. พื้นที่ที่อยู่ลับตาหรือพื้นที่เปลี่ยวได้รับการตรวจสอบหรือสอดส่องดูแล
- 5. เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจในหน้าที่รับผิดชอบของตนต่อกระบวนการปกป้องคุ้มครอง

มาตรฐาน PFR.2

องค์กรสนับสนุนสิทธิของผู้ป่วยและครอบครัวที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล **(P)**

เจตนาของ PFR.2

ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล โดยการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล ถามคำถามเกี่ยวกับการดูแล ขอความเห็นจากแพทย์ท่านอื่น รวมถึงการปฏิเสธกระบวนการตรวจวินิจฉัยและรักษา | เมื่อผู้ป่วยขอความเห็นจากแพทย์ท่านอื่น องค์กรได้รับการคาดหวังว่าจะไม่ห้าม ป้องกัน หรือขัดขวาง ผู้ป่วย แต่องค์กรจะอำนวยความสะดวกโดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของผู้ป่วย เช่น ผลการทดสอบ การวินิจฉัย คำแนะนำในการรักษา และอื่นๆ ที่คล้ายกัน | องค์กรจะต้องไม่ระงับข้อมูลหากผู้ป่วยขอความเห็นจากแพทย์ท่านอื่น | องค์กรไม่คาดหวังให้ผู้ป่วยจ่ายเมื่อผู้ป่วยร้องขอ | นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุสิทธิผู้ป่วยในการขอความเห็นจากแพทย์ท่านอื่นโดยไม่ต้องเกรงว่าการดูแลภายในหรือนอกองค์กรที่จะด้อยลง

องค์กรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลทุกด้าน | บุคลากรทุกคนได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับนโยบายและระเบียบปฏิบัติ รวมถึงบทบาทของตนในการสนับสนุนสิทธิผู้ป่วยและครอบครัวที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล (ดูที่ COP.7, ME 5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.2

- 1. องค์กรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล
- 2. องค์กรอำนวยความสะดวกผู้ป่วยในการขอความเห็นจากแพทย์ท่านอื่นโดยไม่ต้องเกรงว่าการดูแลของตนภายในหรือนอกองค์กรจะด้อยลง
- 3. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับนโยบายและระเบียบปฏิบัติ รวมถึงบทบาทในการสนับสนุนให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล

มาตรฐาน PFR.2.1

องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยทราบเกี่ยวกับการดูแลรักษาทางการแพทย์ทุกด้าน

เจตนาของ PFR.2.1

เพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาได้นั้น ผู้ป่วยและครอบครัวต้องได้รับสารสนเทศพื้นฐานเกี่ยวกับสถานะการเจ็บป่วยที่ตรวจพบระหว่างการประเมิน รวมถึงการวินิจฉัยโรคที่ได้รับการยืนยัน (ถ้ามี) และข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่จะเกิดขึ้น | ในระหว่างกระบวนการดูแล ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งผลลัพธ์ของการดูแลรักษาที่ดำเนินการไปตามแผน | การได้รับแจ้งผลลัพธ์ของการดูแลรักษาที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน เช่น เหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ระหว่างการผ่าตัด จากยาที่แพทย์สั่ง หรือจากการรักษาอื่นๆ

ผู้ป่วยและครอบครัวเข้าใจว่ามีสิทธิจะได้รับทราบสารสนเทศดังกล่าว และใครมีหน้าที่รับผิดชอบในการแจ้ง | ผู้ป่วยและครอบครัวเข้าใจประเภทของการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลที่ต้องกระทำ และวิธีการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเหล่านั้น | นอกจากนี้ ผู้ป่วยและครอบครัวยังต้องเข้าใจกระบวนการขององค์กรในการขอความยินยอม รวมถึงว่ากระบวนการเกี่ยวกับการดูแล การตรวจวิเคราะห์ การทำหัตถการ และการรักษาที่จำเป็นต้องได้รับความยินยอม

แม้ว่าผู้ป่วยบางรายอาจไม่ต้องการทราบผลการวินิจฉัยโรคที่ได้รับการยืนยันหรือไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล ผู้ป่วยเหล่านี้ก็ยังได้รับโอกาสและสามารถเลือกมีส่วนร่วมผ่านสมาชิกในครอบครัว เพื่อน หรือผู้ได้รับมอบอำนาจให้เป็นผู้ตัดสินใจ

ผู้ป่วยควรทราบชัดเจนถึงบุคคลผู้แจ้งสารสนเทศ เกี่ยวกับสถานะการเจ็บป่วย การดูแลรักษา ผลลัพธ์ เหตุการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ และอื่นๆ ที่คล้ายกัน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.2.1

- 1. ผู้ป่วยและครอบครัวรับทราบถึงสถานะการเจ็บป่วยและผลการวินิจฉัยโรคที่ได้รับการยืนยัน
- 2. ผู้ป่วยและครอบครัวรับทราบถึงการดูแลรักษาที่วางแผนไว้
- 3. ผู้ป่วยรับทราบว่าเมื่อใดจะมีการขอความยินยอม และกระบวนการที่จะให้ความยินยอม
- 4. ผู้ป่วยรับทราบวิธีการที่จะได้รับแจ้งผลลัพธ์ของการดูแลรักษา
- 5. ผู้ป่วยรับทราบวิธีการที่จะได้รับแจ้งผลลัพธ์ของการดูแลรักษาที่ไม่อาจคาดการณ์ได้
- 6. ผู้ป่วยและครอบครัวรับทราบในสิทธิของตนที่จะมีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลในระดับที่ตนต้องการ

มาตรฐาน PFR.2.2

องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบเกี่ยวกับสิทธิและความรับผิดชอบของตนที่จะปฏิเสธหรือขอยุติการรักษา ไม่ให้มีการช่วยกู้ชีวิต และการละเว้นหรือยุติการรักษาเพื่อยืดชีวิต

เจตนาของ PFR.2.2

ผู้ป่วยหรือผู้ได้รับมอบหมายให้ตัดสินใจแทน อาจตัดสินใจไม่รับการดูแลรักษาตามแผนที่วางไว้ หรือขอยุติการดูแลรักษาที่ได้เริ่มไปแล้ว | การตัดสินใจเกี่ยวกับการไม่ให้มีการช่วยกู้ชีวิต การละเว้นหรือยุติการรักษาเพื่อยืดชีวิต เป็นการตัดสินใจที่ยากที่สุด | การตัดสินใจนี้ไม่ได้ยากเฉพาะผู้ป่วยและครอบครัวเท่านั้น แต่ยากสำหรับผู้ให้บริการสุขภาพ และองค์กรด้วยเช่นกัน | ไม่อาจคาดหวังได้ว่าจะมีกระบวนการเพียงหนึ่งเดียวสำหรับการตัดสินใจในทุกสถานการณ์ | ด้วยเหตุนี้ จึงมีความสำคัญสำหรับองค์กรที่จะต้องจัดทำกรอบแนวคิดสำหรับการตัดสินใจที่ยากลำบากเหล่านี้

กรอบแนวคิดดังกล่าว

- ช่วยให้องค์กรระบุจุดยืนของตนในประเด็นเหล่านี้

- ทำให้มั่นใจว่าจุดยืนขององค์กรสอดคล้องกับบรรทัดฐานทางศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน ตลอดจนกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในกรณีที่ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับการช่วยชีวิตไม่สอดคล้องกับความปรารถนาของผู้ป่วย
- ระบุสถานการณ์ซึ่งการตัดสินใจเหล่านี้อาจถูกปรับเปลี่ยนไปในระหว่างการดูแล และ
- ให้แนวทางแก่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพเกี่ยวกับประเด็นด้านจริยธรรมและกฎหมาย ในการปฏิบัติตามความปรารถนาของผู้ป่วย

เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการตัดสินใจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามความปรารถนาของผู้ป่วยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน องค์กรจัดทำนโยบายและระเบียบปฏิบัติผ่านกระบวนการที่รวมเอาวิชาชีพและมุมมองที่หลากหลายเข้ามารวม | นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุถึงลำดับขั้นของภาระและหน้าที่รับผิดชอบ ตลอดจนวิธีการบันทึกกระบวนการที่ปฏิบัติในเวชระเบียนผู้ป่วย

องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบถึงสิทธิในการตัดสินใจนี้ ผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้น และความรับผิดชอบของผู้ป่วย และครอบครัวต่อการตัดสินใจดังกล่าว | ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกอื่นๆ ในการดูแลรักษา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.2.2

- 1. องค์กรระบุจุดยืนของตนเกี่ยวกับการระงับบริการช่วยชีวิต และการละเว้นหรือการยุติการรักษาเพื่อยืดชีวิต
- 2. จุดยืนขององค์กรสอดคล้องกับบรรทัดฐานทางศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน รวมถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่มีอยู่
- 3. องค์กรให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยและครอบครัวเกี่ยวกับสิทธิที่จะปฏิเสธหรือขอยุติการรักษา และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจดังกล่าว
- 4. องค์กรให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยเกี่ยวกับผลที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากการตัดสินใจของผู้ป่วย
- 5. องค์กรให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยเกี่ยวกับทางเลือกของการดูแลรักษาที่มี
- 6. องค์กรให้แนวทางแก่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพเกี่ยวกับหลักกฎหมายและจริยธรรมในการปฏิบัติตามความปรารถนาของผู้ป่วยเกี่ยวกับทางเลือกของการรักษา

มาตรฐาน PFR.2.3

องค์กรสนับสนุนสิทธิผู้ป่วยที่จะได้รับ การประเมินและบำบัดความเจ็บปวดอย่างเหมาะสม และการดูแลด้วยความเคารพและความเห็นอกเห็นใจในช่วงสุดท้ายของชีวิต

เจตนาของ PFR.2.3

ความเจ็บปวดเป็นประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยโดยทั่วไป ซึ่งหากไม่ได้รับการบำบัดจะมีผลเสียต่อร่างกายและจิตใจ | การตอบสนองต่อความเจ็บปวดของผู้ป่วยมักจะเป็นไปตามบริบทของบรรทัดฐานและประเพณีทางสังคมและศาสนา | ดังนั้น ผู้ป่วยควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้บ่งบอกความเจ็บปวด

ผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นชีวิตมีความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะในการดูแลด้วยความเคารพและความเห็นอกเห็นใจ | ข้อกังวลต่อความสะอึกสยและศักดิ์ศรีของผู้ป่วยจะเป็นแนวทางสำหรับการดูแลในช่วงสุดท้ายของชีวิตในทุกแง่มุม | เพื่อบรรลุเจตจำนงนี้ บุคลากรทุกคนจะต้องตระหนักในความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยระยะสุดท้าย | ความต้องการเหล่านี้ได้แก่การบำบัดรักษาอาการหลักและอาการที่ตามมา การบำบัดความเจ็บปวด การตอบสนองต่อความ

อาหารด้านจิตใจ สังคม อารมณ์ ศาสนา และวัฒนธรรมของผู้ป่วยและครอบครัว ตลอดจนการมีส่วนร่วมตัดสินใจในการดูแล

กระบวนการดูแลขององค์กรคำนึงถึงและแสดงออกถึงสิทธิของผู้ป่วยทุกรายที่จะได้รับการประเมินและบำบัดความเจ็บปวดอย่างเหมาะสม และการประเมินและจัดการกับความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะในช่วงสุดท้ายของชีวิต (ดูที่ COP.7)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.2.3

- 1. องค์กรเคารพและสนับสนุนสิทธิผู้ป่วยในการที่จะได้รับการประเมินและบำบัดความเจ็บปวดอย่างเหมาะสม
- 2. องค์กรเคารพและสนับสนุนสิทธิผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นชีวิต ในการที่จะได้รับการประเมินและจัดการกับความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะ
- 3. บุคลากรขององค์กรเข้าใจถึงอิทธิพลของปัจจัยด้านบุคคล วัฒนธรรม และสังคม ที่มีผลต่อผู้ป่วยที่มีอาการเจ็บปวด
- 4. บุคลากรขององค์กรเข้าใจถึงอิทธิพลของปัจจัยด้านบุคคล วัฒนธรรม และสังคม ที่มีผลต่อผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นชีวิต

มาตรฐาน PFR.3

องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบเกี่ยวกับกระบวนการในการรับและจัดการข้อร้องเรียน ข้อขัดแย้ง และข้อคิดเห็นที่แตกต่างเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย รวมทั้งสิทธิผู้ป่วยที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการเหล่านี้ (P)

เจตนาของ PFR.3

ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะร้องเรียนเกี่ยวกับการดูแล ให้ข้อร้องเรียนดังกล่าวได้รับการทบทวน และแก้ไขข้อร้องเรียนดังกล่าวถ้าเป็นไปได้ | นอกจากนี้ บางครั้งการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลอาจก่อให้เกิดคำถาม ข้อขัดแย้ง หรือความยุ่งยาก แก่ องค์กร ผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้มีส่วนตัดสินใจอื่นๆ | ความยุ่งยากนี้อาจเกิดจากประเด็นเกี่ยวกับการเข้าถึงบริการ การรักษา หรือการจำหน่าย | หากเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการระงับการกู้ชีวิต การละเว้นหรือการยุติการรักษาเพื่อยืดชีวิต จะยิ่งหาข้อสรุปได้ยากขึ้น

องค์กรจัดให้มีกระบวนการเพื่อหาข้อยุติสำหรับข้อร้องเรียนและความยุ่งยากดังกล่าว. องค์กรระบุในนโยบายและระเบียบปฏิบัติว่าใครบ้างที่ต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการ รวมถึงวิธีการที่ผู้ป่วยและครอบครัวจะมีส่วนร่วม (ดูที่ SQE.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.3

- 1. ผู้ป่วยได้รับแจ้งถึงกระบวนการที่จะยื่นข้อร้องเรียน ข้อขัดแย้ง หรือข้อคิดเห็นที่แตกต่าง
- 2. ข้อร้องเรียน ข้อขัดแย้ง และข้อคิดเห็นที่แตกต่าง ได้รับการสืบสวนโดยองค์กร
- 3. ข้อร้องเรียน ข้อขัดแย้ง และข้อคิดเห็นที่แตกต่าง ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการดูแล ได้รับการแก้ไขให้ลุล่วง
- 4. ผู้ป่วยและครอบครัว มีส่วนร่วมในกระบวนการหาข้อยุติ

มาตรฐาน PFR.4

ผู้ป่วยทุกคนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนในลักษณะและภาษาที่สามารถเข้าใจได้ง่าย

เจตนาของ PFR.4

การเข้ารับบริการที่สถานพยาบาลในฐานะผู้ป่วยในหรือผู้ป่วยนอก อาจก่อให้เกิดความตกใจและสับสนต่อผู้ป่วย ทำให้ยากที่ผู้ป่วยจะใช้สิทธิของตน และเข้าใจหน้าที่ของตนในกระบวนการดูแล | ดังนั้น องค์กรจึงจัดเตรียมเอกสารระบุสิทธิและหน้าที่ของผู้ป่วยและครอบครัวให้แก่ผู้ป่วยเมื่อรับไว้เป็นผู้ป่วยในหรือเมื่อลงทะเบียนเป็นผู้ป่วยนอก และจัดให้มีพร้อมทุกครั้งที่มาตรวจหรือตลอดเวลาที่นอนรักษาตัว เช่น การติดคำประกาศสิทธิผู้ป่วยไว้ในสถานพยาบาล

คำประกาศนี้จะต้องมีความเหมาะสมกับอายุ ความเข้าใจ และภาษาของผู้ป่วย | ถ้าการสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรไม่ได้ผลหรือไม่เหมาะสม ผู้ป่วยและครอบครัวจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนด้วยภาษาและลักษณะที่สามารถเข้าใจได้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.4

- 1. ผู้ป่วยแต่ละคนได้รับสารสนเทศเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ป่วยเป็นลายลักษณ์อักษร
- 2. มีการตีพิมพ์ข้อความสิทธิและหน้าที่ของผู้ป่วย หรือบุคลากรมีพร้อมให้ตลอดเวลา
- 3. องค์กรมีกระบวนการแจ้งให้ผู้ป่วยทราบเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้ป่วย เมื่อการสื่อสารด้วยลายลักษณ์อักษรไม่ได้ผลหรือไม่เหมาะสม

♥ PFR.5 | การยินยอมทั่วไป General Consent

การยินยอมทั่วไป (General Consent)

มาตรฐาน PFR.5

การให้ความยินยอมสำหรับการรักษาทั่วไป ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อแรกรับไว้เป็นผู้ป่วยในหรือเมื่อลงทะเบียนเป็นผู้ป่วยนอกครั้งแรก มีขอบเขตและข้อจำกัดที่ชัดเจน

เจตนาของ PFR.5

องค์กรหลายแห่งขอความยินยอมทั่วไป (general consent) สำหรับการรักษา เมื่อรับไว้เป็นผู้ป่วยในหรือเมื่อลงทะเบียนเป็นผู้ป่วยนอกครั้งแรก (ไม่ถือว่าการมารับบริการเป็นการยินยอมโดยอัตโนมัติ) | ในการขอความยินยอมทั่วไปนี้ ผู้ป่วยจะได้รับสารสนเทศเกี่ยวกับขอบเขตของความยินยอมทั่วไป เช่น การตรวจวิเคราะห์และการรักษาใดบ้างที่ถูกครอบคลุมอยู่ในความยินยอมทั่วไป | ผู้ป่วยจะได้รับสารสนเทศเกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์และการรักษาซึ่งจะต้องขอความยินยอมแยกต่างหาก | บันทึกความยินยอมทั่วไประบุถึงโอกาสที่นักศึกษาหรือผู้อยู่ระหว่างการฝึกอบรมจะมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล | องค์กรกำหนดวิธีการบันทึกความยินยอมทั่วไปในเวชระเบียนผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.5

- 1. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับแจ้งขอบเขตของความยินยอมทั่วไป เมื่อมีการใช้โดยองค์กร
- 2. องค์กรกำหนดวิธีการบันทึกความยินยอมทั่วไปในเวชระเบียนผู้ป่วย เมื่อมีการใช้
- 3. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับแจ้งเกี่ยวกับการตรวจทดสอบและรักษาที่ต้องใช้การยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว (informed consent) (ดูที่ PFR.5.1)

♥ PFR.5.1 – PFR.5.4 | การยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว Informed Consent

การยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว (Informed Consent)

มาตรฐาน PFR.5.1

การขอการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว เป็นไปตามกระบวนการที่องค์กรกำหนด และดำเนินการโดยบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรม ด้วยภาษาที่ผู้ป่วยสามารถเข้าใจได้ (P)

เจตนาของ PFR.5.1

วิธีการหลักวิธีหนึ่งซึ่งผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาของตนเองคือการให้ความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว | ผู้ป่วยต้องได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาที่วางแผนไว้ ก่อนที่จะตัดสินใจยินยอมรับการรักษา | การยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวอาจเกิดขึ้นที่จุดต่างๆ ระหว่างกระบวนการดูแลรักษา | เช่น เมื่อรับไว้เป็นผู้ป่วยใน และก่อนที่จะมีการทำหัตถการหรือการรักษาที่มีความเสี่ยงสูง | องค์กรกำหนดกระบวนการขอความยินยอมไว้อย่างชัดเจนในนโยบายและระเบียบปฏิบัติ | โดยนำเอากฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเข้ามารวมไว้ด้วย

ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลว่าการตรวจทดสอบ หัตถการ และการรักษาอะไรบางอย่างที่จะต้องมีการให้ความยินยอมก่อน รวมทั้งวิธีการที่จะให้ความยินยอม (เช่น การยินยอมด้วยวาจา การลงนามในแบบฟอร์ม หรือด้วยวิธีอื่นๆ) | การให้ความรู้โดยบุคลากรของโรงพยาบาลให้แก่ผู้ป่วยและครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการได้รับการยินยอมโดยการบอกกล่าวสำหรับการรักษา (เช่น สำหรับศัลยกรรมและระงับความรู้สึก)

ผู้ป่วยและครอบครัวรับทราบว่าบุคคลอื่นใดนอกจากผู้ป่วยที่สามารถให้ความยินยอมได้ | บุคลากรที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ขอความยินยอม ได้รับการฝึกอบรมในการให้ข้อมูล การขอความยินยอม และการบันทึกความยินยอมของผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.5.1

- 1. องค์กรกำหนดกระบวนการขอการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวไว้อย่างชัดเจนในนโยบายและระเบียบปฏิบัติ
- 2. บุคลากรที่ได้รับมอบหมายได้รับการฝึกอบรมในการปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติ
- 3. ผู้ป่วยเรียนรู้กระบวนการขอการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวด้วยภาษาที่ผู้ป่วยสามารถเข้าใจได้
- 4. ผู้ป่วยให้ความยินยอมหลังได้รับการบอกกล่าวตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้
- 5. มีการบันทึกข้อมูลการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวที่เป็นแนวทางเดียวกัน

มาตรฐาน PFR.5.2

มีการขอการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว ก่อนการผ่าตัด การระงับความรู้สึก การใช้เลือดและผลิตภัณฑ์จากเลือด และการรักษาหรือการทำหัตถการที่มีความเสี่ยงสูงอื่นๆ (P)

เจตนาของ PFR.5.2

เมื่อแผนการดูแลประกอบด้วย การผ่าตัดหรือการทำหัตถการที่ผ่านเข้าร่างกาย การระงับความรู้สึก (รวมถึงการกดประสาทระดับกลางและระดับลึก) การใช้เลือดและส่วนประกอบของเลือด หรือการรักษาที่มีความเสี่ยงสูงอื่นๆ จะมีการขอความยินยอมแยกต่างหาก (ดูที่ ASC.3, ASC.3.3, ASC.5.1 และ ASC.7.1) | กระบวนการขอความยินยอมนี้มีการให้สารสนเทศที่ระบุไว้ใน PFR.5.3 และบันทึกชื่อบุคคลของผู้ที่ให้สารสนเทศดังกล่าว (ดูที่ COP.8.5 และ COP.9.1)

ไม่จำเป็นที่จะต้องขอความยินยอมเฉพาะแยกออกไปสำหรับการรักษาและหัตถการทุกอย่าง | แต่ละองค์กรจะกำหนดหัตถการและการรักษาที่มีความเสี่ยงสูง มีโอกาสเกิดปัญหา มาก หรือหัตถการและการรักษาอื่นๆ ที่จะต้องขอความยินยอมเป็นการเฉพาะ (ดูที่ COP.3) | องค์กรจัดทำบัญชีรายการหัตถการและการรักษาเหล่านี้ และให้ความรู้แก่บุคลากรเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ากระบวนการขอความยินยอมมีความคงเส้นคงวาสอดคล้องกันทั้งองค์กร | การจัดทำบัญชีรายการดังกล่าวเป็นความร่วมมือระหว่างแพทย์และบุคลากรอื่นๆ ที่ให้การรักษาหรือทำหัตถการ | บัญชีรายการดังกล่าวครอบคลุมหัตถการและการรักษาที่ให้แก่ผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.5.2

- 1. การขอความยินยอมกระทำก่อนการผ่าตัดหรือการทำหัตถการที่ผ่านเข้าร่างกาย
- 2. การขอความยินยอมกระทำก่อนการระงับความรู้สึก (รวมถึงการกดประสาทระดับกลางและระดับลึก)
- 3. การขอความยินยอมกระทำก่อนการให้เลือดและส่วนประกอบของเลือด
- 4. องค์กรจัดทำบัญชีรายการหัตถการและการรักษาเพิ่มเติมที่จะต้องขอความยินยอมเป็นการเฉพาะ
- 5. การขอความยินยอมกระทำก่อนการทำหัตถการหรือการรักษาที่มีความเสี่ยงสูงอื่นๆ
- 6. มีการระบุชื่อบุคคลที่เป็นผู้ให้สารสนเทศแก่ผู้ป่วยและครอบครัวไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

มาตรฐาน PFR.5.3

ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับสารสนเทศเพียงพอที่จะสามารถตัดสินใจได้ เกี่ยวกับสถานะการเจ็บป่วย การรักษาที่จะเกิดขึ้น และผู้ประกอบวิชาชีพที่จะให้การดูแล

เจตนาของ PFR.5.3

บุคลากรอธิบายอย่างชัดเจนถึงการรักษาหรือหัตถการที่จะเกิดขึ้นให้แก่ผู้ป่วยและครอบครัว | สารสนเทศที่ให้นี้รวมถึง

- a) สภาพอาการของผู้ป่วย
- b) การรักษาที่จะเกิดขึ้น
- c) ชื่อบุคคลที่จะให้การรักษา
- d) ประโยชน์และผลเสียที่อาจเกิดขึ้น
- e) ทางเลือกที่เป็นไปได้
- f) โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ
- g) ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในช่วงการฟื้นตัว และ
- h) ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ของการไม่รักษา

บุคลากรให้ข้อมูลชื่อแพทย์หรือผู้ประกอบวิชาชีพอื่นซึ่งมีหน้าที่หลักในการดูแล หรือได้รับมอบหมายให้กระทำหัตถการหรือให้การรักษาแก่ผู้ป่วย | บ่อยครั้งที่ผู้ป่วยมีคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากผู้ให้บริการปฐมภูมิ ระยะเวลาที่จะต้องรับการดูแลในองค์กร และอื่นๆ | องค์กรต้องมีกระบวนการที่จะตอบสนองเมื่อผู้ป่วยขอสารสนเทศเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ให้บริการปฐมภูมิ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.5.3

- 1. ผู้ป่วยได้รับข้อมูลในองค์ประกอบข้อ a) ถึง h) ที่เกี่ยวกับสถานะการเจ็บป่วยของตนและการรักษาตามแผน

- 2. ผู้ป่วยรู้ชื่อแพทย์หรือผู้ให้บริการอื่นที่รับผิดชอบดูแลตน
- 3. มีกระบวนการที่จะตอบสนองคำขอสารสนเทศเพิ่มเติมโดยผู้ป่วย เกี่ยวกับผู้ให้บริการที่รับผิดชอบดูแลตน

มาตรฐาน PFR.5.4

องค์กรจัดให้มีกระบวนการสำหรับกรณีที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ป่วยจะสามารถให้ความยินยอมได้ ภายใต้สิ่งแวดล้อมทางกฎหมายและวัฒนธรรมที่มีอยู่

เจตนาของ PFR.5.4

บางครั้ง การยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว อาจต้องให้ผู้อื่นซึ่งมิใช่ผู้ป่วยเป็นผู้ตัดสินใจ (หรือตัดสินใจร่วมกับผู้ป่วย) | กรณีดังกล่าวมีความจำเป็นเมื่อผู้ป่วยไม่มีความสามารถทางจิตใจหรือร่างกายที่จะตัดสินใจได้ เมื่อวัฒนธรรมหรือประเพณีกำหนดให้ผู้อื่นทำหน้าที่ตัดสินใจ หรือเมื่อผู้ป่วยเป็นเด็ก | เมื่อผู้ป่วยไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลรักษาของตนเองได้ จะต้องมีกระบวนการผู้ที่จะตัดสินใจแทน | เมื่อบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ป่วยเป็นผู้ให้ความยินยอม จะต้องมีกระบวนการบันทึกข้อมูลบุคคลนั้นไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.5.4

- 1. องค์กรมีกระบวนการสำหรับกรณีที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้ป่วยจะให้การยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
- 2. กระบวนการดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมาย วัฒนธรรม และธรรมเนียมปฏิบัติ
- 3. มีการบันทึกข้อมูลบุคคลที่ให้การยินยอมแทนผู้ป่วยไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

♥ PFR.6 – PFR.6.1 | การบริจาคอวัยวะ Organ Donation

การบริจาคอวัยวะ (Organ Donation)

หมายเหตุ: มาตรฐานต่อไปนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ซึ่งการปลูกถ่ายอวัยวะหรือเนื้อเยื่อไม่เกิดขึ้น แต่เป็นช่วงเวลาที่ผู้ป่วยขอข้อมูลเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะหรือเนื้อเยื่อ และ/หรือ เมื่อการบริจาคอวัยวะหรือเนื้อเยื่ออาจเกิดขึ้น เมื่อมีการบริจาคและปลูกถ่ายเกิดขึ้น ให้ใช้มาตรฐานสำหรับโปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะหรือเนื้อเยื่อ (ดูใน COP.8 ถึง COP.9.3)

มาตรฐาน PFR.6

องค์กรให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยและครอบครัวเกี่ยวกับวิธีการตัดสินใจบริจาคอวัยวะและเนื้อเยื่อ

มาตรฐาน PFR.6.1

องค์กรจัดให้มีการกำกับดูแลการผ่าตัดรับอวัยวะและเนื้อเยื่อ **Ⓟ**

เจตนาของ PFR.6 และ PFR.6.1

ปัญหาความขาดแคลนของอวัยวะเพื่อการปลูกถ่ายได้สนับสนุนให้หลายประเทศพัฒนากระบวนการและระบบเพื่อเพิ่มปริมาณ | ในบางประเทศ กฎหมายกำหนดให้ทุกคนเป็นผู้บริจาค ยกเว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น (สันนิษฐานได้ว่าได้รับความยินยอม) | ในบางประเทศ จำเป็นต้องมีการยินยอมอย่างชัดเจนสำหรับการบริจาคอวัยวะ | องค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการกำหนดขั้นตอนการได้รับและบันทึกความยินยอมสำหรับเซลล์ เนื้อเยื่อ และการบริจาคอวัยวะโดย

สัมพันธ์กับมาตรฐานทางจริยธรรมระหว่างประเทศและในลักษณะที่การจัดหาอวัยวะดำเนินการในประเทศ | องค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบให้มีการใช้มาตรการควบคุมเพียงพอเพื่อป้องกันมิให้ผู้ปวยรู้สึกว่าจะถูกกดดันให้ต้องบริจาค

องค์กรสนับสนุนการตัดสินใจของผู้ป่วยและครอบครัวในการบริจาคอวัยวะและเนื้อเยื่อเพื่อการวิจัยหรือเพื่อการปลูกถ่ายอวัยวะ | มีการให้สารสนเทศเกี่ยวกับกระบวนการบริจาค และข้อมูลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่ต้องการเป็นสถานที่จัดหาอวัยวะสำหรับเครือข่ายหรือองค์กรจัดหาอวัยวะของชุมชน เขต หรือประเทศ

ปัญหาความขาดแคลนของอวัยวะเพื่อการปลูกถ่ายส่งผลให้มีคำถามในทางปฏิบัติในการจัดหาและปลูกถ่ายอวัยวะ | การปฏิบัติของการกระตุ้นให้เกิดความเสี่ยงของบุคคลหรือกลุ่ม (เช่น ผู้ไม่มีการศึกษาและคนยากจน ผู้อพยพที่ไม่มีเอกสารการเข้าเมือง นักโทษ และ ผู้ลี้ภัยทางการเมืองหรือเศรษฐกิจ) ที่จะเป็นผู้บริจาคอวัยวะ การค้าอวัยวะ (การซื้อขายอวัยวะในตลาดมืด) การผ่าตัดอวัยวะจากนักโทษประหารหรือผู้ป่วยที่เสียชีวิตโดยไม่ได้รับความยินยอม และการปลูกถ่ายที่ไม่มีความสม่ำเสมอเพื่อให้ความมั่นใจว่าผู้บริจาคอวัยวะและผู้รับมีความปลอดภัย

มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติเป็นแนวทางสำหรับกระบวนการจัดหาและบริจาค ที่มีความสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และเคารพคุณค่าทางศาสนาและวัฒนธรรมของชุมชน สร้างความมั่นใจของการปฏิบัติทางจริยธรรมและระบุข้อกำหนดสำหรับการขอความยินยอม | บุคลากรขององค์กรได้รับการฝึกอบรมในการปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้ป่วยและครอบครัว | บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อกังวลและประเด็นร่วมสมัยเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะและความพร้อมของการปลูกถ่ายอวัยวะ | องค์กรร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ ในชุมชนที่รับผิดชอบกระบวนการทั้งหมดหรือบางส่วนในการจัดหา เก็บรักษา ขนส่ง และปลูกถ่ายอวัยวะ (ดูที่ COP.9)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.6

- 1. องค์กรสนับสนุนการตัดสินใจของผู้ป่วยและครอบครัวในการบริจาคอวัยวะและเนื้อเยื่ออื่นๆ
- 2. องค์กรให้ข้อมูลเพื่อเป็นสารสนเทศแก่ผู้ป่วยและครอบครัวในขั้นตอนการบริจาค
- 3. องค์กรให้ข้อมูลเพื่อเป็นสารสนเทศแก่ผู้ป่วยและครอบครัวในการจัดหาอวัยวะ
- 4. องค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบให้มีการใช้มาตรการควบคุมเพียงพอเพื่อป้องกันมิให้ผู้ปวยรู้สึกว่าจะถูกกดดันให้ต้องบริจาค

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFR.6.1

- 1. องค์กรกำหนดขั้นตอนการบริจาคอวัยวะและเนื้อเยื่อเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ากระบวนการมีความสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และคุณค่าทางศาสนาและวัฒนธรรม
- 2. องค์กรระบุข้อกำหนดสำหรับการขอความยินยอมและจัดทำกระบวนการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดนั้น
- 3. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมในประเด็นและข้อกังวลเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะ และความพร้อมในการปลูกถ่ายอวัยวะ
- 4. องค์กรร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในชุมชน ในการเคารพและนำการตัดสินใจบริจาคไปปฏิบัติ

⇒ การประเมินผู้ป่วย Assessment of Patients (AOP)

♥ AOP.1 – AOP.4

มาตรฐาน AOP.1

ผู้ป่วยทุกรายที่องค์กรให้การดูแล ได้รับการประเมินความต้องการบริการสุขภาพโดยใช้กระบวนการประเมินที่กำหนดไว้

Ⓟ

เจตนาของ AOP.1

กระบวนการประเมินผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการตัดสินใจเกี่ยวกับการรักษาที่จำเป็นในระยะแรกและที่จะเกิดตามมา สำหรับการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉิน การดูแลผู้ป่วยที่นัดหรือวางแผนไว้แล้ว หรือแม้เมื่อสถานะของผู้ป่วยเปลี่ยนแปลงไป | การประเมินผู้ป่วยเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการเคลื่อนไหว ซึ่งเกิดขึ้นในลักษณะแวดล้อม (setting) แขนง และคลินิกที่ให้การดูแลผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกต่างๆ | การประเมินผู้ป่วยประกอบด้วยกระบวนการหลักสามประการ ได้แก่:

การรวบรวมสารสนเทศและข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางร่างกาย จิตใจ สังคม และประวัติสุขภาพของผู้ป่วย การวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศ รวมถึงผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการและภาพวินิจฉัย เพื่อระบุความต้องการบริการสุขภาพของผู้ป่วย

การจัดทำแผนการดูแลเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยที่ระบุไว้

เมื่อผู้ป่วยได้รับการลงทะเบียนหรือรับไว้ในองค์กรสำหรับการดูแลรักษาแบบผู้ป่วยในหรือผู้ป่วยนอก จะต้องมีการประเมินผู้ป่วยอย่างสมบูรณ์เพื่อให้ทราบเหตุผลของการมารับบริการ | สารสนเทศเฉพาะที่องค์กรต้องการในขั้นตอนนี้ และวิธีการที่จะได้มาซึ่งสารสนเทศดังกล่าว ขึ้นกับความต้องการของผู้ป่วย และลักษณะแวดล้อม (setting) ของการดูแลที่จะจัดให้ผู้ป่วย (เช่น การดูแลแบบผู้ป่วยในหรือผู้ป่วยนอก) | นโยบายและระเบียบปฏิบัติขององค์กรกำหนดวิธีการทำงานของกระบวนการนี้ รวมทั้งสารสนเทศที่ต้องรวบรวมและบันทึก (ดูที่ ACC.1)

องค์กรกำหนดเนื้อหาสาระขั้นต่ำของการประเมินที่จะทำโดยแพทย์ พยาบาล และผู้ปฏิบัติงานทางคลินิกในสาขาอื่นๆ ไว้ในนโยบาย เพื่อให้ประเมินความต้องการของผู้ป่วยอย่างสอดคล้องกัน | การประเมินทำโดยแต่ละวิชาชีพตามขอบเขตของการปฏิบัติ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง หรือใบรับรอง | เฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเท่านั้นที่ทำการประเมิน | แบบบันทึกต่างๆ ที่ใช้ในการประเมินเป็นไปตามนโยบายนี้ | องค์กรกำหนดกิจกรรมการประเมินสำหรับ ลักษณะแวดล้อม (setting) ของการดูแลผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกที่ให้การดูแล (ดูที่ ASC.3.2, ME 1 และ ASC.4, ME 1) | องค์กรกำหนดองค์ประกอบร่วมที่ต้องมีในการประเมินทุกประเภท และกำหนดรายละเอียดที่อาจอนุญาตให้แตกต่างกันได้ระหว่างขอบเขตของการประเมิน สำหรับเวชกรรมทั่วไป กับการประเมินสำหรับบริการเฉพาะทาง | การประเมินที่กำหนดไว้ในนโยบายอาจจะทำโดยผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมมากกว่า หนึ่งคน และอาจจะทำในช่วงเวลาที่แตกต่างกันได้ | รายละเอียดของการประเมินทั้งหมดจะต้องมีพร้อมเมื่อเริ่มต้นให้การรักษา (ดู AOP.1.2 และ AOP.1.2.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1

- 1. มีการกำหนดเนื้อหาสาระขั้นต่ำของการประเมินผู้ป่วยในสำหรับแต่ละสาขาทาง คลินิกซึ่งทำการประเมิน และระบุองค์ประกอบที่จำเป็นของการซักประวัติและตรวจร่างกาย
- 2. มีการกำหนดเนื้อหาสาระขั้นต่ำของการประเมินผู้ป่วยนอกสำหรับแต่ละสาขาทางคลินิกซึ่งทำการประเมิน และระบุองค์ประกอบที่จำเป็นของการซักประวัติและตรวจร่างกาย
- 3. เฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง หรือโดยใบรับรอง เท่านั้นที่ทำการประเมิน
- 4. องค์กรกำหนดสารสนเทศและบันทึกการประเมินไว้

มาตรฐาน AOP.1.1

การประเมินเมื่อแรกเริ่มสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย ประกอบด้วย การประเมินปัจจัยทางด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และ เศรษฐกิจ รวมถึงการตรวจร่างกายและประวัติสุขภาพ (P)

เจตนาของ AOP.1.1

การประเมินผู้ป่วยเมื่อแรกเริ่ม ทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน เป็นจุดสำคัญในการค้นหาความต้องการของผู้ป่วย และการ เริ่มต้นกระบวนการดูแลผู้ป่วย | การประเมินเมื่อแรกเริ่มจะให้สารสนเทศเพื่อ

- ทำความเข้าใจการดูแลที่ผู้ป่วยต้องการ
- เลือกลักษณะแวดล้อม (setting) การดูแลที่ดีที่สุดสำหรับผู้ป่วย
- ให้การวินิจฉัยโรคเบื้องต้น และ
- เข้าใจการตอบสนองของผู้ป่วยต่อการดูแลที่ผ่านมา

เพื่อให้มีสารสนเทศเหล่านี้ การประเมินเมื่อแรกเริ่มประกอบด้วย การประเมินสถานะเกี่ยวกับการเจ็บป่วยด้วย การตรวจร่างกายและซักประวัติสุขภาพ | การประเมินทางด้านจิตใจช่วยให้ทราบถึงสถานะด้านอารมณ์ของผู้ป่วย (เช่น อาการ ซึมเศร้า หวาดกลัว หรือก้าวร้าว และอาจจะทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น) | การรวบรวมสารสนเทศทางสังคมของผู้ป่วยไม่ได้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการ “แบ่งชนชั้น” ผู้ป่วย | แต่เนื้อหาทางสังคม วัฒนธรรม ครอบครัว และเศรษฐกิจของผู้ป่วย เป็น ปัจจัยสำคัญที่จะมีผลต่อการตอบสนองต่อการเจ็บป่วยและการรักษา | ครอบครัวสามารถช่วยในการประเมินส่วนนี้ ได้มาก และช่วยทำให้เกิดความเข้าใจความปรารถนาและความพึงใจของผู้ป่วยในกระบวนการประเมิน | การประเมิน ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อาจประเมินเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินทางสังคม หรือแยกประเมินเฉพาะหากผู้ป่วยและ ครอบครัวต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดูแล รักษาทั้งหมดหรือบางส่วนในขณะที่รักษาตัวแบบผู้ป่วยในหรือหลัง จำหน่าย | ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมต่างสาขาหลายคนอาจมีส่วนร่วมในการประเมินผู้ป่วยรายเดียวกัน | ปัจจัยสำคัญ ที่สุดคือการประเมินที่สมบูรณ์และพร้อมใช้ประโยชน์ (ดูที่ ACC.3, ME 2) สำหรับทีมที่ให้การดูแลผู้ป่วย

การประเมินผู้ป่วยมีความเหมาะสมเมื่อมีการพิจารณา สถานะของผู้ป่วย อายุ ความต้องการด้านสุขภาพ และคำขอหรือ ความพึงใจของผู้ป่วย | กระบวนการเหล่านี้จะมีประสิทธิภาพสูงสุดถ้าผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพสาขาต่างๆ ที่รับผิดชอบ ดูแลผู้ป่วยทำงานร่วมกัน (ดูที่ COP.8.4, COP.8.7, COP.9.2 และ MOI.10, ME 2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.1

- 1. ผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกทุกรายได้รับการประเมินเมื่อแรกเริ่ม ประกอบด้วย การซักประวัติสุขภาพและการตรวจร่างกาย สอดคล้องกับข้อกำหนดในนโยบายของโรงพยาบาล
- 2. ผู้ป่วยแต่ละรายได้รับการประเมินทางด้านจิตใจเมื่อแรกเริ่ม ตามสถานะต้องการของผู้ป่วย
- 3. ผู้ป่วยแต่ละรายรับการประเมินทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเมื่อแรกเริ่ม ตามสถานะความต้องการของผู้ป่วย
- 4. การประเมินเมื่อแรกเริ่มนำมาสู่การวินิจฉัยเบื้องต้น

มาตรฐาน AOP.1.2

มีการระบุความต้องการในการดูแลด้านการแพทย์และด้านการพยาบาลจากการประเมิน เมื่อแรกเริ่ม และบันทึกไว้ในเวชระเบียนและดำเนินการเสร็จสมบูรณ์ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากรับไว้เป็นผู้ป่วยใน หรือเร็วกว่านั้นตามสถานะของ ผู้ป่วย (P)

มาตรฐาน AOP.1.2.1

การประเมินด้านการแพทย์และการพยาบาลเมื่อแรกเริ่มสำหรับผู้ป่วยฉุกเฉินขึ้นกับความต้องการและสถานะของผู้ป่วย

เจตนาของ AOP.1.2 และ AOP.1.2.1

ผลลัพธ์สำคัญจากการประเมินผู้ป่วยเมื่อแรกเริ่ม คือความเข้าใจความต้องการการดูแลด้านการแพทย์และการพยาบาลของผู้ป่วย เพื่อสามารถเริ่มต้นให้การดูแลรักษา | เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ องค์กรกำหนดเนื้อหาสาระขั้นต่ำของการประเมินด้านการแพทย์และการพยาบาลและ การประเมินอื่นๆ เมื่อแรกเริ่ม (ดูที่ AOP.1) กำหนดเวลาที่ต้องประเมินให้เสร็จสมบูรณ์ และข้อกำหนดในการบันทึกผลการประเมิน (ดูที่ AOP.1.3) | แม้ว่าการประเมินด้านการแพทย์และการพยาบาลมีความสำคัญต่อการเริ่มต้นดูแล อาจมีการประเมินเพิ่มเติมโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพอื่นๆ รวมถึงการประเมินพิเศษ (ดู AOP.1.4 และ AOP.1.5) และการประเมินที่เจาะจงสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย (ดูที่ AOP.1.6) | การประเมินเหล่านี้จะต้องได้รับการบูรณาการเข้าด้วยกัน และระบุการดูแลที่จำเป็นเร่งด่วนที่สุด (ดูที่ AOP.4)

การประเมินด้านการแพทย์และการพยาบาลเมื่อแรกเริ่มดำเนินการเสร็จสมบูรณ์ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากรับไว้เป็นผู้ป่วยใน และพร้อมให้ผู้ดูแลผู้ป่วยทุกคนใช้ประโยชน์ได้ | ถ้าสถานะของผู้ป่วยบ่งชี้ อาจจะต้องทำการประเมินด้านการแพทย์ และ/หรือ การพยาบาล และจัดให้มีข้อมูลการประเมินพร้อมในเวลาเร็วกว่านั้น | ดังนั้น ผู้ป่วยฉุกเฉินจะต้องได้รับการประเมินโดยทันที และอาจมีนโยบายกำหนดกลุ่มผู้ป่วยอื่นๆ ที่จะต้องได้รับการประเมินเร็วกว่า 24 ชั่วโมง

การประเมินด้านการแพทย์และทางการพยาบาลเมื่อแรกเริ่มในภาวะฉุกเฉิน อาจจำกัดอยู่ที่ความต้องการและสถานะของผู้ป่วยที่ปรากฏ | ในกรณีที่ไม่มีความจำเป็นที่ประวัติและการตรวจร่างกายที่สมบูรณ์ในผู้ป่วยฉุกเฉินที่ต้องการการผ่าตัดด่วน อาจจะมีเพียงการบันทึกข้อมูลย่อๆ และการวินิจฉัยโรคก่อนผ่าตัดไว้ก่อนที่จะทำการผ่าตัด (ดูที่ MOI.10.1, ME 3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.2

- 1. การประเมินด้านการแพทย์เมื่อแรกเริ่ม รวมถึงประวัติสุขภาพ การตรวจร่างกาย และการประเมินอื่นๆ ตามความต้องการของผู้ป่วย ได้กระทำภายใน 24 ชั่วโมงแรกของการรับไว้เป็นผู้ป่วยใน หรือเร็วกว่านั้นตามที่บ่งชี้โดยสถานะของผู้ป่วยหรือนโยบายของโรงพยาบาล และมีการบันทึกไว้
- 2. การประเมินด้านการแพทย์เมื่อแรกเริ่มทำให้มีรายการการวินิจฉัยทางการแพทย์ที่เฉพาะเจาะจงในสถานะหลัก และเกี่ยวข้องที่ต้องทำการรักษาและติดตาม
- 3. การประเมินด้านการพยาบาลเมื่อแรกเริ่มกระทำภายใน 24 ชั่วโมงแรกของการรับไว้เป็นผู้ป่วยใน หรือเร็วกว่านั้นตามที่บ่งชี้โดยสถานะของผู้ป่วยหรือนโยบายของโรงพยาบาล
- 4. การประเมินด้านการพยาบาลเมื่อแรกเริ่มทำให้มีรายการความต้องการรักษาพยาบาลที่ เฉพาะเจาะจง หรือสถานะที่ต้องการการดูแลทางด้านพยาบาล การบำบัด หรือการติดตาม

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.2.1

- 1. การประเมินด้านการแพทย์สำหรับผู้ป่วยฉุกเฉิน ขึ้นกับความต้องการและสถานะของผู้ป่วย
- 2. การประเมินด้านการพยาบาลสำหรับผู้ป่วยฉุกเฉิน ขึ้นกับความต้องการและสถานะของผู้ป่วย
- 3. ถ้ามีการทำผ่าตัด มีบันทึกข้อมูลย่อๆ และการวินิจฉัยโรคก่อนผ่าตัดเป็นอย่างดีก่อนที่จะทำการผ่าตัดผู้ป่วยฉุกเฉิน (ดูที่ ASC.7)

มาตรฐาน AOP.1.3

องค์กรมีกระบวนการในการรับการประเมินด้านการแพทย์เบื้องต้นที่กระทำในสำนักงานแพทย์ส่วนตัวหรือ แผนกผู้ป่วยนอกอื่น ก่อนที่จะรับเป็นผู้ป่วยในหรือก่อนที่จะทำหัตถการแบบผู้ป่วยนอก

เจตนาของ AOP.1.3

การประเมินด้านการแพทย์เบื้องต้นที่กระทำในสำนักงานแพทย์ส่วนตัวหรือแผนกผู้ป่วยนอกอื่น ก่อนการดูแลในองค์กร ในฐานะผู้ป่วยใน จะต้องทำภายใน 30 วันที่ผ่านมา | ถ้าการประเมินด้านการแพทย์นั้นกระทำนานเกินกว่า 30 วัน ก่อนที่จะรับไว้เป็นผู้ป่วยใน จะต้องปรับปรุงประวัติทางการแพทย์ใหม่ และตรวจร่างกายซ้ำ | สำหรับการประเมินด้านการแพทย์ที่กระทำภายใน 30 วันก่อนที่จะรับเป็นผู้ป่วยใน การเปลี่ยนแปลงสถานะผู้ป่วยที่สำคัญใดๆ หลังจากการประเมินครั้งนั้นได้รับการบันทึกเมื่อรับเป็นผู้ป่วยใน | การปรับปรุงข้อมูล และ/หรือ การตรวจร่างกายซ้ำ สามารถกระทำโดยผู้มีความสัมพันธ์เหมาะสมท่านใดก็ได้ (ดูที่ AOP.1.2 และ AOP.1.2.1 ขึ้นอยู่กับระยะเวลาและความต้องการเอกสารสำหรับการประเมินแรกรับในองค์กร)

ถ้ามีการประเมินมาจากภายนอกองค์กร อาจจะเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด (เช่น จากคลินิกศัลยกรรมที่ปรึกษา) ผลการประเมินดังกล่าวได้รับการทบทวน และ/หรือตรวจสอบความถูกต้องเมื่อเวลาที่รับไว้เป็นผู้ป่วยใน โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับระยะเวลาระหว่างการประเมินจากภายนอกนั้นกับเวลาที่ รับไว้ ธรรมชาติความวิกฤติของสิ่งที่ตรวจพบ ความซับซ้อนของผู้ป่วย การดูแลรักษาที่วางแผนไว้ (เช่น การทบทวนยืนยันความชัดเจนของการวินิจฉัยโรคและหัตถการหรือการรักษาที่วางแผนไว้ การมีภาพรังสีที่ต้องการในการผ่าตัด การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้ป่วย เช่น การควบคุมระดับน้ำตาล และการระบุการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการสำคัญที่จำเป็นต้องตรวจซ้ำ) (ดูที่ AOP.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.3

- 1. การประเมินด้านการแพทย์เบื้องต้นซึ่งกระทำก่อนที่จะรับไว้เป็นผู้ป่วยใน หรือก่อนที่จะทำหัตถการแบบผู้ป่วยนอกในองค์กร จะต้องไม่นานเกินกว่า 30 วัน
- 2. สำหรับการประเมินด้านการแพทย์ที่กระทำภายใน 30 วัน การเปลี่ยนแปลงสถานะผู้ป่วยที่สำคัญใดๆ หลังจากการประเมินครั้งนั้นได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยเมื่อรับเป็นผู้ป่วยใน หรือก่อนที่จะทำหัตถการแบบผู้ป่วยนอก
- 3. ถ้าการประเมินด้านการแพทย์นั้นกระทำนานเกินกว่า 30 วันก่อนที่จะรับไว้เป็นผู้ป่วยใน จะต้องปรับปรุงประวัติทางการแพทย์ใหม่ และตรวจร่างกายซ้ำ
- 4. สิ่งที่พบทั้งหมดจากการประเมินที่กระทำนอกองค์กร ได้รับการทบทวน และ/หรือ ตรวจสอบความถูกต้องเมื่อเวลาที่รับไว้เป็นผู้ป่วยใน

มาตรฐาน AOP.1.3.1

การประเมินด้านการแพทย์เมื่อแรกรับได้รับการบันทึกไว้ก่อนที่จะให้การระงับความรู้สึกหรือผ่าตัดรักษา และรวมถึงความต้องการทางการแพทย์ ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ/วัฒนธรรม

เจตนาของ AOP.1.3.1

การประเมินก่อนการผ่าตัดคือการประเมินความเสี่ยงทางคลินิกที่ประเมินสุขภาพของผู้ป่วยเพื่อตรวจสอบว่า ผู้ป่วยที่มีความปลอดภัยที่จะได้รับการดมยาสลบและการผ่าตัด

การประเมินก่อนการผ่าตัดรวมถึงความต้องการทางการแพทย์ ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ/วัฒนธรรมก่อนทำการผ่าตัด นอกจากนี้การประเมินผู้ป่วยสำหรับความต้องการการดูแลหลังจากจำหน่ายเป็นองค์ประกอบที่มีคุณค่าของการประเมินก่อนการผ่าตัด (ดูที่ ASC.7)

ผลการประเมินด้านการแพทย์และการตรวจวิเคราะห์เพื่อการวินิจฉัยโรคใดๆ พร้อมกับความต้องการการดูแลหลังจากจำหน่าย ได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียน ก่อนที่จะให้การระงับความรู้สึกหรือทำการผ่าตัด

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.3.1

- 1. ผู้ป่วยซึ่งมีการวางแผนผ่าตัดได้รับการประเมินด้านการแพทย์ก่อนที่จะทำการผ่าตัด
- 2. การประเมินก่อนการผ่าตัดรวมถึงความต้องการทางการแพทย์ ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ/วัฒนธรรม และความต้องการจำหน่าย
- 3. การประเมินด้านการแพทย์สำหรับผู้ป่วยศัลยกรรมได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยก่อนที่จะทำการผ่าตัด

มาตรฐาน AOP.1.4

ผู้ป่วยได้รับการคัดกรองภาวะโภชนาการและความต้องการความช่วยเหลือการปฏิบัติ กิจวัตร (functional needs) และได้รับการส่งต่อเพื่อประเมินและรักษาต่อเมื่อจำเป็น

เจตนาของ AOP.1.4

สารสนเทศที่รวบรวมได้จากการประเมินด้านการแพทย์ และ/หรือ การพยาบาล เมื่อแรกรับ โดยใช้เกณฑ์การคัดกรอง อาจบ่งชี้ความจำเป็นในการประเมินภาวะโภชนาการหรือ functional status เพิ่มเติมหรือการประเมินเชิงลึกมากขึ้น รวมทั้งการประเมินความเสี่ยงต่อการพลัดตกหกล้ม (ดูที่ ISPG.6) | การประเมินเชิงลึกอาจมีความจำเป็นเพื่อบ่งชี้ผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับ โภชนบำบัด และผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับบริการฟื้นฟูสภาพหรือบริการอื่นๆ เกี่ยวกับความสามารถในการทำหน้าที่อย่างอิสระหรือด้วยศักยภาพสูงสุด

วิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการบ่งชี้ผู้ป่วยที่มีความต้องการด้านโภชนาการ หรือความต้องการความช่วยเหลือการปฏิบัติกิจวัตร (functional needs) คือการใช้เกณฑ์คัดกรอง | โดยทั่วไปการคัดกรองทำได้ง่าย การประเมินผลระดับสูงของผู้ป่วยเพื่อตรวจสอบว่าผู้ป่วยมีความเสี่ยงที่อาจจะ บ่งชี้ถึงความจำเป็นในการประเมินผลเพิ่มเติมในเชิงลึก | ตัวอย่างเช่น แบบฟอร์มการประเมินเมื่อแรกรับของพยาบาลอาจจะบ่งชี้เกณฑ์ดังกล่าวไว้ สำหรับการคัดกรองทางโภชนาการ เช่น คำถาม 5-6 คำถาม ที่มีคะแนนเป็นตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับการลดอาหารที่ผ่านมา การสูญเสียน้ำหนัก ในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา การเคลื่อนไหว และอื่นๆ ที่คล้ายกัน | คะแนนรวมของผู้ป่วยสามารถระบุความเสี่ยงด้านโภชนาการของผู้ป่วยที่ต้องการ การประเมินด้านโภชนาการในเชิงลึก

ในแต่ละกรณี เกณฑ์คัดกรองจะได้รับการจัดทำโดยผู้มีความเหมาะสมซึ่งสามารถประเมินต่อ และให้การรักษาที่ต้องการแก่ผู้ป่วยเมื่อจำเป็น | ตัวอย่างเช่น เกณฑ์คัดกรองความเสี่ยงทางโภชนาการอาจจะได้รับการจัดทำโดยพยาบาล ซึ่งจะประยุกต์ใช้เกณฑ์ ร่วมกับนักกำหนดอาหารซึ่งจะให้คำแนะนำด้านโภชนบำบัด และโภชนาการที่สามารถรวมความต้องการด้านโภชนาการกับความต้องการด้านอื่นๆ ของผู้ป่วยเข้าด้วยกัน (ดูที่ COP.4 และ COP.5)

สารสนเทศที่รวบรวมได้จาก การประเมินด้านการแพทย์ และ/หรือ การพยาบาล เมื่อแรกรับ อาจบ่งชี้ความจำเป็นในการประเมินอื่น เช่น ทันตกรรม การได้ยิน สายตา และอื่นๆ (ดูที่ AOP.1.2 และ AOP.1.2.1) | องค์การส่งต่อผู้ป่วยเพื่อประเมินขั้นต่อไปภายในองค์กร หรือไปยังหน่วยงานอื่นหลังจำหน่าย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.4

- 1. ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมจัดทำเกณฑ์เพื่อป้องกันผู้ป่วยที่สมควรได้รับการประเมินด้านโภชนาการเพิ่มเติม
- 2. ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงต่อปัญหาโภชนาการตามเกณฑ์คัดกรองได้รับการประเมินด้านโภชนาการ
- 3. ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมจัดทำเกณฑ์เพื่อป้องกันผู้ป่วยที่สมควรได้รับการประเมินความต้องการความช่วยเหลือการปฏิบัติกิจวัตร (functional needs) เพิ่มเติม
- 4. ผู้ป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการประเมิน functional needs ตามเกณฑ์คัดกรอง ได้รับการส่งต่อไปรับการประเมินดังกล่าว
- 5. มีการระบุไว้เมื่อจำเป็นต้องมีการประเมินเป็นพิเศษเพิ่มเติม ผู้ป่วยได้รับการส่งต่อไปยังภายในหรือภายนอกองค์กร
- 6. การประเมินเป็นพิเศษที่ทำภายในองค์กรได้ทำเสร็จสิ้นและบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

มาตรฐาน AOP.1.5

ผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกทุกราย ได้รับการคัดกรองความเจ็บปวด และประเมินความเจ็บปวดเมื่อคัดกรองพบ

เจตนาของ AOP.1.5

ในระหว่างการประเมินเมื่อแรกรับและระหว่างการประเมินซ้ำใดๆ มีการคัดกรองเพื่อป้องกันผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด | ตัวอย่าง คำถามที่ใช้ในการทดสอบการคัดกรองผู้ป่วยมีดังนี้:

ตอนนี้มีอาการเจ็บปวดหรือไม่

อาการเจ็บปวดทำให้นอนไม่ได้ตอนกลางคืนหรือไม่

อาการเจ็บปวดทำให้เข้าร่วมกิจกรรมบางอย่างไม่ได้หรือไม่

มีอาการปวดทุกวันหรือไม่

คำตอบในเชิงบวกกับคำถาม ระบุความจำเป็นในการประเมินเชิงลึกที่มากขึ้นของความเจ็บปวดของผู้ป่วย | เมื่อพบว่ามี ความเจ็บปวด ผู้ป่วยอาจได้รับการรักษาในองค์กรหรือส่งต่อไปรักษาที่อื่น | ขอบเขตของการรักษาขึ้นกับ care ลักษณะ แวดล้อม (setting) และบริการที่จัดให้ (ดูที่ COP.6)

มีการประเมินที่ครอบคลุมมากขึ้นถ้าผู้ป่วยได้รับการ รักษาในองค์กร | การประเมินดังกล่าวเหมาะสมกับอายุของผู้ป่วย มีการวัดระดับและระบุรายละเอียดเกี่ยวกับความเจ็บปวด เช่น ลักษณะ ความถี่ ตำแหน่ง และระยะเวลาของความเจ็บปวด | ข้อมูลเพิ่มเติมอาจรวมประวัติความเจ็บปวด สิ่งที่ทำให้อาการเจ็บปวดดีขึ้นหรือแย่ลง สิ่งที่เป็นเป้าหมายในการลดความเจ็บปวดและอื่นๆ ที่คล้ายกัน | มีการบันทึกผลการประเมินในลักษณะที่เอื้อต่อการประเมินซ้ำอย่างสม่ำเสมอ และการติดตาม ตามเกณฑ์ที่จัดทำโดยองค์กรและตามภาวะความต้องการของผู้ป่วย (ดูที่ AOP.1.2 และ AOP.1.2.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.5

- 1. ผู้ป่วยได้รับการคัดกรองความเจ็บปวด
- 2. เมื่อพบว่ามีความเจ็บปวดจากการตรวจคัดกรองเบื้องต้น องค์กรทำการประเมินอย่างครอบคลุม
- 3. มีการบันทึกผลการประเมินในลักษณะที่เอื้อต่อการประเมินซ้ำอย่างสม่ำเสมอ และการติดตาม ตามเกณฑ์ที่จัดทำโดยองค์กรและตามภาวะความต้องการของผู้ป่วย

มาตรฐาน AOP.1.6

องค์กรจัดให้มีการประเมินเมื่อแรกเริ่มที่ปรับให้เหมาะสมเฉพาะราย สำหรับกลุ่มประชากรพิเศษที่องค์กรให้การดูแล

เจตนาของ AOP.1.6

การประเมินเมื่อแรกเริ่มสำหรับผู้ป่วยบางประเภทหรือกลุ่มประชากรผู้ป่วยบางประเภท จำต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการประเมิน | การปรับเปลี่ยนดังกล่าวขึ้นกับลักษณะเฉพาะหรือภาวะความต้องการของประชากรผู้ป่วยแต่ละกลุ่ม | แต่ละองค์กรระบุกลุ่มผู้ป่วยและกลุ่มประชากรผู้ป่วยเฉพาะดังกล่าว และปรับกระบวนการประเมินเพื่อตอบสนองต่อภาวะความต้องการพิเศษของผู้ป่วยเหล่านั้น | โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อองค์กรให้การดูแลผู้ป่วยหรือกลุ่มประชากรที่มีความต้องการพิเศษตามรายการข้างล่างนี้ องค์กรทำการประเมินผู้ป่วยด้วยกระบวนการที่ปรับเป็นการเฉพาะ:

- เด็ก
- วัยรุ่น
- ผู้ป่วยสูงอายุที่เปราะบาง
- ผู้ป่วยระยะสุดท้าย
- ผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดรุนแรงหรือเรื้อรัง
- หญิงเจ็บครรภ์
- หญิงที่ได้รับการยุติการตั้งครรภ์
- ผู้ป่วยที่มีปัญหาความผิดปกติทางอารมณ์หรือจิตใจ
- ผู้ป่วยที่สงสัยว่าจะติดเชื้อและ/หรือสุรา
- เหยื่อที่ถูกกระทำทารุณหรือถูกทอดทิ้ง
- ผู้ป่วยที่มีโรคติดเชื้อหรือโรคติดต่อ
- ผู้ป่วยที่ได้รับเคมีบำบัดหรือรังสีรักษา
- ผู้ป่วยซึ่งมีภูมิคุ้มกันพร่อง

การประเมินผู้ป่วยที่สงสัยว่าติดเชื้อ และ/หรือ สุรา และการประเมินเหยื่อที่ถูกกระทำทารุณหรือถูกทอดทิ้งจะต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมของกลุ่มประชากรผู้ป่วยด้วย | การประเมินเหล่านี้ควรมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เป็นกระบวนการค้นหาผู้ป่วยในเชิงรุก | แต่เป็นการประเมินเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและสถานะของผู้ป่วยในลักษณะที่เป็นที่ยอมรับทางวัฒนธรรมและเป็นความลับ | กระบวนการประเมินจะต้องดัดแปลงให้สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่น และมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มประชากรและสถานการณ์ดังกล่าว รวมถึงการนำครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมเมื่อมีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็น (ดูที่ AOP.1.2 และ AOP.1.2.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.6

- 1. องค์กรกำหนดเกณฑ์บ่งชี้ที่เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับกลุ่มผู้ป่วยและประชากรพิเศษที่จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนการประเมิน
- 2. กระบวนการประเมินสำหรับกลุ่มประชากรผู้ป่วยที่มีความต้องการพิเศษได้รับการปรับให้เหมาะสมกับภาวะความต้องการของกลุ่มผู้ป่วยดังกล่าว
- 3. กระบวนการปรับเปลี่ยนการประเมินมีความสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับประชากรดังกล่าว

มาตรฐาน AOP.1.7

ผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นชีวิตและครอบครัวของผู้ป่วยได้รับการประเมินและประเมินซ้ำ ตามความต้องการของแต่ละคน

เจตนาของ AOP.1.7

การประเมินและการประเมินซ้ำในผู้ป่วยระยะสุดท้าย จำเป็นต้องปรับให้ตอบสนองต่อภาวะความต้องการของผู้ป่วยแต่ละรายและครอบครัว | การประเมินและการประเมินซ้ำควรประเมินตามที่บ่งชี้โดยสถานะของผู้ป่วย

- a) อาการคลื่นไส้และอาการหายใจลำบาก
- b) ปัจจัยที่ทำให้อาการทางร่างกายทุเลาหรือกำเริบ
- c) การบำบัดอาการในขณะนั้นและการตอบสนองของผู้ป่วย
- d) ความเชื่อด้านจิตวิญญาณของผู้ป่วยและครอบครัว และการเข้าร่วมกลุ่มทางศาสนา
- e) ความอาทรหรือความต้องการด้านจิตวิญญาณของผู้ป่วยและครอบครัว เช่น ความสิ้นหวัง ความทุกข์ทรมาน ตราบาป หรือการให้อภัย
- f) สถานะด้านจิตสังคมของผู้ป่วยและครอบครัว เช่น ความสัมพันธ์ของครอบครัว ความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อมที่บ้าน หากให้การดูแลที่บ้าน กลไกจัดการกับปัญหา ปฏิบัติการของผู้ป่วยและครอบครัวต่อความเจ็บป่วย
- g) ความต้องการสำหรับบริการเกื้อหนุน หรือการหยุดพักชั่วคราว สำหรับผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ให้การดูแลอื่น
- h) ความต้องการสำหรับลักษณะแวดล้อม (setting) หรือระดับของการดูแลที่เป็นทางเลือก และ
- i) ปัจจัยเสี่ยงของผู้ที่อยู่ข้างหลัง เช่น กลไกการจัดการปัญหาของครอบครัว และโอกาสเกิดความเศร้าโศกที่รุนแรง

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.7

1. ผู้ป่วยที่กำลังจะสิ้นชีวิตและครอบครัวได้รับการประเมินและประเมินซ้ำสำหรับองค์ประกอบต่างๆ ในข้อ a) ถึง i) ของหัวข้อเจตนาตามภาวะความต้องการที่พบ
2. ผลการประเมินขึ้นำการดูแลและบริการที่จัดให้ (ดูที่ AOP.2, ME 2)
3. ผลการประเมินได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

มาตรฐาน AOP.1.8

การประเมินเมื่อแรกรับ รวมถึงการพิจารณาความจำเป็นในการวางแผนการจำหน่าย

เจตนาของ AOP.1.8

ความต่อเนื่องของการดูแลจำเป็นต้องมีการเตรียมการและพิจารณาเป็นพิเศษสำหรับผู้ป่วยบางราย เช่น สำหรับการวางแผนจำหน่าย | องค์กรจัดทำกลไก เช่น รายการเกณฑ์เพื่อบ่งชี้ผู้ป่วยซึ่งการวางแผนจำหน่ายมีความสำคัญมากกว่าผู้อื่นเนื่องจาก อายุ การที่ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ความต้องการบริการทางการแพทย์และพยาบาลต่อเนื่อง หรือการช่วยเหลือในการทำกิจวัตรประจำวัน | เนื่องจากการเตรียมจำหน่ายอาจจะต้องใช้เวลากระบวนการประเมินและวางแผนดังกล่าวจึงควรเริ่มโดยเร็วที่สุดหลังจากรับไว้เป็นผู้ป่วยใน (ดูที่ ACC.4)

การวางแผนจำหน่ายรวมถึงการให้การศึกษาเพิ่มเติมที่ผู้ป่วยอาจต้องเกี่ยวข้องกับการดูแลอย่างต่อเนื่องนอกองค์กร | เช่น ผู้ป่วยที่วินิจฉัยได้ว่าเป็นเบาหวานชนิดที่ 1 จะต้องได้รับการศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดอาหารและโภชนาการ และคำแนะนำของการฉีดอินซูลิน | ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาเนื่องจากกล้ามเนื้อหัวใจตายอย่างเฉียบพลันอาจต้องฟื้นฟูสมรรถภาพหัวใจหลังจำหน่าย และคำแนะนำทางโภชนาการเช่นกัน | การจำหน่ายที่ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับวางแผนที่มีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.1.8

- 1. มีกระบวนการในการบ่งชี้ผู้ป่วยซึ่งการวางแผนจำหน่ายมีความสำคัญ
- 2. การวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยเหล่านี้เริ่มต้นเร็วที่สุดหลังจากรับไว้เป็นผู้ป่วยใน
- 3. การวางแผนจำหน่ายรวมถึงการให้การศึกษาเพิ่มเติม และจัดทำแผนประเมินความต้องการและนำมาใช้

มาตรฐาน AOP.2

ผู้ป่วยทุกรายได้รับการประเมินซ้ำเป็นระยะ ตามสถานะของผู้ป่วยและการรักษา เพื่อพิจารณาการตอบสนองต่อการรักษาและเพื่อวางแผนสำหรับการรักษาต่อเนื่อง หรือการจำหน่าย (P)

เจตนาของ AOP.2

การประเมินซ้ำโดยผู้ประกอบวิชาชีพที่ให้การดูแลผู้ป่วยทุกฝ่ายเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อรับรู้ว่าการตัดสินใจในการดูแลที่กระทำไปนั้นเหมาะสมและได้ผลหรือไม่ | ผู้ป่วยได้รับการประเมินซ้ำตลอดกระบวนการดูแลเป็นระยะตามภาวะความต้องการของผู้ป่วยและแผนการรักษา หรือตามที่กำหนดไว้ในนโยบายและระเบียบปฏิบัติขององค์กร | ผลของการประเมินซ้ำเหล่านี้ได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับผู้ให้การดูแลผู้ป่วยทุกฝ่ายใช้ (ดูที่ ACC.3)

การประเมินซ้ำโดยแพทย์เป็นส่วนหนึ่งของการดูแลผู้ป่วยต่อเนื่อง | แพทย์ประเมินผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลแบบเฉียบพลันอย่างน้อยวันละครั้ง รวมทั้งในวันหยุด และเมื่อภาวะของผู้ป่วยมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

มีการประเมินซ้ำและบันทึกผลไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

ตามช่วงเวลาที่เหมาะสมระหว่างการดูแล (เช่น พยาบาลบันทึกสัญญาณชีพเป็นระยะตามสถานะของผู้ป่วย)

ประจำทุกวันโดยแพทย์สำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการดูแลแบบเฉียบพลัน

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญในสถานะของผู้ป่วย

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการวินิจฉัยโรคของผู้ป่วย และต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการดูแล และ

เพื่อพิจารณาผลสำเร็จของการรักษาด้วยยาหรือวิธีการอื่นๆ และพิจารณาว่าสามารถเคลื่อนย้ายหรือจำหน่ายผู้ป่วยได้หรือไม่

ผู้ป่วยที่ไม่ใช่ผู้ป่วยที่ต้องการการดูแลแบบเฉียบพลันอาจไม่ต้องประเมินโดยแพทย์ทุกวัน เช่น ผู้ป่วยจิตเวชที่มีความเสถียรได้รับการบำบัดแบบกลุ่ม หรือผู้ป่วยที่ผ่านระยะเฉียบพลันของการเจ็บป่วยหรือการผ่าตัด และผู้ป่วยที่ได้รับ

บริการฟื้นฟูสภาพ | องค์กรระบุเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับผู้ป่วยที่ไม่ต้องทำการประเมินทุกวัน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.2

- 1. ผู้ป่วยได้รับการประเมินซ้ำเพื่อพิจารณาการตอบสนองต่อการรักษาและเพื่อวางแผนสำหรับการรักษาต่อเนื่อง หรือการจำหน่าย (ดูที่ COP.5, ME 3; ASC.6.1; และ MMU.7, ME 1)
- 2. ผู้ป่วยได้รับการประเมินซ้ำเป็นระยะตามสถานะของผู้ป่วย และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสำคัญในสถานะของผู้ป่วย แผนการดูแล และความต้องการของผู้ป่วยแต่ละราย (ดูที่ AOP.1.7, ME 2)
- 3. แพทย์ประเมินผู้ป่วยที่อยู่ระหว่างการดูแลรักษาในช่วงเฉียบพลันซ้ำอย่างน้อยทุกวัน รวมทั้งวันหยุด

- 4. สำหรับผู้ป่วยซึ่งไม่มีอาการเฉียบพลัน นโยบายขององค์กรกำหนดสถานการณ์ และประเภทของผู้ป่วยหรือกลุ่มผู้ป่วย ซึ่งแพทย์อาจจะประเมินผู้ป่วยห่างกว่าวันละครั้ง และกำหนดช่วงเวลาขั้นต่ำสำหรับการประเมินซ้ำในผู้ป่วยเหล่านี้
- 5. ผลการประเมินซ้ำได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

มาตรฐาน AOP.3

ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ทำการประเมินและประเมินซ้ำ ⑥

เจตนาของ AOP.3

การประเมินผู้ป่วยและการประเมินซ้ำ เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากที่ต้องการการศึกษา การฝึกอบรม ความรู้ และทักษะเป็นพิเศษ | ดังนั้น มีการกำหนดบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับทำหน้าที่ประเมินแต่ละประเภท และระบุหน้าที่รับผิดชอบไว้เป็นลายลักษณ์อักษร | โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีการกำหนดบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะประเมินผู้ป่วยฉุกเฉินหรือประเมินความต้องการด้านการพยาบาลไว้อย่างชัดเจน | การประเมินกระทำโดยผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละสาขาภายใต้ขอบเขตของการประกอบวิชาชีพ (scope of practice) ใบอนุญาต (licensure) กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ หรือประกาศนียบัตร/ใบรับรอง (certification) ที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.3

- 1. องค์กรกำหนดให้ผู้ที่มีความเหมาะสมและมีการกำหนดความรับผิดชอบของผู้ที่มีความเหมาะสมที่จะทำการประเมินผู้ป่วยและประเมินซ้ำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- 2. เฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาตโดยใบอนุญาตประกาศนียบัตร/ใบรับรอง กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ทำการประเมินผู้ป่วย
- 3. การประเมินผู้ป่วยฉุกเฉินกระทำโดยผู้ที่มีความเหมาะสม
- 4. การประเมินด้านการพยาบาลกระทำโดยผู้ที่มีความเหมาะสม

มาตรฐาน AOP.4

บุคลากรและบริการด้านการแพทย์ พยาบาล และอื่นๆ ที่รับผิดชอบดูแลผู้ป่วย ร่วมกันวิเคราะห์และรวมผลการประเมินผู้ป่วยเข้าด้วยกัน และมีการระบุภาวะความต้องการในการดูแลเร่งด่วนหรือสำคัญที่สุด

เจตนาของ AOP.4

ผู้ป่วยอาจได้รับการประเมินหลายลักษณะจากในและนอกองค์กรโดยแผนกและบริการต่างๆ | ผลลัพธ์คือมีสารสนเทศผลการตรวจวิเคราะห์ และข้อมูลอื่นๆ ที่หลากหลายอยู่ในเวชระเบียนของผู้ป่วย (ดูที่ AOP.1.3) | ผู้ป่วยจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดูแลผู้ป่วยทำงานร่วมกันในการวิเคราะห์ผลการประเมิน และประมวลสารสนเทศเหล่านี้เป็นภาพของสถานะผู้ป่วยที่สมบูรณ์ | ความร่วมมือนี้นำมาสู่การระบุความต้องการของผู้ป่วย ลำดับความสำคัญ และการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล | การบูรณาการผลการประเมินที่จุดนี้จะช่วยในการประสานงานการดูแลผู้ป่วย (ดูที่ AOP.1.2 และ AOP.1.2.1 และ COP.2)

สำหรับกรณีที่ภาวะความต้องการของผู้ป่วยไม่ซับซ้อน กระบวนการทำงานร่วมกันจะใช้วิธีง่ายๆ และไม่เป็นการยุ่งยาก | สำหรับกรณีที่ภาวะความต้องการของผู้ป่วยมีความซับซ้อนหรือไม่ชัดเจน การประชุมของทีมผู้ให้การรักษาอย่างเป็นทางการ

ทางการ การประชุมปรึกษากับผู้ป่วย (patient conferences) และการตรวจเยี่ยมทางคลินิก อาจจะเป็นสิ่งจำเป็น | ผู้ป่วย ครอบครัว และบุคคลอื่นผู้ซึ่งตัดสินใจแทนผู้ป่วย เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจดังกล่าวเมื่อจำเป็น

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.4

- 1. ข้อมูลและสารสนเทศจากการประเมินผู้ป่วยได้รับการวิเคราะห์และรวมเข้าด้วยกัน
- 2. ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าว
- 3. ภาวะความต้องการของผู้ป่วยได้รับการจัดลำดับความสำคัญตามผลการประเมิน

♥ AOP.5 – AOP.5.10.1 | บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ Laboratory Services

บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ (Laboratory Services)

มาตรฐาน AOP.5

มีบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการพร้อมให้บริการเพื่อตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย บริการดังกล่าว เป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ของท้องถิ่นและประเทศ

เจตนาของ AOP.5

องค์กรมีระบบเพื่อจัดบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ รวมทั้งบริการพยาธิวิทยาคลินิก ตามลักษณะกลุ่มผู้ป่วย บริการทางคลินิกที่จัด และความต้องการของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ | บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการได้รับการจัดระบบและให้บริการในลักษณะที่เป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ของท้องถิ่นและประเทศ

บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ รวมถึงบริการที่ต้องการในกรณีฉุกเฉิน อาจจะถูกจัดให้มีขึ้นในองค์กรเอง หรือส่งตรวจองค์กรอื่นที่มีข้อตกลงกัน หรือทั้งสองอย่าง | บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการเปิดให้บริการหลังจากเวลาทำการปกติสำหรับกรณีฉุกเฉินด้วย | นอกจากนี้ องค์กรสามารถระบุและติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น ปรสิตวิทยา (parasitology) ไวรัสวิทยา (virology) หรือพิษวิทยา (toxicology) เมื่อมีความจำเป็น แหล่งให้บริการตรวจวิเคราะห์ภายนอกสะดวกต่อการเข้าถึงสำหรับผู้ป่วย | องค์กรคัดเลือกแหล่งให้บริการตรวจวิเคราะห์ภายนอกตามคำแนะนำของหัวหน้าหรือผู้รับผิดชอบบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ | แหล่งให้บริการตรวจวิเคราะห์ภายนอกเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง มีผลงานเป็นที่ยอมรับในเรื่องความเที่ยงตรงและตรงเวลา | ผู้ป่วยรับทราบหากแพทย์ผู้ส่งตรวจเป็นเจ้าของแหล่งให้บริการตรวจวิเคราะห์ภายนอกนั้น

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5

- 1. บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการเป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ของท้องถิ่นและประเทศ
- 2. มีบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วยเกี่ยวข้องกับเป้าหมายขององค์กรและประชากรผู้ป่วย ความต้องการดูแลสุขภาพในชุมชน และมีบริการสำหรับกรณีฉุกเฉิน รวมถึงหลังจากเวลาทำการปกติด้วย
- 3. ติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางได้เมื่อต้องการ
- 4. มีการเลือกแหล่งให้บริการตรวจวิเคราะห์ภายนอกโดยพิจารณาจากผลงานซึ่งเป็นที่ยอมรับ การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

○ 5. ผู้ป่วยได้รับทราบถ้ามีความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์ผู้ส่งตรวจกับแหล่งบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการภายนอก (ดูที่ GLD.12.1, ME 1)

มาตรฐาน AOP.5.1

ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม (คนหนึ่งหรือมากกว่า) เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการหน่วยบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการหรือบริการพยาธิวิทยาคลินิก (P)

เจตนาของ AOP.5.1

บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการคลินิกอยู่ภายใต้การบริหารของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยประวัติการฝึกอบรม ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่บันทึกไว้ สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง | ผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวมีความรับผิดชอบทางวิชาชีพในการดูแลสถานที่ของห้องปฏิบัติการและบริการตรวจวิเคราะห์ที่กระทำในห้องปฏิบัติการ รวมถึงการตรวจวิเคราะห์ที่ทำนอกห้องปฏิบัติการ เช่น การตรวจวิเคราะห์ที่ข้างเตียงผู้ป่วย (การตรวจวิเคราะห์ ณ จุดที่ดูแลผู้ป่วย) | หน้าที่กำกับดูแลการตรวจวิเคราะห์ที่กระทำนอกห้องปฏิบัติการหมายถึงการสร้างความมั่นใจว่ามียุทธศาสตร์และระเบียบปฏิบัติที่สอดคล้องกันทั้งองค์กร เช่น การฝึกอบรม การจัดการอุปทาน ฯลฯ | มิใช่การแนะนำงานประจำวันสำหรับกิจกรรมดังกล่าว | การแนะนำงานประจำวันยังคงเป็นหน้าที่ของหัวหน้าแผนกหรือหน่วยงานที่มีการตรวจวิเคราะห์

ผู้ที่จะให้คำปรึกษาทางคลินิกหรือความเห็นทางการแพทย์ควรเป็นแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเป็นพยาธิแพทย์ | บริการห้องปฏิบัติการเฉพาะสาขาหรืออนุสาขาอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม | หน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้าห้องปฏิบัติการ ได้แก่

- การจัดทำ นำสู่การปฏิบัติ คงไว้ซึ่งนโยบายและระเบียบปฏิบัติ
- การกำกับดูแลด้านบริหารจัดการ
- การดำเนินการและคงไว้ซึ่งโปรแกรมควบคุมคุณภาพที่จำเป็น
- การให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งบริการห้องปฏิบัติการภายนอก และ
- การติดตามและทบทวนบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการทั้งหมด

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.1

1. บริการห้องปฏิบัติการทางคลินิกและห้องปฏิบัติการอื่นๆ ทั้งหมดในองค์กร อยู่ภายใต้การบริหารและกำกับดูแลของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหนึ่งคนหรือมากกว่า (ดูที่ GLD.5, ME 1)
2. มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการจัดทำ นำไปปฏิบัติ และคงไว้ซึ่งนโยบายและระเบียบปฏิบัติ และนำไปปฏิบัติ
3. มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการกำกับดูแลด้านบริหารจัดการ (administrative oversight) และนำไปปฏิบัติ
4. มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการดำเนินการและคงไว้ซึ่งโปรแกรมควบคุมคุณภาพ และนำไปปฏิบัติ
5. มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งบริการห้องปฏิบัติการภายนอก และนำไปปฏิบัติ (ดูที่ GLD.6, ME 4, GLD.6.1, ME 3)
6. มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการติดตามและทบทวนบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการทั้งหมด ทั้งภายในและภายนอกห้องปฏิบัติการ และนำไปปฏิบัติ

มาตรฐาน AOP.5.2

พนักงานห้องปฏิบัติการทั้งหมดต้องมีการศึกษา การฝึกอบรม มีคุณสมบัติและประสบการณ์ในการบริหาร และดำเนินการทดสอบและการแปลผลได้

เจตนาของ AOP.5.2

องค์กรระบุงการศึกษ การฝึกอบรม คุณวุฒิและประสบการณ์ของทีมงานในห้องปฏิบัติการ ทำการตรวจวิเคราะห์และแปลผลการตรวจ | ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการตรวจคัดกรองที่จุดให้บริการ (point-of-care screening test) ที่ข้างเตียง และผู้เป็นหัวหน้าหรือทำหน้าที่กำกับดูแลเจ้าหน้าที่ซึ่งทำการตรวจวิเคราะห์ | มีการแนะนำงานให้เกิดความคุ้นเคยกับงาน | เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจวิเคราะห์ได้รับการมอบหมายงานที่สอดคล้องกับการฝึกอบรมและประสบการณ์ของแต่ละคน | นอกจากนี้ ต้องมีบุคลากรเพียงพอที่จะทำหน้าที่ตรวจวิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว และจัดให้มีบุคลากรห้องปฏิบัติการที่จำเป็นตลอดเวลาทำการและสำหรับกรณีฉุกเฉิน (ดูที่ SQE.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.2

- 1. พนักงานห้องปฏิบัติการทั้งหมดมีคุณสมบัติรับรองที่จำเป็นต้องใช้ในการบริหารงาน ดำเนินการทดสอบและแปลผลการตรวจ
- 2. พนักงานที่ทำการตรวจคัดกรองที่จุดให้บริการ (point-of-care test) มีคุณสมบัติเหมาะสมและได้รับการฝึกอบรมในการบริหารงานตรวจคัดกรองที่จุดให้บริการ
- 3. มีบุคลากรเพียงพอที่จะทำหน้าที่ตรวจวิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว และจัดให้มีบุคลากรห้องปฏิบัติการที่จำเป็นตลอดเวลาทำการและสำหรับกรณีฉุกเฉิน
- 4. ผู้กำกับดูแลการตรวจวิเคราะห์มีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสม

มาตรฐาน AOP.5.3

มีโปรแกรมความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการพร้อมในระบบ ได้รับการนำไปปฏิบัติ และบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และปฏิบัติตามโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่และคงไว้ซึ่งโปรแกรมควบคุมการติดเชื้อ (P)

เจตนาของ AOP.5.3

ห้องปฏิบัติการมีโปรแกรมความปลอดภัยที่ใช้ปฏิบัติอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับความเสี่ยงและอันตรายในห้องปฏิบัติการ | โปรแกรมดังกล่าวระบุถึงวิธีปฏิบัติที่ปลอดภัยและมาตรการป้องกันสำหรับเจ้าหน้าที่ของห้องปฏิบัติการ | เจ้าหน้าที่อื่นๆ และผู้ป่วยที่อยู่ ณ ที่นั้น (เช่น สถานที่ล้างตา ชุดทำความสะอาดเมื่อสารเคมีหก) | โปรแกรมความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการได้รับการประสานกับโปรแกรมการจัดการความปลอดภัยขององค์กร

โปรแกรมการจัดการความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการ ประกอบด้วย

- นโยบายและระเบียบปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐานที่ระบุไว้ในโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่และโปรแกรมควบคุมการติดเชื้อ
- นโยบายและระเบียบปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐานและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค
- อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยพร้อมใช้ เหมาะสมกับการปฏิบัติงานและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในห้องปฏิบัติการ
- การปฐมพยาบาลเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ของห้องปฏิบัติการทุกคน และ

– การศึกษาระหว่างประจำการสำหรับวิธีการตรวจวิเคราะห์ใหม่ และวัตถุดิบที่นำมาเข้ามาใหม่หรือเพิ่งรับรู้ (คู่มือ PCI.5, FMS.4, FMS.4.1 และ FMS.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.3

- 1. โปรแกรมความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการ ครอบคลุมโอกาสเกิดความเสี่ยงในห้องปฏิบัติการ และบริเวณอื่นที่มีการให้บริการตรวจวิเคราะห์นอกห้องปฏิบัติการ
- 2. โปรแกรมความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมจัดการความปลอดภัยขององค์กร และรายงานตามโครงสร้างความปลอดภัยขององค์กรอย่างน้อยปีละครั้ง และเมื่อมีเหตุการณ์ที่มีผลต่อความปลอดภัยเกิดขึ้น
- 3. มีการใช้กระบวนการ และ/หรือ อุปกรณ์เฉพาะเพื่อลดความเสี่ยงที่ค้นพบ
- 4. เจ้าหน้าที่ของห้องปฏิบัติการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย และได้รับการศึกษาสำหรับวิธีการตรวจวิเคราะห์ใหม่ (คู่มือ FMS.11, ME 1; GLD.9, ME 4; และ SQE.8, MEs 3 และ 4)

มาตรฐาน AOP.5.3.1

ห้องปฏิบัติการใช้กระบวนการประสานงานเพื่อลดความเสี่ยงของการติดเชื้อเป็นผลมาจากการสัมผัสกับ วัสดุอันตรายทางชีวภาพ (biohazardous materials) และของเสีย (P)

เจตนาของ AOP.5.3.1

มีนโยบายที่มีขั้นตอนและวิธีปฏิบัติที่นำมาใช้เพื่อลดอันตรายของการสัมผัสกับวัสดุอันตรายทางชีวภาพ | มีการรายงานภายใน และเมื่อเหมาะสม กับองค์กรสุขภาพเมื่อมีการติดเชื้อในห้องปฏิบัติการ | นโยบายปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอันตรายทางชีวภาพจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและระเบียบปฏิบัติที่ต้องการมีดังนี้:

- a) มีการควบคุมการสัมผัสกับละอองของเหลว (aerosols) และหยดของเหลว (droplets) (เช่น เมื่อทำการผสม การใช้พลังงานเสียง (sonicating) การเหวี่ยงหมุนแยกวัตถุ (centrifuge) และ การฟืนไฟ (flaming inoculating loops)
- b) มีการสวมใส่เสื้อในห้องปฏิบัติการ เสื้อกาวน์ หรือเครื่องแบบ เพื่อป้องกันเสื้อผ้าและการปนเปื้อน
- c) มีการใช้ตู้เก็บเพื่อความปลอดภัยทางชีวภาพเมื่อจำเป็น
- d) กฎระเบียบควบคุมการหยิบจับสัมผัสในห้องปฏิบัติการที่ก่อให้เกิดการติดเชื้อ อุบัติเหตุของมีคมบาด บาดเจ็บจากถูกเข็มแทง ติดเชื้อจากการบริโภค และการติดต่อของการติดเชื้อที่อาจเกิดขึ้นกับเยื่อเมือกทางจมูกและปาก (mucus membrane) กฎเหล่านี้รวมถึงขั้นตอนการปนเปื้อน สำหรับผู้ที่มารักษาแบบฉุกเฉิน สถานที่ที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อน และการใช้อุปกรณ์อย่างปลอดภัย
- e) มีวิธีปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรระบุการเก็บสิ่งส่งตรวจ (specimens) การขนส่ง และการจัดการอย่างปลอดภัย วิธีปฏิบัตินี้รวมถึงการห้ามมิให้ผู้ใดในบริเวณห้องปฏิบัติการทางเทคนิค รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ สูบบุหรี่ การใช้เครื่องสำอางค์ คอนแทคเลนส์ และการถ่ายเทของเหลวทางปาก
- f) บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรการการป้องกัน รูปแบบของป้องกันเชื้อโรคที่ส่งผ่านทางกระแสเลือด
- g) ห้องปฏิบัติการมีขั้นตอนการควบคุมการสัมผัสกับวัณโรค (tuberculosis) มีการกำหนดปัญหาในทางปฏิบัติ หรือเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น มีการดำเนินการแก้ไขเมื่อมีการบริโภคโดยไม่ได้ตั้งใจ มีการระบุเมื่อมีปัญหากับการปฏิบัติ หรือเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น มีการดำเนินการแก้ไข มีการบันทึกและติดตาม (คู่มือ PCI.7.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.3.1

- 1. มีการระบุกระบวนการสำหรับห้องปฏิบัติการเพื่อลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อ
- 2. มีการรายงานการติดเชื้อที่ในห้องปฏิบัติการ ตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 3. ห้องปฏิบัติการปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยทางชีวภาพตามองค์ประกอบในข้อ a) ถึง g) ในหัวข้อเจตนา
- 4. มีการระบุเมื่อมีปัญหากับการปฏิบัติ หรือเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้น มีการดำเนินการแก้ไข มีการบันทึกและติดตาม

มาตรฐาน AOP.5.4

สามารถออกรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการในเวลาที่ยอมรับได้ (P)

เจตนาของ AOP.5.4

องค์กรกำหนดระยะเวลาในการรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ | ผลการตรวจได้รับการรายงานภายในช่วงเวลาตามภาวะความต้องการของผู้ป่วย บริการที่องค์กรจัด และความต้องการของบุคลากรทางการแพทย์ | การกำหนดช่วงเวลารายงานผลนี้ครอบคลุมความต้องการในการตรวจวิเคราะห์กรณีฉุกเฉิน การตรวจนอกเวลาทำการ และการตรวจในวันหยุดด้วย | ผลการตรวจเร่งด่วนที่ส่งจากห้องฉุกเฉิน ห้องผ่าตัด และหอผู้ป่วยวิกฤติ ได้รับการใส่ใจเป็นพิเศษในกระบวนการติดตามวัดคุณภาพ | นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการโดยทำสัญญากับองค์กรภายนอก การรายงานผลจะต้องทันเวลาตามที่กำหนดไว้ในนโยบายขององค์กรหรือที่ระบุในสัญญา (ดูที่ IP5G.2.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.4

- 1. องค์กรกำหนดระยะเวลาการรายงานผลการตรวจที่คาดหวัง
- 2. มีการติดตามวัดความเร็วของการรายงานผลการตรวจเร่งด่วน/ฉุกเฉิน
- 3. ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการถูกรายงานภายในเวลาเพื่อตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย (ดูที่ ASC.7, ME 1)

มาตรฐาน AOP.5.5

เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจและเทคโนโลยีทางการแพทย์ในห้องปฏิบัติการทุกชิ้นได้รับการตรวจสอบ บำรุงรักษา สอบเทียบ อย่างสม่ำเสมอ และกิจกรรมเหล่านี้ได้รับการบันทึกไว้อย่างเหมาะสม (P)

เจตนาของ AOP.5.5

เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการสร้างความมั่นใจว่าเครื่องมือทุกชิ้นและเทคโนโลยีทางการแพทย์ รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ตรวจวิเคราะห์ ณ จุดให้บริการ อยู่ในสภาพที่ใช้งานในระดับที่ยอมรับได้ และในลักษณะที่ปลอดภัยต่อผู้ใช้ | มีโปรแกรมบริหารจัดการเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ของห้องปฏิบัติการประกอบด้วย

- การคัดเลือกและจัดหาเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์
- การบ่งชี้และจัดทำบัญชีรายการเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์
- การประเมินเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ใช้งานโดยการตรวจสอบ ทดสอบ สอบเทียบ และบำรุงรักษา
- การติดตามกำกับดูแลและดำเนินการเมื่อมีข้อสังเกตเกี่ยวกับอันตรายจากเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีการเรียกกลับ มีอุบัติเหตุหรือข้อบกพร่องต่างๆ และ

– การบันทึกในระบบบริหารจัดการเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์

ความถี่ในการทดสอบ บำรุงรักษา และสอบเทียบ ขึ้นกับการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ของห้องปฏิบัติการ และประวัติการให้บริการที่บันทึกไว้ (ดูที่ FMS.8 และ FMS.8.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.5

- 1. มีโปรแกรมบริหารจัดการเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ของห้องปฏิบัติการและได้รับการนำไปปฏิบัติ
- 2. โปรแกรมดังกล่าวครอบคลุมการคัดเลือกและจัดหาเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์
- 3. มีการจัดทำบัญชีรายการเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์
- 4. มีการตรวจสอบและทดสอบเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ และเป็นไปตามอายุการใช้งาน และข้อเสนอแนะของผู้ผลิต และมีการบันทึกผลหลังจากการตรวจสอบ
- 5. มีการสอบเทียบและบำรุงรักษาเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ เป็นไปตามข้อเสนอแนะของผู้ผลิต และมีการบันทึกผลการสอบเทียบและบำรุงรักษา
- 6. องค์กรมีระบบภายในสำหรับการติดตามกำกับดูแลและดำเนินการเมื่อมีข้อสังเกตเกี่ยวกับอันตรายจากเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีการเรียกกลับ มีเหตุการณ์ที่ได้รับรายงาน มีปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆ

มาตรฐาน AOP.5.6

มีน้ำยา (reagents) และวัสดุอื่นๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์พร้อมใช้และได้รับการประเมินอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจในความถูกต้องและความเที่ยง (accuracy and precision) ของผลการตรวจ **(P)**

เจตนาของ AOP.5.6

องค์กรระบุน้ำยาและวัสดุที่จำเป็นสำหรับการให้บริการทางห้องปฏิบัติการแก่ผู้ป่วยเป็นประจำ | มีกระบวนการสั่งซื้อหรือสร้างความมั่นใจว่าจะมีน้ำยาและวัสดุอื่นๆ ที่จำเป็นที่มีประสิทธิภาพ | น้ำยาทั้งหมดได้รับการจัดเก็บและนำไปใช้ตามระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ | มีการประเมินน้ำยาที่ใช้ทั้งหมดเป็นระยะเพื่อสร้างความมั่นใจในความถูกต้องและแม่นยำของผลการตรวจ | มีแนวทางปฏิบัติเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้มั่นใจในการเขียนฉลากน้ำยาและสารละลายที่ครบถ้วนและถูกต้อง รวมถึงความถูกต้องแม่นยำของผลการตรวจทั้งหมด (ดูที่ AOP.5.9 และ FMS.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.6

- 1. มีการระบุน้ำยาและวัสดุที่จำเป็น
- 2. มีน้ำยาและวัสดุที่จำเป็นพร้อมใช้ และมีกระบวนการจัดการเมื่อไม่มีน้ำยา
- 3. น้ำยาทั้งหมดได้รับการเก็บและนำไปใช้ตามคำแนะนำของผู้ผลิตหรือข้อเสนอแนะการบรรจุ (packaging instruction)
- 4. ห้องปฏิบัติการมีแนวทางเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับประเมินน้ำยาที่ใช้ทั้งหมดว่าจะให้ผลการตรวจที่แม่นยำและเที่ยงตรง
- 5. น้ำยาและสารละลายทั้งหมดได้รับการเขียนฉลากอย่างครบถ้วนและถูกต้อง

มาตรฐาน AOP.5.7

มีการปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้สำหรับการเก็บ การบ่งชี้ การหีบห่อ การขนส่งที่ปลอดภัย และการกำจัดสิ่งส่งตรวจ

เจตนาของ AOP.5.7

มีการจัดทำและนำระเบียบปฏิบัติต่อไปนี้ไปใช้

- การส่งตรวจวิเคราะห์
- การเก็บและบ่งชี้สิ่งส่งตรวจ
- การเคลื่อนย้าย จัดเก็บ และเก็บรักษาสิ่งส่งตรวจ และ
- การรับ การลงทะเบียน และการติดตามสิ่งส่งตรวจ

ระเบียบปฏิบัติเหล่านี้ได้รับการปฏิบัติสำหรับสิ่งส่งตรวจที่ส่งไปตรวจข้างนอกด้วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.7

- 1. มีระเบียบปฏิบัติเป็นแนวทางสำหรับการส่งตรวจ
- 2. มีระเบียบปฏิบัติเป็นแนวทางสำหรับการเก็บและบ่งชี้สิ่งส่งตรวจ
- 3. มีระเบียบปฏิบัติเป็นแนวทางสำหรับการเคลื่อนย้าย จัดเก็บ และเก็บรักษาสิ่งส่งตรวจ
- 4. มีระเบียบปฏิบัติเป็นแนวทางในการรับและติดตามสิ่งส่งตรวจ
- 5. ระเบียบปฏิบัติดังกล่าวได้รับการปฏิบัติเมื่อส่งไปตรวจหรือใช้บริการภายนอก

มาตรฐาน AOP.5.8

มีการใช้ค่าปกติของคนทั่วไปและขอบเขตของค่าที่ตรวจ (norms and ranges) ที่กำหนดไว้เพื่อแปลผลและรายงานผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการทางคลินิก

เจตนาของ AOP.5.8

ห้องปฏิบัติการกำหนดช่วงค่าอ้างอิง (reference intervals) หรือค่าปกติ (normal ranges) สำหรับการตรวจวิเคราะห์แต่ละประเภทที่ให้บริการ | ค่าปกตินี้ได้รับการเก็บบันทึกไว้ในเวชระเบียน ในลักษณะที่เป็นส่วนหนึ่งของรายงานการตรวจ หรือบัญชีรายการค่าดังกล่าวที่เป็นปัจจุบันซึ่งรับรองโดยหัวหน้าห้องปฏิบัติการ | ค่าปกติได้รับการปรับเมื่อมีการส่งตรวจวิเคราะห์ภายนอก | ช่วงค่าอ้างอิงเหมาะสมกับลักษณะทางภูมิศาสตร์และลักษณะประชากรที่องค์กรดูแล ได้รับการทบทวน และปรับให้เป็นปัจจุบันเมื่อวิธีการตรวจวิเคราะห์เปลี่ยนแปลง

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.8

- 1. ห้องปฏิบัติการกำหนดช่วงค่าอ้างอิงสำหรับการตรวจวิเคราะห์แต่ละประเภทที่ให้บริการ
- 2. ค่าปกติได้รับการเก็บบันทึกไว้ในเวชระเบียนเมื่อมีการรายงานผลการตรวจ
- 3. ค่าปกติได้รับการปรับ เมื่อมีการส่งตรวจวิเคราะห์ภายนอก
- 4. ค่าปกติมีความเหมาะสมกับลักษณะทางภูมิศาสตร์และลักษณะประชากรที่องค์กรดูแล
- 5. ค่าปกติได้รับการทบทวนและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันเมื่อจำเป็น

มาตรฐาน AOP.5.9

มีระเบียบปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพพร้อมในระบบ ได้รับการปฏิบัติและบันทึกไว้เป็นหลักฐาน (P)

มาตรฐานของ AOP.5.9.1

มีกระบวนการในการทดสอบความชำนาญ (proficiency testing) (P)

เจตนาของ AOP.5.9 และ AOP.5.9.1

ระบบควบคุมคุณภาพที่เหมาะสมมีความจำเป็นในการให้บริการทางพยาธิวิทยาและห้องปฏิบัติการทางคลินิกที่เป็นเลิศ | กระบวนการควบคุมคุณภาพประกอบด้วย

- การตรวจสอบ (validation) วิธีการตรวจวิเคราะห์ที่ใช้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง (accuracy) ความเที่ยง (precision) และช่วงค่าของการรายงานผล
- การเฝ้าติดตามผลการตรวจวิเคราะห์ประจำวันโดยเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- การตรวจทดสอบน้ำยา (ดูที่ AOP.5.5)
- ปฏิบัติการแก้ไขอย่างรวดเร็วเมื่อพบข้อบกพร่อง และ
- การบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์และปฏิบัติการแก้ไข

การทดสอบความชำนาญ (proficiency testing) เป็นการเปรียบเทียบว่าผลลัพธ์ของห้องปฏิบัติการแต่ละแห่งนั้นดีเพียงใดเมื่อเทียบกับห้องปฏิบัติการแห่งอื่นๆ ซึ่งใช้วิธีการตรวจวิเคราะห์เดียวกัน | การทดสอบดังกล่าวสามารถบ่งชี้ปัญหาขีดสมรรถนะซึ่งตรวจไม่พบโดยกลไกภายใน | ดังนั้น ห้องปฏิบัติการจึงควรเข้าร่วมในการทดสอบความชำนาญที่ได้รับการรับรองที่มีอยู่ | หากไม่มีการทดสอบความชำนาญที่ได้รับการรับรอง ห้องปฏิบัติการควรแลกเปลี่ยนตัวอย่างกับห้องปฏิบัติการขององค์กรอื่นเพื่อให้มีการตรวจวิเคราะห์เปรียบเทียบในกลุ่มเดียวกัน | ห้องปฏิบัติการเก็บรักษาบันทึกรวบรวมการมีส่วนร่วมในกระบวนการทดสอบความชำนาญ | มีการทดสอบความชำนาญหรือตรวจวิเคราะห์เปรียบเทียบในทุกสาขาที่ให้บริการ เมื่อมีการทดสอบดังกล่าว (ดูที่ AOP.5.10 และ GLD.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.9

- 1. มีโปรแกรมควบคุมคุณภาพสำหรับห้องปฏิบัติการทางคลินิก
- 2. โปรแกรมดังกล่าวรวมการตรวจสอบวิธีการตรวจวิเคราะห์
- 3. โปรแกรมดังกล่าวรวมการเฝ้าระวังผลการตรวจวิเคราะห์ประจำวันและบันทึกผลไว้
- 4. โปรแกรมดังกล่าวรวมการทดสอบน้ำยา
- 5. โปรแกรมดังกล่าวรวมการแก้ไขข้อบกพร่องอย่างรวดเร็วและบันทึกความขาดแคลนไว้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.9.1

- 1. ห้องปฏิบัติการเข้าร่วมในการทดสอบความชำนาญ หรือแลกเปลี่ยนตัวอย่างกับห้องปฏิบัติการขององค์กรอื่น สำหรับบริการและการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการทุกสาขา
- 2. ผลของการทดสอบความชำนาญสำหรับเฉพาะสาขา อนุสาขา การวิเคราะห์ หรือการทดสอบ เป็นเกณฑ์ที่น่าพอใจสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 3. มีการเก็บรักษาบันทึกรวบรวมการมีส่วนร่วมในการทดสอบความชำนาญ

มาตรฐาน AOP.5.10

บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการที่ส่งตรวจภายนอกที่องค์กรใช้ ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือได้รับการรับรองโดยหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ

มาตรฐาน AOP.5.10.1

องค์กรทบทวนผลการควบคุมคุณภาพสำหรับบริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการที่ส่งตรวจภายนอกอย่างสม่ำเสมอ

เจตนาของ AOP.5.10 และ AOP.5.10.1

เมื่อองค์กรให้บริการตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการที่ส่งตรวจภายนอก สำหรับทางเลือกในการทดสอบหรือการให้บริการห้องปฏิบัติการทั้งหมด ต้องการข้อมูลดังต่อไปนี้:

- a) สำเนาใบอนุญาตจากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ
- b) สำเนาหนังสือรับรองหรือการรับรองของห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับหรือโปรแกรมการรับรอง
- c) เอกสารที่ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์ที่ส่งตรวจภายนอกมีส่วนร่วมในการทดสอบความชำนาญกับภายนอก (ดูที่ AOP.5.9.1)

นอกจากนี้ องค์กรระบุมาตรการในการตรวจสอบคุณภาพของการให้บริการโดยห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์ที่ส่งตรวจภายนอกทั้งหมด ตัวอย่างเช่น อัตราการหมุนเวียน (turnaround times) สำหรับการทดสอบ รายงานผลที่สำคัญ และ ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งส่งตรวจ เช่น การระบุสิ่งที่หายไป หรือการปฏิเสธสิ่งส่งตรวจ | ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ทบทวนผลการควบคุมคุณภาพ (ดูที่ GLD.6.1)

*ห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองเป็นที่ยอมรับหรือโปรแกรมการรับรองเป็นสิ่งที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองโดยห้องปฏิบัติการตามมาตรฐานวิชาชีพในชุมชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.10

- 1. องค์กรเก็บรักษาสำเนาใบอนุญาตจากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับ สำหรับทุกห้องปฏิบัติการที่ส่งตรวจภายนอกที่องค์กรใช้
- 2. องค์กรเก็บรักษาสำเนาหนังสือรับรองหรือการรับรองจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการยอมรับหรือโปรแกรมการรับรอง สำหรับทุกห้องปฏิบัติการที่ส่งตรวจภายนอกที่องค์กรใช้
- 3. องค์กรเก็บรักษาเอกสารที่ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์ที่ส่งตรวจภายนอกมีส่วนร่วมในการทดสอบความชำนาญกับภายนอก

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.10.1

- 1. องค์กรกำหนดความถี่และประเภทของข้อมูลควบคุมคุณภาพที่ต้องการจากห้องปฏิบัติการภายนอก
- 2. ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมซึ่งรับผิดชอบการควบคุมคุณภาพของห้องปฏิบัติการหรือผู้ได้รับมอบหมาย ทบทวนผลการควบคุมคุณภาพจากห้องปฏิบัติการภายนอก
- 3. บุคคลผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ได้รับมอบหมาย ลงมือปฏิบัติการตามผลการควบคุมคุณภาพ
- 4. มีการรายงานข้อมูลการควบคุมคุณภาพจากห้องปฏิบัติการภายนอกให้แก่ผู้นำเป็นประจำทุกปี เพื่อใช้ในการทำสัญญาและการต่อสัญญา

♥ **AOP.5.11** | ธนาคารโลหิตและ/หรือการให้เลือด Blood Bank and/or Transfusion Services
ธนาคารโลหิตและ/หรือการให้เลือด (Blood Bank and/or Transfusion Services)

มาตรฐาน AOP.5.11

ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมทำหน้าที่บริการธนาคารโลหิตและ/หรือการให้เลือด และมั่นใจว่าบริการสอดคล้องกับกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับและมาตรฐานวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ

เจตนาของ AOP.5.11

การให้บริการธนาคารโลหิตและ/หรือการให้เลือดขององค์กรอยู่ภายใต้การดูแลของผู้มีคุณสมบัติโดยการฝึกอบรม มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ | บุคคลนี้รับผิดชอบด้านวิชาชีพในทุก ด้านของการให้บริการธนาคารโลหิตที่มีในองค์กร | การกำกับดูแลการให้บริการรวมถึงการจัดทำ นำไปปฏิบัติ และ บันทึกกระบวนการสำหรับ:

- a) การเลือกผู้บริจาคโลหิต
- b) การเก็บโลหิต
- c) ที่จัดเก็บโลหิต
- d) ทดสอบความเข้ากันได้ และ
- e) การกระจายโลหิต

กระบวนการควบคุมคุณภาพสำหรับการให้บริการธนาคารโลหิตทั้งหมด มีการจัดทำ นำไปปฏิบัติ และบันทึกไว้เพื่อให้ มั่นใจความปลอดภัยของบริการธนาคารโลหิตและการให้เลือด | เลือดของผู้บริจาคและการให้เลือดปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับและมาตรฐานวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.5.11

- 1. ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมทำหน้าที่บริการธนาคารโลหิตและ/หรือการให้เลือด (ดูที่ COP.3.3, ME 1 และ GLD.9, ME 1)
- 2. มีกระบวนการจัดทำ นำไปปฏิบัติ และบันทึกไว้สำหรับบริการธนาคารโลหิต ตามองค์ประกอบข้อ a) ถึง e) ใน หัวข้อเจตนา (ดูที่ COP.3.3, ME 2)
- 3. มีการจัดทำ นำไปปฏิบัติ และบันทึกไว้สำหรับมาตรการการควบคุมคุณภาพในสถานที่ให้บริการธนาคารโลหิต และการให้เลือด
- 4. การบริการธนาคารโลหิตและ/หรือการให้เลือด สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับและมาตรฐาน วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ

♥ **AOP.6 – AOP.6.8** | บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย Radiology and Diagnostic Imaging Services
บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย (Radiology and Diagnostic Imaging Services)

มาตรฐาน AOP.6 (แก้คำผิด)

มีบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยพร้อมให้บริการเพื่อตอบสนององภาวะความต้องการของผู้ป่วย บริการดังกล่าวเป็นไป ตามมาตรฐาน กฎหมายระเบียบข้อบังคับ ของท้องถิ่นและประเทศ

เจตนาของ AOP.6

องค์กรมีระบบสำหรับจัดบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยตามลักษณะประชากรผู้ป่วย บริการทางคลินิกที่มีอยู่ และความต้องการของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ | บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยเป็นไปตามมาตรฐานกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ของท้องถิ่นและประเทศ

บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย รวมถึงบริการที่ต้องการในกรณีฉุกเฉิน อาจจะมีจัดให้มีขึ้นในองค์กรเอง หรือส่งตรวจองค์กรอื่นที่มีข้อตกลงกัน หรือทั้งสองอย่าง | บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยสำหรับกรณีฉุกเฉินเปิดให้บริการนอกเวลาทำการปกติด้วย | นอกจากนี้ องค์กรสามารถระบุและติดต่อผู้เชี่ยวชาญในการวินิจฉัยโรคเฉพาะทางเมื่อจำเป็น เช่น รังสีฟิสิกส์ (radiation physics) รังสีมะเร็งวิทยา (radiation oncology) หรือเวชศาสตร์นิวเคลียร์ | องค์กรมีบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

แหล่งให้บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยภายนอกสะดวกต่อการเข้าถึงสำหรับผู้ป่วย และได้รับรายงานในเวลารวดเร็ว สนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่องในการดูแล | องค์กรคัดเลือกแหล่งให้บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยภายนอกตามคำแนะนำของหัวหน้าหรือผู้รับผิดชอบบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย | แหล่งให้บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยภายนอกเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง มีผลงานเป็นที่ยอมรับในเรื่องความถูกต้องและตรงเวลา | ผู้ป่วยได้รับรู้หากแพทย์ผู้ส่งตรวจเป็นเจ้าของแหล่งให้บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยภายนอกนั้น

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6

- 1. บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยเป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ของท้องถิ่นและประเทศ
- 2. มีบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยที่เพียงพอ สม่ำเสมอ และสะดวก พร้อมตอบสนองความต้องการที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายขององค์กรและประชากรผู้ป่วย ความต้องการของบริการสุขภาพของชุมชน และความต้องการกรณีฉุกเฉินนอกเวลาทำการปกติ
- 3. องค์กรสามารถระบุและติดต่อผู้เชี่ยวชาญในการวินิจฉัยโรคเฉพาะทางเมื่อจำเป็น
- 4. แหล่งบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยภายนอกได้รับการเลือกตามข้อเสนอแนะของหัวหน้า ผลงานเป็นที่ยอมรับในเรื่องขีดสมรรถนะที่ตรงเวลา และการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 5. ผู้ป่วยได้รับทราบความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์ผู้ส่งตรวจกับแหล่งบริการรังสีวิทยา และ/หรือ บริการภาพวินิจฉัยภายนอก (ดูที่ GLD.12.1, ME 1)

มาตรฐาน AOP.6.1

ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม (คนหนึ่งหรือมากกว่า) เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการหน่วยบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย **(P)**

เจตนาของ AOP.6.1

บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยซึ่งจัดขึ้นในทุกจุดขององค์กร อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยประวัติการศึกษา การฝึกอบรม ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง | ผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวมีความรับผิดชอบทางวิชาชีพในการดูแลหน่วยงานและบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย | ผู้ที่จะให้คำปรึกษาทางคลินิกหรือความเห็นทางการแพทย์เป็นแพทย์ และควรเป็นรังสีแพทย์ถ้าเป็นไปได้ | การให้บริการรังสีรักษาหรือบริการพิเศษอื่นๆ กระทำภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

หน้าที่รับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย ได้แก่

การจัดทำ นำสู่การปฏิบัติ และคงไว้ซึ่งนโยบายและระเบียบปฏิบัติ

การกำกับดูแลด้านบริหารจัดการ

การคงไว้ซึ่งโปรแกรมควบคุมคุณภาพที่จำเป็น

การให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งภายนอกที่ให้บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย

การติดตามและทบทวนบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยทั้งหมด (ดูที่ GLD.9)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.1

- 1. บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหนึ่งคนหรือมากกว่า
- 2. มีการกำหนดและนำไปปฏิบัติซึ่งหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการจัดทำ นำไปปฏิบัติ และคงไว้ซึ่งนโยบายและระเบียบปฏิบัติ
- 3. มีการกำหนดและนำไปปฏิบัติซึ่งหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการกำกับดูแลด้านบริหารจัดการ (administrative oversight)
- 4. มีการกำหนดและนำไปปฏิบัติซึ่งหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการดำเนินการและคงไว้ซึ่งโปรแกรมควบคุมคุณภาพ
- 5. มีการกำหนดและนำไปปฏิบัติซึ่งหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยภายนอก (ดูที่ GLD.6, ME 4)
- 6. มีการกำหนดและนำไปปฏิบัติซึ่งหน้าที่รับผิดชอบสำหรับการติดตามและทบทวนบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยทั้งหมด

มาตรฐาน AOP.6.2

บุคลากรที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสม เป็นผู้ทำการตรวจด้านภาพวินิจฉัย แผลผล และจัดทำรายงานการตรวจ

เจตนาของ AOP.6.2

องค์กรกำหนดเจ้าหน้าที่หน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยที่จะทำหน้าที่ตรวจวินิจฉัยด้วยภาพ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการตรวจ ณ จุดให้บริการที่ข้างเตียง ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะแผลผลหรือทวนสอบ และรายงานผลการตรวจ รวมถึงผู้ที่ทำหน้าที่หัวหน้าหรือกำกับดูแลกระบวนการตรวจ | ผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลและเจ้าหน้าที่เทคนิคได้รับการฝึกอบรม มีประสบการณ์ มีทักษะเพียงพอและเหมาะสม ได้รับการแนะนำงานให้เกิดความคุ้นเคยกับงานที่จะต้องปฏิบัติ | เจ้าหน้าที่เทคนิคได้รับการมอบหมายงานที่สอดคล้องกับการฝึกอบรมและประสบการณ์ของแต่ละคน | นอกจากนี้ ต้องมีเจ้าหน้าที่เพียงพอที่จะทำหน้าที่ตรวจ แผลผล รายงานผลได้ทันที และจัดให้มีบุคลากรที่จำเป็นตลอดเวลาทำการ และสำหรับกรณีฉุกเฉิน (ดูที่ SQE.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.2

- 1. มีการกำหนดผู้ทำหน้าที่ตรวจทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย และผู้ทำหน้าที่หัวหน้าหรือกำกับดูแลการตรวจ
- 2. บุคลากรซึ่งมีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมเป็นผู้ทำการตรวจวินิจฉัยด้วยภาพ
- 3. บุคลากรซึ่งมีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมเป็นผู้แผลผลการตรวจ
- 4. บุคลากรซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้สอบทานและรายงานผลการตรวจ
- 5. มีจำนวนบุคลากรเพียงพอเพื่อตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย (ดูที่ GLD.9, ME 2 และ SQE.6, ME 2)
- 6. ผู้กำกับดูแลมีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสม

มาตรฐาน AOP.6.3

มีโปรแกรมความปลอดภัยทางรังสีพร้อมในระบบ ได้รับการปฏิบัติและบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และคงไว้ซึ่งการปฏิบัติตามโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่และโปรแกรมควบคุมการติดเชื้อ (P)

เจตนาของ AOP.6.3

องค์กรมีโปรแกรมความปลอดภัยทางรังสีที่ได้รับการปฏิบัติจริง ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยขององค์กร รวมถึงการรังสีรักษาในผู้ป่วยมะเร็ง และห้องปฏิบัติการสวนหลอดเลือดหัวใจ | โปรแกรมความปลอดภัยทางรังสีสอดคล้องกับความเสี่ยงและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น | โปรแกรมความปลอดภัยระบุถึงวิธีปฏิบัติที่ปลอดภัยและมาตรการป้องกันสำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย เจ้าหน้าที่อื่นๆ และผู้ป่วย | โปรแกรมความปลอดภัยดังกล่าวได้รับการประสานกับโปรแกรมจัดการความปลอดภัยขององค์กร

โปรแกรมการจัดการความปลอดภัยทางรังสีประกอบด้วย

- นโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งสนับสนุนการปฏิบัติตามมาตรฐาน กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- นโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่และโปรแกรมควบคุมการติดเชื้อ
- มีอุปกรณ์ป้องกันเพื่อความปลอดภัยพร้อมใช้ เหมาะสมกับการปฏิบัติงานและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น
- การปฐมพยาบาลเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ของหน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยทุกคน และ
- การให้การศึกษาระหว่างประจำการสำหรับวิธีการตรวจใหม่ๆ และวัตถุอันตรายที่นำเข้ามาใหม่หรือเพิ่งรับรู้ (ดูที่ FMS.4, FMS.4.1 และ FMS.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.3

- 1. มีการดำเนินการตามโปรแกรมความปลอดภัยทางรังสี เหมาะสมกับความเสี่ยงและอันตรายที่อาจเกิดขึ้น ทั้งภายในหรือนอกแผนก
- 2. โปรแกรมความปลอดภัยทางรังสีเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่และโปรแกรมควบคุมการติดเชื้อขององค์กร และรายงานตามโครงสร้างความปลอดภัยขององค์กรอย่างน้อยปีละครั้ง และเมื่อมีเหตุการณ์ที่มีผลต่อความปลอดภัยเกิดขึ้น
- 3. มีกระบวนการหรืออุปกรณ์เฉพาะเพื่อลดความเสี่ยงทางรังสีที่บ่งชี้ไว้ (เช่น เสื้อตะกั่ว แผ่นตรวจวัดรังสีประจำตัว และอื่นๆ ที่คล้ายกัน)
- 4. เจ้าหน้าที่ของหน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย และได้รับการศึกษาและฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง สำหรับวิธีการ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ (ดูที่ FMS.11.1, ME 1; GLD.9, ME 4; และ SQE.8, MEs 3 และ 4)

มาตรฐาน AOP.6.4

มีผลของการศึกษาทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยพร้อมให้บริการในเวลาที่เหมาะสมตามที่องค์กรกำหนด (P)

เจตนาของ AOP.6.4

องค์กรกำหนดระยะเวลาในการรายงานการศึกษาทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย | ผลการตรวจได้รับการรายงานภายในช่วงเวลา ตามภาวะความต้องการของผู้ป่วย บริการที่องค์กรจัด และความต้องการของบุคลากรทางการแพทย์ | ผลการตรวจได้รับการรายงานภายในช่วงเวลา ตามภาวะความต้องการของผู้ป่วย บริการที่องค์กรจัด และความต้องการของบุคลากรทางการแพทย์ | การกำหนดช่วงเวลารายงานผลนี้ครอบคลุมความต้องการในการตรวจวิเคราะห์กรณีฉุกเฉิน การตรวจนอกเวลาทำการ และการตรวจในวันหยุดด้วย | ผลการศึกษาทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยเร่งด่วนที่ส่งจากห้องฉุกเฉิน ห้องผ่าตัด และหอผู้ป่วยวิกฤติ ได้รับการใส่ใจเป็นพิเศษในกระบวนการติดตามวัดคุณภาพ | การศึกษาทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยที่ทำโดยผู้ให้บริการตามสัญญาขององค์กรมีการรายงานเป็นไปตามนโยบายขององค์กรหรือความต้องการในสัญญา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.4

- 1. องค์กรกำหนดช่วงเวลารายงานผลการตรวจที่คาดหวัง
- 2. มีการติดตามวัดความเร็วของการรายงานผลการตรวจเร่งด่วน/ฉุกเฉิน
- 3. ผลการศึกษาทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยถูกรายงานภายในเวลาเพื่อตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย (ดูที่ ASC.7, ME 1)

มาตรฐาน AOP.6.5

เครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ใช้ในการตรวจทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยทุกชิ้นได้รับการตรวจสอบ บำรุงรักษา สอบเทียบ อย่างสม่ำเสมอ และกิจกรรมเหล่านี้ได้รับการบันทึกไว้อย่างเหมาะสม (P)

เจตนาของ AOP.6.5

บุคลากรหน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยสร้างความมั่นใจว่าเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ทุกชิ้นอยู่ในสภาพที่ใช้งานในระดับที่ยอมรับได้ และในลักษณะที่ปลอดภัยต่อผู้ใช้ | โปรแกรมบริหารจัดการเครื่องมือของหน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยประกอบด้วย

- การคัดเลือกและจัดหาเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์
- การบ่งชี้และจัดทำบัญชีรายการเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์
- การประเมินเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ใช้งานโดยการตรวจสอบ ทดสอบ สอบเทียบ และบำรุงรักษา
- การติดตามและดำเนินการเมื่อมีข้อสังเกตเกี่ยวกับอันตรายจากเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีการเรียกกลับ มีอุบัติเหตุที่ได้รับรายงาน มีปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆ และ
- การบันทึกในระบบบริหารจัดการเครื่องมือ

ความถี่ในการทดสอบ บำรุงรักษา และสอบเทียบ ขึ้นกับการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ และประวัติการให้บริการที่บันทึกไว้ (ดูที่ FMS.8 และ FMS.8.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.5

- 1. มีโปรแกรมบริหารจัดการเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ของหน่วยรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย ได้รับการนำไปปฏิบัติ และบันทึกไว้
- 2. โปรแกรมดังกล่าวครอบคลุมการคัดเลือกและจัดหาเครื่องมือทางรังสีวิทยาและเทคโนโลยีทางการแพทย์

- 3. มีการจัดทำบัญชีรายการเครื่องมือทางรังสีวิทยาและเทคโนโลยีทางการแพทย์
- 4. มีการตรวจสอบและทดสอบเครื่องมือทางรังสีวิทยาและเทคโนโลยีทางการแพทย์ และเป็นไปตามอายุ การใช้งาน และข้อเสนอแนะของผู้ผลิต และมีการบันทึกผลหลังจากการตรวจสอบ
- 5. มีการสอบเทียบและบำรุงรักษาเครื่องมือทางรังสีวิทยาและเทคโนโลยีทางการแพทย์ เป็นไปตามข้อเสนอแนะของผู้ผลิต
- 6. องค์กรมีระบบภายในสำหรับการติดตามกำกับดูแลและดำเนินการเมื่อมีข้อสังเกตเกี่ยวกับอันตรายจากเครื่องมือทางรังสีวิทยาและเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีการเรียกกลับ มีเหตุการณ์ที่ได้รับรายงาน มีปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆ

มาตรฐาน AOP.6.6

มีฟิล์มเอกซเรย์และวัสดุอื่นๆ พร้อมใช้ตลอดเวลา

เจตนาของ AOP.6.6

องค์กรระบุฟิล์ม น้ำยาและวัสดุที่จำเป็นสำหรับการให้บริการทางรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยที่ให้แก่ผู้ป่วยเป็นประจำ | มีกระบวนการสั่งซื้อหรือสร้างความมั่นใจว่าจะมีฟิล์ม น้ำยาและวัสดุอื่นๆ ที่จำเป็นที่มีประสิทธิภาพ | วัสดุทั้งหมดได้รับการจัดเก็บและเบิกจ่ายตามระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมข้อแนะนำของผู้ผลิตไว้ด้วย | มีการประเมินน้ำยาที่ใช้เป็นระยะตามข้อแนะนำของผู้ผลิตเพื่อสร้างความมั่นใจในความถูกต้องและความเที่ยงของผลการตรวจ (ดูที่ AOP.6.8 และ FMS.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.6

- 1. มีการระบุฟิล์ม น้ำยาและวัสดุที่จำเป็น
- 2. มีฟิล์ม น้ำยาและวัสดุที่จำเป็นพร้อมใช้
- 3. วัสดุทั้งหมดได้รับการเก็บและเบิกจ่ายตามแนวทางที่กำหนดไว้
- 4. วัสดุทั้งหมดได้รับการประเมินเพื่อความถูกต้องและผลลัพธ์เป็นระยะ
- 5. วัสดุทั้งหมดได้รับการเขียนฉลากอย่างครบถ้วนและถูกต้อง

มาตรฐาน AOP.6.7

มีระเบียบปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพพร้อมในระบบ ได้รับการปฏิบัติและบันทึกเป็นหลักฐาน ②

เจตนาของ AOP.6.7

ระบบควบคุมคุณภาพที่เหมาะสมมีความจำเป็นในการให้บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยที่เป็นเลิศ (ดูที่ GLD.11) | กระบวนการควบคุมคุณภาพประกอบด้วย

- การทวนสอบ (validation) วิธีการตรวจที่ใช้ เพื่อตรวจหาความถูกต้องและความเที่ยง
- การเฝ้าติดตามผลการถ่ายภาพประจำวันโดยเจ้าหน้าที่รังสีวิทยาที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- การปฏิบัติการแก้ไขอย่างรวดเร็วเมื่อพบข้อบกพร่อง
- การตรวจทดสอบน้ำยาและสารละลาย และ
- การบันทึกผลการตรวจวิเคราะห์และปฏิบัติการแก้ไข

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.7

- 1. มีโปรแกรมควบคุมคุณภาพสำหรับบริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย และได้รับการนำไปปฏิบัติ
- 2. โปรแกรมควบคุมคุณภาพหมายรวมการทวนสอบวิธีการตรวจ
- 3. โปรแกรมควบคุมคุณภาพหมายรวมการเฝ้าระวังผลการถ่ายภาพประจำวัน และมีการบันทึกไว้
- 4. โปรแกรมควบคุมคุณภาพหมายรวมการตรวจทดสอบน้ำยาและสารละลาย และมีการบันทึกไว้
- 5. โปรแกรมควบคุมคุณภาพหมายรวมการแก้ไข และบันทึกไว้เมื่อพบข้อบกพร่องอย่างรวดเร็ว

มาตรฐาน AOP.6.8 (ทำให้ชัดเจน)

องค์กรทบทวนผลการควบคุมคุณภาพสำหรับบริการตรวจวินิจฉัยที่ส่งตรวจภายนอกอย่างสม่ำเสมอ

เจตนาของ AOP.6.8

องค์กรที่ใช้บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัยจากภายนอก ได้รับและทบทวนผลการควบคุมคุณภาพจากแหล่งตรวจภายนอกนั้นอย่างสม่ำเสมอ | ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ทบทวนผลการควบคุมคุณภาพ | หากเป็นการยากที่จะได้รับผลการควบคุมคุณภาพการถ่ายภาพจากแหล่งตรวจภายนอก หัวหน้าหน่วยจะใช้ทางเลือกอื่นสำหรับการกำกับดูแลคุณภาพ (ดูที่ AOP.6.6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ AOP.6.8

- 1. องค์กรกำหนดความถี่และประเภทของข้อมูลควบคุมคุณภาพจากแหล่งตรวจภายนอก
- 2. ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมซึ่งรับผิดชอบควบคุมคุณภาพทางรังสีวิทยาหรือผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ได้รับมอบหมาย ทบทวนผลการควบคุมคุณภาพจากแหล่งตรวจภายนอก
- 3. ผู้รับผิดชอบหรือผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการตามข้อมูลควบคุมคุณภาพ
- 4. มีการรายงานข้อมูลการควบคุมคุณภาพจากแหล่งตรวจภายนอกให้แก่ผู้นำเป็นประจำทุกปี เพื่อใช้ในการทำสัญญาและการต่อสัญญา

⇒ การดูแลผู้ป่วย Care of Patients (COP)

♥ COP.1 – COP.2.3 | การดูแลที่ให้แก่ผู้ป่วยทุกราย Care Delivery for All Patients

การดูแลที่ให้แก่ผู้ป่วยทุกราย (Care Delivery for All Patients)

มาตรฐาน COP.1

นโยบายและระเบียบปฏิบัติ รวมถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเป็นแนวทางการดูแลผู้ป่วยทุกรายในลักษณะเดียวกัน (uniform care) (P)

เจตนาของ COP.1

ผู้ป่วยที่มีปัญหาสุขภาพและภาวะความต้องการการดูแลในลักษณะเดียวกัน มีสิทธิที่จะได้รับการดูแลที่มีคุณภาพเท่าเทียมกันทั่วทั้งองค์กร | การนำหลักการ “คุณภาพการดูแลระดับเดียว” (one level of quality of care) ไปสู่การปฏิบัติ ต้องอาศัยผู้นำมาวางแผนและประสานการดูแลผู้ป่วย | โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริการที่จัดให้กลุ่มผู้ป่วยที่มีลักษณะคล้ายกันในแผนกหรือ ลักษณะแวดล้อม (setting) ต่างๆ ได้รับการขึ้นำโดยนโยบายและระเบียบปฏิบัติซึ่งส่งผลให้มีการดูแลในแนวทางเดียวกัน | ผู้นำสร้างความมั่นใจว่ามีการดูแลในระดับเดียวกัน ตลอดทุกวันของสัปดาห์ และทุกเวอร์ของแต่ละวัน | นโยบายและระเบียบปฏิบัติซึ่งให้แนวทางแก่กระบวนการดูแลเหล่านั้น เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ

ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และได้รับการจัดทำด้วยความร่วมมือเป็นอย่างดี | การดูแลผู้ป่วยในลักษณะเดียวกันสามารถสะท้อนให้เห็นได้จาก:

- a) การเข้าถึงและความเหมาะสมของการดูแลรักษา ไม่ขึ้นกับความสามารถในการจ่ายของผู้ป่วยหรือแหล่งที่มาของการจ่ายค่ารักษา
- b) การเข้าถึงการดูแลรักษาที่เหมาะสมโดยผู้ให้บริการที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ไม่ขึ้นกับวันหรือเวลา
- c) ความรุนแรงของสภาพผู้ป่วย กำหนดทรัพยากรที่จะใช้เพื่อตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย
- d) ระดับของการดูแลที่จัดให้ผู้ป่วย (เช่น บริการระงับความรู้สึก) เหมือนกันทั่วทั้งองค์กร
- e) ผู้ป่วยที่ต้องการการดูแลทางการแพทย์ในลักษณะเดียวกัน ได้รับการดูแลดังกล่าวในระดับเดียวกันทั่วทั้งองค์กร

การดูแลผู้ป่วยในลักษณะเดียวกัน ส่งผลให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถประเมินผลลัพธ์ในการรักษาที่มีลักษณะเดียวกันได้ทั้งองค์กร (ดูที่ PFR.1.1 และ GLD.12)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.1

- 1. ผู้นำขององค์กรร่วมมือเพื่อจัดให้มีกระบวนการดูแลในลักษณะเดียวกัน
- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติให้แนวทางการดูแลในลักษณะเดียวกัน และสะท้อนถึงกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 3. จัดให้มีการดูแลในลักษณะเดียวกันตามเจตนาของมาตรฐาน COP.1 ข้อ a) ถึง e)

มาตรฐาน COP.2

มีกระบวนการในการรวมเข้าด้วยกันและประสานการดูแลที่จัดให้แก่ผู้ป่วยแต่ละราย

เจตนาของ COP.2

กระบวนการดูแลผู้ป่วยมีการเคลื่อนไหว ต้องเกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการสุขภาพจำนวนมาก และอาจต้องใช้ ลักษณะแวดล้อม (setting) แผนก และบริการต่างๆ ที่หลากหลาย | การบูรณาการและการประสานกิจกรรมการดูแลผู้ป่วยเป็นเป้าหมายที่ส่งผลต่อกระบวนการดูแลที่มีประสิทธิภาพ การใช้ทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นที่มีประสิทธิภาพ และโอกาสที่จะเกิดผลลัพธ์ที่ดีกับผู้ป่วย | ดังนั้น ผู้นำจึงใช้เครื่องมือและเทคนิคเพื่อให้เกิดการรวมเข้าด้วยกันและประสานการดูแลผู้ป่วย (เช่น การดูแลโดยทีม การตรวจเยี่ยมผู้ป่วยร่วมกันระหว่างแผนกต่างๆ แบบบันทึกการวางแผนการดูแลร่วมกัน เวชระเบียนที่ใช้บันทึกร่วมกัน ผู้จัดการประจำตัวผู้ป่วย)

เวชระเบียนผู้ป่วยมีส่วนช่วยและสะท้อนให้เห็นการรวมเข้าด้วยกันและการประสานการดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสังเกตและการรักษาที่ผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละคนบันทึกไว้ในเวชระเบียน รวมถึงผลลัพธ์หรือข้อสรุปจากการประชุมร่วมกันของทีมดูแลผู้ป่วย หรือการอภิปรายกรณีผู้ป่วยที่บันทึกไว้ในเวชระเบียน (ดูที่ AOP.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.2

- 1. มีการรวมเข้าด้วยกันและประสานการวางแผนดูแลผู้ป่วย ระหว่างลักษณะแวดล้อม (setting) แผนก และบริการต่างๆ
- 2. มีการรวมเข้าด้วยกันและประสานการดูแลผู้ป่วย ระหว่างลักษณะแวดล้อม (setting) แผนก และบริการต่างๆ

○ 3. มีการบันทึกผลหรือข้อสรุปของการประชุมร่วมกันของทีมดูแลผู้ป่วยหรือการอภิปรายร่วมกันอื่นๆ ไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

มาตรฐาน COP.2.1

การดูแลที่จัดให้ผู้ป่วยแต่ละราย ได้รับการวางแผนและบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

เจตนาของ COP.2.1

แผนการดูแลผู้ป่วยเป็นแนวทางในการดูแลและรักษาผู้ป่วยแต่ละราย | แผนของการดูแลและระบุจุดของการกระทำที่ทีมดูแลสุขภาพจะดำเนินการแก้ไขหรือสนับสนุนการวินิจฉัยที่ระบุโดยการประเมิน | เป้าหมายโดยรวมของการดูแลคือการได้ผลทางคลินิกที่ดีที่สุด

กระบวนการวางแผนเป็นการทำงานร่วมกันและใช้ข้อมูลจากการประเมินเบื้องต้นและการประเมินซ้ำเป็นระยะ ได้รับการวางแผนโดยแพทย์ พยาบาล หรือผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพอื่นๆ ที่รับผิดชอบ เพื่อระบุ และจัดลำดับความสำคัญของการรักษา หัตถการ การดูแลทางการแพทย์ และการดูแลอื่นๆ ที่จะตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย | ผู้ป่วยและครอบครัวของผู้ป่วยมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนกับทีมดูแลสุขภาพ | แผนการดูแลได้รับการจัดทำภายใน 24 ชั่วโมงหลังรับไว้เป็นผู้ป่วยใน | แผนการดูแลได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน เหมาะสมกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้ป่วย โดยใช้ผลที่ผู้ประกอบวิชาชีพที่ดูแลผู้ป่วยประเมินผู้ป่วยซ้ำ | มีการบันทึกแผนการดูแลไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

แผนการดูแลผู้ป่วยต้องสัมพันธ์กับภาวะความต้องการของผู้ป่วยที่ระบุไว้ | ภาวะความต้องการเหล่านั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากอาการทางคลินิกที่ดีขึ้น มีข้อมูลใหม่จากการประเมินซ้ำ (เช่น ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการหรือรังสีวิทยา) หรือมีหลักฐานจากการเปลี่ยนแปลงโดยฉับพลันในสภาวะของผู้ป่วย (เช่น การสูญเสียความรู้สึกตัว) (ดูที่ COP.8.7 และ COP.9.3) | การบันทึกการเปลี่ยนแปลงในเวชระเบียนอาจจะเป็นการเขียนบันทึกข้อสังเกตต่อแผนการดูแลที่จัดทำไว้ในครั้งแรก หรือเป็นการจัดทำแผนการดูแลใหม่ทั้งหมด

วิธีการหนึ่งของการพัฒนาแผนการดูแลผู้ป่วยคือการระบุและกำหนดความก้าวหน้าที่สามารถวัดได้ (เป้าหมาย) | ความก้าวหน้าที่สามารถวัดได้ (เป้าหมาย) สามารถเลือกโดยแพทย์ผู้รับผิดชอบในความร่วมมือกับพยาบาลและผู้ปฏิบัติงานดูแลสุขภาพอื่นๆ | ความก้าวหน้าที่สามารถวัดได้ (เป้าหมาย) เป็นที่สังเกตได้ เป็นเป้าหมายที่ทำได้ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาผู้ป่วยและผลรักษาทางคลินิกที่คาดหวังไว้ | บุคลากรต้อง เป็นจริง เจาะจงผู้ป่วย และทันเวลาในการจัดให้มีวิธีการวัดความก้าวหน้าและผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับแผนการดูแล | ตัวอย่างของการวัดเป้าหมายที่เป็นจริงรวมถึงดังนี้:

ผู้ป่วยจะดำเนินการต่อและรักษาผลการเต้นของหัวใจที่เพียงพอตามที่ระบุโดยอัตราการเต้นของหัวใจ จังหวะ และความดันโลหิตในระดับปกติ

ผู้ป่วยแสดงให้เห็นถึงการบริหารยาด้วยตนเองในการฉีดอินซูลินก่อนที่จะจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล

ผู้ป่วยสามารถเดินจากเตียงไปยังที่พักรักษาเย็บแผลด้วยวอล์กเกอร์มาตรฐาน แบกัรับน้ำหนักที่ยอมรับได้บนขาที่ได้รับผลกระทบ

หมายเหตุ: แผนการดูแลที่พึงประสงค์คือแผนหนึ่งเดียวที่มีลักษณะรวมเข้าด้วยกันซึ่งระบุความก้าวหน้าที่สามารถวัดได้ (เป้าหมาย) ซึ่งคาดหวังโดยผู้ให้บริการแต่ละสาขา มากกว่าจะเป็นแผนการดูแลที่แยกจัดทำโดยผู้ให้บริการแต่ละคน |

แผนการดูแลสำหรับผู้ป่วยแต่ละรายควรสะท้อนเป้าหมายการดูแลที่เป็นไปได้ วัตถุประสงค์ และมีลักษณะเฉพาะราย เพื่อช่วยในการประเมินซ้ำและปรับปรุงแผนการดูแล (ดูที่ PFE.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.2.1

- 1. การดูแลสำหรับผู้ป่วยแต่ละรายได้รับการวางแผนโดยแพทย์ พยาบาล หรือผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพอื่นๆ ที่รับผิดชอบ ภายใน 24 ชั่วโมงหลังจากรับไว้เป็นผู้ป่วยใน
- 2. แผนการดูแลมีลักษณะเฉพาะบุคคล บนพื้นฐานของข้อมูลการประเมินผู้ป่วยเมื่อแรกรับและความต้องการของผู้ป่วยที่ระบุไว้
- 3. มีการปรับปรุงหรือทบทวนแผนการดูแลตามความเหมาะสมโดยทีมจากหลายวิชาชีพ ตามผลการประเมินผู้ป่วยซ้ำโดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ
- 4. มีการบันทึกแผนการดูแลเมื่อเริ่มต้นและแผนที่มีการปรับปรุงในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 5. มีการทบทวนแผนการดูแลสำหรับผู้ป่วยแต่ละรายเมื่อเริ่มจัดทำและเมื่อมีการปรับปรุงขึ้นกับภาวะการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยโดยทีมจากหลายวิชาชีพ และมีการบันทึกในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 6. มีการบันทึกการดูแลที่จัดให้แก่ผู้ป่วยแต่ละรายในเวชระเบียนผู้ป่วยโดยผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพที่ให้การดูแล (ดูที่ COP.2.3; ASC.3; ASC.5 และ MOI.10.1, ME 4)

มาตรฐาน COP.2.2

องค์กรกำหนดกระบวนการดูแลผู้ป่วยทุกรายในลักษณะเดียวกัน (uniform process) สำหรับคำสั่งการรักษาผู้ป่วย และนำไปปฏิบัติ (P)

เจตนาของ COP.2.2

กิจกรรมการดูแลผู้ป่วยหลายกิจกรรมต้องการผู้มีสิทธิเขียนคำสั่งการรักษาผู้ป่วยสำหรับกิจกรรมนั้นซึ่งต้องบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย | กิจกรรมดังกล่าวอาจรวมถึง ตัวอย่างเช่น คำสั่งสำหรับการตรวจทางห้องปฏิบัติการ การบริหารยา การดูแลทางการพยาบาล โภชนบำบัด การบำบัดฟื้นฟูสภาพ และอื่นๆ ที่คล้ายกัน | กิจกรรมการดูแลผู้ป่วยได้รับการสั่งโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม | คำสั่งดังกล่าวจะต้องสามารถเข้าถึงได้ง่าย เพื่อให้ได้รับการปฏิบัติในเวลาที่เหมาะสม | การเขียนคำสั่งในใบคำสั่งการรักษาที่ใช้ทั่วไป (common sheet) หรือตำแหน่งกำหนดไว้เป็นมาตรฐาน (uniform location) ในเวชระเบียนผู้ป่วยจะช่วยให้การนำคำสั่งไปปฏิบัติ | คำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษรช่วยให้บุคลากรเข้าใจความเฉพาะเจาะจงของคำสั่ง เวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่ง และผู้ที่จะนำคำสั่งไปปฏิบัติ | สามารถเขียนคำสั่งในใบคำสั่งการรักษาซึ่งจะนำไปเก็บไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยเป็นระยะหรือเมื่อจำหน่าย หรือคำสั่งคอมพิวเตอร์ที่บันทึกในระบบอาจจะใช้ในองค์กรที่ใช้เวชระเบียนผู้ป่วยอิเล็กทรอนิกส์

แต่ละองค์กรจะต้องตัดสินใจว่า

- คำสั่งประเภทใดที่ต้องเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ใช่คำสั่งด้วยวาจา
- คำสั่งการตรวจทางห้องปฏิบัติการหรือภาพวินิจฉัยที่จะต้องระบุเหตุผลหรือข้อบ่งชี้ทางคลินิก
- ข้อยกเว้นในการเขียนคำสั่งการรักษาในลักษณะแวดล้อมพิเศษ เช่น ที่แผนกฉุกเฉินหรือหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤติ
- ผู้ที่มีสิทธิในการเขียนคำสั่ง และ
- ตำแหน่งที่จะเขียนบันทึกคำสั่งในเวชระเบียน (ดูที่ IPSP.2, MMU.4, MMU.4.1, MMU.4.2, MMU.4.3, MOI.10, และ MOI.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.2.2

- 1. องค์การกำหนดกระบวนการดูแลผู้ป่วยทุกรายในลักษณะเดียวกัน (uniform process) สำหรับคำสั่งการรักษาผู้ป่วย และนำไปปฏิบัติ
- 2. คำสั่งตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการและภาพวินิจฉัย มีข้อมูลเหตุผลหรือข้อบ่งชี้ทางคลินิกเพื่อประกอบการแปลผลเมื่อต้องการ
- 3. ผู้ที่มีสิทธิเท่านั้นที่จะเขียนคำสั่ง
- 4. คำสั่งได้รับการบันทึกในเวชระเบียนในตำแหน่งที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน

มาตรฐาน COP.2.3

มีการบันทึกการตรวจวินิจฉัยโรคทางคลินิกและหัตถการที่กระทำ และผลลัพธ์ในเวชระเบียนผู้ป่วย

เจตนาของ COP.2.3

การตรวจวินิจฉัยโรคทางคลินิกและหัตถการที่กระทำ และผลลัพธ์ได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย ตัวอย่างเช่น หัตถการและการรักษาดังกล่าวรวมถึง การส่องกล้อง การใส่สายสวนหัวใจ การรักษาด้วยรังสี การเอ็กซเรย์คอมพิวเตอร์ (CT-computerized tomography) หัตถการการตรวจวินิจฉัยและรักษาด้วยวิธีการที่รุกรานร่างกาย (invasive) และไม่รุกรานร่างกาย (noninvasive) อื่นๆ | มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องขอให้ทำและเหตุผลที่ทำให้หัตถการ (ดูที่ COP.2.1 และ ASC.7.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.2.3

- 1. มีการบันทึกหัตถการที่กระทำในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 2. มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ร้องขอให้ทำและเหตุผลที่ทำให้หัตถการในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 3. มีการบันทึกผลลัพธ์จากการทำหัตถการต่างๆ ในเวชระเบียนผู้ป่วย

♥ **COP.3** | การดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงและการให้บริการที่มีความเสี่ยงสูง | Care of High-Risk Patients and Provision of High-Risk Services

การดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงและการให้บริการที่มีความเสี่ยงสูง (Care of High-Risk Patients and Provision of High-Risk Services)

มาตรฐาน COP.3

การดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงและการให้บริการที่มีความเสี่ยงสูงปฏิบัติตามแนวทางมาตรฐานวิชาชีพ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ (P)

เจตนาของ COP.3

สถานพยาบาลเป็นสถานที่ให้การดูแลผู้ป่วยที่มีความหลากหลาย ซึ่งมีภาวะความต้องการการดูแลที่แตกต่างกัน | ผู้ป่วยบางรายจัดเป็นผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงเนื่องจาก อายุ อาการ หรือธรรมชาติของภาวะความต้องการที่มีความวิกฤต | เด็กและผู้สูงอายุมักจะถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้เนื่องจากมักจะไม่สามารถพูดแสดงความต้องการของตนเอง ไม่เข้าใจกระบวนการดูแล และไม่สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลสำหรับตนเอง | ทำนองเดียวกันกับผู้ป่วยฉุกเฉินที่มีความ

หวาดกลัว สับสน หรือไม่รู้สึกตัว ซึ่งไม่สามารถเข้าใจกระบวนการดูแล ขณะที่ต้องให้การดูแลอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

สถานพยาบาลยังให้บริการที่หลากหลาย บริการบางอย่างจัดว่ามีความเสี่ยงสูงเนื่องจากต้องใช้เครื่องมือที่ซับซ้อนเพื่อรักษาภาวะที่คุกคามต่อชีวิต (ผู้ป่วยฟอกไต) ธรรมชาติของการรักษา (ผู้ป่วยที่ได้รับการประคองชีวิต) โอกาสเกิดอันตรายต่อผู้ป่วย (การผูกมัด) หรือผลที่เป็นพิษจากยาที่มีความเสี่ยงสูงบางตัว (เช่น ยาเคมีบำบัด)

นโยบายและระเบียบปฏิบัติเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้บุคลากรเข้าใจผู้ป่วยและบริการที่มีความเสี่ยงสูงเหล่านี้ และตอบสนองอย่างระมัดระวัง ด้วยความเชี่ยวชาญ และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน | ผู้นำมีหน้าที่รับผิดชอบในการ:

- ระบุผู้ป่วยและบริการที่จัดว่ามีความเสี่ยงสูงของสถานพยาบาล
- จัดทำนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องโดยใช้กระบวนการที่ร่วมมือกัน และ
- ฝึกอบรมบุคลากรในการนำนโยบายและระเบียบปฏิบัติไปใช้

นโยบายและระเบียบปฏิบัติจะต้องได้รับการปรับให้เหมาะกับกลุ่มผู้ป่วยเฉพาะหรือบริการเฉพาะที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อให้เหมาะสมและมีประสิทธิผลในการลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง | เป็นสิ่งสำคัญมากที่นโยบายและวิธีปฏิบัติจะต้องระบุสิ่งต่อไปนี้

- วิธีการวางแผน รวมถึงการบ่งชี้ความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้ป่วยผู้ใหญ่กับเด็ก หรือข้อพิจารณาพิเศษอื่นๆ
- สิ่งที่ต้องบันทึกเพื่อให้ทีมดูแลผู้ป่วยสามารถทำงานและสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ข้อพิจารณาในการขอความยินยอมเป็นการเฉพาะ ตามความเหมาะสม
- ข้อกำหนดในการติดตามประเมินผู้ป่วย
- คุณสมบัติหรือทักษะพิเศษของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในกระบวนการดูแล และ
- ความพร้อมและการใช้เครื่องมืออุปกรณ์พิเศษ

องค์กรจัดทำและนำบริการผู้ป่วยเมื่อทำหน้าที่บริการผู้ป่วยและให้บริการที่มีความเสี่ยงสูง ไปปฏิบัติ (ดูที่ PCI.8 และ PCI.8.1) | บริการมีความเสี่ยงสูงสำหรับ

- ผู้ป่วยฉุกเฉิน
- ผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัว
- ผู้ป่วยที่ได้รับการประคองชีวิต (life support)
- การดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดต่อ
- การดูแลผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ
- การดูแลผู้ป่วยฟอกไต (dialysis)
- การดูแลผู้ป่วยที่ถูกผูกมัด
- การดูแลผู้ป่วยที่ได้รับเคมีบำบัด และ
- การดูแลผู้ป่วยสูงอายุ ผู้ทุพพลภาพ เด็กและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการถูกกระทำทารุณ

มีการบริการผู้ป่วยเพิ่มเติมแสดงให้เห็นจากประชากรผู้ป่วยและบริการที่มีให้

ผู้นำโรงพยาบาลระบุนความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากหัตถการหรือการวางแผนการดูแล (ตัวอย่างเช่น ความจำเป็นที่จะต้องป้องกันไม่ให้เกิดลิ้มเลือดอุดตันหลอดเลือดดำ แผลกดทับ การติดเชื้อจากเครื่องช่วยหายใจในผู้ป่วยที่ได้รับการประคองชีวิต การได้รับบาดเจ็บทางระบบประสาทและการไหลเวียนเลือดในผู้ป่วยที่ถูกผูกมัด การสัมผัสเลือดในผู้ป่วยล้างไต การติดเชื้อของระบบประสาทส่วนกลาง (central line) และการหกล้ม) | ความเสี่ยงดังกล่าว เมื่อมีอยู่ จำเป็นต้องได้รับการระบุและป้องกันโดยการให้ความรู้แก่บุคลากร และจัดทำนโยบาย แนวทาง และระเบียบวิธีปฏิบัติอย่างเหมาะสม (ดูที่ PFR.5.2) | องค์กรใช้สารสนเทศเพื่อวัดและประเมินการบริการกับผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงและรวมสารสนเทศกับโปรแกรมการปรับปรุงคุณภาพโดยรวมขององค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.3

- 1. ผู้นำองค์กรระบุผู้ป่วยและการบริการที่มีความเสี่ยงสูง
- 2. มีการนำนโยบายและระเบียบปฏิบัติไปใช้ในการบริการและการดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูง อย่างน้อยตามองค์ประกอบข้อ a) ถึง i) ในหัวข้อเจตนา (ดูที่ MOI.10.1, ME 4)
- 3. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมและใช้นโยบายและระเบียบปฏิบัติในการดูแล
- 4. ผู้นำองค์กรระบุความเสี่ยงเพิ่มเติมที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้ป่วยและบริการที่มีความเสี่ยงสูง
- 5. การประเมินการบริการที่มีความเสี่ยงสูงรวมอยู่ในโปรแกรมการปรับปรุงคุณภาพโดยรวมขององค์กร

♥ **COP.3.1** | การรับรู้ของการเปลี่ยนแปลงสถานะผู้ป่วย Recognition of Changes to Patient Condition
การรับรู้ของการเปลี่ยนแปลงสถานะผู้ป่วย (Recognition of Changes to Patient Condition)

มาตรฐาน COP.3.1 (ใหม่)

บุคลากรได้รับการอบรมเพื่อรับรู้และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสถานะของผู้ป่วย

เจตนาของ COP.3.1

บุคลากรผู้ที่ไม่ได้ทำงานในการดูแลแบบวิกฤติอาจจะไม่มีความรู้และได้รับการฝึกอบรมเพื่อประเมินและติดตามผู้ป่วยในสถานะวิกฤติ อย่างเพียงพอ | อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้ป่วยนอกพื้นที่ดูแลผู้ป่วยวิกฤติทำให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดผู้ป่วยในที่วิกฤติ | บ่อยครั้งที่ผู้ป่วยจะแสดงอาการเตือนล่วงหน้า (เช่น การแย่งของสัญญาณชีพ หรือการเปลี่ยนแปลงสถานะทางระบบประสาทอย่างเป็นนัยสำคัญ) ภายในเวลาที่สั้นก่อนที่จะลดการรักษาทางคลินิกที่สำคัญ ส่งผลให้เป็นเหตุการณ์ที่ใหญ่ | การศึกษาาระบบเกณฑ์ทางสรีรวิทยาที่สามารถช่วยบุคลากรในการตรวจสอบเบื้องต้นของผู้ป่วยที่ทรุดโทรมลง | ส่วนใหญ่ผู้ป่วยที่มีประสบการณ์การผายปอดหรือหัวใจหยุดเต้นแสดงให้เห็นถึงการทรุดโทรมก่อนที่ได้รับการดูแล | เมื่อบุคลากรสามารถระบุผู้ป่วยในช่วงเริ่มต้นและขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากผู้ที่ได้รับการอบรมเป็นพิเศษ ทำให้ผลทางคลินิกดีขึ้น

บุคลากรที่คลินิกได้รับการศึกษาและอบรมเพื่อให้มีความรู้และทักษะการรับรู้และเข้าไปจัดการเมื่อการประเมินผู้ป่วยระบุสัญญาณทางสรีรวิทยาที่อยู่นอกเกณฑ์ปกติ แสดงให้เห็นถึงการทรุดโทรมของผู้ป่วย | การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพของผู้ป่วยในช่วงต้นมีความสำคัญต่อการป้องกันการทรุดโทรมที่อาจเกิดขึ้น | องค์กรจัดทำวิธีที่เป็นระบบให้สามารถรับรู้และเข้าไปจัดการในช่วงต้นของผู้ป่วยที่มีสถานะที่ทรุดโทรมที่อาจจะลดการหายใจและเสียชีวิต (ดูที่ SQE.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.3.1

- 1. องค์กรจัดทำกระบวนการที่เป็นระบบสำหรับการรับรู้และตอบสนองของบุคลากรต่อผู้ป่วยที่มีสถานะแย่ง และนำไปปฏิบัติ
- 2. องค์กรจัดทำเกณฑ์ที่อธิบายถึงสัญญาณเตือนขั้นต้นของการเปลี่ยนแปลงหรือการทรุดโทรมลงในสถานะผู้ป่วย และเมื่อต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติม เป็นลายลักษณ์อักษรและนำไปปฏิบัติ
- 3. บุคลากรหาความช่วยเหลือเพิ่มเติมเมื่อมีความกังวลเกี่ยวกับสถานะผู้ป่วย ตามที่ระบุในเกณฑ์สัญญาณเตือนขั้นต้นขององค์กร
- 4. องค์กรให้ข้อมูลกับผู้ป่วยและครอบครัวถึงการหาความช่วยเหลือเพิ่มเติมเมื่อมีความกังวลเกี่ยวกับสถานะผู้ป่วย

♥ COP.3.2 – COP.3.3 | บริการกู้ชีพ Resuscitation Services

บริการกู้ชีพ (Resuscitation Services)

มาตรฐาน COP.3.2 (ใหม่)

บริการกู้ชีพมีพร้อมใช้ทั้งองค์กร

เจตนาของ COP.3.2

บริการกู้ชีพสามารถกำหนดเป็นการจัดการทางคลินิกสำหรับการดูแลฉุกเฉินสำหรับผู้ป่วยที่ประสบเหตุการณ์ที่วิกฤติคุกคามต่อชีวิต เช่น หัวใจวายหรือการหยุดหายใจ | เมื่อหัวใจวายหรือหยุดหายใจเกิดขึ้น การเริ่มต้นกดหน้าอกทันทีหรือการผายปอดอาจหมายถึงความแตกต่างระหว่างมีชีวิตหรือความตาย หรืออย่างน้อยที่สุดอาจจะหลีกเลี่ยงความเสียหายที่เกิดขึ้นในสมองอย่างรุนแรง

การช่วยชีวิตที่ประสบความสำเร็จในการผายปอดขึ้นอยู่กับความช่วยเหลือที่วิกฤติ เช่น การช็อตไฟฟ้าตั้งแต่แรกเริ่มและการนำการช่วยชีวิตที่ทันสมัยไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง | บริการเหล่านี้ต้องพร้อมใช้กับผู้ป่วยทุกคน 24 ชั่วโมงต่อวันสำหรับทุกวัน | ความจำเป็นของการช่วยเหลือผู้ป่วยวิกฤติเป็นความร่วมมือใช้อย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เป็นมาตรฐาน ยาสำหรับการช่วยชีวิต และฝึกรวมพนักงานในการช่วยชีวิต | การช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานต้องปฏิบัติอย่างรวดเร็วเมื่อรับรู้ได้ว่าหัวใจวายหรือหยุดเต้น และกระบวนการต้องมีอยู่เพื่อที่จะช่วยชีวิตในเวลาน้อยกว่า 5 นาที | สิ่งนี้รวมถึงการทบทวนของการกู้ชีพในโรงพยาบาลที่เกิดขึ้นจริงและการฝึกรวมจำลองหัวใจหยุดเต้นด้วยเช่นกัน | การบริการกู้ชีพพร้อมใช้ในองค์กร รวมถึงเทคโนโลยีทางการแพทย์ และการฝึกรวมบุคลากร ต้องขึ้นกับหลักฐานทางคลินิกและประชากรที่ให้บริการ (เช่น องค์กรมีผู้ป่วยที่เป็นเด็ก จะต้องมีความพร้อมสำหรับกู้ชีพเด็ก (ดูที่ ASC.3, ME 4; SQE.8.1; GLD.9, ME 2; และ FMS.8)

หมายเหตุ: ทุกพื้นที่ขององค์กรรวมถึงพื้นที่ใดๆ ซึ่งให้การรักษาและบริการ รวมถึงพื้นที่ในการวินิจฉัยในตึกที่แยกต่างหากในมหาวิทยาลัยในโรงพยาบาล

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.3.2

- 1. การบริการกู้ชีพมีพร้อมใช้และให้บริการกับผู้ป่วย 24 ชั่วโมงต่อวัน ทุกวัน ทุกพื้นที่ทั้งองค์กร
- 2. เทคโนโลยีทางการแพทย์สำหรับการกู้ชีพและยาสำหรับการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานและขั้นสูงที่ได้มาตรฐานและพร้อมใช้ขึ้นอยู่กับความต้องการของประชากรที่ให้บริการ

○ 3. ในทุกพื้นที่ของโรงพยาบาล การช่วยเหลือชีวิตขั้นพื้นฐานจะต้องปฏิบัติโดยทันทีที่รับรู้ว่ามีหัวใจวายหรือหยุดหายใจ และการช่วยชีวิตขั้นสูงปฏิบัติในเวลาน้อยกว่า 5 นาที

มาตรฐาน COP.3.3

มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เหมาะสมเป็นแนวทางการสัมผัส การใช้ การให้เลือดและส่วนประกอบของเลือดและนำไปปฏิบัติ (P)

เจตนาของ COP.3.3

มีการบริหารเลือดตามมาตรฐานของการปฏิบัติและสอดคล้องกันเพื่อให้มั่นใจความปลอดภัยของผู้รับบริการ | ดังนั้นนโยบายและระเบียบปฏิบัติอธิบายขั้นตอนสำหรับ

- a) การจัดหาเลือดจากธนาคารเลือดหรือพื้นที่จัดเก็บเลือด
- b) การระบุผู้ป่วย
- c) การบริหารเลือด
- d) การติดตามผู้ป่วย และ
- e) การระบุและการตอบสนองต่อสัญญาณของการเกิดปฏิกิริยาขณะให้เลือด

บุคลากรที่มีการศึกษา มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการดูแลบริหารเลือดและส่วนประกอบของเลือดมั่นใจว่ากระบวนการ ขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการถ่ายเลือด มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติ (คู่มือ QPS.8, ME 2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.3.3

- 1. มีบุคลากรที่มีการศึกษา ความรู้และความเชี่ยวชาญ ดูแลบริหารเลือดและส่วนประกอบของเลือด (คู่มือ AOP.5.11, ME 1)
- 2. มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เหมาะสมเป็นแนวทางการสัมผัส การใช้ การให้เลือดและส่วนประกอบของเลือดและนำไปปฏิบัติ (คู่มือ AOP.5.11, ME 2)
- 3. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุขั้นตอนข้อ a) ถึง e) ในหัวข้อเจตนา

♥ COP.4 – COP.5 | อาหารและโภชนบำบัด Food and Nutrition Therapy

อาหารและโภชนบำบัด (Food and Nutrition Therapy)

มาตรฐาน COP.4

มีอาหารที่เหมาะสมกับภาวะโภชนาการของผู้ป่วย สอดคล้องกับการดูแลทางคลินิก และมีความหลากหลายให้เลือกได้ตลอดเวลา

เจตนาของ COP.4

อาหารและโภชนาการที่เหมาะสมมีความสำคัญต่อสุขภาพและการฟื้นตัวของผู้ป่วย | มีการจัดอาหารที่เหมาะสมกับอายุ วัฒนธรรม ความชอบของผู้ป่วย และแผนการดูแล ให้แก่ผู้ป่วยซึ่งอาจจะรวมถึงความต้องการควบคุมอาหารเป็นพิเศษ เช่น อาหารที่มีคลอเรสเตอรอลต่ำ อาหารผู้ป่วยเบาหวานและของเหลว ขึ้นกับการวินิจฉัยผู้ป่วย | ผู้ป่วยมีส่วน

ร่วมในการวางแผนและเลือกอาหาร ครอบครัวของผู้ป่วยอาจมีส่วนร่วมในการจัดหาอาหารที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม ศาสนาและการประเพณีปฏิบัติอื่นๆ | แพทย์ประจำตัวผู้ป่วยหรือผู้ดูแลอื่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้สั่งอาหารหรือ สารอาหารที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วย ตามผลการประเมินภาวะความต้องการของผู้ป่วยและแผนการดูแล | หาก ครอบครัวของผู้ป่วยหรือผู้อื่นเป็นผู้จัดหาอาหารแก่ผู้ป่วย บุคคลเหล่านั้นได้รับความรู้เกี่ยวกับอาหารที่เป็นข้อห้าม ตาม ภาวะความต้องการและแผนการดูแลผู้ป่วย รวมไปถึงข้อมูลเกี่ยวกับยาที่อาจเกิดปฏิกิริยากับอาหาร | ผู้ป่วยได้รับโอกาส ให้เลือกอาหารที่หลากหลาย สอดคล้องกับสถานะทางโภชนาการของผู้ป่วย (ดูที่ AOP.1.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.4

- 1. มีอาหารที่หลากหลายให้ผู้ป่วยเลือกซึ่งสอดคล้องกับสถานะของผู้ป่วยและการดูแล พร้อมให้บริการเป็นประจำ
- 2. ผู้ป่วยทุกรายมีคำสั่งอาหารในเวชระเบียนของตน ก่อนที่จะให้บริการอาหารแก่ผู้ป่วย
- 3. คำสั่งอาหารขึ้นกับสถานะทางโภชนาการและภาวะความต้องการของผู้ป่วย
- 4. มีการส่งมอบอาหารตรงเวลา และคำสั่งอาหารเฉพาะได้รับการตอบสนอง
- 5. ครอบครัวที่จัดหาอาหารให้ผู้ป่วย ได้รับความรู้เกี่ยวกับอาหารที่เป็นข้อจำกัดของผู้ป่วย

มาตรฐาน COP.5

ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงด้านโภชนาการได้รับโภชนบำบัด

เจตนาของ COP.5

ผู้ป่วยได้รับการคัดกรองเพื่อป้องกันผู้ที่มีความเสี่ยงด้านโภชนาการในการประเมินเมื่อแรกรับ | ผู้ป่วยเหล่านี้จะถูกส่งต่อไปยังโภชนาการเพื่อประเมินเพิ่มเติม | เมื่อมีความเห็นว่าผู้ป่วยมีความเสี่ยงทางด้านโภชนาการ จะมีการปฏิบัติตามแผน โภชนบำบัด | มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยและบันทึกไว้ในเวชระเบียน | แพทย์ พยาบาล บริการอาหาร รวมถึงครอบครัวผู้ป่วยเมื่อมีข้อบ่งชี้ ร่วมกันวางแผนและให้การดูแลด้านโภชนบำบัด (ดูที่ AOP.1.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.5

- 1. ผู้ป่วยที่ได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงด้านโภชนาการ ได้รับโภชนบำบัด
- 2. ใช้กระบวนการที่ร่วมมือกันในการวางแผน ให้การดูแล และติดตามด้านโภชนบำบัด
- 3. มีการเฝ้าติดตามการตอบสนองของผู้ป่วยต่อโภชนบำบัดและบันทึกไว้ในเวชระเบียน (ดูที่ AOP.2, ME 1)

♥ COP.6 | การบำบัดความเจ็บปวด Pain Management

การบำบัดความเจ็บปวด (Pain Management)

มาตรฐาน COP.6

ผู้ป่วยได้รับการบำบัดความเจ็บปวดอย่างมีประสิทธิภาพ

เจตนาของ COP.6

ความเจ็บปวดเป็นประสบการณ์ของผู้ป่วยที่พบได้ทั่วไปและอาจจะเกี่ยวข้องกับสถานะหรือความเจ็บป่วยสำหรับผู้ป่วย ที่เข้ารับการรักษา | ความเจ็บปวดอาจจะเป็นผลมาจากการรักษาบางขั้นตอนหรือจากการทดสอบ | ส่วนหนึ่งของการวางแผนดูแล ผู้ป่วยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากการบำบัดอาการ ขั้นตอนหรือการทดสอบ และ

ทางเลือกการบำบัดความเจ็บปวดที่มี | ความเจ็บปวดที่ไม่ทุเลามีผลเชิงลบต่อร่างกายและจิตใจ | สิทธิผู้ป่วยที่จะได้รับการประเมินและจัดการกับความเจ็บปวดอย่างเหมาะสมได้รับการเคารพและปฏิบัติ (ดูที่ PFR.2.3 และ AOP.1.5)

องค์กรมีกระบวนการในการประเมินและบำบัดความเจ็บปวดอย่างเหมาะสมตามขอบเขตของบริการที่องค์กรจัดครอบคลุมกระบวนการต่อไปนี้

- a) การบ่งชี้ผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด ในระหว่างการประเมินเมื่อแรกรับและการประเมินซ้ำ
- b) การให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วย เกี่ยวกับความเจ็บปวดจากการบำบัดอาการ ขั้นตอนการรักษาหรือการทดสอบ
- c) การบำบัดความเจ็บปวด โดยไม่คำนึงถึงที่มาของอาการปวด ตามแนวทางหรือระเบียบวิธี (protocol) และร่วมกับเป้าหมายสำหรับการบำบัดความเจ็บปวดของผู้ป่วย
- d) การสื่อสารและให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและครอบครัว เกี่ยวกับความเจ็บปวดและการบำบัดอาการ ตามสภาพแวดล้อมของบุคคล วัฒนธรรม และความเชื่อทางศาสนา และ
- e) การให้ความรู้แก่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพเกี่ยวกับการประเมินและบำบัดความเจ็บปวด

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.6

- 1. องค์กรมีกระบวนการเพื่อบ่งชี้ผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด ตามขอบเขตบริการที่องค์กรจัด
- 2. ผู้ป่วยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บปวดจากการบำบัดอาการ ขั้นตอนการรักษาหรือการทดสอบ
- 3. ผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดได้รับการดูแลตามแนวทางและเป้าหมายของผู้ป่วยในการบำบัดความเจ็บปวด
- 4. องค์กรมีกระบวนการสื่อสารและให้ความรู้เรื่องความเจ็บปวดแก่ผู้ป่วยและครอบครัว ตามขอบเขตบริการที่องค์กรจัด
- 5. องค์กรมีกระบวนการให้ความรู้เรื่องความเจ็บปวดแก่บุคลากร ตามขอบเขตบริการที่องค์กรจัด

♥ COP.7 – COP.7.1 | การดูแลระยะสุดท้ายของชีวิต End-of-Life Care

การดูแลระยะสุดท้ายของชีวิต (End-of-Life Care)

ผู้ป่วยซึ่งเข้าใกล้ระยะสุดท้ายของชีวิตรวมทั้งครอบครัวของผู้ป่วยเหล่านี้ ต้องการการดูแลที่มุ่งเน้นไปที่ความต้องการที่จำเพาะ | ผู้ป่วยที่กำลังจะเสียชีวิตอาจจะประสบกับอาการเนื่องมาจากการดำเนินโรคหรือการรักษา หรืออาจต้องการความช่วยเหลือในการจัดการกับประเด็นด้านจิตสังคม จิตวิญญาณ และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความตายและการเสียชีวิต | ครอบครัวและผู้ดูแลอาจต้องการช่วงพักจากการดูแลสมาชิกครอบครัวที่กำลังเจ็บป่วยระยะสุดท้าย หรือความช่วยเหลือในการจัดการกับความเศร้าและความสูญเสีย

เป้าหมายขององค์กรในการให้การดูแลสำหรับระยะสุดท้ายของชีวิตนั้นจะต้องพิจารณาลักษณะการดูแลหรือบริการที่จัดให้ (เช่น การจัดเป็น hospice หรือหน่วยดูแลประคับประคอง) ประเภทของบริการที่จัดให้ และกลุ่มผู้ป่วยที่ให้บริการ | องค์กรจัดให้มีกระบวนการเพื่อจัดการดูแลระยะสุดท้าย | กระบวนการเหล่านี้

- สร้างความมั่นใจว่ามีการประเมินอาการต่างๆ และจัดการอย่างเหมาะสม
- สร้างความมั่นใจว่าผู้ป่วยระยะสุดท้ายจะได้รับการบำบัดรักษาอย่างมีศักดิ์ศรีและด้วยความเคารพ
- ประเมินผู้ป่วยบ่อยเท่าที่จำเป็นเพื่อตรวจหาอาการต่างๆ
- วางแผนด้านการป้องกันและรักษาเพื่อจัดการกับอาการต่างๆ และ

- ให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและบุคลากรเกี่ยวกับการบำบัดอาการต่างๆ

มาตรฐาน COP.7

องค์กรให้ความสำคัญกับการดูแลระยะสุดท้ายของชีวิต

เจตนาของ COP.7

ผู้ป่วยที่กำลังจะเสียชีวิตมีภาวะความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะที่จะได้รับการดูแลด้วยความเคารพและความเห็นอกเห็นใจ | เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ บุคลากรทุกคนต้องตระหนักในภาวะความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยที่อยู่ในระยะสุดท้ายของชีวิต | ควรใช้ความใส่ใจต่อความสะดวกสบายและศักดิ์ศรีของผู้ป่วยซึ่งนำการดูแลทุกด้านระหว่างช่วงสุดท้ายของชีวิต | การดูแลระยะสุดท้ายของชีวิตที่องค์กรจัดให้ประกอบด้วย

- a) การบำบัดอาการต่างๆ อย่างเหมาะสมตามความปรารถนาของผู้ป่วยและครอบครัว
- b) การปรึกษาในประเด็น เช่น การผ่าพิสูจน์ศพ การบริจาคอวัยวะ ด้วยความระมัดระวัง
- c) การเคารพต่อค่านิยม ศาสนา และวัฒนธรรมที่เป็นหลักยึดของผู้ป่วย
- d) การให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลทุกด้าน และ
- e) การตอบสนองต่อข้อกังวลด้านจิตใจ อารมณ์ จิตวิญญาณ และวัฒนธรรมของผู้ป่วยและครอบครัว

เพื่อบรรลุเป้าหมายเหล่านี้ บุคลากรทุกคนต้องตระหนักในภาวะความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะในระยะสุดท้ายของชีวิต | องค์กรประเมินคุณภาพของการดูแลระยะสุดท้ายของชีวิตที่จัดให้โดยประเมินการรับรู้ของผู้ป่วยและบุคลากรต่อการดูแลดังกล่าว (ดูที่ PFR.2.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.7

- 1. บุคลากรตระหนักในภาวะความต้องการที่มีลักษณะเฉพาะของผู้ป่วยระยะสุดท้าย
- 2. การดูแลระยะสุดท้ายของชีวิตที่องค์กรจัดให้ พิจารณาภาวะความต้องการของผู้ป่วยที่กำลังจะเสียชีวิต อย่างน้อยตามเจตนาข้อ a) ถึง e)
- 3. มีการประเมินคุณภาพการดูแลระยะสุดท้ายของชีวิตโดยครอบครัวและบุคลากร

มาตรฐาน COP.7.1

การดูแลผู้ป่วยที่กำลังจะเสียชีวิต ให้ความสุขสบายและคงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของผู้ป่วย

เจตนาของ COP.7.1

องค์กรสร้างความมั่นใจในการดูแลผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดหรือกำลังจะเสียชีวิตอย่างเหมาะสมโดย

- ให้การดูแลเพื่อจัดการความเจ็บปวด และอาการหลักหรืออาการที่ตามมา
- ป้องกันอาการและภาวะแทรกซ้อนเท่าที่จะสามารถทำได้
- มีการดำเนินการเกี่ยวกับความต้องการด้านจิตสังคม อารมณ์ และจิตวิญญาณของผู้ป่วยและครอบครัวเนื่องจากเสียชีวิตและความเศร้าโศก
- มีการดำเนินการเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาหรือวัฒนธรรมของผู้ป่วยและครอบครัว และ
- ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.7.1

- 1. มีการดูแลเพื่อจัดการความเจ็บปวด และอาการหลักหรืออาการที่ตามมา
- 2. มีการป้องกันอาการและภาวะแทรกซ้อนเท่าที่จะสามารถทำได้
- 3. มีการดำเนินการเกี่ยวกับความต้องการด้านจิตสังคม อารมณ์ และจิตวิญญาณของผู้ป่วยและครอบครัวเนื่องจากการเสียชีวิตและความเศร้าโศก
- 4. มีการดำเนินการเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาหรือวัฒนธรรมของผู้ป่วยและครอบครัว
- 5. ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล (ดูที่ PFR.2)

♥ **COP.8 – COP.8.7** | องค์การบริการให้อวัยวะและ/หรือการปลูกถ่ายเนื้อเยื่อ Hospitals Providing Organ and/or Tissue Transplant Services

องค์การบริการให้อวัยวะและ/หรือการปลูกถ่ายเนื้อเยื่อ

(Hospitals Providing Organ and/or Tissue Transplant Services)

(ใหม่)

หมายเหตุ: มาตรฐานต่อไปนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำมาใช้เมื่อผู้ป่วยและ/หรือครอบครัวร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการบริจาคอวัยวะและเนื้อเยื่อ และ/หรือเมื่อมีการจัดหาอวัยวะและเนื้อเยื่อ | สำหรับโรงพยาบาลที่มีอวัยวะและการบริการปลูกถ่ายเนื้อเยื่อ ให้ปฏิบัติตามมาตรฐาน COP.8 ถึง COP.9.3 | ติดต่อสำนักงานรับรองคุณภาพ JCI เพื่อสอบถามข้อมูล (แก้คำผิด)

การปลูกถ่ายอวัยวะเป็นขั้นตอนการช่วยชีวิตและอวัยวะและการปลูกถ่ายเนื้อเยื่อบางครั้งเป็นเพียงตัวเลือกในการรักษาหลายโรค | การปลูกถ่ายอวัยวะในปัจจุบันแสดงถึงอัตราความสำเร็จที่มากขึ้นสำหรับการปลูกถ่ายอวัยวะและเนื้อเยื่อ | อย่างไรก็ตาม การปลูกถ่ายอวัยวะไม่ได้ปราศจากความเสี่ยง | การส่งผ่านการติดเชื้อจากผู้บริจาคไปยังผู้รับเป็นข้อกังวลที่ได้บันทึกไว้ในเอกสารความปลอดภัย | โรคที่ได้รับการบันทึกไว้ส่งผ่านจากผู้บริจาคที่ติดเชื้อภายหลังการปลูกถ่าย ยกตัวอย่างเช่น HIV ไวรัสตับอักเสบบี และ C และ โรคสมองฝ่อ (Creutzfeldt-Jakob disease (CJD)) | ผู้รับอาจจะติดเชื้อแบคทีเรียหรือเชื้อราเมื่อมีการปนเปื้อนระหว่างการขนส่ง จัดเก็บ หรือการหยิบสัมผัส

ความมุ่งมั่นของผู้นำสร้างวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการบริจาคอวัยวะและเนื้อเยื่อสามารถมีผลกระทบที่สำคัญของความสำเร็จในการจัดหาอวัยวะและเนื้อเยื่อ | มาตรฐานเหล่านี้ระบุความรับผิดชอบในระดับองค์กรสำหรับการบริจาคและจัดหาอวัยวะและเนื้อเยื่อ | สิ่งนี้รวมถึงบุคคลใดที่ได้รับการพิจารณาทางการแพทย์ที่เหมาะสมในการบริจาค โดยองค์กรจัดหาอวัยวะ | ถ้าองค์กรมีทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของอวัยวะและเนื้อเยื่อหลังจากหัวใจตาย ผู้บริจาคที่หัวใจหยุดเต้น รวมอยู่ในความพยายามจัดหาอวัยวะ

มาตรฐาน COP.8

ผู้นำองค์กรมีทรัพยากรเพื่อสนับสนุนโปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อ

เจตนาของ COP.8

โปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อต้องการบุคลากรที่มีการศึกษาและอบรมมาโดยเฉพาะและทรัพยากรอื่นๆ เพื่อที่จะให้การดูแลที่มีความปลอดภัยและคุณภาพสูง | การศึกษาและอบรมพนักงานต้องการความรับผิดชอบเฉพาะและความต้องการการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อ | ทรัพยากรอื่นที่จำเป็นรวมถึง อุปกรณ์ ห้องพักรักษาผู้ป่วยที่มีการระบาย

อากาศที่จำเป็นสำหรับขั้นตอนของการปลูกถ่ายอวัยวะ (เช่น ระบบระบายอากาศแรงดันบวก) ยาสำหรับประเภท ขั้นตอนของการปลูกถ่ายอวัยวะ การทดสอบในห้องปฏิบัติการเพื่อให้มั่นใจว่าอวัยวะ/เนื้อเยื่อไม่ปนเปื้อน และ ทรัพยากรอื่นๆ ที่ระบุโดยผู้นำโปรแกรมบริการ | นอกจากนี้ ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสารสนเทศที่มีความ จำเป็นเพื่อช่วยในการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ผลการรักษา และข้อมูลอื่นๆ ที่สนับสนุนคุณภาพของการปลูก ถ่ายอวัยวะ (ดูที่ GLD.1.1, ME 3; GLD.7; และ GLD.9, ME 2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8

- 1. บุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมพร้อมที่จะให้การดูแลอย่างปลอดภัย มีคุณภาพสูงสำหรับโปรแกรมการปลูกถ่าย อวัยวะ/เนื้อเยื่อ
- 2. ผู้นำองค์กรจัดสรรทรัพยากรสำหรับโปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อ
- 3. ระบบการบริหารสารสนเทศนำมาใช้เพื่อสนับสนุนโปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อที่มีคุณภาพ

มาตรฐาน COP.8.1

ผู้นำโปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะที่มีคุณสมบัติรับผิดชอบต่อโปรแกรม

เจตนาของ COP.8.1

ความรับผิดชอบขององค์กรที่ให้บริการปลูกถ่ายอวัยวะและเนื้อเยื่อคือการให้การดูแลอย่างปลอดภัย มีคุณภาพสูง ต่อผู้ บริจาคและผู้รับการปลูกถ่าย | ความรับผิดชอบหลักเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับกิจกรรมของโปรแกรมการ ปลูกถ่ายทั้งหมด | องค์ประกอบสำคัญของโครงสร้างพื้นฐานเป็นความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลหรือมากกว่าในการ กำกับดูแลโปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อ | หน้าที่ของบุคลากรคนหนึ่งหรือมากกว่า ในการกำกับดูแลกระบวนการใน ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย หรือในคำบรรยายลักษณะงาน (job description) ไม่ว่าจะเต็มเวลาหรือนอกเวลา | บุคลากรหนึ่งคนหรือมากกว่า ที่มีคุณสมบัติในการบริหารจัดการปลูกถ่ายอวัยวะ ผ่านการศึกษา ฝึกอบรม มี ประสบการณ์ มีใบอนุญาต และ/หรือได้รับการรับรอง | คุณสมบัติที่จำเป็นขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ดำเนินการ (ดู GLD.9, ME 1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8.1

- 1. บุคลากรคนหนึ่งหรือมากกว่ากำกับดูแลโปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อ
- 2. บุคลากรคนหนึ่งหรือมากกว่าที่มีคุณสมบัติสำหรับขอบเขตและความซับซ้อนของโปรแกรม
- 3. บุคลากรคนหนึ่งหรือมากกว่าตอบสนองความรับผิดชอบของการกำกับดูแลตามที่ระบุในโปรแกรมการปลูกถ่าย

มาตรฐาน COP.8.2

โปรแกรมการปลูกถ่ายรวมถึงทีมงานจากหลายสาขาอาชีพที่ประกอบด้วยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในโปรแกรมการปลูกถ่าย อวัยวะที่เฉพาะเจาะจง

เจตนาของ COP.8.2

ความสำเร็จของโปรแกรมปลูกถ่ายและผลในเชิงบวกของผู้ที่ได้รับการปลูกถ่ายและผู้บริจาคมีชีวิตอยู่ ขึ้นอยู่กับทีมงาน ของผู้ให้บริการดูแลสุขภาพที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญทางคลินิกในการปลูกถ่ายอวัยวะเฉพาะ | การพยาบาล การใช้ จิตวิทยา เภสัชวิทยา และความต้องการทางโภชนาการของผู้รับอวัยวะและผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่จะเป็นความต้องการ เฉพาะ | ชนิดของการปลูกถ่ายเกี่ยวข้องกับทีมงานจากหลายสาขาอาชีพ ประกอบด้วยบุคลากรจาก

แพทย์

พยาบาล

นักโภชนาการ

เภสัช

บริการทางสังคม และ

บริการทางจิตใจ

ทีมนี้ควรมีคุณสมบัติ ได้รับการฝึกอบรม และมีประสบการณ์ในการให้การดูแลและบริการผู้รับการปลูกถ่ายและผู้บริจาคที่มีชีวิตอยู่ (ดูที่ GLD.9, ME 3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8.2

- 1. โปรแกรมการปลูกถ่ายกำหนดองค์ประกอบของทีมปลูกถ่ายเนื้อเยื่อ/อวัยวะเป็นการเฉพาะไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- 2. โปรแกรมการปลูกถ่ายกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสมาชิกในทีมเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3. ทีมปลูกถ่ายขึ้นอยู่กับบริการที่ให้ ทีมงานรวมถึงบุคคลที่มีประสบการณ์ทางการแพทย์ พยาบาล โภชนาการ เภสัช วิทยา การบริการทางสังคม และการบริการทางจิตใจ และการประสานงานปลูกถ่าย
- 4. โปรแกรมการปลูกถ่ายประเมินสมาชิกในทีมสำหรับคุณสมบัติ การฝึกอบรม และประสบการณ์ในเวลาของแต่ละคน จะถูกพิจารณาให้ร่วมทีมการปลูกถ่าย

มาตรฐาน COP.8.3

มีกลไกการประสานงานที่กำหนดไว้สำหรับกิจกรรมการปลูกถ่ายที่เกี่ยวข้องกับ แพทย์ พยาบาล และผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านบริการสุขภาพ

เจตนาของ COP.8.3

บริการการปลูกถ่ายมีความเสี่ยงที่ไม่ซ้ำกันและสำคัญต่อผู้รับการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อ และในกรณีของผู้บริจาคที่มีชีวิต จะมีความเสี่ยงต่อผู้บริจาคเช่นกัน | องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้มั่นใจการดูแลอย่างปลอดภัย มีคุณภาพสูงทุกขั้นตอนของการบริจาค/กระบวนการรับคือ การระบุบุคคลที่มีความรับผิดชอบโดยรวมสำหรับการประสานงานและการดูแลผู้บริจาคและผู้รับการปลูกถ่ายอย่างต่อเนื่อง | บุคลากรนี้อาจเป็นแพทย์ พยาบาล หรือผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพอื่นๆ (ดูที่ ACC.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8.3

- 1. บุคคลที่รับผิดชอบในการประสานงานการดูแลผู้บริจาคที่มีชีวิตและผู้รับการปลูกถ่าย ได้ถูกระบุไว้และพร้อมตลอดทุกขั้นตอนการดูแลการปลูกถ่าย
- 2. ผู้ประสานงานอำนวยความสะดวกในการปลูกถ่ายทางคลินิกให้การดูแลต่อเนื่องกับผู้ป่วยที่ทำการปลูกถ่าย (ผู้สมัครและผู้รับ) ตลอดก่อนการปลูกถ่าย ขณะปลูกถ่าย และการจำหน่ายหลังปลูกถ่าย
- 3. การประสานงานปลูกถ่ายทางคลินิกมีการดูแลอย่างต่อเนื่องสำหรับผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ระหว่างการประเมินการบริจาค และการจำหน่ายหลังการบริจาค
- 4. การประสานงานของกิจกรรมการปลูกถ่ายอวัยวะ/เนื้อเยื่อมีการสื่อสารให้กับบุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในโปรแกรมปลูกถ่าย

มาตรฐาน COP.8.4

โปรแกรมการปลูกถ่ายใช้ผู้สมัครที่มีเกณฑ์การปลูกถ่าย ความเหมาะสมของอวัยวะเฉพาะ ความเหมาะสมทางจิตวิทยา และสังคม

เจตนาของ COP.8.4

มีหลายส่วนเพื่อประกอบการพิจารณาเมื่อมีการตัดสินใจจัดสรรอวัยวะไปให้ผู้รับ | การพิจารณาอาจจะได้รับ ความต้องการอันใกล้ของผู้ป่วยที่ต้องการปลูกถ่าย ประโยชน์ที่ผู้ป่วยอาจได้รับจากการปลูกถ่าย การรักษาอื่นๆ ที่เป็นทางเลือกที่มีอยู่ การปรับปรุงที่คาดหวังในคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย และจำนวนทรัพยากรที่ต้องการเพื่อให้การรักษาประสบความสำเร็จ

เนื่องจากอวัยวะและเนื้อเยื่อของมนุษย์ที่มีพร้อมใช้ในการปลูกถ่ายถูกจำกัด จึงมีการจัดทำเกณฑ์ในการเลือกผู้รับ | เกณฑ์สำหรับการเลือกผู้รับการปลูกถ่ายช่วยระบุผู้ป่วยที่มีความเหมาะสมมากที่สุดและจำกัดอคติที่อาจเกิดขึ้น | ดังนั้น เกณฑ์สำหรับการประเมินอวัยวะและเนื้อเยื่อถูกกำหนดในลักษณะโปร่งใส ขึ้นกับการประเมินวัตถุประสงค์ทางการแพทย์

นอกจากนี้ มีเกณฑ์ของอวัยวะเฉพาะที่จะต้องนำมาพิจารณาในการตัดสินใจจัดสรรอวัยวะ | ตัวอย่างเช่น ความอยู่รอดของอวัยวะนอกร่างกายจะแตกต่างกันไปในแต่ละอวัยวะ | ดังนั้น การพิจารณาจะต้องมีช่วงเวลาที่ใช้งานไปถึงผู้รับ (ดูที่ AOP.1.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8.4

- 1. โปรแกรมการปลูกถ่ายระบุเกณฑ์การคัดเลือกผู้สมัครบริจาคอวัยวะเฉพาะไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- 2. ผลของการประเมินทางการแพทย์รวมอยู่ในการกำหนดความเหมาะสมสำหรับการปลูกถ่าย
- 3. โปรแกรมการปลูกถ่ายระบุการยืนยันว่าอวัยวะเข้ากันได้ในการปลูกถ่าย ในขณะเขียนผู้สมัคร

มาตรฐาน COP.8.5

โปรแกรมการปลูกถ่ายได้รับการยินยอมโดยเฉพาะกับการปลูกถ่ายอวัยวะจากผู้สมัครปลูกถ่าย (P)

เจตนาของ COP.8.5

เพื่อให้ได้รับความยินยอม ผู้ป่วยจะต้องได้รับข้อมูลของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนดูแลที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจ โดยได้รับการบอกกล่าว | ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการปลูกถ่ายเนื้อเยื่อหรือสุขภาพของผู้สมัครรวมถึงผู้รับ แต่ไม่จำกัด

- a) ประวัติผู้บริจาค
- b) สภาพของอวัยวะที่ใช้
- c) อายุของอวัยวะ และ
- d) ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากโรคติดเชื้อ ถ้าไม่สามารถตรวจพบจากผู้บริจาคที่ติดเชื้อ

นอกจากนี้อาจจะมีปัจจัยทางจิตวิทยา จริยธรรม การเงิน และปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์สำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่ายมากกว่าคนไข้คนอื่นๆ เช่น ความต้องการใช้ยาที่มีภูมิคุ้มกันและอัตราการอยู่รอด | ผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับการ

พิจารณาเป็นพิเศษเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขอความยินยอม | โปรแกรมการปลูกถ่ายเป็นไปตามนโยบายขององค์กรสำหรับความยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าว รวมทั้งกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค (ดูที่ PFR.5.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8.5

- 1. โปรแกรมการปลูกถ่ายเป็นไปตามนโยบายขององค์กรเมื่อได้รับความยินยอมจากผู้สมัครปลูกถ่าย
- 2. นอกเหนือไปจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขอความยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายแจ้งให้ผู้สมัครปลูกถ่ายในอนาคตถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทางจิตสังคม
- 3. นอกเหนือไปจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขอความยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายแจ้งให้ผู้สมัครปลูกถ่ายในอนาคตถึงปัจจัยความเสี่ยงของการบริจาคตอวัยวะที่อาจมีผลต่อความสำเร็จของการปลูกถ่ายเนื้อเยื่อหรือสุขภาพของผู้สมัครรวมถึงผู้รับ แต่ไม่จำกัด ในข้อ a) ถึง d) ในหัวข้อเจตนา
- 4. นอกเหนือไปจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขอความยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายแจ้งให้ผู้สมัครปลูกถ่ายในอนาคตถึงการสังเกตของศูนย์การปลูกถ่ายและอัตราการรอดที่คาดหวังในหนึ่งปี
- 5. นอกเหนือไปจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขอความยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายแจ้งให้ผู้สมัครปลูกถ่ายในอนาคตเกี่ยวกับยาที่เป็นภูมิคุ้มกันและค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้น
- 6. นอกเหนือไปจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขอความยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายแจ้งให้ผู้สมัครปลูกถ่ายในอนาคตถึงทางเลือกในการรักษาอื่น

มาตรฐาน COP.8.6

โปรแกรมการปลูกถ่ายมีเอกสารบันทึกวิธีการ (หรือขั้นตอน) สำหรับการฟื้นตัวของการทำงานของอวัยวะและการรับอวัยวะเพื่อให้มั่นใจความเข้ากันได้ ความปลอดภัย ประสิทธิภาพ และคุณภาพของเซลล์มนุษย์ เนื้อเยื่อ และการปลูกถ่ายอวัยวะ

เจตนาของ COP.8.6

เพื่อลดความเสี่ยงของการปฏิเสธอวัยวะ ศัลยแพทย์ปลูกถ่ายต้องมั่นใจความเข้ากันได้ของผู้บริจาคตอวัยวะและผู้รับ | การทดสอบที่ใช้บ่อยที่สุดสำหรับการเข้ากันได้รวมถึง ชนิดของเลือด และการเข้ากันได้ของเลือดและชนิดเนื้อเยื่อ | ศัลยแพทย์ปลูกถ่ายมั่นใจว่าการทดสอบสำหรับการเข้ากันได้ เกิดขึ้นก่อนการฟื้นตัวของการทำงานของอวัยวะและการปลูกถ่ายอวัยวะเกิดขึ้น

การส่งผ่านของโรคติดเชื้อและมะเร็งเป็นความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นสำหรับผู้รับจากผู้บริจาคเนื้อเยื่อและอวัยวะ | ดังนั้นต้องมั่นใจระดับความปลอดภัย ประสิทธิภาพ และคุณภาพของเซลล์มนุษย์ เนื้อเยื่อและอวัยวะในการปลูกถ่าย | การประเมินอวัยวะและเนื้อเยื่อที่ได้รับบริจาคอาจระบุผู้บริจาคที่มีความเสี่ยงสูงสำหรับการติดเชื้อจากเชื้อโรคที่เป็นอันตรายที่อาจเกิดขึ้น | การคัดกรองผู้บริจาคจากประวัติทางคลินิกและการทดสอบผู้บริจาคสำหรับโรคที่ติดต่อได้ จะช่วยลดเหตุการณ์การส่งผ่านเชื้อโรค | การคัดกรองผู้บริจาคควรรวมการประเมินประวัติทางการแพทย์ ปัจจัยพฤติกรรม ความเสี่ยง และการตรวจร่างกาย | การทดสอบผู้บริจาคควรรวมการทดสอบ HIV ไวรัสตับอักเสบบี ไวรัสตับอักเสบบี และการทดสอบอื่นๆ ที่ได้รับการแนะนำ

สำหรับการติดตามการปลูกถ่ายของอวัยวะมนุษย์ ต้องมั่นใจอายุการใช้งานที่คาดหวังไว้ของผู้บริจาคและผู้รับ | รหัสที่เป็นข้อตกลงในระดับสากลระบุว่ามีความจำเป็นที่ต้องติดตามอย่างเต็มที่ในการปลูกถ่ายเนื้อเยื่อและเซลล์ (คู่มือ GLD.11.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8.6

- 1. ทีมปลูกถ่ายติดตามวิธีการการฟื้นตัวของการทำงานของอวัยวะ ซึ่งรวมถึงการทบทวนข้อมูลของผู้บริจาค กรู๊ปเลือดของผู้รับ และข้อมูลที่สำคัญอื่นเพื่อให้มั่นใจความเข้ากันได้ก่อนที่การฟื้นตัวของอวัยวะเกิดขึ้น
- 2. ศัลยแพทย์ปลูกถ่ายรับผิดชอบในการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรถึงความเหมาะสมทางการแพทย์ของผู้บริจาคอวัยวะสำหรับปลูกถ่ายไปยังผู้รับ
- 3. เมื่ออวัยวะมาถึงศูนย์การปลูกถ่าย ศัลยแพทย์ผู้ปลูกถ่ายและอย่างน้อยผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพที่มีใบอนุญาตที่ศูนย์การปลูกถ่ายตรวจสอบกรู๊ปเลือดของผู้บริจาคและข้อมูลที่สำคัญอื่นเข้ากันได้กับผู้รับก่อนที่จะมีการปลูกถ่าย
- 4. ศัลยแพทย์ปลูกถ่ายมีหน้าที่ในการยืนยันการประเมินผู้บริจาคและการทดสอบผู้บริจาคสำหรับโรคติดเชื้อและโรคมะเร็งเสร็จสิ้นก่อนที่อวัยวะฟื้นตัวและการปลูกถ่ายอวัยวะเกิดขึ้น
- 5. เมื่ออวัยวะมาถึงศูนย์การปลูกถ่าย ศัลยแพทย์ผู้ปลูกถ่ายและอย่างน้อยผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพที่มีใบอนุญาตที่ศูนย์การปลูกถ่ายตรวจสอบการประเมินผลและการทดสอบอวัยวะบริจาค ว่าไม่แสดงหลักฐานของการเกิดโรคและสภาวะของอวัยวะเหมาะสมสำหรับการปลูกถ่าย

มาตรฐาน COP.8.7

มีแผนการดูแลผู้ป่วยแต่ละคนเป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยปลูกถ่าย

เจตนาของ COP.8.7

การดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการปลูกถ่ายอวัยวะหรือเนื้อเยื่อแตกต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดของอวัยวะหรือเนื้อเยื่อที่จะทำการปลูกถ่าย | นอกจากนี้ ประวัติสุขภาพของผู้ป่วยมีผลกระทบต่อกรฟื้นตัว | มีการจัดทำแผนการดูแลเป็นรายบุคคลเป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยปลูกถ่าย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.8.7

- 1. โปรแกรมการปลูกถ่ายมีการบันทึกอวัยวะเฉพาะเป็นแนวทางปฏิบัติทางคลินิกสำหรับก่อนการปลูกถ่าย ระหว่างการปลูกถ่าย และการจำหน่ายหลังจากปลูกถ่าย
- 2. ผู้ป่วยปลูกถ่ายแต่ละคนอยู่ภายใต้การดูแลของทีมดูแลผู้ป่วยจากหลายสาขาวิชาชีพประสานงานโดยแพทย์ผู้ปลูกถ่ายหลักตลอดในขั้นตอนก่อนการปลูกถ่าย ระหว่างการปลูกถ่าย และการจำหน่ายหลังจากปลูกถ่าย
- 3. มีการประเมินความเหมาะสมของผู้สมัครปลูกถ่ายสำหรับความเหมาะสมของการรักษาทางการแพทย์และศัลยกรรมที่อาจจะมียัตราการอยู่รอดในระยะสั้นและระยะยาวเมื่อเปรียบเทียบกับกรปลูกถ่าย
- 4. ผู้สมัครปลูกถ่ายได้รับการประเมินผลทางจิตวิทยา
- 5. โปรแกรมการปลูกถ่ายมีการปรับปรุงข้อมูลด้านคลินิกในเวชระเบียนผู้ป่วยปลูกถ่ายอย่างต่อเนื่อง

♥ COP.9 – COP.9.3 | โปรแกรมปลูกถ่ายอวัยวะบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ Transplant Programs Using Living Donor Organs

โปรแกรมปลูกถ่ายอวัยวะบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่
(Transplant Programs Using Living Donor Organs)

(ใหม่)

มาตรฐาน COP.9

โปรแกรมการปลูกถ่ายที่ทำการปลูกถ่ายอวัยวะบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่คุ้มครองสิทธิของผู้บริจาคที่คาดหวังหรือเกิดขึ้นจริง

เจตนาของ COP.9

ความต้องการอวัยวะที่เพิ่มขึ้นและการมีอย่างจำกัดของการบริจาคที่เสียชีวิตแล้วส่งผลให้เพิ่มความพยายามในการส่งเสริมการบริจาคอวัยวะที่มีชีวิต | มาตรฐานการบริจาคที่มีชีวิตมีเพื่อคัดเลือกผู้สมัครที่เหมาะสมสำหรับการบริจาค การได้รับความยินยอมโดยการบอกกล่าว และการดูแลหลังการบริจาค ไม่ได้มีอยู่ในระดับสากล | ผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากและอาจมีความเสี่ยงที่เป็นไปได้สำหรับภาวะแทรกซ้อนตลอดชีวิตและไม่ควรรู้สึกข่มขู่หรือกดดันจากการบริจาคอวัยวะ | เพื่อช่วยในการตัดสินใจและมั่นใจว่าสิทธิของผู้บริจาคที่มีชีวิตได้รับการปกป้อง ต้องมีการกำหนดการให้ความรู้เฉพาะบุคคลเกี่ยวกับ การบริจาคอวัยวะที่ยังมีชีวิตอยู่ การปลูกถ่าย จริยธรรมทางการแพทย์ และมีการยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าว (ดูที่ PFR.1 และ PFR.6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.9

- 1. ผู้บริจาคอวัยวะที่มีชีวิตอยู่มีสิทธิในการตัดสินใจสำหรับการบริจาคในลักษณะปราศจากการข่มขู่และกดดัน
- 2. มีการให้ความรู้เฉพาะบุคคลเกี่ยวกับ การบริจาคอวัยวะที่ยังมีชีวิตอยู่ การปลูกถ่าย จริยธรรมทางการแพทย์ และมีการยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าว เป็นผู้สนับสนุนการบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่
- 3. บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้สนับสนุนการบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการปลูกถ่าย
- 4. บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้สนับสนุนการบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ให้ข้อมูล สนับสนุน และเคารพผู้บริจาคที่มีชีวิตอยู่ในวัฒนธรรมที่เหมาะสมระหว่างการตัดสินใจ

มาตรฐาน COP.9.1

โปรแกรมการปลูกถ่ายอวัยวะบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ดำเนินการโดยได้รับการยินยอมเป็นการเฉพาะกับอวัยวะที่บริจาคจากผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ที่คาดหวังไว้

เจตนาของ COP.9.1

ผู้บริจาคที่คาดหวังไว้ต้องการความเข้าใจตลอดทุกด้านของกระบวนการบริจาค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เข้าใจถึงความเสี่ยงและผลประโยชน์จากการบริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ | ผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ส่วนใหญ่จะให้อวัยวะกับสมาชิกในครอบครัวหรือคนรู้จัก อย่างไรก็ตาม ผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่บางคนไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้รับบริจาค | สิ่งสำคัญของการได้รับความยินยอมโดยการบอกกล่าว เพื่อให้มั่นใจว่าผู้บริจาคที่คาดหวังเต็มใจบริจาคและไม่ได้รับการข่มขู่หรือมีค่าตอบแทนจากการสัญญา และเข้าใจว่าผู้นั้นอาจจะปฏิเสธการบริจาคได้ตลอดเวลา (ดูที่ PFR.5.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.9.1

- 1. การได้รับการยินยอมโดยการบอกกล่าวสำหรับผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ได้รับการฝึกอบรมจากบุคลากร และเป็นภาษาที่ผู้บริจาคที่คาดหวังสามารถเข้าใจได้
- 2. นอกจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายให้ข้อมูลผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทางด้านจิตใจของการบริจาค
- 3. นอกจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายให้ข้อมูลผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ถึงภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริจาคอวัยวะที่ยังมีชีวิตอยู่
- 4. นอกจากข้อมูลที่ให้กับผู้ป่วยผ่าตัดที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยินยอม โปรแกรมการปลูกถ่ายให้ข้อมูลผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ถึงปัญหาสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
- 5. โปรแกรมการปลูกถ่ายให้ข้อมูลแก่ผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ถึงทางเลือกในการรักษาสำหรับผู้สมัครที่ปลูกถ่าย
- 6. โปรแกรมการปลูกถ่ายให้ข้อมูลแก่ผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ ถึงสิทธิของผู้บริจาคที่จะเลือกออกจากกระบวนการบริจาคในเวลาใดๆ ก็ตามในระหว่างขั้นตอนการบริจาค

มาตรฐาน COP.9.2

โปรแกรมการปลูกถ่ายที่ดำเนินการปลูกถ่ายอวัยวะที่ยังมีชีวิตอยู่ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกทางคลินิกและจิตวิทยาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่

เจตนาของ COP.9.2

ผู้บริจาคอวัยวะต้องได้รับการประเมินสำหรับความเหมาะสมทั้งทางร่างกายและจิตใจ | การประเมินทางการแพทย์กำหนดความสามารถทางกายภาพที่จะบริจาคและระบุความเสี่ยงต่อสุขภาพในทันทีและความเสี่ยงในอนาคต | การประเมินผลทางจิตวิทยาต้องดำเนินการโดยจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ ที่มีประสบการณ์ในการปลูกถ่ายเพื่อกำหนดความสามารถในการตัดสินใจ คัดกรองความเจ็บป่วยทางจิตใจที่มีอยู่ และประเมินการบังคับใดๆ ที่อาจเกิดขึ้น | ผู้บริจาคจะต้องประเมินความสามารถที่จะเข้าใจขั้นตอนการบริจาคและผลที่อาจเกิดขึ้นรวมถึงผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ (ดูที่ AOP.1.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.9.2

- 1. เอกสารโปรแกรมการปลูกถ่ายกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้บริจาคอวัยวะเฉพาะที่ยังมีชีวิตอยู่
- 2. เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ของโปรแกรมการปลูกถ่าย สอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และหลักการของจริยธรรมทางการแพทย์
- 3. ผลของการประเมินทางการแพทย์เกี่ยวข้องกับสุขภาพร่างกายของผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่ รวมอยู่ในการกำหนดความเหมาะสมของการบริจาค
- 4. ผลของการทดสอบทางการแพทย์ระบุโรคติดเชื้อหรือโรคมะเร็ง รวมอยู่ในการกำหนดความเหมาะสมของการบริจาค
- 5. ผลของการประเมินทางด้านจิตวิทยา รวมอยู่ในการกำหนดความเหมาะสมของการบริจาค
- 6. โปรแกรมการปลูกถ่ายบันทึกการยืนยันความเข้ากันได้ของอวัยวะ ในเวชระเบียนของผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่

มาตรฐาน COP.9.3

แผนการดูแลผู้ป่วยเฉพาะบุคคลเป็นแนวทางในการดูแลผู้บริจาคที่ยังมีชีวิตอยู่

เจตนาของ COP.9.3

นอกจากความจำเป็นในการดูแลสุขภาพทั่วไปของผู้ป่วยระหว่างขั้นตอนการผ่าตัด ผู้บริจาคตที่ยังมีชีวิตอยู่มีการรักษา และการดูแลทางด้านสุขภาพที่เป็นเอกลักษณ์ ต้องมีการพิจารณาจัดทำแผนการดูแลเฉพาะบุคคล และนำไปปฏิบัติ สำหรับผู้บริจาคตที่มีชีวิตทุกคน (ดูที่ COP.2.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ COP.9.3

- 1. โปรแกรมการปลูกถ่ายที่ดำเนินการปลูกถ่ายอวัยวะที่ยังมีชีวิต ได้รับคำแนะนำจากแนวทางในการดูแลผู้บริจาคตที่มีชีวิตใน การประเมินผล การบริจาคต และการจำหน่ายหลังบริจาคต (ดูที่ GLD.11.2)
- 2. โปรแกรมการปลูกถ่ายที่ดำเนินการปลูกถ่ายอวัยวะที่ยังมีชีวิต ให้การดูแลผู้ป่วยโดยหลายสาขาวิชาชีพ ประสานงานโดยแพทย์ของผู้บริจาคตแต่ละคนตลอดขั้นตอนการประเมินผล การบริจาคต และการจำหน่ายหลังบริจาคต (ดูที่ ACC.3)
- 3. ผู้สมัครเป็นผู้บริจาคตที่ยังมีชีวิตอยู่ได้รับการสนับสนุนทางจิตใจอย่างต่อเนื่องหลังบริจาคต

⇒ การดูแลด้านวิสัญญีและศัลยกรรม Anesthesia and Surgical Care (ASC)

♥ ASC.1 – ASC.2 | การจัดระบบและการจัดการ Organization and Management

การจัดระบบและการจัดการ (Organization and Management)

มาตรฐาน ASC.1

มีบริการวิสัญญี (การทำให้สงบและระงับความรู้สึก) พร้อมตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย เป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และมาตรฐานวิชาชีพของท้องถิ่นและประเทศ

เจตนาของ ASC.1

การทำให้สงบและการระงับความรู้สึก (sedation and anesthesia) มักจะถูกมองว่าเป็นภาวะต่อเนื่อง (continuum) จากการทำให้สงบระดับตื้น (minimal sedation) ไปถึงการระงับความรู้สึกเต็มที่ (full anesthesia) | เนื่องจากการตอบสนองของผู้ป่วยอาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะต่อเนื่องนั้น ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการตอบสนองอัตโนมัติเพื่อการป้องกัน (protective reflexes) สำหรับการหายใจของผู้ป่วย จึงควรจัดระบบการใช้การระงับความรู้สึกและการระงับประสาทในลักษณะบูรณาการ | การทำให้สงบและการระงับความรู้สึก (sedation and anesthesia) ต้องการการประเมินผู้ป่วยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ การเฝ้าติดตามผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง และ การฟื้นฟูสภาพ
องค์กรมีระบบในการจัดบริการวิสัญญี เพื่อสนองกลุ่มผู้ป่วยที่ให้บริการ บริการทางคลินิกที่จัดให้มี และความต้องการของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ | บริการวิสัญญีเป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของท้องถิ่นและประเทศ | มีบริการวิสัญญี พร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉินนอกเวลาการทำการปกติ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.1

- 1. บริการวิสัญญี เป็นไปตามมาตรฐาน กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องของท้องถิ่นและประเทศ
- 2. มีบริการวิสัญญี พร้อมตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย
- 3. มีบริการวิสัญญี พร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉินนอกเวลาการทำการปกติ
- 4. การเลือกแหล่งบริการวิสัญญีจากภายนอกเป็นไปตามคำแนะนำของหัวหน้า ประวัติผลงานซึ่งเป็นที่ยอมรับ การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 5. มีสัญญาเกี่ยวกับแหล่งบริการวิสัญญีจากภายนอก

มาตรฐาน ASC.2

มีผู้มีความสมบัติเหมาะสม (หนึ่งคนหรือมากกว่า) รับผิดชอบในการบริหารจัดการบริการวิสัญญี

เจตนาของ ASC.2

บริการวิสัญญี อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของผู้ที่มีความสมบัติเหมาะสมจากการฝึกอบรม ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ที่มีบันทึกไว้ และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง โดยอาจมีหนึ่งคนหรือมากกว่า | บุคคลดังกล่าวมีความรับผิดชอบในด้านวิชาชีพสำหรับบริการวิสัญญีต่อไปนี้

- การจัดทำ นำไปปฏิบัติ และคงไว้ซึ่งนโยบายและระเบียบปฏิบัติ
- การบริหารและกำกับดูแล
- การคงไว้ซึ่งโปรแกรมควบคุมคุณภาพที่จำเป็น
- การให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการวิสัญญีจากภายนอก และ
- การติดตามและทบทวนประเมินผลบริการวิสัญญีทั้งหมด

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.2

- 1. บริการวิสัญญี เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งองค์กร
- 2. บริการวิสัญญี อยู่ภายใต้การบริหารของผู้ที่มีความสมบัติเหมาะสมหนึ่งคนหรือมากกว่า (ดูที่ GLD.9)
- 3. มีการกำหนดและนำไปปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบสำหรับการให้คำแนะนำเกี่ยวกับบริการวิสัญญีจากภายนอก
- 4. มีการกำหนดและนำไปปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบสำหรับการติดตามและทบทวนประเมินผลบริการวิสัญญีทั้งหมด

♥ ASC.3 – ASC.3.3 | การทำให้สงบ Sedation

การทำให้สงบ (Sedation Care)

มาตรฐาน ASC.3 (ทำให้ชัดเจน)

มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติชี้แนะแนวทางการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการทำให้สงบ

เจตนาของ ASC.3

การทำให้สงบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้สงบในระดับกลางและระดับลึก ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อผู้ป่วย แม้จะไม่ได้คำนึงถึงปริมาณการใช้ยา | จึงจำเป็นต้องใช้คำจำกัดความ นโยบาย และระเบียบปฏิบัติที่ชัดเจนในที่ต่างๆ ขององค์กร ภายนอกห้องผ่าตัด และทั่วทั้งองค์กร | คุณสมบัติของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในระเบียบวิธีปฏิบัติ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการหาวสตุ และการตรวจติดตามจะต้องทำในแนวทางเดียวกันเมื่อมีการทำให้สงบ | ดังนั้นองค์กรต้องจัดทำระเบียบวิธีปฏิบัติโดยเฉพาะเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการทำให้สงบทำได้อย่างไรและที่ไหน

นโยบายและระเบียบปฏิบัติในการทำให้สงบ ระบุสิ่งต่อไปนี้

- พื้นที่ในองค์กรที่มีการทำให้สงบ
- คุณสมบัติหรือทักษะพิเศษของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำให้สงบ
- การระบุความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้ป่วยเด็ก ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ หรือข้อพิจารณาพิเศษอื่นๆ
- การใช้เทคโนโลยีทางยาเฉพาะทาง และ
- การได้รับความยินยอม (informed consent) สำหรับทั้งวิธีปฏิบัติและการทำให้สงบ (ดูที่ PFR.5.2)

เทคโนโลยีทางยาและวัสดุสำหรับภาวะฉุกเฉินเหมาะสมกับอายุและประวัติของผู้ป่วย และมีการแสดงชัดเจนถึงกระบวนการที่ได้ทำไป

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.3

- 1. มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติใช้เป็นมาตรฐานทั้งองค์กร
- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย a) ถึง e) ในหัวข้อเจตนาเป็นอย่างน้อย
- 3. มีการแสดงชัดเจนสำหรับเทคโนโลยีทางยาและวัสดุสำหรับภาวะฉุกเฉิน และการปรับเปลี่ยนวิธีทำให้สงบ และอายุและสภาวะทางยาของผู้ป่วย
- 4. มีการอบรมการติดตามเฝ้าระวังผู้ป่วยในช่วงเวลาที่ทำให้สงบ (ดูที่ COP.3.2)

มาตรฐาน ASC.3.1

มีผู้มีความสมบัติเหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติวิชาชีพที่ทำให้สงบและผู้ทำหน้าที่ติดตามเฝ้าระวังผู้ป่วยขณะทำให้สงบ

เจตนาของ ASC.3.1

คุณสมบัติของแพทย์ หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบดูแลผู้ป่วย ที่ได้รับการทำให้สงบระดับกลางและระดับลึกเป็นสิ่งสำคัญ | ความเข้าใจวิธีการสำหรับทำให้สงบซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ป่วยและชนิดของวิธีปฏิบัติจะช่วยลดความเจ็บปวดและลดความเสี่ยงของภาวะแทรกซ้อน | ภาวะแทรกซ้อนขึ้นอยู่กับวิธีการทำให้สงบ ซึ่งรวมถึง การควบคุมหัวใจและการหายใจ | ดังนั้น การรับรองในการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็น | นอกจากนี้ความรู้ในเรื่องยาสำหรับทำให้สงบและทำให้ฟื้นตัวจะช่วยลดความเสี่ยงของผลที่เป็นอันตราย บุคคลนั้นต้องมีความชำนาญในสิ่งต่อไปนี้

- a) เทคนิคของวิธีการทำให้สงบต่างๆ
- b) การช่วยในการทำให้สงบและการใช้สารแก้ฤทธิ์
- c) การเฝ้าติดตามที่เหมาะสม และ
- d) การตอบสนองต่อภาวะแทรกซ้อน

นักปฏิบัติวิชาชีพซึ่งอยู่ในกระบวนการทำให้สงบ จะต้องไม่เป็นบุคคลเดียวกับผู้ทำหน้าที่ติดตามผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง | การแยกหน้าที่ให้ผู้มีความสมบัติเหมาะสมทำหน้าที่ ติดตามเฝ้าระวังตัวแปรด้านสรีรวิทยาของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง และช่วยในการดูแลทั่วไปหรือการช่วยการฟื้นคืน | บุคคลนั้นต้องมีความชำนาญในสิ่งต่อไปนี้

- e) การเฝ้าติดตามที่เหมาะสม
- f) การตอบสนองต่อภาวะแทรกซ้อน
- g) การใช้สารแก้ฤทธิ์ และ
- h) เกณฑ์ในการฟื้นคืน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.3.1

- 1. นโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วยข้อ a) ถึง d) ในหัวข้อเจตนาเป็นอย่างน้อย ให้แนวทางการดูแลผู้ป่วยที่ถูกทำให้สงบ
- 2. บุคลากรที่ทำหน้าที่ติดตามผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องต้องปฏิบัติตามอย่างน้อยในข้อ e) ถึง h) ในหัวข้อเจตนา
- 3. มีการบันทึกกระบวนการทำให้สงบโดยบุคลากรทั้งหมดในกระบวนการลงในเวชระเบียน

มาตรฐาน ASC.3.2

มีการบันทึกและตรวจติดตามกระบวนการทำให้สงบเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ (P)

เจตนาของ ASC.3.2

การทำให้สงบเป็นภาวะต่อเนื่อง (continuum) จากการทำให้สงบระดับเบา (mild sedation) ไปถึงการทำให้สงบระดับลึก (deep sedation) และผู้ป่วยจะรู้สึกในระดับที่หนึ่งไปอีกระดับ | หลายๆ ปัจจัยมีผลต่อการตอบสนองของผู้ป่วยจนกระทั่งสงบ | ปัจจัยรวมถึงยาที่ให้ วิธีการให้ยา และปริมาณยาที่ใช้ อายุของผู้ป่วย (เด็ก ผู้ใหญ่ หรือผู้สูงอายุ) และประวัติการให้ยาของผู้ป่วย | ตัวอย่างเช่น ประวัติการเสื่อมของร่างกายส่วนที่สำคัญ การให้ยาในปัจจุบันอาจจะมีผลต่อการให้ยาทำให้สงบ การแพ้ยา ประวัติการตอบสนองที่อาจจะเป็นอันตรายต่อการระงับความรู้สึกหรือทำให้สงบ และการใช้ยาหรือแอลกอฮอล์ที่เกินขนาด (substance abuse) อาจจะมีผลในการตอบสนองต่อกระบวนการทำให้สงบได้เช่นกัน | ถ้าสภาวะทางร่างกายของผู้ป่วยมีความเสี่ยงสูง จะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นที่จะรักษาผู้ป่วย และเลือกกระบวนการทำให้สงบอย่างเหมาะสม

การประเมินผู้ป่วยก่อนการทำให้สงบช่วยระบุปัจจัยที่อาจจะส่งผลต่อการตอบสนองของผู้ป่วยต่อกระบวนการทำให้สงบ และช่วยระบุการค้นพบระหว่างการติดตามผู้ป่วยในระหว่างและหลังการทำให้สงบ | ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้รับผิดชอบในการประเมินผู้ป่วย ดังต่อไปนี้

- ระบุปัญหาจากการหายใจที่อาจจะมีผลต่อการเลือกวิธีทำให้สงบ
- ประเมินความเสี่ยงของผู้ป่วยเพื่อใช้กระบวนการทำให้สงบที่เหมาะสมกับผู้ป่วย
- วางแผนชนิดของการทำให้สงบและระดับที่จำเป็นต่อผู้ป่วยขึ้นอยู่กับกระบวนการที่ใช้อยู่
- ดูแลการทำให้สงบอย่างปลอดภัย
- การแปลผลข้อมูลจากการเฝ้าติดตามผู้ป่วยระหว่างการทำให้สงบและการพักฟื้น

นโยบายขององค์กรกำหนดขอบเขตและรายละเอียดของการประเมินนี้

ขณะผู้ป่วยอยู่ในการทำให้สงบ มีการตรวจติดตามระดับของการมีสติ การใช้เครื่องช่วยหายใจและสถานะออกซิเจน และความดันโลหิต ซึ่งขึ้นอยู่กับ ชนิดและปริมาณการให้ยา ระยะเวลาของกระบวนการ และชนิดและสภาวะของผู้ป่วย | สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงได้แก่ความสามารถที่ผู้ป่วยจะคงไว้ซึ่งการตอบสนองอัตโนมัติเพื่อการป้องกัน (protective reflexes) การมีทางเดินหายใจที่เปิดโล่งตลอดเวลา การตอบสนองต่อการกระตุ้นทางกายภาพหรือการสั่งด้วยวาจา | ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมทำหน้าที่ติดตามเฝ้าระวังตัวแปรด้านสรีรวิทยาของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง และช่วยในการดูแลทั่วไปหรือการช่วยทำให้ฟื้น

เมื่อกระบวนการทำให้สงบสิ้นสุดลง ผู้ป่วยอาจจะมีความเสี่ยงต่อภาวะแทรกซ้อนเนื่องจากความล่าช้าในการดูดซึมยาทำให้สงบ ระบบทางเดินหายใจ และ/หรือการขาดการกระตุ้นจากกระบวนการ | ผู้ป่วยต้องการการติดตามอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งใกล้ระดับที่มีสติและความดันโลหิตปกติ | หลักเกณฑ์มีวัตถุประสงค์ช่วยในการระบุผู้ป่วยที่จะฟื้นและ/หรือพร้อมสำหรับการจำหน่าย (ดูที่ QPS.8, ME 6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.3.2

- 1. มีการประเมินผู้ป่วยก่อนการทำให้สงบอย่างสอดคล้องกับนโยบายขององค์กร โดยรวมข้อ a) ถึง e) ในหัวข้อเจตนาเพื่อประเมินความเสี่ยงและความเหมาะสมในการทำให้ผู้ป่วยสงบ และบันทึกไว้ (ดูที่ AOP.1, MEs 1 และ 2)
- 2. ผู้คุณสมบัติเหมาะสมติดตามเฝ้าระวังผู้ป่วยในช่วงเวลาที่ทำให้สงบ พร้อมทั้งบันทึกผลการเฝ้าติดตาม
- 3. มีการนำเกณฑ์ที่กำหนดไว้มาใช้สำหรับการพักฟื้นและจำหน่ายจากการทำให้สงบ และบันทึกไว้

มาตรฐาน ASC.3.3

มีการอธิบายเรื่องความเสี่ยง ประโยชน์ และทางเลือกของการทำให้สงบ ให้กับผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนผู้ป่วยได้

เจตนาของ ASC.3.3

ในการวางแผนกระบวนการทำให้สงบ มีการให้ความรู้กับผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนได้รับความรู้ถึงความเสี่ยง ประโยชน์ และทางเลือก | การอภิปรายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเพื่อให้ได้รับการยินยอม (consent) ตามข้อกำหนดใน PFR.5.2 | บุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ให้ความรู้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.3.3

- 1. ผู้ป่วย ครอบครัว และ/หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนได้รับความรู้ถึงความเสี่ยง ประโยชน์ และทางเลือก เกี่ยวกับกระบวนการทำให้สงบ
- 2. ผู้ป่วย ครอบครัว และ/หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนได้รับความรู้เกี่ยวกับหลังการระงับความรู้สึกเจ็บปวด
- 3. บุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ให้ความรู้

♥ ASC.4 – ASC.6.1 | การระงับความรู้สึก Anesthesia Care

การระงับความรู้สึก (Anesthesia Care)

มาตรฐาน ASC.4

ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ประเมินสภาพผู้ป่วยก่อนให้การระงับความรู้สึก และก่อนการนำสลบ

เจตนาของ ASC.4

เนื่องจากการระงับความรู้สึกก่อให้เกิดความเสี่ยงระดับสูง จึงต้องมีการวางแผนอย่างระมัดระวัง | การประเมินสภาพผู้ป่วยก่อนให้การระงับความรู้สึกเป็นพื้นฐานสำหรับการวางแผนดังกล่าวและการบริหารยาแก้ปวดหลังผ่าตัด | การประเมินก่อนให้การระงับความรู้สึกให้สารสนเทศที่จำเป็นสำหรับ

ระบุปัญหาทางเดินหายใจ

การเลือกวิธีการระงับความรู้สึกและการวางแผนระงับความรู้สึก

การให้การระงับความรู้สึกที่เหมาะสมอย่างปลอดภัยขึ้นอยู่กับประเมินผู้ป่วย การระบุความเสี่ยง และชนิดของวิธีการระงับความรู้สึก

การแปลผลข้อมูลจากการเฝ้าติดตามผู้ป่วยระหว่างการระงับความรู้สึกและการฟื้นตัว และ

แสดงข้อมูลของสภาวะไร้ความรู้สึกเจ็บปวดระหว่างศัลยกรรม

วิสัญญีแพทย์หรือผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมอื่น เป็นผู้ประเมินผู้ป่วยก่อนให้การระงับความรู้สึก | กระบวนการประเมินก่อนให้การระงับความรู้สึกอาจทำก่อนการรับไว้เป็นผู้ป่วยในหรือก่อนทำหัตถการผ่าตัดสักระยะหนึ่ง หรือทันทีก่อนทำหัตถการผ่าตัดแก่ผู้ป่วยฉุกเฉิน หรือผู้ป่วยคลอด | การประเมินก่อนการนำสลบเป็นการประเมินที่แยกจากการประเมินก่อนให้การระงับความรู้สึก | เนื่องจากเน้นที่ความเสถียรทางสรีรวิทยาและความพร้อมของผู้ป่วยสำหรับการระงับความรู้สึก และเกิดขึ้นทันทีก่อนการนำสลบ ถ้าจะต้องให้การระงับความรู้สึกอย่างฉุกเฉิน การประเมินก่อนให้การระงับความรู้สึกและการประเมินก่อนการนำสลบ สามารถทำต่อเนื่องกันได้หรือพร้อมกันได้ แต่ได้รับการบันทึกแยกจากกัน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.4

- 1. มีการประเมินผู้ป่วยก่อนให้การระงับความรู้สึกสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย (ดูที่ AOP.1, MEs 1 และ 2)
- 2. ผู้ป่วยได้รับการประเมินก่อนการนำสลบ เพื่อประเมินผู้ป่วยอีกครั้งหนึ่งทันทีก่อนการนำสลบ
- 3. การประเมินทั้งสอง กระทำโดยผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

มาตรฐาน ASC.5

มีการวางแผนการให้การระงับความรู้สึกของผู้ป่วยแต่ละรายและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร

เจตนาของ ASC.5

มีการวางแผนการระงับความรู้สึกอย่างระมัดระวังและบันทึกไว้ในแบบบันทึกทางวิสัญญี | การวางแผนมีการพิจารณาข้อมูลจากการประเมินอื่นๆ ด้วย แผนระบุงการระงับความรู้สึกที่จะใช้ วิธีการระงับความรู้สึก ยาและสารน้ำอื่นๆ | วิธีการเฝ้าติดตาม และการดูแลหลังการระงับความรู้สึกที่คาดว่าจะเกิดขึ้น มีการบันทึกผู้ที่ทำการระงับความรู้สึก ปริมาณยาที่ใช้ (ถ้ามี) และเทคนิคไว้ในทะเบียนการระงับความรู้สึกของผู้ป่วย (ดูที่ COP.2.1; QPS.8, ME 6; และ MOI.10.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.5

- 1. มีการวางแผนการระงับความรู้สึกสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย และบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 2. มีการบันทึกผู้ที่ทำการระงับความรู้สึก ปริมาณยาที่ใช้ (ถ้ามี) และเทคนิคในการระงับความรู้สึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 3. มีการบันทึกชื่อวิสัญญีแพทย์และ/หรือพยาบาลวิสัญญีหรือผู้ช่วยไว้ในทะเบียนการระงับความรู้สึกของผู้ป่วย

มาตรฐาน ASC.5.1

มีการอธิบายเรื่องความเสี่ยง ประโยชน์ และทางเลือกในการระงับความรู้สึกให้แก่ผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนผู้ป่วย

เจตนาของ ASC.5.1

กระบวนการวางแผนระงับความรู้สึกหมายรวมถึงการให้ความรู้แก่ผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนผู้ป่วย ในประเด็นเรื่องความเสี่ยง ประโยชน์ ทางเลือกเกี่ยวกับการระงับความรู้สึกและการบริหารยาระงับปวดหลังผ่าตัดที่วางแผนไว้ | การสนทนานี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่จะขอความยินยอมสำหรับการระงับความรู้สึก ตามที่กำหนดใน PFR.5.2 วิสัญญีแพทย์หรือผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ให้ความรู้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.5.1

- 1. มีการให้ความรู้แก่ผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนผู้ป่วย ในเรื่องความเสี่ยง ประโยชน์ และทางเลือกของการระงับความรู้สึก
- 2. มีการให้ความรู้แก่ผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนผู้ป่วย ในเรื่องการบริหารยาระงับปวดหลังผ่าตัด
- 3. วิสัญญีแพทย์หรือบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ให้ความรู้

มาตรฐาน ASC.6

มีการเฝ้าติดตามสถานะทางสรีรวิทยาของผู้ป่วยแต่ละรายอย่างต่อเนื่องระหว่างให้การระงับความรู้สึก และบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

เจตนาของ ASC.6

การเฝ้าติดตามสถานะทางสรีรวิทยา ทำให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับสถานะของผู้ป่วยระหว่างการให้การระงับความรู้สึก (ทั้งร่างกาย, ทางไขสันหลัง และเฉพาะส่วน) และในช่วงพักฟื้น | ผลของการติดตามเป็นปัจจัยส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจระหว่างการผ่าตัดและหลังการผ่าตัดเช่นกัน เช่น การกลับไปทำศัลยกรรม การโอนไปยังหน่วยการดูแลอีกหน่วย หรือการจำหน่ายผู้ป่วย | ข้อมูลในการเฝ้าติดตามเป็นแนวทางในการให้ยาและพยาบาลผู้ป่วยและระบุถึงความจำเป็นในการวินิจฉัยและบริการอื่นๆ มีการบันทึกผลการติดตามผู้ป่วยไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

วิธีการเฝ้าติดตามขึ้นอยู่กับสภาพของผู้ป่วยก่อนการให้การระงับความรู้สึก วิธีการระงับความรู้สึก และความซับซ้อนของการผ่าตัดหรือหัตถการอื่นที่กระทำระหว่างระงับความรู้สึก | อย่างไรก็ตาม การเฝ้าติดตามโดยรวมระหว่างระงับความรู้สึกสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและนโยบายองค์กร และมีการบันทึกผลลัพธ์ไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยในผู้ป่วยทุกราย (ดูที่ ASC.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.6

- 1. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุความถี่ขั้นต่ำและประเภทของการเฝ้าติดตามระหว่างระงับความรู้สึก และเป็นแนวทางเดียวกันสำหรับผู้ป่วยที่คล้ายคลึงกัน ได้รับการระงับความรู้สึกแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะให้การระงับความรู้สึก ณ ที่ใด
- 2. มีการเฝ้าติดตามสถานะทางสรีรวิทยาตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติ ขณะให้การระงับความรู้สึก
- 3. ผลลัพธ์ของการเฝ้าติดตาม ได้รับการบันทึกไว้ในแบบบันทึกการระงับความรู้สึกของผู้ป่วย

มาตรฐาน ASC.6.1 (ทำให้ชัดเจน)

มีการเฝ้าติดตามและบันทึกสถานะของผู้ป่วยหลังได้รับการระงับความรู้สึกแต่ละราย ผู้ป่วยได้รับการจำหน่ายจากหน่วยพักฟื้นโดยผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือโดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดไว้ **Ⓟ**

เจตนาของ ASC.6.1

การเฝ้าติดตามผู้ป่วยระหว่างที่ให้การระงับความรู้สึกเป็นพื้นฐานสำหรับการเฝ้าติดตามในช่วงพักฟื้นหลังการระงับความรู้สึก | การเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสถานะของผู้ป่วยในระยะพักฟื้นอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ จะช่วยสนับสนุนการตัดสินใจเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยสู่ setting อื่นซึ่งมีระดับความเข้มข้นของการให้บริการน้อยกว่า | การบันทึกข้อมูลการเฝ้าติดตามเป็นเอกสารสนับสนุนการยุติการเฝ้าติดตามในช่วงพักฟื้นและตัดสินใจการจำหน่ายผู้ป่วย | มีการเฝ้าติดตามและบันทึกข้อมูลเมื่อผู้ป่วยได้ถูกโอนจากห้องผ่าตัดไปยังหน่วยรับผู้ป่วยเช่นเดียวกับการมีการบันทึกในห้องพักฟื้น

การจำหน่ายผู้ป่วยออกจากบริเวณพักฟื้นหลังการระงับความรู้สึก สามารถทำได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

- a) ผู้ป่วยได้รับการจำหน่าย (หรือยุติการเฝ้าติดตามในช่วงพักฟื้น) โดยวิสัญญีแพทย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมครบถ้วน หรือบุคคลอื่นที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยบริการวิสัญญี

b) ผู้ป่วยได้รับการจำหน่าย (หรือยุติการเฝ้าติดตามในช่วงพักฟื้น) โดยพยาบาล หรือบุคคลที่มีคุณสมบัติใกล้เคียง ตามเกณฑ์หลังการระงับความรู้สึกที่กำหนดโดยผู้นำของโรงพยาบาล และบันทึกเวชระเบียนผู้ป่วยมีหลักฐานว่าเป็นไปตามเกณฑ์

c) ผู้ป่วยได้รับการจำหน่ายไปยังหน่วยดูแลซึ่งมีความสามารถในการให้การดูแลหลังการระงับความรู้สึกหรือหลังการทำให้สงบสำหรับผู้ป่วยที่เลือกสรรไว้ เช่น หออภิบาลผู้ป่วยหนักโรคหัวใจและหลอดเลือด หรือหออภิบาลผู้ป่วยหนัก ศัลยกรรมประสาท

มีการบันทึกเวลาที่ผู้ป่วยมาถึงและเวลาที่จำหน่ายออกจากบริเวณพักฟื้น (หรือเวลาที่เริ่มพักฟื้นและเวลายุติการเฝ้าติดตามในช่วงพักฟื้น) ไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย (ดูที่ AOP.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของมาตรฐาน ASC.6.1

- 1. ผู้ป่วยได้รับการเฝ้าติดตามในระหว่างการพักฟื้นหลังการระงับความรู้สึก
- 2. มีการบันทึกข้อมูลการเฝ้าติดตามในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 3. ผู้ป่วยถูกจำหน่ายจากหน่วยดูแลหลังการระงับความรู้สึก (หรือยุติการเฝ้าติดตามในช่วงพักฟื้น) ตามทางเลือกที่ระบุไว้ในข้อ a) ถึง c) ของหัวข้อเจตนา
- 4. มีการบันทึกเวลาที่ผู้ป่วยมาถึงและเวลาที่จำหน่ายออกจากบริเวณพักฟื้นในเวชระเบียนผู้ป่วย

♥ ASC.7 – ASC.7.4 | การดูแลทางศัลยกรรม Surgical Care

การดูแลทางศัลยกรรม (Surgical Care)

มาตรฐาน ASC.7

มีการวางแผนและบันทึกแผนการดูแลทางศัลยกรรมสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย ตามผลการประเมินผู้ป่วย

เจตนาของ ASC.7

เนื่องจากการผ่าตัดก่อให้เกิดความเสี่ยงในระดับสูง จึงต้องวางแผนใช้การผ่าตัดอย่างระมัดระวัง | การประเมินผู้ป่วยเป็นพื้นฐานสำหรับการเลือกหัตถการผ่าตัดที่เหมาะสม และเพื่อระบุสิ่งที่ตรวจพบจากการเฝ้าติดตามผู้ป่วยอาจจะเป็นเรื่องสำคัญ | การประเมินให้ข้อมูลที่จำเป็น สำหรับ

เลือกหัตถการที่เหมาะสมและเวลาที่ดียิ่งที่สุด

การทำหัตถการอย่างปลอดภัย และ

การแปลสิ่งที่ตรวจพบจากการเฝ้าติดตามผู้ป่วย

การเลือกหัตถการผ่าตัดขึ้นอยู่กับประวัติของผู้ป่วย สภาวะทางร่างกาย และข้อมูลการวินิจฉัยโรค รวมทั้ง ความเสี่ยงและประโยชน์ของหัตถการต่อผู้ป่วย | การเลือกหัตถการอาศัยการพิจารณาสารสนเทศที่ได้จาก การประเมินผู้ป่วยเมื่อแรกรับ ผลการตรวจวิเคราะห์เพื่อการวินิจฉัยโรค และข้อมูลอื่นที่มี | กระบวนการประเมินผู้ป่วยที่ต้องผ่าตัดโดยฉุกเฉิน อาจกระทำในช่วงเวลาที่สั้นลง (ดู AOP.1.2.1, ME 3)

มีการระบุแผนการดูแลด้านศัลยกรรมและการวินิจฉัยโรคก่อนการผ่าตัดไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย | ชื่อของหัตถการผ่าตัดเพียงอย่างเดียวไม่ถือเป็นการวินิจฉัยโรค

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ASC.7

- 1. มีการบันทึกสารสนเทศจากการประเมินที่ใช้ในการจัดทำและสนับสนุนหัตถการรุกร่างกาย (invasive procedure) ที่วางแผนไว้ ในเวชระเบียนผู้ป่วยโดยแพทย์ผู้รับผิดชอบก่อนที่จะทำหัตถการ (ดูที่ AOP.5.4, ME 3; และ AOP.6.4, ME 3)
- 2. การดูแลทางศัลยกรรมของผู้ป่วยแต่ละรายได้รับการวางแผนตามสารสนเทศจากการประเมิน
- 3. มีการบันทึกการวินิจฉัยโรคก่อนผ่าตัดและหัตถการที่วางแผนไว้ ในเวชระเบียนผู้ป่วยโดยแพทย์ผู้รับผิดชอบก่อนที่จะทำหัตถการ

มาตรฐาน ASC.7.1

มีการอธิบายเรื่องความเสี่ยง ประโยชน์ และทางเลือกของการดูแลทางศัลยกรรม ให้กับผู้ป่วย ครอบครัว หรือผู้ที่ตัดสินใจแทนผู้ป่วยได้

เจตนาของ ASC.7.1

ผู้ป่วยและครอบครัวหรือผู้ที่ตัดสินใจแทน ได้รับสารสนเทศที่เพียงพอเพื่อมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและให้ความยินยอม โดยได้รับการบอกกล่าว (informed consent) ตามข้อกำหนดใน PFR.5.2 | ข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วย

ความเสี่ยงของหัตถการที่วางแผนไว้

ประโยชน์ของหัตถการที่วางแผนไว้

ภาวะแทรกซ้อนที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ และ

ทางเลือกของการรักษาด้วยการผ่าตัดและไม่ต้องผ่าตัดที่เป็นไปได้สำหรับผู้ป่วย

นอกจากนี้ เมื่อจำเป็นต้องใช้เลือดหรือส่วนประกอบของเลือด จะต้องมีการอธิบายในเรื่องความเสี่ยงและทางเลือก | ศัลยแพทย์ที่จะผ่าตัดผู้ป่วยหรือบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ให้สารสนเทศนี้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ASC.7.1

- 1. ผู้ป่วย ครอบครัว และผู้ที่ตัดสินใจแทนได้รับความรู้ถึงความเสี่ยง ประโยชน์ ภาวะแทรกซ้อนที่มีโอกาสเกิดขึ้น และทางเลือก เกี่ยวกับหัตถการการผ่าตัดที่วางแผนไว้
- 2. การให้ความรู้ รวมถึงความจำเป็น ความเสี่ยงและประโยชน์ และทางเลือกในการใช้เลือดและส่วนประกอบของเลือด
- 3. ศัลยแพทย์ที่จะผ่าตัดผู้ป่วยหรือบุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติ เป็นผู้ให้ความรู้และบันทึกความรู้ไว้

มาตรฐาน ASC.7.2

มีรายงานทางศัลยกรรมเกี่ยวกับหัตถการการผ่าตัด ได้บันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยเพื่อช่วยในการดูแลต่อเนื่อง

เจตนาของ ASC.7.2

การดูแลผู้ป่วยหลังทำศัลยกรรมขึ้นกับเหตุการณ์และสิ่งที่พบจากหัตถการทางศัลยกรรม | ประเด็นที่สำคัญที่สุดคือ หัตถการและผลการรักษาที่จำเป็นของสภาวะของผู้ป่วยจะต้องถูกบันทึกในเวชระเบียนผู้ป่วย | ข้อมูลนี้จะถูกนำเสนอในรูปแบบของแบบแผน ทั้งแบบกระดาษหรืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ เป็นรายงานการผ่าตัด เช่น การบันทึกรายงานความคืบหน้าของการผ่าตัด | รายงานทางศัลยกรรมเป็นลายลักษณ์อักษรได้รับการจัดทำเสร็จก่อนที่ผู้ป่วยจะออกจากบริเวณ

พักฟื้นหลังการระงับความรู้สึก เพื่อช่วยในการดูแลช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องหลังทำศัลยกรรม | รายงานทางศัลยกรรมจะต้องมีข้อมูลดังนี้เป็นอย่างน้อย

- a) การวินิจฉัยหลังการผ่าตัด
- b) ชื่อศัลยแพทย์ที่ทำการผ่าตัดและผู้ช่วย
- c) ชื่อเหตุการณ์และคำอธิบายของสิ่งที่ค้นพบ
- d) ภาวะแทรกซ้อนระหว่างการทำเหตุการณ์
- e) สิ่งที่ส่งไปตรวจทางศัลยกรรม
- f) ปริมาณการสูญเสียเลือดและปริมาณการถ่ายเลือด
- g) ตัวเลขทะเบียนของเครื่องมือทั้งหมดที่ใส่เข้าไปในผู้ป่วย
- h) วัน เวลา และลายมือชื่อของแพทย์ผู้รับผิดชอบ

ข้อมูลบางอย่างอาจจะไว้ในบันทึกอื่นๆ | ยกตัวอย่างเช่น ปริมาณการสูญเสียเลือดและปริมาณการถ่ายเลือดอาจจะถูกบันทึกในทะเบียนระงับความเจ็บปวด หรือข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใส่เข้าไปอาจจะแสดงในสต็อกเกอร์ที่พิมพ์ไว้ล่วงหน้าของผู้ผลิตเครื่องมือ

เวลาหลังศัลยกรรมโดยทันทีทันใดเรียกว่าเป็น “เวลาที่ทำศัลยกรรมเสร็จ ก่อนที่ผู้ป่วยจะถูกเคลื่อนย้ายเพื่อไปดูแลในขั้นต่อไป” | คำนิยามนี้ทำให้มั่นใจว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องมีไว้สำหรับผู้ดูแลคนต่อไป ถ้าศัลยแพทย์ยังคงดูแลผู้ป่วยจากห้องผ่าตัดไปที่หน่วยงานต่อไปหรือพื้นที่ที่ได้รับการดูแล รายงานทางศัลยกรรม แบบแผน หรือ บันทึกความคืบหน้าสามารถเขียนในหน่วยงานนั้นหรือพื้นที่ที่ดูแลนั้น (ดูที่ ACC.3; COP.2.3; และ QPS.8, ME 5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ASC.7.2

- 1. รายงานทางศัลยกรรม แบบแผน หรือบันทึกความคืบหน้าในการผ่าตัด ประกอบด้วยเนื้อหาข้อ a) ถึง h) ในหัวข้อเจตนา เป็นอย่างน้อย
- 2. โรงพยาบาลได้ระบุสารสนเทศที่อาจจะถูกบันทึกในหน่วยงานเฉพาะของรายการเป็นประจำ
- 3. รายงานทางศัลยกรรม แบบแผน หรือ บันทึกความคืบหน้ามีขึ้นทันทีหลังจากการผ่าตัด ก่อนที่คนไข้จะถูกโอนย้ายไปเพื่อการดูแลขั้นต่อไป

มาตรฐาน ASC.7.3

มีการวางแผนการดูแลผู้ป่วยหลังศัลยกรรมและได้รับการบันทึก

เจตนาของ ASC.7.3

ผู้ป่วยแต่ละคนต้องการยาหลังศัลยกรรมหรือการพยาบาลที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับเหตุการณ์การผ่าตัดและประวัติยาของผู้ป่วย | นอกจากนี้ ผู้ป่วยบางคนอาจต้องการการดูแลจากการบริการอื่นๆ เช่น กายภาพบำบัด หรือเวชศาสตร์ฟื้นฟู | ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการวางแผนการดูแลผู้ป่วย รวมไปถึง ระดับการดูแลผู้ป่วย การกำหนดการดูแล การเฝ้าติดตามหรือการรักษาติดตาม และความต้องการในการใช้ยาหรือการรักษาและบริการอื่นๆ

การวางแผนดูแลหลังศัลยกรรมสามารถเริ่มต้นได้ตั้งแต่ก่อนการทำศัลยกรรม ขึ้นอยู่กับการประเมินความต้องการและสถานะและประเภทของศัลยกรรมที่ทำการรักษา | แผนการดูแลผู้ป่วยหลังศัลยกรรมรวมถึงความจำเป็นในการดูแลผู้ป่วยทันทีหลังศัลยกรรม | การวางแผนการดูแลผู้ป่วยถูกบันทึกในเวชระเบียนผู้ป่วยภายใน 24 ชั่วโมงและมีการรับรองโดยหน่วยงานบริการที่รับผิดชอบเพื่อให้มั่นใจว่าการบริการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องในช่วงพักฟื้นหรือฟื้นฟูผู้ป่วย

ความจำเป็นของการดูแลผู้ป่วยหลังศัลยกรรมอาจจะเปลี่ยนเนื่องจากการปรับปรุงการรักษา หรือการประเมินใหม่เป็น ประจำจากสารสนเทศใหม่ที่ได้รับ หรือ อาจจะมีหลักฐานถึงการเปลี่ยนแปลงในสถานะของผู้ป่วยในทันทีทันใด | การวางแผนดูแลผู้ป่วยหลังศัลยกรรมมีการปรับเปลี่ยนขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้และมีการบันทึกไว้ในเวชระเบียน ซึ่งจะเป็แผนเริ่มต้น หรือ เป็นแผนที่เปลี่ยนไป หรือเป็นแผนใหม่ในการดูแลผู้ป่วย (ดูที่ COP.2.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ASC.7.3

- 1. แผนการดูแลหลังศัลยกรรมมีการจัดทำโดย แพทย์ พยาบาล หรือบุคคลอื่น ซึ่งจะต้องมีพื้นที่กับความต้องการ การดูแลหลังศัลยกรรม
- 2. แผนการดูแลหลังศัลยกรรมอย่างต่อเนื่องได้รับการบันทึกในเวชระเบียนผู้ป่วยภายใน 24 ชั่วโมงโดยศัลยแพทย์ ผู้รับผิดชอบหรือ ได้รับการยืนยันโดยศัลยแพทย์ผู้รับผิดชอบโดยการลงนามร่วมในแผนที่บันทึกไว้โดยผู้ที่ศัลยแพทย์ มอบหมาย
- 3. แผนการดูแลหลังศัลยกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึง การให้ยา การพยาบาล และ อื่นๆ เท่าที่จำเป็นต่อผู้ป่วย
- 4. เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น แผนการดูแลหลังศัลยกรรมได้ถูกปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนขึ้นอยู่กับการประเมิน ใหม่ โดยนักปฏิบัติการด้านสุขภาพ

มาตรฐาน ASC.7.4

มีการวางแผนไว้สำหรับการดูแลทางศัลยกรรมที่มีการนำเครื่องมือเข้าไปในผู้ป่วย และมีการพิจารณาเป็นพิเศษถึง ขั้นตอนที่เป็นมาตรฐานและหัตถการที่จะต้องปรับเปลี่ยน

เจตนาของ ASC.7.4

หัตถการการผ่าตัดหลายๆ อย่าง เกี่ยวข้องกับการใส่วิยะเทียม เช่น สะโพก หรือ เครื่องมือทางการแพทย์ เช่น เครื่องกระตุ้นหัวใจ เครื่องควบคุมระดับปริมาณน้ำตาล หรือเครื่องมือที่ใช้ในการวัด | หัตถการผ่าตัดชนิดนี้ต้องการการ ดูแลศัลยกรรมเป็นประจำและจะต้องปรับเปลี่ยนเพื่อพิจารณาปัจจัยพิเศษ เช่น

- a) การเลือกเครื่องมือขึ้นอยู่กัวิทยาศาสตร์และการวิจัยที่มี
- b) การเปลี่ยนแปลงของตรวจสอบรายการทางศัลยกรรม เพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือที่ใส่เข้าไปอยู่ในห้องผ่าตัดและ พิจารณาเป็นพิเศษในการทำเครื่องหมายเพื่อศัลยกรรม
- c) พนักงานที่ไม่ใช่พนักงานด้านเทคนิคมีคุณสมบัติและได้รับการอบรมที่จำเป็นระหว่างการใส่เครื่องมือ
- d) ความเข้าใจของและกระบวนการรายงานสำหรับเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือที่จะเป็นอันตราย
- e) การพิจารณาการควบคุมการติดเชื้อ
- f) คำแนะนำที่ผู้ป่วยสามารถออกจากโรงพยาบาลได้ และ
- g) การติดตามเครื่องมือถ้ามีเหตุการณ์เรียกผู้ป่วยเพื่อกลับมาดูแล

การพิจารณาเป็นพิเศษนี้อาจจะจัดทำเป็นลักษณะของแนวทาง ระเบียบการ นโยบายการผ่าตัด หรือ เอกสารอื่น เพื่อ เป็นแนวทางให้ทีมงานศัลยแพทย์ และก่อให้เกิด ขั้นตอนและผลการรักษาที่มีความสม่ำเสมอ (ดูที่ FMS.8.1 และ SQE.10)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ ASC.7.4

- 1. การให้บริการศัลยกรรมของโรงพยาบาลได้กำหนดชนิดของเครื่องมือที่มีการใส่เข้าไปในผู้ป่วย ซึ่งจะต้องระบุในขอบเขตของการบริการ
- 2. นโยบายและวิธีการปฏิบัติได้รวมถึงข้อ a) ถึง g) ในหัวข้อเจตนา
- 3. เครื่องมือที่ใส่เข้าไปในผู้ป่วย มีอยู่ในหน่วยงานที่ดูแลโดยเฉพาะ

⇒ การจัดการด้านยาและการใช้ยา Medication Management and Use (MMU)

♥ **MMU.1** | การจัดระบบและการจัดการ Organization and Management
การจัดระบบและการจัดการ (Organization and Management)

มาตรฐาน MMU.1 (ทำให้ชัดเจน)

การใช้ยาในองค์กรเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง มีการจัดระบบตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและคำแนะนำของเภสัชกรที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบวิชาชีพที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

เจตนาของ MMU.1

ยาเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการดูแลผู้ป่วย จะต้องมีการจัดระบบที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ | การจัดการด้านยาไม่ใช่ความรับผิดชอบของบริการเภสัชกรรมเท่านั้น แต่เป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารและผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพด้วย | วิธีการแบ่งปันความรับผิดชอบขึ้นกับโครงสร้างและการจัดกำลังคนขององค์กร | ในองค์กรที่ไม่มีห้องยา ยาอาจได้รับการจัดการโดยแต่ละหน่วยดูแลทางคลินิกตามนโยบายขององค์กร | ในองค์กรที่มีห้องยากลางขนาดใหญ่ ห้องยาอาจจัดระบบและควบคุมยาทั่วทั้งองค์กร | การจัดการด้านยาที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกส่วนขององค์กร ทั้งผู้ป่วยใน ผู้ป่วยนอก และหน่วยดูแลเฉพาะ | อย่างไรก็ตาม องค์กรจัดการด้านยาโดยผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม กำกับดูแลกิจกรรมในห้องยาบริการเภสัชกรรม | บุคคลนั้นได้รับการฝึกอบรม หรือถ้าจำเป็น จะต้องมีการประกอบวิชาชีพหรือใบรับรอง | มีการนำกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเข้ามาในโครงสร้างองค์กรและการดำเนินงานระบบจัดการด้านยาที่ใช้ในองค์กร (ดูที่ GLD.9)

องค์กรทบทวนระบบอย่างน้อยปีละครั้งเพื่อสร้างความมั่นใจในประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการด้านยาและการใช้ยา | การทบทวนประจำปีนำเสนอสารสนเทศและประสบการณ์ทั้งหมดเกี่ยวกับการจัดการด้านยามาพิจารณา | สารสนเทศและประสบการณ์ดังกล่าวประกอบด้วยตัวอย่างต่อไปนี้:

- ระบบจัดการด้านยาทำงานได้ดีเพียงใดในด้าน
  - การเลือกและจัดหายา
  - การจัดเก็บ
  - การส่งใช้และถ่ายถอดคำสั่ง
  - การเตรียมยาและจ่ายยา, และ
  - การบริหารและเฝ้าติดตาม
- การเฝ้าติดตามเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบัญชียา เช่น การเพิ่มยา
- การเฝ้าติดตามความคลาดเคลื่อนทางยาและเหตุการณ์เกือบพลาด
- การศึกษาที่จำเป็น
- การพิจารณาวิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ตามหลักฐานวิชาการ

การทบทวนดังกล่าวทำให้องค์กรเข้าใจความต้องการและประเด็นที่สำคัญสำหรับการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องในเรื่องคุณภาพและความปลอดภัยของการใช้ยา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.1

- 1. มีแผน หรือนโยบาย หรือเอกสารอื่น ระบุวิธีการจัดระบบและการจัดการยาทั่วทั้งองค์กร
- 2. Setting บริการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการด้านยาทั้งหมด ได้รับการระบุมอบอยู่ในโครงสร้างองค์กร
- 3. เกสัชกรที่มีใบอนุญาตวิชาชีพหรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีคุณสมบัติกำกับดูแลกิจกรรมในหัตถ์ยาหรือบริการเภสัชกรรม
- 4. มีการทบทวนระบบการจัดการด้านยาอย่างน้อย 1 ครั้งในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- 5. หัตถ์ยาและบริการเภสัชกรรมและการใช้ยา เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 6. มีแหล่งเภสัชสารสนเทศที่เหมาะสม พร้อมใช้สำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้ยา

♥ MMU.2 – MMU.2.1 | การคัดเลือกและการจัดหา Selection and Procurement

การคัดเลือกและการจัดหา (Selection and Procurement)

มาตรฐาน MMU.2

มียาที่ได้รับการเลือกอย่างเหมาะสมสำหรับการสั่งใช้ เก็บไว้ในคลังยาหรือพร้อมให้บริการ และองค์กรสามารถจัดหาที่ไม่มีในคลังยาหรือไม่มีใช้ปกติในองค์กร หรือในเวลาที่ยังขาด **Ⓟ**

เจตนาของ MMU.2

ทุกองค์กรจะต้องตัดสินใจว่าจะมียาอะไรพร้อมสำหรับการสั่งใช้โดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ. การตัดสินใจนี้ขึ้นกับเป้าหมายขององค์กร ภาวะความต้องการของผู้ป่วย และประเภทของบริการที่มีอยู่ | องค์กรจัดทำบัญชีรายชื่อบัญชียาทั้งหมด (มักจะเรียกว่าตำรับยา – formulary) ที่จะเก็บสำรองในคลังหรือพร้อมที่จะจัดหาจากแหล่งภายนอก | ในบางกรณี กฎหมายและระเบียบข้อบังคับจะกำหนดรายการยาในบัญชีหรือแหล่งของยาเหล่านั้น | การเลือกยาเป็นกระบวนการที่อาศัยความร่วมมือซึ่งพิจารณาภาวะความต้องการและความปลอดภัยของผู้ป่วยร่วมกับประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ | บางกรณีอาจจะมีการขาดคลังเนื่องจากการจัดส่งที่ช้า การขาดแคลนทั้งประเทศ หรือเหตุผลอื่นที่มีได้ คาดคิดในการควบคุมคลังยาแบบปกติ | มีกระบวนการที่แจ้งให้ผู้สั่งใช้ยาทราบถึงความขาดแคลนและยาที่สามารถใช้ทดแทนได้

ในบางครั้ง มีความจำเป็นต้องใช้ยาที่ไม่มีในคลังหรือไม่มีที่แหล่งอื่น | องค์กรมีกระบวนการอนุมัติและจัดหาดังกล่าว. นอกจากนี้ มีบางครั้งที่มีความจำเป็นต้องใช้ยาในเวลาฉุกเฉิน หรือเมื่อหัตถ์ยาปิด หรือเมื่อมีการลือคู้เก็บยา | แต่ละองค์กรต้องวางแผนรองรับสำหรับกรณีเหล่านี้ และให้ความรู้แก่บุคลากรถึงวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดความต้องการที่จำเป็นดังกล่าว (ดูที่ MMU.3.2, ME 1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.2

- 1. มีบัญชีรายการยาที่มีอยู่ในคลังขององค์กร หรือพร้อมที่จะจัดหาจากแหล่งภายนอก
- 2. มีกระบวนการจัดทำบัญชียาด้วยความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง (ยกเว้นเมื่อถูกกำหนดจากระเบียบข้อบังคับ หรือผู้มีอำนาจจากนอกองค์กร)
- 3. มีกระบวนการที่จะเบิกยาเมื่อหัตถ์ยาปิด หรือมีการลือคู้เก็บยา

มาตรฐาน MMU.2.1

มีวิธีกำกับดูแลบัญชียาขององค์กรและการใช้ยา

เจตนาของ MMU.2.1

องค์กรมีวิธีการจำรวไว้และเฝ้าติดตามบัญชียา และควบคุมการใช้ยาในองค์กร เช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ | ผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลบัญชียาประกอบด้วยผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสั่งใช้ จัดจ่าย บริหาร และเฝ้าติดตามการใช้ยา | การตัดสินใจนำยาเข้าหรือออกจากบัญชีรายการยาเป็นไปตามเกณฑ์ซึ่งประกอบด้วย ข้อบ่งชี้ในการใช้ ประสิทธิภาพ ความเสี่ยงและราคา | มีกระบวนการหรือกลไกในการเฝ้าติดตามการตอบสนองของผู้ป่วยในการใช้ยาใหม่ที่เพิ่มเข้ามา | ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการตัดสินใจในการเพิ่มยาประเภทใหม่ หรือกลุ่มใหม่ในบัญชียา จะมีกระบวนการเฝ้าติดตามความเหมาะสมเกี่ยวกับข้อบ่งชี้ วิธีการสั่งใช้ (ขนาดหรือวิธีให้) และเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือสถานการณ์เกี่ยวกับยาใหม่ระหว่างช่วงการแนะนำ

บัญชียาได้รับการทบทวนอย่างน้อยปีละครั้งขึ้นกับสารสนเทศความปลอดภัยและประสิทธิผล/การก่อผล (efficacy) ที่ปรากฏขึ้นใหม่ สารสนเทศการใช้ยาและเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ | ในการจัดการด้านยาในภาพรวม ต้องสร้างความมั่นใจว่ายาได้รับการป้องกันจากการสูญหายหรือการโจรกรรมจากห้องยา หรือสถานที่อื่นที่ใช้ในการเก็บหรือจ่ายยา | มีการทบทวนบัญชียาอย่างน้อยปีละครั้ง บนพื้นฐานของสารสนเทศความปลอดภัยที่ปรากฏขึ้นและการก่อผลและสารสนเทศที่แสดงการใช้ยาและเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.2.1

- 1. มีวิธีการกำกับดูแลการใช้ยาในองค์กร
- 2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสั่งใช้ จัดจ่าย บริหาร และเฝ้าติดตามผู้ป่วย มีส่วนร่วมในการประเมินและคงไว้ซึ่งบัญชียา
- 3. การตัดสินใจนำยาเข้าหรือออกจากบัญชียาเป็นไปตามเกณฑ์
- 4. มีกระบวนการหรือกลไกในการเฝ้าติดตามวิธีการใช้ยาและเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ เมื่อมีการเพิ่มยาใหม่ในบัญชียา
- 5. มีการทบทวนบัญชียาอย่างน้อยปีละครั้ง บนพื้นฐานของสารสนเทศความปลอดภัยและ การก่อผล

♥ MMU.3 – MMU.3.3 | การเก็บรักษา ยา Storage

มาตรฐาน MMU.3

ยาได้รับการจัดเก็บอย่างเหมาะสมและปลอดภัย (P)

เจตนาของ MMU.3

ยาได้รับการเก็บไว้ที่คลังยาของห้องยาหรือบริการเภสัชกรรม หรือที่ห้องยาประจำหน่วยดูแลผู้ป่วย หรือที่ที่ทำงานของพยาบาลในหน่วยงานคลินิก | มาตรฐาน MMU.1 ระบุกลไกกำกับดูแลสำหรับทุกจุดที่มีการเก็บยา | ในทุกจุดที่มีการเก็บยา มีหลักฐานการปฏิบัติต่อไปนี้:

- a) มีการเก็บยาในสภาวะที่เหมาะสมเพื่อความคงตัวของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งยาที่เก็บไว้ที่หน่วยดูแลผู้ป่วยแต่ละคน
- b) ยาควบคุม (controlled substance) ได้รับการจัดทำบัญชีอย่างถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบบังคับที่เกี่ยวข้อง
- c) ยาและสารเคมีที่ใช้ในการเตรียมยา ได้รับการติดตามการระบุส่วนประกอบ วันหมดอายุ และคำเตือน (ดูที่ FMS.5)
- d) ไม่มีการเก็บบิโเล็คโทรไลต์ความเข้มข้นสูงไว้ในหน่วยดูแลผู้ป่วย ยกเว้นจะมีความจำเป็นทางการแพทย์ หากต้องเก็บไว้ในหน่วยดูแลผู้ป่วยจะต้องมีการป้องกันไม่ให้เกิดการใช้ยาโดยไม่ตั้งใจ (ให้คะแนนใน IPSPG.3.1)

- e) สถานที่เก็บยาทุกแห่ง รวมทั้งยาที่เก็บไว้ที่หน่วยดูแลผู้ป่วยแต่ละคน ได้รับการตรวจสอบเป็นระยะตามนโยบายของโรงพยาบาล เพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีการเก็บยาอย่างเหมาะสม
- f) ยาได้รับการป้องกันจากการสูญหายหรือการโจรกรรมทั่วทั้งองค์กร (ดูที่ FMS.4.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.3

แต่ละองค์ประกอบของเจตนา ข้อ a) ถึง f) ได้รับการให้คะแนนเป็นรายข้อ เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูงหรือมีความเสี่ยงสูง

- 1. มีการเก็บยาในสถานะที่เหมาะสมเพื่อความคงตัวของผลิตภัณฑ์ รวมทั้งยาที่เก็บไว้ที่หน่วยดูแลผู้ป่วยแต่ละคน
- 2. ยาควบคุม (controlled substance) ได้รับการจัดทำบัญชีอย่างถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 3. ยาและสารเคมีที่ใช้ในการเตรียมยา ได้รับการติดตามกระบวนการส่วนประกอบ วันหมดอายุ และค่าเดือน
- 4. สถานที่เก็บยาทุกแห่ง รวมทั้งยาที่เก็บไว้ที่หน่วยดูแลผู้ป่วยแต่ละคน ได้รับการตรวจสอบเป็นระยะตามนโยบายของโรงพยาบาล เพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีการเก็บยาอย่างเหมาะสม
- 5. ยาได้รับการป้องกันจากการสูญหายหรือการโจรกรรมทั่วทั้งองค์กร

มาตรฐาน MMU.3.1

นโยบายขององค์กรสนับสนุนการเก็บยาและผลิตภัณฑ์สารอาหารอย่างเหมาะสม **(P)**

เจตนาของ MMU.3.1

มียาบางประเภทซึ่งต้องมียาที่กำหนดแนวทางการเก็บและควบคุมการใช้ เนื่องจากมีความเสี่ยงสูง (เช่น สารที่บ่งชี้) สถานการณ์ที่ไม่ปกติ (เช่น ยาที่ผู้ป่วยนำมา) มีโอกาสที่จะนำไปใช้ในทางที่ผิดหรือไม่เหมาะสม (เช่น ยาตัวอย่างและยาฉุกเฉิน) และลักษณะธรรมชาติพิเศษ (เช่น ผลิตภัณฑ์สารอาหาร) ต้องการแนวทางการเก็บและควบคุมการใช้เป็นพิเศษ | นโยบายดังกล่าวระบุกระบวนการรับยา การบ่งชี้ยา การเก็บและการกระจายยาถ้าจำเป็น (ดูที่ FMS.4.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.3.1

- 1. นโยบายขององค์กรกำหนดวิธีการจัดเก็บผลิตภัณฑ์สารอาหาร
- 2. นโยบายขององค์กรกำหนดวิธีการจัดเก็บสารที่บ่งชี้ สารที่ใช้ในการตรวจพิสูจน์ และยาที่มีลักษณะคล้ายกัน
- 3. นโยบายขององค์กรกำหนดวิธีการจัดเก็บและควบคุมการใช้ยาตัวอย่าง
- 4. นโยบายขององค์กรกำหนดวิธีการจัดเก็บและระบุยาที่ผู้ป่วยนำมา

มาตรฐาน MMU.3.2

มียาฉุกเฉินพร้อมใช้ มีการควบคุม และมีความปลอดภัยเมื่อจัดเก็บไว้นอกห้องยา **(P)**

เจตนาของ MMU.3.2

เมื่อมีภาวะฉุกเฉินเกิดขึ้นกับผู้ป่วย การได้มาซึ่งยาฉุกเฉินอย่างรวดเร็วเป็นสิ่งสำคัญที่สุด | แต่ละองค์กรวางแผนกำหนดตำแหน่งจัดเก็บยาฉุกเฉินและยาที่จะมีในจุดดังกล่าว | ตัวอย่างเช่น มีการจัดเก็บยาที่ใช้แก้ฤทธิ์การระงับความรู้สึกในห้องผ่าตัด | ตู้ยา รถยา กระเป๋า หรือกล่องใส่ยาฉุกเฉิน สามารถใช้เพื่อเป้าหมายนี้ได้ | เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถเข้าถึงยาฉุกเฉินได้เมื่อจำเป็น องค์กรจัดให้มีระเบียบปฏิบัติหรือกระบวนการเพื่อป้องกันการนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ การ

โครงการ หรือการสูญหายของยา | กระบวนการดังกล่าวสร้างความมั่นใจว่ามีการทดแทนยาเมื่อมีการใช้ เสียหาย หรือหมดอายุ | เห็นได้ว่า องค์กรเข้าใจสมดุลระหว่างการเข้าถึงได้ทันทีกับการรักษาความปลอดภัยสำหรับแหล่งที่จัดเก็บยาฉุกเฉิน (ดูที่ FMS.4.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.3.2

- 1. มียาฉุกเฉินพร้อมใช้ในหน่วยงานที่จำเป็นต้องใช้ หรือมีอยู่ในองค์กรพร้อมให้เข้าถึงได้ เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ในภาวะฉุกเฉิน (ดูที่ MMU.2)
- 2. นโยบายขององค์กรกำหนดวิธีการจัดเก็บยาฉุกเฉิน บำรุงรักษา และป้องกันจากการสูญหายหรือการโจรกรรม
- 3. ยาฉุกเฉินจะต้องได้รับการเฝ้าติดตามและทดแทนในระยะเวลาที่เหมาะสมตามนโยบายขององค์กร เมื่อมีการใช้หมดอายุ หรือเสียหาย

มาตรฐาน MMU.3.3

องค์กรมีระบบการเรียกเก็บค่านยา (P)

เจตนาของ MMU.3.3

องค์กรมีกระบวนการในการบ่งชี้ การเก็บกลับ และการคืนหรือทำลายอย่างเหมาะสมและปลอดภัย สำหรับยาที่ผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่ายเรียกกลับ | มีนโยบายหรือระเบียบปฏิบัติในการใช้หรือการทำลายยาที่หมดอายุ หรือยาที่ล้าสมัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.3.3

- 1. มีระบบเรียกเก็บค่านยาพร้อมปฏิบัติ
- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุแนวทางการใช้ยาหมดอายุหรือยาที่ล้าสมัย
- 3. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุแนวทางการทำลายยาหมดอายุหรือยาที่ล้าสมัย

♥ MMU.4 – MMU.4.3 | การสั่งยาและถ่ายถอดคำสั่ง Ordering and Transcribing

การสั่งยาและถ่ายถอดคำสั่ง (Ordering and Transcribing)

มาตรฐาน MMU.4

การเขียนคำสั่งใช้ยา การสั่งใช้ยาและการถ่ายถอดคำสั่งการใช้ยาเป็นไปตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติ (P)

เจตนาของ MMU.4

การเขียนคำสั่งใช้ยา การสั่งใช้ยาและการถ่ายถอดคำสั่งยาที่ปลอดภัยเป็นไปตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติขององค์กร | แพทย์ พยาบาล เภสัชกร และเจ้าหน้าที่ด้านบริหารร่วมมือกันจัดทำนโยบายและระเบียบปฏิบัติและเฝ้าติดตาม | บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับการเขียนคำสั่งใช้ยา การสั่งใช้ยา และการถ่ายถอดคำสั่งที่ถูกต้อง | นโยบายขององค์กรระบุการปฏิบัติเพื่อลดใบสั่งยาที่อ่านไม่ได้ซึ่งเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของผู้ป่วยหรือทำให้การรักษาล่าช้า | มีการบันทึกบัญชีรายการยาทั้งหมดที่ผู้ป่วยกำลังได้รับในเวชระเบียนผู้ป่วย และพร้อมให้เภสัชกรพยาบาล และแพทย์สามารถใช้ได้ | องค์กรจัดให้มีกระบวนการเปรียบเทียบบัญชีรายการยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนรับไว้ในโรงพยาบาลกับคำสั่งใช้ยาเมื่อแรกรับ (ดูที่ IPSPG.2 และ COP.2.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.4

- 1. นโยบายและระเบียบปฏิบัติให้แนวทางเขียนคำสั่งใช้ยา การสั่งใช้ยาและการถ่ายถอดคำสั่งที่ปลอดภัยในองค์กร

- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุการดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งใช้จ่ายและการสั่งใช้จ่ายที่ไม่ชัดเจน รวมถึงมาตรการในการป้องกันไม่ให้เกิดอย่างต่อเนื่อง
- 3. บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ถูกต้องในการเขียนคำสั่งใช้จ่าย การสั่งใช้จ่าย และการถ่ายทอดคำสั่ง
- 4. เวชระเบียนผู้ป่วยมีรายการยาที่ผู้ป่วยใช้ก่อนที่จะรับไว้เป็นผู้ป่วยใน มีข้อมูลนี้พร้อมให้เภสัชกรและผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพได้ใช้
- 5. มีการเปรียบเทียบคำสั่งยาเมื่อแรกรับกับบัญชีรายการยาที่ผู้ป่วยได้รับก่อนรับไว้เป็นผู้ป่วยใน ตามกระบวนการที่องค์กรกำหนด

มาตรฐาน MMU.4.1

องค์กรกำหนดองค์ประกอบของการสั่งใช้จ่ายหรือการเขียนคำสั่งใช้จ่ายที่สมบูรณ์ ⑥

เจตนาของ MMU.4.1

องค์กรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของการสั่งใช้จ่ายและการเขียนคำสั่งใช้จ่ายที่สมบูรณ์ เพื่อลดความแปรปรวนและยกระดับความปลอดภัยของผู้ป่วย | องค์ประกอบของใบสั่งยาที่ระบุในนโยบายควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย:

- a) ข้อมูลที่จำเป็นในการระบุตัวผู้ป่วยอย่างถูกต้อง
- b) องค์ประกอบของคำสั่งใช้จ่ายหรือการเขียนคำสั่งใช้จ่าย
- c) เมื่อไรที่การใช้ชื่อสามัญหรือชื่อการค้าเป็นที่ยอมรับหรือเป็นที่ต้องการ
- d) เมื่อไรหรือจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องระบุข้อบ่งชี้ในการใช้ยาสำหรับคำสั่ง PRN (pro re nata, หรือ “เมื่อจำเป็น”) หรือคำสั่งใช้จ่ายอื่นๆ
- e) ชนิดของคำสั่งใช้จ่ายซึ่งต้องอิงตามน้ำหนักตัว เช่น กลุ่มผู้ป่วยเด็ก ผู้สูงอายุที่อ่อนแอ และประชากรอื่นที่คล้ายคลึงกัน

มีกระบวนการในสถานที่ที่มีการจัดการ

- การดำเนินการเมื่อคำสั่งใช้จ่ายไม่สมบูรณ์ อ่านไม่ออก หรือไม่ชัดเจน
- ชนิดของคำสั่งใช้จ่ายที่อนุญาตให้ใช้เพิ่มเติม เช่น คำสั่งในกรณีฉุกเฉิน คำสั่งยืน (standing order) คำสั่งหยุดอัตโนมัติ และคำสั่งอื่นๆ รวมถึงองค์ประกอบที่จำเป็นในการใช้คำสั่งดังกล่าว และ
- การใช้คำสั่งใช้จ่ายด้วยวาจาหรือทางโทรศัพท์ และกระบวนการที่จะสอบทานคำสั่งดังกล่าว (ให้คะแนนใน IPSPG 2, ME 1)

จะเห็นว่ามาตรฐานนี้กำหนดความคาดหวังสำหรับการสั่งใช้จ่ายทั่วทั้งองค์กร | นโยบายที่นำไปปฏิบัติจะปรากฏให้เห็นจากคำสั่งใช้จ่ายที่สมบูรณ์ในเวชระเบียนผู้ป่วย ห้องยาหรือหน่วยจ่ายยาที่รับข้อมูลที่จำเป็นในการจ่ายยา และการบริหารยาบนพื้นฐานของการสั่งยาที่สมบูรณ์ (ดูที่ COP.2.2 และ MOI.10)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.4.1

องค์ประกอบ a) ถึง e) ในหัวข้อเจตนาจะให้คะแนนรวมไปพร้อมกัน เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้แสดงถึงนโยบายขององค์กรต่อคำสั่งใช้จ่ายที่สมบูรณ์ในแง่มุมต่างๆ

- 1. คำสั่งใช้จ่ายหรือการเขียนคำสั่งใช้จ่ายที่ยอมรับได้ถูกกำหนดไว้ในนโยบาย ซึ่งอย่างน้อยมีองค์ประกอบ a) ถึง i) ของหัวข้อเจตนา
- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุแนวทางการดำเนินการเมื่อคำสั่งใช้จ่ายไม่สมบูรณ์ อ่านไม่ออก หรือไม่ชัดเจน

- 3. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุแนวทางการดำเนินการชนิดของคำสั่งใช้ยาที่อนุญาตให้ใช้เพิ่มเติม เช่น คำสั่งในกรณีฉุกเฉิน คำสั่งยืน (standing order) คำสั่งหยุดอัตโนมัติ และคำสั่งอื่นๆ รวมถึงองค์ประกอบที่จำเป็นในการใช้คำสั่งดังกล่าว
- 4. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุแนวทางการติดตามคำสั่งใช้ยาหรือการเขียนคำสั่งใช้ยามีความสมบูรณ์

มาตรฐาน MMU.4.2

องค์กรระบุผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมซึ่งได้รับอนุญาตให้เขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยาได้

เจตนาของ MMU.4.2

การคัดเลือกยาเพื่อใช้รักษาผู้ป่วยต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เฉพาะ | แต่ละองค์กรมีความรับผิดชอบในการระบุบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็น และได้รับอนุญาตให้เขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยาได้โดย ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (licensure) ประกาศนียบัตร (certification) กฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ | องค์กรอาจจะจำกัดการเขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยาสำหรับสารควบคุม สารเคมีบำบัด หรือสารกัมมันตภาพรังสีและยาที่อยู่ระหว่างการทดลองใช้ | ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยาจะต้องเป็นที่รับรู้ของบริการเภสัชกรรมหรือเจ้าหน้าที่จ่ายยา | ในกรณีฉุกเฉิน องค์กรอาจจะระบุเพิ่มเติมรายชื่อบุคลากรที่ได้รับอนุญาตให้เขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยา (ดูที่ COP.2.2, SQE.10, และ MOI.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.4.2

- 1. เฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากองค์กร และโดยใบอนุญาต กฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเท่านั้นที่สามารถเขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยาได้
- 2. มีกระบวนการจำกัดการเขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยาของบุคลากรเมื่อมีความเหมาะสม
- 3. รายชื่อบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้ยา เป็นที่รับรู้ของบริการเภสัชกรรมหรือบุคคลที่ทำหน้าที่จ่ายยา

มาตรฐาน MMU.4.3

มีการบันทึกยาที่ได้รับการสั่งและบริหารให้แก่ผู้ป่วย ไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

เจตนาของ MMU.4.3

การบันทึกการได้รับยาของผู้ป่วยแต่ละรายประกอบด้วยรายการยาที่มีการเขียนคำสั่งใช้ยาหรือสั่งใช้แก่ผู้ป่วย ขนาด และเวลาที่มีการให้แก่ผู้ป่วย | การบันทึกนี้รวมถึงยาที่ให้ตามอาการเมื่อจำเป็นด้วย | ถ้ามีการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกการบริหารยาแยกต่างหาก แบบบันทึกดังกล่าวจะได้รับการนำไปรวมในเวชระเบียนผู้ป่วยเมื่อจำหน่ายหรือโอนย้ายผู้ป่วย (ดูที่ COP.2.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.4.3

- 1. มีการบันทึกยาที่ได้รับการเขียนคำสั่งใช้หรือสั่งใช้สำหรับผู้ป่วยแต่ละราย
- 2. มีการบันทึกยาที่ให้แก่ผู้ป่วยสำหรับการบริหารยาแต่ละครั้ง (dose)
- 3. มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับยาไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยหรือนำมารวมกับเวชระเบียนเมื่อจำหน่ายหรือโอนย้าย

♥ MMU.5 – MMU.5.2 | การเตรียมยาและจัดจ่ายยา Preparing and Dispensing

การเตรียมยาและจัดจ่ายยา (Preparing and Dispensing)

มาตรฐาน MMU.5

ยาต่างๆ ได้รับการเตรียมและจัดจ่ายในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและสะอาด

เจตนาของ MMU.5

ห้องยาหรือบริการเภสัชกรรมเตรียมยาและจัดจ่ายยาในสิ่งแวดล้อมที่สะอาดและปลอดภัย เป็นไปตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับ และมาตรฐานวิชาชีพ | องค์การระบุมาตรฐานการปฏิบัติสำหรับการเตรียมยาและจัดจ่ายยาที่ปลอดภัยและสะอาด | ตัวอย่างเช่น มาตรฐานในทางปฏิบัติของการเตรียมยาด้วยความสะอาดและมีการสวมใส่หน้ากากหรือใช้ตู้ปลอดเชื้อไหลเวียนอากาศ (laminar airflow hoods) ในการเตรียมยา | ยาที่ได้รับการเก็บและจัดจ่ายนอกห้องยา เช่น หน่วยดูแลผู้ป่วย เป็นไปตามมาตรการเดียวกันในด้านความปลอดภัยและความสะอาด | บุคลากรที่จัดเตรียมผลิตภัณฑ์ปราศจากเชื้อ (เช่น สารน้ำ และ epidurals) ได้รับการฝึกอบรมหลักการของเทคนิคการปลอดเชื้อ | มีตู้ปลอดเชื้อไหลเวียนอากาศ (laminar airflow hoods) พร้อมใช้และมีการใช้เมื่อมีข้อบ่งชี้ทางวิชาชีพ (เช่น ยาที่เป็นพิษต่อเซลล์)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.5

- 1. ยาได้รับการจัดเตรียมและจัดจ่ายในสถานที่ที่สะอาดและปลอดภัย โดยมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสม. (ดูที่ PCI.7, ME1)
- 2. การจัดเตรียมและจัดจ่ายยาเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และมาตรฐานวิชาชีพ
- 3. บุคลากรที่จัดเตรียมผลิตภัณฑ์ปลอดเชื้อได้รับการฝึกอบรมเทคนิคการปราศจากเชื้อ

มาตรฐาน MMU.5.1

มีการทบทวนความเหมาะสมของคำสั่งใช้ยา **P**

เจตนาของ MMU.5.1

การจัดการยาที่ดีจะต้องมีการทบทวนใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาแต่ละครั้ง ดังนี้:

- ความเหมาะสมของยาสำหรับผู้ป่วยและความต้องการทางคลินิกของผู้ป่วยดำเนินการในเวลา ยาที่มีการกำหนดหรือสั่ง
- การตรวจสอบในช่วงเวลาของการบริหารยาที่ตรงตามคำสั่งหรือกำหนด (ดูที่ MMU.6.1)

การทบทวนครั้งแรกจะดำเนินการโดยเภสัชกรผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เจ้าหน้าที่เทคนิค หรือผู้ประกอบวิชาชีพที่ผ่านการอบรม | ทบทวนความเหมาะสมในใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาแต่ละครั้ง รวมถึงข้อ a) ถึง g) ด้านล่าง | การทบทวนครั้งใหม่เหมาะสมเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงขนาดยาหรือปัจจัยเกี่ยวกับความเหมาะสมอื่นๆ เช่น เมื่อสั่งยาด้วยยาใหม่หรือความซ้ำซ้อนของการบำบัด (therapeutic duplication) อาจมีปัญหา | องค์การกำหนดข้อมูลเฉพาะตัวผู้ป่วยที่จำเป็นสำหรับการทบทวนใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาที่มีประสิทธิภาพ

การทบทวนอย่างเหมาะสมจะต้องดำเนินการเมื่อใดก็ตามแม้สถานการณ์จะไม่เป็นปกติ | ตัวอย่างเช่น ถ้าห้องยากลางหรือหน่วยจ่ายยาไม่ได้เปิดและการจ่ายยาจ่ายจากยาที่จัดเก็บในหน่วยพยาบาล การทบทวนความเหมาะสมยังคงต้องได้รับการดำเนินการโดยบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรม | อย่างไรก็ตามการตรวจสอบอาจจะต้องดำเนินการร่วมกับการตรวจสอบก่อนการบริหารยา (ตรวจสอบ) เมื่อบุคคลเดียวกันดูแลยา

กระบวนการทบทวนใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาก่อนจ่าย หมายรวมการประเมินโดยผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้รับการอบรมในประเด็นต่อไปนี้

- a) ความเหมาะสมของยา, ขนาด, ความถี่ และช่องทางที่ให้ยา
- b) ความซ้ำซ้อนของการบำบัด (therapeutic duplication)
- c) การแพ้ยาหรือมีภูมิไวเกิน ที่เกิดขึ้นจริงหรือมีโอกาสเกิดขึ้น
- d) ปฏิกริยาระหว่างยาที่สั่งกับยาตัวอื่นหรืออาหาร ที่เกิดขึ้นจริงหรือมีโอกาสเกิดขึ้น
- e) ความแตกต่าง (variation) จากเกณฑ์การใช้ยาขององค์กร
- f) น้ำหนักตัวและข้อมูลด้านสรีรวิทยาอื่นๆ ของผู้ป่วย และ
- g) ข้อห้ามอื่นๆ

ผู้ทบทวนใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาที่มีความสามารถที่จะทบทวนโดยผ่านการศึกษาและฝึกอบรมตามที่ระบุไว้ในสิทธิการปฏิบัติงาน (privileging) หรือได้แสดงความสามารถนั้นในกระบวนการทบทวน | บุคคลนี้อาจจะเป็นเภสัชกรในช่วงเวลาการทำงานปกติของห้องยาและอาจจะเป็นพยาบาลในหน่วยทางคลินิกในช่วงตอนเย็น | มีการบันทึกการฝึกอบรมของพยาบาลหรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสม และจะได้รับการสนับสนุนโดยวัสดุอ้างอิงโปรแกรมคอมพิวเตอร์และทรัพยากรอื่น ๆ ดังนั้นเมื่อแพทย์โทรมาเพื่อสั่งซื้อยาใหม่ในช่วงเวลากลางคืนสำหรับผู้ป่วยพยาบาลผ่านการฝึกอบรมจะเขียนลงและอ่านคำสั่งใช้ยา แล้วดำเนินการตรวจสอบความเหมาะสม | นโยบายโรงพยาบาลอาจต้องมีการตรวจสอบครั้งที่สองโดยเภสัชกรที่ปฏิบัติงานในวันถัดไปหรือตรวจสอบโดยแพทย์ที่ผ่านการฝึกอบรมที่ไม่ได้เขียนใบสั่งยาและได้รับการฝึกอบรมเพื่อดำเนินการตรวจสอบ เช่น แพทย์ประจำบ้านในองค์กรที่เป็นโรงเรียนแพทย์หรือโรงเรียนแพทย์ชุมชน

การทบทวนความเหมาะสมอาจจะไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสมสำหรับภาวะฉุกเฉินหรือเมื่อแพทย์ผู้สั่งยายังอยู่ในขณะนั้นเพื่อทำหน้าที่สั่งยา บริหารยา และเฝ้าติดตามผู้ป่วย (เช่น ในห้องผ่าตัดหรือห้องฉุกเฉิน) หรือการบำบัดรักษาด้วยวิธีการทางรังสีหรือภาพวินิจฉัยซึ่งการใช้ยาเป็นส่วนหนึ่งของหัตถการนั้น

มีบันทึก (profile) ยาทั้งหมดที่ให้แก่ผู้ป่วยเพื่อทบทวนได้สะดวกขึ้น ยกเว้นยาฉุกเฉินและยาที่ให้ผู้ป่วยในลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของหัตถการ | บันทึกนี้อาจจะเก็บไว้ในห้องยาและ/หรือเป็นระบบออนไลน์เพื่อการตรวจสอบเมื่อห้องยาถูกปิด | ข้อมูลเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นในการตรวจสอบตามความเหมาะสม

มีการปรับปรุงซอฟต์แวร์ตามกำหนดเวลาที่เหมาะสมสำหรับกรณีที่ใช้ซอฟต์แวร์โปรแกรมในการตรวจสอบปฏิบัติการของยาและการแพ้ยา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.5.1

○ 1. องค์กรกำหนดข้อมูลเฉพาะของผู้ป่วยที่จำเป็นสำหรับกระบวนการทบทวนที่มีประสิทธิภาพ และไม่ว่าห้องยาจะเปิดหรือปิด มีแหล่งข้อมูลที่ใช้ได้ทุกครั้ง

- 2. นอกเหนือจากที่ระบุข้อยกเว้นไว้ในหัวข้อเจตนา ใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาแต่ละครั้งได้รับการทบทวนความเหมาะสมก่อนจัดจ่ายและบริหาร และครอบคลุมข้อ a) ถึง g) ในหัวข้อเจตนา | ดังนั้น ใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาแต่ละครั้งได้รับการทบทวนความเหมาะสมก่อนจัดจ่าย
- 3. มีกระบวนการในการติดต่อผู้เขียนใบสั่งยาหรือผู้สั่งใช้ยาเมื่อมีข้อสงสัยต่อการสั่งใช้ยา
- 4. ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทบทวนใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยาได้รับการพิจารณาแล้วว่ามีความสามารถในการทบทวน
- 5. การทบทวนถูกทำให้ง่ายขึ้นด้วยบันทึก (profile) สำหรับผู้ป่วยทุกรายที่ได้รับยา และไม่ว่าห้องยาจะเปิดหรือปิด มีบันทึกที่พร้อมใช้ได้ทุกครั้ง
- 6. ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการตรวจสอบปฏิกิริยาของยาและการแพ้ยาได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยเป็นระยะตามที่คุณผลิตโปรแกรมให้คำแนะนำ

มาตรฐาน MMU.5.2

มีระบบในการจ่ายยาที่ถูกขนาด แก่ผู้ป่วยที่ถูกคน ในเวลาที่ต้องการ

เจตนาของ MMU.5.2

องค์กรจ่ายยาในรูปแบบที่พร้อมใช้แก่ผู้ป่วย (ready-to-administer) มากที่สุดที่เป็นไปได้เพื่อลดโอกาสเกิดความปลอดภัยเคลื่อนระหว่างการจัดจ่ายและการบริหารยา | เมื่อมีการนำยาออกจากรูปแบบการบรรจุดั้งเดิมหรือเตรียมและจัดจ่ายในภาชนะที่แตกต่างออกไปโดยไม่ได้นำไปใช้กับผู้ป่วยทันที จะต้องเขียนฉลากยาซึ่งประกอบด้วยชื่อยา ขนาด/ความเข้มข้น วันที่จัดเตรียม และวันที่หมดอายุ | ห้องยากลางและจุดจัดจ่ายยาอื่นๆ ทั้งทั้งองค์กรใช้ระบบเดียวกัน | ระบบดังกล่าวสนับสนุนการจ่ายยาที่ต้องการทันเวลาที่ต้องการใช้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.5.2

- 1. มีระบบในการจัดจ่ายและกระจายยาที่เป็นแบบเดียวกันในองค์กร
- 2. ยาได้รับการติดฉลากยาอย่างเหมาะสมหลังการจัดเตรียม ประกอบด้วยชื่อยา ขนาดยา/ความเข้มข้น วันที่จัดเตรียม วันที่หมดอายุ และชื่อผู้ป่วย
- 3. ยาได้รับการจัดจ่ายในรูปแบบที่พร้อมใช้แก่ผู้ป่วย
- 4. ระบบดังกล่าวสนับสนุนการจ่ายยาที่ต้องการทันเวลาที่ต้องการใช้

♥ MMU.6 – MMU.6.2 | การบริหารยา Administration

การบริหารยา (Administration)

มาตรฐาน MMU.6

องค์กรระบุบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่มีสิทธิบริหารยา

เจตนาของ MMU.6

การบริหารยาเพื่อรักษาผู้ป่วยจำเป็นต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เฉพาะ | แต่ละองค์กรมีความรับผิดชอบในการระบุบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ที่จำเป็น และได้รับอนุญาตให้บริหารยาได้โดย ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (licensure) ประกาศนียบัตร (certification) กฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ | องค์กรอาจจะจำกัดการบริหารยาโดย

บุคลากร สำหรับสารควบคุม หรือสารกัมมันตภาพรังสีและยาที่อยู่ระหว่างการทดลองใช้ | ในกรณีฉุกเฉิน องค์กรอาจระบุเพิ่มเติมรายชื่อบุคลากรที่ได้รับอนุญาตให้บริหารยา (ดูที่ SQE.3 และ SQE.10)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.6

- 1. องค์กรระบุบุคลากรที่มีสิทธิบริหารยา โดยคำบรรยายลักษณะงาน (job description) หรือกระบวนการให้สิทธิการปฏิบัติงาน
- 2. เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตจากองค์กร และมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับเท่านั้นที่เป็นผู้บริหารยา
- 3. มีกระบวนการจำกัดการบริหารยาของบุคลากร เมื่อมีความเหมาะสม

มาตรฐาน MMU.6.1

การบริหารยารวมถึงกระบวนการเพื่อสอบทานความถูกต้องกับใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา

เจตนาของ MMU.6.1

การบริหารยาที่ปลอดภัยครอบคลุมการสอบทานสิ่งต่อไปนี้

- a) ยา กับที่ระบุในใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา
- b) เวลาและความถี่ในการบริหารยา กับที่ระบุในใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา
- c) จำนวนขนาดยา กับที่ระบุในใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา
- d) วิธีการบริหารยา กับที่ระบุในใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา และ
- e) การบ่งชี้ผู้ป่วย (ให้คะแนนที่ IPSPG 1, ME 3)

องค์กรกำหนดกระบวนการทวนสอบที่จะใช้ในการบริหารยา | เมื่อมีการจัดเตรียมยาและจัดจ่ายที่หน่วยดูแลผู้ป่วย กระบวนการทวนสอบความเหมาะสมที่ระบุไว้ใน MMU.5.1 ก็ต้องได้รับการปฏิบัติโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมด้วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.6.1

- 1. มีการทวนสอบยากับใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา
- 2. มีการทวนสอบขนาดยากับใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา
- 3. มีการทวนสอบวิธีการบริหารยากับใบสั่งยาหรือคำสั่งใช้ยา
- 4. มีการบริหารยาตรงเวลา
- 5. มีการบริหารยาตามคำสั่งใช้ยาและบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

มาตรฐาน MMU.6.2

มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติเพื่อกำกับการใช้ยาที่ผู้ป่วยนำมาใช้ด้วยตนเอง หรือยาตัวอย่าง **Ⓟ**

เจตนาของ MMU.6.2

การกำกับดูแลการใช้ยาในองค์กรต้องอาศัยความเข้าใจแหล่งที่มาและการใช้ยาที่ไม่ได้สั่งใช้ในองค์กร เช่น ยาที่ผู้ป่วยนำมาใช้ด้วยตนเอง หรือยาตัวอย่าง | แพทย์เจ้าของไข้รับทราบยาที่ผู้ป่วยและครอบครัวนำเข้ามา และบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย | แพทย์เจ้าของไข้รับทราบการใช้ยาด้วยตนเองของผู้ป่วย ทั้งยาที่ผู้ป่วยนำมาเองหรือยาที่สั่งใช้ในองค์กร และบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย | องค์กรควบคุมการมีและการจัดการและการใช้ยาตัวอย่างและบันทึกไว้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.6.2

- 1. นโยบายและระเบียบปฏิบัติได้รับการนำไปปฏิบัติเพื่อกำกับดูแลการใช้ยาโดยผู้ป่วยเอง
- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติได้รับการนำไปปฏิบัติเพื่อกำกับดูแลการบันทึก การใช้และการจัดการยาที่ผู้ป่วยนำเข้ามาในองค์กร
- 3. นโยบายและระเบียบปฏิบัติได้รับการนำไปปฏิบัติเพื่อกำกับดูแลการมีและใช้ยาตัวอย่าง

♥ MMU.7 – MMU.7.1 | การเฝ้าติดตามการใช้ยา Monitoring

การเฝ้าติดตามการใช้ยา (Monitoring)

มาตรฐาน MMU.7

มีการเฝ้าติดตามผลของยาต่อผู้ป่วย (P)

เจตนาของ MMU.7

ผู้ป่วย แพทย์ พยาบาล และผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพอื่นๆ ทำงานร่วมกันเพื่อเฝ้าติดตามผู้ป่วยในเรื่องการใช้ยา | วัตถุประสงค์ของการเฝ้าติดตามคือประเมินผลของยาต่ออาการหรือความเจ็บป่วยของผู้ป่วย รวมถึงจำนวนเม็ดเลือด การทำหน้าที่ของไต การทำหน้าที่ของตับ และการติดตามอื่นๆ สำหรับยาบางตัว และเพื่อประเมินเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วย | จากการเฝ้าติดตาม จะสามารถปรับขนาดหรือประเภทของยาได้เมื่อจำเป็น | เป็นเรื่องเหมาะสมที่จะเฝ้าติดตามการตอบสนองของผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด เมื่อมีการบริหารยาใหม่แก่ผู้ป่วยเป็นครั้งแรก | การเฝ้าติดตามดังกล่าวมีเป้าหมายที่จะระบุการตอบสนองทางเภสัชวิทยาที่คาดหวัง รวมถึงการแพ้ยา ปฏิกริยาระหว่างยาที่ไม่คาดคิด การเปลี่ยนแปลงการทรงตัวของผู้ป่วยซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการหกล้ม ฯลฯ

การเฝ้าติดตามผลของการใช้ยาหมายความรวมถึงการสังเกตและการบันทึกผลที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้น | องค์กรมีนโยบายที่จะบ่งชี้ผลที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งต้องมีการบันทึกและที่ต้องมีการรายงาน | องค์กรจัดให้มีกลไกเพื่อการรายงานเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เมื่อเกิดเหตุและกำหนดเวลาที่จะต้องรายงาน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.7

- 1. มีการเฝ้าติดตามผลของยาต่อผู้ป่วย (ดูที่ AOP.2)
- 2. มีการเฝ้าติดตามผลของยาที่ไม่พึงประสงค์ต่อผู้ป่วยและบันทึกไว้
- 3. องค์กรมีนโยบายระบุผลที่ไม่พึงประสงค์ซึ่งต้องบันทึกในเวชระเบียนผู้ป่วย และที่ต้องรายงานต่อองค์กร (ดูที่ QPS.8)
- 4. มีการบันทึกผลที่ไม่พึงประสงค์ไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วยตามที่กำหนดในนโยบาย
- 5. มีการรายงานผลที่ไม่พึงประสงค์ตามกำหนดเวลา

มาตรฐาน MMU.7.1

มีการรายงานความคลาดเคลื่อนทางยา รวมทั้งเหตุเกือบพลาด ตามกระบวนการและช่วงเวลาที่ยังคงกำหนด (P)

เจตนาของ MMU.7.1

องค์กรมีกระบวนการที่จะบ่งชี้และรายงานความคลาดเคลื่อนทางยา (medication error) และเหตุเกือบพลาด (near miss) | กระบวนการดังกล่าวประกอบด้วย การกำหนดความคลาดเคลื่อนทางยาและเหตุเกือบพลาด การใช้แบบฟอร์มมาตรฐานในการรายงาน และการให้ความรู้แก่บุคลากรเกี่ยวกับกระบวนการและความสำคัญของการรายงาน | คำจำกัดความและกระบวนการดังกล่าวจัดทำโดยกระบวนการที่นำผู้เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ ของการจัดการเกี่ยวกับยามาร่วมมือกัน | กระบวนการรายงานเป็นส่วนหนึ่งในแผนงานคุณภาพและความปลอดภัยขององค์กร | รายงานจะถูกส่งไปยังบุคคลหนึ่งหรือมากกว่าที่มีความรับผิดชอบในการดำเนินการ | แผนงานมุ่งเน้นการป้องกันความคลาดเคลื่อนทางยาด้วยการทำความเข้าใจชนิดของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นทั้งในองค์กรเองและในองค์กรอื่นๆ และสาเหตุที่เกิดเหตุเกือบพลาดขึ้น | มีการใช้การปรับปรุงกระบวนการเกี่ยวกับยาและการฝึกอบรมเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนในอนาคต | ห้องยามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมบุคลากรดังกล่าว (ดูที่ QPS.8 และ QPS.9)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MMU.7.1

- 1. มีการกำหนดคำจำกัดความ ความคลาดเคลื่อนทางยาและเหตุเกือบพลาด
- 2. มีการรายงานความคลาดเคลื่อนทางยาและเหตุเกือบพลาดในเวลาที่กำหนดโดยใช้กระบวนการที่กำหนดไว้
- 3. มีการกำหนดผู้ที่มีภาระรับผิดชอบในการดำเนินการเมื่อได้รับรายงาน
- 4. องค์กรใช้ข้อมูลรายงานความคลาดเคลื่อนทางยาและเหตุเกือบพลาด เพื่อพัฒนากระบวนการใช้ยา

⇒ การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและครอบครัว Patient and Family Education (PFE)

มาตรฐาน PFE.1

องค์กรจัดให้มีการให้ความรู้ที่ช่วยให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล และมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล

เจตนาของ PFE.1

องค์กรให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและครอบครัวเพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีความรู้และทักษะสำหรับเข้าร่วมในกระบวนการดูแล (patient care process) และการตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล | แต่ละองค์กรจัดให้การให้ความรู้เข้าไปอยู่ในกระบวนการดูแล บนพื้นฐานเป้าหมายขององค์กร ลักษณะบริการที่ให้ และลักษณะกลุ่มผู้ป่วย | มีการวางแผนการให้ความรู้เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ป่วยทุกรายได้รับความรู้ที่จำเป็นต้องได้รับ | องค์กรเลือกวิธีการจัดระบบทรัพยากรเพื่อการให้ความรู้ในลักษณะที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล | องค์กรอาจเลือกที่จะแต่งตั้งผู้ประสานงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการให้ความรู้ ตั้งหน่วยสุขศึกษา หรือจัดรูปแบบการทำงานง่ายๆ ที่ให้บุคลากรทุกคนร่วมให้ความรู้ในลักษณะที่ประสานกัน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFE.1

- 1. องค์กรวางแผนการให้ความรู้สอดคล้องกับเป้าหมาย ลักษณะบริการที่ให้ และลักษณะกลุ่มผู้ป่วยขององค์กร
- 2. มีโครงสร้างหรือกลไกที่เหมาะสมในการให้ความรู้ทั่วทั้งองค์กร
- 3. มีการจัดระบบโครงสร้างและทรัพยากรเพื่อการให้ความรู้ในลักษณะที่มีประสิทธิผล

มาตรฐาน PFE.2

มีการประเมินความรู้ที่ผู้ป่วยแต่ละรายจำเป็นต้องได้รับ และบันทึกไว้ในเวชระเบียน

เจตนาของ PFE.2

การให้ความรู้จะมุ่งเน้นความรู้และทักษะเฉพาะที่ผู้ป่วยและครอบครัวต้องการสำหรับตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแล มีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง และดูแลต่อเองที่บ้าน | การให้ความรู้นี้แตกต่างจากการให้ข้อมูลทั่วไปซึ่งจะได้รับข้อมูลอย่างเดียวแต่ไม่มีลักษณะของการศึกษาเรียนรู้

มีกระบวนการประเมินที่บ่งชี้ประเภทของการผ่าตัด การทำหัตถการที่มีการใส่เครื่องมือหรืออุปกรณ์เข้าสู่ร่างกาย (invasive procedure) อื่นๆ และการรักษา ที่ได้วางแผนไว้ ความต้องการการดูแลทางการแพทย์ที่ควบคุมกัน และความต้องการการดูแลต่อเนื่องหลังจำหน่าย เพื่อรับทราบสิ่งที่ผู้ป่วยแต่ละรายและครอบครัวควรได้เรียนรู้ | การประเมินนี้ช่วยผู้ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยในการวางแผนและให้ความรู้ที่จำเป็น

บุคลากรขององค์กรให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและครอบครัวเพื่อช่วยในการตัดสินใจในกระบวนการดูแล | ความรู้ที่เพิ่มขึ้นตอนการขอความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว (informed consent) (เช่น สำหรับการผ่าตัดและการระงับความรู้สึก) ได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย | นอกจากนี้ เมื่อผู้ป่วยหรือครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย (เช่น การทำแผล การให้อาหารผู้ป่วย การบริหารยา และการรักษา) พวกเขาจำเป็นต้องได้รับความรู้ในเรื่องดังกล่าว

สิ่งที่ต้องเรียนรู้ที่ได้รับการบ่งชี้ ถูกบันทึกไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย | การบันทึกนี้ช่วยให้ผู้ทำหน้าที่ดูแลผู้ป่วยทุกคนมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ดังกล่าว | แต่ละองค์กรกำหนดตำแหน่งและรูปแบบสำหรับบันทึกการประเมินความรู้ที่ต้องการการวางแผน และการให้ความรู้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFE.2

- 1. มีการประเมินสิ่งที่ผู้ป่วยและครอบครัวต้องเรียนรู้
- 2. มีการบันทึกผลการประเมินสิ่งที่ต้องเรียนรู้ในเวชระเบียนของผู้ป่วย
- 3. มีการบันทึกการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยที่เป็นรูปแบบเดียวกันโดยบุคลากรทุกคน

มาตรฐาน PFE.2.1

มีการประเมินความสามารถในการเรียนรู้และความเต็มใจที่จะเรียนรู้ของผู้ป่วยและครอบครัว

เจตนาของ PFE.2.1

จุดแข็งและส่วนขาดด้านความรู้และทักษะได้รับการบ่งชี้และใช้เพื่อวางแผนให้ความรู้ | มีตัวแปรเกี่ยวกับผู้ป่วยจำนวนมากที่จะใช้พิจารณาว่าผู้ป่วยและครอบครัวมีความเต็มใจและความสามารถที่จะเรียนรู้หรือไม่ (ดูที่ PFR.1.1) | ดังนั้นในการวางแผนการเรียนรู้ องค์กรจะต้องประเมินองค์ประกอบต่อไปนี้

- การรู้หนังสือ ระดับการศึกษา และภาษาที่ผู้ป่วยและครอบครัวใช้
- อุปสรรคทางด้านอารมณ์ และแรงจูงใจ และ
- ข้อจำกัดด้านร่างกายและด้านการรับรู้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFE.2.1

- 1. มีการประเมินการรู้หนังสือ ความรู้ด้านสุขภาพ ระดับการศึกษา และภาษาที่ผู้ป่วยใช้

- 2. มีการประเมินผู้ป่วยในด้านอุปสรรคทางด้านอารมณ์ และแรงจูงใจ
- 3. มีการประเมินผู้ป่วยในด้านข้อจำกัดด้านร่างกายและด้านการรับรู้
- 4. มีการใช้ผลการประเมินในการวางแผนให้ความรู้

มาตรฐาน PFE.3

วิธีการให้ความรู้คำนึงถึงค่านิยมและความพึงใจของผู้ป่วยและครอบครัว รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ป่วย ครอบครัว และบุคลากร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

เจตนาของ PFE.3

การเรียนรู้เกิดได้เมื่อใส่ใจต่อวิธีการที่ใช้ในการให้ความรู้ผู้ป่วยและครอบครัว | ความเข้าใจผู้ป่วยและครอบครัวช่วยให้องค์กรเลือกผู้ให้ความรู้และวิธีการให้ความรู้ที่สอดคล้องกับค่านิยมและความพึงใจของผู้ป่วยและครอบครัว รวมถึงเพื่อกำหนดบทบาทของครอบครัวและวิธีการสอน | ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการดูแล โดยการสนทนาและถามบุคลากรเพื่อให้มั่นใจว่ามีความเข้าใจที่ถูกต้องและมีส่วนร่วมตามที่คาดหวัง | บุคลากรตระหนักในบทบาทที่สำคัญของผู้ป่วยในการให้การดูแลที่ปลอดภัยและมีคุณภาพสูง | การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรผู้ป่วย และครอบครัว เปิดโอกาสให้รับเสียงสะท้อนเพื่อความมั่นใจว่าข้อมูลที่ให้นั้นเป็นที่เข้าใจ เหมาะสม เป็นประโยชน์ และนำไปใช้ได้ | องค์กรกำหนดว่าเมื่อไรและอย่างไรที่จะใช้เอกสารย้ำเสริมเพิ่มจากการให้ความรู้ด้วยวาจา เพื่อให้เข้าใจได้ดีขึ้น และเพื่อเป็นเอกสารความรู้อ้างอิงในอนาคต

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFE.3

- 1. มีกระบวนการที่จะสอบถามว่าผู้ป่วยและครอบครัวได้รับและเข้าใจความรู้ที่จัดให้
- 2. ผู้ให้ความรู้กระตุ้นให้ผู้ป่วยและครอบครัวตั้งคำถามและสนทนาในฐานะคู่สนทนาที่กระตือรือร้น
- 3. มีการใช้เอกสารย้ำเสริมการให้ความรู้ด้วยวาจาตามภาวะความต้องการของผู้ป่วย สอดคล้องกับความพึงใจในการเรียนรู้ของผู้ป่วยและครอบครัว

มาตรฐาน PFE.4

ผู้ประกอบการวิชาชีพที่ให้การดูแลผู้ป่วยร่วมมือกันเพื่อให้ความรู้

เจตนาของ PFE.4

เมื่อผู้ประกอบการวิชาชีพเข้าใจการมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการให้ความรู้ต่อผู้ป่วยของผู้ประกอบการวิชาชีพอื่น จะสามารถร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น | ความร่วมมือจะช่วยสร้างความมั่นใจว่าข้อมูลที่ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับมีความครอบคลุม สอดคล้อง และได้ผลมากเท่าที่จะเป็นไปได้ | ความร่วมมืออยู่บนพื้นฐานของภาวะความต้องการของผู้ป่วย ดังนั้นจึงอาจไม่จำเป็นเสมอไป | ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ การมีเวลาให้ความรู้ที่พอเพียง และความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิผล เป็นข้อพิจารณาที่สำคัญในการให้ความรู้ที่มีประสิทธิผล

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PFE.4

- 1. มีการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและครอบครัวด้วยความร่วมมือกัน เมื่อมีข้อบ่งชี้
- 2. ผู้ให้ความรู้มีความรู้ในเนื้อหาที่จะให้
- 3. ผู้ให้ความรู้มีเวลาเพียงพอที่จะให้ความรู้
- 4. ผู้ให้ความรู้มีทักษะการสื่อสารที่จะให้ความรู้

ตอนที่ 3 Section III: มาตรฐานการบริหารจัดการสถานพยาบาล Health Care Organization Management Standards

⇒ การพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย Quality Improvement and Patient Safety (QPS)

♥ QPS.1 | การจัดการกิจกรรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย Management of Quality and Patient Safety Activities

QPS การจัดการกิจกรรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย

การจัดการกิจกรรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย (Management of Quality and Patient Safety Activities)

โปรแกรมโดยรวมด้านคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยในองค์กรได้รับอนุมัติโดยการกำกับดูแล (ดูที่ GLD.2) โดยผู้นาองค์กรกำหนดโครงสร้างและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นในการใช้โปรแกรม (ดูที่ GLD.4) | ผู้นาระบุความสำคัญโดยรวมสำหรับการวัดผลและการพัฒนาในแผนก/หน่วยบริการ (ดูที่ GLD.11 และ GLD.11.1)

มาตรฐานในบท QPS ระบุโครงสร้าง ความเป็นผู้นำ และกิจกรรมที่สนับสนุนการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการพัฒนาคุณภาพในการจัดลำดับความสำคัญ – ในระดับโรงพยาบาล แผนก และการบริการโดยเฉพาะ | สิ่งนี้รวมถึงการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์การตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์และอุบัติการณ์รุนแรงในระดับองค์กร | มาตรฐานยังอธิบายถึงการบทบาทประสานงานที่เป็นศูนย์กลางของการริเริ่มพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยในองค์กร และจัดทำแนวทางและทิศทางการฝึกอบรมพนักงานและการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย | มาตรฐานไม่ได้ระบุโครงสร้างองค์กร เช่น แผนก เพราะขึ้นอยู่กับแต่ละองค์กรตัดสินใจ

มาตรฐาน QPS.1 (ใหม่)

บุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมนำโปรแกรมการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยไปปฏิบัติ และจัดการกิจกรรมที่จำเป็นในการดำเนินงานโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องในองค์กร ⑥

เจตนาของ QPS.1

การพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องในองค์กรต้องการโปรแกรมที่ดีในการนำไปปฏิบัติ | เมื่อผู้กำกับดูแลโปรแกรมอนุมัติและผู้นาจัดหาทรัพยากรเพื่อนำโปรแกรมไปปฏิบัติ ต้องใช้แนวทางและการจัดการประจำวันเพื่อดำเนินการโปรแกรมและทำให้การพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งที่ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ (ดูที่ GLD.4)

บุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมหนึ่งคนหรือมากกว่านำโปรแกรมไปในการดำเนินการ | การเข้าร่วมเก็บข้อมูล วิเคราะห์วางแผน และดำเนินการพัฒนาคุณภาพ ต้องอาศัยความรู้และทักษะ | บุคลากรที่กำกับดูแลโปรแกรมคุณภาพเลือกพนักงานที่มีความสามารถที่จำเป็น | ในบางครั้งบางส่วนของบุคลากรที่เป็นหลักในคุณภาพอาจอยู่ในระดับแผนก/หน่วยบริการในองค์กร | บุคลากรเหล่านี้ต้องได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือเรื่องข้อมูล | บุคลากรในโปรแกรมต้องเข้าใจความสำคัญในระดับองค์กรและความสำคัญระดับแผนก/หน่วยบริการ และนำไปประสานงานโปรแกรมโดยรวม | บุคลากรโปรแกรมคุณภาพประสานงานและจัดระเบียบมาตรการทั่วทั้งองค์กรและสนับสนุนกิจกรรมที่เป็นตัววัดที่เกี่ยวข้องกับลำดับความสำคัญขององค์กร

การฝึกอบรมและการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็น | บุคลากรในโปรแกรมคุณภาพช่วยสนับสนุนการรวบรวมข้อมูลทั่วทั้งองค์กร โดยให้ความช่วยเหลือการรวบรวมข้อมูล เช่น กำหนดแบบฟอร์มในการเก็บข้อมูล ระบุว่าข้อมูลที่เก็บ และวิธีการตรวจสอบข้อมูล | บุคลากรทั่วทั้งองค์กรอาจต้องได้รับความช่วยเหลือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล นำการพัฒนาไปปฏิบัติ และประเมินการพัฒนาให้เป็นไปอย่างยั่งยืน | ดังนั้น บุคลากรในโปรแกรมคุณภาพจึงมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในการฝึกอบรมและการสื่อสารเกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยทั่วทั้งองค์กร (ดูที่ GLD.9)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.1

- 1. บุคลากรที่มีประสบการณ์ในวิธีการและกระบวนการของการพัฒนาถูกเลือกให้เป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติซึ่งโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย
- 2. บุคลากรที่กำกับดูแลโปรแกรมคุณภาพเลือกและสนับสนุนบุคลากรคุณภาพสำหรับโปรแกรมและสนับสนุนให้บุคลากรรับผิดชอบต่อโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยทั่วทั้งองค์กร
- 3. มีโปรแกรมสนับสนุนและประสานงานไปยังผู้นำของแผนก/หน่วยบริการสำหรับมาตรการที่คล้ายกันทั่วทั้งองค์กร และสำหรับการจัดลำดับความสำคัญสำหรับการพัฒนา (ดูที่ GLD.11)
- 4. มีโปรแกรมฝึกอบรมสำหรับบุคลากรซึ่งสอดคล้องกับบทบาทในโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย (ดูที่ SQE.14.1, ME 1 และ SQE.16.1, ME 1)
- 5. มีโปรแกรมรับผิดชอบต่อการสื่อสารประเด็นคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของงานประจำให้กับพนักงานทั้งหมด

♥ QPS.2 – QPS.3 | การเลือกตัววัดและการเก็บข้อมูล Measure Selection and Data Collection

QPS การเลือกตัววัดและการเก็บข้อมูล

การเลือกตัววัดและการเก็บข้อมูล (Measure Selection and Data Collection)

มาตรฐาน QPS.2 (ใหม่)

บุคลากรโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยสนับสนุนขั้นตอนการเลือกตัววัดทั่วทั้งองค์กรและประสานงานและรวบรวมกิจกรรมที่เป็นตัววัดทั่วทั้งองค์กร

เจตนาของ QPS.2

การเลือกตัววัดเป็นความรับผิดชอบของผู้นำ | GLD.5 อธิบายถึงผู้นำองค์กรตัดสินใจพื้นที่ที่มีความสำคัญที่ใช้วัดสำหรับทั้งองค์กร และ GLD.11 และ GLD.11.1 อธิบายกระบวนการเลือกตัววัดสำหรับแต่ละแผนก/หน่วยบริการ | ทุกแผนกและหน่วยบริการ – หน่วยคลินิกและฝ่ายบริหาร – เลือกตัววัดที่เกี่ยวข้องกับลำดับความสำคัญ | ในองค์กรใหญ่ มีโอกาสสำหรับตัววัดที่คล้ายกันได้รับเลือกมากกว่าหนึ่งแผนก | เช่น การควบคุมการติดเชื้อในแผนกยา และโรคติดเชื้อในแผนก/หน่วยบริการอาจมีความสำคัญในแต่ละชุดที่เกี่ยวข้องกับการลดใช้ยาปฏิชีวนะในองค์กร | โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยที่อธิบายในมาตรฐาน QPS มีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้แผนก/หน่วยบริการตกลงในมาตรการทั่วไปและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลตัววัดที่เลือก | โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยเป็นตำแหน่งที่รวบรวมกิจกรรมที่เป็นตัววัดทั้งหมดในองค์กร รวมถึงการวัดความปลอดภัยทางวัฒนธรรมและการรายงานเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ | การรวมระบบตัววัดขององค์กรทำให้เกิดโอกาสในการแก้ปัญหาและพัฒนาาร่วมกัน (ดูที่ GLD.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.2

- 1. โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยสนับสนุนการเลือกตัววัดทั่วทั้งองค์กรในระดับองค์กรและระดับแผนกหรือระดับหน่วยบริการ

- 2. โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยประสานงานและรวบรวมกิจกรรมที่เป็นตัววัดทั่วทั้งองค์กร
- 3. โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยรวบรวมระบบการรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มาตรการความปลอดภัยทางวัฒนธรรม และอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาและพัฒนาโดยรวมในด้านอื่นๆ
- 4. โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยติดตามความคืบหน้าของการวางแผนรวบรวมข้อมูลตัววัดในลำดับความสำคัญที่เลือก

มาตรฐาน QPS.3

องค์กรสนับสนุนการดูแลผู้ป่วย การศึกษา การวิจัย และการบริหารจัดการ ด้วยโปรแกรมการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย โดยมีสารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และสารสนเทศอื่นๆ ที่เป็นปัจจุบัน

เจตนาของ QPS.3

บ่อยครั้งที่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ นักวิจัย นักศึกษา และผู้บริหารต้องการสารสนเทศมาช่วยการทำงานในหน้าที่รับผิดชอบของตน | สารสนเทศดังกล่าวอาจประกอบด้วยบทความทางวิทยาศาสตร์และการบริหารจัดการ แนวปฏิบัติทางคลินิก ข้อค้นพบจากการวิจัย และระเบียบวิธีทางการศึกษา | อินเทอร์เน็ต เอกสารสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด แหล่งข้อมูลให้ค้นหาแบบออนไลน์ และเอกสารส่วนบุคคล ล้วนแต่เป็นแหล่งสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันและมีคุณค่า (ดูที่ GLD.7)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.3

- 1. สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และสารสนเทศอื่นๆ ที่เป็นปัจจุบัน สนับสนุนการดูแลผู้ป่วย
- 2. สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และสารสนเทศอื่นๆ ที่เป็นปัจจุบัน สนับสนุนการศึกษาทางคลินิก
- 3. สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และสารสนเทศอื่นๆ ที่เป็นปัจจุบัน สนับสนุนการวิจัย
- 4. สารสนเทศทางวิชาชีพและสารสนเทศอื่นๆ ที่เป็นปัจจุบัน สนับสนุนการบริหารจัดการ
- 5. สารสนเทศถูกจัดเตรียมให้ในเวลาที่ใช้คาดหวัง

♥ QPS.4 – QPS.9 | การยืนยันความถูกต้องและการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดผล Analysis and Validation of Measurement Data

QPS การยืนยันความถูกต้องและการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดผล

การยืนยันความถูกต้องและการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดผล (Analysis and Validation of Measurement Data)

มาตรฐาน QPS.4

โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยรวมถึง การรวมยอดและวิเคราะห์ข้อมูล สนับสนุนต่อการดูแลผู้ป่วย การจัดการองค์กร และโปรแกรมบริหารคุณภาพ และมีส่วนร่วมในฐานะข้อมูลจากภายนอก

เจตนาของ QPS.4

องค์กรเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลยอดรวมเพื่อสนับสนุนการดูแลผู้ป่วยและการบริหารจัดการองค์กร | ข้อมูลยอดรวมทำให้เห็นภาพลักษณะสำคัญขององค์กรตามช่วงเวลาที่ผ่านมา และเปิดโอกาสให้มีการเปรียบเทียบขีดสมรรถนะขององค์กรกับองค์กรอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการระดับองค์กรที่เลือกโดยผู้นำองค์กร | ดังนั้นข้อมูลรวมยอดจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาขีดสมรรถนะขององค์กร | โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลรวมยอดจากการบริหารความเสี่ยง

การจัดการระบบสาธารณสุขป้อน การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ และการทบทวนการใช้ทรัพยากร สามารถช่วยให้
องค์กรเข้าใจขีดสมรรถนะปัจจุบันและระบุโอกาสพัฒนา | ฐานข้อมูลจากภายนอกมีประโยชน์ในการตรวจสอบการ
ปฏิบัติทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตามที่ระบุใน SQE.11

องค์กรที่เข้าร่วมกับฐานข้อมูลขีดสมรรถนะจากภายนอก สามารถเปรียบเทียบขีดสมรรถนะของตนเองกับองค์กรที่
คล้ายคลึงกัน ในท้องถิ่น ในประเทศ และกับต่างประเทศ | การเปรียบเทียบขีดสมรรถนะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิผล
ในการหาโอกาสพัฒนาและบันทึกระดับขีดสมรรถนะขององค์กร | บ่อยครั้งที่เครือข่ายบริการสุขภาพและกลุ่มผู้ซื้อหรือ
ผู้จ่ายเงินเพื่อบริการสุขภาพจะขอข้อมูลดังกล่าว | ฐานข้อมูลจากภายนอกมีหลากหลายตั้งแต่ฐานข้อมูลการประกัน
สุขภาพ ไปจนถึงฐานข้อมูลที่ดำเนินการโดยสมาคมวิชาชีพ | องค์กรอาจต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ
กำหนดในการส่งข้อมูลให้กับฐานข้อมูลภายนอก | ในทุกกรณีดังกล่าวจะต้องมีการรักษาความลับและความมั่นคงของ
ข้อมูลและสารสนเทศ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.4

- 1. โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยมีกระบวนการรวมยอดข้อมูล
- 2. ข้อมูลและข้อมูลสารสนเทศรวมยอดสนับสนุนการดูแลผู้ป่วย การบริหารจัดการองค์กร การสอบทานการ
ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ และสนับสนุนโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย
- 3. ข้อมูลและข้อมูลสารสนเทศรวมยอดส่งข้อมูลให้แก่ฐานข้อมูลภายนอกตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ
- 4. องค์กรเปรียบเทียบขีดสมรรถนะโดยใช้ฐานข้อมูลอ้างอิงจากภายนอก (ดูที่ PCI.6 และ PCI.6.1)
- 5. มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยและความลับของข้อมูลเมื่อมีการส่งข้อมูลให้หรือใช้ฐานข้อมูลภายนอก

มาตรฐาน QPS.4.1

มีการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลขององค์กรอย่างเป็นระบบ โดยผู้มีประสบการณ์ ความรู้ และทักษะที่เหมาะสม

เจตนาของ QPS.4.1

ข้อมูลจะต้องถูกนำมาประมวล (aggregate) วิเคราะห์ และแปลงไปเป็นสารสนเทศที่ใช้ประโยชน์ได้ เพื่อให้ได้ข้อสรุป
และตัดสินใจ | การวิเคราะห์ข้อมูลทำโดยบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการสารสนเทศ มีทักษะในวิธีการ
ประมวลข้อมูล และรู้วิธีการใช้เครื่องมือทางสถิติที่หลากหลาย | ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลต้องรายงานให้แก่ผู้มีหน้าที่
รับผิดชอบกระบวนการหรือผลลัพธ์ที่ถูกต้อง และผู้ที่สามารถลงมือปฏิบัติการต่อผลลัพธ์ดังกล่าว | บุคคลดังกล่าวอาจ
เป็นบุคลากรสายงานคลินิก ด้านการบริหารจัดการ หรือทั้งสองกลุ่ม | การวิเคราะห์ข้อมูลทำให้มีสารสนเทศด้านการ
บริหารคุณภาพสะท้อนกลับอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยในการตัดสินใจของบุคลากร และปรับปรุงกระบวนการด้านคลินิก
และด้านบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

ความเข้าใจเทคนิคทางสถิติจะช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลความหมายของความแปรปรวน
และการตัดสินใจว่าจำเป็นต้องปรับปรุงที่จุดใด | Run charts, control charts, histograms และ Pareto charts
เป็นตัวอย่างของเครื่องมือทางสถิติที่ช่วยให้เข้าใจแนวโน้มและความแปรปรวนในบริการสุขภาพ

โปรแกรมคุณภาพกำหนดความถี่ในการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูล | ความถี่ขึ้นกับกิจกรรมหรือประเด็นที่ถูกต้อง
ความถี่ของการวัด และลำดับความสำคัญขององค์กร ตัวอย่างเช่น ข้อมูลควบคุมคุณภาพของห้องปฏิบัติการทางคลินิก

อาจจะถูกวิเคราะห์ทุกสัปดาห์ตามระเบียบข้อบังคับในท้องถิ่น และข้อมูลการพลัดตกหกล้มของผู้ป่วยอาจจะถูกวิเคราะห์ทุกเดือนถ้าการพลัดตกหกล้มนั้นเกิดไม่บ่อย | ดังนั้น การประมวลข้อมูลเป็นระยะเมื่อเวลาผ่านไปทำให้องค์กรสามารถตัดสินใจความเสี่ยงของกระบวนการที่ศึกษา หรือความสามารถที่จะทำนายได้ของผลลัพธ์ที่ศึกษาเทียบกับความคาดหวัง

เป้าหมายการวิเคราะห์ข้อมูลคือทำให้สามารถเปรียบเทียบองค์กรใน 4 ลักษณะ ดังนี้

1. เปรียบเทียบกับตนเองตามช่วงเวลาต่างๆ เช่น เดือนต่อเดือน หรือปีต่อปี
2. เปรียบเทียบกับองค์กรอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เปรียบเทียบผ่านฐานข้อมูลอ้างอิง (reference databases)
3. เปรียบเทียบกับมาตรฐานซึ่งกำหนดโดยองค์กรรับรองคุณภาพและองค์กรวิชาชีพ หรือมาตรฐานที่กำหนดโดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และ
4. เปรียบเทียบกับการปฏิบัติที่พึงประสงค์ซึ่งเป็นที่รับรู้และระบุไว้ในวารสารวิชาการในลักษณะของการปฏิบัติหรือแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดหรือการปฏิบัติที่ดีกว่า (best or better practices)

การเปรียบเทียบเหล่านี้ช่วยให้องค์กรเข้าใจแหล่งและธรรมชาติของความแตกต่างที่ไม่พึงประสงค์ และช่วยกำหนดจุดเน้นของความพยายามในการพัฒนา (ดูที่ GLD.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.4.1

- 1. ข้อมูลได้รับการประมวล วิเคราะห์ และแปลงไปเป็นสารสนเทศที่ใช้ประโยชน์ได้เพื่อกำหนดโอกาสในการพัฒนา
- 2. บุคลากรที่มีประสบการณ์ ความรู้ และทักษะ ทางด้านคลินิกหรือด้านบริหารจัดการที่เหมาะสม มีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าว
- 3. มีการใช้เครื่องมือและเทคนิคทางสถิติในกระบวนการวิเคราะห์เมื่อมีความเหมาะสม
- 4. ความถี่ของการวิเคราะห์ข้อมูลเหมาะสมกับกระบวนการหรือผลลัพธ์ที่ศึกษา
- 5. มีการรายงานผลของการวิเคราะห์แก่ผู้มีภาระรับผิดชอบในการลงมือปฏิบัติ (ดูที่ GLD.1.2, ME 2)
- 6. มีการเปรียบเทียบภายในองค์กรตามช่วงเวลาต่างๆ กับองค์กรที่คล้ายคลึงกันเมื่อมีโอกาส กับมาตรฐานต่างๆ ตามความเหมาะสม และกับแหล่งวิชาชีพทางวิทยาศาสตร์ตามวัตถุประสงค์

มาตรฐาน QPS.5 (ใหม่)

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปีเพื่อพัฒนาตามลำดับความสำคัญในระดับองค์กรภายใต้ต้นทุนและประสิทธิภาพ

เจตนาของ QPS.5

โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยรวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบของการพัฒนาตามลำดับความสำคัญที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้นาองค์กร (ดูที่ GLD 5, ME 4) | บุคลากรในโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยออกแบบเครื่องมือที่ใช้ประมวลผลการใช้ทรัพยากรสำหรับกระบวนการที่มีอยู่ และทำการประเมินทรัพยากรใหม่ถ้ากระบวนการพัฒนา | ทรัพยากรอาจเป็น คน (เช่น เวลาที่ให้กับแต่ละขั้นตอนในกระบวนการ หรืออาจเกี่ยวข้องกับ การใช้เทคโนโลยีหรือทรัพยากรอื่นๆ | การวิเคราะห์จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ว่าสิ่งใดส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประสิทธิภาพและต้นทุน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.5

- 1. ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณและชนิดของทรัพยากรที่ใช้ถูกรวบรวมอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปีเพื่อพัฒนาตามลำดับความสำคัญในระดับองค์กรก่อนและหลังการพัฒนา
- 2. บุคลากรในโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยทำงานกับหน่วยอื่นๆ เช่น ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศ และการเงิน เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล
- 3. ผลของการวิเคราะห์ที่ใช้ปรับแต่งกระบวนการและรายงานกลไกการประสานงานคุณภาพให้กับผู้นำองค์กร

มาตรฐาน QPS.6

องค์กรใช้กระบวนการภายในเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง (validate) ของข้อมูล ⑥

เจตนาของ QPS.6

โปรแกรมพัฒนาคุณภาพมีความถูกต้องใช้ได้ในระดับเดียวกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา | หากข้อมูลมีความบกพร่อง ความพยายามในการพัฒนาจะไม่ได้ผล | การวัดผลที่เชื่อถือได้จึงเป็นแก่นของการพัฒนาทั้งปวง | เพื่อให้มั่นใจว่ามีการเก็บข้อมูลที่ดี เป็นประโยชน์ จำเป็นต้องมีกระบวนการยืนยันความถูกต้องของข้อมูลภายใน | การยืนยันความถูกต้องของข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเมื่อ

- a) มีการใช้ตัววัดใหม่ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัววัดทางคลินิกซึ่งตั้งใจใช้เพื่อช่วยองค์กรในการประเมินและปรับปรุงกระบวนการหรือผลลัพธ์ทางคลินิกที่สำคัญ)
- b) ข้อมูลจะถูกเผยแพร่บนเว็บไซต์ขององค์กรหรือด้วยวิธีอื่น
- c) มีการเปลี่ยนแปลงในตัววัดที่ใช้อยู่เดิม เช่น เปลี่ยนเครื่องมือเก็บข้อมูล เปลี่ยนกระบวนการสรุปสาระสำคัญของข้อมูล (data abstraction) หรือบุคคลผู้สรุปสาระสำคัญ
- d) มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลจากตัววัดที่ใช้ยูนิตที่อธิบายไม่ได้
- e) มีการเปลี่ยนแปลงแหล่งข้อมูล เช่น เมื่อส่วนหนึ่งของเวชระเบียนผู้ป่วยถูกเปลี่ยนไปอยู่ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ทำให้แหล่งข้อมูลมีทั้งอิเล็กทรอนิกส์และกระดาษ หรือ
- f) มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของการเก็บข้อมูล เช่น การเปลี่ยนแปลงอายุเฉลี่ยของผู้ป่วย การเจ็บป่วยร่วม การเปลี่ยนระเบียบวิธีการวิจัย ใช้แนวปฏิบัติใหม่ หรือมีการนำเทคโนโลยีและวิธีการรักษาใหม่เข้ามาใช้

การยืนยันความถูกต้องของข้อมูลเป็นเครื่องมือสำคัญเพื่อทำความเข้าใจคุณภาพของข้อมูลคุณภาพและเพื่อกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ผู้ตัดสินใจจะมีต่อข้อมูลดังกล่าว | การยืนยันความถูกต้องของข้อมูลกลายเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการกำหนดลำดับความสำคัญสำหรับการวัด การเลือกว่าจะวัดอะไร การเลือกและทดสอบตัววัด การเก็บรวบรวมข้อมูล การยืนยันความถูกต้องของข้อมูล และการใช้ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

เมื่อองค์กรตีพิมพ์ข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์ทางคลินิก ความปลอดภัยของผู้ป่วย หรือเรื่องอื่นๆ หรือในวิธีการอื่นที่เปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ เช่น เว็บไซต์ขององค์กร องค์กรมีข้อผูกพันทางจริยธรรมที่จะให้ข้อมูลแก่สาธารณะที่ถูกต้องแม่นยำและเชื่อถือได้มากที่สุด | ผู้นำขององค์กรมีภาระรับผิดชอบในการทำให้มั่นใจว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้องแม่นยำและเชื่อถือได้ | ความน่าเชื่อถือสามารถเกิดจากกระบวนการภายในขององค์กรเพื่อประเมินความถูกต้องสมบูรณ์ (validity) ของข้อมูล หรือโดยการประเมินขององค์กรที่สามที่เป็นอิสระ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.6

- 1. องค์กรยืนยันความถูกต้องของข้อมูลเข้าในกระบวนการบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพโดยผู้นำองค์กร
- 2. องค์กรมีกระบวนการยืนยันความถูกต้องของข้อมูลภายในซึ่งครอบคลุมข้อ a) ถึง f) ในหัวข้อเจตนา
- 3. มีการใช้วิธีการยืนยันความถูกต้องของข้อมูล
- 4. ผู้นำขององค์กรรับเป็นภาระรับผิดชอบสำหรับความเชื่อถือได้ของข้อมูลคุณภาพและข้อมูลผลลัพธ์ที่นำเสนอต่อสาธารณะ (ดูที่ GLD.3.1, ME 3)

มาตรฐาน QPS.7

องค์กรใช้กระบวนการที่กำหนดไว้เพื่อกำหนดและจัดการกับอุบัติการณ์รุนแรง (sentinel event) ⑥

เจตนาของ QPS.7

อุบัติการณ์รุนแรง (sentinel event) เป็นเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดที่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บทางร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรง | การบาดเจ็บทางร่างกายอย่างรุนแรงรวมถึงการสูญเสียแขนขาหรือการทำงานของอวัยวะ | เหตุการณ์ดังกล่าวเรียกว่า รุนแรง เพราะเป็นสัญญาณที่ต้องตรวจสอบและตอบสนองทันที | แต่ละองค์กรกำหนดค่านิยามปฏิบัติการของอุบัติการณ์รุนแรง ซึ่งรวมเหตุการณ์ต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

a) การเสียชีวิตที่ไม่อาจคาดการณ์ได้

- การเสียชีวิตซึ่งไม่เกิดจากธรรมชาติของการเจ็บป่วยหรือสภาวะเดิม (underlying condition) ของผู้ป่วย (เช่น การเสียชีวิตจากการติดเชื้อหลังผ่าตัด หรือการเสียชีวิตจากลิ่มเลือดอุดตันหลอดเลือดแดงในปอด (pulmonary embolism) ในโรงพยาบาล)
- การเสียชีวิตของทารกที่คลอดเมื่อครบกำหนด และ
- การฆ่าตัวตาย

b) การสูญเสียการทำงานของอวัยวะที่สำคัญอย่างถาวร ซึ่งไม่เกิดจากธรรมชาติของการเจ็บป่วยหรือสภาวะเดิม (underlying condition) ของผู้ป่วย

c) การผ่าตัดผิดตำแหน่ง ผิดหัตถการ ผิดตัวผู้ป่วย

d) การแพร่กระจายของโรคเรื้อรังหรือร้ายแรง หรือความเจ็บป่วยจากการให้เลือดและส่วนประกอบของเลือด หรือการปลูกถ่ายอวัยวะหรือเนื้อเยื่อที่ปนเปื้อน

e) การลักพาตัวทารก หรือการส่งทารกกลับบ้านให้กับพ่อแม่ผิดคู่ และ

f) การถูกข่มขืน หรือการกระทำรุนแรงในสถานที่ทำงาน เช่น การประทุษร้าย (ทำให้เสียชีวิตหรือสูญเสียการทำงานอย่างถาวร) หรือการฆาตกรรม (จงใจฆ่า) ผู้ป่วย บุคลากร ผู้ประกอบวิชาชีพ นักเรียนแพทย์ นักศึกษาฝึกงาน ผู้มาเยือน หรือผู้ขายของ ในขณะที่อยู่ในบริเวณองค์กร

ค่านิยามอุบัติการณ์รุนแรงขององค์กรประกอบด้วยรายการในข้อ a) ถึง f) ข้างต้นและอาจรวมถึงเหตุการณ์อื่นๆ ที่กำหนดโดยกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ หรือเหตุการณ์ที่องค์กรเห็นว่าเหมาะสมที่จะเพิ่มเข้าในบัญชีรายการอุบัติการณ์รุนแรง | เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์ที่เข้าได้กับค่านิยามได้รับการประเมินด้วยการวิเคราะห์มูลเหตุ (root case analysis) ที่น่าเชื่อถือ | รายละเอียดที่ถูกต้องของเหตุการณ์จำเป็นต้องวิเคราะห์มูลเหตุอย่างน่าเชื่อถือ ดังนั้นจึงต้องทำการวิเคราะห์ทันทีหลังเหตุการณ์ถ้าเป็นไปได้ | การวิเคราะห์และแผนปฏิบัติการเสร็จภายใน 45 วันหลังจากเหตุการณ์

หรือเมื่อตระหนักถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น | เป้าหมายของการวิเคราะห์ห้มูลเหตุคือองค์กรมีความเข้าใจที่มาของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดีขึ้น | เมื่อการวิเคราะห์ห้มูลเหตุทำให้เห็นว่าการพัฒนาระบบหรือปฏิบัติการอื่นใดสามารถป้องกันหรือลดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุรุนแรงดังกล่าวซ้ำได้ องค์กรจะออกแบบกระบวนการเสียใหม่และลงมือปฏิบัติการที่เหมาะสมอื่นๆ ร่วมด้วย

มีความสำคัญที่จะต้องให้ข้อสังเกตว่า คำว่า “อุบัติเหตุรุนแรง” ไม่ได้หมายถึงความผิดพลาดทางการแพทย์ (medical error) | อุบัติเหตุรุนแรงไม่ได้ส่งผลให้เกิดความผิดพลาดทั้งหมด หรืออุบัติเหตุไม่ได้เกิดจากความผิดพลาดเช่นกัน | การระบุเหตุการณ์ที่เป็นอุบัติเหตุรุนแรงไม่จำเป็นต้องมีการยอมรับผิดตามกฎหมายเสมอไป (ดู GLD.4.1, ME 2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.7

- 1. ผู้นำขององค์กรกำหนดค่านิยมของอุบัติเหตุรุนแรง (sentinel event) ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบ a) ถึง f) ในหัวข้อเจตนา
- 2. องค์กรวิเคราะห์ห้มูลเหตุของอุบัติเหตุรุนแรงในระยะเวลาที่กำหนดโดยผู้นำองค์กร ซึ่งไม่เกิน 45 วันหลังจากเหตุการณ์หรือเมื่อตระหนักถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- 3. ผู้นำของโรงพยาบาลดำเนินการปฏิบัติตามผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ห้มูลเหตุ

มาตรฐาน QPS.8

มีการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อพบว่ามีแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์และข้อมูลมีความแปรปรวน **Ⓟ**

เจตนาของ QPS.8

เมื่อองค์กรพบหรือสงสัยว่ามีความแตกต่างจากสิ่งที่คาดไว้และเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ องค์กรจะเริ่มวิเคราะห์อย่างเข้มข้นเพื่อกำหนดว่าควรเน้นการพัฒนาไปในเรื่องใดจึงจะดีที่สุด (ดูที่ MMU.7.1) | โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การวิเคราะห์อย่างเข้มข้นจะเริ่มเมื่อระดับ แบบแผน หรือแนวโน้มไม่เป็นที่พึงประสงค์และมีความแตกต่างอย่างมากจาก

- สิ่งที่คาดหวังไว้
- ระดับ แบบแผน หรือแนวโน้มขององค์กรอื่น หรือ
- มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับ

มีการวิเคราะห์ข้อมูลในเหตุการณ์ต่อไปนี้:

- a) ปฏิกริยาจากการให้เลือดที่ได้รับการยืนยันทั้งหมด ถ้าประยุกต์ได้กับองค์กร
- b) เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากยาที่รุนแรงทั้งหมด ถ้าประยุกต์ได้และถูกกำหนดโดยองค์กร
- c) ความคลาดเคลื่อนทางยาที่สำคัญ ถ้าประยุกต์ได้และถูกกำหนดโดยองค์กร
- d) ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการวินิจฉัยโรคก่อนและหลังผ่าตัด
- e) เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือแบบแผนของเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์จากการทำให้ส่งระดับกลางหรือระดับลึก และการระงับความรู้สึก
- f) เหตุการณ์อื่นๆ เช่น การติดเชื้อที่เกี่ยวข้องกับการดูแลด้านสุขภาพ และการระบาดของโรคติดเชื้อ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.8

- 1. มีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเข้มข้นเมื่อพบระดับ แบบแผน หรือแนวโน้มของเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์
- 2. มีการวิเคราะห์ปฏิกิริยาจากการให้เลือดที่ยืนยันแล้วทั้งหมด ถ้าประยุกต์ได้กับองค์กร (ดูที่ COP.3.3)
- 3. มีการวิเคราะห์เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์จากยาที่รุนแรงทั้งหมด ถ้าประยุกต์ได้และถูกกำหนดโดยองค์กร (ดูที่ MMU.7)
- 4. มีการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนทางยาที่สำคัญทั้งหมด ถ้าประยุกต์ได้และถูกกำหนดโดยองค์กร (ดูที่ MMU.7.1)
- 5. มีการวิเคราะห์ความแตกต่างสำคัญระหว่างการวินิจฉัยโรคก่อนและหลังผ่าตัด (ดูที่ ASC.7.2)
- 6. มีการวิเคราะห์เหตุการณ์หรือแบบแผนที่ไม่พึงประสงค์จากการทำให้สงบระดับปานกลางหรือระดับลึก และการรับรู้ความรู้สึก (ดูที่ ASC.3.2 และ ASC.5)
- 7. มีการวิเคราะห์เหตุการณ์อื่นๆ ที่องค์กรกำหนด

มาตรฐาน QPS.9

องค์กรใช้กระบวนการที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและวิเคราะห์เหตุการณ์เกือบพลาด

เจตนาของ QPS.9

ในความพยายามที่จะเรียนรู้เชิงรุกว่าที่จุดใดในระบบระบบอาจจะมีจุดอ่อนต่อการเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ องค์กรเก็บข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เรียกว่าเป็น “เหตุเกือบพลาด” (near miss) และประเมินเหตุการณ์เหล่านั้นเพื่อที่จะป้องกันการเกิดเหตุจริง | เริ่มต้นด้วยการที่องค์กรกำหนดนิยามของเหตุเกือบพลาดและประเภทของเหตุการณ์ที่จะต้องรายงาน | ต่อมาคือการจัดให้มีกลไกการรายงานและนำไปปฏิบัติ และสุดท้ายมีกระบวนการในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเรียนรู้ว่าจะเปลี่ยนแปลงกระบวนการในเชิงรุกเพื่อลดหรือขจัดเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องหรือเหตุเกือบพลาดได้ที่จุดใด (ดูที่ MMU.7.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.9

- 1. องค์กรกำหนดนิยามของเหตุเกือบพลาด
- 2. องค์กรกำหนดประเภทของเหตุการณ์ที่จะต้องรายงาน
- 3. องค์กรกำหนดกระบวนการรายงานเหตุเกือบพลาด
- 4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลและลงมือปฏิบัติการเพื่อลดเหตุเกือบพลาด

♥ QPS.10 – QPS.11 | การบรรลุและคงไว้ซึ่งการพัฒนา Gaining and Sustaining Improvement

QPS การบรรลุและคงไว้ซึ่งการพัฒนา

การบรรลุและคงไว้ซึ่งการพัฒนา (Gaining and Sustaining Improvement)

มาตรฐาน QPS.10

มีการบรรลุผลและคงไว้ซึ่งการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัย

เจตนาของ QPS.10

องค์กรใช้สารสนเทศจากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อระบุโอกาสพัฒนาหรือโอกาสลด (หรือป้องกัน) เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ | ข้อมูลจากการวัดในงานประจำ และข้อมูลจากการประเมินในลักษณะเจาะลึก มีส่วนต่อการรับรู้และเข้าใจว่าควรวางแผนการพัฒนาที่จุดใด และควรจัดความสำคัญให้การพัฒนาเรื่องอะไร | มีการวางแผนการพัฒนาสำหรับการเก็บข้อมูลสำคัญที่ผู้นำระบุ

มีการเก็บข้อมูลในระยะทดลองตามแผนที่วางไว้เพื่อแสดงให้เห็นว่ามีการปฏิบัติให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามแผนเกิดขึ้นจริง | มีการเก็บข้อมูลเฝ้าติดตามและนำไปวิเคราะห์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้มั่นใจว่าการพัฒนานั้นยังคงอยู่ | การเปลี่ยนแปลงที่มีประสิทธิภาพได้รับการนำไปบรรจุไว้ในระเบียบปฏิบัติงานมาตรฐาน (standard operating procedure) และให้ความรู้ที่จำเป็นแก่บุคลากร | องค์กรบันทึกการพัฒนาที่บรรลุความสำเร็จและคงไว้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมบริหารและพัฒนาคุณภาพ (ดูที่ GLD.11, ME 4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.10

- 1. องค์กรวางแผนและดำเนินการพัฒนาในเรื่องคุณภาพและความปลอดภัย
- 2. มีข้อมูลแสดงให้เห็นว่าการพัฒนานั้นได้ผลและยั่งยืน (ดูที่ GLD.11, ME 3)
- 3. มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายที่จำเป็นเพื่อวางแผนการพัฒนา นำไปดำเนินการ และทำให้การพัฒนานั้นยั่งยืน
- 4. องค์กรบันทึกการพัฒนาที่บรรลุความสำเร็จ

มาตรฐาน QPS.11

มีการใช้โปรแกรมบริหารความเสี่ยงที่ต่อเนื่องเพื่อบ่งชี้และลดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่ไม่คาดคิด และความเสี่ยงต่อความปลอดภัยอื่นๆ ของผู้ป่วยและบุคลากร (P)

เจตนาของ QPS.11

องค์กรจำเป็นต้องนำวิธีการบริหารความเสี่ยงเชิงรุกมาใช้ | วิธีการหนึ่งคือโปรแกรมบริหารความเสี่ยงที่มีแบบแผนซึ่งมีองค์ประกอบที่จำเป็นประกอบด้วย

- a) การระบุความเสี่ยง
- b) การจัดลำดับความสำคัญความเสี่ยง
- c) การรายงานความเสี่ยง
- d) การจัดการความเสี่ยง
- e) การสอบสวนเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ และ
- f) การจัดการกับการเรียกร้องที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารความเสี่ยงคือการวิเคราะห์ความเสี่ยง เช่นกระบวนการที่ใช้ประเมินเหตุการณ์เกือบพลาดและกระบวนการที่มีความเสี่ยงสูงอื่นๆ ซึ่งหากมีความผิดพลาดจะทำให้เกิดอุบัติเหตุรุนแรง | เครื่องมืออันหนึ่งที่จะช่วยวิเคราะห์ในเชิงรุกถึงผลที่จะเกิดตามมาจากกระบวนการวิกฤติ มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อบกพร่องและผลกระทบ – FMEA (failure mode and effects analysis) | องค์กรสามารถบ่งชี้และใช้เครื่องมือที่คล้ายคลึงกันเพื่อระบุและลดความเสี่ยง เช่น การวิเคราะห์ความอ่อนแอต่อการเกิดอันตราย (hazard vulnerability analysis)

การใช้เครื่องมือนี้หรือเครื่องมือที่คล้ายคลึงกันอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้นำองค์กรต้องยอมรับและเรียนรู้แนวทางการใช้เครื่องมือดังกล่าว ให้ความเห็นชอบบัญชีรายการกระบวนการที่มีความเสี่ยงสูงเมื่อพิจารณาถึงความปลอดภัยต่อผู้ป่วยและบุคลากร และใช้เครื่องมือดังกล่าวกับกระบวนการเสี่ยงที่สำคัญ (priority risk process) | หลังจากการวิเคราะห์ผล ผู้นำองค์กรดำเนินการเพื่อให้มีการปรับการออกแบบ (redesign) กระบวนการหรือปฏิบัติการที่คล้ายคลึงกันเพื่อลดความเสี่ยงในกระบวนการ | มีการดำเนินการตามกระบวนการลดความเสี่ยงในลักษณะนี้อย่างน้อยปีละครั้งและบันทึกไว้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ QPS.11

- 1. องค์กรมีกรอบความคิดการบริหารความเสี่ยงซึ่งมีข้อ a) ถึง f) ในหัวข้อเจตนา
- 2. องค์กรดำเนินการและบันทึกการใช้เครื่องมือลดความเสี่ยงในเชิงรุก อย่างน้อยหนึ่งกระบวนการเสี่ยงที่สำคัญในแต่ละปี
- 3. มีการปรับการออกแบบ (redesign) กระบวนการที่มีความเสี่ยงสูงตามผลการวิเคราะห์ข้อมูล

⇒ การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ Prevention and Control of Infections (PCI)

♥ PCI.1 – PCI.11

การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ Prevention and Control of Infections (PCI)

มาตรฐาน PCI.1

มีผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลกิจกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อทั้งหมดอย่างน้อยหนึ่งคน บุคคลดังกล่าวมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับปฏิบัติการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ด้วยการศึกษ การฝึกอบรม ประสบการณ์ หรือประกาศนียบัตร

เจตนาของ PCI.1

เป้าหมายของการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อขององค์กรคือ การระบุและเพื่อลดความเสี่ยงของการได้มาและส่งผ่านการติดเชื้อระหว่างผู้ป่วย บุคลากร ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ บุคลากรที่ทำงานเป็นสัญญาจ้าง อาสาสมัคร นักเรียน และผู้มาเยือน

ความเสี่ยงของการติดเชื้อและกิจกรรมในโปรแกรมอาจจะแตกต่างกันในแต่ละองค์กร ขึ้นอยู่กับ กิจกรรมและการบริการของคลินิก ประชากรผู้ป่วยที่ได้รับการบริการ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ จำนวนผู้ป่วย และจำนวนของบุคลากร | ดังนั้น โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อมีการกำกับดูแลที่เหมาะสมกับขนาดขององค์กร ความซับซ้อนของกิจกรรม ระดับของความเสี่ยง และขอบเขตของโปรแกรม | มีบุคคลหนึ่งคนหรือมากกว่า ทำงานเต็มเวลาหรือบางเวลา ทำหน้าที่กำกับดูแลโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อตามหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย หรือคำบรรยายลักษณะงาน (ดูที่ SQE.1.1) | คุณสมบัติของผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลขึ้นกับกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติและอาจพิจารณาจาก

- การศึกษา
- การฝึกอบรม
- ประสบการณ์ และ
- ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ดูที่ GLD.9)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.1

- 1. มีบุคคลหนึ่งคนหรือมากกว่าทำหน้าที่กำกับดูแลโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
- 2. ผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลมีคุณสมบัติเหมาะสม สำหรับขนาดขององค์กร ระดับของความเสี่ยง ขอบเขตและความซับซ้อนของโปรแกรม
- 3. ผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลปฏิบัติตามหน้าที่กำกับดูแลตามที่ได้รับมอบหมายหรือตามที่ระบุไว้ในคำอธิบายลักษณะงาน

มาตรฐาน PCI.2

มีการกำหนดกลไกประสานความร่วมมือสำหรับกิจกรรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อทั้งหมด เหมาะสมกับขนาดและความซับซ้อนขององค์กร โดยแพทย์ พยาบาล และบุคลากรที่เหมาะสมอื่นๆ มีส่วนร่วม

เจตนาของ PCI.2

กิจกรรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเกี่ยวข้องกับทุกส่วนขององค์กรและเกี่ยวข้องกับบุคลากรในแผนกและงานบริการต่างๆ จำนวนมาก เช่น แผนกทางคลินิก เคหะบริการ บริการอาหาร แม่บ้าน ห้องปฏิบัติการ เภสัชกรรม หน่วยทำให้ปราศจากเชื้อ | มีการกำหนดกลไกเพื่อประสานความร่วมมือสำหรับโปรแกรมโดยรวม | กลไกดังกล่าวอาจจะเป็นกลุ่มทำงานเล็กๆ คณะกรรมการประสานงาน คณะทำงานเฉพาะกิจ หรือกลไกอื่นๆ | หน้าที่รับผิดชอบของกลไกดังกล่าว เช่น การกำหนดเกณฑ์ตัดสินใจการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ กำหนดวิธีการเก็บข้อมูล (เผื่อระวัง) ออกแบบกลยุทธ์เพื่อจัดการกับความเสี่ยงในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ และกระบวนการรายงาน | การประสานความร่วมมือต้องมีการสื่อสารกับทุกส่วนขององค์กรเพื่อให้มั่นใจในความต่อเนื่องและบทบาทเชิงรุกของโปรแกรม

ไม่ว่าองค์กรจะเลือกกลไกประสานความร่วมมือสำหรับโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้ออย่างไร จะมีตัวแทนของแพทย์และพยาบาลเข้าร่วมในกิจกรรมกับผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมการติดเชื้อ (infection control professionals) เสมอ | บุคลากรอื่นๆ อาจถูกเลือกเข้ามาโดยคำนึงถึงขนาดขององค์กร ความซับซ้อนของบริการ (เช่น นักระบาดวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้านเก็บข้อมูล นักสถิติ หัวหน้าหน่วยจ่ายกลาง นักจุลชีววิทยา เภสัชกร แม่บ้าน บริการสิ่งแวดล้อมหรืออาคารสถานที่ หัวหน้าห้องผ่าตัด)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.2

- 1. มีการกำหนดกลไกประสานความร่วมมือสำหรับโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
- 2. การประสานความร่วมมือของกิจกรรมควบคุมการติดเชื้อมี แพทย์ พยาบาล และบุคลากรอื่นเข้าร่วมตามขนาดและความซับซ้อนขององค์กร
- 3. การประสานความร่วมมือของกิจกรรมควบคุมการติดเชื้อมีผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมการติดเชื้อร่วม

มาตรฐาน PCI.3

โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้ออยู่บนพื้นฐานความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย แนวทางปฏิบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับ ภูมิศาสตร์และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานสำหรับสุขภาพและความสะอาด

เจตนาของ PCI.3

สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ | จำเป็นต้องใช้สารสนเทศทางวิชาการที่เป็นปัจจุบันเพื่อทำความเข้าใจและนำกิจกรรมเผื่อระวังและควบคุมไปปฏิบัติอย่างได้ผล สารสนเทศนี้อาจจะมาจากแหล่งในประเทศหรือแหล่งสากล เช่น ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรคของสหรัฐอเมริกา (US CDC) องค์การอนามัยโลก (WHO)

หน่วยงานคุ้มครองสุขภาพของประชาชนในระดับภูมิภาคและองค์กรอื่น ๆ ที่คล้ายกัน สามารถเป็นแหล่งสำคัญของการปฏิบัติการและแนวทาง | นอกจากนี้สิ่งพิมพ์และองค์กรวิชาชีพระบุมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการสุขภาพสิ่งแวดล้อมและความสะอาดในองค์กร | แนวทางปฏิบัติให้สารสนเทศเกี่ยวกับปฏิบัติการป้องกัน รวมทั้งการติดเชื่อที่สัมพันธ์กับบริการทางคลินิกและบริการสนับสนุน | กฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกำหนดองค์ประกอบของโปรแกรมพื้นฐาน การตอบสนองต่อการระบาดของโรคติดเชื่อ และรายงานที่ต้องการ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.3

- 1. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่ออยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิชาการที่ทันสมัย แนวทางปฏิบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับ และกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- 2. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่ออยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานเกี่ยวกับสุขภาพและการทำความสะอาดจากหน่วยงานระดับชาติหรือหน่วยงานท้องถิ่น
- 3. มีการรายงานผลของโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อไปยังหน่วยงานสาธารณสุขตามที่ต้องการ
- 4. องค์กรมีการดำเนินการที่เหมาะสมสำหรับรายงานผลจากหน่วยงานสาธารณสุขที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐาน PCI.4

ผู้นำองค์กรจัดให้มีทรัพยากรเพียงพอเพื่อสนับสนุนโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อ

เจตนาของ PCI.4

โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อต้องการบุคลากรที่เพียงพอเพื่อตอบสนองเป้าหมายของโปรแกรมและความต้องการขององค์กร | จำนวนบุคลากรกำหนดโดย ขนาดขององค์กร ความซับซ้อนของกิจกรรม ระดับของความเสียหาย และขอบเขตของโปรแกรม | ระดับบุคลากรได้รับความเห็นชอบจากผู้นำขององค์กร | นอกจากนี้ โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อยังต้องการทรัพยากรเพื่อให้การศึกษาแก่บุคลากรทุกคน วัสดุ เช่น แอลกอฮอล์สำหรับล้างมือ | ผู้นำขององค์กรสร้างความมั่นใจว่าโปรแกรมมีทรัพยากรเพียงพอสำหรับการดำเนินงานของโปรแกรมอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการสารสนเทศเป็นทรัพยากรสำคัญที่สนับสนุนการติดตามความเสี่ยง อัตราและแนวโน้มของการติดเชื่อ เนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) | การจัดการสารสนเทศสนับสนุนการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผล และการนำเสนอผล | นอกจากนี้ ข้อมูลและสารสนเทศของโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อยังได้รับการจัดการพร้อมกับข้อมูลและสารสนเทศของโปรแกรมบริหารและพัฒนาคุณภาพขององค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.4

- 1. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อมีบุคลากรเพียงพอ ขึ้นอยู่กับขนาดขององค์กร ความซับซ้อนของกิจกรรม ระดับของความเสียหาย และขอบเขตของโปรแกรม
- 2. ผู้นำองค์กรจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อ
- 3. โปรแกรมการจัดการสารสนเทศสนับสนุนโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื่อ

มาตรฐาน PCI.5

องค์กรออกแบบโปรแกรมที่ครอบคลุม เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื่อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) ในผู้ป่วยและบุคลากร และนำไปปฏิบัติ **(P)**

เจตนาของ PCI.5

การที่โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจะมีประสิทธิผล โปรแกรมจะต้องมีความครอบคลุมสมบูรณ์ ครอบคลุม การดูแลผู้ป่วยและสุขภาพของบุคลากร | โปรแกรมถูกชี้แจงด้วยแผนซึ่งระบุประเด็นการติดเชื้อที่มีความสำคัญทาง ระบาดวิทยาต่อองค์กร | โปรแกรมและแผนมีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กร ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ บริการ และ ผู้ป่วย | โปรแกรมดังกล่าวหมายถึงรวมถึงระบบที่จะป้องกันการติดเชื้อและสืบสวนการระบาดของโรคติดเชื้อ และกำกับดูแล สำหรับการปรับปรุงการใช้ยาปฏิชีวนะ (antimicrobials) อย่างปลอดภัย | การประเมินความเสี่ยงเป็นระยะและการ กำหนดเป้าหมายในการลดความเสี่ยงซึ่งนำการทำงานของโปรแกรม (ดูที่ AOP.5.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.5

- 1. มีโปรแกรมและแผนซึ่งครอบคลุมเพื่อลดการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) ในผู้ป่วย
- 2. มีโปรแกรมและแผนซึ่งครอบคลุมเพื่อลดการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) ในบุคลากรสุขภาพ (ดูที่ SQE.8.2)
- 3. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อรวมถึงกิจกรรมเฝ้าระวังอัตราการติดเชื้อที่เกิดเป็นประจำ (endemic) อย่างเป็นโปรแกรมและในเชิงรุก
- 4. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อรวมถึงโปรแกรมสืบสวนเมื่อมีการระบาดของโรคติดเชื้อ
- 5. มีการกำหนดเป้าหมายของการลดความเสี่ยง วัตถุประสงค์ที่วัดได้ และมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอ

มาตรฐาน PCI.5.1

โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อครอบคลุมทุกพื้นที่ใช้สอยสำหรับผู้ป่วย บุคลากร และผู้มาเยือน

เจตนาของ PCI.5.1

การติดเชื้อสามารถเข้าสู่องค์กรผ่านผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร อาสาสมัคร ผู้มาเยือน และบุคคลอื่นๆ เช่น ผู้แทนการ ขาย | ดังนั้น ทุกพื้นที่ในองค์กรซึ่งบุคคลเหล่านี้เข้าไปใช้จะต้องรวมอยู่ในโปรแกรมเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการติด เชื้อ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.5.1

- 1. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อครอบคลุมทุกพื้นที่ขององค์กรที่ใช้สำหรับดูแลผู้ป่วย
- 2. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อครอบคลุมทุกพื้นที่ขององค์กรที่ใช้โดยบุคลากร
- 3. โปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อครอบคลุมทุกพื้นที่ขององค์กรที่ใช้โดยผู้มาเยือน

มาตรฐาน PCI.6

องค์กรกำหนดจุดเน้นของโปรแกรมป้องกันและลดการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) โดยอิงความเสี่ยง (risk-based approach)

มาตรฐาน PCI.6.1

องค์กรติดตามความเสี่ยง อัตราและแนวโน้มของการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) เพื่อลดความเสี่ยงของการติด เชื้อเหล่านั้น

เจตนาของ PCI.6 และ PCI.6.1

แต่ละองค์กรต้องกำหนดการติดเชื้อที่มีความสำคัญทางระบาดวิทยา ตำแหน่งที่ติดเชื้อ อุปกรณ์หัตถการ และการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นจุดเน้นของความพยายามในการป้องกันและลดความเสี่ยงและอุบัติการณ์ของการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) | วิธีการที่อิงความเสี่ยง (risk-based approach) ช่วยให้องค์กรบ่งชี้การปฏิบัติและการติดเชื้อที่ควรเป็นจุดมุ่งเน้นของโปรแกรม | วิธีการที่อิงความเสี่ยงใช้การเฝ้าระวังเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งจะชี้้นำการประเมินความเสี่ยง

องค์กรเก็บและประเมินข้อมูลการติดเชื้อและตำแหน่งการติดเชื้อที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้:

- a) ทางเดินหายใจ เช่น หัตถการและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการใส่ท่อช่วยหายใจ การใช้เครื่องช่วยหายใจ การเจาะคอ และอื่นๆ
- b) ทางเดินปัสสาวะ เช่น การทำหัตถการที่มีการใส่เครื่องมือหรืออุปกรณ์เข้าสู่ร่างกายและเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการใส่สายสวนปัสสาวะ ระบบระบายปัสสาวะ การดูแล และอื่นๆ
- c) อุปกรณ์ที่สอดใส่เข้าหลอดเลือด เช่น การสอดใส่และการดูแลสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง สายให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำส่วนปลาย และอื่นๆ
- d) ตำแหน่งที่ผ่าตัด เช่น การดูแลแผล ประเภทของผ้าปิดแผล วิธีการปราศจากเชื้อที่เกี่ยวข้อง
- e) โรคและเชื้อโรคที่มีความสำคัญทางระบาดวิทยา เช่น เชื้อโรคที่ดื้อยาหลายตัว การติดเชื้อที่รุนแรง
- f) โรคติดเชื้ออุบัติใหม่ และโรคติดเชื้ออุบัติซ้ำจากชุมชน

นอกจากนี้ การนำข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการติดเชื้อมาปฏิบัติ เช่น กลยุทธ์การใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกโปรแกรม การดูแลยาปฏิชีวนะ โปรแกรมเพื่อติดเชื้อเนื่องจากบริการในชุมชนและบริการสุขภาพ (CAI และ HAI) และความคิดริเริ่มที่จะลดการใช้อุปกรณ์การรุกร่างกาย (invasive device) ที่ไม่จำเป็นสามารถลดอัตราการติดเชื้ออย่างมีนัยสำคัญ (ดูที่ GLD.11.2)

กระบวนการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อถูกออกแบบมาเพื่อลดความเสี่ยงของการติดเชื้อในผู้ป่วย เจ้าหน้าที่ และบุคคลอื่นๆ | เพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ องค์กรจะต้องระบุและติดตามความเสี่ยง อัตราและแนวโน้มของการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI) | องค์กรจะใช้ข้อมูลการวัดในการปรับปรุงและกิจกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ และลดอัตราการติดเชื้อบริการสุขภาพ (HAI) ให้อยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด | องค์กรสามารถใช้ข้อมูลการวัดที่ดีที่สุดและข้อมูลโดยการทำความเข้าใจอัตราและแนวโน้มในโรงพยาบาลอื่นที่คล้ายคลึงกัน และให้ข้อมูลไปยังฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อ (ดูที่ QPS.4, ME 4 และ GLD.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.6

- 1. องค์กรกำหนดจุดเน้นของโปรแกรมผ่านการเก็บข้อมูลตามข้อ a) ถึง f) ในหัวข้อเจตนา
- 2. มีการประเมิน/วิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากข้อ a) ถึง f) เพื่อระบุลำดับความสำคัญในการลดอัตราการติดเชื้อ
- 3. มีการนำกลยุทธ์การควบคุมการติดเชื้อไปปฏิบัติเพื่อลดอัตราการติดเชื้อสำหรับการระบุลำดับความสำคัญ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.6.1

- 1. มีการติดตามความเสี่ยง อัตราและแนวโน้มของการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ (HAI)
- 2. มีการออกแบบกระบวนการใหม่ ขึ้นอยู่กับความเสี่ยง อัตราและแนวโน้มของข้อมูลและสารสนเทศ
- 3. องค์กรประเมินความเสี่ยงการควบคุมการติดเชื้ออย่างน้อยปีละครั้ง และดำเนินการที่จะมุ่งเน้น หรือให้ความสนใจอีกครั้งในโปรแกรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ

มาตรฐาน PCI.7

องค์กรระบุหัตถการและกระบวนการที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ และนำกลยุทธ์มาปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ (P)

เจตนาของ PCI.7

องค์กรประเมินและดูแลผู้ป่วยโดยใช้กระบวนการที่เรียบง่ายและซับซ้อนมากมาย แต่กระบวนการมีความสัมพันธ์กับระดับความเสี่ยงของการติดเชื้อต่อผู้ป่วยและบุคลากร | จึงมีความสำคัญที่องค์กรจะวัดและทบทวนกระบวนการเหล่านี้และดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อตามความเหมาะสมด้วยการนำนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ การศึกษา และกิจกรรมอื่นๆ ที่จำเป็น ไปสู่การปฏิบัติ (ดูที่ ACC.6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.7

- 1. องค์กรระบุกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ (ดูที่ MMU.5, ME 1)
- 2. องค์กรนำกลยุทธ์ การศึกษา และกิจกรรมอื่นๆ ที่จำเป็น ที่จะลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อในกระบวนการเหล่านั้นไปสู่การปฏิบัติ
- 3. องค์กรระบุว่าความเสี่ยงใดที่ต้องการนโยบายและระเบียบปฏิบัติ การให้ความรู้แก่บุคลากร การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และกิจกรรมอื่นๆ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ

มาตรฐาน PCI.7.1

องค์กรลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโดยสร้างความมั่นใจในการทำให้เทคโนโลยีทางการแพทย์สะอาดและปราศจากเชื้ออย่างเพียงพอ การบริหารจัดการหน่วยซักฟอกและบริการผ้าที่เหมาะสม

เจตนาของ PCI.7.1

ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อจะลดลงด้วยกระบวนการทำความสะอาด ทำลายเชื้อ และทำให้ปราศจากเชื้อที่ถูกต้อง เช่น การทำความสะอาดและทำลายเชื้อกล้องส่องภายในท่อต่างๆ การทำให้ปราศจากเชื้อในอุปกรณ์ผ่าตัดและเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ใช้ดูแลผู้ป่วยอื่นๆ ทั้งที่ผ่านเข้าไปในร่างกายและไม่ผ่านเข้าร่างกาย | การทำความสะอาด ทำลายเชื้อ และทำให้ปราศจากเชื้อสามารถทำได้ที่หน่วยทำให้ปราศจากเชื้อกลาง หรือในพื้นที่อื่นขององค์กร เช่น คลินิกกล้องส่องในท่อซึ่งมีการกำกับดูแลที่เหมาะสม | การทำความสะอาด ทำลายเชื้อ และทำให้ปราศจากเชื้อใช้มาตรฐานเดียวกันไม่ว่าจะทำที่ใดในองค์กร | การบริหารจัดการหน่วยซักฟอกและบริการผ้าสามารถส่งผลต่อการลดการปนเปื้อนของผ้าสะอาดและลดความเสี่ยงของการติดเชื้อต่อบุคลากรจากผ้าเปื้อน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.7.1

- 1. มีกระบวนการกำกับดูแลที่ระบุหลักการของการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
- 2. มีกระบวนการกำกับดูแลที่ประสานความร่วมมือเพื่อให้มั่นใจว่าการทำความสะอาด การทำลายเชื้อ และการทำให้ปราศจากเชื้อทั่วทั้งองค์กรเป็นไปในลักษณะเดียวกัน
- 3. มีการนำหลักการของการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อไปใช้กับการบริหารจัดการหน่วยซักฟอกและบริการผ้า รวมทั้ง การขนส่ง ความสะอาด และการจัดเก็บ

มาตรฐาน PCI.7.1.1

มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติระบบการควบคุมการสำหรับการจัดการกับอุปกรณ์และวัสดุที่เลยวันหมดอายุ และกำหนดเงื่อนไขสำหรับการนำวัสดุที่ผลิตเพื่อใช้ครั้งเดียวมาใช้ซ้ำเมื่อกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอนุญาต

เจตนาของ PCI.7.1.1

วัสดุการแพทย์ส่วนใหญ่ (สารน้ำ สายสวน วัสดุเย็บ ฯลฯ) มีการระบุวันหมดอายุไว้ | เมื่อพ้นจากวันหมดอายุดังกล่าว ผู้ผลิตจะไม่รับประกันความปราศจากเชื้อ ความปลอดภัย หรือความคงตัวของวัสดุดังกล่าว | วัสดุบางอย่างมีข้อความบ่งชี้ว่าสิ่งที่อยู่ภายในจะปราศจากเชื้อตราบเท่าที่หีบห่ออย่างสมบูรณ์อยู่นั้น | มีนโยบายระบบการควบคุมการสร้าง ความมั่นใจว่ามีการจัดการอย่างเหมาะสมกับอุปกรณ์และวัสดุที่เลยวันหมดอายุ

อุปกรณ์ที่ออกแบบเพื่อใช้ครั้งเดียว (single-use device) บางชิ้นอาจนำมาใช้ซ้ำได้ภายใต้สถานการณ์เฉพาะ | มีความเสี่ยงสองประการในการนำอุปกรณ์ดังกล่าวมาใช้ซ้ำ คือเสี่ยงต่อการติดเชื้อเพิ่มขึ้น และเสี่ยงที่อุปกรณ์ดังกล่าวอาจจะทำหน้าที่ได้ไม่สมบูรณ์หรือไม่เป็นที่ยอมรับหลังจากนำไปทำให้ปราศจากเชื้อซ้ำ | องค์กรมีนโยบายเป็นแนวทางเมื่อมีการนำอุปกรณ์ที่ออกแบบเพื่อใช้ครั้งเดียวมาใช้ซ้ำ | มีนโยบายสอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและมาตรฐานวิชาชีพ ประกอบด้วยการระบุสิ่งต่อไปนี้

- อุปกรณ์และวัสดุที่ห้ามนำมาใช้ซ้ำ
- จำนวนครั้งสูงสุดในการใช้ซ้ำสำหรับอุปกรณ์และวัสดุที่มีการนำมาใช้ซ้ำ
- ลักษณะของการแตกชำรุด ฉีกขาด และอื่นๆ ที่บ่งบอกว่าอุปกรณ์นั้นไม่สามารถนำมาใช้ซ้ำได้
- กระบวนการทำความสะอาดอุปกรณ์ซึ่งเริ่มต้นที่หลังการใช้ และปฏิบัติตามระเบียบวิธีที่ชัดเจน และ
- ระบุผู้ป่วยที่ใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่นำมาใช้ซ้ำ
- กระบวนการสำหรับเก็บ ประเมินความปลอดภัย และใช้ข้อมูลการควบคุมการติดเชื้อที่เกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์และวัสดุที่นำมาใช้ซ้ำ และมีการดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงและปรับปรุงกระบวนการ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.7.1.1

1. มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศ และมาตรฐานวิชาชีพระบบการควบคุมการสำหรับการจัดการกับอุปกรณ์และวัสดุที่เลยวันหมดอายุ (ดูที่ ACC.6)
2. เมื่อมีการนำอุปกรณ์และวัสดุที่ออกแบบเพื่อใช้ครั้งเดียวมาใช้ซ้ำ นโยบายดังกล่าวระบุองค์ประกอบข้อ a) ถึง e) ในหัวข้อเจตนา
3. มีการนำข้อมูลไปใช้เพื่อระบุความเสี่ยงและการดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงและปรับปรุงกระบวนการ

มาตรฐาน PCI.7.2

องค์กรลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อด้วยการจัดการขยะที่เหมาะสม

เจตนาของ PCI.7.2

องค์กรเป็นแหล่งกำเนิดขยะจำนวนไม่น้อยในแต่ละวัน | บ่อยครั้งที่ขยะดังกล่าวเป็น หรือสามารถเป็นขยะติดเชื้อ | ดังนั้น การกำจัดขยะที่เหมาะสมจะช่วยลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อในองค์กรได้ (ดูที่ ACC.6 และ FMS.5.1) | เช่นเดียวกันกับความเหมาะสมในการกำจัดสารคัดหลั่งและวัสดุที่ปนเปื้อนสารคัดหลั่ง การกำจัดเลือดและส่วนประกอบของเลือด และการกำจัดของเสียจากศพและบริเวณที่ชันสูตรศพ (ถ้ามี)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.7.2

- 1. มีการบริหารจัดการการกำจัดขยะติดเชื้อและสารคัดหลั่งเพื่อลดความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อ
- 2. มีการบริหารจัดการการหีบสัมผัสและกำจัดเลือดและส่วนประกอบของเลือดเพื่อลดความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อ
- 3. มีการบริหารจัดการปฏิบัติการของห้องเก็บศพและบริเวณที่ชั้นสุตตรศพเพื่อลดความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อ

มาตรฐาน PCI.7.3

องค์กรมีนโยบายและระเบียบปฏิบัติ ในการกำจัดเข็มและของมีคม ⑤

เจตนาของ PCI.7.3

อันตรายข้อหนึ่งของการบาดเจ็บจากเข็มคือความเป็นไปได้ที่ส่งผ่านเชื้อโรคเข้าไปในกระแสเลือด | การกำจัดเข็มและของมีคมที่ไม่ถูกต้องก่อให้เกิดความท้าทายด้านความปลอดภัยต่อบุคลากรที่สำคัญ | การปฏิบัติงานมีผลต่อความเสี่ยงของการบาดเจ็บและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อการเกิดโรค | การระบุและการดำเนินการตามหลักฐานการปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงของการบาดเจ็บจากของมีคม เพื่อให้แน่ใจว่าการได้รับการบาดเจ็บดังกล่าวมีน้อย | องค์กรจำเป็นต้องให้การศึกษากับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยและการจัดการของของมีคมและเข็ม

การกำจัดของมีคมและเข็มที่เหมาะสมช่วยลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บและสัมผัส | การกำจัดที่เหมาะสมคือการใช้ภาชนะบรรจุที่มีลักษณะปิด ป้องกันการทิ่มทะลุ และป้องกันการรั่วไหลที่ด้านข้างและด้านล่าง | บุคลากรควรจะนำมาใช้จากภาชนะบรรจุได้ง่าย และไม่ควรมเติมจนล้น

เมื่อการกำจัดเข็ม มีดผ่าตัด (scalpels) และของมีคมอื่นๆ ไม่ได้ทำอย่างเหมาะสม สามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพ ต่อประชาชนทั่วไป และผู้ทำงานในการจัดการของเสีย | การกำจัดของภาชนะบรรจุของมีคมไปในทะเล ตัวอย่างเช่น ถ้าภาชนะแตกและเปิดออกสามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงกับประชาชน | โรงพยาบาลจะต้องกำจัดของมีคมและเข็มได้อย่างปลอดภัยหรือการทำสัญญากับหน่วยงานเพื่อให้มั่นใจว่าการกำจัดที่เหมาะสมของภาชนะบรรจุของเสียทางการแพทย์และการที่จะทำเช่นนั้นปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

องค์กรสร้างความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามนโยบายซึ่งชี้แนะทุกขั้นตอนในกระบวนการตั้งแต่ประเภทและการใช้ภาชนะจัดเก็บ การกำจัดภาชนะ และการเฝ้าระวังกระบวนการกำจัด (ดูที่ ACC.6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.7.3

- 1. องค์กรระบุนโยบายเพื่อลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บและติดเชื้อจากการหีบสัมผัสและบริหารจัดการกับของมีคมและเข็ม
- 2. ของมีคมและเข็มถูกจัดเก็บในภาชนะที่จัดไว้เฉพาะ มีลักษณะปิด ป้องกันการทิ่มทะลุ ป้องกันการรั่วไหล และไม่นำมาใช้ซ้ำ
- 3. โรงพยาบาลกำจัดของมีคมและเข็มอย่างปลอดภัย หรือทำสัญญากับแหล่งที่มั่นใจว่าสามารถกำจัดภาชนะบรรจุของมีคมในบริเวณที่จัดไว้สำหรับขยะอันตรายโดยเฉพาะ หรือตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของประเทศ

มาตรฐาน PCI.7.4

องค์กรลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อสำหรับการดำเนินงานด้านบริการอาหาร

เจตนาของ PCI.7.4

การเก็บอาหารและการเตรียมอาหารอย่างไม่ถูกต้องอาจทำให้เกิดการเจ็บป่วย เช่น โรคอาหารเป็นพิษ หรือการติดเชื้อจากอาหาร | ความเจ็บป่วยจากอาหารอาจเป็นอันตรายได้และเป็นอันตรายต่อชีวิตกับผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยอยู่ เป็นโรค หรือได้รับบาดเจ็บ | องค์กรต้องจัดหาผลิตภัณฑ์อาหารและโภชนาการที่ปลอดภัยและถูกต้อง โดยมั่นใจว่าอาหารที่ถูกจัดเก็บและเตรียมที่อุณหภูมิที่ป้องกันความเสี่ยงของการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย

แหล่งที่มาของการติดเชื้อในอาหารอีกอย่างหนึ่งคือการปนเปื้อนโดยเฉพาะอาหารดิบไปจนถึงอาหารปรุงสุก | การปนเปื้อนสามารถเกิดจากการปนเปื้อนที่ มือ เคาน์เตอร์ เชียง หรือผ้าที่ใช้เช็ดเคาน์เตอร์หรือจานให้แห้ง | นอกจากนี้พื้นผิวในการเตรียมอาหาร เครื่องใช้ในครัว เครื่องใช้ไฟฟ้า หม้อและกระทะที่ใช้สำหรับจัดเตรียมอาหาร และภาชนะ และเครื่องใช้สำหรับการให้บริการอาหาร มีความเสี่ยงกับการติดเชื้อถ้าไม่ได้ทำความสะอาดอย่างถูกต้องและถูกสุขอนามัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.7.4

- 1. องค์กรต้องจัดเก็บผลิตภัณฑ์อาหารและโภชนาการตามหลักสุขาภิบาล ใช้แสง อุณหภูมิ แสง ความชื้น การระบายอากาศ และความปลอดภัย ในลักษณะที่จะลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ
- 2. องค์กรเตรียมผลิตภัณฑ์อาหารและโภชนาการ โดยใช้สุขาภิบาลและอุณหภูมิที่เหมาะสม
- 3. มีการวัดสุขอนามัยในครัวเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการปนเปื้อน

มาตรฐาน PCI.7.5

องค์กรลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อในอาคารสถานที่สำหรับการดำเนินงานด้านบริการอาหาร การควบคุมเครื่องกลและวิศวกรรม และในระหว่างการรื้อถอน ก่อสร้าง และปรับปรุง

เจตนาของ PCI.7.5

การควบคุมด้านวิศวกรรม เช่น ระบบหมุนเวียนอากาศความดันบวก (positive ventilation system) ตู้ดูดอากาศ ปราศจากเชื้อในห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าของหน่วยทำความเย็น และเครื่องทำน้ำร้อนในการทำให้จานและอุปกรณ์ในครัวปราศจากเชื้อ เป็นตัวอย่างของบทบาทสำคัญที่มาตรฐานและการควบคุมด้านสิ่งแวดล้อมมีส่วนต่อสุขาภิบาลที่ดีและการลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อในองค์กร

ในการรื้อถอน ก่อสร้าง และปรับปรุงอาคารสถานที่ในองค์กร อาจเป็นความเสี่ยงจากการติดเชื้อที่สำคัญ | การสัมผัสกับฝุ่นและเศษวัสดุก่อสร้าง เสียง การสั่นสะเทือน และอันตรายอื่นๆ สามารถเป็นอันตรายต่อการทำงานของปอดและต่อความปลอดภัยของบุคลากรและผู้มาเยือน | องค์กรใช้เกณฑ์ความเสี่ยงพิจารณาผลกระทบของการปรับปรุงหรือการก่อสร้างต่อความต้องการคุณภาพอากาศ การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ความต้องการสาธารณสุข โภชนาการ เสียง การสั่นสะเทือน และหัตถการฉุกเฉิน (ดูที่ FMS.4, ME 3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.7.5

- 1. มีการควบคุมด้านวิศวกรรมอย่างเหมาะสมเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อในพื้นที่ที่เหมาะสมขององค์กร

- 2. องค์กรใช้เกณฑ์ความเสี่ยงเพื่อประเมินผลกระทบของการปรับปรุงหรือก่อสร้างใหม่ และนำโปรแกรมไปปฏิบัติ เมื่อมีการรื้อถอน ก่อสร้าง หรือปรับปรุงอาคารสถานที่
- 3. มีการประเมินและจัดการความเสี่ยงและผลกระทบจากการรื้อถอน ปรับปรุงหรือก่อสร้างใหม่ ในเรื่องคุณภาพของอากาศและกิจกรรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ

มาตรฐาน PCI.8

องค์กรจัดให้มีมาตรการป้องกันทางกายภาพ (barrier precautions) และวิธีปฏิบัติในการแยกผู้ป่วยเพื่อปกป้องผู้ป่วยผู้มาเยือน และบุคลากรจากโรคติดต่อ รวมถึงปกป้องผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันต่ำมิให้เกิดการติดเชื้อที่พบบ่อยในผู้ป่วยกลุ่มดังกล่าว ⑤

มาตรฐาน PCI.8.1

องค์กรพัฒนาและนำกระบวนการไปใช้ในการจัดการผู้ป่วยที่ติดเชื้อในอากาศอย่างฉับพลันและเมื่อห้องความดันลบไม่สามารถใช้งานได้ ⑤

เจตนาของ PCI.8 และ PCI.8.1

องค์กรจัดทำนโยบายและระเบียบปฏิบัติสำหรับการแยกผู้ป่วยและมาตรการป้องกันทางกายภาพในโรงพยาบาล | มาตรการเหล่านี้กำหนดบนพื้นฐานของวิธีการแพร่กระจายของเชื้อโรค พิจารณาผู้ป่วยแต่ละรายซึ่งอาจจะแพร่เชื้อได้ หรือมีภูมิคุ้มกันต่ำ รวมทั้งการมีผู้ป่วยโรคติดต่อเข้ามาจำนวนมากพร้อมๆ กัน | ขั้นตอนการแยกระบบการปกป้องบุคลากรและผู้มาเยือน สิ่งแวดล้อมของผู้ป่วย (ดูที่ COP.3)

การป้องกันการติดเชื้อที่แพร่กระจายทางอากาศ (airborne precautions) มีความจำเป็นในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคที่สามารถลอยตัวอยู่ในอากาศเป็นเวลานาน | สถานที่ที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วยที่สามารถแพร่เชื้อทางอากาศคือห้องความดันลบ | เมื่อโครงสร้างของอาคารไม่สามารถจัดสร้างห้องความดันลบได้ องค์กรอาจจัดระบบหมุนเวียนอากาศผ่านระบบกรองอนุภาคที่มีประสิทธิภาพสูง (HEPA high-efficiency particulate air) ในอัตราอย่างน้อย 12 air change ต่อชั่วโมง

นโยบายและระเบียบปฏิบัติควรระบุแผนที่จะจัดการกับผู้ป่วยซึ่งมีการติดเชื้อระบบทางเดินหายใจในช่วงเวลาสั้นเมื่อไม่มีห้องความดันลบหรือระบบกรองอนุภาค HEPA รวมทั้งการมีผู้ป่วยโรคติดต่อเข้ามาจำนวนมากพร้อมๆ กัน

ระเบียบปฏิบัติในการควบคุมการติดเชื้อระบบการทำความสะอาดห้องระหว่างที่ผู้ป่วยพักอยู่และหลังจากที่ผู้ป่วยได้รับการจำหน่าย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.8

- 1. มีการแยกผู้ป่วยที่ทราบหรือสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อตามนโยบายขององค์กรและแนวทางที่แนะนำไว้ (ดูที่ ACC.6)
- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุงการแยกผู้ป่วยที่เป็นโรคติดต่อจากผู้ป่วยและบุคลากรซึ่งมีความเสี่ยงสูงเนื่องจากภูมิคุ้มกันต่ำหรือเหตุอื่นๆ
- 3. มีห้องความดันลบพร้อมใช้สำหรับผู้ป่วยติดเชื้อที่ต้องการการแยกเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อทางอากาศและได้รับการเฝ้าติดตามเป็นประจำ อาจใช้ระบบกรองอนุภาค HEPA ที่ได้รับการรับรองเมื่อไม่มีห้องความดันลบ ในอัตราอย่างน้อย 12 air change ต่อชั่วโมง

○ 4. มีการทำความสะอาดห้องติดเชื้อระหว่างที่ผู้ป่วยพักอยู่และหลังจากที่ผู้ป่วยได้รับการจำหน่ายเป็นไปตามระเบียบปฏิบัติในการควบคุมการติดเชื้อ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.8.1

- 1. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุนโยบายการจัดการกับผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อซึ่งแพร่กระจายทางอากาศในช่วงเวลาสั้นเมื่อไม่มีห้องความดันลบ
- 2. นโยบายและระเบียบปฏิบัติระบุนโยบายการจัดการเมื่อมีผู้ป่วยโรคติดต่อมาพร้อมกันคราวละหลายๆ
- 3. บุคลากรได้รับความรู้ในการจัดการดูแลผู้ป่วยติดเชื้อเมื่อมีผู้ป่วยมาพร้อมกันคราวละหลายๆ หรือเมื่อไม่มีห้องความดันลบ

มาตรฐาน PCI.9

มีถุงมือ หน้ากากปิดจมูกและปาก อุปกรณ์ป้องกันดวงตา อุปกรณ์ป้องกันอื่นๆ สบู่ และน้ำยาฆ่าเชื้อพร้อมใช้ และมีการใช้อย่างถูกต้องเมื่อมีข้อบ่งชี้ (P)

เจตนาของ PCI.9

การทำความสะอาดมือเช่นการใช้น้ำยาทำลายเชื้อ เทคนิคการป้องกันเช่นการใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล และน้ำยาฆ่าเชื้อ เป็นเครื่องมือพื้นฐานสำหรับการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อที่เหมาะสม และดังนั้นจำเป็นต้องมีอยู่ในทุกๆ ที่ของการดูแลผู้ป่วยที่จำเป็นต้องใช้ | องค์การระบุนโยบายการณที่จำเป็นต้องใช้หน้ากากปิดจมูกและปาก อุปกรณ์ป้องกันดวงตา เสื้อกาวน์ หรือถุงมือ และจัดอบรมให้มีการใช้อย่างถูกต้อง | มีสบู่ น้ำยาทำลายเชื้อ และผ้าเช็ดมือหรือวิธีอื่นที่ทำให้มือแห้ง จัดไว้ในบริเวณที่จำเป็นต้องมีการล้างมือและทำลายเชื้อ | บุคลากรได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติในการล้างมือ การทำลายเชื้อที่มือ หรือการทำลายเชื้อที่พื้นผิว อย่างถูกต้อง รวมทั้งการใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม (ดูที่ IPSPG.5 และ ACC.6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.9

- 1. องค์การระบุนโยบายการณที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล และมั่นใจว่ามีอยู่ในทุกๆ ที่ของการดูแลผู้ป่วยที่จำเป็นต้องใช้
- 2. อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลถูกใช้อย่างถูกต้องในสถานการณ์เหล่านั้น
- 3. มีการนำวิธีปฏิบัติในการทำลายเชื้อที่พื้นผิวมาใช้ สำหรับพื้นที่และสถานการณ์ในองค์กรที่ระบุว่าเป็นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่กระจายเชื้อ
- 4. มีสบู่ น้ำยาทำลายเชื้อ และผ้าเช็ดมือหรือวิธีอื่นที่ทำให้มือแห้ง จัดไว้ในบริเวณที่จำเป็นต้องมีการล้างมือและทำลายเชื้อ

มาตรฐาน PCI.10

มีการบูรณาการกระบวนการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อเข้ากับโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยผู้ป่วยในภาพรวมขององค์กร ใช้ตัววัดเกี่ยวกับการติดเชื้อที่มีความสำคัญทางระบาดวิทยาสำหรับองค์กร

เจตนาของ PCI.10

องค์กรใช้สารสนเทศจากการเฝ้าวัดมาปรับปรุงกิจกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ และลดอัตราการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพให้อยู่ในระดับต่ำที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ | องค์กรสามารถใช้อ้างอิงและสารสนเทศจากการวัดได้

ที่ดีที่สุดด้วยการทำความเข้าใจอัตราและแนวโน้มดังกล่าวในองค์กรที่มีลักษณะคล้ายกัน และส่งข้อมูลเข้าในฐานข้อมูลเกี่ยวกับการติดเชื้อ | ทุกหน่วยงาน/บริการจะต้องมีส่วนร่วมในความสำคัญในระดับโรงพยาบาลในการวัดและมาตรการที่เลือกสำหรับลำดับความสำคัญในระดับแผนกสำหรับโปรแกรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.10

- 1. กิจกรรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อได้รับการบูรณาการเข้ากับโปรแกรมพัฒนาคุณภาพขององค์กรและความปลอดภัยผู้ป่วยขององค์กร (ดูที่ GLD.4 และ GLD.11)
- 2. ข้อมูลการติดตามจะถูกเก็บรวบรวมและวิเคราะห์สำหรับกิจกรรมการป้องกันและการควบคุมการติดเชื้อ และรวมถึงการติดเชื้อที่มีความสำคัญทางระบาดวิทยา
- 3. ข้อมูลการติดตามจะถูกใช้ในการประเมินและสนับสนุนการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
- 4. ข้อมูลการติดตามถูกบันทึกและรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลและคำแนะนำมีการส่งให้ผู้นำ ไตรมาสละครั้ง

มาตรฐาน PCI.11

องค์กรให้ความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อให้แก่บุคลากร แพทย์ ผู้ป่วย ครอบครัว และผู้ให้บริการด้านสุขภาพอื่นๆ ตามข้อบ่งชี้โดยการมีส่วนร่วมในการดูแล (P)

เจตนาของ PCI.11

องค์กรที่มีโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อที่มีประสิทธิภาพ จะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมแก่บุคลากร เมื่อเริ่มปฏิบัติงานและต่อจากนั้นอย่างสม่ำเสมอ | โปรแกรมให้ความรู้ครอบคลุมบุคลากรวิชาชีพ บุคลากรสนับสนุนทั้งด้านคลินิกและมีใช้คลินิก รวมถึงผู้ป่วยและครอบครัว ผู้แทนการค้า และผู้มาเยือนอื่น | ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติเพื่อป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในองค์กร

การให้รู้งดดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการปฐมนิเทศแก่บุคลากรใหม่ และมีการฟื้นความรู้เป็นระยะ หรืออย่างน้อยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ ที่ชี้แนะโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อขององค์กร | การให้รู้งครอบคลุมข้อค้นพบและแนวโน้มจากกิจกรรมวัดผลด้วย (ดูที่ SQE.7)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ PCI.11

- 1. องค์กรให้รู้งเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อแก่บุคลากรและผู้ประกอบวิชาชีพทุกคน
- 2. องค์กรให้รู้งเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อแก่ผู้ป่วยและครอบครัว
- 3. บุคลากรทุกคนได้รับความรู้เกี่ยวกับนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และวิธีปฏิบัติของโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
- 4. มีการให้รู้งแก่บุคลากรเป็นระยะ เมื่อพบแนวโน้มที่สำคัญจากข้อมูลการติดเชื้อ
- 5. ผลการวิจัยและแนวโน้มจากกิจกรรมการวัดมีการสื่อสารทั่วทั้งโรงพยาบาลและรวมเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเป็นระยะ

⇒ การกำกับดูแลกิจการ การนำ และทิศทางองค์กร Governance Leadership, and Direction (GLD)

♥ GLD.1 – GLD.1.2 | ผู้กำกับดูแลกิจการขององค์กร Governance of the Hospital

GLD ผู้กำกับดูแลกิจการขององค์กร

มาตรฐาน GLD.1

มีการกำหนดโครงสร้างของการกำกับดูแลกิจการและผู้มีอำนาจ ไว้ในกฎหมาย นโยบายและระเบียบปฏิบัติ หรือเอกสารที่คล้ายคลึงกัน (P)

เจตนาของ GLD.1

มีหน่วยงาน (เช่น กระทรวงสาธารณสุข) เจ้าของ หรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับการระบุชัดเจน (เช่น คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ) ทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กร และรับผิดชอบในการจัดบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพให้แก่ชุมชนและประชาชนที่มารับการดูแล | โครงสร้าง หน้าที่และความรับผิดชอบดังกล่าวได้รับการระบุไว้เป็นลายลักษณ์อักษรถึงวิธีการดำเนินงานในเรื่องนี้ | นอกจากนี้ยังมีการระบุถึงวิธีการประเมินผลหน่วยงานหรือคณะผู้กำกับดูแลกิจการ และการประเมินขีดสมรรถนะของผู้บริหารองค์กร เทียบกับเกณฑ์ซึ่งมีความเฉพาะสำหรับองค์กร (organization-specific criteria) | ตัวอย่างเช่น เกณฑ์ที่สามารถเกี่ยวข้องกับหน้าที่และภาระรับผิดชอบที่อธิบายไว้ในเอกสารที่จำเป็นใน ME 2 และการดำเนินการมีประสิทธิภาพอย่างไร และ/หรือ เกณฑ์ในการกำกับดูแลของรัฐ หรือเกณฑ์ในการพัฒนาและนำไปใช้โดยหน่วยงานของรัฐ | มีการนำเสนอโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการและการบริหารองค์กรไว้ในแผนภูมิองค์กร (organization chart) หรือเอกสารอื่นใดที่แสดงถึงสายบังคับบัญชาและภาระรับผิดชอบ (authority and accountability) | โดยระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ที่อยู่ในแผนภูมิองค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.1

- 1. มีการอธิบายโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการขององค์กรไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ระบุผู้รับผิดชอบกำกับดูแลและทำหน้าที่บริหารด้วยตำแหน่งหรือชื่อบุคคล
- 2. มีการอธิบายหน้าที่และภาระรับผิดชอบของผู้กำกับดูแลกิจการไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- 3. เอกสารอธิบายวิธีการประเมินขีดสมรรถนะของผู้กำกับดูแลกิจการและผู้บริหาร
- 4. มีการประเมินขีดสมรรถนะของผู้กำกับดูแลกิจการประจำปี
- 5. มีการอธิบายเวลาและวิธีการกำกับดูแล และการมอบหมายหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรฐาน GLD.1.1

มีการกำหนดหน้าที่และภาระรับผิดชอบ (responsibilities and accountabilities) ของการกำกับดูแลกิจการไว้เป็นลายลักษณ์อักษร (P)

เจตนาของ GLD.1.1

มีการระบุหน้าที่และภาระรับผิดชอบและวิธีดำเนินการของหน่วยงานที่กำกับดูแลไว้เป็นลายลักษณ์อักษร | หน่วยงานที่กำกับดูแลมีหน้าที่ที่จะต้องกระทำให้องค์กรมีการนำที่ชัดเจน การดำเนินกิจการที่มีประสิทธิภาพ และการให้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพ | หน้าที่หลักจะเป็นระดับของการให้ความเห็นชอบในสิ่งต่อไปนี้

• ให้ความเห็นชอบและตรวจสอบเป้าหมายขององค์กรเป็นระยะ และสร้างความมั่นใจว่าประชาชนตระหนักถึงเป้าหมายขององค์กร

- ให้ความเห็นชอบแผนกลยุทธ์และแผนบริหารจัดการต่างๆ ขององค์กร รวมถึงนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อการดำเนินกิจการประจำวันขององค์กร
- ให้ความเห็นชอบต่อการมีส่วนร่วมขององค์กรในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ การวิจัย และกำกับดูแลคุณภาพของโปรแกรมดังกล่าว (ดูที่ GLD.14 และ GLD.15)
- ให้ความเห็นชอบหรือจัดหางบประมาณและทรัพยากรเพื่อการดำเนินกิจการขององค์กรและเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายและแผนกลยุทธ์ขององค์กร และ
- แต่งตั้งหรือให้ความเห็นชอบต่อการแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงหรือผู้อำนวยการและจัดให้มีการประเมินผลประจำปีโดยใช้เกณฑ์และขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.1.1

- 1. ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการสร้างความมั่นใจว่ามีการทบทวนเป้าหมายขององค์กรเป็นระยะ และเผยแพร่เป้าหมายขององค์กรต่อสาธารณะ
- 2. ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการให้ความเห็นชอบแผนกลยุทธ์และแผนบริหารจัดการขององค์กร รวมทั้งนโยบายและระเบียบปฏิบัติเพื่อการดำเนินงาน
- 3. ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการให้ความเห็นชอบทุนและงบประมาณดำเนินงานขององค์กร และจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร (ดูที่ COP.8)
- 4. ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการให้ความเห็นชอบต่อการมีส่วนร่วมขององค์กรเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพและการวิจัย และกำกับดูแลคุณภาพของโปรแกรมดังกล่าว
- 5. ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูง และมีการประเมินผลผู้บริหารระดับสูงอย่างน้อยปีละครั้ง โดยใช้เกณฑ์และขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้

มาตรฐาน GLD.1.2

ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการให้ความเห็นชอบแผนคุณภาพและความปลอดภัยผู้ป่วยขององค์กร รับทราบและตอบสนองรายงานของโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ (P)

เจตนาของ GLD.1.2

โครงสร้างการกำกับดูแลกิจการเห็นชอบหรือจัดให้มีโปรแกรมขององค์กรและนโยบายและจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร | ความรับผิดชอบที่สำคัญคือการดำเนินความรับผิดชอบในลักษณะที่สนับสนุนการปรับปรุงด้านคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย | การลงทุนที่สำคัญในการที่มีคุณภาพจะต้องมีการวางแผน การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอและการตรวจสอบสำหรับความคืบหน้า | ดังนั้น ผู้กำกับดูแลอนุมัติโครงการที่มีคุณภาพเป็นประจำทุกปีและได้รับรายงานที่มีคุณภาพเป็นประจำ | รายงานสามารถเป็นเรื่องทั่วไป หรือมุ่งเน้นให้บริการทางคลินิกโดยเฉพาะ กลุ่มผู้ป่วย หรือบางแง่มุมในการดำเนินงาน | ดังนั้น ในช่วงเวลาที่ทุกแง่มุมของโปรแกรมคุณภาพ รวมทั้งเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์และอุบัติการณ์รุนแรง มีอยู่ในการกำกับดูแลสำหรับข้อมูลและเพื่อใช้ในการอภิปราย | เมื่อผลการอภิปรายในการดำเนินการ เช่น การจัดสรรทรัพยากรเพิ่มเติม การดำเนินการเหล่านั้นจะถูกบันทึกไว้ในวาระการประชุมและมีการนำมาพิจารณาใหม่ในการประชุมครั้งต่อไป

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.1.2

- 1. ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการให้ความเห็นชอบแผนคุณภาพและความปลอดภัยผู้ป่วยขององค์กรเป็นประจำทุกปี

- 2. ผู้มีหน้าที่กำกับดูแลกิจการรับทราบและตอบสนองรายงานของโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยผู้ป่วย รวมทั้งรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์และอุบัติการณ์รุนแรง อย่างน้อยไตรมาสละครั้ง (ดูที่ QPS.4.1, ME 5)
- 3. มีการบันทึกในวาระการประชุมเกี่ยวกับการดำเนินการที่เกิดขึ้นและการติดตามการดำเนินการ

♥ GLD.2 | ความรับผิดชอบของผู้บริหาร Chief Executive(s) Accountabilities

GLD ความรับผิดชอบของผู้บริหาร

มาตรฐาน GLD.2

ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้อำนวยการรับผิดชอบในการดำเนินกิจการขององค์กร การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (P)

เจตนาของ GLD.2

การนำที่มีประสิทธิภาพมีความจำเป็นสำหรับสถานพยาบาลเพื่อให้สามารถดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายขององค์กร | การนำคือสิ่งที่ผู้นำอุทิศให้แก่องค์กรร่วมกันและโดยแต่ละคน และสามารถดำเนินการได้โดยไม่จำกัดจำนวน

ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้อำนวยการมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินกิจการที่เป็นงานประจำวันขององค์กรในภาพรวม | รวมถึงการจัดหาและเก็บสำรองวัสดุที่จำเป็น การบำรุงรักษาอาคารสถานที่ การบริหารการเงิน การบริหารคุณภาพ และหน้าที่รับผิดชอบอื่นๆ | ความรู้และประสบการณ์ของบุคคลดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดในคำบรรยายตำแหน่งงาน |

ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้อำนวยการร่วมมือกับผู้บริหารขององค์กรในการกำหนดเป้าหมายขององค์กร และวางแผนนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และบริการด้านคลินิกที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายนั้น | ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้อำนวยการมีหน้าที่นำนโยบายทั้งหมดที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้กำกับดูแลกิจการไปสู่การปฏิบัติ และสร้างความมั่นใจว่าบุคลากรขององค์กรปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวทั้งหมด

ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้อำนวยการมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องต่อไปนี้ขององค์กร

- การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
- การตอบสนองต่อรายงานของหน่วยงานตรวจสอบและควบคุม และ
- กระบวนการบริหารและควบคุมทรัพยากรมนุษย์ การเงิน และอื่นๆ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.2

- 1. ความรู้และประสบการณ์ของผู้บริหารสูงสุดเป็นไปตามข้อกำหนดในคำบรรยายตำแหน่งงาน
- 2. ผู้บริหารสูงสุดหรือผู้อำนวยการจัดการกับการดำเนินกิจการที่เป็นงานประจำวันขององค์กร รวมถึงหน้าที่รับผิดชอบที่ระบุไว้ในคำบรรยายตำแหน่งงาน
- 3. ผู้บริหารสูงสุดหรือผู้อำนวยการนำเสนอโยบายต่อผู้กำกับดูแลกิจการ
- 4. ผู้บริหารสูงสุดหรือผู้อำนวยการสร้างความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามนโยบายที่ได้รับความเห็นชอบ
- 5. ผู้บริหารสูงสุดหรือผู้อำนวยการสร้างความมั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

○ 6. ผู้บริหารสูงสุดหรือผู้อำนวยการตอบสนองต่อรายงานของหน่วยงานตรวจสอบและควบคุม

♥ GLD.3 – GLD.3.3 | ความรับผิดชอบของผู้นำองค์กร Hospital Leadership Accountabilities

GLD ความรับผิดชอบของผู้นำองค์กร

มาตรฐาน GLD.3

มีการระบุตัวผู้นำขององค์กร ซึ่งร่วมกันทำหน้าที่กำหนดเป้าหมาย จัดทำแผนและนโยบายเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผล

เจตนาของ GLD.3

ผู้นำขององค์กรมีที่มาจากหลายแหล่ง | ผู้กำกับดูแลกิจการแต่งตั้งผู้บริหารสูงสุดหรือผู้อำนวยการ | ผู้บริหารสูงสุดหรือผู้อำนวยการอาจจะแต่งตั้งผู้บริหารอื่นๆ | ผู้นำอาจจะมียุติตำแหน่งที่เป็นทางการ เช่น ผู้อำนวยการฝ่ายแพทย์ หรือผู้อำนวยการฝ่ายพยาบาล อาจเป็นผู้นำของแผนกหรือหน่วยบริการที่เกี่ยวข้องกับคลินิกหรือไม่เกี่ยวกับคลินิก หรือเป็นที่ยอมรับอย่างไม่เป็นทางการด้วยเหตุของความอาวุโส ชื่อเสียง หรือผลงานที่ทำให้องค์กร | เป็นสิ่งสำคัญที่จะรับรู้คุณค่าผู้นำทั้งหมดขององค์กรและนำเข้าร่วมในกระบวนการของการกำหนดเป้าหมายขององค์กร | จากเป้าหมายดังกล่าว ผู้นำทำงานร่วมกันเพื่อจัดทำแผน นโยบาย และการบริการที่จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมาย | เมื่อมีการกำหนดพันธกิจและกรอบนโยบายโดยเจ้าของหรือหน่วยงานนอกองค์กรที่เป็นผู้กำกับดูแลกิจการแล้ว ผู้นำทำงานร่วมกันเพื่อนำเป้าหมายและนโยบายไปปฏิบัติ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.3

- 1. มีการระบุตัวผู้บริหารสูงสุดและผู้นำขององค์กร ตำแหน่งและชื่อ และความรับผิดชอบโดยรวม ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- 2. ผู้นำร่วมกันทำหน้าที่กำหนดเป้าหมายขององค์กร
- 3. ผู้นำร่วมกันทำหน้าที่กำหนดนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามเป้าหมาย
- 4. ผู้นำสร้างความมั่นใจในการปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติ

มาตรฐาน GLD.3.1

ผู้นำระบุและวางแผนสำหรับประเภทบริการทางคลินิกที่จำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยที่องค์กรให้บริการ ②

เจตนาของ GLD.3.1

มีการวางแผนและออกแบบบริการการดูแลผู้ป่วยเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรผู้ป่วย | แผนขององค์กรระบุการดูแลและบริการที่จะจัดขึ้นโดยสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร | ผู้นำของแผนกและงานบริการทางคลินิกต่างๆ ขององค์กรพิจารณาว่าบริการตรวจวินิจฉัย รักษาฟื้นฟูสุขภาพ และบริการอื่นๆ ไต่บ้างที่จำเป็นสำหรับชุมชน | ผู้นำพิจารณาของเขตและความสามารถของบริการต่างๆ ที่องค์กรจะจัดให้โดยตรงหรือโดยอ้อม | เมื่อมีการใช้เป้าหมายขององค์กร ผู้นำวางแผนร่วมกับชุมชน โรงพยาบาลท้องถิ่น และอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการดูแลสุขภาพในชุมชน | บริการที่วางแผนไว้สะท้อนทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร และมุมมองของผู้ป่วยที่องค์กรให้การดูแลสถานพยาบาลกำหนดชุมชนและกลุ่มผู้ป่วยขององค์กร และวางแผนการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับกลุ่มสำคัญเหล่านั้น | การสื่อสารอาจจะเป็นการสื่อสารโดยตรงกับบุคคลหรือผ่านสื่อสารมวลชน และผ่านหน่วยงานในชุมชนหรือองค์กรที่สาม | ประเภทของสารสนเทศที่สื่อสารประกอบด้วย

- สารสนเทศเกี่ยวกับบริการ ชั่วโมงการปฏิบัติงาน และกระบวนการเข้ารับการดูแล และ
- สารสนเทศเกี่ยวกับคุณภาพของบริการ สื่อสารให้แก่สาธารณะและหน่วยงานที่ส่งต่อ (referral sources)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.3.1

- 1. ผู้นำองค์กรกำหนดและวางแผนกับผู้นำแผนก/หน่วยบริการเกี่ยวกับประเภทของการดูแลและการบริการซึ่งจัดโดยองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรและความต้องการของผู้ป่วย (ดูที่ ACC.1, ME 1)
- 2. ผู้นำสื่อสารกับชุมชนที่ให้บริการเพื่อช่วยให้ชุมชนเข้าถึงการดูแล และเข้าถึงสารสนเทศเกี่ยวกับบริการดูแลผู้ป่วยขององค์กร
- 3. ผู้นำให้ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับคุณภาพการบริการกับกลุ่มสำคัญ (ดูที่ QPS.6, ME 4)
- 4. ผู้นำอธิบายและบันทึกการดูแลและบริการที่จัดให้ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรฐาน GLD.3.2

ผู้นำองค์กรมั่นใจว่ามีการสื่อสารที่ได้ผลทั่วทั้งองค์กร (P)

เจตนาของ GLD.3.2

การสื่อสารที่ได้ผลภายในองค์กรเป็นความรับผิดชอบของผู้นำ | ดังนั้น ผู้นำองค์กรต้องเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของการสื่อสาร ภายในและระหว่างกลุ่มวิชาชีพ หน่วยงานตามโครงสร้าง เช่น แผนก ระหว่างกลุ่มวิชาชีพและมีใช้วิชาชีพ ระหว่างวิชาชีพสุขภาพกับผู้บริหาร ระหว่างวิชาชีพสุขภาพกับครอบครัวและกับองค์กรภายนอก เป็นต้น | ผู้นำองค์กรไม่เพียงกำหนดข้อพิจารณาของการสื่อสารที่ได้ผลเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นแบบอย่างในการสื่อสารเป้าหมาย กลยุทธ์ แผน และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ขององค์กร | ผู้นำใส่ใจกับความถูกต้องและความทันกาล (timeliness) ของสารสนเทศในองค์กร

ผู้นำสร้างวัฒนธรรมที่เน้นการประสานงานและการสื่อสารเพื่อประสานและบูรณาการการดูแลผู้ป่วย | ผู้นำพัฒนาวิธีการเพื่อส่งเสริมการสื่อสารระหว่างงานบริการและบุคลากรแต่ละคน ทั้งที่เป็นทางการ (เช่น การตั้งคณะกรรมการทีมงานร่วม) และที่ไม่เป็นทางการ (เช่น จดหมายข่าว โปสเตอร์) | การประสานงานบริการทางคลินิกมาจากความเข้าใจในเป้าหมายและบริการของแต่ละแผนก และความร่วมมือในการจัดทำนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่ใช้ร่วมกัน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.3.2

- 1. ผู้นำสร้างความมั่นใจว่ามีกระบวนการพร้อมปฏิบัติสำหรับการสื่อสารสารสนเทศที่เกี่ยวข้องทั่วทั้งองค์กรในลักษณะที่ทันเวลา
- 2. ผู้นำสร้างความมั่นใจในการสื่อสารที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพในระหว่างแผนก งานบริการ และบุคลากรของสายงานคลินิกและนอกสายงานคลินิก
- 3. ผู้นำสื่อสารวิสัยทัศน์ เป้าหมายขององค์กร นโยบาย และแผนที่เหมาะสมแก่บุคลากรทุกคน

มาตรฐาน GLD.3.3

ผู้นำองค์กรสร้างความมั่นใจว่ามีโปรแกรมที่เป็นแนวทางเดียวกันสำหรับการสรรหา คองไว้ พัฒนาและให้การศึกษา ต่อเนื่องสำหรับบุคลากรทุกคน

เจตนาของ GLD.3.3

ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยขององค์กรมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการมุ่งใจและคงไว้ซึ่งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ | ผู้นำตระหนักว่าการคงไว้ซึ่งบุคลากรก่อให้เกิดประโยชน์ระยะยาวมากกว่าการสรรหาบุคลากร | การคงอยู่ของบุคลากรจะเพิ่มขึ้นเมื่อผู้นำสนับสนุนความก้าวหน้าของบุคลากรผ่านการศึกษาต่อเนื่อง | ดังนั้น ผู้นำร่วมกันวางแผนโปรแกรมและกระบวนการเกี่ยวกับการสรรหา การคงไว้ การพัฒนาและการศึกษาต่อเนื่องในแต่ละกลุ่มของบุคลากรที่เป็นแนวทางเดียวกัน พร้อมทั้งนำไปปฏิบัติ | โปรแกรมสรรหาบุคลากรขององค์กรพิจารณาแนวทางที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ เช่น แนวทางขององค์การอนามัยโลก สภาการพยาบาลสากล (International Council of Nurses) สมาคมแพทย์แห่งโลก (World Medical Association)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.3.3

- 1. มีกระบวนการที่วางแผนไว้สำหรับการสรรหาบุคลากร และนำไปปฏิบัติ
- 2. มีกระบวนการที่วางแผนไว้สำหรับการรักษาบุคลากร และนำไปปฏิบัติ
- 3. มีกระบวนการที่วางแผนไว้สำหรับการพัฒนาบุคลากรและให้การศึกษาต่อเนื่อง และนำไปปฏิบัติ
- 4. การวางแผนเกิดจากความร่วมมือของทุกแผนกและงานบริการในองค์กร

♥ GLD.4 – GLD.5 | การบริหารองค์กรสำหรับคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย Hospital Leadership for Quality and Patient Safety

GLD การบริหารองค์กรสำหรับคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย

มาตรฐาน GLD.4

ผู้นำองค์กรวางแผน พัฒนา และนำโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยไปปฏิบัติ

มาตรฐาน GLD.4.1

ผู้นำองค์กรสื่อสารสารสนเทศการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยไปยังบุคลากร

เจตนาของ GLD.4 และ GLD.4.1

การนำและการวางแผนเป็นสิ่งจำเป็นหากองค์กรจะริเริ่มและคงไว้ซึ่งการพัฒนาและการลดความเสี่ยงต่อผู้ป่วยและบุคลากร | การนำและการวางแผนนี้มาจากคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ ร่วมกับผู้ที่บริหารกิจกรรมด้านคลินิกและด้านบริหารจัดการขององค์กรในงานประจำวัน | ทั้งสองส่วนนี้ร่วมกันทำหน้าที่การนำของแผนกและหน่วยบริการในองค์กร | ผู้นำมีความรับผิดชอบในการก่อให้เกิดความมุ่งมั่นขององค์กรต่อคุณภาพ | ผู้นำจัดทำแผนคุณภาพและความปลอดภัย และเสริมสร้างวัฒนธรรมคุณภาพขององค์กรผ่านวิสัยทัศน์และการสนับสนุนของผู้นำ (คู่มือ QPS.1)

ผู้นำองค์กรเลือกวิธีการที่ใช้ในองค์กร เพื่อวัดผล ประเมิน และปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย | นอกจากนี้ ผู้นำองค์กรกำหนดโปรแกรมที่จะนำไปใช้และจัดการในแต่ละวัน เช่น แผนกคุณภาพ และมั่นใจว่าโปรแกรมมีทรัพยากรที่เพียงพอที่จะมีประสิทธิภาพ

ผู้นำองค์กรนำโครงสร้างและกระบวนการในการตรวจสอบโดยรวมและประสานงานการใช้โปรแกรมทั่วทั้งองค์กร | การกระทำนี้เป็นการประสานงานในการวัดผลระหว่างทุกแผนก/หน่วยบริการและความพยายามในการพัฒนา | การประสานงานทำได้โดยคณะกรรมการจัดการคุณภาพ หรือโครงสร้างอื่น | การประสานงานกระตุ้นให้เกิดวิธีการอย่างมี

ระบบในกิจกรรมการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพ ในขณะที่ลดความพยายามที่ซ้ำซ้อน เช่น การวัดผลอย่างเป็นอิสระของสองแผนกเพื่อวัดกระบวนการหรือผลลัพธ์ที่คล้ายกัน (ดูที่ QPS.2 และ PCI.10, ME 1)

ผู้นาองค์กรรับผิดชอบในการเห็นรายงานคุณภาพอย่างน้อยรายไตรมาส ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อการตรวจสอบและอภิปรายในการกำกับดูแลกิจการ และเพื่อให้เห็นการดำเนินการดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับรายงานโปรแกรมควบคุมคุณภาพ | นอกจากนี้รายงานคุณภาพรายไตรมาส หรืออย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกๆ หกเดือน รายงานคุณภาพในการกำกับดูแลกิจการ รวมถึง

- จำนวนและชนิดของอุบัติการณ์รุนแรงและสาเหตุที่เกี่ยวข้อง
- ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับการแจ้งให้ทราบถึงเหตุการณ์หรือไม่
- การดำเนินการเพื่อปรับปรุงความปลอดภัยในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ และ
- การปรับปรุงเป็นไปอย่างยั่งยืน

การสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยกับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งจำเป็น | การสื่อสารอย่างสม่ำเสมอกระทำผ่านช่องทางที่ได้ผล เช่น จดหมายข่าว กระดานข่าว (storyboard) การประชุมบุคลากร และกระบวนการด้านทรัพยากรบุคคล | สารสนเทศที่สื่อสารอาจจะเป็นโครงการพัฒนาที่เริ่มใหม่หรือโครงการที่เพิ่งเสร็จสิ้น ความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายความปลอดภัยของผู้ป่วยสากล ผลการวิเคราะห์อุบัติการณ์รุนแรง และเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์อื่นๆ โปรแกรมวิจัยหรือวัดระดับเทียบเคียงล่าสุด และอื่นๆ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.4

- 1. ผู้นาองค์กรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนสำหรับโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย
- 2. ผู้นาองค์กรเลือกวิธีการที่ใช้ในองค์กร เพื่อวัดผล ประเมิน และปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย และให้การศึกษาระบบการปรับปรุงคุณภาพแก่บุคลากร
- 3. ผู้นาองค์กรกำหนดวิธีการที่จะนำไปใช้และจัดการโปรแกรมในแต่ละวัน และมั่นใจว่าโปรแกรมมีเทคโนโลยีและทรัพยากรอื่นที่มีประสิทธิภาพ
- 4. ผู้นาระบบการประสานงานระหว่างองค์ประกอบทั้งหมดของกิจกรรมการวัดและควบคุมคุณภาพขององค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.4.1

- 1. ผู้นาองค์กรรายงานโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นรายไตรมาสในการกำกับดูแลกิจการ
- 2. รายงานในการกำกับดูแลกิจการรวมถึง จำนวนและชนิดของอุบัติการณ์รุนแรงและสาเหตุที่เกี่ยวข้อง ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับการแจ้งให้ทราบถึงเหตุการณ์หรือไม่ การดำเนินการเพื่อปรับปรุงความปลอดภัยในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ และการปรับปรุงเป็นไปอย่างยั่งยืน อย่างน้อยหนึ่งครั้งทุกๆ หกเดือน (ดูที่ QPS.7)
- 3. สารสนเทศเกี่ยวกับโปรแกรมการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยได้รับการสื่อสารไปยังบุคลากร รวมถึงความก้าวหน้าในการปฏิบัติตามเป้าหมายความปลอดภัยของผู้ป่วยสากล

มาตรฐาน GLD.5

ผู้นาจัดลำดับความสำคัญสำหรับกระบวนการที่ควรวัดผล และกิจกรรมการพัฒนาและความปลอดภัยของผู้ป่วยที่ควรดำเนินการ และระบุตัวชี้วัดสำคัญเพื่อไปสู่ความสำเร็จ

เจตนาของ GLD.5

เนื่องจากองค์กรส่วนใหญ่มีข้อจำกัดทางด้านทรัพยากร ทำให้ไม่สามารถจัดเก็บข้อมูลเพื่อวัดทุกประเด็นที่ต้องการได้ | ดังนั้น ผู้นำองค์กรจะต้องเลือกลำดับความสำคัญของการวัดผลกระบวนการและการปรับปรุงในระดับองค์กร | ความพยายามในการวัดผลกระบวนการและการปรับปรุงมีผลกระทบต่อกิจกรรมในหลายแผนก/หน่วยบริการ | ผู้นำเน้นการวัดคุณภาพและกิจกรรมการปรับปรุง รวมทั้งการวัดผลและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามเป้าหมายความปลอดภัยของผู้ป่วยสากล | ลำดับความสำคัญอาจมุ่งเน้นไปที่ความสำเร็จของวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ เช่น การกลายเป็นศูนย์ส่งต่อผู้ป่วยโรคมะเร็งในระดับภูมิภาค | ในทำนองเดียวกัน ผู้นำอาจจัดลำดับความสำคัญกับโครงการที่เพิ่มประสิทธิภาพลดอัตราการกลับมารักษาซ้ำ ขจัดปัญหาการไหลของผู้ป่วยในแผนกฉุกเฉิน หรือสร้างกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของการให้บริการโดยการทำสัญญาจ้าง | ผู้นำองค์กรพิจารณาการจัดลำดับความสำคัญเป็นระบบเพื่อเผยแพร่ผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางทั่วทั้งองค์กร เช่น การปรับปรุงระบบจัดการยาขององค์กร | กระบวนการจัดลำดับความสำคัญรวมถึง การใช้ข้อมูลที่มีอยู่ ที่ระบบและกระบวนการแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในการนำไปใช้และผลลัพธ์ | ผู้นำมั่นใจว่าการวิจัยทางคลินิกและการศึกษาทางการแพทย์อยู่ในลำดับความสำคัญ ถ้ามี

นอกจากนี้ ผู้นำองค์กรต้องประเมินผลกระทบของการปรับปรุง | ตัวอย่างเช่น การปรับปรุงการวัดประสิทธิภาพของกระบวนการทางคลินิกที่ซับซ้อน และ/หรือการระบุงการลดค่าใช้จ่ายและทรัพยากรเพื่อปรับปรุงกระบวนการ | การวัดผลกระทบของการปรับปรุงทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายในการลงทุนเกี่ยวกับคุณภาพและทรัพยากรมนุษย์การเงิน และผลตอบแทนอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน | ผู้นำองค์กรสนับสนุนการสร้างเครื่องมืออย่างง่ายเพื่อหาจำนวนการใช้ทรัพยากรของกระบวนการเก่าและการประเมินกระบวนการใหม่ | ความเข้าใจของทั้งผลกระทบของการปรับปรุงเกี่ยวกับผลของผู้ป่วย และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการจัดตั้งลำดับความสำคัญที่ชัดเจนในอนาคต ทั้งระดับองค์กรและระดับแผนก/หน่วยบริการ | เมื่อข้อมูลรวมกันในระดับองค์กร ผู้นำองค์กรสามารถเข้าใจวิธีการจัดสรรทรัพยากรที่มีคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยได้ดีขึ้น (ดูที่ QPS.2, QPS.4.1, PCI.6, PCI.6.1 และ GLD.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.5

- 1. ผู้นำองค์กรใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในการจัดลำดับความสำคัญโดยรวม สำหรับกิจกรรมการวัดผลและพัฒนาในระดับองค์กร และพิจารณาการพัฒนาระบบที่อาจเกิดขึ้น
- 2. ผู้นำองค์กรมั่นใจว่า การวิจัยทางคลินิกและการศึกษาทางการแพทย์อยู่ในลำดับความสำคัญ ถ้ามี
- 3. ผู้นำองค์กรกำหนดลำดับความสำคัญรวมถึงการนำเป้าหมายความปลอดภัยผู้ป่วยสากลไปสู่การปฏิบัติ
- 4. ผู้นำองค์กรประเมินผลกระทบในระดับองค์กรและการพัฒนาในระดับแผนก/หน่วยบริการสำหรับประสิทธิภาพและการใช้ทรัพยากร (ดูที่ QPS.5)

♥ GLD.6 – GLD.6.2 | การบริหารองค์กรสำหรับสัญญาจ้าง Hospital Leadership for Contracts

GLD การบริหารองค์กรสำหรับสัญญาจ้าง

มาตรฐาน GLD.6

ผู้นำมีภาระรับผิดชอบสำหรับการตรวจสอบ คัดเลือก และติดตามสัญญาจ้างเกี่ยวกับบริการด้านคลินิกหรือด้านบริหารจัดการ ②

เจตนาของ GLD.6

หลายครั้งที่องค์กรพบทางเลือกว่าจะจัดบริการทางคลินิกและการบริหารจัดการเองโดยตรง หรือจัดให้มีบริการดังกล่าวผ่านการส่งต่อ การขอคำปรึกษา การทำสัญญาจ้าง หรือการทำข้อตกลงอื่นๆ | บริการดังกล่าวอาจมีได้ตั้งแต่ บริการรังสีวิทยาและภาพวินิจฉัย ไปจนถึงบริการบัญชีและการเงิน และบริการแม่บ้าน อาหาร หรือผ้า | ผู้นำองค์กรระบุธรรมชาติและขอบเขตบริการที่จัดให้โดยข้อตกลงตามสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร

เมื่อสัญญาเกี่ยวข้องกับบุคลากรที่ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ – เช่น สัญญาสำหรับพยาบาลหอผู้ป่วยวิกฤติ – สัญญา กำหนดว่าบุคลากรด้านวิชาชีพให้บริการเป็นไปตามข้อกำหนดขององค์กรเช่นเดียวกับบุคลากรที่คล้ายกัน | ตัวอย่างเช่น พยาบาลหอผู้ป่วยวิกฤติปฏิบัติตามข้อกำหนดของ SQE.13, ME 6 | ในทุกกรณี ผู้นำองค์กรรับผิดชอบต่อสัญญาจ้างดังกล่าวหรือข้อตกลงอื่นๆ เพื่อให้มั่นใจว่าการบริการตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยและรวมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการพัฒนาและการจัดการคุณภาพขององค์กร | ผู้นำแผนก/หน่วยบริการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและคัดเลือกสัญญาจ้างเกี่ยวกับบริการด้านคลินิกหรือด้านบริหารจัดการ และรับผิดชอบต่อการตรวจสอบสัญญาเหล่านั้น (ดูที่ ASC.1 และ MOI.6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.6

- 1. ผู้นำมีภาระรับผิดชอบสำหรับการทำงานสัญญาจ้างเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วยและการบริหารจัดการ
- 2. องค์กรจัดทำคำบรรยายธรรมชาติและขอบเขตของบริการที่จัดให้ผ่านสัญญาจ้างเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3. สัญญาจ้างบุคลากรวิชาชีพด้านสุขภาพต้องการการตรวจสอบคุณสมบัติรับรองที่จำเป็น เปรียบเทียบกับการตรวจสอบกระบวนการขององค์กร
- 4. ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการมีภาระรับผิดชอบร่วมกันสำหรับการตรวจสอบ คัดเลือก และติดตามสัญญาจ้างเกี่ยวกับบริการด้านคลินิกหรือด้านบริหารจัดการ (ดูที่ AOP.5.1, ME 5 และ AOP.6.1, ME 5)
- 5. เมื่อมีการปรับสัญญาหรือยุติสัญญา องค์กรยังคงความต่อเนื่องของการบริการผู้ป่วย

มาตรฐาน GLD.6.1

ผู้นำองค์กรมั่นใจว่าสัญญาจ้างและข้อตกลงอื่นๆ ทุกรวมเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยขององค์กร

เจตนาของ GLD.6.1

คุณภาพและความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วยต้องอาศัยการประเมินบริการทั้งหมดที่จัดโดยองค์กรและจัดโดยสัญญาจ้าง | ดังนั้น องค์กรจำเป็นต้องรับ วิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติกับสารสนเทศคุณภาพที่ได้รับจากแหล่งบริการภายนอก | สัญญาจ้างกับแหล่งบริการภายนอกหมายถึงรวมถึงความคาดหวังด้านคุณภาพและความปลอดภัยผู้ป่วย และข้อมูล รวมถึงความถี่และรูปแบบของข้อมูลที่จะต้องส่งให้องค์กร | ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการรับและตอบสนองต่อรายงานคุณภาพจากหน่วยงานคู่สัญญา และทำให้มั่นใจว่ารายงานดังกล่าวถูกรวมเข้าในกระบวนการวัดคุณภาพขององค์กร (ดูที่ AOP.5.10.1 และ ASC.1 และ MOI.6)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.6.1

- 1. สัญญาจ้างทั้งหมดกำหนดข้อมูลคุณภาพที่จะต้องรายงานกับองค์กร ความถี่และเครื่องมือในการรายงาน และวิธีการที่องค์กรตอบสนองเมื่อไม่เป็นไปตามข้อกำหนดหรือความคาดหวัง

- 2. รายงานข้อมูลคุณภาพภายใต้สัญญารวมอยู่ในโปรแกรมการตรวจสอบคุณภาพขององค์กร
- 3. ผู้นำด้านคลินิกและด้านบริหารจัดการที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมกับโปรแกรมพัฒนาคุณภาพในการวิเคราะห์สารสนเทศคุณภาพและความปลอดภัยจากคู่สัญญาภายนอก

มาตรฐาน GLD.6.2

ผู้ให้บริการอิสระซึ่งมิได้เป็นบุคลากรขององค์กรมีหลักฐานคุณสมบัติที่ถูกต้องสำหรับบริการที่จัดให้แก่ผู้ป่วยขององค์กร

Ⓟ

เจตนาของ GLD.6.2

องค์กรอาจทำสัญญาหรือทำข้อตกลงซื้อบริการจากแพทย์ ทันตแพทย์ และผู้ให้บริการอิสระอื่นๆ นอกองค์กร หรือทำข้อตกลงให้มาให้บริการภายในองค์กร | ในบางกรณี บุคคลเหล่านี้อาจอยู่ไกลนอกเขตพื้นที่หรือประเทศขององค์กร | บริการดังกล่าวอาจรวมถึงการแพทย์ทางไกลหรือรังสีวิทยาทางไกล | ถ้าบริการดังกล่าวมีส่วนในการกำหนดทางเลือกในการดูแลหรือกระบวนการดูแลผู้ป่วย ผู้ให้บริการจะต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณสมบัติและการกำหนดสิทธิการดูแลโดยองค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.6.2

- 1. ผู้นำองค์กรกำหนดบริการที่จะจัดให้มีโดยผู้ให้บริการอิสระภายนอกองค์กร
- 2. บริการตรวจวินิจฉัย ให้คำปรึกษา และการรักษาทั้งหมดที่จัดให้โดยผู้ให้บริการอิสระนอกองค์กร เช่น การแพทย์ทางไกล รังสีวิทยาทางไกล และการแปลผลการตรวจวินิจฉัยอื่นๆ เช่น การตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ (ECG) การตรวจคลื่นไฟฟ้าสมอง (EEG) การตรวจคลื่นไฟฟ้ากล้ามเนื้อ (EMG) และอื่นๆ ได้รับการอนุญาตให้สิทธิการให้บริการดังกล่าวจากองค์กร
- 3. ผู้ให้บริการอิสระซึ่งให้บริการดูแลผู้ป่วยในสถานที่ขององค์กรแต่ไม่ได้เป็นบุคลากรหรือแพทย์ประจำองค์กรได้รับการตรวจสอบคุณสมบัติและกำหนดสิทธิการดูแลตามที่กำหนดไว้ใน SQE.9 ถึง SQE.12
- 4. มีการเฝ้าติดตามคุณภาพบริการโดยผู้ให้บริการอิสระนอกองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมพัฒนาคุณภาพขององค์กร

♥ GLD.7 – GLD.7.1 | การบริหารองค์กรสำหรับการจัดทรัพยากร Hospital Leadership for Resource

Decisions

GLD การบริหารองค์กรสำหรับการจัดทรัพยากร

มาตรฐาน GLD.7

ผู้นำองค์กรตัดสินใจเกี่ยวกับการซื้อหรือการใช้ทรัพยากร –บุคคลและด้านเทคนิค –ด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบด้านคุณภาพและความปลอดภัยของการตัดสินใจนั้น

เจตนาของ GLD.7

ผู้นำองค์กรตัดสินใจได้ดีขึ้นเมื่อมีข้อมูลที่เป็นฐานการตัดสินใจ | เช่น เมื่อองค์กรต้องการเปลี่ยนหรือเพิ่มเครื่องให้สารละลายทางหลอดเลือดดำ (Infusion pumps) ข้อมูลความต้องการในการบำรุงรักษา ความต้องการฝึกอบรมบุคลากรหรือการฝึกอบรมใหม่ ข้อมูลเกี่ยวกับความผิดพลาดครั้งก่อนและอุบัติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ป่วย ปัญหาการเตือนภัย และอื่นๆ ที่จะส่งผลต่อการตัดสินใจเพิ่มเติมในคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยมากกว่าที่จะ

คำนึงถึงเรื่องต้นทุนเพียงอย่างเดียว | ในทำนองเดียวกัน เมื่อมีการตัดสินใจเกี่ยวกับการลดจำนวนหรือมอบหมายงานใหม่ให้บุคลากรสายพยาบาล การพิจารณาผลกระทบด้านคุณภาพการดูแลคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย จำเป็นต้องนำมาใช้เพื่อการตัดสินใจ (ดูที่ SQE.6) | ผู้นำองค์กรพัฒนากระบวนการในการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศสำหรับการตัดสินใจซื้อหรือทรัพยากรที่สำคัญ เพื่อให้แน่ใจว่ารวมอยู่ในองค์ประกอบในการตรวจสอบวิเคราะห์สถานะเพื่อคุณภาพและความปลอดภัย

องค์ประกอบหนึ่งของการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรคือการเข้าใจข้อกำหนดหรือคำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือ วัสดุ และยาที่จำเป็นต่อการให้บริการแก่ประชากรผู้ป่วย | ข้อกำหนดหรือคำแนะนำดังกล่าวอาจมาจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรวิชาชีพในระดับประเทศและระดับสากล หรือแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถืออื่นๆ (ดูที่ QPS.3)

เมื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรทำโดยบุคคลที่สาม เช่น กระทรวงสาธารณสุข ผู้นำองค์กรให้ข้อมูลและสารสนเทศกับบุคคลที่สามโดยใช้ประสบการณ์และความต้องการเพื่อระบุทรัพยากรทางเลือกในอนาคตที่ดียิ่งขึ้น

เมื่อองค์กรใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์และ/หรือตัวแทนทางด้านเภสัชที่เป็น “การทดลอง” ในกระบวนการดูแลผู้ป่วย (นั่นคือ เทคโนโลยีทางการแพทย์หรือตัวแทนที่ระบุว่าเป็น “การทดลอง” ทั้งในระดับประเทศหรือระดับสากล มีกระบวนการเพื่อตรวจสอบและอนุมัติการใช้แบบทดลอง | เป็นเรื่องสำคัญที่การอนุมัติดังกล่าวเกิดขึ้นก่อนที่จะใช้ในการดูแลผู้ป่วย | การตัดสินใจเกิดขึ้นเมื่อผู้ป่วยให้ความยินยอม (ดูที่ COP.8 และ SQE.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.7

- 1. ผู้นำองค์กรแสวงหาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อและการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ
- 2. ผู้นำองค์กรใช้ข้อมูลและสารสนเทศถึงผลกระทบต่อคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยสำหรับทางเลือกเทคโนโลยีทางการแพทย์
- 3. ผู้นำองค์กรใช้ข้อมูลและสารสนเทศถึงผลกระทบต่อคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยสำหรับทางเลือกของทรัพยากร
- 4. ผู้นำองค์กรตรวจสอบผลการตัดสินใจและการใช้ข้อมูลเพื่อประเมินและปรับปรุงคุณภาพของการตัดสินใจจัดซื้อและจัดสรรทรัพยากร
- 5. องค์กรใช้ข้อเสนอแนะขององค์กรวิชาชีพและแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถืออื่นๆ เพื่อระบุทรัพยากรที่จำเป็นต้องมีเพื่อให้บริการ

มาตรฐาน GLD.7.1

ผู้นำองค์กรแสวงหาและใช้ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับความปลอดภัยของการจัดการ Supply Chain ของ ยา เทคโนโลยีทางการแพทย์ และวัสดุ เพื่อปกป้องผู้ป่วยและบุคลากรจากการปนเปื้อน สิ่งแปลกปลอม และผลิตภัณฑ์ที่เบี่ยงเบนไป

เจตนาของ GLD.7.1

การจัดการ Supply Chain (เช่น การย้ายอุปกรณ์จากผู้ผลิต ไปยังผู้จำหน่าย และมายังองค์กร ดูที่คำอธิบายศัพท์) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการสร้างความมั่นใจไม่เพียงแต่การจัดหาวัสดุที่จำเป็นอย่างทันเวลา แต่เป็นการป้องกัน ยา เทคโนโลยีทางการแพทย์ และวัสดุ ต่อการปนเปื้อน สิ่งแปลกปลอม หรือจากแหล่งที่เบี่ยงเบนไป เมื่อถึงผู้ป่วยขององค์กร | เอกสารที่รวบรวมปัญหาโดยรวมเริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจชื่อเสียง ความน่าเชื่อถือ และการดำเนินการ

ทางจริยธรรมของแต่ละองค์ประกอบของ supply chain ขององค์กร | ถึงแม้ว่าข้อมูลอาจจะไม่สมบูรณ์และอาจจะยากที่จะปะติดปะต่อ องค์กรสามารถ อย่างน้อยที่สุด ตัดสินใจความเสี่ยงที่มีอยู่ที่สำคัญที่สุดและตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด | การติดตามผลิตภัณฑ์ผ่านบาร์โค้ดและวิธีการอื่นสามารถช่วยให้ผู้บริหารและบุคลากรเข้าใจถึง supply chain และป้องกันการเบี่ยงเบนไป | ถึงแม้ว่าไม่มีมาตรฐานเดียวกันโดยรวมสำหรับ supply chain หรือแม้แต่มาตรฐานในระดับชาติในทุกๆ ประเทศ ผู้บริหารมีความรับผิดชอบที่จะได้รับทราบถึงปัญหาและกลยุทธ์ที่นำไปใช้ในการปกป้องความสมบูรณ์ของ supply chain | เมื่อองค์กรซื้อ เก็บไว้ และกระจายวัสดุโดยผู้มีอำนาจของรัฐ องค์กรเข้าร่วมในโปรแกรมเพื่อการตรวจสอบและรายงานการปนเปื้อนที่น่าสงสัยและวัสดุแปลกปลอม และใช้มาตรการเพื่อป้องกันอันตรายแก่ผู้ป่วยที่อาจเกิดขึ้น | ในขณะที่โรงพยาบาลของรัฐอาจจะไม่ทราบถึงความสมบูรณ์ของผู้ผลิตใน chain ก็ สามารถตระหนักถึงการซื้อและการจัดการโดยหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.7.1

- 1. ผู้นำองค์กรระบุ supply chain ของวัสดุและเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่สำคัญ
- 2. ผู้นำองค์กรประเมินความสมบูรณ์ของผู้จำหน่ายใน chain นั้น
- 3. ผู้นำองค์กรตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากร ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของความเสี่ยงใน supply chain
- 4. ผู้นำองค์กรติดตามวัสดุที่สำคัญเพื่อป้องกันการเบี่ยงเบนหรือการสับเปลี่ยน

♥ **GLD.8** | การจัดการและความรับผิดชอบของบุคลากรทางคลินิก Clinical Staff Organization and Accountabilities

GLD การจัดการและความรับผิดชอบของบุคลากรทางคลินิก

มาตรฐาน GLD.8

ผู้นำด้านการแพทย์ การพยาบาล และผู้นำด้านอื่นๆ ของบริการทางคลินิก วางแผนโครงสร้างองค์กรที่มีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ และนำโครงสร้างดังกล่าวสู่การปฏิบัติ ②

เจตนาของ GLD.8

ผู้นำด้านการแพทย์ การพยาบาล และผู้นำด้านอื่นๆ ของบริการทางคลินิกมีหน้าที่เฉพาะสำหรับผู้ป่วยและองค์กร | ผู้นำแผนก/หน่วยบริการเหล่านี้

- สนับสนุนการสื่อสารที่ีระหว่างผู้ประกอบวิชาชีพ
- ร่วมวางแผนและจัดทำนโยบาย แนวทางปฏิบัติทางคลินิก ระเบียบการที่เกี่ยวข้อง แผนการดูแล และเอกสารอื่นซึ่งขึ้นากาจัดบริการทางคลินิก
- ดูแลให้มีการปฏิบัติตามจริยธรรมของแต่ละวิชาชีพ และ
- กำกับดูแลคุณภาพการดูแลผู้ป่วย

ผู้นำแผนก/หน่วยบริการด้านการแพทย์และการพยาบาลจัดให้มีโครงสร้างบุคลากรวิชาชีพที่เหมาะสม เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว | โครงสร้างองค์กรและกระบวนการที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้ทำหน้าที่เหล่านี้ อาจจะเป็นโครงสร้างของบุคลากรวิชาชีพที่ประกอบด้วยแพทย์ พยาบาล และวิชาชีพอื่นร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว หรือเป็นโครงสร้างของบุคลากรด้านการแพทย์และพยาบาลแยกจากกันก็ได้ | โครงสร้างที่เลือกใช้ อาจจะมีการจัดระบบอย่างชัดเจนด้วยคณะกรรมการ กฎหมาย และกฎระเบียบ หรืออาจจะอยู่ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการ | โดยทั่วไป โครงสร้างที่เลือกจะมีลักษณะดังนี้

- ประกอบด้วยบุคลากรทางคลินิกที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
- สอดคล้องกับลักษณะผู้เป็นเจ้าของ พันธกิจ และโครงสร้างขององค์กร
- เหมาะสมกับความซับซ้อนขององค์กรและจำนวนบุคลากรด้านวิชาชีพ และ
- มีประสิทธิผลในการทำหน้าที่ที่ระบุไว้ (ดูที่ SOE.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.8

- 1. มีโครงสร้างองค์กรที่มีประสิทธิผล ซึ่งผู้นำด้านการแพทย์ การพยาบาล และผู้นำอื่นๆ ใช้เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของตน
- 2. โครงสร้างมีความเหมาะสมกับขนาดและความซับซ้อนขององค์กร
- 3. โครงสร้างและกระบวนการขององค์กรสนับสนุนการสื่อสารระหว่างวิชาชีพ
- 4. โครงสร้างและกระบวนการขององค์กรสนับสนุนการวางแผนและการจัดทำนโยบายทางคลินิก
- 5. โครงสร้างและกระบวนการขององค์กรสนับสนุนการกำกับดูแลจริยธรรมวิชาชีพ
- 6. โครงสร้างและกระบวนการขององค์กรสนับสนุนการกำกับดูแลคุณภาพการบริการด้านคลินิก

♥ GLD.9 – GLD.11.2 | ทิศทางของแผนกและหน่วยบริการในองค์กร Direction of Hospital Departments and Services

GLD ทิศทางของแผนกและหน่วยบริการในองค์กร

มาตรฐาน GLD.9

มีผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมหนึ่งคนหรือมากกว่าทำหน้าที่บริหารแต่ละแผนกหรืองานบริการในองค์กร (P)

เจตนาของ GLD.9

การดูแลทางคลินิก ผลลัพธ์ต่อผู้ป่วย และการบริหารจัดการโดยรวมของสถานพยาบาล จะดีได้ด้วยกิจกรรมทางคลินิกและการบริหารจัดการของแต่ละแผนกหรืองานบริการ | ชีตสมรรถนะที่ดีของแผนกหรืองานบริการต้องอาศัยการนำที่ชัดเจนจากผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม | การนำในแผนกหรืองานบริการขนาดใหญ่อาจจะมีการแยกตามบทบาทย่อย | ในกรณีดังกล่าว มีการกำหนดหน้าที่ของแต่ละบทบาทไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ผู้นำของแต่ละแผนกสื่อสารความต้องการด้านทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นๆ ต่อผู้บริหารระดับสูงขององค์กร | การสื่อสารนี้จะทำให้มั่นใจว่ามีบุคลากร พื้นที่ใช้สอย เครื่องมืออุปกรณ์ และทรัพยากรอื่นๆ พร้อมตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยตลอดเวลา | อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ผู้บริหารแผนกจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรอื่นๆ ความต้องการอาจจะเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ได้รับทรัพยากรทั้งหมด | ดังนั้น ผู้บริหารแผนกต้องมีกระบวนการที่จะตอบสนองต่อการขาดแคลนทรัพยากร เพื่อสร้างความมั่นใจในการดูแลที่ปลอดภัยและมีประสิทธิผลสำหรับผู้ป่วยทุกราย

ผู้บริหารแผนกพิจารณาบริการที่จัดและวางแผนไว้โดยแผนกหรืองานบริการ รวมถึงการศึกษา ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ที่บุคลากรวิชาชีพของแผนกจำเป็นต้องมีเพื่อให้บริการเหล่านั้น | ผู้บริหารแผนกจัดทำเกณฑ์ที่สะท้อนถึงข้อพิจารณาแล้วเลือกบุคลากร | ผู้บริหารแผนกอาจจะทำงานร่วมกับแผนกทรัพยากรมนุษย์หรือแผนกอื่นๆ ในกระบวนการเลือกสรรตามข้อเสนอของผู้บริหารแผนก

ผู้บริหารแผนกสร้างเชื่อมั่นว่าบุคลากรทุกคนในแผนกหรืองานบริการเข้าใจหน้าที่รับผิดชอบของตน และจัดให้มีการ
ปฐมนิเทศและฝึกอบรมแก่บุคลากรใหม่ | การปฐมนิเทศครอบคลุมเป้าหมายขององค์กร เป้าหมายของแผนกหรืองาน
บริการ ขอบเขตการให้บริการ นโยบายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับบริการที่จัด | ตัวอย่างเช่น บุคลากรทุกคนเข้าใจถึง
แนวทางการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อในองค์กร และในแผนกหรืองานบริการของตน | บุคลากรได้รับการฝึกอบรม
อย่างเหมาะสมเมื่อมีการนำนโยบายและระเบียบปฏิบัติใหม่หรือที่มีการทบทวนมาสู่การปฏิบัติ (คู่มือ ACC.3, ME 1;
AOP.5.1; AOP.6.1; AOP.5.11, ME 1; ASC.2; MMU.1; QPS.1; และ PCI.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.9

- 1. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการจัดทำเกณฑ์การศึกษา ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ที่ต้องการสำหรับบุคลากร
วิชาชีพของแผนก (คู่มือ AOP.5.11, ME 1 และ COP.8.1)
- 2. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับพื้นที่ใช้สอย เครื่องมืออุปกรณ์ จำนวนและคุณสมบัติของ
บุคลากร และทรัพยากรพิเศษอื่นๆ ที่จำเป็นในการให้บริการ และมีกระบวนการตอบสนองเมื่อมีการขาดแคลน
ทรัพยากร (คู่มือ AOP.6.2, ME 5; COP.3.2; COP.8; และ SQE.6)
- 3. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการจัดทำเกณฑ์ในการเลือกหรือแนะนำบุคลากรวิชาชีพที่ต้องการสำหรับบุคลากร
วิชาชีพของแผนก
- 4. บริหารแผนกจัดให้มีโปรแกรมปฐมนิเทศและฝึกอบรมหน้าที่ของบุคลากรทุกคนและความรับผิดชอบในแผนก/
หน่วยบริการที่ได้รับมอบหมายแก่บุคลากรของแผนก (คู่มือ AOP.5.3, ME 4; AOP.6.3, ME 4; และ SQE.7)

มาตรฐาน GLD.10

ผู้บริหารของแต่ละแผนกทางคลินิกหรือบริการที่แผนกจะจัดให้เป็นลายลักษณ์อักษร และมีการประสานงานและร่วมกัน
บริการภายในแผนกหรืองานบริการ และระหว่างแผนกหรืองานบริการอื่น (P)

เจตนาของ GLD.10

ผู้บริหารแผนกทางคลินิกขององค์กรร่วมมือกันกำหนดรูปแบบและเนื้อหาของเอกสารวางแผนเฉพาะของแต่ละแผนกที่
เป็นแนวทางเดียวกัน | โดยทั่วไป เอกสารที่แต่ละแผนกทางคลินิกจัดเตรียมจะกำหนดเป้าหมาย รวมทั้งบริการที่มีอยู่ใน
ปัจจุบันและที่วางแผนสำหรับอนาคต | นโยบายและระเบียบปฏิบัติของแผนกสะท้อนเป้าหมายและบริการของแผนก
รวมถึงความรู้ ทักษะ และความพร้อมของบุคลากรที่ต้องมีเพื่อประเมินและตอบสนองความต้องการการดูแลของผู้ป่วย

บริการทางคลินิกที่จัดให้ผู้ป่วยได้รับการประสานความร่วมมือและร่วมกันภายในแต่ละแผนกบริการ เช่น การร่วมกัน
บริการทางการแพทย์และการพยาบาล | เช่นเดียวกัน แต่ละแผนกหรืองานบริการยังประสานความร่วมมือและร่วมกัน
บริการของตนกับแผนกหรืองานบริการอื่น | มีการหลีกเลี่ยงหรือขจัดความซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็นเพื่อประหยัดทรัพยากร
ขององค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.10

- 1. ผู้บริหารแผนกหรือหน่วยบริการเลือกและใช้รูปแบบและเนื้อหาของเอกสารการวางแผนที่เป็นแนวทางเดียวกัน
- 2. เอกสารของแต่ละแผนกหรือหน่วยบริการ ระบุบริการที่แต่ละแผนกหรืองานบริการจัดอยู่ในปัจจุบัน และวางแผน
จะจัดในอนาคต
- 3. นโยบายและระเบียบปฏิบัติของแต่ละแผนกหรือหน่วยบริการชี้แจงการจัดบริการที่ระบุไว้

- 4. นโยบายและระเบียบปฏิบัติของแต่ละแผนกหรืองานบริการระบุความรู้และทักษะของบุคลากรที่จำเป็นเพื่อการประเมินและตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย
- 5. มีการประสานความร่วมมือและรวมกันของบริการภายในแต่ละแผนกหรืองานบริการ

มาตรฐาน GLD.11

ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยโดยการจัดลำดับความสำคัญในระดับองค์กรและทำการติดตามและพัฒนาการดูแลผู้ป่วยเฉพาะแผนก/หน่วยบริการ

เจตนาของ GLD.11

ผู้นำแผนก/หน่วยบริการกำหนดให้บุคลากรเข้าร่วมในกิจกรรมการพัฒนาที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในระดับโรงพยาบาล (ดูที่ GLD.5) และระบุกิจกรรมด้านคลินิกหรือด้านบริหารเฉพาะแผนกหรือหน่วยบริการ | ตัวอย่างเช่น แผนกหรืองานบริการด้านคลินิกมีส่วนร่วมที่จะปรับปรุงการสื่อสารในระดับองค์กรและอาจติดตามและลดการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการภายใน เช่น การสั่งซื้อชุดทดสอบวินิจฉัยสำหรับผู้ป่วยที่มีสถานะเดียวกัน | ในทำนองเดียวกัน แผนกบริหารจัดการอาจเกี่ยวข้องกับโครงการระบบอัตโนมัติเพื่อปรับปรุงการส่งต่อการสื่อสารและอาจติดตามและปรับปรุงความถูกต้องของค่าใช้จ่ายของผู้ป่วย

ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการทางคลินิกพิจารณาถึง ตัววัดใน Joint Commission International Library of Measures ที่ใช้บังคับกับการให้บริการโดยแผนก/หน่วยบริการ

ดังนั้น ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการดำเนินการคัดเลือกและตรวจสอบตัวชี้วัดโดยเฉพาะของแผนกหรือหน่วยบริการดังต่อไปนี้

- ลำดับความสำคัญของตัวชี้วัดและการพัฒนาในระดับองค์กรกำหนดโดยผู้บริหารองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแผนกหรือหน่วยบริการโดยเฉพาะ
- ตัวชี้วัดเกี่ยวข้องกับลำดับความสำคัญโดยเฉพาะของแผนก/หน่วยบริการเพื่อลดการเปลี่ยนแปลง พัฒนาความปลอดภัยของกระบวนการรักษาที่มีความเสี่ยงสูง เพิ่มความพึงพอใจของผู้ป่วย หรือปรับปรุงประสิทธิภาพ

การเลือกตัวชี้วัดขึ้นอยู่กับกิจกรรมและกระบวนการที่ต้องมีการปรับปรุงในแผนกหรือหน่วยบริการ | ควรกำหนดเป้าหมายสำหรับแต่ละตัวชี้วัด | เป็นที่คาดหวังว่าการวัดผลในเบื้องต้นจะไม่บรรลุเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม เมื่อกลยุทธ์สำหรับการพัฒนาได้นำไปปฏิบัติ ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการควรคาดหวังที่จะเห็นการพัฒนาไปสู่เป้าหมาย | เลือกใช้ตัวชี้วัดใหม่นี้ เมื่อบรรลุเป้าหมายและคงไว้อย่างน้อย 4 ช่วงเวลาในการวัด

ผู้บริหารของแผนกหรือหน่วยบริการทางคลินิกมีหน้าที่สร้างความมั่นใจว่ากิจกรรมตัวชี้วัดมีการประเมินผลพนักงาน เช่นเดียวกับกระบวนการดูแล | ดังนั้น ตัวชี้วัดรวมถึงช่วงเวลาและบริการทั้งหมดที่มี | ส่งผลให้ข้อมูลและสารสนเทศมีความสำคัญต่อความพยายามในการพัฒนาและสำคัญต่อโปรแกรมการพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยขององค์กร (ดูที่ QPS.1, ME 3; QPS.2 และ PCI.10, ME 1)

หมายเหตุ: สำหรับบางแผนก เช่น แผนกควบคุมการติดเชื้อ การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก รังสีวิทยา และห้องปฏิบัติการทางคลินิก มีการตรวจสอบคุณภาพอย่างต่อเนื่องหรือโปรแกรมควบคุมที่รวมในลำดับความสำคัญของการวัดและอยู่ในมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับบริการนั้น (ดู AOP.5.9, AOP.6.7, PCI.10 และ FMS.10)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.11

- 1. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการนำมาตรการความปลอดภัยในระดับองค์กรไปปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการบริการของแผนก/หน่วยบริการ รวมถึงบริการที่สำคัญอย่าง
- 2. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการนำมาตรการความปลอดภัยไปปฏิบัติเพื่อลดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนากระบวนการภายในแผนกหรือหน่วยบริการ รวมทั้งตัววัดทางคลินิกที่องค์กรเลือกจากตัววัดใน Joint Commission International Library of Measures
- 3. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการเลือกมาตรการตามความต้องการสำหรับการพัฒนา และเลือกมาตรการใหม่เมื่อมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (ดูที่ QPS.10, ME 2)
- 4. มาตรการการวัดคุณภาพของแผนกและหน่วยบริการและกิจกรรมการพัฒนารวมอยู่ในและสนับสนุนโครงสร้างการประสานงานและการจัดการคุณภาพขององค์กร (ดูที่ QPS.10)

มาตรฐาน GLD.11.1

ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการของหน่วยงานทางคลินิกดำเนินการเลือกมาตรการคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยเฉพาะขอบเขตบริการโดยแผนก/บริการ และเป็นประโยชน์ในการประเมินผลของแพทย์ พยาบาล และผู้ประกอบวิชาชีพอื่นในกระบวนการดูแลทางคลินิก

เจตนาของ GLD.11.1

ผู้บริหารแผนกหรือหน่วยบริการคลินิกมีหน้าที่สร้างความมั่นใจว่ากิจกรรมการวัดผลเพิ่มโอกาสสำหรับการประเมินผลบุคลากรเช่นเดียวกับกระบวนการดูแล | ตัวอย่างเช่น ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการเกี่ยวข้องกับการนัดหมาย การแต่งตั้งสิทธิ การตรวจสอบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และการนัดหมายแพทย์ใหม่ในแผนก/หน่วยบริการ | เพื่อให้มั่นใจว่าผู้บริหารของแผนก/หน่วยบริการมีข้อมูลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนกิจกรรมเหล่านี้รวมถึง การตรวจวัดคุณภาพในช่วงเวลาทั้งหมดของการบริการที่มีโดยแผนก/หน่วยบริการและรวมถึงสิทธิทางคลินิกของแพทย์ทั้งหมด | ผลทางคลินิกในหัวข้อเจตนาของ SQE.11 ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของแพทย์ | ในบางกรณี การชี้วัดจะเชื่อมโยงกับแนวทางปฏิบัติทางคลินิกที่นำมาใช้กับแผนกหรือการบริการ (ดูที่ GLD.11.2) | ถ้าเป็นไปได้ ตัววัดจะนำมาจากตัววัดใน Joint Commission International Library of Measures เพื่ออนุญาตให้ใช้ตัววัดที่เป็นมาตรฐานภายในแผนกหรือหน่วยบริการและเพื่อเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นๆ

ในทำนองเดียวกันข้อมูลมีความจำเป็นที่จะสนับสนุนการประเมินผลของพยาบาลและบุคลากรด้านวิชาชีพอื่นในแผนก | ถึงแม้ว่าบุคลากรเหล่านี้มีคำบรรยายลักษณะงานมากกว่าสิทธิประโยชน์ทางคลินิก ผู้บริหารแผนก/บริการยังคงรับผิดชอบในการประเมินผลการทำงาน | มาตรฐาน SQE.3 อธิบายกระบวนการประเมินผลของบุคคลเหล่านี้ และกิจกรรมการวัดที่ได้อธิบายไว้ในมาตรฐานนี้จะช่วยสนับสนุนวัตถุประสงค์ของกระบวนการประเมินผล | ในหลายกรณีแนวทางปฏิบัติทางคลินิกที่นำไปใช้ในแผนกหรือหน่วยบริการ มีความสัมพันธ์กับแผนการดูแล และระเบียบการที่เกี่ยวข้อง ที่จะให้การสนับสนุนการเก็บรวบรวมข้อมูลชี้วัดสำหรับบุคลากรทางการพยาบาลและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น (ดูที่ QPS.2 และ SQE.10)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.11.1

- 1. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการใช้ตัวชี้วัดให้เกิดประโยชน์ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของแพทย์ในแผนกหรือหน่วยบริการอย่างต่อเนื่อง (ดูที่ SQE.11)

- 2. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการใช้ตัวชี้วัดให้เกิดประโยชน์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายพยาบาล (คู่มือ SQE.14.1, ME 2)
- 3. ผู้บริหารแผนก/หน่วยบริการใช้ตัวชี้วัดให้เกิดประโยชน์ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรวิชาชีพด้านสุขภาพอื่นๆ (คู่มือ SQE.16.1, ME 2)

มาตรฐาน GLD.11.2

มีการนำแนวปฏิบัติทางคลินิก (clinical practice guideline) วิธีทางคลินิก (clinical pathways) และ/หรือระเบียบวิธี (protocol) มาใช้เป็นแนวทางในการดูแลทางคลินิก (P)

เจตนาของ GLD.11.2

เป้าหมายของสถานพยาบาล ประกอบด้วย

- การทำให้กระบวนการดูแลทางคลินิกเป็นมาตรฐาน
- การลดความเสี่ยงในกระบวนการดูแล โดยเฉพาะความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการตัดสินใจที่มีความสำคัญสูง
- การให้การดูแลทางคลินิกในเวลาที่เหมาะสม มีประสิทธิผล ใช้ทรัพยากรที่มีอย่างมีประสิทธิภาพ และ
- การให้การดูแลที่มีคุณภาพสูงโดยใช้การปฏิบัติที่อิงหลักฐานทางวิชาการอย่างคงเส้นคงวา

องค์กรใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อบรรลุเป้าหมายข้างต้นและเป้าหมายอื่นๆ | ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพจัดทำกระบวนการดูแลทางคลินิกและตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลทางคลินิกบนพื้นฐานของหลักฐานทางวิชาการที่ดีที่สุดที่มีอยู่ | แนวปฏิบัติทางคลินิกเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับการทำความเข้าใจและประยุกต์ศาสตร์ที่ดีที่สุดกับการวินิจฉัยโรคหรือสภาวะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง (คู่มือ PCI.6.1) | องค์กรใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองโดยแหล่งที่มีอำนาจเกี่ยวข้อง เช่น สมาคมหรือสภาวิชาชีพแห่งชาติ หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีอยู่ในรายชื่อที่สามารถอนุมัติแนวปฏิบัติได้ | ถ้าแนวทางปฏิบัติทางคลินิกทำโดยองค์กร ควรถูกส่งไปยังแหล่งที่มีสิทธิรับรองได้

บ่อยครั้ง การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของแนวทางปฏิบัติทางคลินิกจะต้องมีวิธีการดูแลทางคลินิก (clinical care pathway) และระเบียบวิธีทางคลินิก (clinical protocol) เพื่อนำไปปรับใช้หรือพัฒนา | วิธีการดูแลทางคลินิก และระเบียบวิธีทางคลินิก เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในความพยายามที่จะสร้างความมั่นใจในการบูรณาการและประสานการดูแลและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวปฏิบัติทางคลินิก (clinical practice guideline) วิธีการดูแลทางคลินิก (clinical care pathway) และระเบียบวิธีทางคลินิก (clinical protocol) ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ป่วยและพันธกิจขององค์กร

- a) ได้รับการเลือกจากแนวทางที่ปรารถนาที่ประยุกต์ได้กับบริการและผู้ป่วยขององค์กร (แนวทางระดับชาติที่มีการบังคับใช้ถูกรวมเข้าไว้ในกระบวนการนี้ ถ้ามี)
- b) ได้รับการประเมินว่าสอดคล้องกับกลุ่มประชากรผู้ป่วยที่ระบุไว้
- c) ได้รับการดัดแปลงตามความจำเป็นให้เข้ากับเทคโนโลยี ยา และทรัพยากรอื่นๆ ขององค์กร หรือบรรทัดฐานทางวิชาชีพซึ่งเป็นที่ยอมรับของประเทศ
- d) ได้รับการประเมินว่ามีหลักฐานทางวิชาการรองรับ
- e) ได้รับการอนุมัติหรือดัดแปลงโดยองค์กรอย่างเป็นทางการ

- f) ได้รับการนำไปปฏิบัติและวัดผลดูความสม่ำเสมอและประสิทธิผลของการใช้
- g) ได้รับการสนับสนุนโดยบุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อประยุกต์ใช้แนวทางหรือวิถีทางคลินิก และ
- h) มีการปรับให้ทันสมัยเป็นระยะตามการเปลี่ยนแปลงในหลักฐานทางวิชาการ การประเมินกระบวนการและผลลัพธ์

แนวทางและวิถีการดูแลทางคลินิกจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อหลายแผนก/หน่วยบริการด้านคลินิก ผู้นำองค์กรได้รับการคาดหวังที่จะบรรลุสิ่งต่อไปนี้ในแต่ละปี

- ผู้นำทางคลินิกเลือกเรื่องที่มีความสำคัญสูง (high priority area) อย่างน้อยห้าเรื่อง เช่น การวินิจฉัยโรค เช่น โรคหลอดเลือดสมอง หรือ กระบวนการ เช่น การปลูกถ่ายอวัยวะ หรือ ประชากร เช่น ผู้สูงอายุ หรือ โรค เช่น โรคเบาหวาน และอื่นๆ ซึ่งแนวทางปฏิบัติ วิถีทางคลินิก และระเบียบวิธีจะมีผลกระทบต่อคุณภาพและความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วยและลดความแปรปรวนในผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์
- ดำเนินการตามกระบวนการในข้อ a) ถึง h) สำหรับเรื่องที่มีความสำคัญสูงที่ระบุไว้

ขั้นตอนการคัดเลือกไม่ได้ห้ามให้แต่ละแผนกหรือหน่วยบริการเลือกแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องและวิถีทางคลินิก ที่เพิ่มขึ้น (ดูที่ IP5G.5; COP.8.6; COP.9.3, ME 1; GLD.8 และ SQE.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.11.2

- 1. ในแต่ละปี ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการกำหนดเรื่องที่มีความสำคัญสูงที่จะมุ่งใช้แนวทางปฏิบัติ อย่างน้อยห้าเรื่อง
- 2. ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการปฏิบัติตามกระบวนการที่ระบุไว้ใน a) ถึง h) ในหัวข้อเจตนา ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิก มาใช้
- 3. ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการนำแนวปฏิบัติทางคลินิก วิถีทางคลินิก หรือระเบียบวิธีทางคลินิก สำหรับเรื่องที่มีความสำคัญสูงที่เกี่ยวข้องกับแผนก/หน่วยบริการ มาสู่การปฏิบัติ
- 4. ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการแสดงให้เห็นว่าการใช้แนวทางปฏิบัติทางคลินิก วิถีทางคลินิก และ/หรือระเบียบวิธีทางคลินิกสามารถลดความแปรปรวนในกระบวนการและผลลัพธ์ได้อย่างไร

♥ GLD.12 – GLD.13.1 | จริยธรรมองค์กรและคลินิก Organizational and Clinical Ethics

GLD จริยธรรมองค์กรและคลินิก

มาตรฐาน GLD.12 (แก้คำผิด)

องค์กรจัดทำรอบการบริหารจริยธรรมที่อยู่ในประเด็นการดำเนินงานและธุรกิจ ประกอบด้วย การตลาด การรับผู้ป่วย การโอนย้ายผู้ป่วย และการจำหน่าย รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลความเป็นเจ้าของกิจการ ข้อมูลความขัดแย้งเชิงธุรกิจและวิชาชีพที่อาจเป็นอุปสรรคต่อประโยชน์สูงสุดสำหรับผู้ป่วย (P)

มาตรฐาน GLD.12.1 (แก้คำผิด)

องค์กรจัดทำรอบการบริหารจริยธรรม ที่ส่งเสริมวัฒนธรรมของการปฏิบัติทางจริยธรรมและการตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าผู้ป่วยได้รับการดูแลตามบรรทัดฐานด้านธุรกิจ การเงิน จริยธรรม และกฎหมาย รวมทั้งสร้างความมั่นใจว่ามีการปกป้องผู้ป่วยและสิทธิผู้ป่วย (P)

มาตรฐาน GLD.12.2

กรอบการบริหารจริยธรรมขององค์กรสนับสนุนการตัดสินใจในการดูแลทางคลินิกอย่างมีจริยธรรม

เจตนาของ GLD.12 ถึง GLD.12.2

องค์กรเผชิญกับความท้าทายในการให้บริการดูแลผู้ป่วยด้วยความปลอดภัยและมีคุณภาพสูง | ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางการแพทย์ ข้อจำกัดทางการเงิน และความคาดหวังที่เพิ่มขึ้น ความขัดแย้งและการถกเถียงทางจริยธรรมเป็นที่พบบ่อย | ผู้นำองค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบด้านวิชาชีพและกฎหมายเพื่อสร้างและส่งเสริมสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ค้ำประกันงานภายในกรอบจริยธรรม | กรอบจริยธรรมนี้ประยุกต์ใช้กับกิจกรรมด้านธุรกิจและคลินิกขององค์กร | ผู้นำองค์กรแสดงให้เห็นพฤติกรรมด้านจริยธรรมและพัฒนาแนวทางเพื่อประสิทธิภาพขององค์กรและนำไปปฏิบัติ | การกระทำของผู้นำองค์กรและแนวทางสำหรับพฤติกรรมด้านจริยธรรมจะต้องสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และรายงานด้านมูลค่า นโยบายบุคลากร รายงานประจำปี และเอกสารอื่นๆ

กรอบการบริหารจริยธรรมสนับสนุนผู้ให้บริการดูแลสุขภาพ บุคลากรอื่น และผู้ป่วยและครอบครัว เมื่อเผชิญหน้ากับประเด็นขัดแย้งทางจริยธรรมในการดูแลผู้ป่วย เช่น ความเห็นที่ไม่ตรงกันระหว่างวิชาชีพ และระหว่างผู้ป่วยกับผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพเกี่ยวกับการตัดสินใจในการดูแล | การสนับสนุนดังกล่าวทำได้อย่างง่ายตายและรวมทั้งทรัพยากรด้านจริยธรรมและการฝึกอบรมสำหรับผู้ให้บริการดูแลสุขภาพและบุคลากรอื่นๆ | นอกจากนี้ ผู้นำองค์กรพิจารณาบรรทัดฐานเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและจริยธรรมวิชาชีพของประเทศและสากลในการสร้างกรอบการทำงานนี้

องค์กรดำเนินการภายใต้กรอบการทำงานนี้เพื่อ

- เปิดเผยข้อมูลความเป็นเจ้าของและผู้มีส่วนได้เสีย
- นำเสนอบริการต่อผู้ป่วยอย่างจริงจัง
- ปกป้องความลับของข้อมูลผู้ป่วย
- จัดให้มีนโยบายการรับผู้ป่วย การโอนย้าย และการจำหน่ายที่ชัดเจน
- เรียกเก็บเงินสำหรับบริการอย่างถูกต้อง และ คลี่คลายความขัดแย้งเมื่อแรงจูงใจทางการเงินและการจ่ายเงินอาจจะส่งผลกระทบต่อกรดูแลผู้ป่วย
- ส่งเสริมความโปร่งใสในการรายงานการวัดประสิทธิภาพทางคลินิกและองค์กร
- จัดตั้งกลไกผู้ให้บริการดูแลสุขภาพและบุคลากรอื่นๆ อาจรายงานทางคลินิกผิดพลาด และทำให้ประเด็นด้านจริยธรรมไม่ต้องกลัวการลงโทษ รวมถึงปัญหาพฤติกรรมของบุคลากรที่ก่อความด้านคลินิกและ/หรือการดำเนินงาน
- สนับสนุนสภาพแวดล้อมที่อนุญาตให้สนทนาความกังวลด้านจริยธรรมโดยไม่ต้องกลัวการลงโทษ
- ให้ทางแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลาถ้ามีความขัดแย้งด้านจริยธรรมเกิดขึ้น
- แน่ใจว่าไม่มีการแบ่งแยกในการจ้างงาน (ดูคำศัพท์) และการจัดหาผู้ดูแลผู้ป่วยในเนื้อหาของบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมและกฎระเบียบของประเทศ และ
- ลดความแตกต่างในการเข้าถึงการดูแลด้านสุขภาพและผลลัพธ์ทางคลินิก (ดูที่ COP.1, PFR.1.1 และ GLD.8)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.12

- 1. ผู้นำองค์กรกำหนดกรอบการบริหารจริยธรรมเพื่อปกป้องผู้ป่วยและสิทธิของผู้ป่วย
- 2. กรอบการบริหารจริยธรรมขององค์กรทำให้แน่ใจว่าการดูแลผู้ป่วยอยู่ในบรรทัดฐานด้านธุรกิจ การเงิน จริยธรรม และกฎหมาย

- 3. องค์กรแน่ใจว่าไม่มีการแบ่งแยกในการจ้างงาน และการจัดหาผู้ดูแลผู้ป่วยในเนื้อหาของบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมและกฎระเบียบของประเทศ
- 4. ผู้นำพิจารณาบรรทัดฐานจริยธรรมของประเทศและของสากล ในการจัดทำกรอบจริยธรรมขององค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.12.1

- 1. องค์กรเปิดเผยข้อมูลผู้เป็นเจ้าของและผู้มีส่วนได้เสีย (ดูที่ AOP.5, ME 5 และ AOP.6, ME 5)
- 2. องค์กรนำเสนอบริการต่อผู้ป่วยด้วยความจริงใจ
- 3. องค์กรเรียกเก็บค่าบริการอย่างถูกต้อง และแน่ใจว่าแรงจูงใจทางการเงินและการจ่ายเงินไม่ส่งผลกระทบต่อ การดูแลผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.12.2

- 1. กรอบการบริหารจริยธรรมขององค์กรสร้างกลไกที่ผู้ให้บริการดูแลสุขภาพและบุคลากรอื่นๆ อาจกล่าวถึงความกังวลเกี่ยวกับจริยธรรมโดยไม่ต้องกลัวการลงโทษ
- 2. การสนับสนุนสำหรับภาระความกังวลทางจริยธรรมทำได้ง่ายตายและรวมทั้งทรัพยากรด้านจริยธรรมและการฝึกอบรมสำหรับผู้ให้บริการดูแลสุขภาพและบุคลากรอื่นๆ
- 3. องค์กรจัดหาทางแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลาถ้ามีความขัดแย้งด้านจริยธรรมเกิดขึ้น

มาตรฐาน GLD.13 (ใหม่)

ผู้นำองค์กรสร้างและสนับสนุนโปรแกรมวัฒนธรรมของความปลอดภัยทั่วทั้งองค์กร **Ⓟ**

มาตรฐาน GLD.13.1 (ใหม่)

ผู้นำองค์กรนำวัฒนธรรมของความปลอดภัยไปใช้ ติดตาม และปรับปรุงทั่วทั้งองค์กร

เจตนาของ GLD.13 ถึง GLD.13.1

วัฒนธรรมของความปลอดภัยนิยามได้ดังนี้: “วัฒนธรรมความปลอดภัยของ [องค์กรหนึ่ง] เป็นผลิตภัณฑ์ของแต่ละบุคคลและของกลุ่มเกี่ยวกับ คุณค่า ทศนคติ การรับรู้ ความสามารถ และรูปแบบของพฤติกรรมเป็นตัวกำหนดความ มุ่งมั่น และรูปแบบและความสามารถในการจัดการด้านสุขภาพและความปลอดภัยของ [องค์กร] | [องค์กร] ที่มี วัฒนธรรมความปลอดภัยในเชิงบวกมีลักษณะพิเศษด้วยการสื่อสารที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานไว้วางใจซึ่งกันและกันโดยการรับรู้ ร่วมกันของความสำเร็จและความปลอดภัยและความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของมาตรการป้องกัน

การเจริญเติบโตด้านความปลอดภัยและคุณภาพในสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการทำงานเป็นทีมและเคารพผู้อื่น โดยไม่ คำนึงถึงตำแหน่งในองค์กร | ผู้นำองค์กรแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในวัฒนธรรมความปลอดภัยและกำหนดความ คาดหวังสำหรับผู้ที่ทำงานในองค์กร | พฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมความปลอดภัยหรือข่มขู่ผู้อื่นและส่งผลกระทบ ต่อขวัญกำลังใจหรือการหมุนเวียนของบุคลากรเป็นอันตรายต่อการดูแลผู้ป่วย | คุณสมบัติที่สำคัญของโปรแกรม วัฒนธรรมความปลอดภัย รวมถึง

- การรับรู้ลักษณะที่แท้จริงของกิจกรรมขององค์กรที่มีความเสี่ยงสูงและความมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานอย่างปลอดภัยโดย ต่อเนื่อง
- สภาพแวดล้อมที่บุคคลสามารถรายงานความผิดพลาดหรือเกือบพลาดโดยปราศจากความกลัวการถูกตำหนิหรือการ ลงโทษ

- การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกันผ่านการจัดอันดับและข้อบังคับเพื่อแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยของผู้ป่วย และ
- ความรับผิดชอบของทรัพยากรในองค์กร เช่น เวลาของพนักงาน การศึกษา วิธีที่ปลอดภัยสำหรับรายงานปัญหา และที่คล้ายๆ กัน เพื่อระบุความกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัย

การดูแลด้านสุขภาพดำเนินต่อไปโดยมีวัฒนธรรมของการกล่าวโทษของแต่ละบุคคลซึ่งทำให้ความก้าวหน้าของวัฒนธรรมความปลอดภัยแย่ลง | มีกรณีที่บุคคลที่ไม่ควรจะถูกตำหนิสำหรับข้อผิดพลาด ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการสื่อสารที่แยกระหว่างผู้ป่วยและบุคลากร เมื่อมีความจำเป็นต้องตัดสินใจอย่างรวดเร็ว หรือเมื่อมีข้อบกพร่องจากการออกแบบโดยคนในขั้นตอนการรักษา | อย่างไรก็ตาม ข้อผิดพลาดบางอย่างเป็นผลมาจากพฤติกรรมที่สะเพร่าและต้องการความรับผิดชอบ | ตัวอย่างเช่น พฤติกรรมที่สะเพร่ารวมถึงความล้มเหลวในการทำความสะอาดมือตามแนวทางปฏิบัติ การไม่ขอเวลานอกก่อนผ่าตัด หรือการไม่ทำเครื่องหมายที่ตำแหน่งผ่าตัด | วัฒนธรรมความปลอดภัยรวมถึงการระบุถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับระบบที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัย | ในเวลาเดียวกัน แม้ว่าโรงพยาบาลต้องรับผิดชอบต่อในการกำหนดพฤติกรรมที่สะเพร่าให้เป็นศูนย์ | ความรับผิดชอบแยกระหว่าง ความผิดพลาดที่เกิดจากคน (เช่น ความสับสน) พฤติกรรมที่มีความเสี่ยง (เช่น การใช้ทางลัด) และพฤติกรรมที่สะเพร่า (เช่น ละเลยขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัย)

ผู้นำองค์กรประเมินด้านวัฒนธรรมเป็นประจำโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การสำรวจอย่างเป็นทางการ กลุ่มเป้าหมาย สัมภาษณ์บุคลากร และการวิเคราะห์ข้อมูล | ผู้นำองค์กรส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และกำหนดโครงสร้าง ระเบียบการ และโปรแกรม ที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมเชิงบวก | ผู้นำจะต้องระบุพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของแต่ละบุคคลที่ทำงานในทุกระดับขององค์กร รวมถึงบุคลากรด้านบริหาร คลินิก และธุรการ ผู้ปฏิบัติวิชาชีพที่มีใบอนุญาตอิสระ และสมาชิกที่อยู่ในการปกครอง

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.13

- 1. ผู้นำองค์กรกำหนดและสนับสนุนวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมความรับผิดชอบและความโปร่งใส
- 2. ผู้นำองค์กรพัฒนาและบันทึกจรรยาบรรณและระบุและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่สามารถยอมรับได้
- 3. ผู้นำองค์กรจัดให้มีการศึกษาและให้ข้อมูล (เช่น สิ่งตีพิมพ์และคำแนะนำ) ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความปลอดภัยขององค์กรให้กับบุคลากรที่ทำงานในองค์กร
- 4. ผู้นำองค์กรกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความปลอดภัยภายในองค์กรและการบริหารจัดการ
- 5. ผู้นำองค์กรจัดทรัพยากรเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมความปลอดภัยภายในองค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.13.1

- 1. ผู้นำองค์กรจัดให้มีระบบที่ใช้ง่าย เข้าถึงได้ และเป็นความลับสำหรับการรายงานประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กร
- 2. ผู้นำองค์กรแน่ใจว่ารายงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความปลอดภัยมีการตรวจสอบได้ทันเวลา
- 3. องค์กรระบุประเด็นจากระบบที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยของผู้ให้บริการดูแลสุขภาพ
- 4. ผู้นำองค์กรใช้ตัวชี้วัดประเมินและตรวจสอบวัฒนธรรมความปลอดภัยภายในองค์กรและดำเนินการปรับปรุงจากการระบุตัวชี้วัดและประเมินผล
- 5. ผู้นำองค์กรดำเนินกระบวนการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการลงโทษบุคคลที่รายงานปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมความปลอดภัย

♥ GLD.14 | การศึกษาและการวิจัยในสาขาวิชาชีพด้านสุขภาพและมนุษย์ Health Professional Education

and Human Subjects Research

GLD การศึกษาและการวิจัยในสาขาวิชาชีพด้านสุขภาพและมนุษย์

หมายเหตุ: มาตรฐานนี้ใช้กับองค์กรที่ให้การศึกษาด้านวิชาชีพสุขภาพ แต่ไม่ได้ทำตามถึงเกณฑ์สำหรับศูนย์การศึกษาทางการแพทย์ที่ได้รับการรับรอง

มาตรฐาน GLD.14

การศึกษาด้านวิชาชีพสุขภาพซึ่งจัดให้มีในองค์กร ได้รับการชี้แจงโดยปัจจัยด้านการศึกษาซึ่งถูกกำหนดโดยผู้เป็นเจ้าของโปรแกรมวิชาการและผู้นำองค์กร

เจตนาของ GLD.14

บ่อยครั้งที่สถานพยาบาลเป็นสถานที่ฝึกอบรมด้านคลินิกสำหรับนักศึกษาแพทย์ พยาบาล วิชาชีพด้านบริการสุขภาพ และหลักสูตรฝึกอบรมนักศึกษาอื่นๆ | ตัวอย่างเช่น นักเรียนและผู้ฝึกอบรมทางการแพทย์อาจใช้เวลาบางเดือนเพื่อได้รับประสบการณ์ด้านคลินิกในชุมชนที่จัดสอนในองค์กร หรือโปรแกรมพยาบาลที่จัดในองค์กร | องค์กรเหล่านี้มีบทบาทสำคัญ แต่ไม่ได้รับพิจารณาเป็นศูนย์การศึกษาทางการแพทย์สำหรับวัตถุประสงค์ในมาตรฐานนี้

เมื่อองค์กรมีส่วนร่วมในโปรแกรมฝึกอบรมดังกล่าว องค์กรดำเนินการต่อไปนี้

- จัดให้มีกลไกสำหรับกำกับดูแลโปรแกรมการฝึกอบรม
- ได้รับและยอมรับข้อพิจารณา (parameter) ของเจ้าของโปรแกรมวิชาการ
- มีบันทึกที่สมบูรณ์ของผู้รับการฝึกอบรมในองค์กรทุกคน
- มีเอกสารหลักฐานสถานภาพการลงทะเบียน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (licensure) หรือประกาศนียบัตร (certification) ที่ได้รับ และการจัดระดับทางวิชาการ (academic classification) ของผู้รับการฝึกอบรม
- เข้าใจและจัดให้มีการกำกับดูแลในระดับที่ต้องการสำหรับผู้รับการฝึกอบรมแต่ละประเภทและแต่ละระดับ และ
- นำผู้รับการฝึกอบรมเข้าร่วมในการปฐมนิเทศ โปรแกรมคุณภาพ ความปลอดภัยผู้ป่วย การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ และโปรแกรมอื่นๆ ขององค์กร (ดูที่ GLD.1.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.14

- 1. องค์กรจัดให้มีกลไกกำกับดูแลโปรแกรมฝึกอบรม
- 2. องค์กรได้รับและยอมรับข้อพิจารณาของเจ้าของโปรแกรมวิชาการ
- 3. องค์กรมีเอกสารที่สมบูรณ์ของผู้รับการฝึกอบรมในองค์กรทุกคน
- 4. องค์กรมีเอกสารหลักฐานสถานภาพการลงทะเบียน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือประกาศนียบัตรที่ได้รับ และการจัดระดับทางวิชาการของผู้รับการฝึกอบรม
- 5. องค์กรเข้าใจและจัดให้มีการกำกับดูแลในระดับที่ต้องการสำหรับผู้รับการฝึกอบรมแต่ละประเภทและแต่ละระดับ
- 6. องค์กรนำผู้รับการฝึกอบรมเข้าร่วมกับการปฐมนิเทศ โปรแกรมคุณภาพ ความปลอดภัยผู้ป่วย การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ และโปรแกรมอื่นๆ ขององค์กร

♥ GLD.15 – GLD.19 | การวิจัยในสาขาวิชาเกี่ยวกับมนุษย์ Human Subjects Research

GLD การวิจัยในสาขาวิชาเกี่ยวกับมนุษย์

หมายเหตุ: มาตรฐานนี้ใช้กับองค์กรที่ทำวิจัยในสาขาวิชาเกี่ยวกับมนุษย์ แต่ไม่ได้ทำตามถึงเกณฑ์สำหรับศูนย์การศึกษาทางการแพทย์ที่ได้รับการรับรอง

มาตรฐาน GLD.15

เมื่อองค์กรมีการวิจัยในสาขาวิชาเกี่ยวกับมนุษย์ปฏิบัติตามแนวทางด้านกฎหมาย กฎระเบียบ และผู้นำองค์กร (P)

เจตนาของ GLD.15

การวิจัยในสาขาวิชาเกี่ยวกับมนุษย์ในขนาดใหญ่หรือเล็กเป็นความพยายามที่ซับซ้อนและสำคัญสำหรับองค์กร | ผู้นำองค์กรตระหนักถึงระดับความมุ่งมั่นและการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่ต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมทางวิทยาศาสตร์ในการปกป้องผู้ป่วยจากการวินิจฉัยและรักษา

ความมุ่งมั่นของผู้นำองค์กรต่อการวิจัยในสาขาวิชาเกี่ยวกับมนุษย์ไม่ได้แยกออกจากความมุ่งมั่นในการดูแลผู้ป่วย-ความมุ่งมั่นรวมกันในทุกระดับ | ดังนั้น การพิจารณาด้านจริยธรรม การสื่อสารที่ดี ความรับผิดชอบของผู้นำ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ และทรัพยากรทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงิน เป็นส่วนหนึ่งของความมุ่งมั่นนี้ | ทรัพยากรหนึ่งนี้เป็นหลักประกันที่เพียงพอที่จะชดเชยผู้ป่วยสำหรับเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เนื่องจากระเบียบวิธี (protocol) ในการวิจัย | ผู้นำองค์กรตระหนักถึงหน้าที่ในการปกป้องผู้ป่วยโดยไม่คำนึงถึงผู้ให้การสนับสนุนการวิจัย (ดูที่ GLD.1.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.15

- 1. ผู้นำองค์กรระบุความรับผิดชอบอย่างเป็นทางการสำหรับการคงไว้ซึ่งการพัฒนาและสอดคล้องกับนโยบายและขั้นตอนการวิจัยในสาขาวิชาเกี่ยวกับมนุษย์
- 2. ผู้นำองค์กรรับผิดชอบในการปกป้องผู้ป่วยโดยไม่คำนึงถึงผู้ให้การสนับสนุนการวิจัย
- 3. ผู้นำองค์กรตระหนักและสร้างกลไกในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อกำหนดทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- 4. ผู้นำองค์กรแน่ใจว่ามีหลักประกันที่เพียงพอที่จะชดเชยผู้ป่วยที่มีส่วนร่วมในการวิจัยทางคลินิกสำหรับเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

มาตรฐาน GLD.16

องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบเกี่ยวกับวิธีการเข้าร่วมในการวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก (clinical investigation) หรือการทดลองทางคลินิก (clinical trial) ซึ่งกระทำในมนุษย์ (P)

เจตนาของ GLD.16

องค์กรที่มีการทำวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิก ซึ่งกระทำในมนุษย์ ให้สารสนเทศแก่ผู้ป่วยและครอบครัวถึงวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้นหากมีความจำเป็นต่อการรักษาผู้ป่วย | เมื่อผู้ป่วยได้รับการขอให้เข้าร่วม ผู้ป่วยต้องการสารสนเทศที่จะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ ประกอบด้วย

- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- ความไม่สบายและความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้น
- ทางเลือกอื่นที่อาจช่วยผู้ป่วยได้ และ
- ระเบียบปฏิบัติที่จะต้องทำตาม

ผู้ป่วยได้รับแจ้งว่าตนสามารถปฏิเสธการเข้าร่วมหรือถอนตัวได้ โดยไม่มีผลเสียต่อการเข้ารับบริการจากองค์กร | องค์กร มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติในการให้สารสนเทศนี้แก่ผู้ป่วยและครอบครัว

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.16

- 1. มีการบ่งชี้ผู้ป่วยและครอบครัวที่เหมาะสมและแจ้งให้ทราบถึงวิธีการเข้าร่วมในการวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิก ที่จำเป็นต่อการรักษา
- 2. ผู้ป่วยที่ได้รับการขอให้เข้าร่วม ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
- 3. ผู้ป่วยที่ได้รับการขอให้เข้าร่วม ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความไม่สุขสบายหรือความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้น
- 4. ผู้ป่วยที่ได้รับการขอให้เข้าร่วม ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกอื่นๆ ที่อาจช่วยผู้ป่วยได้
- 5. ผู้ป่วยที่ได้รับการขอให้เข้าร่วม ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตาม
- 6. ผู้ป่วยได้รับความมั่นใจว่าการปฏิเสธหรือถอนตัวจากการมีส่วนร่วมนั้นจะไม่ส่งผลเสียต่อการเข้ารับบริการจากองค์กร

มาตรฐาน GLD.17

องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบถึงวิธีการที่ผู้ป่วยซึ่งสมัครใจเข้าร่วมในงานวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิก จะได้รับการคุ้มครอง

เจตนาของ GLD.17

องค์กรที่มีการทำวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิก ซึ่งกระทำกับมนุษย์ รับผิดชอบต่อความรับผิดชอบที่สำคัญที่สุดคือสุขภาพและสุขภาวะของผู้ป่วย | เพื่อช่วยในการตัดสินใจในการเข้าร่วมการทำวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิก องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยและครอบครัวทราบเกี่ยวกับ

- การวิจัยและบทบาทของผู้ป่วยในการวิจัย
- ชั่งน้ำหนักของประโยชน์และความเสี่ยงสัมพัทธ์ที่มีต่อผู้ป่วย
- สิทธิของผู้ป่วยในการถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการในการวิจัย
- สิทธิของผู้ป่วยในการรักษาความลับและความปลอดภัยของข้อมูล และ
- ขอความยินยอมจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.17

- 1. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยและการชั่งน้ำหนักของประโยชน์และความเสี่ยงสัมพัทธ์ที่มีต่อผู้เข้าร่วมโครงการ
- 2. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการขององค์กรในการถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการ
- 3. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิในการรักษาความลับและความปลอดภัยของข้อมูล (ดูที่ MOI.2)
- 4. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการขององค์กรในการขอความยินยอม

มาตรฐาน GLD.18

การขอการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าวจะต้องกระทำก่อนที่ผู้ป่วยจะเข้าร่วมในการวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก และการทดลองทางคลินิก **Ⓟ**

เจตนาของ GLD.18

มีการให้การยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว เมื่อผู้ป่วยและครอบครัวตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิก | สารสนเทศที่ให้ในช่วงเวลาที่จะตัดสินใจเข้าร่วมนั้นเป็นฐานสำหรับการยินยอมโดยได้รับข้อมูล (ดูที่ PFR.5.1) | มีการบันทึกชื่อผู้ให้ข้อมูลและผู้ขอความยินยอมไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.18

- 1. มีการขอการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว เมื่อผู้ป่วยตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิก
- 2. มีการบันทึกชื่อผู้ให้ข้อมูลและผู้ขอความยินยอมไว้ในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 3. มีบันทึกความยินยอมเข้าร่วมโครงการในเวชระเบียนผู้ป่วย โดยการลงนามหรือลงบันทึกถ้อยคำที่ให้การยินยอม

มาตรฐาน GLD.19

องค์กรมีคณะกรรมการหรือวิธีการอื่นที่จะกำกับดูแลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ทั้งหมดในองค์กร **Ⓟ**

เจตนาของ GLD.19

เมื่อองค์กรมีการวิจัยทางคลินิก การสืบค้นทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิกที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ มีการจัดตั้งคณะกรรมการหรือกลไกอื่นๆ เช่น คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (Institutional Review Board (IRB)) ของเฉพาะองค์กรหรือคณะกรรมการร่วม ที่จะกำกับดูแลกิจกรรมดังกล่าวในองค์กรทั้งหมด | องค์กรจัดทำเจตจำนงของกิจกรรมกำกับดูแล | กิจกรรมกำกับดูแลประกอบด้วยกระบวนการทบทวนเกณฑ์วิจัย กระบวนการชี้แจงหน้าที่ของประโยชน์และความเสี่ยงสัมพัทธ์ต่อผู้เข้าร่วมโครงการ และกระบวนการรักษาความลับและความปลอดภัยของสารสนเทศงานวิจัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ GLD.19

- 1. องค์กรมีคณะกรรมการหรือกลไกอื่นๆ เช่น คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (Institutional Review Board (IRB)) ของเฉพาะองค์กรหรือคณะกรรมการร่วม ทำหน้าที่กำกับดูแลงานวิจัยในองค์กรทั้งหมด
- 2. องค์กรจัดทำเจตจำนงที่ชัดเจนสำหรับกิจกรรมกำกับดูแลงานวิจัย
- 3. กิจกรรมกำกับดูแลงานวิจัย ครอบคลุมกระบวนการเปรียบเทียบประโยชน์และความเสี่ยงสัมพัทธ์ต่อผู้เข้าร่วมโครงการ
- 4. กิจกรรมกำกับดูแลงานวิจัย ครอบคลุมกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความลับและความปลอดภัยของสารสนเทศงานวิจัย

⇒ **การจัดการอาคารสถานที่และความปลอดภัย Facility Management and Safety (FMS)**

♥ **FMS.1 – FMS.3** | **การนำและการวางแผน Leadership and Planning**

FMS การนำและการวางแผน

การนำและการวางแผน (Leadership and Planning)

มาตรฐาน FMS.1

องค์กรปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และข้อกำหนดเกี่ยวกับการตรวจสอบอาคารสถานที่

เจตนาของ FMS.1

กฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และการตรวจสอบโดยผู้มีอำนาจหน้าที่ในพื้นที่ เป็นตัวกำหนดสำคัญว่าอาคารสถานที่ที่จะได้รับการออกแบบ ใช้งาน และบำรุงรักษาอย่างไร | ทุกองค์กรไม่ว่าจะมีขนาดและทรัพยากรเท่าไร จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้ โดยถือเป็นหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร และผู้มาเยือน | ข้อกำหนดดังกล่าวอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับอายุและที่ตั้งของอาคาร และปัจจัยอื่นๆ | ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารและความปลอดภัยด้านอัคคีภัย เช่น ระบบสปริงเกอร์ จะบังคับใช้เฉพาะกับอาคารใหม่เท่านั้น | องค์กรเริ่มด้วยการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

ผู้นำองค์กร ประกอบด้วยผู้กำกับดูแลกิจการและผู้บริหารระดับสูง มีหน้าที่รับผิดชอบต่อไปนี้

- ระบุว่ากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และข้อกำหนดอื่นๆ ฉบับใดบ้างที่ต้องนำมาใช้กับอาคารสถานที่ขององค์กร
- นำข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง หรือข้อกำหนดที่เป็นทางเลือกซึ่งได้รับการอนุมัติ มาสู่การปฏิบัติ
- วางแผนและจัดงบประมาณสำหรับการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนที่จำเป็น ซึ่งบ่งชี้จากข้อมูลการติดตาม หรือเพื่อตอบสนองข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง, และแสดงความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผน (ดูที่ FMS.4.2)

เมื่อองค์กรถูกระบุว่าไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ผู้นำมีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนและดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดในช่วงเวลาที่กำหนดให้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.1

- 1. ผู้นำองค์กรและผู้รับผิดชอบบริหารอาคารสถานที่ ระบุว่ากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และข้อกำหนดอื่นๆ ฉบับใดบ้างที่ต้องนำมาใช้กับอาคารสถานที่ขององค์กร
- 2. ผู้นำดำเนินการตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง หรือข้อกำหนดที่เป็นทางเลือกซึ่งได้รับการอนุมัติ
- 3. ผู้นำสร้างความมั่นใจว่าองค์กรปฏิบัติตามเงื่อนไขของรายงานการตรวจสอบอาคารสถานที่หรือเอกสารที่อ้างอิงจากการตรวจสอบของหน่วยงานในพื้นที่

มาตรฐาน FMS.2

องค์กรจัดทำและคงไว้ซึ่งแผนเป็นลายลักษณ์อักษร อธิบายถึงกระบวนการจัดการความเสี่ยงต่อผู้ป่วย ครอบครัว ผู้มาเยือน และบุคลากร

เจตนาของ FMS.2

การจัดการความเสี่ยงภายในสิ่งแวดล้อมซึ่งผู้ป่วยได้รับการตรวจรักษาและบุคลากรทำงาน ต้องอาศัยการวางแผน | องค์กรจัดทำแผนแม่บทหรือแผนย่อยที่เหมาะสมกับองค์กร ประกอบด้วย:

a) ความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย (safety and security)

ความปลอดภัย – ระดับที่ไม่เกิดอันตรายหรือความเสี่ยงต่อผู้ป่วย บุคลากร หรือผู้มาเยือน จากอาคาร สนาม และเครื่องมือ

การรักษาความปลอดภัย – การป้องกันการสูญหาย ถูกทำลาย ความวุ่นวาย การเข้าถึงหรือการใช้โดยผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่

b) วัตถุอันตราย (hazardous materials) – มีการควบคุมการสัมผัส การจัดเก็บ และการใช้สารกัมมันตรังสีและวัตถุอันตรายอื่นๆ รวมทั้งการกำจัดของเสียอันตรายอย่างปลอดภัย

c) ภาวะฉุกเฉิน (emergencies) – มีการวางแผนตอบสนองต่อโรคระบาด ภัยพิบัติ และภาวะฉุกเฉิน และมีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ

- d) ความปลอดภัยด้านอัคคีภัย (fire safety) – มีการปกป้องทรัพย์สินและผู้พำนักอาศัยจากอัคคีภัยและควันไฟ
- e) เทคโนโลยีทางการแพทย์ (medical technology) – มีการคัดเลือกเทคโนโลยี บำรุงรักษา และใช้งานเทคโนโลยีทางการแพทย์ในลักษณะที่ลดความเสี่ยง
- f) ระบบสาธารณูปโภค (utility systems) – มีการบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า ประปา และสาธารณูปโภคอื่นๆ เพื่อลดความเสี่ยงต่อการล่มของระบบสาธารณูปโภคให้เหลือน้อยที่สุด

แผนดังกล่าวจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรและเป็นปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นสถานการณ์ในสิ่งแวดล้อมขององค์กรในปัจจุบัน หรือเมื่อไม่นานมานี้ | มีกระบวนการทบทวนและปรับปรุงแผนให้เป็นปัจจุบัน | เมื่อองค์กรมีกิจการที่มีได้เป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลอยู่ในอาคารดูแลผู้ป่วยที่จะได้รับการสำรวจ (เช่น ร้านกาแฟหรือร้านของชำที่มีเจ้าของอิสระ) องค์กรจะต้องทำให้มั่นใจว่ากิจการอิสระเหล่านี้ปฏิบัติตามแผนบริหารอาคารและความปลอดภัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.2

- 1. มีแผนที่เป็นลายลักษณ์อักษรระบุถึงขอบเขตของความเสี่ยงในข้อ a) ถึง f) ในหัวข้อเจตนา
- 2. แผนดังกล่าวมีความเป็นปัจจุบันและได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างครบถ้วน
- 3. องค์กรมีกระบวนการทบทวนและปรับปรุงแผนให้ทันสมัยอย่างน้อยเป็นประจำทุกปี
- 4. เมื่อมีกิจการอิสระภายในอาคารสถานที่ดูแลผู้ป่วยที่จะเยี่ยมชมสำรวจ องค์กรทำให้มั่นใจว่ากิจการดังกล่าวปฏิบัติตามแผนการจัดการอาคารสถานที่ทุกด้านที่ระบุในข้อ a) ถึง d) ในหัวข้อเจตนา

มาตรฐาน FMS.3

มีบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมอย่างน้อยหนึ่งคน ทำหน้าที่กำกับดูแลการวางแผนโปรแกรมเพื่อลดและจัดการความเสี่ยงในสิ่งแวดล้อมของการดูแล และนำสู่การปฏิบัติ

เจตนาของ FMS.3

องค์กรทำงานเพื่อให้มีอาคารสถานที่ที่ปลอดภัย ใช้การได้ และเป็นประโยชน์สำหรับผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร และผู้มาเยือน | เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นี้ จะต้องมีจัดการอาคารสถานที่ เครื่องมือและเทคโนโลยีทางการแพทย์ รวมทั้งบุคลากร อย่างมีประสิทธิภาพ | โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารจะต้องพยายาม

- ลดและควบคุมอันตรายและความเสี่ยง
- ป้องกันอุบัติเหตุและการบาดเจ็บ และ
- คงไว้ซึ่งสภาพที่ปลอดภัย

การจัดการที่มีประสิทธิภาพ หมายรวมถึง การวางแผนในลักษณะหลากหลายสาขา การให้ความรู้ และการเฝ้าติดตามในประเด็นต่อไปนี้:

- ผู้นำวางแผนพื้นที่ใช้สอย เครื่องมืออุปกรณ์ และทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนบริการทางคลินิกที่จัดให้ได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
- บุคลากรทุกคนได้รับการศึกษาเกี่ยวกับอาคารสถานที่ วิธีการลดความเสี่ยง วิธีการติดตาม และวิธีการรายงานสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง
- มีการใช้เกณฑ์ชี้วัดสมรรถนะเพื่อประเมินระบบที่สำคัญและระบุการพัฒนาที่จำเป็น

มีการมอบหมายให้มีผู้นำและกำกับดูแลโปรแกรมบริหารความเสี่ยงของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอย่างน้อยหนึ่งคน | ในองค์กรขนาดเล็กอาจจะมอบหมายให้มีผู้ทำหน้าที่นี้หนึ่งคนทำงานบางช่วงเวลา | ในองค์กรขนาดใหญ่ อาจต้องมอบหมายให้วิศวกรหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมพิเศษอื่นๆ มากกว่าหนึ่งคน | ไม่ว่าจะมีการมอบหมายอย่างไร จะต้องมีการจัดการโปรแกรมทุกด้านอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้อง และต่อเนื่อง | การกำกับดูแลโปรแกรมประกอบด้วย

- a) การวางแผนโปรแกรมทุกด้าน เช่น แผนสำหรับการพัฒนา และทำให้ได้ข้อมูลที่มีคุณค่าสำหรับพื้นที่ใช้สอย เทคโนโลยี และทรัพยากร
- b) การดำเนินงานของโปรแกรม
- c) การให้ความรู้บุคลากร
- d) การทดสอบและการติดตามโปรแกรม
- e) การทบทวนและปรับปรุงโปรแกรมเป็นระยะ
- f) รายงานประจำปีต่อผู้กำกับดูแลกิจการเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโปรแกรม และ
- g) การจัดระบบงานและการจัดการที่สอดคล้องและต่อเนื่อง

อาจจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการความเสี่ยงด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมทำหน้าที่กำกับดูแลโปรแกรมและความต่อเนื่องของโปรแกรม ตามความเหมาะสมกับขนาดและความซับซ้อนขององค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.3

- 1. มีการมอบหมายหน้าที่กำกับดูแลและบริหารโปรแกรม ให้แก่บุคคลหนึ่งคนหรือมากกว่า ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมจากประสบการณ์และการฝึกอบรม
- 2. มีการบันทึกหลักฐานการฝึกอบรมและประสบการณ์ของผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 3. ผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลและบริหาร วางแผนโปรแกรมและนำสู่การปฏิบัติตามองค์ประกอบในข้อ a) ถึง g) ในหัวข้อเจตนา

♥ FMS.4 – FMS.4.2 | ความปลอดภัยและสวัสดิภาพ Safety and Security

FMS ความปลอดภัยและสวัสดิภาพ

ความปลอดภัยและสวัสดิภาพ (Safety and Security)

มาตรฐาน FMS.4

องค์กรวางแผนโปรแกรมเพื่อจัดให้มีสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ปลอดภัยและมีสวัสดิภาพ และนำแผนสู่การปฏิบัติตลอดจนตรวจสอบและมีแผนที่จะลดความเสี่ยงที่ปรากฏชัดเจน (P)

มาตรฐาน FMS.4.1

องค์กรวางแผนโปรแกรมเพื่อจัดให้มีอาคารสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับผู้ป่วย ครอบครัว เจ้าหน้าที่ และผู้มาเยือน และนำแผนสู่การปฏิบัติ (P)

มาตรฐาน FMS.4.2

องค์กรวางแผนและจัดงบประมาณสำหรับการปรับปรุงหรือเปลี่ยนทดแทนระบบ อาคาร หรือองค์ประกอบสำคัญ ตามผลการตรวจสอบอาคารสถานที่และเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

เจตนาของ FMS.4 ถึง FMS.4.2

ในหลายๆ ประเทศใช้คำว่า “ความปลอดภัย” และ “สวัสดิภาพ” ในความหมายที่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างกันได้มีการนิยามไว้ | ความปลอดภัย หมายถึง การมั่นใจว่า อาคารสถานที่ ทรัพย์สิน เทคโนโลยีทางการแพทย์ และสารสนเทศ อุปกรณ์ และระบบ ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงทางร่างกายจากอันตรายกับผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร และ ผู้มาเยือน | สวัสดิภาพ ในทางกลับกัน หมายถึง การปกป้องทรัพย์สินขององค์กรและผู้ป่วย ครอบครัว ผู้มาเยือน และบุคลากร จากอันตราย | การป้องกันและการวางแผนมีความจำเป็นต่อการจัดให้มีอาคารสถานที่สำหรับผู้ดูแลผู้ป่วยที่ปลอดภัยและได้ประโยชน์ | องค์กรต้องตระหนักในความเสี่ยงทั้งหมดที่มีอยู่ในอาคารสถานที่ | วัตถุประสงค์คือการป้องกันอุบัติเหตุและการบาดเจ็บ และการคงไว้ซึ่งสภาวะที่ปลอดภัยและมีสวัสดิภาพสำหรับผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร และผู้มาเยือน และลดและควบคุมอันตรายและความเสี่ยง | ประเด็นนี้สำคัญมากในขณะที่มีการก่อสร้างหรือมีการปรับปรุงอาคาร

ส่วนหนึ่งของโปรแกรมความปลอดภัย องค์กรได้พัฒนาและนำแผนประเมินความเสี่ยงที่ครอบคลุมทุกด้านและควบคุมความเสี่ยงไปปฏิบัติ เพื่อระบุพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดการบาดเจ็บเกิดขึ้น | ตัวอย่างเช่น เฟอร์นิเจอร์ที่แตกหักและแหลมคม ซึ่งอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บ ฝัาผนังที่ขาดไม่ได้ปิดอย่างสมบูรณ์ หน้าต่างที่แตกหัก น้ำที่รั่วจากเพดาน และสถานที่ที่ไม่มีทางหนีไฟ | มีการบันทึกการตรวจสอบเป็นระยะ เพื่อช่วยให้องค์กรวางแผนและดำเนินการปรับปรุง รวมทั้งตั้งงบประมาณสำหรับการปรับปรุงหรือก่อสร้างอาคารสถานที่ทดแทนในระยะยาว

การก่อสร้างและการปรับปรุงอาคารก่อให้เกิดความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นกับผู้ป่วย ครอบครัว ผู้มาเยือน และบุคลากรและรวมไปถึงความเสี่ยงเกี่ยวกับการควบคุมการติดเชื้อ การระบายอากาศ การจราจรของคนเดิน ขยะ/วัสดุที่ไม่ได้ใช้ และความเสี่ยงอื่นๆ | ด้วยการใช้ความรู้ความเสี่ยงที่มีอยู่ในอาคารสถานที่ขององค์กร องค์กรสามารถระบุความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น รวมถึงผลกระทบของโครงการก่อสร้างที่องค์กร | การประเมินความเสี่ยงควรทำตลอดทุกช่วงของการก่อสร้าง

นอกจากนี้โปรแกรมความปลอดภัย องค์กรจะต้องมีโปรแกรมสวัสดิภาพ เพื่อให้มั่นใจว่าทุกคนในองค์กรได้รับการปกป้องจากอันตรายทางร่างกายและการสูญเสียหรือทรัพย์สินสูญหาย | บุคลากร ผู้ขายของ และบุคคลอื่นๆ ทุกคนในองค์กร เช่น อาสาสมัครหรือพนักงานที่ทำงานเป็นสัญญาจ้าง จะได้รับการบ่งชี้ และออกบัตรประจำตัว (ชั่วคราวหรือถาวร) หรือการบ่งชี้รูปแบบอื่นๆ | มีการระบุบุคคลอื่น เช่น ครอบครัวหรือผู้มาเยือนในโรงพยาบาล ขึ้นอยู่กับนโยบายองค์กรและกฎระเบียบข้อบังคับ | ในพื้นที่ที่ต้องการสวัสดิภาพของร่างกายและทรัพย์สินสูง เช่น ห้องเด็กอ่อน และห้องผ่าตัด จะมีระบบรักษาความปลอดภัยและเฝ้าติดตาม | นอกจากนี้ อาจจะมีการติดตั้งกล้องบันทึกภาพในพื้นที่เปลี่ยว และพื้นที่ห่างไกล (ดูที่ PFR.1.4, PFR.1.5, AOP.5.3, AOP.6.3, และ FMS.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.4

- 1. องค์กรมีโปรแกรมเพื่อจัดให้มีอาคารสถานที่ที่ปลอดภัย
- 2. องค์กรมีรายงานการตรวจสอบอาคารสถานที่ที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นปัจจุบัน และถูกต้อง
- 3. โปรแกรมครอบคลุมความปลอดภัยและสวัสดิภาพในระหว่างการก่อสร้างหรือการปรับปรุงอาคารสถานที่และนำกลยุทธ์ไปใช้เพื่อลดความเสี่ยง (ดูที่ PCI.7.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.4.1

- 1. องค์กรมีโปรแกรมเพื่อจัดให้มีอาคารสถานที่ที่ปลอดภัยและมีสวัสดิภาพ รวมถึงการเฝ้าติดตามและรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ที่ถูกระบุว่ามีความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพ (ดูที่ AOP.5.3 และ AOP.6.3)

- 2. โปรแกรมสร้างความมั่นใจว่าบุคลากร ผู้มาเยือน และผู้ขายของ ได้รับการบ่งชี้
- 3. ทุกพื้นที่ที่มีความเสี่ยงด้านสวัสดิภาพต่อร่างกายและทรัพย์สินและพื้นที่ที่ถูกจำกัด ได้รับการระบุ บันทึก ฝ้าติดตามและรักษาความปลอดภัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.4.2

1. องค์การวางแผนและจัดงบประมาณเพื่อให้อาคารสถานที่ที่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
2. องค์การวางแผนและจัดงบประมาณสำหรับการปรับปรุงหรือจัดหาทดแทน ระบบ อาคาร หรือองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานต่อเนื่องของอาคารสถานที่ที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ
3. ผู้นำใช้ทรัพยากรที่ครอบคลุมความปลอดภัยและสวัสดิภาพตามแผนที่ได้รับความเห็นชอบ

♥ FMS.5 – FMS.5.1 | วัตถุอันตราย Hazardous Materials

FMS วัตถุอันตราย

วัตถุอันตราย (Hazardous Materials)

มาตรฐาน FMS.5

องค์กรมีแผนสำหรับทำบัญชีรายการ การหยิบสัมผัส (handling) การจัดเก็บ และการใช้วัตถุอันตราย

มาตรฐาน FMS.5.1

องค์กรมีแผนสำหรับการควบคุมและกำจัด วัตถุและของเสียอันตราย

เจตนาของ FMS.5 และ FMS.5.1

องค์กรระบุวัตถุและของเสียอันตราย และควบคุมความปลอดภัยตามแผน และวัตถุและของเสียทั่วอาคารสถานที่ | (ดูที่ PCI.7.2) องค์กรอนามัยโลก (WHO) ได้ระบุวัตถุและของเสียอันตรายแต่ละประเภทดังนี้

- ของเสียติดเชื้อ
- ของเสียที่เป็นกายวิภาค (anatomical waste) และของเสียทางการแพทย์ (pathological waste)
- ของเสียที่เป็นยาอันตราย
- ของเสียที่เป็นเคมีอันตราย
- ของเสียที่มีส่วนประกอบของโลหะหนัก
- ของเสียที่เป็นถึงบรรจุความดัน
- ของมีคม
- ของเสียที่ติดเชื้อได้สูง
- ของเสียที่เป็นพิษต่อยีน/เซลล์ (genotoxic/cytotoxic waste)
- ของเสียกัมมันตรังสี

องค์กรพิจารณาประเภทวัตถุอันตรายที่ระบุโดยองค์การอนามัยโลกเหล่านี้เมื่อจัดทำบัญชีรายการวัตถุและของเสียอันตราย | โปรแกรมของเสียอันตรายเริ่มจากการค้นหาทุกพื้นที่ที่ทั่วอาคารสถานที่ที่มีวัตถุและของเสียอันตรายตั้งอยู่ | บันทึกการค้นหารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ ชนิด และปริมาณของวัตถุและของเสียอันตรายที่ถูกจัดเก็บไว้ และปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงในสถานที่ การจัดเก็บ ชนิดและปริมาณของของเสีย

แผนเกี่ยวกับวัตถุอันตรายประกอบด้วยกระบวนการสำหรับ

- การจัดทำบัญชีรายการวัตถุและของเสียอันตราย รวมถึง ชื่อวัตถุ ปริมาณ และสถานที่
- การหีบสัมผัส (handling) การจัดเก็บ และการใช้วัตถุอันตราย
- การใช้อุปกรณ์ป้องกันและวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม เมื่อมีการใช้ การหกหรือไหล หรือสัมผัสโดยไม่ตั้งใจ (exposure) กับวัตถุอันตราย
- การติดป้ายวัตถุและของเสียอันตรายอย่างเหมาะสม
- การรายงานและการสอบสวนเมื่อมีการหกหรือไหล การสัมผัสโดยไม่ตั้งใจ หรืออุบัติเหตุอื่น ๆ
- การกำจัดของเสียอันตรายอย่างเหมาะสม
- เอกสารและการบันทึก รวมถึงใบอนุญาต (permit), ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (license) หรือข้อกำหนดจากระเบียบข้อบังคับอื่นๆ

สารสนเทศเกี่ยวกับวิธีการจัดการหรือทำงานกับวัตถุอันตรายอย่างปลอดภัยต้องมีทันทีตลอดเวลาและรวมถึงสารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูลทางกายภาพของวัตถุ (เช่น จุดเดือด จุดที่ระเหยเป็นไอ และคล้ายๆ กัน) ความเป็นพิษ ผลกระทบใน การใช้วัตถุอันตรายที่จะมีผลต่อสุขภาพ ระเบียบการจัดเก็บและการกำจัดที่เหมาะสมหลังการใช้ ชนิดของอุปกรณ์ป้องกันที่ต้องการระหว่างการใช้งาน และวิธีปฏิบัติเมื่อหกหรือไหล การช่วยเหลือเบื้องต้นเมื่อสัมผัสโดยไม่ตั้งใจ | ผู้ผลิตส่วนใหญ่ให้ ข้อมูลนี้ใน ผังข้อมูลความปลอดภัยของวัตถุ (MSDS) (ดูที่ AOP.5.3, AOP.5.6, AOP.6.6, MMU.3, และ MMU.3.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.5

- 1. องค์การระบุวัตถุและของเสียอันตรายถึงชนิด สถานที่ และปริมาณ และจัดทำบัญชีรายการวัตถุดังกล่าวที่มีในองค์กรและเป็นปัจจุบัน
- 2. มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับการหีบสัมผัส (handling) การเก็บรักษา และการใช้วัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย
- 3. มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับอุปกรณ์ป้องกันและวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม เมื่อมีการใช้งาน (ดูที่ AOP.6.3, ME 3)
- 4. มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับการติดป้ายของวัตถุและของเสียอันตราย
- 5. มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับข้อกำหนดเรื่องเอกสารและการบันทึก รวมถึงใบอนุญาต (permit), ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (license) หรือข้อกำหนดจากระเบียบข้อบังคับอื่นๆ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.5.1

- 1. มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับการรายงานและการสอบสวน เมื่อมีการหกหรือไหล การสัมผัสโดยไม่ตั้งใจ (exposure) และอุบัติเหตุอื่นๆ
- 2. มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับอุปกรณ์ป้องกันและวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสม เมื่อมีการใช้งาน การหกหรือไหล หรือการสัมผัสโดยไม่ตั้งใจ
- 3. มีสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้ตลอดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเกี่ยวข้องกับ การจัดการอย่างปลอดภัย วิธีการจัดการเมื่อหกหรือไหล และวิธีการเมื่อสัมผัสโดยไม่ตั้งใจ
- 4. มีการจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับการหีบสัมผัสของเสียในองค์กรที่เหมาะสม และการกำจัดของเสียอันตรายอย่างปลอดภัยและถูกกฎหมาย

♥ FMS.6 | การเตรียมพร้อมรับมือภัย Disaster Preparedness

FMS การเตรียมพร้อมรับมือภัย

การเตรียมพร้อมรับมือภัย (Disaster Preparedness)

มาตรฐาน FMS.6

องค์กรจัดทำและคงไว้ซึ่งโปรแกรมและแผนการบริหารในภาวะฉุกเฉิน เพื่อตอบสนองเหตุฉุกเฉิน โรคระบาด ภัยธรรมชาติหรืออุบัติภัยอื่นๆ ที่มีโอกาสเกิดในชุมชน

เจตนาของ FMS.6

ภาวะฉุกเฉิน โรคระบาด และอุบัติภัย ในชุมชน อาจเกี่ยวข้องกับองค์กรโดยตรง เช่น พื้นที่ดูแลผู้ป่วยเสียหายจากแผ่นดินไหว หรือใช้หวิดใหญ่ซึ่งทำให้บุคลากรไม่สามารถมาทำงานได้ | โปรแกรมสำหรับบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินเริ่มจากการระบุภัยซึ่งเกิดขึ้นบ่อยและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ขององค์กร | ตัวอย่างเช่น พื้นที่ที่ใกล้ทะเลมีโอกาสดินไหวหรือสึนามิมากกว่าประเทศที่อยู่ล้อมรอบด้วยพื้นดิน | อาคารสถานที่เสียหายหรือการบาดเจ็บครั้งใหญ่สามารถเกิดได้ในองค์กร

สิ่งสำคัญคือการระบุผลที่เกิดขึ้นจากอุบัติภัยเท่าเทียมกับการระบุชนิดของอุบัติภัย | ส่งผลช่วยให้มีการวางแผนกลยุทธ์ที่จำเป็นเมื่ออุบัติภัยเกิดขึ้น | ตัวอย่างเช่น อะไรคือความเป็นไปได้เมื่อมีอุบัติภัยทางธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว ส่งผลกระทบต่อน้ำและไฟหรือไม่ แผ่นดินไหวทำให้บุคลากรไม่สามารถตอบสนองต่ออุบัติภัยหรือไม่ ทั้งเนื่องจากถนนถูกปิดกั้นหรือเพราะสมาชิกในครอบครัวเป็นเหยื่อในเหตุการณ์ | ในสถานการณ์เช่นนี้ บุคลากรที่รับผิดชอบอาจจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตอบสนองต่ออุบัติภัยได้ | นอกจากนี้ องค์กรจำเป็นต้องระบุบทบาทในสังคม | ตัวอย่างเช่น ทรัพยากรที่องค์กรต้องมีให้ชุมชนเมื่อมีอุบัติภัยเกิดขึ้นและวิธีการสื่อสารกับชุมชนทำได้อย่างไร

องค์กรจัดทำแผนและโปรแกรมสำหรับบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินดังกล่าว เพื่อสามารถตอบสนองได้อย่างมีประสิทธิภาพ. แผนบริหารจัดการสำหรับภาวะฉุกเฉินประกอบด้วยกระบวนการสำหรับ

- การกำหนดประเภท โอกาสเกิด และผลที่จะตามมา จากอันตราย การคุกคาม และเหตุการณ์ฉุกเฉิน
- การกำหนดบทบาทขององค์กรเมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว
- กลยุทธ์การสื่อสารสำหรับเหตุการณ์ดังกล่าว
- การจัดการทรัพยากรเมื่อเกิดเหตุการณ์ รวมทั้งแหล่งทรัพยากรทางเลือก
- การจัดการกิจกรรมทางคลินิกเมื่อเกิดเหตุการณ์ รวมทั้งสถานที่ดูแลที่เป็นทางเลือก
- การระบุและมอบหมายบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากร เมื่อเกิดเหตุการณ์ และ
- กระบวนการจัดการภาวะฉุกเฉินเมื่อหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรขัดแย้งกับหน้าที่รับผิดชอบขององค์กรในการจัดบุคลากรเพื่อดูแลผู้ป่วย

มีการทดสอบแผนรองรับภัยพิบัติโดย

- การทดสอบแผนทั้งหมดเต็มรูปแบบประจำปี เป็นการภายในหรือเป็นส่วนของการทดสอบของชุมชน หรือ
- การทดสอบองค์ประกอบที่สำคัญในข้อ c) ถึง g) ของแผนในระหว่างปี

ถ้าองค์กรมีประสบการณ์กับอุบัติภัยจริง ได้มีการปฏิบัติตามแผนฉุกเฉิน และมีการประชุมสรุปผลหลังเกิดอุบัติภัย ให้ถือว่าสถานการณ์ดังกล่าวเทียบเท่ากับการทดสอบประจำปี

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.6

- 1. องค์การระบุอุบัติภัยสำคัญทั้งภายในและภายนอก ได้แก่ ภาวะฉุกเฉิน โรคระบาด และอุบัติภัยธรรมชาติหรืออื่นๆ รวมถึงเหตุการณ์โรคระบาดใหญ่ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงสำคัญ การพิจารณาสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ขององค์กร
- 2. องค์การระบุผลกระทบที่จะเกิดขึ้นสำหรับทุกภัยพิบัติในทุกด้านของการดูแลและบริการผู้ป่วย
- 3. องค์การจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับการตอบสนองอุบัติภัยที่มีโอกาสเกิดขึ้น ประกอบด้วยข้อ a) ถึง g) ในหัวข้อเจตนา
- 4. การทดสอบแผนทั้งหมดเต็มรูป หรืออย่างน้อยในองค์ประกอบที่สำคัญข้อ c) ถึง g) ของแผน ประจำปี
- 5. มีการสรุปทบทวนเมื่อสิ้นสุดการทดสอบทุกครั้ง

♥ FMS.7 – FMS.7.2 | ความปลอดภัยด้านอัคคีภัย Fire Safety

FMS ความปลอดภัยด้านอัคคีภัย

ความปลอดภัยด้านอัคคีภัย (Fire Safety)

มาตรฐาน FMS.7

องค์กรวางแผนโปรแกรมสำหรับการป้องกัน การตรวจจับแต่แรกเริ่ม การดับเพลิง การบรรเทา และทางออกที่ปลอดภัย เพื่อตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินจากอัคคีภัยหรือภาวะฉุกเฉินอื่นๆ (P)

มาตรฐาน FMS.7.1

องค์กรทดสอบแผนความปลอดภัยจากอัคคีภัยและควันไฟอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงทดสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจจับและดับเพลิงแต่แรกเริ่ม และบันทึกผล (P)

เจตนาของ FMS.7 และ FMS.7.1

อัคคีภัยเป็นความเสี่ยงที่มีอยู่เสมอในสถานพยาบาล. ดังนั้น ทุกองค์กรจำเป็นต้องวางแผนวิธีการที่จะทำให้ทุกคนในองค์กรปลอดภัยจากอัคคีภัยและควันไฟ | องค์กรวางแผนสำหรับสิ่งต่อไปนี้

- การป้องกันอัคคีภัยด้วยการลดความเสี่ยง เช่น การจัดเก็บและหีบสัมผัสดูที่ติดไฟง่ายอย่างปลอดภัย รวมทั้งก๊าซทางการแพทย์ที่ติดไฟง่ายอย่างออกซิเจน
- อันตรายจากการก่อสร้างภายในอาคารที่มีผู้ป่วยอยู่หรือบริเวณใกล้เคียง
- ทางหนีไฟที่ปลอดภัยและไม่มีสิ่งกีดขวาง
- ระบบเตือนภัย ระบบตรวจจับแต่แรกเริ่ม เช่น อุปกรณ์ตรวจจับควัน สัญญาณเตือนเมื่อเกิดอัคคีภัยหน่วยตรวจอัคคีภัย และ
- ระบบดับเพลิง เช่น ท่อดับเพลิง เคมีดับเพลิง ระบบสปริงเกอร์

เมื่อนำการสิ่งเหล่านี้มาใช้ประกอบกัน จะทำให้ผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร และผู้มาเยือน มีเวลาที่จะออกจากอาคารได้อย่างปลอดภัยเมื่อมีอัคคีภัยหรือควันไฟ | เป็นการกระทำที่ได้ผลไม่ว่าอาคารจะมีอายุ ขนาด หรือลักษณะการก่อสร้างอย่างไร | ตัวอย่างเช่น อาคารก่ออิฐขนาดเล็กชั้นเดียว จะใช้วิธีที่แตกต่างจากอาคารไม้ขนาดใหญ่หลายชั้น

แผนความปลอดภัยด้านอัคคีภัยขององค์กรระบุ

- ความถี่ของการตรวจสอบ การทดสอบ และการบำรุงรักษาระบบป้องกันเพลิงและความปลอดภัย สอดคล้องกับข้อกำหนด

- แผนอพยพผู้อยู่ในอาคารอย่างปลอดภัยเมื่อเกิดเพลิงไหม้หรือควัน
- กระบวนการทดสอบทุกส่วนของแผนในรอบเวลา 12 เดือน
- การให้ความรู้ที่จำเป็นแก่บุคลากรเพื่อให้สามารถปกป้องและอพยพผู้ป่วยอย่างได้ผลเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น และ
- การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการฝึกซ้อมความปลอดภัยจากอัคคีภัยอย่างน้อยปีละครั้ง

การทดสอบแผนอาจดำเนินการได้หลายวิธี | เช่น องค์กรอาจมอบหมายให้มี “ผู้บัญชาการดับเพลิง” (fire marshal) สำหรับแต่ละหน่วยงาน ให้มีหน้าที่สุ่มทดสอบบุคลากรในหน่วยว่าจะต้องทำอะไรเมื่อเปิดเพลิงไหม้ขึ้นภายในหน่วยงาน | บุคลากรอาจจะถูกถามคำถามเฉพาะ เช่น วาล์วปิดออกซิเจนอยู่ตรงไหน? ถ้าต้องปิดวาล์วออกซิเจน จะดูแลผู้ป่วยที่ต้องใช้ออกซิเจนอย่างไร? ถังดับเพลิงของหน่วยงานอยู่ที่ไหน? จะรายงานเมื่อเกิดเพลิงไหม้อย่างไร? จะปกป้องผู้ป่วยระหว่างเกิดเพลิงไหม้อย่างไร? ถ้าต้องเคลื่อนย้ายผู้ป่วย กระบวนการของคุณเป็นอย่างไร? | บุคลากรจะต้องสามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม | ถ้าไม่สามารถตอบได้จะต้องมีการบันทึกไว้และจัดทำแผนให้ความรู้ซ้ำ | ผู้บัญชาการดับเพลิงประจำหน่วยจัดทำบันทึกการเข้าร่วม | องค์กรอาจจัดให้มีการสอบข้อเขียนสำหรับบุคลากรเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอัคคีภัย เป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบแผน | การตรวจสอบ การทดสอบ และการบำรุงรักษา ได้รับการบันทึกไว้ (ดูที่ PFR.1.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.7

- 1. องค์กรวางแผนโปรแกรมเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผู้อยู่ในอาคารสถานที่ขององค์กรจะปลอดภัยจากอัคคีภัย ควันไฟ หรือภาวะฉุกเฉินอื่นๆ และนำไปปฏิบัติ
- 2. โปรแกรมความปลอดภัยด้านอัคคีภัยรวมถึงการประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้ เมื่อมีการก่อสร้างอยู่ในบริเวณอาคารสถานที่หรือบริเวณใกล้เคียง
- 3. โปรแกรมความปลอดภัยด้านอัคคีภัยรวมถึงการตรวจพบเพลิงไหม้และควันแต่แรกเริ่ม
- 4. โปรแกรมความปลอดภัยด้านอัคคีภัยรวมถึงการดับเพลิงและการควบคุมควัน
- 5. โปรแกรมความปลอดภัยด้านอัคคีภัยรวมถึงทางออกจากอาคารที่ปลอดภัยเมื่อเกิดเพลิงไหม้ และภาวะฉุกเฉินอื่นๆ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.7.1

1. บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการทดสอบความปลอดภัยจากอัคคีภัยและควันไฟอย่างน้อยปีละครั้ง (ดูที่ FMS.11-FMS.11.2)
2. บุคลากรสามารถแสดงให้เห็นวิธีการที่จะนำผู้ป่วยมาสู่ความปลอดภัย
3. มีการตรวจสอบ ทดสอบ และบำรุงรักษา ระบบตรวจจับและดับเพลิง ตามความถี่ที่ผู้ผลิตกำหนด
4. มีการบันทึกการตรวจสอบ การทดสอบ และการบำรุงรักษาเครื่องมือและระบบ

มาตรฐาน FMS.7.2

องค์กรจัดทำแผนเพื่อจำกัดการสูบบุหรี่ของเจ้าหน้าที่และผู้ป่วยให้อยู่ในพื้นที่ที่จัดไว้นอกบริเวณดูแลผู้ป่วย ©

เจตนาของ FMS.7.2

องค์กรจัดทำนโยบายและแผนเพื่อจำกัดการสูบบุหรี่ ซึ่ง

– ใช้กับผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร และผู้มาเยือน ทุกคน และ

– ไม่ให้มีการสูบบุหรี่ในอาคารสถานที่ขององค์กร หรือจำกัดให้มีการสูบบุหรี่เฉพาะในเขตที่จัดไว้ให้ซึ่งอยู่นอกพื้นที่การดูแลผู้ป่วยและมีการระบายอากาศสู่ภายนอก

นโยบายขององค์กรเรื่องการสูบบุหรี่ระบุข้อยกเว้นการบังคับใช้นโยบายเกี่ยวกับผู้ป่วย เช่น เหตุผลทางการแพทย์หรือจิตเวชที่จะอนุญาตให้ผู้ป่วยสูบบุหรี่ได้ และผู้ที่มีสิทธิที่จะให้การอนุญาตใช้ข้อยกเว้นดังกล่าว | ผู้ป่วยที่ได้รับการยกเว้นสูบบุหรี่ในบริเวณที่จัดไว้ให้ในที่ไม่ใช่ส่วนการรักษา และห่างไกลจากผู้ป่วยรายอื่นๆ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.7.2

- 1. องค์กรจัดทำนโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติเพื่อห้ามหรือจำกัดการสูบบุหรี่
- 2. นโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติ ประยุกต์ใช้กับผู้ป่วย ครอบครัว ผู้มาเยือน และบุคลากร
- 3. นโยบาย และ/หรือ ระเบียบปฏิบัติ ระบุการอนุญาตให้ผู้ป่วยที่ได้รับการยกเว้นตามนโยบาย และ/หรือระเบียบปฏิบัติ สามารถสูบบุหรี่ได้

♥ FMS.8 – FMS.8.1 | เทคโนโลยีทางการแพทย์ Medical Technology

FMS เทคโนโลยีทางการแพทย์

เทคโนโลยีทางการแพทย์ (Medical Technology)

มาตรฐาน FMS.8

องค์กรวางแผนโปรแกรมสำหรับการตรวจสอบ การทดสอบ และการบำรุงรักษาเทคโนโลยีทางการแพทย์ นำสู่การปฏิบัติ และบันทึกผล (P)

เจตนาของ FMS.8

เพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีเทคโนโลยีทางการแพทย์พร้อมใช้ และใช้การได้เหมาะสม องค์กรมีการปฏิบัติดังนี้

- จัดทำบัญชีรายการเทคโนโลยีทางการแพทย์
- ตรวจสอบเทคโนโลยีทางการแพทย์อย่างสม่ำเสมอ
- ทดสอบเทคโนโลยีทางการแพทย์ตามการใช้งานและตามข้อกำหนด และ
- ให้การบำรุงรักษาเชิงป้องกัน

มีบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นผู้ให้บริการเหล่านี้ | มีการตรวจสอบและทดสอบเครื่องมือใหม่และต่อเนื่องเป็นระยะตามอายุการใช้งานของเทคโนโลยี หรือตามข้อเสนอแนะของบริษัทผู้ผลิต | ผลการตรวจสอบ การทดสอบ และการบำรุงรักษา ได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร | การบันทึกนี้ช่วยเพิ่มความมั่นใจในความต่อเนื่องของกระบวนการบำรุงรักษา และช่วยในการวางแผนลงทุนสำหรับการจัดหาทดแทน การปรับปรุง (upgrade) และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ (ดูที่ AOP.5.5, AOP.6.5 และ COP.3.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.8

- 1. มีการจัดการเทคโนโลยีทางการแพทย์ทั่วทั้งองค์กรตามแผน
- 2. มีบัญชีรายการเทคโนโลยีทางการแพทย์ทั้งหมด

- 3. มีการตรวจสอบเทคโนโลยีการแพทย์อย่างสม่ำเสมอและมีการทดสอบเทคโนโลยีทางการแพทย์เมื่อนำมาใช้ใหม่ และเป็นระยะตามอายุ การใช้งาน และข้อเสนอแนะของผู้ผลิต
- 4. มีโปรแกรมบำรุงรักษาเชิงป้องกัน
- 5. ผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมและได้รับการอบรมจัดให้มีบริการเหล่านี้

มาตรฐาน FMS.8.1

องค์กรเก็บข้อมูลการติดตามสำหรับโปรแกรมบริหารเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสังเกตอันตรายของเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีการเรียกกลับ รายงานอุบัติภัย ปัญหา และความล้มเหลว (P)

เจตนาของ FMS.8.1

องค์กรเก็บข้อมูลการติดตามสำหรับโปรแกรมบริหารเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสังเกตอันตรายของเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีการเรียกกลับ รายงานอุบัติการณ์ ปัญหา และความล้มเหลวจัดทำโดยบริษัทผู้ผลิต ผู้ขาย หรือผู้แทนจำหน่าย | บางประเทศต้องการรายงานเมื่อเทคโนโลยีทางการแพทย์เกี่ยวข้องกับความตาย การบาดเจ็บร้ายแรงหรือความเจ็บป่วย | องค์กรต้องระบุและรายงานอุบัติการณ์จากเทคโนโลยีทางการแพทย์โดยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ | มีนโยบายหรือระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์พร้อมกับรายงานปัญหาหรือความล้มเหลว หรือเกี่ยวข้องกับการสังเกตอันตราย หรืออยู่ในระหว่างการเรียกกลับ (ดูที่ AOP.6.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.8.1

1. องค์กรมีการเก็บข้อมูลการติดตามสำหรับโปรแกรมบริหารเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสังเกตอันตรายของเทคโนโลยีทางการแพทย์ มีการเรียกกลับ รายงานอุบัติการณ์ ปัญหา และความล้มเหลว
2. เมื่อมีกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ องค์กรรายงานเกี่ยวข้องกับความตาย การบาดเจ็บร้ายแรงหรือความเจ็บป่วยที่เป็นผลจากเทคโนโลยีทางการแพทย์
3. มีนโยบายหรือระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์พร้อมกับรายงานปัญหาหรือความล้มเหลวหรือเกี่ยวข้องกับการสังเกตอันตราย หรืออยู่ในระหว่างการเรียกกลับ

♥ FMS.9 – FMS.9.3 | ระบบสาธารณูปโภค Utility Systems

FMS ระบบสาธารณูปโภค

ระบบสาธารณูปโภค (Utility Systems)

มาตรฐาน FMS.9

องค์กรจัดทำและนำไปปฏิบัติซึ่งแผนสำหรับการจัดการระบบสาธารณูปโภคอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

มาตรฐาน FMS.9.1

มีการตรวจสอบ บำรุงรักษา และปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค

เจตนาของ FMS.9 และ FMS.9.1

ระบบสาธารณูปโภคหมายถึงระบบและอุปกรณ์ซึ่งสนับสนุนการบริการที่จำเป็นซึ่งทำให้การดูแลผู้ป่วยได้อย่างปลอดภัย | ระบบรวมถึง การจ่ายพลังงานไฟฟ้า น้ำ การระบายลมและการระบายอากาศ ก๊าซทางการแพทย์ ท่อประปา ความร้อน ของเสีย และการสื่อสารและระบบข้อมูล | ระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพทั่วทั้งองค์กรเป็นสิ่งแวดล้อมใน

การดูแลผู้ป่วย | ระบบสาธารณสุขโรคและระบบหลักอื่นๆ ในองค์กรที่ดำเนินงานอย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความปลอดภัยของผู้ป่วย ครอบครัว บุคลากร และผู้มาเยือน และสำหรับการตอบสนองความต้องการการดูแลของผู้ป่วย | สถานพยาบาลจัดให้มีการดูแลผู้ป่วยทั้งปกติและเร่งด่วน ตลอด 24 ชั่วโมงทุกวันของสัปดาห์ | ดังนั้น การไม่มีการขัดจังหวะของสาธารณสุขโรคที่จำเป็นเป็นสิ่งสำคัญในการตอบสนองความต้องการการดูแลของผู้ป่วย

โปรแกรมบริหารระบบสาธารณสุขโรคที่ดีทำให้มั่นใจในความน่าเชื่อถือของระบบสาธารณสุขโรคและลดความเสี่ยงที่เป็นไปได้ | ตัวอย่างเช่น การปนเปื้อนขยะในบริเวณที่จัดเตรียมอาหาร การระบายอากาศที่ไม่เพียงพอในห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ ถึงออกซิเจนที่เก็บไว้อย่างไม่ปลอดภัยมีการรั่วไหล และสายไฟฟ้าชำรุด เป็นตัวอย่างของการก่อให้เกิดอันตราย | เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้และอันตรายอื่นๆ องค์กรมีกระบวนการสำหรับตรวจสอบระบบอย่างสม่ำเสมอ และมีการบำรุงรักษาเชิงป้องกันและบำรุงรักษาอื่นๆ | ในระหว่างการทดสอบ จะใส่ใจต่อองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูง (เช่น switches, relays) ของระบบ

องค์กรควรจัดทำบัญชีรายการขององค์ประกอบระบบสาธารณสุขโรคอย่างสมบูรณ์และระบุองค์ประกอบที่มีผลกระทบมากที่สุดต่อการช่วยชีวิต ควบคุมการติดเชื้อ สนับสนุนสิ่งแวดล้อม และการสื่อสาร | โปรแกรมบริหารระบบสาธารณสุขโรครวมถึงกลยุทธ์สำหรับการบำรุงรักษาสาธารณสุขโรคเพื่อให้มั่นใจว่าองค์ประกอบหลักที่สำคัญ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ของเสีย การระบายอากาศ และก๊าซทางการแพทย์ ได้รับการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ คงไว้ และมีการปรับปรุงถ้าจำเป็น

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.9

- 1. องค์กรจัดทำบัญชีรายการองค์ประกอบและการแจกจ่ายระบบสาธารณสุขโรค
- 2. องค์กรระบุการตรวจสอบและการบำรุงรักษาสำหรับองค์ประกอบการทำงานของระบบสาธารณสุขโรคในบัญชีรายการ ตามเกณฑ์ เช่น คำแนะนำของผู้ผลิต ระดับความเสี่ยง และประสบการณ์ขององค์กร
- 3. องค์กรแบ่งประเภทการควบคุมระบบสาธารณสุขโรคเพื่ออำนวยความสะดวกในการปิดระบบจากภาวะฉุกเฉินบางส่วนหรือเต็มที่

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.9.1

- 1. มีการตรวจสอบระบบสาธารณสุขโรคและองค์ประกอบตามเกณฑ์ที่องค์กรพัฒนาขึ้น
- 2. มีการทดสอบระบบสาธารณสุขโรคและองค์ประกอบตามเกณฑ์ขององค์กร
- 3. มีการบำรุงรักษาระบบสาธารณสุขโรคและองค์ประกอบตามเกณฑ์ขององค์กร
- 4. มีการปรับปรุงระบบสาธารณสุขโรคและองค์ประกอบเมื่อจำเป็น

มาตรฐาน FMS.9.2

โปรแกรมบริหารระบบสาธารณสุขโรคทำให้มั่นใจว่ามีน้ำสะอาดและพลังงานไฟฟ้าใช้ตลอดเวลา และจัดตั้งแหล่งทางเลือกสำรองเมื่อเกิดเหตุขัดข้องในระบบประปาหรือไฟฟ้า การปนเปื้อน หรือการล่มของระบบ และนำไปปฏิบัติ

มาตรฐาน FMS.9.2.1

องค์กรทดสอบระบบประปาและไฟฟ้าฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอ และบันทึกผล

เจตนาของ FMS.9.2 และ FMS.9.2.1

สถานพยาบาลจัดให้มีการดูแลผู้ป่วยทั้งปกติและเร่งด่วน ตลอด 24 ชั่วโมง ทุกวันของสัปดาห์ | องค์กรมีความต้องการระบบสาธารณสุขที่แตกต่างกันขึ้นกับวัตถุประสงค์ ความต้องการของผู้ป่วย และทรัพยากร | แหล่งน้ำสะอาดและพลังงานไฟฟ้าที่จ่ายได้ตลอดเวลาเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการในการดูแลผู้ป่วย | องค์กรต้องปกป้องผู้ป่วยและบุคลากรในภาวะฉุกเฉิน เช่น ระบบขัดข้อง การขัดจังหวะ หรือ การปนเปื้อน ไม่ว่าจะเป็ระบบประเภทใด ใช้ทรัพยากรในระดับใด

ระบบไฟฟ้าฉุกเฉินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกองค์กรที่ให้บริการได้อย่างต่อเนื่องในภาวะฉุกเฉิน | ระบบดังกล่าวมีไฟฟ้าที่เพียงพอที่จะคงไว้ซึ่งการทำงานที่จำเป็นระหว่างที่ระบบไฟฟ้าขัดข้อง | มีการทดสอบแหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินและสำรองภายใต้สถานการณ์ที่วางแผนไว้ซึ่งจำลองปริมาณความต้องการพลังงานไฟฟ้าเหมือนจริง | มีการพัฒนาเมื่อจำเป็น เช่น เพิ่มระดับบริการไฟฟ้าให้แก่พื้นที่ที่มีเทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่หรือเครื่องมือใหม่

คุณภาพน้ำอาจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยสาเหตุหลายประการ บางสาเหตุมาจากนอกองค์กร เช่น ท่อประปาภายนอกแตก | เมื่อมีการขัดขวางของแหล่งน้ำปกติที่แจกจ่ายให้กับองค์กร แหล่งน้ำประปาฉุกเฉินต้องใช้งานได้ทันที

เพื่อเตรียมการสำหรับภาวะฉุกเฉินดังกล่าว องค์กร

- ระบุเครื่องมือ ระบบ และสถานที่ ซึ่งมีโอกาสก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงต่อผู้ป่วยและบุคลากร เช่น ระบุว่าที่ใดต้องการแสงสว่าง ตู้เย็น การช่วยชีวิต และน้ำสะอาดสำหรับใช้ทำความสะอาดและทำให้ปราศจากเชื้อ
- ประเมินและลดความเสี่ยงจากการล่มของระบบสาธารณสุขในพื้นที่เหล่านี้
- วางแผนเตรียมแหล่งกำเนิดพลังงานไฟฟ้าและน้ำสะอาดฉุกเฉินสำหรับพื้นที่และความต้องการเหล่านี้
- ทดสอบความพร้อมใช้และความน่าเชื่อถือของแหล่งกำเนิดพลังงานไฟฟ้าและน้ำสะอาดฉุกเฉิน
- บันทึกผลการทดสอบ และ
- ทำให้มั่นใจว่ามีการทดสอบแหล่งทางเลือกของน้ำและพลังงานไฟฟ้าอย่างน้อยปีละครั้งหรือบ่อยตามข้อกำหนดของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่น หรือสถานะของแหล่งพลังงานและน้ำ | สถานะของแหล่งพลังงานและน้ำซึ่งอาจทำให้ต้องมีการทดสอบบ่อยขึ้นได้แก่
  - มีการซ่อมระบบประปาซ้ำ
  - มีการปนเปื้อนของแหล่งน้ำบ่อยครั้ง
  - Electrical grid ที่ไม่น่าเชื่อถือ และ
  - ไฟฟ้าดับ ไฟตก ที่คาดการณ์ไม่ได้บ่อยครั้ง

เมื่อระบบไฟฟ้าฉุกเฉินต้องการพลังงานน้ำมัน ปริมาณของน้ำมันเชื้อเพลิงในสถานที่ที่จัดเก็บควรคำนึงปริมาณการขาดแคลนที่ผ่านมาและปัญหาการจัดส่งใด ๆ ที่คาดว่าจะเกิดจากการขาดแคลน สภาพอากาศ และสภาพภูมิศาสตร์และที่ตั้ง | องค์กรอาจกำหนดปริมาณของน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บไว้ไว้แต่มีอำนาจระบุจำนวน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.9.2

- 1. มีน้ำสะอาดพร้อมใช้ตลอด 24 ชั่วโมง ทุกวันของสัปดาห์
- 2. มีพลังงานไฟฟ้าพร้อมใช้ตลอด 24 ชั่วโมง ทุกวันของสัปดาห์
- 3. องค์กรได้ค้นหาพื้นที่และบริการที่มีความเสี่ยงสูงสุด เมื่อระบบไฟฟ้าขัดข้อง หรือระบบประปามีการปนเปื้อนหรือหยุดชะงัก

- 4. องค์กรหาทางลดความเสี่ยงของเหตุการณ์ดังกล่าว
- 5. องค์กรวางแผนจัดหาแหล่งทางเลือกของไฟฟ้าและน้ำในภาวะฉุกเฉิน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.9.2.1

- 1. องค์กรทดสอบแหล่งน้ำทางเลือกอย่างน้อยไตรมาสละครั้งหรือบ่อยกว่าตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่นกำหนด หรือตามสถานะของแหล่งน้ำ
- 2. องค์กรบันทึกผลลัพธ์การทดสอบดังกล่าว
- 3. องค์กรทดสอบแหล่งไฟฟ้าทางเลือกอย่างน้อยไตรมาสละครั้งหรือบ่อยกว่าตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่นกำหนด คำแนะนำของผู้ผลิต หรือตามสถานะของแหล่งไฟฟ้า
- 4. องค์กรบันทึกผลลัพธ์การทดสอบดังกล่าว
- 5. เมื่อระบบไฟฟ้าฉุกเฉินต้องการพลังงานน้ำมัน องค์กรกำหนดและมีปริมาณของน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บไว้พร้อมใช้งาน

มาตรฐาน FMS.9.3

บุคคลผู้ได้รับมอบหมายหรือมีอำนาจหน้าที่ ติดตามคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ

เจตนาของ FMS.9.3

ตามที่ระบุไว้ใน FMS.9.2 และ FMS.9.2.1 คุณภาพน้ำอาจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยสาเหตุหลายประการ บางสาเหตุมาจากนอกองค์กร | คุณภาพน้ำเป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการดูแลทางคลินิก เช่น การฟอกไต | ดังนั้น องค์กรจัดให้มีกระบวนการติดตามคุณภาพน้ำอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการทดสอบทางชีววิทยาเป็นประจำสำหรับน้ำที่ใช้ในการฟอกไตจริงๆ | มีการดำเนินการเมื่อพบว่าคุณภาพน้ำไม่ปลอดภัย

การติดตามอย่างน้อยไตรมาสละครั้งหรือบ่อยกว่าขึ้นอยู่กับสถานะของแหล่งน้ำและประสบการณ์ปัญหาคุณภาพน้ำที่ผ่านมา | การติดตามอาจจะจัดทำโดยบุคคลที่องค์กรกำหนด เช่น บุคลากรจากห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ หรือหน่วยงานสาธารณสุขหรือหน่วยงานควบคุมน้ำภายนอกซึ่งมีความสามารถที่จะทำการทดสอบดังกล่าว | เป็นหน้าที่ขององค์กรที่จะสร้างความมั่นใจว่ามีการทดสอบอย่างสมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะติดตามโดยบุคลากรขององค์กรที่มีคุณสมบัติหรือโดยเจ้าหน้าที่นอกโรงพยาบาล และมีการบันทึกไว้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.9.3

- 1. มีการติดตามคุณภาพน้ำอย่างน้อยไตรมาสละครั้งหรือบ่อยกว่าตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่นกำหนด สถานะของแหล่งน้ำ และประสบการณ์ปัญหาคุณภาพน้ำที่ผ่านมา การติดตามมีการบันทึกไว้
- 2. มีการทดสอบน้ำที่ใช้ในการฟอกไตจริงๆและมีการบันทึกการทดสอบตามมาตรฐานอุตสาหกรรมอย่างน้อยไตรมาสละครั้งหรือบ่อยกว่าตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับของท้องถิ่นกำหนด สถานะของแหล่งน้ำ และประสบการณ์ปัญหาคุณภาพน้ำที่ผ่านมา
- 3. มีการดำเนินการเมื่อพบว่าคุณภาพน้ำไม่ปลอดภัย และมีการบันทึกไว้

♥ **FMS.10** | การติดตามโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่ Facility Management Program

Monitoring

FMS การติดตามโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่

การติดตามโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่ (Facility Management Program Monitoring)

มาตรฐาน FMS.10

องค์กรเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่ ข้อมูลถูกใช้ในการวางแผนสำหรับการปรับเปลี่ยน (replace) หรือปรับปรุง (upgrade) เทคโนโลยีทางการแพทย์ อุปกรณ์ และระบบและลดความเสี่ยงในสิ่งแวดล้อมองค์กร

เจตนาของ FMS.10

การติดตามโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่ช่วยให้องค์กรป้องกันปัญหาและให้สารสนเทศที่จำเป็นสำหรับตัดสินใจเกี่ยวกับการลดความเสี่ยง การปรับปรุงระบบ และการวางแผนสำหรับการปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีทางการแพทย์ อุปกรณ์ และระบบสาธารณสุข | ข้อกำหนดในการติดตามโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่สอดคล้องกับข้อกำหนดที่ระบุไว้ใน GLD.11 | มีการบันทึกการติดตามและรายงานประจำไตรมาสเพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้นาองค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.10

- 1. มีการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลการติดตามสำหรับแต่ละโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่
- 2. มีการใช้ข้อมูลการติดตามเพื่อสนับสนุนการวางแผนสำหรับการปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีทางการแพทย์ อุปกรณ์ และระบบและลดความเสี่ยงในสิ่งแวดล้อมองค์กร
- 3. มีรายงานการตรวจสอบข้อมูลและคำแนะนำเพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้นาองค์กรประจำไตรมาส

♥ FMS.11 – FMS.11.2 | การให้ความรู้แก่บุคลากร Staff Education

FMS การให้ความรู้แก่บุคลากร

การให้ความรู้แก่บุคลากร (Staff Education)

มาตรฐาน FMS.11

องค์กรจัดการศึกษา ฝึกอบรม และทดสอบบุคลากรทั้งหมด เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการจัดให้มีอาคารสถานที่สำหรับการดูแลผู้ป่วยที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน FMS.11.1

บุคลากรได้รับการฝึกอบรมและมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนตามแผนขององค์กรสำหรับความปลอดภัยด้านอัคคีภัย การรักษาความปลอดภัย วัตถุอันตราย และภาวะฉุกเฉิน

มาตรฐาน FMS.11.2

บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพื่อปฏิบัติงานและบำรุงรักษา เทคโนโลยีทางการแพทย์ และระบบสาธารณสุข

เจตนาของ FMS.11 ถึง FMS.11.2

บุคลากรขององค์กรเป็นกลุ่มหลักที่ติดต่อกับผู้ป่วย ครอบครัว และผู้มาเยือน | ด้วยเหตุนี้ บุคลากรจำเป็นต้องได้รับการศึกษาและฝึกอบรม เพื่อปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในการบ่งชี้และลดความเสี่ยง ป้องกันผู้อื่นและตนเอง รวมทั้งทำให้อาคารสถานที่มีความปลอดภัยและสวัสดิภาพ (ดูที่ FMS.7.1, ME 1)

แต่ละองค์กรต้องกำหนดประเภทและระดับของการฝึกอบรมให้แก่บุคลากร ออกแบบและจัดทำเอกสารสำหรับ โปรแกรมการศึกษาอบรมนี้ | โปรแกรมนี้อาจรวมถึงการสอนเป็นกลุ่ม เอกสารความรู้ การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ หรือ กลไกอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการขององค์กร | โปรแกรมนี้รวมถึงการสอนกระบวนการรายงานความเสี่ยงที่มีโอกาส เกิด การรายงานอุบัติการณ์และการบาดเจ็บ และการหีบสัมผัสวัตถุอันตรายหรือวัตถุอื่นๆ ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อ ตนเองและผู้อื่น

บุคลากรที่มีหน้าที่ใช้หรือบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ได้รับการฝึกอบรมพิเศษ | การฝึกอบรมอาจจะทำ โดยองค์กร ผู้ผลิตเทคโนโลยี หรือแหล่งความรู้อื่นๆ

องค์กรวางแผนโปรแกรมที่ถูกออกแบบเพื่อทดสอบความรู้ของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยด้านอัคคีภัย การตอบสนองต่ออันตราย เช่น การทกรั่วไหลของวัตถุอันตราย และ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อผู้ป่วยและบุคลากร | การทดสอบความรู้สามารถทำได้ หลากหลายวิธี เช่น การสาธิตรายบุคคลหรือกลุ่ม การสมมติเหตุการณ์ เช่น มีโรคระบาดในชุมชน การสอบข้อเขียนหรือ การทดสอบผ่านคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นๆ ที่เหมาะสมกับความรู้ที่จะทดสอบ | องค์กรบันทึกข้อมูลผู้ได้รับการทดสอบ และผลการทดสอบ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.11

- 1. สำหรับแต่ละองค์ประกอบของโปรแกรมบริหารจัดการอาคารสถานที่และความปลอดภัยขององค์กร มีการวางแผนและให้ความรู้เป็นประจำทุกปีเพื่อสร้างความมั่นใจว่าบุคลากรในทุกกะสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ รับผิดชอบของตนอย่างมีประสิทธิภาพ (ดูที่ AOP.5.3, ME 4 และ AOP.6.3, ME 4)
- 2. การให้ความรู้ครอบคลุมถึงผู้มาเยือน ผู้ขายของ ผู้ปฏิบัติงานภายใต้สัญญาจ้าง และบุคคลอื่นๆ ตามที่องค์กรระบุ
- 3. มีการทดสอบความรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ให้ปลอดภัย
- 4. มีการบันทึกข้อมูลการฝึกอบรมและทดสอบบุคลากร บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรม และผลการทดสอบ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.11.1

- 1. บุคลากรสามารถอธิบาย และ/หรือ แสดงบทบาทหน้าที่ของตนเมื่อเกิดไฟไหม้
- 2. บุคลากรสามารถอธิบาย และ/หรือ แสดงการปฏิบัติเพื่อจำกัด ลด หรือรายงาน ความปลอดภัย สุวีตภาพ และ ความเสี่ยงอื่นๆ
- 3. บุคลากรสามารถอธิบาย และ/หรือ แสดงการระมัดระวัง วิธีการปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ การหีบ สัมผัส และการกำจัดก๊าซทางการแพทย์ ของเสียและวัตถุอันตราย และในภาวะฉุกเฉินที่เกี่ยวข้อง
- 4. บุคลากรสามารถอธิบาย และ/หรือ แสดงวิธีการปฏิบัติงาน และบทบาทหน้าที่เมื่อเกิดภาวะฉุกเฉินและอุบัติภัย ภายในองค์กรและในชุมชน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ FMS.11.2

- 1. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพื่อปฏิบัติงานกับเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เหมาะสมกับงานของตน
- 2. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพื่อปฏิบัติงานกับระบบสาธารณสุขโรคที่เหมาะสมกับงานของตน
- 3. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพื่อบำรุงรักษาเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เหมาะสมกับงานของตน
- 4. บุคลากรได้รับการฝึกอบรมเพื่อบำรุงรักษาระบบสาธารณสุขโรคที่เหมาะสมกับงานของตน

⇒ คุณสมบัติและการศึกษาของบุคลากร Staff Qualifications and Education (SQE)

♥ SQE.1 – SQE.8.2 | การวางแผน Planning

SQE การวางแผน

มาตรฐาน SQE.1

ผู้อำนวยการกำหนดการศึกษา ทักษะ ความรู้ และข้อกำหนดอื่นๆ ที่ต้องการสำหรับบุคลากรทุกคน

เจตนาของ SQE.1

ผู้อำนวยการกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย | ผู้หลักกำหนดการศึกษา ทักษะ ความรู้ และคุณสมบัติอื่นๆ ที่พึงประสงค์ของบุคลากร หรือสำหรับกลุ่มที่มีตำแหน่งเหมือนกัน เช่น พยาบาลหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤติ | ผู้นำใช้ปัจจัยต่อไปนี้ในการคาดการณ์ความต้องการบุคลากร:

- เป้าหมายขององค์กร
- ลักษณะผสมของผู้ป่วย (mix of patients) ที่องค์กรให้บริการ รวมถึงความซับซ้อนและความรุนแรงของความต้องการของผู้ป่วย
- บริการวินิจฉัยโรคและบริการทางคลินิกที่จัดให้โดยองค์กร
- ปริมาณผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอก
- เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ใช้ในการดูแลผู้ป่วย

องค์กรปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับซึ่งกำหนดระดับการศึกษา ทักษะ หรือคุณสมบัติอื่นๆ ที่พึงประสงค์ของบุคลากร กฎหมายและระเบียบข้อบังคับซึ่งกำหนดจำนวนบุคลากรหรือสัดส่วนผสมของบุคลากรสำหรับองค์กร (ดูที่ QPS.1, ME 2 และ GLD.8)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.1

- 1. มีการใช้เป้าหมายขององค์กร ลักษณะผสมของผู้ป่วย บริการ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ ในการวางแผนบุคลากร
- 2. มีการกำหนดการศึกษา ทักษะ และความรู้ที่พึงประสงค์ สำหรับบุคลากร
- 3. มีการนำกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวางแผนบุคลากร

มาตรฐาน SQE.1.1

มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรแต่ละคนไว้ในคำบรรยายลักษณะงานที่เป็นปัจจุบัน ②

เจตนาของ SQE.1.1

มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่จะปฏิบัติงานโดยอิสระไว้ในคำบรรยายลักษณะงานที่เป็นปัจจุบัน | คำบรรยายลักษณะงานเป็นฐานสำหรับการมอบหมายงาน การปฐมนิเทศหรือสร้างความคุ้นเคยกับงาน และการประเมินผลว่าบุคลากรทำตามหน้าที่รับผิดชอบได้ดีเพียงใด

คำบรรยายลักษณะงาน มีความจำเป็นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพ ในกรณีต่อไปนี้

- a) บุคคลซึ่งมีบทบาทหลักในการบริหารจัดการ เช่น ผู้จัดการแผนก หรือผู้ที่มีหน้าที่ควบคู่กันทั้งด้านคลินิกและด้านบริหารจัดการ โดยระบุหน้าที่รับผิดชอบด้านการบริหารจัดการไว้ในคำบรรยายลักษณะงาน

- b) บุคคลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านคลินิกที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติด้วยตนเองตามลำพัง เช่น ผู้ประกอบวิชาชีพที่กำลังเรียนรู้อาชีพใหม่หรือทักษะใหม่
- c) บุคคลซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาศึกษาและอยู่ภายใต้การควบคุมดูแล ซึ่งโปรแกรมการศึกษาจะระบุว่าสิ่งใดที่สามารถทำได้โดยอิสระ สิ่งใดที่ต้องทำภายใต้การควบคุมดูแล ในแต่ละขั้นตอนหรือระดับของการฝึกอบรม รายละเอียดของโปรแกรมการศึกษาสามารถใช้เป็นคำบรรยายลักษณะงานได้ในกรณีดังกล่าว และ
- d) บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานให้บริการในองค์กรชั่วคราว เช่น พยาบาลจากหน่วยงานจัดหาบุคลากรชั่วคราว (ดูที่ SQE.10)

เมื่อองค์กรใช้คำบรรยายลักษณะงานทั่วไปหรือของประเทศ เช่น คำบรรยายลักษณะงานสำหรับ “พยาบาล” จำเป็นต้องปรับคำบรรยายลักษณะงานลักษณะนี้ด้วยหน้าที่รับผิดชอบที่มีความเฉพาะเจาะจงสำหรับพยาบาลประเภทต่างๆ เช่น พยาบาลหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤติ พยาบาลเด็ก พยาบาลห้องผ่าตัด และอื่นๆ | สำหรับบุคคลที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมายและโดยองค์กรให้ทำงานอย่างอิสระ มีกระบวนการที่จะระบุและให้สิทธิการปฏิบัติแก่บุคคลบนพื้นฐานของการศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ (ดูที่ SQE.9) | ข้อกำหนดของมาตรฐานนี้ประยุกต์ใช้กับ “บุคลากร (staff)” ทุกประเภท ผู้ซึ่งต้องมีคำบรรยายลักษณะงาน (เช่น บุคลากรประจำ พนักงานชั่วคราว ผู้ได้รับค่าจ้าง อาสาสมัคร หรือบุคลากรชั่วคราว) (ดูที่ PCI.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.1.1

- 1. มีคำบรรยายลักษณะงานสำหรับบุคลากรที่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานอย่างอิสระ
- 2. มีคำบรรยายลักษณะงานสำหรับบุคลากรที่ระบุไว้ในเจตนาข้อ a) ถึง d) ที่มาทำงานในองค์กรอย่างเหมาะสมกับกิจกรรมและหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรดังกล่าว หรือได้รับสิทธิการดูแลถ้ามีระบุไว้เป็นทางเลือก (ดูที่ AOP.3, ME 1)
- 3. คำบรรยายลักษณะงานเป็นปัจจุบันตามนโยบายขององค์กร

มาตรฐาน SQE.2

ผู้นำองค์กรจัดทำและนำไปปฏิบัติ ซึ่งกระบวนการสำหรับการสรรหา การประเมินคุณสมบัติ และการบรรจุบุคลากร รวมถึงวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่องค์กรกำหนด

เจตนาของ SQE.2

องค์กรจัดให้มีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ อาจเป็นลักษณะประสานความร่วมมือหรือรวมศูนย์ สำหรับ

- การสรรหาบุคคลสำหรับตำแหน่งงานที่ว่าง
- การประเมินการฝึกอบรม ทักษะ และความรู้ของผู้สมัคร และ
- การบรรจุบุคคลเป็นบุคลากรขององค์กร

มีการใช้เกณฑ์ กระบวนการ และแบบฟอร์ม เพื่อให้มีกระบวนการที่เป็นแนวทางเดียวกัน ในกรณีที่ไม่มีกรรวมศูนย์ กระบวนการดังกล่าวสำหรับบุคลากรที่มีตำแหน่งคล้ายกัน เช่น พยาบาลหรือนักกายภาพบำบัด | ผู้บริหารของแผนกและงานบริการมีส่วนร่วมโดยการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจำนวนและคุณสมบัติของบุคลากรที่ต้องการเพื่อให้บริการทางคลินิกแก่ผู้ป่วย การทำหน้าที่สนับสนุนที่มีขีดงานด้านคลินิก และทำหน้าที่สอน วิจัยหรือหน้าที่อื่นๆ ของแผนก | ผู้บริหารของแผนกและงานบริการช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับตัวบุคคลที่จะได้รับการบรรจุเป็นบุคลากร | ดังนั้น มาตรฐานในบทนี้จึงเป็นส่วนเสริมให้แก่มาตรฐานการกำกับดูแลกิจการ การนำ และทิศทางองค์กร (GLD) ซึ่งอธิบายหน้าที่รับผิดชอบของผู้บริหารแผนกหรืองานบริการ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.2

- 1. มีกระบวนการที่พร้อมปฏิบัติในการสรรหาบุคลากร
- 2. มีกระบวนการที่พร้อมปฏิบัติในการประเมินคุณสมบัติของบุคลากรใหม่
- 3. มีกระบวนการที่พร้อมปฏิบัติในการบรรจุบุคคลเป็นบุคลากร
- 4. กระบวนการดังกล่าวเป็นไปในแนวทางเดียวทั้งองค์กร

มาตรฐาน SQE.3

องค์กรใช้กระบวนการที่กำหนดไว้เพื่อสร้างความมั่นใจว่าความรู้และทักษะของบุคลากรสายงานคลินิก สอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วย

เจตนาของ SQE.3

องค์กรจ้างบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมโดยใช้กระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่าคุณสมบัติของบุคคลที่จะรับเป็นบุคลากร สอดคล้องกับข้อกำหนดของตำแหน่ง | กระบวนการนี้ยังสร้างความมั่นใจว่าทักษะของบุคลากรสอดคล้องกับความต้องการของผู้ป่วยตั้งแต่เริ่มแรกและตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพขององค์กรที่เป็นอิสระ (ซึ่งมิได้ปฏิบัติงานภายใต้คำบรรยายลักษณะงาน) มีกระบวนการระบุไว้ใน SQE.9 ถึง SQE.12

กระบวนการสำหรับบุคลากรสายงานคลินิกที่ปฏิบัติงานภายใต้คำบรรยายลักษณะงานประกอบด้วย

- การประเมินขั้นต้นเพื่อสร้างความมั่นใจว่าบุคคลผู้นั้นสามารถปฏิบัติตามหน้าที่รับผิดชอบในคำบรรยายลักษณะงานได้ | การประเมินนี้กระทำขึ้นก่อนหรือในเวลาที่จะเริ่มต้นปฏิบัติตามหน้าที่รับผิดชอบ | องค์กรอาจจะมีระยะเวลา “ทดลองปฏิบัติงาน” ซึ่งบุคลากรสายงานคลินิกจะได้รับการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด และประเมินผล หรือใช้กระบวนการที่ไม่เป็นทางการมากนัก | ไม่ว่าจะใช้กระบวนการใด องค์กรสร้างความมั่นใจว่าบุคลากรที่ให้บริการที่มีความเสี่ยงสูงหรือให้การดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงได้รับการประเมิน
- จากนั้นองค์กรกำหนดกระบวนการและความถี่สำหรับการประเมินความสามารถของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

การประเมินอย่างต่อเนื่องสร้างความมั่นใจว่ามีการฝึกอบรมเมื่อต้องการ และบุคลากรสามารถปฏิบัติตามหน้าที่ใหม่หรือหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงได้ | การประเมินดังกล่าวจะดีที่สุดเมื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ควรมีการประเมินบุคลากรสายงานคลินิกที่ทำงานภายใต้คำอธิบายลักษณะงานแต่ละคนและบันทึกไว้อย่างน้อยปีละครั้ง (ดูที่ COP.3.1, ASC.3.1, MMU.6, GLD.11.1, และ SQE.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.3

- 1. องค์กรใช้กระบวนการที่กำหนดไว้เพื่อจัดให้ความรู้และทักษะของบุคลากรสายงานคลินิก กับความต้องการของผู้ป่วย มีความสอดคล้องกัน
- 2. มีการประเมินบุคลากรใหม่ในสายงานคลินิกเมื่อเริ่มปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ
- 3. แผนกหรืองานบริการที่บุคลากรได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ทำการประเมิน
- 4. องค์กรกำหนดความถี่ในการประเมินบุคลากรสายงานคลินิกอย่างต่อเนื่อง
- 5. มีการประเมินบุคลากรสายงานคลินิกแต่ละคนที่ปฏิบัติงานภายใต้คำบรรยายลักษณะงานอย่างน้อยปีละครั้งหรือบ่อยกว่าตามที่องค์กรกำหนด และบันทึกผลไว้

มาตรฐาน SQE.4

องค์กรใช้กระบวนการที่กำหนดไว้เพื่อสร้างความมั่นใจว่าความรู้และทักษะของบุคลากรนอกสายงานคลินิก สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร และข้อกำหนดของตำแหน่ง

เจตนาของ SQE.4

องค์กรแสวงหาบุคลากรที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามข้อกำหนดในตำแหน่งนอกสายงานคลินิก | ผู้ควบคุมดูแลบุคลากรจัดให้มีการปฐมนิเทศเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับตำแหน่งดังกล่าวและสร้างความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถทำหน้าที่รับผิดชอบตามคำบรรยายลักษณะงานได้ | บุคลากรได้รับการควบคุมดูแลในระดับที่ต้องการ และได้รับการประเมินเป็นระยะเพื่อสร้างความมั่นใจว่ามีความสามารถในตำแหน่งดังกล่าวตลอดเวลา (ดูที่ AOP.5.2, AOP.6.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.4

- 1. องค์กรใช้กระบวนการที่กำหนดไว้เพื่อจัดให้ความรู้และทักษะของบุคลากรนอกสายงานคลินิก กับข้อกำหนดของตำแหน่ง มีความสอดคล้องกัน
- 2. มีการประเมินบุคลากรใหม่ที่มีใช้ด้านคลินิก เมื่อเริ่มปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ
- 3. แผนกหรืองานบริการที่บุคลากรได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ทำการประเมิน
- 4. องค์กรกำหนดความถี่ในการประเมินบุคลากรที่มีใช้ด้านคลินิกอย่างต่อเนื่อง
- 5. มีการประเมินบุคลากรที่มีใช้ด้านคลินิกอย่างน้อยปีละครั้งหรือบ่อยกว่าตามที่องค์กรกำหนด และบันทึกผลไว้

มาตรฐาน SQE.5

มีแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรแต่ละคน **(P)**

เจตนาของ SQE.5

บุคลากรแต่ละคนในองค์กร รวมถึงผู้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายและโดยองค์กรให้ทำงานด้วยความอิสระ มีเอกสารข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติ ผลการประเมิน และประวัติการทำงาน | เอกสารมีรูปแบบมาตรฐานและมีความเป็นปัจจุบันตามนโยบายขององค์กร (ดูที่ SQE.9, SQE.13, และ SQE.15)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.5

- 1. มีการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรแต่ละคน
- 2. แฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลมีคุณสมบัติของบุคลากรผู้นั้น
- 3. แฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลมีคำบรรยายลักษณะงานของบุคลากรผู้นั้น ถ้ามีกำหนดไว้
- 4. แฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลมีประวัติการทำงานของบุคลากรผู้นั้น
- 5. แฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลมีผลการประเมิน
- 6. แฟ้มข้อมูลส่วนบุคคลมีบันทึกการเข้าร่วมการศึกษาระหว่างประจำการของบุคลากรผู้นั้น

มาตรฐาน SQE.6

แผนบุคลากรขององค์กรซึ่งจัดทำด้วยความร่วมมือของผู้นำของแผนกและงานบริการ กำหนดจำนวน ประเภท และคุณสมบัติที่ต้องการของบุคลากร **(P)**

มาตรฐาน SQE.6.1

มีการทบทวนแผนบุคลากรอย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันตามความจำเป็น

เจตนาของ SQE.6 และ SQE.6.1

การจัดให้มีบุคลากรที่เหมาะสมและเพียงพอเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการดูแลผู้ป่วย เช่นเดียวกับกิจกรรมการสอน และการวิจัยซึ่งองค์กรอาจจะมีส่วนร่วม | ผู้นำองค์กรเป็นผู้วางแผนบุคลากร | กระบวนการวางแผนใช้วิธีการซึ่งเป็นที่ยอมรับสำหรับการกำหนดระดับของบุคลากร | ตัวอย่างเช่น การใช้ระบบการจำแนกอาการหนัก-เบาของผู้ป่วย (patient acuity system) ในการกำหนดจำนวนพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยวิกฤติสาขากุมารสำหรับหอผู้ป่วยวิกฤติกุมารสืบเตียง

มีการจัดทำแผนเป็นลายลักษณ์อักษร ระบุจำนวนและประเภทของบุคลากรที่ต้องการในแต่ละแผนกและงานบริการ รวมทั้งทักษะ ความรู้ และคุณสมบัติอื่นๆ | แผนบุคลากรระบุสิ่งต่อไปนี้

- การปรับเปลี่ยนการมอบหมายงานบุคลากรจากแผนกหรืองานบริการหนึ่งไปยังอีกแผนกหรืออีกงานบริการหนึ่ง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วยที่เปลี่ยนแปลงไปหรือการขาดแคลนบุคลากร
- การพิจารณาคำขอของบุคลากรเพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนการมอบหมายงาน บนพื้นฐานของค่านิยมทางวัฒนธรรมหรือความเชื่อทางศาสนา และ
- การปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบข้อบังคับ

มีการเฝ้าติดตามการจัดบุคลากรที่วางแผนไว้และที่เกิดขึ้นจริงอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงแผนตามความจำเป็น | ระหว่างที่มีการเฝ้าติดตามในระดับแผนกและงานบริการ มีกระบวนการที่ผู้นำองค์กรร่วมมือกันปรับปรุงแผนทั้งหมด โดยรวม (ดูที่ GLD.7 และ GLD.9, ME 2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.6

- 1. มีแผนเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการจัดบุคลากรขององค์กรโดยผู้นำของแผนกและงานบริการ โดยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
- 2. แผนบุคลากรระบุจำนวน ประเภท และคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบุคลากร โดยใช้วิธีการจัดอัตรากำลังซึ่งเป็นที่ยอมรับ (ดูที่ AOP.6.2, ME 5)
- 3. แผนบุคลากรระบุการมอบหมายงานและการปรับเปลี่ยนการมอบหมายงานบุคลากร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.6.1

- 1. มีการเฝ้าติดตามประสิทธิผลของแผนการจัดบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
- 2. มีการทบทวนและปรับปรุงแผนการจัดบุคลากรเมื่อจำเป็น
- 3. มีกระบวนการประสานงานเพื่อจัดทำกลยุทธ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้นำของแผนกและงานบริการ

มาตรฐาน SQE.7

บุคลากรทุกคนทั้งสายงานคลินิกและนอกสายงานคลินิก ได้รับการปฐมนิเทศเมื่อได้รับการบรรจุ ให้เกิดความคุ้นเคยกับองค์กร แผนกหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน และเกิดความคุ้นเคยกับหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะของตำแหน่งงาน

เจตนาของ SQE.7

การตัดสินใจบรรจุบุคคลเป็นบุคลากรขององค์กรก่อให้เกิดการเริ่มต้นของกระบวนการหลายอย่าง | การที่บุคลากรใหม่ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใดจะปฏิบัติงานได้ดี จำเป็นต้องเข้าใจภาพรวมขององค์กร และเข้าใจว่าหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะ

ของตนจะมีผลต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กรอย่างไร | สิ่งนี้จะบรรลุได้โดยการปฐมนิเทศทั่วไปให้เกิดความคุ้นเคยกับองค์กรและบทบาทของตนในองค์กร และการปฐมนิเทศเฉพาะเกี่ยวกับหน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุ | การปฐมนิเทศรวมถึงประเด็นต่อไปนี้ตามความเหมาะสม การรายงานความผิดพลาดทางการแพทย์ การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ นโยบายขององค์กรเกี่ยวกับการส่งยาทางโทรศัพท์ และอื่นๆ (ดูที่ PCI.11 และ GLD.9, ME 4) | ผู้ปฏิบัติงานตามสัญญาจ้าง (contract workers) อาสาสมัคร และนักศึกษาและผู้อยู่ระหว่างการฝึกอบรม ได้รับการปฐมนิเทศให้เกิดความคุ้นเคยกับองค์กร และงานที่ได้รับมอบหมายหรือหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะ เช่น ความปลอดภัยผู้ป่วย การป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.7

- 1. บุคลากรใหม่ทั้งสายงานคลินิกและนอกสายงานคลินิก ได้รับการปฐมนิเทศเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับองค์กร แผนกหรือหน่วยงานซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน หน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งงานของแต่ละคน และงานที่ได้รับมอบหมายเฉพาะ
- 2. ผู้ปฏิบัติงานตามสัญญาจ้าง ได้รับการปฐมนิเทศเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับองค์กร แผนกหรือหน่วยงานซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงาน หน้าที่รับผิดชอบของตำแหน่งงานของแต่ละคน และงานที่ได้รับมอบหมายเฉพาะ
- 3. อาสาสมัคร ได้รับการปฐมนิเทศเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับองค์กร และหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย
- 4. นักศึกษาและผู้อยู่ระหว่างการฝึกอบรม ได้รับการปฐมนิเทศเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับองค์กร และหน้าที่รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย

มาตรฐาน SQE.8

บุคลากรแต่ละคนได้รับการศึกษาและฝึกอบรมระหว่างประจำการ รวมถึงการศึกษาและฝึกอบรมอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อคงไว้หรือเพิ่มพูนทักษะและความรู้ของตน

เจตนาของ SQE.8

องค์กรรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อให้เข้าใจความต้องการการศึกษาของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง | ผลจากการวัดคุณภาพและความปลอดภัยเป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งที่ช่วยระบุความต้องการการศึกษาของบุคลากร | ข้อมูลการเฝ้าติดตามจากโปรแกรมบริหารอาคารสถานที่ การนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ ประเด็นความรู้และทักษะที่ค้นพบจากการทบทวนการปฏิบัติงานตามหน้าที่ วิธีปฏิบัติงานทางคลินิกใหม่ และแผนจัดบริการใหม่ในอนาคต เป็นแหล่งข้อมูลดังกล่าวด้วยเช่นกัน | องค์กรมีกระบวนการรวบรวมและรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อวางแผนโปรแกรมการศึกษาของบุคลากร | องค์กรกำหนดว่าบุคลากรกลุ่มใด เช่น ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ ที่จะต้องมีการศึกษาต่อเนื่องเพื่อคงไว้ซึ่งคุณสมบัติ รวมถึงวิธีการเฝ้าติดตามและบันทึกการศึกษาของบุคลากรเหล่านี้ (ดูที่ GLD.3.3, ME 3)

เพื่อคงไว้ซึ่งผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ยอมรับได้ การสอนทักษะใหม่ๆ และการจัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเครื่องมือหรือวิธีปฏิบัติงานใหม่ๆ องค์กรควรจัดให้มีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ให้ความรู้ และเวลา สำหรับการศึกษาระหว่างประจำการและการศึกษาอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง | การจัดการศึกษานี้สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรแต่ละคน และสอดคล้องกับความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องขององค์กรในการตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย | ตัวอย่างเช่น สมาชิกแพทย์อาจได้รับการศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ ความก้าวหน้าของเวชปฏิบัติหรือเทคโนโลยีใหม่ (ดูที่ MOI.8) | มีการบันทึกความสำเร็จด้านการศึกษาของบุคลากรแต่ละคนไว้ในแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้นำองค์กรสนับสนุนความมุ่งมั่นต่อการศึกษาระหว่างประจำการอย่างต่อเนื่องของบุคลากร โดยจัดให้มีพื้นที่ เครื่องมือ และเวลาสำหรับโปรแกรมการศึกษาและฝึกอบรม | มีสารสนเทศทางวิชาการที่เป็นปัจจุบันพร้อมสนับสนุนการศึกษา และฝึกอบรม | การศึกษาและฝึกอบรมสามารถทำได้ในสถานที่ที่เป็นศูนย์กลาง หรือสถานที่สำหรับการเรียนรู้และพัฒนาทักษะขนาดเล็กลงมาที่กระจายทั่วไป | การศึกษาที่จัดให้อาจจะเป็นการจัดครั้งเดียวให้กับทุกคน หรือจัดซ้ำหลายครั้งสำหรับบุคลากรที่ทำงานเป็นผลัด เพื่อลดผลกระทบต่อกิจกรรมการดูแลผู้ป่วย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.8

- 1. มีการใช้ข้อมูลและสารสนเทศจากแหล่งต่างๆ รวมถึงผลจากกิจกรรมวัดคุณภาพและความปลอดภัย เพื่อระบุความต้องการการศึกษาของบุคลากร
- 2. มีการวางแผนโปรแกรมการศึกษาจากข้อมูลและสารสนเทศเหล่านี้
- 3. บุคลากรขององค์กรได้รับการศึกษาและฝึกอบรมระหว่างประจำการอย่างต่อเนื่อง (ดูที่ AOP.5.3, ME 4 และ AOP.6.3, ME 4)
- 4. การศึกษาสอดคล้องกับความสามารถของบุคลากรแต่ละคนที่จะตอบสนองภาวะความต้องการของผู้ป่วย และ/หรือ ความต้องการการศึกษาต่อเนื่อง (ดูที่ AOP.5.3, ME 4 และ AOP.6.3, ME 4)
- 5. องค์กรจัดให้บุคลากรทุกคนมีเวลาและเครื่องมือเพียงพอที่จะเข้าร่วมการศึกษาและฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

มาตรฐาน SQE.8.1

บุคลากรซึ่งให้การดูแลผู้ป่วย และบุคลากรอื่นๆ ที่องค์กรระบุ ได้รับการฝึกอบรมและแสดงความสามารถที่เหมาะสมเกี่ยวกับเทคนิคการช่วยฟื้นคืนชีพ

เจตนาของ SQE.8.1

องค์กรระบุบุคลากรที่ต้องเข้าอบรมเทคนิคการช่วยฟื้นคืนชีพ และระดับของการฝึกอบรม (ระดับพื้นฐานหรือระดับก้าวหน้า) ที่เหมาะสมกับบทบาทของแต่ละคนในองค์กร | บุคลากรที่ถูกระบุได้รับการฝึกอบรมในระดับที่เหมาะสมซ้ำตามข้อกำหนด และ/หรือ กรอบเวลาที่โปรแกรมฝึกอบรมซึ่งเป็นที่ยอมรับระบุไว้ หรือทั้งสองปีถ้ามิได้มีการใช้โปรแกรมฝึกอบรมซึ่งเป็นที่ยอมรับ | มีหลักฐานแสดงว่าบุคลากรแต่ละคนที่เข้าร่วมรับการฝึกอบรมบรรลุความสามารถในระดับที่ต้องการอย่างแท้จริง (ดูที่ COP.3.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.8.1

- 1. องค์กรระบุบุคลากรที่มีหน้าที่ดูแลผู้ป่วย และบุคลากรอื่นๆ ที่จะต้องเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการช่วยชีวิต (cardiac life support)
- 2. มีการจัดการฝึกอบรมในระดับที่เหมาะสม โดยมีความถี่ที่เพียงพอสำหรับตอบสนองความต้องการของบุคลากร
- 3. มีหลักฐานแสดงว่าบุคลากรผู้ใดได้ผ่านการฝึกอบรม
- 4. มีการฝึกอบรมการช่วยฟื้นคืนชีพในระดับที่พึงประสงค์ให้แก่บุคลากรแต่ละคนซ้ำ ตามข้อกำหนด และ/หรือ กรอบเวลาที่โปรแกรมฝึกอบรมซึ่งเป็นที่ยอมรับระบุไว้ หรือทั้งสองปีถ้ามิได้มีการใช้โปรแกรมฝึกอบรมซึ่งเป็นที่ยอมรับ

มาตรฐาน SQE.8.2

องค์กรจัดให้มีโปรแกรมสุขภาพและความปลอดภัยของบุคลากร **P**

เจตนาของ SQE.8.2

สุขภาพและความปลอดภัยของบุคลากรในองค์กรเป็นสิ่งสำคัญเพื่อคงไว้ซึ่งสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ ความพึงพอใจ การผลิตผลงานของบุคลากร และภาวะความปลอดภัยสำหรับการทำงาน | เนื่องจาก บุคลากรด้านดูแลสุขภาพส่วนใหญ่ มีการสัมผัสกับผู้ป่วยและวัสดุติดเชื้อจากผู้ป่วย ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงต่อโรคที่วัคซีนป้องกันได้ | การระบุงการติดเชื้อที่สำคัญ กำหนดบุคลากรที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อ และมีการดำเนินการคัดกรองและป้องกัน (เช่น การสร้างภูมิคุ้มกัน การฉีดวัคซีน และการป้องกันโรค) จะช่วยลดอุบัติการณ์การส่งผ่านการติดเชื้อได้อย่างมาก (ดูที่ PCI.5, ME 2)

ความรุนแรงในสถานที่ทำงานเป็นปัญหาที่พบบ่อยมากขึ้นในองค์กรดูแลสุขภาพ | การขาดแคลนบุคลากร การเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยหนัก และความเข้าใจผิดว่าความรุนแรงไม่ได้เกิดขึ้นในองค์กรดูแลสุขภาพ – หรือถ้าความรุนแรงเกิดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งของงาน – เป็นอุปสรรคที่จะยอมรับว่าการใช้ความรุนแรงในที่ทำงานมีอยู่และจัดทำกรป้องกันความรุนแรง (ดูที่ QPS.7)

ความปลอดภัยของบุคลากรเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยขององค์กร | วิธีการที่องค์กรสร้างความคุ้นเคยและมีกอบรมบุคลากร จัดให้มีสถานที่ที่ปลอดภัย บำรุงรักษาเครื่องมือด้านชีวการแพทย์และเครื่องมืออื่นๆ ป้องกันหรือควบคุมการติดเชื้อเนื่องจากบริการสุขภาพ และปัจจัยอื่นๆ อีกมาก เป็นตัวกำหนดสุขภาพของบุคลากร (ดูที่ PCI.5.1, ME 2) | โปรแกรมสุขภาพและความปลอดภัยของบุคลากรสามารถจัดขึ้นภายในองค์กรหรือบูรณาการกับโปรแกรมภายนอก | ไม่ว่าจะมึบุคลากรหรือโครงสร้างของโปรแกรมอย่างไร บุคลากรเข้าใจวิธีการรายงาน การได้รับการรักษา การได้รับคำปรึกษาและติดตามสำหรับการบาดเจ็บ (เช่น โดนเข็มแทง) การสัมผัสโรคติดต่อ หรือความรุนแรงในที่ทำงาน การบ่งชี้ความเสี่ยงและสภาพที่อันตรายภายในอาคารสถานที่ ประเด็นด้านสุขภาพและความปลอดภัยอื่นๆ | โปรแกรมสุขภาพและความปลอดภัยของบุคลากรอาจจัดให้มีการคัดกรองสุขภาพเมื่อแรกเข้าทำงาน การให้ภูมิคุ้มกันและการตรวจร่างกายเป็นระยะ การรักษาการเจ็บป่วยที่เกิดจากการทำงาน เช่น ปวดหลัง หรือการบาดเจ็บอื่นที่เรื้อรังกว่า

การออกแบบโปรแกรมดังกล่าวได้รับข้อคิดเห็นจากบุคลากร ใช้ทรัพยากรทางคลินิกขององค์กรและชุมชน

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.8.2

- 1. ผู้นำองค์กรและบุคลากรวางแผนโปรแกรมสุขภาพและความปลอดภัยของบุคลากร ตอบสนองความต้องการของบุคลากรทั้งที่เรื้อรังและไม่เรื้อรังด้วยการรักษาโดยตรงและการส่งต่อ
- 2. มีการระบุงการติดเชื้อที่กำลังระบาด และบุคลากรที่มีความเสี่ยงต่อการสัมผัสหรือส่งผ่านการติดเชื้อ และดำเนินการฉีดวัคซีนและการสร้างภูมิคุ้มกัน
- 3. มีนโยบายในการประเมิน ให้คำปรึกษา และติดตามบุคลากรที่ได้สัมผัสกับโรคติดต่อ ซึ่งมีการประสานงานกับโปรแกรมป้องกันและควบคุมการติดเชื้อ
- 4. มีการระบุพื้นที่ที่มีความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นในที่ทำงานและจัดทำตัววัดเพื่อลดความเสี่ยง
- 5. มีนโยบายในการประเมิน ให้คำปรึกษา และติดตามบุคลากรที่ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากความรุนแรงในสถานที่ทำงาน

♥ SQE.9 – SQE.9.2 | การกำหนดสมาชิกภาพของบุคลากรสายแพทย์ Determining Medical Staff

Membership

SQE การกำหนดสมาชิกภาพของบุคลากรสายแพทย์

มาตรฐาน SQE.9 (ทำให้ชัดเจน)

องค์กรมีกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับรวบรวมเอกสารคุณสมบัติของบุคลากรสายแพทย์ที่ได้รับอนุญาตให้ดูแลผู้ป่วยได้โดยไม่ต้องมีการควบคุมดูแล (P)

มาตรฐาน SQE.9.1

มีการตรวจสอบและเก็บให้เป็นปัจจุบันสำหรับข้อมูลการศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ/การขึ้นทะเบียน และเอกสารคุณสมบัติอื่น ของบุคลากรทางสายแพทย์ ที่กำหนดโดยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ (P)

มาตรฐาน SQE.9.2

มีกระบวนการตัดสินใจที่โปร่งใสและเป็นรูปแบบเดียวกันสำหรับการรับบุคลากรสายแพทย์ (P)

เจตนาของ SQE.9 ถึง SQE.9.2

คำอธิบายคำศัพท์และความคาดหวังในมาตรฐานมีดังนี้:

เอกสารคุณสมบัติ

เอกสารคุณสมบัติ เป็นเอกสารที่ออกโดยหน่วยงานที่จะบ่งบอกถึงความสำเร็จของความต้องการหรือการประชุมของข้อกำหนดคุณสมบัติ เช่น ประกาศนียบัตรจากโรงเรียนแพทย์ จดหมายเสร็จสิ้นหรือใบรับรองการอบรมเฉพาะทาง (แพทย์ประจำบ้าน residency) การสำเร็จการศึกษาตามข้อกำหนดขององค์กรวิชาชีพทางการแพทย์ ใบอนุญาตในการฝึกปฏิบัติ หรือการลงทะเบียนกับสภาทางการแพทย์หรือทางทันตกรรม | เอกสารเหล่านี้ บางส่วนต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ แต่บางส่วนเป็นนโยบายขององค์กร ต้องมีการตรวจสอบกับแหล่งต้นฉบับที่ออกเอกสาร

เอกสารคุณสมบัติยังสามารถเป็นเอกสารจากบุคคลและหน่วยงานที่ระบุประวัติทางวิชาชีพหรือความสามารถของผู้สมัคร ประวัติของการทำงานในโรงพยาบาลก่อนหน้าทั้งหมด บันทึกการดูแลทางคลินิกก่อนหน้า ประวัติสุขภาพ รูปภาพ หรือการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ | ตัวอย่างเช่น เอกสารเหล่านี้กำหนดโดยนโยบายองค์กรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรวบรวมเอกสารคุณสมบัติ แต่ไม่ต้องได้รับการตรวจสอบจากแหล่งที่ออกเอกสารถ้านโยบายองค์กรไม่ได้กำหนดไว้ | ข้อกำหนดในการตรวจสอบเอกสารคุณสมบัติจะแตกต่างกันไปโดยตำแหน่งที่กำลังหาผู้สมัคร | ตัวอย่างเช่น สำหรับผู้สมัครหัวหน้าฝ่าย/บริการทางคลินิก องค์กรจะต้องการที่จะตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งการบริหารงานก่อนหน้าและประสบการณ์ | ดังนั้น สำหรับตำแหน่งทางด้านคลินิก องค์กรจะต้องการจำนวนปีของประสบการณ์และจึงตรวจสอบระดับของประสบการณ์

บุคลากรสายการแพทย์

บุคลากรสายแพทย์หมายถึง แพทย์ ทันตแพทย์ และบุคคลอื่นซึ่งมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้ทำเวชปฏิบัติได้โดยอิสระ (โดยไม่ต้องมีการควบคุมดูแล) และเป็นผู้ให้บริการป้องกันโรค บำบัดรักษา คินสภาพ ศัลยกรรม ฟันฟู สมรรถภาพ หรือบริการทางการแพทย์และทันตกรรมอื่นๆ ให้แก่ผู้ป่วย หรือเป็นผู้ให้บริการแปลผลการตรวจแก่ผู้ป่วย เช่น การตรวจทางพยาธิวิทยา รังสีวิทยา หรือการตรวจชิ้นสุตรทางห้องปฏิบัติการ | การจำแนกประเภทการจ้าง ได้รวม

ทุกประเภทและระดับพนักงาน (ลูกจ้าง, พนักงานกิตติมศักดิ์, จ้างงานตามสัญญา, การเข้าเยี่ยมชม และชุมชนส่วนตัวพนักงาน) | บุคลากรที่เข้าเยี่ยมชมรวมถึง แพทย์ผู้ทำงานแทน (locum tenentes) หรือผู้เชี่ยวชาญรับเชิญ ครู “ชั้นสูง” และบุคคลอื่นๆ ที่อนุญาตให้ให้บริการดูแลผู้ป่วยชั่วคราว | องค์กรต้องกำหนดนักปฏิบัติงานอื่นๆ เช่น เจ้าหน้าที่บ้าน แพทย์ที่ทำงานในโรงพยาบาลเท่านั้น (hospitalist) และแพทย์ junior doctors ที่ไม่ได้อยู่ในการฝึกอบรม แต่อาจจะหรืออาจจะไม่ได้รับอนุญาตจากองค์กรในการฝึกอย่างอิสระ | คำว่า บุคลากรสายแพทย์รวมแพทย์และผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตให้รักษาบางส่วนหรือทั้งหมด โดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ต่อองค์กร (ตัวอย่างเช่น พนักงานหรือที่ปรึกษาอิสระ) | หมายเหตุ ในบางวัฒนธรรมผู้ปฏิบัติวิชาชีพทางการแพทย์ดั้งเดิม เช่น แพทย์ฝังเข็ม หมอจัดกระดูก และอื่นๆ อาจได้รับอนุญาตตามกฎหมายและองค์กรจะปฏิบัติได้อย่างอิสระ | ดังนั้น ในการพิจารณาบุคลากรสายแพทย์ใช้มาตรฐานเต็มรูปแบบ (ดูที่ GLD.6.2)

การตรวจสอบ

การตรวจสอบเป็นกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเอกสารคุณสมบัติจากแหล่งที่ออกเอกสารคุณสมบัติ | กระบวนการนี้สามารถทำได้โดยการสอบถามไปยังฐานข้อมูลออนไลน์ที่เชื่อถือได้ เช่น บุคคลที่ได้รับใบอนุญาตในเมืองหรือประเทศของที่โรงพยาบาลตั้งอยู่ | กระบวนการนี้ยังสามารถทำได้โดยบันทึกการสนทนาทางโทรศัพท์กับแหล่งที่มาของการออกหรือโดยส่งอีเมลหรือไปรษณีย์ธรรมดา | การตรวจสอบเอกสารคุณสมบัติจากนอกประเทศอาจซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและบางกรณีเป็นไปได้ | ควรมีหลักฐานของความพยายามตรวจสอบเอกสารคุณสมบัติ | ความพยายามที่น่าเชื่อถือแบ่งเป็นหลายลักษณะ (อย่างน้อยสองครั้งภายใน 60 วัน) (เช่น โทรศัพท์ อีเมล และจดหมาย) พร้อมกับเอกสารของความพยายามและผลลัพธ์

สถานการณ์สามประการต่อไปนี้ถือว่าเป็นวิธีการทดแทนการสอบทานหลักฐานคุณสมบัติจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (primary source verification) ที่ยอมรับได้

1. สำหรับองค์กรที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยตรงของส่วนราชการ กระบวนการสอบทานความถูกต้องของราชการ ซึ่งมีระเบียบข้อบังคับของราชการที่โปร่งใสเกี่ยวกับการสอบทานกับแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ร่วมกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของราชการ และการให้สถานะเฉพาะ (เช่น ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญ และอื่นๆ) เป็นที่ยอมรับ | เช่นเดียวกับกระบวนการตรวจสอบทั้งหมดของบุคคลที่สาม เป็นสิ่งสำคัญเพื่อตรวจสอบว่าบุคคลที่สาม (เช่น หน่วยงานของรัฐ) ดำเนินการกระบวนการตรวจสอบตามที่ระบุในนโยบายหรือระเบียบข้อบังคับและกระบวนการที่เป็นไปตามความคาดหวังที่อธิบายไว้ในมาตรฐานเหล่านี้

2. สำหรับองค์กรทุกแห่ง การมีองค์กรเครือข่าย (affiliated hospital) ซึ่งมีการสอบทานกับแหล่งข้อมูลปฐมภูมิของผู้สมัคร การสอบทานนั้นเป็นที่ยอมรับตราเท่าที่องค์กรเครือข่ายนั้นได้รับการรับรองจาก JCI โดยปฏิบัติตามกระบวนการตรวจสอบที่ระบุไว้ใน SQE.9.1, MEs 1 และ 2 (SQE.9, ME 3, ในมาตรฐานโรงพยาบาล JCI ฉบับที่ 4) อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ | การปฏิบัติอย่างครบถ้วนสมบูรณ์หมายความว่า รายงานการสำรวจขององค์กรอย่างเป็นทางการระบุองค์ประกอบที่วัดได้ครบถ้วน หรือถ้าไม่ครบถ้วนหรือองค์ประกอบที่วัดได้ที่พบบางส่วน ต้องระบุในแผนปรับปรุงกลยุทธ์ (SIP) และปฏิบัติอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

3. สำหรับองค์กรทุกแห่ง มีการสอบทานเอกสารคุณสมบัติโดยองค์กรที่สามซึ่งมีความอิสระ เช่น หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับการกำหนด ตราบเท่าที่เป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้: องค์กรที่ตัดสินใจบนพื้นฐานของสารสนเทศจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับการระบุไว้ ควรสร้างความเชื่อมั่นในความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความทันสมัยของสารสนเทศดังกล่าว | เพื่อให้มีความเชื่อมั่นต่อสารสนเทศในระดับนี้ องค์กรควรประเมินหน่วยงานที่ส่งมอบสารสนเทศตั้งแต่แรกเริ่มและเป็นระยะหลังจากนั้น เพื่อให้มั่นใจว่าสอดคล้องกับมาตรฐาน JCI

การเข้าใจกระบวนการออกเอกสารคุณสมบัติเป็นสิ่งสำคัญ | ตัวอย่างเช่น หน่วยงานของรัฐบาลที่ออกใบอนุญาตในการฝึกปฏิบัติขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจบางส่วนหรือทั้งหมดดังต่อไปนี้หรือไม่: การตรวจสอบการศึกษา การ

ตรวจสอบความสามารถ การฝึกอบรมโดยสมาคมการแพทย์ หรือสมาชิกและการชำระค่าธรรมเนียม | นอกจากนี้ ถ้า การเข้าโปรแกรมการศึกษาพิเศษขึ้นอยู่กับตรวจสอบการศึกษาและประสบการณ์ล่าสุด องค์กรไม่จำเป็นต้อง ตรวจสอบการศึกษาอีกครั้งหนึ่ง | กระบวนการโดยหน่วยงานของรัฐมีการบันทึกไว้ในองค์กร | ถ้าองค์กรไม่มีความรู้ โดยตรงต่อกระบวนการโดยตัวแทนเพื่อตรวจสอบการศึกษา หรือองค์กรไม่มีโอกาสตรวจสอบกระบวนการของตัวแทน ตามที่กล่าวมา องค์กรต้องดำเนินการตรวจสอบด้วยตนเอง (ดูที่ SQE.13, ME 3 และ SQE.15, ME 3)

ยกเว้นสำหรับ SQE.9.1, ME 1 สำหรับการสำรวจครั้งแรกเท่านั้น การทดสอบทบทวนหลักฐานคุณสมบัติกับแหล่งข้อมูล ปฐมภูมิเป็นสิ่งที่ต้องกระทำสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพใหม่ที่เริ่มงานสิบสอง (12) เดือนก่อนที่จะมีการเยี่ยมสำรวจเพื่อ การรับรองครั้งแรก | ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นๆ จะต้องมีการทดสอบทบทวนหลักฐานคุณสมบัติกับแหล่งข้อมูลปฐมภูมิภายในสิบ สองเดือนเมื่อมีการเยี่ยมสำรวจครั้งแรกเพื่อการรับรอง | การปฏิบัตินี้จะเสร็จสมบูรณ์ภายในช่วงเวลาสิบสองเดือนตาม แผนซึ่งให้ความสำคัญกับการทดสอบทบทวนหลักฐานคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพที่กำลังปฏิบัติงานให้บริการที่มีความ เสี่ยงสูง

หมายเหตุ: ข้อกำหนดนี้อ้างอิงถึงการ “สอบทวน” หลักฐานคุณสมบัติเท่านั้น | สำหรับแพทย์ทุกคนจะต้องมีการ รวบรวมและทบทวนหลักฐานคุณสมบัติ และมอบหน้าที่การดูแลผู้ป่วย | ไม่มีการแบ่งเป็นขั้นตอนในกระบวนการนี้

การแต่งตั้ง (Appointment)

การแต่งตั้งเป็นกระบวนการของการทบทวนหลักฐานคุณสมบัติของผู้สมัครเมื่อแรกบรรจุเข้าทำงาน เพื่อการตัดสินใจว่า บุคคลที่มีคุณสมบัติที่จะให้บริการดูแลผู้ป่วยตามที่โรงพยาบาลต้องการและโรงพยาบาลสามารถรองรับกับพนักงานที่มี คุณภาพและมีความสามารถทางเทคนิค | สำหรับผู้สมัครเมื่อแรกบรรจุเข้าทำงาน การตรวจสอบข้อมูลเป็นหลักจาก แหล่งภายนอก | นโยบายโรงพยาบาลระบุบุคคลหรือกลไกรับผิดชอบสำหรับการตรวจสอบ เกณฑ์ใดๆ ที่ใช้ในการทำ การตัดสินใจและวิธีการตัดสินใจที่จะได้รับการบันทึกไว้ | นโยบายโรงพยาบาลระบุขั้นตอนการแต่งตั้ง ผู้ปฏิบัติงานที่ เป็นอิสระสำหรับความต้องการฉุกเฉินหรือเป็นระยะเวลาชั่วคราว | สำหรับบุคคลดังกล่าวได้รับการแต่งตั้ง และการระบุ สิทธิจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าใบอนุญาตขั้นต่ำได้รับการยืนยัน

การแต่งตั้งใหม่ (Reappointment)

การแต่งตั้งใหม่เป็นกระบวนการของการตรวจสอบแฟ้มบุคลากรสายแพทย์ เพื่อการตรวจสอบ

- ว่าผู้ประกอบวิชาชีพรายนั้นยังคงได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
- ว่าเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ไม่ได้ถูกลงโทษโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือ ประกาศนียบัตร
- มีเอกสารหลักฐานที่เพียงพอสำหรับการขอหรือขยายสิทธิการดูแลผู้ป่วยหรือหน้าที่ภายในองค์กร และ
- มีความสามารถทางร่างกายและจิตใจที่จะดูแลรักษาผู้ป่วยโดยไม่ต้องมีการควบคุมดูแล

ข้อมูลเพื่อการตรวจสอบนี้มาจากทั้งภายในและภายนอก | เมื่อแผนกคลินิก/หน่วยบริการ (ตัวอย่างเช่น บริการเฉพาะ ทางสาขาต่อยอด (subspecialty) ไม่มีผู้ควบคุมดูแล/ผู้นำ นโยบายองค์กรกำหนดว่าใครเป็นผู้ตรวจสอบผู้ประกอบ วิชาชีพในแผนก/หน่วยบริการ | แฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของบุคลากรสายแพทย์ควรเป็นแหล่งข้อมูลที่มีการเคลื่อนไหว และมีการทบทวนอย่างต่อเนื่อง | ตัวอย่างเช่น เมื่อบุคลากรสายแพทย์แสดงใบรับรองของความสำเร็จที่เกี่ยวข้องกับการ ฝึกอบรมเฉพาะทางขั้นสูง หลักฐานคุณสมบัติใหม่ควรจะตรวจสอบได้ทันทีจากแหล่งที่ออก | ในทำนองเดียวกัน เมื่อ หน่วยงานจากภายนอกค้นพบว่า มีเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการคาดการณ์มาก่อนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรสาย แพทย์และมีการลงโทษ ควรมีการประเมินหน้าที่ทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์ใหม่ทันที | เพื่อให้มั่นใจว่าแฟ้ม

บุคลากรสายแพทย์สมบูรณ์และถูกต้อง มีการทบทวนเอกสารอย่างน้อยทุกสามปี และหมายเหตุในแฟ้มระบุถึงการดำเนินการหรือการไม่ดำเนินการที่จำเป็นและการแต่งตั้งบุคลากรสายแพทย์อย่างต่อเนื่อง

สมาชิกบุคลากรสายแพทย์อาจจะไม่ได้รับอนุญาตเข้าทำงานถ้าองค์กรไม่มีเทคโนโลยีทางการแพทย์เป็นพิเศษ หรือมีพนักงานที่สนับสนุนการปฏิบัติทางวิชาชีพของบุคคลนั้น | ตัวอย่างเช่น นักไตรวิทยาค้นหาการบริการฟอกไตในองค์กร อาจไม่ได้เป็นบุคลากรสายแพทย์ถ้าองค์กรนั้นไม่มีการให้บริการดังกล่าว

เมื่อการขอใบอนุญาต/การลงทะเบียนได้รับการยืนยันจากแหล่งภายนอก แต่เป็นเอกสารอื่น เช่น การศึกษาและการฝึกอบรม จะต้องมีการตรวจสอบบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นบุคลากรสายแพทย์และสิทธิพิเศษสำหรับผู้สมัคร | อย่างไรก็ตาม บุคคลเหล่านี้อาจจะไม่ปฏิบัติตามอิสระจนกว่าหลักฐานคุณสมบัติทั้งหมดได้รับการตรวจสอบ | การกำกับดูแลดังกล่าวกำหนดไว้อย่างชัดเจนในนโยบายขององค์กรให้เป็นไปตามระดับ เงื่อนไข และระยะเวลา (ดูที่ SQE.1.1, SQE.3, และ SQE.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.9

- 1. มีกระบวนการระบุไว้ในนโยบายสำหรับการทบทวนแฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของบุคลากรสายแพทย์แต่ละคน
- 2. มีการระบุตัวผู้ที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และองค์กร ให้ดูแลผู้ป่วยได้โดยไม่ต้องมีการกำกับดูแล
- 3. มีการเก็บสำเนาหลักฐานคุณสมบัติที่ต้องการ (หลักฐานการศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การขึ้นทะเบียน ฯลฯ) ตามข้อกำหนดและนโยบายขององค์กรสำหรับบุคลากรสายแพทย์แต่ละคนไว้ในแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคล หรือในแฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของแต่ละคนที่แยกไว้เฉพาะ
- 4. มีการเก็บสำเนาหลักฐานคุณสมบัติอื่นทั้งหมด ตามข้อกำหนดและนโยบายขององค์กรสำหรับบุคลากรสายแพทย์แต่ละคนไว้ในแฟ้มข้อมูลส่วนบุคคล หรือในแฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของแต่ละคนที่แยกไว้เฉพาะ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.9.1

- 1. มีการสอบทานหลักฐานคุณสมบัติ (หลักฐานการศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การขึ้นทะเบียน ฯลฯ) กับหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ออกหลักฐานดังกล่าว
- 2. มีการสอบทานหลักฐานคุณสมบัติอื่นที่กำหนดโดยองค์กร กับหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ออกหลักฐานดังกล่าว เมื่อต้องการโดยนโยบายองค์กร
- 3. เมื่อมีการตรวจสอบโดยบุคคลที่สาม องค์กรจะต้องตรวจสอบบุคคลที่สาม (ตัวอย่างเช่น หน่วยงานของรัฐ) ตามที่อธิบายไว้ในการกำหนดนโยบายหรือกฎระเบียบและกระบวนการตามความคาดหวังที่ระบุไว้ในเจตนา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.9.2

- 1. การแต่งตั้งบุคลากรสายแพทย์จะทำตามนโยบายขององค์กรและมีความสอดคล้องกับประชากรผู้ป่วยในองค์กร เป้าหมายและการให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วย
- 2. การแต่งตั้งจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าใบอนุญาต/การลงทะเบียนได้รับการยืนยันจากหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ออกหลักฐาน และบุคลากรสายแพทย์จะให้บริการดูแลผู้ป่วยภายใต้การดูแล จนกว่าหลักฐานคุณสมบัติตามที่กฎหมายและกฎระเบียบที่ได้รับการยืนยันจากหน่วยงานซึ่งเป็นผู้ออกหลักฐาน
- 3. วิธีการของการกำกับดูแล ความถี่ของการกำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่รับผิดชอบ ได้รับการบันทึกไว้ในแฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของแต่ละบุคคล

♥ SQE.10 | การกำหนดสิทธิทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์ The Assignment of Medical Staff Clinical Privileges

SQE การกำหนดสิทธิทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์

มาตรฐาน SQE.10

องค์กรมีวิธีปฏิบัติที่ใช้หลักฐาน เป็นธรรม มีมาตรฐาน (standardized, objective, evidence-based procedure) ในการมอบสิทธิแก่บุคลากรสายแพทย์ที่จะรับและรักษาผู้ป่วย และให้บริการทางคลินิกอื่น อย่างสอดคล้องกับคุณสมบัติของบุคลากรผู้นั้น (P)

เจตนาของ SQE.10

การกำหนดความสามารถด้านคลินิกที่เป็นปัจจุบัน และการตัดสินใจว่าจะอนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพทำการดูแลด้านคลินิกอะไรบ้าง มักจะเรียกว่า “การให้สิทธิ” (privileging) เป็นการตัดสินใจที่สำคัญยิ่งที่องค์กรทำเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ผู้ป่วยและยกระดับคุณภาพบริการทางคลินิก

การตัดสินใจให้สิทธิการดูแลผู้ป่วยเมื่อแรกรับเข้าทำงานในองค์กรมีดังต่อไปนี้:

- การตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพทางคลินิก และทำให้สิทธิประโยชน์ทางคลินิกที่ได้รับขึ้นอยู่กับข้อมูลและเอกสารที่ได้รับจากภายนอกองค์กร | แหล่งข้อมูลอาจรวมถึงโปรแกรมการศึกษาพิเศษ จดหมายจากที่ทำงานเดิม และ/หรือ เพื่อนร่วมงานที่ใกล้ชิด และข้อมูลที่มีคุณภาพที่มาจากองค์กร | โดยทั่วไป แหล่งข้อมูลเหล่านี้ นอกเหนือจากสถาบันการศึกษา เช่น โปรแกรมการศึกษาพิเศษ ไม่ได้มีการตรวจสอบจากแหล่งที่มาเว้นแต่มีความจำเป็นโดยนโยบายองค์กร | ถึงแม้ว่าแหล่งภายนอกอาจจะไม่ให้ความชัดเจน หลักฐานที่เป็นรูปธรรมของความสามารถทางคลินิกในปัจจุบัน อย่างน้อยจะมีการระบุความเชี่ยวชาญไว้ | มีการตรวจสอบการปฏิบัติตามความเชี่ยวชาญในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (ดูที่ SQE.11)
- ไม่มีทางที่ดีที่สุดที่จะวิเคราะห์การดำเนินการกิจกรรมทางคลินิกของบุคลากรด้านคลินิกใหม่ | อาจมีการระบุไว้สำหรับโปรแกรมการฝึกอบรมพิเศษ และระบุรายการความสามารถของการวินิจฉัยและการรักษาผู้ป่วยเป็นพิเศษ องค์กรกำหนดสิทธิในการวินิจฉัยและรักษาผู้ป่วยสำหรับความเชี่ยวชาญพิเศษเหล่านั้น | องค์กรอื่นๆ อาจเลือกที่จะระบุรายการในรายละเอียดแต่ละประเภทของผู้ป่วยและแต่ละขั้นตอนการรักษา (ดูที่ AOP.1, ME 3; ASC.3.1; MMU.4.2 และ MMU.6)
- ในแต่ละความเชี่ยวชาญพิเศษ มีการกำหนดกระบวนการในการให้สิทธิอย่างเป็นรูปแบบ อย่างไรก็ตาม กระบวนการอาจจะไม่เหมือนกันในทุกความเชี่ยวชาญ | ดังนั้นสิทธิจะแตกต่างกันสำหรับศัลยแพทย์ทั่วไป กุมารแพทย์ ทันตแพทย์หรือนักรังสีวิทยา เช่น แต่ในแต่ละกลุ่มเหล่านี้กระบวนการสำหรับการอธิบายสิทธิจะเป็นมาตรฐาน | สำหรับผู้ปฏิบัติงานในครอบครัว ผู้ปฏิบัติงานการดูแลรักษาเบื้องต้นและอื่น ๆ ที่ให้ความหลากหลายของยาทั่วไป สูติศาสตร์ กุมารเวชศาสตร์ และบริการอื่น ๆ การอธิบายสิทธิของผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ระบุถึง “ความเชี่ยวชาญ” ที่สามารถให้บริการ
- การตัดสินใจการให้สิทธิความเชี่ยวชาญเชื่อมโยงกับกระบวนการอื่นๆ รวมถึง
  - การคัดเลือกโดยผู้นำของแผนก/หน่วยบริการว่ากระบวนการใดที่ได้รับการตรวจติดตามโดยการเก็บข้อมูล (ดูที่ GLD.11.1 และ SQE.1.1)
  - การนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในกระบวนการตรวจติดตามและการประเมินอย่างต่อเนื่องสำหรับบุคลากรสายแพทย์ของแผนก/หน่วยบริการ (ดูที่ SQE.11) และ
  - การใช้ข้อมูลในการตรวจติดตามในกระบวนการแต่งตั้งใหม่และการต่ออายุการทำงาน (ดูที่ SQE.12)
- นอกจากสิทธิที่ได้รับอนุญาตสัมพันธ์กับการศึกษาและการฝึกอบรม องค์กรระบุความเชี่ยวชาญที่มีความเสี่ยงสูง เช่น การบริหารยาเคมีบำบัด การใช้ยาในชั้นอื่นๆ หรือ ขั้นตอนที่มีความเสี่ยงสูงซึ่งบุคลากรสายแพทย์มีการกำหนดหรือ

ปฏิเสธรสติดังกล่าว | ขั้นตอน การใช้ยาหรือบริการอื่น ๆ ที่มีความเสี่ยงสูง, จะมีการระบุโดยเฉพาะในแต่ละ ความเชี่ยวชาญและมีหลักฐานที่เห็นได้ชัดในขั้นตอนการอธิบายความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ บางขั้นตอนอาจมีความเสี่ยงสูงเนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ เช่น การใช้หุ่นยนต์และคอมพิวเตอร์อื่น ๆ หรือเทคโนโลยีการผ่าตัดระยะไกลหรือเทคโนโลยีในการรักษาโรค (therapeutic technology) | นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ปลูกถ่ายต้องใช้ทักษะในการปลูก การสอบเทียบและการตรวจสอบสัทธิที่ได้รับอนุญาต (ดูที่ ASC.7.4)

- นอกจากนี้สิทธิที่ไม่ได้รับอนุญาตถ้าองค์กรไม่ได้มีเทคโนโลยีทางการแพทย์เป็นพิเศษหรือพนักงานสนับสนุนการใช้ ความเชี่ยวชาญพิเศษ ตัวอย่างเช่น ไตวิทยาที่มีอำนาจที่จะทำล้างไต หรือจะไม่ได้รับสิทธิทำงานสำหรับความสามารถที่จะ ใส่ขดลวดเพื่อรักษาโรคหัวใจ ถ้าองค์กรไม่ได้ให้บริการดังกล่าว

- เมื่อการยื่นคำขอใบอนุญาต/การลงทะเบียนได้รับการยืนยันจากแหล่งที่ออก แต่เอกสารอื่น ๆ เช่น การศึกษาและการ ฝึกอบรมจะต้องได้รับการตรวจสอบก่อนที่จะมีการระบุสิทธิทำงานสำหรับการสมัคร อย่างไรก็ตามผู้สมัครเหล่านี้อาจไม่ ปฏิบัติงานอย่างเป็นอิสระจนกระทั่งหลักฐานคุณสมบัติทั้งหมดได้รับการตรวจสอบโดยกระบวนการที่อธิบายข้างต้น การกำกับดูแลดังกล่าวกำหนดไว้อย่างชัดเจนในนโยบายขององค์กรให้เป็นไปตามระดับ เงื่อนไข และระยะเวลา

หมายเหตุ: เมื่อบุคลากรสายแพทย์มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหาร เช่น เป็นประธานหรือหัวหน้าของแผนกคลินิก งานบริหารขององค์กร หรือตำแหน่งอื่นๆ ดังกล่าว ความรับผิดชอบต่อบทบาทนี้จะมีการระบุในคำบรรยายลักษณะงาน (ดูที่ SQE.1.1) | มีการระบุการตรวจสอบแหล่งที่มาหลักของหลักฐานคุณสมบัติในนโยบายขององค์กร เพื่อสนับสนุนบทบาท ของการบริหารนี้

ขั้นตอนการอธิบายสิทธิการทำงาน

- เป็นมาตรฐาน มีวัตถุประสงค์ และมีหลักฐาน
- มีการบันทึกไว้ในนโยบายขององค์กร
- มีการใช้งานอย่างต่อเนื่องและเป็นหลักฐานคุณสมบัติของบุคลากรสายแพทย์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง
- มีการปฏิบัติตามโดยบุคลากรสายแพทย์สำหรับทุกระดับ และ
- สามารถแสดงให้เห็นวิธีการที่เป็นขั้นตอนที่มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีการจัดทำข้อมูลสิทธิทางคลินิก ให้บุคคลหรือหน่วยงานในองค์กร (เช่น ห้องผ่าตัด แผนกฉุกเฉิน) ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพ จะให้บริการ ในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่น | บุคลากรสายแพทย์ให้สำเนาสิทธิทางคลินิก | มีการ สื่อสารข้อมูลที่มีการปรับปรุงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์ (ดูที่ GLD.6.2 และ SQE.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.10

- มีขั้นตอนการอธิบายสิทธิการทำงานตาม a) ถึง e) ในหัวข้อเจตนา
- มีการจัดทำข้อมูลสิทธิทางคลินิก ให้บุคคลหรือหน่วยงานในองค์กร (เช่น ห้องผ่าตัด แผนกฉุกเฉิน) ซึ่งผู้ประกอบ วิชาชีพจะให้บริการ ในรูปแบบของสิ่งพิมพ์ อิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่น
- บุคลากรสายแพทย์ให้บริการด้วยความเชี่ยวชาญพิเศษเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์กรเท่านั้น

♥ SQE.11 | การตรวจสอบและประเมินผลบุคลากรสายแพทย์อย่างต่อเนื่อง Ongoing Monitoring and Evaluation of Medical Staff Members

SQE การตรวจสอบและประเมินผลบุคลากรสายแพทย์อย่างต่อเนื่อง

มาตรฐาน SQE.11

องค์กรใช้กระบวนการที่เป็นมาตรฐานและต่อเนื่อง ในการประเมินคุณภาพและความปลอดภัยในการให้บริการผู้ป่วย โดยบุคลากรสายแพทย์แต่ละคน

เจตนาของ SQE.11

คำอธิบายคำศัพท์และความคาดหวังในมาตรฐานนี้มีดังต่อไปนี้:

การตรวจสอบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

การตรวจสอบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย กระบวนการของการสะสมและวิเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศอย่างต่อเนื่องในพฤติกรรม ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และผลลัพธ์ทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์ | ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการรับผิดชอบต่อการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศของบุคลากรสายแพทย์และดำเนินการที่เหมาะสม | การดำเนินการโดยทันทีทำได้โดยปรึกษาบุคลากร กำหนดให้อยู่ในการควบคุมดูแล จำกัดสิทธิ หรือการขี้นัดอื่นเพื่อจำกัดความเสี่ยงต่อผู้ป่วยและเพื่อปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัยในการให้บริการ | การดำเนินการในระยะยาวรวมถึงการรวมข้อมูลและสารสนเทศเข้าด้วยกันเพื่อแนะนำบุคลากรสายแพทย์และผู้มีสิทธิในคลินิกที่ทำงานอย่างต่อเนื่อง | กระบวนการนี้จัดทำขึ้นอย่างน้อยทุกๆ สามปี | การดำเนินการอื่นอาจทำได้โดยจัดบันทึกข้อมูลและสารสนเทศเพื่อให้บุคลากรสายแพทย์อื่นๆ ทราบถึงพฤติกรรมและหลักฐานผลลัพธ์ทางคลินิกที่เป็นมาตรฐาน

การตรวจสอบและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของสมาชิกในบุคลากรสายแพทย์ให้ข้อมูลที่สำคัญในการดำเนินการของการรักษาบุคลากรสายแพทย์ไว้และถึงกระบวนการของการให้สิทธิประโยชน์ทางคลินิก (ดูที่ SQE.9 ถึง SQE.9.2) | แม้ว่าต่ออายุสมาชิกและการให้สิทธิประโยชน์ทางคลินิกในรอบสามปีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคลากรสายแพทย์ กระบวนการนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำอย่างต่อเนื่องและมีการเคลื่อนไหว | เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับคุณภาพและปลอดภัยที่สำคัญของผู้ป่วยสามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าประสิทธิภาพการทำงานทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์ ไม่ได้มีการสื่อสารและการดำเนินการเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น

กระบวนการของการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องและการประเมินผลมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ปรับปรุงการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องให้มีคุณภาพสูงและดูแลผู้ป่วยอย่างปลอดภัย
- กำหนดพื้นฐานสำหรับการลดความแตกต่างในการทำงานภายในแผนก/หน่วยบริการโดยการเปรียบเทียบระหว่างเพื่อนร่วมงานและพัฒนาแนวทางการปฏิบัติและเครือข่ายทางคลินิก และ
- กำหนดพื้นฐานสำหรับการปรับปรุงผลลัพธ์ของทั้งแผนก/หน่วยบริการโดยการเปรียบเทียบกับมาตรฐานการปฏิบัติภายนอกองค์กรและการวิจัยที่ตีพิมพ์และผลลัพธ์ทางคลินิก

การตรวจสอบและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของบุคลากรสายแพทย์ครอบคลุมสามหัวข้อ – พฤติกรรม ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และผลลัพธ์ทางคลินิก

พฤติกรรม

บุคลากรสายแพทย์เป็นตัวอย่างและเป็นผู้ให้คำปรึกษาในการสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กร | วัฒนธรรมความปลอดภัยมีลักษณะพิเศษด้วยการมีส่วนร่วมเต็มรูปแบบโดยเจ้าหน้าที่ทุกคนโดยไม่ต้องกลัวการแก้แค้นหรือไม่มี

ความสำคัญ | วัฒนธรรมที่ยังปลอดภัยรวมถึงความเคารพเป็นอย่างสูงระหว่างกลุ่มทางวิชาชีพที่ไม่มีพฤติกรรมก่อวนและอื่นๆ | ความคิดเห็นของพนักงานจากการสำรวจและรูปแบบอื่น ๆ สามารถสร้างพฤติกรรมที่ต้องการและสามารถสนับสนุนบทบาทของบุคลากรสายแพทย์

การประเมินพฤติกรรม รวมถึง

- การประเมินว่าบุคลากรสายแพทย์มีความเข้าใจและสนับสนุนมาตรการทางพฤติกรรมขององค์กรและมีการระบุพฤติกรรมที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้
- มีการระบุไว้ว่าการไม่มีรายงานพฤติกรรมโดยบุคลากรสายแพทย์เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และ
- การรวบรวม การวิเคราะห์ และการใช้สารสนเทศและข้อมูลจากการสำรวจบุคลากรและแหล่งอื่นๆ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กร

กระบวนการตรวจสอบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตรวจสอบ ควรระบุความสำเร็จและความท้าทายที่เกี่ยวข้องของบุคลากรสายแพทย์ในความพยายามที่จะเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างเต็มรูปแบบในวัฒนธรรมที่ปลอดภัยและเหมาะสม

ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ (แก้คำผิด)

บุคลากรสายแพทย์มีความก้าวหน้าและมีประสบการณ์ในองค์กรในการที่พวกเขาปฏิบัติงานอย่างมีวิวัฒนาการ แนะนำกลุ่มผู้ป่วย เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ทางคลินิกใหม่ๆ | บุคลากรสายแพทย์ที่มีการศึกษาที่แตกต่างกัน จะสะท้อนให้เห็นถึงการเจริญเติบโตและการพัฒนาต่อไปในมิติที่สำคัญของการดูแลสุขภาพและการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ:

a) การดูแลผู้ป่วย รวมถึงการให้การดูแลผู้ป่วยด้วยความเมตตา เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาโรค และการดูแลระยะสุดท้ายของชีวิต (มาตรการที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงความถี่ของการบริการป้องกันและรายงานจากผู้ป่วยและครอบครัว) (ดูที่ PFR.3)

b) ความรู้ทางการแพทย์/คลินิก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับการจัดตั้งและการพัฒนาด้านวิชาการแพทย์ ด้านคลินิก ด้านโรคระบาด และด้านสังคมศาสตร์ รวมถึงการประยุกต์ใช้ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยและการให้ศึกษาแก่ผู้อื่น (มาตรการที่อาจเกิดขึ้นรวมถึง การประยุกต์ใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก รวมทั้ง การปรับตัวและการแก้ไขแนวทางการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการประชุมวิชาชีพและการตีพิมพ์ผลงานวิจัย) (ดูที่ GLD.11.2)

c) การเรียนรู้จากการปฏิบัติและการปรับปรุง รวมถึงการใช้หลักฐานและวิธีการ ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อสืบค้น (investigate) ประเมิน และปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งขึ้นอยู่กับประเมินตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (ตัวอย่างของมาตรการที่เป็นไปได้ รวมถึงการสอบถาม/การวิจัยทางคลินิกด้วยความอยากรู้ของตนเอง การได้รับสิทธิประโยชน์ทางคลินิกใหม่บนพื้นฐานของการศึกษาและการมีทักษะใหม่ และมีส่วนร่วมในการประชุมความต้องการพิเศษทางวิชาชีพหรือ การศึกษาอย่างต่อเนื่องตามที่กำหนดของใบอนุญาต)

d) ทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสาร รวมทั้งผู้ประกอบวิชาชีพสามารถสร้างและคงไว้สำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและการทำงานร่วมกันกับผู้ป่วย ครอบครัว และสมาชิกในทีมดูแลสุขภาพอื่นๆ (ตัวอย่างของมาตรการที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการเข้าร่วมในรอบการเรียนการสอน การให้คำปรึกษากับทีมงาน ความเป็นผู้นำ และการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ป่วยและครอบครัว)

e) ความเป็นวิชาชีพ รวมถึง ความมุ่งมั่นในการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม ความเข้าใจและมีความไวต่อความหลากหลาย และทัศนคติที่รับผิดชอบต่อผู้ป่วย วิชาชีพและสังคม (ตัวอย่างของมาตรการที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการเป็นผู้นำความคิดระหว่างบุคลากรสายแพทย์ เมื่อมีปัญหาวงทางคลินิกและวิชาชีพ การให้บริการบนหลักจริยธรรมหรือการอภิปรายประเด็นด้านจริยธรรม การรักษาตารางเวลาที่ได้รับการแต่งตั้ง และการมีส่วนร่วมในชุมชน)

f) การปฏิบัติบนพื้นฐานเชิงระบบ (system-based practices) รวมทั้งการรับรู้และตอบสนองต่อเนื้อหาและระบบการดูแลสุขภาพ เช่นเดียวกับความสามารถในการเรียกใช้ทรัพยากรอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระบบเพื่อให้การดูแลสุขภาพที่ดีที่สุด (ตัวอย่างของมาตรการที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการทำความเข้าใจความหมายที่ใช้บ่อยในระบบโรงพยาบาล เช่นระบบยา และตระหนักถึงผลกระทบของการใช้มากเกินไป ใช้น้อยเกินไป และการใช้ที่ไม่ถูกต้อง)

g) การให้บริการโดยทรัพยากร รวมถึงความเข้าใจในความจำเป็นในการดูแลทรัพยากรและการฝึกการดูแลค่าใช้จ่าย รวมทั้งหลีกเลี่ยงการตรวจวินิจฉัยที่ใช้มากเกินไปและใช้ผิดวัตถุประสงค์ และการรักษาที่ไม่ได้รับประโยชน์ในการดูแลผู้ป่วย แต่เพิ่มค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ (ตัวอย่างของมาตรการที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการซื้อที่สำคัญ ภายในพื้นที่การปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมในความพยายามที่จะเข้าใจการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสมและการตระหนักถึงค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยและผู้จ่ายเงินของการบริการ) (ดูที่ GLD.7)

ขั้นตอนในการตรวจสอบและการประเมินอย่างต่อเนื่องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตรวจสอบ ควรตระหนักที่เกี่ยวข้องความสำเร็จและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายแพทย์เหล่านี้โดยมีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

ผลลัพธ์ทางคลินิก

ขั้นตอนในการตรวจสอบและการประเมินอย่างต่อเนื่องสำหรับการตรวจสอบข้อมูลของบุคลากรสายแพทย์ใช้กันโดยทั่วไป เช่นเดียวกับ ข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางคลินิกของสมาชิกและผู้ให้บริการโดยเฉพาะ

แหล่งข้อมูลในระดับองค์กร | องค์กรเก็บรวบรวมความหลากหลายของข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดการ ตัวอย่างเช่น การรายงานไปยังหน่วยงานด้านสุขภาพที่จะสนับสนุนการจัดสรรทรัพยากรหรือการชำระเงินค่าบริการ | เพื่อเป็นประโยชน์ในการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของบุคลากรสายแพทย์ของแต่ละบุคคล เช่นข้อมูลในระดับองค์กร

- จะต้องมี การเก็บรวบรวมไว้ในลักษณะที่ผู้ปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลได้อย่างง่ายดายสามารถระบุได้
- ต้องเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์ของแต่ละบุคคล และ
- สามารถวัดประสิทธิผลภายในและ/หรือภายนอกที่จะเข้าใจรูปแบบการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล

ตัวอย่างของแหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้ดังกล่าว รวมถึงระยะเวลาในการเข้าพัก ความถี่ของการทดสอบวินิจฉัย การใช้เลือด และการใช้ยาบางชนิดอื่นๆ

แหล่งข้อมูลเฉพาะแผนก | ข้อมูลจะถูกเก็บรวบรวมในระดับของแต่ละแผนก/หน่วยบริการ | ผู้นำของแผนก/หน่วยบริการกำหนดลำดับความสำคัญสำหรับการตรวจวัดในแผนกเพื่อวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบรวมทั้งการปรับปรุง | มีมาตรการเฉพาะในการให้บริการและสิทธิประโยชน์ทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์ในแต่ละแผนก | เช่นเดียวกับข้อมูลในระดับองค์กร เป็นประโยชน์ในการประเมินผลของแต่ละสมาชิกในแผนก/หน่วยบริการอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลดังกล่าว

- จะต้องมี การเก็บรวบรวมในลักษณะดังกล่าวที่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละบุคคลสามารถระบุได้อย่างง่ายดาย
- ต้องเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์แต่ละบุคคล และ
- สามารถวัดประสิทธิผลภายในและ/หรือภายนอกของแผนก/หน่วยบริการ เพื่อที่จะเข้าใจรูปแบบการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล

ตัวอย่างของข้อมูลของแผนก/หน่วยบริการที่เป็นไปได้ดังกล่าว รวมถึงความถี่ของการดำเนินการทางคลินิกภาวะแทรกซ้อน ผลลัพธ์ และการใช้ทรัพยากรเช่นที่ปรึกษา | นอกจากนี้ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทราบว่าไม่ได้เป็นที่คาดหวังว่าแผนก/หน่วยบริการใดๆ จะมีความสามารถหรือความต้องการในการตรวจสอบทุกสิทธิที่ระบุไว้ของผู้ประกอบวิชาชีพ

ทุกคน | มีความเป็นไปได้มากขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริการที่สำคัญหรือแง่มุมของการบริการที่สำคัญในระดับแผนกสำหรับสิทธิที่สมาชิกในทีมมีในแผนก/หน่วยบริการ ทั้งหมดหรือมากที่สุด | ดังนั้นไม่มีข้อมูลเพียงหนึ่งชุดที่จะพอเพียงในการตรวจสอบและประเมินผลการบุคลากรสายแพทย์ทุกคน | ข้อมูลที่เป็นตัวเลือก ความถี่ของการตรวจสอบและการวิเคราะห์ และการใช้งานจริงของข้อมูลและเอกสารในการบันทึกของบุคลากรสายแพทย์ที่มีความเฉพาะเจาะจงมากต่อแผนก/หน่วยบริการ ต่อผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และต่อสิทธิของผู้ประกอบวิชาชีพ | การตรวจสอบและประเมินผลของบุคลากรสายแพทย์ที่ได้รับการสนับสนุนโดยแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย รวมทั้งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และกระดาษ การสังเกตการณ์ และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

ขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญคือการถามคำถาม: “การเปรียบเทียบผู้ประกอบการวิชาชีพกับเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ภายในแผนก และการเปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมวิชาชีพในโรงพยาบาลอื่นๆ ในภูมิภาคหรือ ประเทศ ทำอย่างไร?” การเปรียบเทียบภายในองค์กรเป็นการลดการเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติและผลลัพธ์ภายใน แผนกและเป็นเรียนรู้จากการปฏิบัติที่ดีที่สุดภายในแผนก | การเปรียบเทียบจากภายนอกเพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรประสบความสำเร็จในการปฏิบัติที่ดีที่สุดในอาชีพที่เกี่ยวข้อง | แต่ละแผนกจะมีฐานข้อมูลซึ่งเป็นความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพ แนวปฏิบัติทางคลินิก และแหล่งข้อมูลบทความทางวิทยาศาสตร์ที่อธิบายมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เป็นที่น่าพอใจ | ตัวอย่างเช่นการลงทะเบียนเนื่องอกจะมีประโยชน์ หรือข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพโดยใช้หลักวิทยาศาสตร์เดียวกัน (แนวปฏิบัติทางคลินิก) | ในทำนองเดียวกันสมาคมศาสตร์ระดับประเทศหรือระดับต่างประเทศอาจเก็บรวบรวมข้อมูลผลการรักษาหรือภาวะแทรกซ้อนไว้

ในบทสรุป ขั้นตอนการตรวจสอบและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องของบุคลากรสายแพทย์

- เป็นมาตรฐานตามประเภทของบุคลากรสายแพทย์และ/หรือแผนกหรือหน่วยบริการทางคลินิก
- ใช้ข้อมูลการตรวจสอบและข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบภายในเพื่อลดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรม ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และผลลัพธ์ทางคลินิก
- ใช้ข้อมูลการตรวจสอบและข้อมูลสำหรับการเปรียบเทียบภายนอกที่มีสามารถใช้ได้ ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักฐานที่ใช้ปฏิบัติที่ดีที่สุด หรือแหล่งข้อมูลผลลัพธ์ทางคลินิกที่เป็นมาตรฐาน
- จะดำเนินการโดยผู้นำของแต่ละแผนกหรือหน่วยบริการ ผู้จัดการอาวุโสทางการแพทย์ หรือผู้ตรวจสอบบุคลากรสายแพทย์
- รวมถึงการตรวจสอบและประเมินผลของบุคลากรสายแพทย์อาวุโสและหัวหน้าแผนกโดยผู้ประกอบการวิชาชีพที่เหมาะสม (ดูที่ GLD.11.1, ME 1) และ
- ให้ข้อมูลที่ถูกรับบันทึกไว้ในแฟ้มบุคลากรสายแพทย์ รวมทั้งผลของการสอบทาน การดำเนินการ และผลกระทบจากการกระทำของผู้ที่มีสิทธิ (ถ้ามี)

ในที่สุด ขณะที่กระบวนการของการตรวจสอบและการประเมินผลของบุคลากรสายแพทย์มีวัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่อง และข้อมูลและสารสนเทศอาจมีการสะสมอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการตรวจสอบนโยบายองค์กรอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในช่วงระยะเวลา 12 เดือน | การตรวจสอบจะดำเนินการโดยหัวหน้าของแผนกหรือหน่วยบริการ ผู้จัดการอาวุโสทางการแพทย์ หรือผู้ตรวจสอบบุคลากรสายแพทย์ | มีการบันทึกผลการวิจัย บทสรุป และการกระทำใด ๆ หรือคำแนะนำไว้ในแฟ้มบุคลากรสายแพทย์ | เมื่อมีการค้นพบที่ส่งผลกระทบต่อแต่งตั้งหรือสิทธิทำงานของบุคลากรสายแพทย์ มีกระบวนการที่จะดำเนินการกับการค้นพบดังกล่าวทันที | มีการบันทึกการดำเนินการโดยทันที “สำหรับสาเหตุ” ดังกล่าวไว้ในแฟ้มของผู้ประกอบวิชาชีพและจะสะท้อนให้เห็นในรายการของสิทธิทางคลินิก | การแจ้งเตือนจะถูกส่งไปที่หน่วยงานที่ผู้ประกอบการวิชาชีพให้บริการ (ดูที่ QPS.4 และ SQE.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.11

- 1. มีการติดตามและประเมินผลการประกอบวิชาชีพของบุคลากรสายแพทย์แต่ละคนอย่างต่อเนื่อง ใช้กระบวนการที่เป็นมาตรฐานของแต่ละแผนก/หน่วยบริการตามนโยบายขององค์กร (ดูที่ SQE.3, ME 5)
- 2. มีการติดตามและประเมินผลระดับถึงความสำเร็จและการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายแพทย์ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และผลลัพธ์ทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์เปรียบเทียบกับบุคลากรสายแพทย์ในแผนก/หน่วยบริการอื่น
- 3. มีการทบทวนผลลัพธ์ทางคลินิกจากข้อมูลและสารสนเทศที่มีอยู่ของบุคลากรสายแพทย์ กับวัตถุประสงค์และหลักฐานที่ใช้ปฏิบัติ ที่มีอยู่ สำหรับมาตรฐานภายนอกองค์กร
- 4. มีการทบทวนข้อมูลและสารสนเทศจากการติดตามอย่างน้อยทุกๆ 12 เดือน โดยผู้นำของแต่ละแผนกหรือหน่วยบริการ ผู้จัดการอาวุโสทางการแพทย์ หรือผู้ตรวจสอบบุคลากรสายแพทย์ และมีการบันทึกผลลัพธ์ ข้อสรุป และการดำเนินการไว้ในแฟ้มข้อมูลหลักฐานคุณสมบัติหรือแฟ้มข้อมูลอื่นๆ ของบุคลากรสายแพทย์
- 5. เมื่อมีการค้นพบที่ส่งผลกระทบต่อแต่งตั้งหรือสิทธิทำงานของบุคลากรสายแพทย์ มีกระบวนการที่จะดำเนินการกับการค้นพบดังกล่าวทันที มีการบันทึกการดำเนินการโดยทันที “สำหรับสาเหตุ” ดังกล่าวไว้ในแฟ้มของผู้ประกอบวิชาชีพและจะสะท้อนให้เห็นในรายการของสิทธิทางคลินิก การแจ้งเตือนจะถูกส่งไปที่หน่วยงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพให้บริการ

♥ SQE.12 | การแต่งตั้งบุคลากรสายแพทย์ใหม่และการต่ออายุสิทธิทางคลินิก Medical Staff

Reappointment and Renewal of Clinical Privileges

SQE การแต่งตั้งบุคลากรสายแพทย์ใหม่และการต่ออายุสิทธิทางคลินิก

มาตรฐาน SQE.12

องค์กรกำหนดการตรวจสอบและประเมินผลของบุคลากรสายแพทย์อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกๆ สามปี ว่าจะมีการต่อสมาชิกภาพและมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์หรือไม่ (P)

เจตนาของ SQE.12

คำอธิบายคำศัพท์และความคาดหวังในมาตรฐานนี้มีดังต่อไปนี้:

การแต่งตั้งใหม่

การแต่งตั้งใหม่เป็นกระบวนการของการตรวจสอบบุคลากรสายแพทย์อย่างน้อยทุกๆ สามปี เพื่อตรวจสอบ

- หลักฐานใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่เป็นปัจจุบัน
- ว่าบุคลากรสายแพทย์ไม่ได้ถูกดำเนินการทางวินัยจากหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตและให้การรับรอง
- ว่ามีแฟ้มเอกสารเพียงพอที่จะหาสิทธิใหม่หรือขยายสิทธิหรือหน้าที่ในองค์กร และ
- ว่าบุคลากรสายแพทย์มีความสามารถทางร่างกายและจิตใจที่สามารถดูแลผู้ป่วยและให้การรักษาโดยไม่มีผู้ควบคุมดูแล

ข้อมูลเพื่อการตรวจสอบนี้จะถูกรวบรวมจากข้อมูลภายใน การตรวจสอบและการประเมินผลของบุคลากรสายแพทย์อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจากแหล่งภายนอก เช่น การกำกับดูแล องค์กรหรือหน่วยงานวิชาชีพ | มีการระบุบุคคลดังกล่าวในนโยบายองค์กร เช่น ผู้นำในการให้บริการพิเศษ หรือกลไก เช่น มีสำนักงานบุคลากรสายแพทย์ เมื่อผู้นำของแผนก/หน่วยบริการไม่สามารถรับผิดชอบต่อการตรวจสอบนี้ได้ มีการบันทึกไว้สำหรับกรณีใดๆ ที่ใช้ในการตัดสินใจ และวิธีการตัดสินใจ | แฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ควรจะเป็นแหล่งข้อมูลที่มีการเคลื่อนไหวและมีการทบทวนอย่างต่อเนื่อง | ตัวอย่างเช่นเมื่อบุคลากรสายแพทย์นำเสนอใบรับรองของความสำเร็จที่เกี่ยวข้องกับปริญญา

ที่สูงขึ้นหรือการฝึกอบรมพิเศษขั้นสูง หลักฐานคุณสมบัติใหม่ควรตรวจสอบได้ทันทีจากแหล่งที่ออก | ในทำนองเดียวกัน เมื่อหน่วยงานจากภายนอกค้นพบว่า มีเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นโดยไม่มี การคาดการณ์มาก่อนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรทางการแพทย์และมีการลงโทษ ควรมีการประเมินหน้าที่ทางคลินิกของบุคลากรทางการแพทย์ใหม่ทันที | เพื่อให้มั่นใจว่าแฟ้มบุคลากรสายแพทย์สมบูรณ์และถูกต้อง มีการทบทวนเอกสารอย่างน้อยทุกสามปี และหมายเหตุในแฟ้มระบุถึงการดำเนินการหรือการไม่ดำเนินการที่จำเป็นและการแต่งตั้งบุคลากรสายแพทย์อย่างต่อเนื่อง

ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับการอธิบายการแต่งตั้งสิทธิทางคลินิกใหม่ รวมถึงต่อไปนี้:

- เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์อาจจะได้รับสิทธิพิเศษเพิ่มเติมตามการศึกษาขั้นสูงและการฝึกอบรม | การศึกษาและฝึกอบรมได้รับการยืนยันจากแหล่งที่ให้การศึกษาหรือการฝึกอบรมหรือการออกหลักฐานคุณสมบัติ | การดำเนินการที่เต็มรูปแบบของสิทธิพิเศษที่เพิ่มขึ้นอาจจะเลื่อนออกไปจนกว่ากระบวนการตรวจสอบสมบูรณ์หรือเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาของการปฏิบัติภายใต้การดูแลก่อนที่จะอนุญาตให้สิทธิพิเศษใหม่โดยไม่จำกัด ตัวอย่างเช่นจำนวนผู้ดูแลหุ่นยนต์ผ่าตัด
- บุคลากรสายแพทย์อาจจะได้รับสิทธิประโยชน์ ที่ต่อเนื่อง โดยมีข้อจำกัด ที่ลดลง หรือสิ้นสุด ขึ้นอยู่กับ
  - ผลของการปฏิบัติวิชาชีพจากกระบวนการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง (ดูที่ SQE.11)
  - ข้อจำกัดสิทธิของแต่ละบุคคลจากหน่วยงานวิชาชีพภายนอก ภาครัฐ หรือหน่วยงานที่กำกับดูแล - การค้นพบโดยองค์กรจากการประเมินเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือเหตุการณ์อื่นๆ
  - สุขภาพของผู้ประกอบวิชาชีพ หรือ
  - การร้องขอจากผู้ประกอบวิชาชีพ (ดูที่ SQE.3 และ SQE.10)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.12

- 1. องค์กรมีกำหนดการตรวจสอบและประเมินผลของบุคลากรสายแพทย์อย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุกๆ สามปี ว่าจะมีการต่อสมาชิกภาพและมีการเปลี่ยนแปลงสิทธิทางคลินิกของบุคลากรสายแพทย์หรือไม่
- 2. มีหลักฐานในแฟ้มหลักฐานคุณสมบัติทั้งหมดของบุคลากรสายแพทย์ ที่แสดงถึง ระยะเวลาอายุ การชำระเงินค่าลงทะเบียน หรือการดำเนินการอื่นๆ โดยเป็นสมาชิกบุคลากรทางการแพทย์ที่เป็นปัจจุบัน
- 3. หลักฐานคุณสมบัติที่ได้รับต่อการแต่งตั้งครั้งแรกมีอยู่ในแฟ้มของบุคลากรสายแพทย์และได้รับการยืนยันจากแหล่งที่มาหลักก่อนที่จะมีการปรับเปลี่ยนหรือเพิ่มสิทธิทางคลินิก
- 4. มีการบันทึกการต่ออายุในแฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของบุคลากรสายแพทย์และรวมถึงบัตรประจำตัวของผู้ที่ตรวจสอบและมีการระบุเงื่อนไขพิเศษใดๆ ในระหว่างการตรวจสอบ

♥ SQE.13 – SQE.14.1 | บุคลากรสายพยาบาล Nursing Staff

SQE บุคลากรสายพยาบาล

มาตรฐาน SQE.13

องค์กรมีกระบวนการที่มีประสิทธิผลในการรวบรวม สอบทาน และประเมิน หลักฐานคุณสมบัติของบุคลากรสายพยาบาล (ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์)

เจตนาของ SQE.13

องค์กรต้องสร้างความมั่นใจว่ามีบุคลากรสายพยาบาลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับเป้าหมายขององค์กร ทรัพยากร และความต้องการของผู้ป่วย | บุคลากรสายพยาบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในการให้การดูแลผู้ป่วยโดยตรง | นอกจากนี้ การ

ดูแลทางการแพทย์ยังมีส่วนต่อผลลัพธ์ของผู้ป่วยโดยรวม | องค์กรต้องสร้างความมั่นใจว่าพยาบาลมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะให้การดูแลทางการแพทย์ และต้องระบุประเภทของการดูแลที่พยาบาลได้รับอนุญาตให้ทำถ้ามีได้กำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ | องค์กรสร้างความมั่นใจว่าพยาบาลแต่ละคนมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะให้การดูแลรักษาที่ปลอดภัยและมีประสิทธิผลแก่ผู้ป่วยโดย

- ทำความเข้าใจกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับพยาบาลและปฏิบัติการทางพยาบาล
- รวบรวมหลักฐานคุณวุฒิของพยาบาลแต่ละคน โดยมีหลักฐานต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
  - o หลักฐานการศึกษาและฝึกอบรม
  - o หลักฐานใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่เป็นปัจจุบัน
  - o หลักฐานของความสามารถในปัจจุบันจากสารสนเทศขององค์กรอื่นซึ่งพยาบาลเคยปฏิบัติงาน
  - o จดหมายรับรอง (letter of recommendation) และ/หรือ สารสนเทศอื่นๆ ซึ่งองค์กรต้องการ เช่น ประวัติสุขภาพ ภาพถ่าย และอื่นๆ และ
- การตรวจสอบสารสนเทศที่จำเป็น เช่น การขึ้นทะเบียนหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่เป็นปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเอกสารดังกล่าวมีการต่ออายุเป็นระยะ ประกาศนียบัตรและหลักฐานการสำเร็จการศึกษาเฉพาะทางหรือขั้นสูง

องค์กรจะต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางในการสอบทานหลักฐานคุณสมบัติ แม้เมื่อการศึกษาดังกล่าวเกิดขึ้นในต่างประเทศและเป็นเวลานานมาแล้ว | วิธีการที่สามารถใช้ได้ คือ การตรวจสอบผ่านเว็บไซต์ที่ปลอดภัย การโทรศัพท์สอบถามจากแหล่งข้อมูลและบันทึกไว้ คำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร และองค์กรที่สาม (third party) เช่น หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับการระบุไว้ | สถานการณ์ที่อธิบายไว้สำหรับแพทย์ในเจตจำนงของมาตรฐาน SQE.9 ถือว่าเป็นวิธีการทดแทนที่ยอมรับได้สำหรับการสอบทานหลักฐานคุณวุฒิของพยาบาลกับแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ

การปฏิบัติตามมาตรฐานหมายความว่าต้องมีการสอบทานกับแหล่งข้อมูลปฐมภูมิสำหรับ

- พยาบาลใหม่ที่เริ่มงานสิบสองเดือนก่อนที่จะมีการเยี่ยมสำรวจเพื่อการรับรองคุณภาพครั้งแรก และ
- พยาบาลที่กำลังปฏิบัติงานภายในช่วงสิบสองเดือน | การนี้จะสำเร็จได้ถ้าเป็นไปตามแผนซึ่งให้ความสำคัญกับการสอบทานหลักฐานคุณสมบัติของพยาบาลที่กำลังปฏิบัติงานให้บริการที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ห้องผ่าตัด แผนกฉุกเฉิน หรือหน่วยดูแลผู้ป่วยวิกฤติ

มีการบันทึกไว้เมื่อไม่สามารถทำการสอบทานได้ เช่น เอกสารสูญหายไประหว่างเกิดอุบัติเหตุ

องค์กรมีกระบวนการที่สร้างความมั่นใจว่าหลักฐานคุณวุฒิของพยาบาลที่ทำสัญญาจ้างแต่ละคนได้รับการรวบรวม สอบทาน และทบทวนเพื่อสร้างความมั่นใจในความสามารถทางคลินิกที่มีอยู่ในขณะนั้นก่อนที่จะมอบหมายงาน | องค์กรรวบรวมและเก็บรักษาแฟ้มข้อมูลหลักฐานคุณวุฒิของพยาบาลแต่ละคน | แฟ้มข้อมูลประกอบด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่เป็นปัจจุบันถ้าระเบียบข้อบังคับกำหนดให้มีการต่ออายุ | มีเอกสารหลักฐานของการฝึกอบรมเกี่ยวกับความสามารถที่เพิ่มขึ้น (ดูที่ SQE.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.13

- 1. องค์กรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานในการรวบรวมหลักฐานคุณสมบัติของบุคลากรสายพยาบาลแต่ละคน
- 2. มีบันทึกหลักฐานใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์
- 3. หลักฐานใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และการศึกษา การฝึกอบรม ได้รับการสอบทานจากแหล่งข้อมูลต้นกำเนิดตามตัวแปรที่อยู่ในหัวข้อเจตนา SQE.9

- 4. มีการเก็บรักษานันทึกลักษณะคุณวุฒิของบุคลากรสายพยาบาลทุกคน
- 5. องค์กรมีกระบวนการที่สร้างความมั่นใจว่าหลักฐานคุณวุฒิของพยาบาลที่ทำสัญญา มีความถูกต้องและสมบูรณ์ก่อนมอบหมายงาน
- 6. องค์กรมีกระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่าพยาบาลซึ่งติดตามแพทย์อิสระมาให้บริการแก่ผู้ป่วยและมีได้เป็นบุคลากรขององค์กร เป็นผู้ที่มีหลักฐานคุณสมบัติเหมาะสม (ดูที่ GLD.6)

มาตรฐาน SQE.14

องค์กรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานในการระบุหน้าที่รับผิดชอบและจัดมอบหมายงานทางคลินิก บนพื้นฐานของเอกสารคุณสมบัติของพยาบาลและระเบียบข้อบังคับที่มี

มาตรฐาน SQE.14.1

องค์กรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสำหรับการมีส่วนร่วมของพยาบาลในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพขององค์กร รวมทั้งการประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคลเมื่อมีข้อบ่งชี้

เจตนาของ SQE.14 และ SQE.14.1

การทบทวนคุณสมบัติของพยาบาล เป็นพื้นฐานสำหรับการมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในงาน และกิจกรรมการดูแลด้านคลินิก (ดูที่ SQE.3) | การมอบหมายงานนี้อาจจะถูกระบุไว้ในคำบรรยายลักษณะงาน (ดูที่ SQE.1.1) หรือด้วยวิธีหรือเอกสารอื่นที่สนับสนุนการมอบหมายงาน (ดูที่ SQE.6) เช่น การมอบหมายงานไปที่หน่วยผู้สูงอายุหรือเด็กหรือหน่วยที่มีความรุนแรงสูง | การมอบหมายงานโดยองค์กรสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่รับผิดชอบและการดูแลทางคลินิกของพยาบาล

บทบาททางคลินิกที่จำเป็นของบุคลากรสายพยาบาลกำหนดให้พยาบาลมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในโปรแกรมพัฒนาคุณภาพทางคลินิกขององค์กร | ถ้าพบว่าผลการปฏิบัติงานของพยาบาลมีข้อสงสัยในระหว่างการตรวจสอบ การประเมินผล และการพัฒนาคุณภาพทางคลินิก องค์กรมีกระบวนการที่จะประเมินผลการปฏิบัติงานของพยาบาลรายนั้น | ผลของการทบทวน การดำเนินการที่เกิดขึ้น และผลกระทบต่อหน้าที่รับผิดชอบได้รับการบันทึกไว้ในแฟ้มหลักฐานคุณสมบัติของพยาบาลหรือแฟ้มอื่นๆ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.14

- 1. มีการใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ของพยาบาลในการมอบหมายงานทางคลินิก
- 2. กระบวนการมอบหมายงานนำกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา
- 3. กระบวนการในการสนับสนุนแผนอัตรากำลังพยาบาล

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.14.1

- 1. บุคลากรสายพยาบาลมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพขององค์กร (ดูที่ QPS.1, ME 4)
- 2. มีการทบทวนประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรสายพยาบาลเมื่อได้รับการบ่งชี้โดยสิ่งที่พบจากกิจกรรมการพัฒนาคูณภาพ (ดูที่ GLD.11.1, ME 2)
- 3. มีการบันทึกสารสนเทศที่เหมาะสมจากกระบวนการทบทวนประเมินผลไว้ในแฟ้มข้อมูลคุณสมบัติหรือแฟ้มข้อมูลอื่นๆ ของพยาบาล

♥ SQE.15 – SQE.16.1 | ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพอื่น Other Health Care Practitioners
SQE ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพอื่น

มาตรฐาน SQE.15

องค์กรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานสำหรับรวบรวม สอบทาน และประเมิน เอกสารคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ (ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์) (P)

เจตนาของ SQE.15

สถานพยาบาลมีการจ้างหรืออนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ ให้บริการและดูแลผู้ป่วย หรือมีส่วนร่วมในกระบวนการดูแลผู้ป่วย | ผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ เช่น พยาบาลผดุงครรภ์ ผู้ช่วยผ่าตัด ผู้ชำนาญด้านการดูแลฉุกเฉิน เกสซิกเกอร์และเจ้าพนักงานเกสซิกกรรม | ในบางประเทศหรือบางวัฒนธรรม บุคคลกลุ่มนี้รวมถึงหมอพื้นบ้าน หรือผู้ที่ให้การดูแลเสริมหรือการดูแลทางเลือก (เช่น การฝังเข็ม ยาสมุนไพร) | บ่อยครั้งที่บุคคลกลุ่มนี้ไม่ได้ปฏิบัติงานในองค์กร แต่จะมีการส่งต่อให้แก่องค์กรหรือให้การดูแลผู้ป่วยต่อเนื่องในชุมชน | หลายวิชาชีพได้รับการฝึกอบรมที่เป็นทางการและได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือใบประกาศนียบัตร หรือขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานที่มีอำนาจของท้องถิ่นหรือประเทศ | บางคนอาจผ่านการฝึกงานจากโปรแกรมหรือประสบการณ์ภายใต้การกำกับดูแลที่ไม่เป็นทางการ

องค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมและสอบทานหลักฐานคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานหรือปฏิบัติงานในองค์กร | องค์กรต้องสร้างความมั่นใจว่าผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะให้การดูแลรักษา และต้องระบุประเภทของการดูแลรักษาที่ได้รับอนุญาต ถ้าไม่มีระบุไว้ในกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ | องค์กรสร้างความมั่นใจว่าผู้ประกอบวิชาชีพสาขาอื่นๆ เหล่านี้มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะให้การดูแลรักษาผู้ป่วยอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิผล โดย

- ทำความเข้าใจกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว
  - รวบรวมหลักฐานคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละคน โดยอย่างน้อยมีหลักฐานของการศึกษาและฝึกอบรม
- ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพที่เป็นปัจจุบันถ้ากำหนดไว้ และ
- การตรวจสอบสารสนเทศที่จำเป็น เช่น การขึ้นทะเบียน ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือประกาศนียบัตรที่เป็นปัจจุบัน

องค์กรจะต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางสอบทานหลักฐานคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่รับผิดชอบที่จะให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติ แม้ว่าการศึกษาดังกล่าวเกิดขึ้นในต่างประเทศและเป็นเวลานานมาแล้ว | วิธีการที่สามารถใช้ได้ คือ การสอบทานผ่านเว็บไซต์ที่ปลอดภัย การโทรศัพท์สอบถามจากแหล่งข้อมูลและบันทึกไว้ คำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร และองค์กรที่สาม (third party) เช่น หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับการกำหนด

สถานการณ์ที่อธิบายไว้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพในหัวข้อเจตนาของมาตรฐาน SQE.9 ถือว่าเป็นสิ่งทดแทนที่ยอมรับได้สำหรับองค์กรในการสอบทานแหล่งข้อมูลปฐมภูมิหลักฐานคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพสาขาอื่นๆ

การปฏิบัติตามมาตรฐานหมายความว่าต้องมีการสอบทานกับแหล่งข้อมูลปฐมภูมิสำหรับ

- ผู้ประกอบวิชาชีพใหม่ที่เริ่มงานสี่เดือนก่อนที่จะมีการเยี่ยมสำรวจเพื่อการรับรองคุณภาพครั้งแรก และ
- ผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพที่กำลังปฏิบัติงานภายในช่วงสามปี

มีการบันทึกไว้ในแฟ้มประวัติถ้าไม่มีข้อกำหนดว่าต้องมีกระบวนการศึกษาที่เป็นทางการ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ หรือการขึ้นทะเบียน หรือหลักฐานคุณวุฒิ หรือหลักฐานความสามารถอื่นๆ | มีการบันทึกไว้เมื่อไม่สามารถทำการสอบ ทานได้ เช่น เอกสารสูญหายไประหว่างเกิดอุบัติเหตุ | องค์กรรวบรวมและเก็บรักษาแฟ้มข้อมูลหลักฐานคุณวุฒิของผู้ ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพแต่ละคน | แฟ้มข้อมูลประกอบด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพหรือการขึ้นทะเบียน ที่เป็นปัจจุบันเมื่อระเบียบข้อบังคับกำหนดให้มีการต่ออายุ (ดูที่ SQE.5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.15

- 1. องค์กรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานในการรวบรวมหลักฐานคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพแต่ละคน
- 2. มีการบันทึกหลักฐานใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ ที่เกี่ยวข้อง
- 3. มีการสอบทานสารสนเทศดังกล่าวจากแหล่งข้อมูลต้นกำเนิดตามตัวแปรที่อยู่ในหัวข้อเจตนา SQE.9
- 4. มีการเก็บรักษานบันทึกหลักฐาน ประกอบด้วย สำเนาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ประกาศนียบัตร หรือการขึ้นทะเบียน ที่กำหนดของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ
- 5. องค์กรมีกระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่าบุคลากรอื่นๆ ซึ่งติดตามแพทย์อิสระมาให้บริการแก่ผู้ป่วยและมีได้เป็นบุคลากรขององค์กร เป็นผู้มีหลักฐานคุณสมบัติเหมาะสมตามข้อกำหนดขององค์กร

มาตรฐาน SQE.16

องค์กรมีวิธีปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานในการระบุหน้าที่รับผิดชอบและจัดมอบหมายงานทางคลินิก บนพื้นฐานของเอกสาร คุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ และระเบียบข้อบังคับที่มี

มาตรฐาน SQE.16.1

องค์กรมีกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ ในกิจกรรมพัฒนาคุณภาพขององค์กร

เจตนาของ SQE.16 และ SQE.16.1

องค์กรมีหน้าที่รับผิดชอบในการระบุประเภทของกิจกรรมหรือบริการต่างๆ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพสาขาอื่นๆ สามารถทำได้ในองค์กร | การระบุนี้ทำได้โดยการจัดทำข้อตกลง การมอบหมายงาน คำบรรยายลักษณะงาน (ดูที่ SQE.1.1) หรือวิธีการอื่นๆ | นอกจากนั้น องค์กรกำหนดระดับของการควบคุมดูแล (ตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ) สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพเหล่านี้ ถ้าต้องมี | ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ เข้าร่วมในโปรแกรมพัฒนาคุณภาพและความปลอดภัยขององค์กร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.16

- 1. มีการใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ ในการมอบหมายงานทางคลินิก
- 2. กระบวนการมอบหมายงานนำกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องมาพิจารณา
- 3. กระบวนการมอบหมายงานสนับสนุนกระบวนการทำงานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ SQE.16.1

- 1. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพขององค์กร (ดูที่ QPS.1, ME 4)
- 2. มีการทบทวนประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพสาขาอื่นๆ เมื่อมีข้อบ่งชี้โดยสิ่งที่พบจากกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ (ดูที่ GLD.11.1, ME 3)
- 3. มีการบันทึกสารสนเทศที่เหมาะสมจากกระบวนการทบทวนในแฟ้มข้อมูลของผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ

⇒ **การจัดการกับสารสนเทศ Management of Information (MOI)** ((เปลี่ยนแปลง) = หัวข้อที่มีการเปลี่ยนแปลงจาก ฉบับที่ 4)

♥ **MOI.1 – MOI.8 | การจัดการสารสนเทศ Information Management**

MOI การจัดการสารสนเทศ

การจัดการสารสนเทศ (Information Management)

มาตรฐาน MOI.1

องค์กรวางแผนและออกแบบกระบวนการจัดการสารสนเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการสารสนเทศทั้งภายในและภายนอกองค์กร

เจตนาของ MOI.1

มีการสร้างและใช้สารสนเทศในระหว่างการดูแลผู้ป่วย รวมถึงการใช้เพื่อบริหารจัดการองค์กรที่ปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ | ความสามารถในการจัดเก็บและจัดให้มีสารสนเทศต้องอาศัยการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ | การวางแผนต้องอาศัยข้อมูลนำเข้าจากแหล่งที่หลากหลาย รวมถึงแหล่งต่อไปนี้

- ผู้ประกอบวิชาชีพด้านบริการสุขภาพ
- ผู้บริหารขององค์กรและผู้นำของแผนก/ฝ่ายบริการ
- ผู้ที่อยู่นอกองค์กรซึ่งต้องการข้อมูลหรือสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์กรและกระบวนการดูแล

การวางแผนการจัดการสารสนเทศครอบคลุมวิสัยทัศน์ขององค์กร บริการที่องค์กรมี ทรัพยากร การเข้าถึงเทคโนโลยีที่สามารถทำได้ และการสนับสนุนของการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้ให้บริการด้านสุขภาพ | ความต้องการสารสนเทศที่มีความสำคัญสูงของแหล่งเหล่านี้มีผลต่อกลยุทธ์การจัดการสารสนเทศขององค์กร และความสามารถในการนำกลยุทธ์ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติ | กลยุทธ์มีความเหมาะสมกับขนาดขององค์กร ความซับซ้อนของการบริการ ความพร้อมของบุคลากรที่ได้รับการอบรม ทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรทางเทคนิค อื่นๆ | แผนมีความครอบคลุมกว้างขวาง รวมหน่วยงานและงานบริการทั้งหมดขององค์กร | การวางแผนการจัดการสารสนเทศไม่จำเป็นต้องเป็นแผนสารสนเทศที่เป็นลายลักษณ์อักษร แต่ต้องมีหลักฐานการปฏิบัติตามแผนซึ่งระบุความต้องการสารสนเทศขององค์กร (ดูที่ ACC.3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.1

- 1. มีการพิจารณาความต้องการสารสนเทศของผู้ให้บริการด้านคลินิกในกระบวนการวางแผน
- 2. มีการพิจารณาความต้องการสารสนเทศของผู้บริหารองค์กรในกระบวนการวางแผน
- 3. มีการพิจารณาความต้องการของบุคคลและหน่วยงานนอกองค์กรในกระบวนการวางแผน

○ 4. การวางแผนเหมาะสมกับขนาดและความซับซ้อนขององค์กร

มาตรฐาน MOI.2

มีการรักษาภาวะความเป็นส่วนตัว ความลับ และความปลอดภัย (information security) รวมทั้ง การคงสภาพของสารสนเทศ (data integrity) (P)

เจตนาของ MOI.2

องค์กรได้รักษาความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับของข้อมูลและสารสนเทศ และให้ความระมัดระวังเป็นพิเศษในการรักษาความลับของข้อมูลและสารสนเทศที่มีความอ่อนไหว (sensitive) | มีการจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับการรักษาความลับของข้อมูล | องค์กรกำหนดระดับของความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับสำหรับสารสนเทศประเภทต่างๆ (เช่น เวชระเบียนผู้ป่วย ข้อมูลการวิจัย และ ข้อมูลคุณภาพอื่นๆ)

การรักษาให้ข้อมูลคงสภาพไว้เป็นมุมมองที่สำคัญของการจัดการสารสนเทศ | สารสนเทศอยู่ในฐานข้อมูลจะต้องถูกต้องเพื่อที่จะให้ความเชื่อมั่นในการตีความของผลลัพธ์จากการวิเคราะห์ข้อมูล

นโยบายและระเบียบปฏิบัติระดับวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย ซึ่งอนุญาตให้บุคลากรที่ได้รับอนุญาตเท่านั้นที่จะเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศ | การเข้าถึงสารสนเทศประเภทต่างๆ ขึ้นกับความต้องการที่ถูกกำหนดโดยตำแหน่งหน้าที่การงาน รวมถึงนักศึกษาในองค์กรที่จัดการศึกษา | กระบวนการที่มีประสิทธิผลกำหนดสิ่งต่อไปนี้

- ผู้มีสิทธิเข้าถึงสารสนเทศ
  - สารสนเทศที่บุคลากรแต่ละคนสามารถเข้าถึงได้
  - ข้อผูกพันของผู้ใช้ในการรักษาความลับของสารสนเทศ
  - กระบวนการรักษาการคงสภาพไว้ของข้อมูล
  - กระบวนการที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการละเมิดการรักษาความลับ ความปลอดภัย และการคงสภาพไว้ของข้อมูล
- หมายเหตุ สำหรับความลับของเวชระเบียนคลินิกผู้ป่วย ดูที่ MOI.11

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.2

- 1. องค์กรมีนโยบายการปกป้องความเป็นส่วนตัว ความลับ ความปลอดภัย และการคงสภาพไว้ของข้อมูลและสารสนเทศเป็นลายลักษณ์อักษร
- 2. นโยบายได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ
- 3. นโยบายระบุระดับของความลับสำหรับข้อมูลและสารสนเทศประเภทต่างๆ
- 4. มีการระบุผู้ที่จำเป็นหรือผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่ได้รับสิทธิในเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศแต่ละประเภท
- 5. มีการตรวจติดตามการปฏิบัติตามนโยบายที่ได้ระบุไว้

มาตรฐาน MOI.3

องค์กรมีนโยบายกำหนดระยะเวลาเก็บรักษาเวชระเบียน ข้อมูล และสารสนเทศ

เจตนาของ MOI.3

องค์กรมีนโยบายกำหนดระยะเวลาเก็บรักษาเวชระเบียนคลินิกผู้ป่วย รวมทั้งข้อมูลและสารสนเทศอื่นๆ | เวชระเบียนผู้ป่วยรวมถึงข้อมูลและสารสนเทศอื่นๆ มีระยะเวลาการเก็บรักษาตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ และเพื่อสนับสนุนการดูแลผู้ป่วย การบริหารจัดการ การเป็นหลักฐานทางกฎหมาย การวิจัยและการศึกษา | นโยบายการเก็บรักษาเวชระเบียน ข้อมูล และสารสนเทศนี้สอดคล้องกับความลับและความปลอดภัยของสารสนเทศดังกล่าว |

เมื่อครบกำหนดการเก็บรักษา เวชระเบียนรวมถึงบันทึก ข้อมูล และสารสนเทศอื่นๆ ได้รับการทำลายอย่างเหมาะสม และต้องไม่ได้รับการประนีประนอมสำหรับความลับและความปลอดภัยของสารสนเทศ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.3

- 1. องค์กรมีนโยบายเรื่องระยะเวลาเก็บรักษาเวชระเบียนผู้ป่วย ข้อมูลและสารสนเทศอื่นๆ
- 2. กระบวนการเก็บรักษามีการรักษาความลับและความปลอดภัยตามที่คาดหวังไว้
- 3. เวชระเบียน ข้อมูล และสารสนเทศ ถูกทำลายอย่างเหมาะสมและต้องไม่ได้รับการประนีประนอมสำหรับความลับและความปลอดภัยของสารสนเทศ

มาตรฐาน MOI.4

องค์กรได้กำหนดรหัสการวินิจฉัย รหัสหัตถการ สัญลักษณ์ ตัวย่อ และคำจำกัดความที่เป็นมาตรฐาน

เจตนาของ MOI.4

คำศัพท์เฉพาะ คำจำกัดความ คำศัพท์ และ ระบบการตั้งชื่อที่เป็นมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเปรียบเทียบข้อมูลและสารสนเทศภายในและระหว่างองค์กร | นอกจากนี้ การมีมาตรฐานเป็นการป้องกันการสื่อสารที่ผิดและความผิดพลาดที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ | การใช้รหัสการวินิจฉัยโรคและรหัสหัตถการการรักษาที่เป็นแนวทางเดียวกัน จะสนับสนุนการรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล | ตัวย่อสามารถสร้างปัญหาและแม้กระทั่งเวลาที่เกิดอันตราย โดยเฉพาะข้อมูลของใบสั่งยา นอกจากนี้เมื่อตัวย่อได้ถูกใช้กับหลายๆ คำศัพท์ทางการแพทย์ ทำให้เกิดความสับสนถึงความหมายของผู้เขียนส่งผลให้เกิดความผิดพลาดทางการแพทย์ได้ | มีการกำหนดตัวย่อและสัญลักษณ์ที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงบัญชีรายการตัวย่อและสัญลักษณ์ที่ห้ามใช้ (“do not use” listing) | การกำหนดนั้นสอดคล้องกับมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับระดับประเทศและระดับชาติ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.4

- 1. มีการใช้รหัสการวินิจฉัยโรคที่เป็นมาตรฐานและมีการตรวจติดตามการใช้
- 2. มีการใช้รหัสหัตถการที่เป็นมาตรฐานและมีการตรวจติดตามการใช้
- 3. มีการใช้คำจำกัดความที่เป็นมาตรฐาน
- 4. มีการใช้สัญลักษณ์ที่เป็นมาตรฐาน และมีการระบุและตรวจติดตามสัญลักษณ์ที่ห้ามใช้
- 5. มีการใช้ตัวย่อที่เป็นมาตรฐาน และมีการระบุและตรวจติดตามตัวย่อที่ห้ามใช้

มาตรฐาน MOI.5

มีการตอบสนองความต้องการข้อมูลและสารสนเทศ ของบุคลากรภายในและภายนอกองค์กร ตามกำหนดเวลา ในรูปแบบและความถี่ที่ผู้ใช้บริการคาดหวัง

เจตนาของ MOI.5

มีการปรับรูปแบบและวิธีการเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศให้เหมาะสมและตอบสนองความคาดหวังของผู้ที่จะใช้งาน | กลยุทธ์การเผยแพร่ข้อมูลประกอบด้วย

- การจัดข้อมูลและสารสนเทศให้เฉพาะผู้ที่ใช้ต้องการหรือร้องขอเท่านั้น
- การจัดรูปแบบรายงานเพื่อช่วยในกระบวนการตัดสินใจ
- การจัดทำรายงานให้ตามความถี่ที่ผู้ต้องการ

- การเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลและสารสนเทศ
- การแปลผลหรือให้ความกระจ่างเรื่องข้อมูล

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.5

- 1. การเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศตอบสนองความต้องการของผู้ใช้
- 2. ผู้ใช้ได้รับข้อมูลและสารสนเทศในเวลาที่เหมาะสม
- 3. ผู้ใช้ได้รับข้อมูลและสารสนเทศในรูปแบบที่ตรงความต้องการใช้
- 4. บุคลากรสามารถเข้าถึงข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนได้

มาตรฐาน MOI.6

มีการประเมินและทดสอบระบบสารสนเทศ ก่อนที่จะนำมาใช้ในองค์กร และจะต้องมีการประเมินถึงคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยเมื่อมีการนำไปใช้

เจตนาของ MOI.6

เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถปรับปรุงความปลอดภัยของผู้ป่วยโดยงานที่เป็นขั้นตอนและเป็นไปอย่างอัตโนมัติ ส่งผ่านสารสนเทศผู้ป่วยโดยไม่มีการติดขัด และ เสนอเครื่องมือที่ปลอดภัยที่จะช่วยลดความเสี่ยงของความผิดพลาด | ตัวอย่างเช่น การลดจำนวนการจดยาที่ผิดโดยมีกลไกจัดยาด้วยอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และการใช้บาร์โค้ดสำหรับการบริหารงานที่เกี่ยวข้องยา | อย่างไรก็ตามถ้าไม่ได้มีการประเมินและทดสอบก่อนการนำไปใช้จริง เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเพิ่มความเสี่ยงต่อผู้ป่วยได้เช่นกัน

เทคโนโลยีการจัดการสารสนเทศแสดงถึงการลงทุนทรัพยากรที่สำคัญของโรงพยาบาล | ด้วยเหตุนี้ ต้องมีการเลือกเทคโนโลยีอย่างระมัดระวังเพื่อให้ตรงกับความต้องการในปัจจุบันและอนาคตและทรัพยากรขององค์กร | อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีใหม่ๆ อาจจะไม่สามารถรวมกันกับเทคโนโลยีและกระบวนการที่มีอยู่ได้เป็นอย่างดี | ระบบเทคโนโลยีใหม่ อาจจะไม่รวมถึงการให้บริการทั้งหมด (ตัวอย่างเช่น ห้องผ่าตัดหรือหน่วยฉุกเฉิน) หรืออาจจะไม่เชื่อมโยงกับระบบปัจจุบัน | ดังนั้นระหว่างการประเมินและทดสอบจะช่วยให้โรงพยาบาลสามารถประเมินว่ากระบวนการและขั้นตอนในปัจจุบันและเทคโนโลยีสามารถทำให้ดีขึ้น เปลี่ยนแปลง และทำให้เกิดขึ้นโดยการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศไม่ได้ดำเนินการด้วยตนเองเท่านั้น | เทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวข้องกับกระบวนการและขั้นตอนในโรงพยาบาล, หน่วยงานอื่นนอกโรงพยาบาล, และผู้ให้บริการด้านสุขภาพทั้งภายในและภายนอก รวมถึง ผู้ป่วยและครอบครัว | เนื่องจากขนาดของความซับซ้อนในการรวมกันนี้ ทำให้ต้องการความร่วมมือของคณะกรรมการที่เป็นหลักของเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น พนักงานด้านคลินิก พนักงานที่ไม่ใช่ด้านคลินิก และฝ่ายบริหาร ในการเลือกขั้นตอนการนำไปใช้ และการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี

การรวมกันของเทคโนโลยีสารสนเทศด้านสุขภาพอันใหม่และระบบปัจจุบันทั้งหมดหรือบางส่วนอาจจะทำได้โดยการบริการที่มีสัญญากันไว้ | ระดับของการประเมินและทดสอบก่อนที่มีการนำไปใช้และประเมินเมื่อมีการนำไปใช้ต้องการการบริการที่มีสัญญากันไว้ | นอกจากนี้การละเอียดของสัญญาจะต้องจัดโดยบุคคลซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ (ดูที่ GLD.6 และ GLD.6.1)

การติดตามการนำไปใช้ของระบบเทคโนโลยี เน้นความสำคัญที่โรงพยาบาลจะมีขั้นตอนที่จะประเมินการใช้งานและประสิทธิภาพของเทคโนโลยี | การประเมินรวมถึง, แต่ไม่จำกัด, เทคโนโลยีได้ถูกออกแบบและนำไปใช้งานได้หรือไม่. การรวมเทคโนโลยีกับเทคโนโลยีปัจจุบันดีมากแค่ไหน, และเทคโนโลยีใดที่ ปรับปรุงความปลอดภัยของผู้ป่วย ลดความผิดพลาด และ ทำให้ประสิทธิภาพโรงพยาบาลเพิ่มมากขึ้น

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.6

- 1. คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนร่วมในการเลือก การนำไปใช้ และการประเมินเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2. มีการประเมินและทดสอบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศก่อนนำไปใช้
- 3. มีการประเมินระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งรวมถึง การใช้งาน ความมีประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผู้ป่วย

มาตรฐาน MOI.7

บันทึกและสารสนเทศได้รับการปกป้องจากการสูญหาย ถูกทำลาย แก้ไขดัดแปลง และเข้าถึงหรือนำไปใช้ โดยผู้ที่ไม่มีอำนาจ **Ⓟ**

เจตนาของ MOI.7

เวชระเบียนผู้ป่วย ข้อมูลและสารสนเทศอื่นๆ มีความปลอดภัยและได้รับการปกป้องตลอดเวลา | ตัวอย่างเช่น เวชระเบียนผู้ป่วยที่ยังใช้งานอยู่ได้รับการจัดเก็บไว้ในที่ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพสุขภาพเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้ และเป็นที่ยังไม่เกิดความเสียหายจากความร้อน น้ำ ไฟ หรือสาเหตุอื่นๆ | องค์การนำกระบวนการที่จะป้องกันการเข้าถึงสารสนเทศที่จัดเก็บในระบบอิเล็กทรอนิกส์โดยผู้ไม่มีสิทธิเข้าถึงมาปฏิบัติ (ดูที่ PFR.1.3, ME 3)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.7

- 1. มีการปกป้องข้อมูลและสารสนเทศจากการสูญหาย
- 2. มีการปกป้องข้อมูลและสารสนเทศจากการถูกทำลาย
- 3. มีการปกป้องข้อมูลและสารสนเทศไม่ให้ถูกแก้ไขดัดแปลง และเข้าถึงหรือนำไปใช้โดยผู้ไม่มีสิทธิ

มาตรฐาน MOI.8

มีการให้ความรู้และฝึกอบรมแก่ผู้กำหนดนโยบายและบุคลากรอื่นที่เหมาะสม เกี่ยวกับการใช้และจัดการสารสนเทศ

เจตนาของ MOI.8

มีการให้ความรู้และฝึกอบรมบุคลากรในองค์กรซึ่งสร้าง รวบรวม วิเคราะห์ ใช้ข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการจัดการสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ | การศึกษาและฝึกอบรมนี้ทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถ

- เข้าใจเรื่องความปลอดภัยและการรักษาความลับของข้อมูลและสารสนเทศ
- ใช้เครื่องมือวัด เครื่องมือทางสถิติ และ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
- ช่วยในการแปลความหมายข้อมูล
- ใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจ
- ให้ความรู้และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้ป่วยและครอบครัวในกระบวนการดูแล และ
- ใช้เครื่องมือวัดเพื่อประเมินและปรับปรุงการดูแลและกระบวนการทำงาน

มีการให้ความรู้และฝึกอบรมบุคลากรตามหน้าที่รับผิดชอบ คำบรรยายลักษณะงาน และความต้องการใช้ข้อมูลและสารสนเทศ

กระบวนการจัดการระบบสารสนเทศทำให้สามารถรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และการสร้างรายงานเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ | โดยเฉพาะ การรวบรวมข้อมูลด้านคลินิกและการบริหารจัดการ ช่วยผู้นำองค์กรในการวางแผนร่วมกัน | กระบวนการจัดการสารสนเทศสนับสนุนผู้นำด้วยข้อมูลระยะยาวและข้อมูลเปรียบเทียบ (ดูที่ SOE.8)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.8

- 1. มีการให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการของการจัดการสารสนเทศแก่ผู้ทำหน้าที่ผู้ตัดสินใจและบุคคลอื่นๆ
- 2. การให้ความรู้ที่นั้นเหมาะสมกับความต้องการข้อมูลและสารสนเทศและความรับผิดชอบของตำแหน่งงาน
- 3. มีการรวมความต้องการข้อมูลและสารสนเทศด้านคลินิกและการบริหารจัดการตามที่ต้องการได้เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

♥ MOI.9 – MOI.9.1 | การจัดการเอกสารและการนำไปใช้ Management and Implementation of Documents

MOI การจัดการเอกสารและการนำไปใช้

การจัดการเอกสารและการนำไปใช้ (Management and Implementation of Documents)

มาตรฐาน MOI.9

มีนโยบายและระเบียบปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร ได้มีการจัดการอย่างสม่ำเสมอ และเป็นนโยบายและระเบียบปฏิบัติ

เจตนาของ MOI.9

นโยบายและระเบียบปฏิบัติมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ที่เสมอเหมือนกันเกี่ยวกับการทำหน้าที่ขององค์กรด้านคลินิกและไม่ใช่คลินิกในองค์กร | นโยบายหรือระเบียบวิธีประกอบด้วยสารสนเทศที่จะพัฒนาและควบคุมนโยบายอย่างไร ได้รวมถึงขั้นตอนต่อไปนี้

- a) การทบทวนและอนุมัตินโยบายและระเบียบปฏิบัติทั้งหมดโดยผู้มีอำนาจก่อนประกาศใช้
- b) กระบวนการและความถี่ของการทบทวนและต่ออายุนโยบายและระเบียบปฏิบัติ
- c) การควบคุมเพื่อให้มั่นใจว่ามีนโยบายและระเบียบปฏิบัติฉบับที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันเท่านั้นพร้อมใช้ในทุกที่ที่มีการใช้
- d) การระบุการเปลี่ยนแปลงในนโยบายและระเบียบปฏิบัติ
- e) การรักษาเอกสารอย่างมีเอกลักษณ์และเอกสารชัดเจนอ่านง่าย (document identity and legibility)
- f) กระบวนการสำหรับการจัดการกับนโยบายและระเบียบปฏิบัติซึ่งมีกำเนิดจากภายนอกองค์กร
- g) การเก็บรักษานโยบายและระเบียบปฏิบัติที่ล้าสมัยเป็นระยะเวลาอย่างน้อยตามที่กฎหมายและระเบียบข้อบังคับกำหนด โดยสร้างความมั่นใจว่าจะไม่นำเอกสารเหล่านั้นไปใช้โดยไม่ตั้งใจ และ
- h) การระบุและติดตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติทั้งหมดที่ยังใช้งานอยู่

มีการนำกระบวนการในการจัดทำและรักษาไว้ซึ่งนโยบายและระเบียบปฏิบัติเหล่านั้นไปใช้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.9

- 1. มีนโยบายหรือระเบียบวิธีที่เป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งระบุข้อกำหนดสำหรับการจัดทำและรักษาไว้ซึ่งนโยบายและระเบียบปฏิบัติ ประกอบด้วยข้อ a) ถึง b)
- 2. มีรูปแบบสำหรับเอกสารที่มีความเหมือนกันอย่างเป็นทางการ อย่างเป็นมาตรฐาน เช่น นโยบายทั้งหมด

- 3. ความต้องการของเอกสารที่เป็นแนวทางได้ถูกนำไปใช้และมีหลักฐานใน นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และโปรแกรม ได้ถูกค้นพบในโรงพยาบาล
- 4. มีนโยบายหรือระเบียบปฏิบัติที่เป็นลายลักษณ์อักษร เป็นแนวทางเพื่อติดตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติทั้งหมด ที่ใช้อยู่

มาตรฐาน MOI.9.1

มีการนำไปใช้อย่างเต็มรูปแบบ สำหรับ นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ แผนงาน และเอกสารอื่นๆ ซึ่งเป็นแนวทางอย่าง สม่าเสมอและเป็นรูปแบบเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติด้านคลินิกและไม่ใช้คลินิก (P)

เจตนาของ MOI.9.1

คู่มือ นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ แผนงาน และเอกสารอื่นๆ จะต้องตรวจสอบตลอดระยะเวลาการรับรอง (โปรดสังเกตจะมี สัญลักษณ์ (P) ระบุไว้ด้านบน) | เอกสารนี้ต้องการเพื่อที่จะลดการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการและลดความเสี่ยงที่จะ เกิดขึ้นจากกระบวนการ | สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการด้านคลินิกเพื่อที่จะปรับปรุงคุณภาพและความปลอดภัย ของผู้ป่วย

ระบบการติดตามจะต้องมีเอกสารที่ระบุถึง หัวข้อ วันที่ออกเอกสาร ครั้งที่จัดทำและหรือวันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็น ปัจจุบัน จำนวนหน้า ผู้ออกและ/หรือผู้ทบทวนเอกสาร และการระบุถึงฐานข้อมูล (ถ้ามี) | ระบบการติดตามช่วยเหลือ พนักงานที่จะใช้นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการมอบหมายงานหรือสถานการณ์โดยเฉพาะได้อย่างรวดเร็ว | ตัวอย่างเช่น พนักงานในแผนกฉุกเฉินสามารถเข้าไปใช้นโยบายเกี่ยวกับความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว (informed consent) เมื่อผู้ป่วยต้องการหัตถการการผ่าตัดได้อย่างรวดเร็ว

มีขั้นตอนที่ทำให้มั่นใจได้ว่าพนักงานได้อ่านและคุ้นเคยกับ นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และแผนที่เกี่ยวข้องกับงาน | กระบวนการนี้อาจจะเป็นส่วนหนึ่งในการแนะนำงานให้กับบุคลากรในแผนกและหน้าที่ของบุคลากร หรือ อาจจะเป็น ส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมพิเศษเป็นกลุ่มหรือทั้งสถานพยาบาล | สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ มีกำหนดแนวทางการทำงานได้ ระบุไว้ในเอกสารเป็นหลักฐานถึงการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล เพื่อติดตามการปฏิบัติตาม นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ หรือ แผน ที่เกี่ยวข้องกับการมอบหมายงานของบุคลากร

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.9.1

- 1. มีไว้ซึ่ง นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และแผนงานที่ต้องการ และมีความเข้าใจที่จะเข้าไปใช้เอกสารโดยบุคลากรที่มี หน้าที่รับผิดชอบ
- 2. มีการฝึกอบรมและทำความเข้าใจถึงเอกสารเหล่านี้ ให้กับบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบ
- 3. มีการนำ นโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และแผนงาน ไปใช้อย่างเต็มรูปแบบ และมีหลักฐานในการปฏิบัติงานของแต่ละ บุคลากร
- 4. มีการตรวจติดตาม การนำนโยบาย ระเบียบปฏิบัติ และแผนงาน ว่าได้นำไปปฏิบัติ และสารสนเทศได้สนับสนุน การนำไปปฏิบัติอย่างเต็มที่

♥ MOI.10 – MOI.12 | เวชระเบียนผู้ป่วย Patient Clinical Record

MOI เวชระเบียนผู้ป่วย

เวชระเบียนผู้ป่วย (Patient Clinical Record)

มาตรฐาน MOI.10

องค์กรจัดทำและเก็บรักษาเวชระเบียนผู้ป่วยทุกรายที่ได้รับการตรวจประเมินหรือรักษาอย่างเป็นทางการเป็นมาตรฐาน และกำหนดเนื้อหาในเวชระเบียน รูปแบบ และสถานที่ของการบันทึกรายการ (P)

มาตรฐาน MOI.10.1

เวชระเบียนผู้ป่วยมีสารสนเทศเพียงพอที่จะระบุตัวผู้ป่วย สนับสนุนการวินิจฉัยโรค อธิบายเหตุผลของการรักษา บันทึกความเป็นไปและผลการรักษา

เจตนาของ MOI.10 และ 10.1

มีเวชระเบียนสำหรับผู้ป่วยทุกรายที่ได้รับการประเมินหรือรักษาในสถานพยาบาล | ในฐานะผู้ป่วยใน ผู้ป่วยนอก หรือ การดูแลเร่งด่วน มีการกำหนดตัวบ่งชี้เวชระเบียนที่เฉพาะสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย หรือมีกลไกอื่นที่ใช้เชื่อมผู้ป่วยกับเวชระเบียนของตน | การมีเวชระเบียนหนึ่งฉบับและมีหมายเลขบ่งชี้เฉพาะสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย ช่วยให้องค์กรกำหนดที่เก็บและค้นหาเวชระเบียนผู้ป่วยได้ง่าย และบันทึกการดูแลที่ให้กับผู้ป่วยตามช่วงเวลาที่ผ่านมา

เนื้อหา รูปแบบ และสถานที่ของการบันทึกรายการสำหรับเวชระเบียนผู้ป่วยได้กำหนดเป็นมาตรฐานเพื่อที่จะช่วยสนับสนุนการรวบรวมและการรักษาอย่างต่อเนื่องโดยผู้ประกอบวิชาชีพหลายๆ คนในการดูแลผู้ป่วย | องค์กรกำหนดข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องบันทึกไว้ในเวชระเบียนของผู้ป่วยแต่ละรายที่ได้รับการประเมินและรักษาสำหรับกรณีผู้ป่วยใน ผู้ป่วยนอก หรือ ผู้ป่วยฉุกเฉิน | เวชระเบียนผู้ป่วยต้องการข้อมูลที่เพียงพอต่อการวินิจฉัย การรักษา และระบุหลักสูตรและผลการรักษา และเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบวิชาชีพที่ทำการดูแลผู้ป่วยต่อไป (ดูที่ COP.2.2 และ MMU.4.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.10

- 1. มีการจัดทำเวชระเบียนสำหรับผู้ป่วยทุกรายที่ได้รับการประเมินและรักษาในองค์กร
- 2. เวชระเบียนผู้ป่วยได้รับการเก็บรักษาไว้โดยการใช้ตัวบ่งชี้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์สำหรับผู้ป่วยหรือวิธีการอื่นที่ได้ผล
- 3. องค์กรได้กำหนดเนื้อหาเฉพาะของเวชระเบียนผู้ป่วย รูปแบบ และสถานที่ของการบันทึกรายการ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.10.1

- 1. เวชระเบียนผู้ป่วยประกอบด้วยสารสนเทศเพียงพอเพื่อระบุตัวผู้ป่วย
- 2. เวชระเบียนผู้ป่วยประกอบด้วยสารสนเทศเพียงพอเพื่อสนับสนุนการวินิจฉัยโรค (ดูที่ AOP.1.1)
- 3. เวชระเบียนผู้ป่วยประกอบด้วยสารสนเทศเพียงพอเพื่อแสดงเหตุผลของการดูแลรักษา (ดูที่ AOP.1.2)
- 4. เวชระเบียนผู้ป่วยประกอบด้วยสารสนเทศเพียงพอที่จะบันทึกการรักษาและผลของการรักษา (ดูที่ COP.2.1, ME 6; COP.3, ME 2; ASC.5; และ ASC.7)

มาตรฐาน MOI.10.1.1

เวชระเบียนของผู้ป่วยฉุกเฉินทุกคน ระบุเวลาที่มาถึงและเวลาที่ออก สรุปผลเมื่อสิ้นสุดการรักษา อาการของผู้ป่วยเมื่อจำหน่าย และคำแนะนำในการมาตรวจติดตาม

เจตนาของ MOI.10.1.1

เวชระเบียนของผู้ป่วยฉุกเฉินแต่ละราย ระบุเวลาที่มาถึงและเวลาที่ออก | ข้อมูลนี้ใช้กับผู้ป่วยแผนกฉุกเฉินทุกคน รวมถึงผู้ซึ่งจำหน่ายจากโรงพยาบาล การโอนย้ายผู้ป่วยไปหน่วยบริการอื่น หรือผู้ป่วยในที่ได้รับการรักษาที่โรงพยาบาล |

เวลาออกอาจจะเป็นเวลาที่ผู้ป่วยออกจากแผนกฉุกเฉินโดยกลับบ้านหรือไปยังสถานพยาบาลอื่น หรือ เป็นเวลาที่ผู้ป่วยย้ายไปหน่วยอื่นเป็นผู้ป่วยใน | สำหรับผู้ป่วยที่ออกจากแผนกฉุกเฉิน เวชระเบียนจะรวมการสรุปผลเมื่อสิ้นสุดการรักษาอาการของผู้ป่วยเมื่อจำหน่าย และคำแนะนำในการมาตรวจติดตาม (ดูที่ ACC.1.1, ME 5)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.10.1.1

- 1. เวชระเบียนของผู้ป่วยฉุกเฉินระบุเวลาที่มาถึงและเวลาที่ออก
- 2. เวชระเบียนของผู้ป่วยที่ออกไป มีการระบุสรุปผลเมื่อสิ้นสุดการรักษา
- 3. เวชระเบียนของผู้ป่วยที่ออกไป มีการระบุอาการของผู้ป่วยเมื่อจำหน่าย
- 4. เวชระเบียนของผู้ป่วยที่ออกไป มีการระบุคำแนะนำในการมาตรวจติดตาม

มาตรฐาน MOI.11

นโยบายขององค์กรระบุบุคคลที่มีสิทธิบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนผู้ป่วย **Ⓟ**

มาตรฐาน MOI.11.1

เวชระเบียนผู้ป่วยทุกฉบับระบุผู้บันทึก และวันที่บันทึก

เจตนาของ MOI.11 และ 11.1

การเข้าถึงของข้อมูลแต่ละประเภทอยู่บนพื้นฐานของความต้องการและการกำหนดโดยตำแหน่งหน้าที่ รวมถึงนักศึกษาในสถาบันการศึกษา | กระบวนการที่มีประสิทธิภาพ กำหนดสิ่งต่อไปนี้

- ผู้ที่สามารถเข้าถึงสารสนเทศ
- สารสนเทศซึ่งแต่ละบุคคลเข้าถึงได้
- ข้อมูลพันธุกรรมที่ผู้ใช้จะรักษาความลับของสารสนเทศ และ
- กระบวนการที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการละเมิดการรักษาความลับและความปลอดภัย

ลักษณะอย่างหนึ่งของการรักษาความปลอดภัยของสารสนเทศผู้ป่วยคือการกำหนดผู้มีสิทธิในการได้รับและบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนผู้ป่วย | องค์กรจัดทำนโยบายที่จะให้สิทธิแก่บุคลากรเหล่านั้น | ระบุเนื้อหาและรูปแบบสำหรับบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนผู้ป่วย | มีกระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่าบุคคลที่ได้รับสิทธิเท่านั้นที่ลงบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนผู้ป่วย และการบันทึกแต่ละครั้งระบุชื่อของผู้บันทึกและวันที่บันทึก | นโยบายจะต้องระบุกระบวนการในการแก้ไขหรือเขียนทับบนบันทึกเวชระเบียนที่ได้เขียนไว้แล้ว | มีการบันทึกเวลาตามที่ต้องการกำหนด เช่น เวลาในการรักษา หรือเวลาในการส่งยา (ดูที่ COP.2.2, MMU.4.2, และ MOI.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.11

- 1. มีการระบุบุคคลที่มีสิทธิบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนในนโยบายขององค์กร (ดูที่ IPSPG.2)
- 2. มีกระบวนการที่ทำให้มั่นใจว่าเฉพาะผู้ที่ได้รับสิทธิเท่านั้นที่บันทึกข้อมูลในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 3. มีกระบวนการระบุวิธีการแก้ไขหรือเขียนทับบันทึกในเวชระเบียนผู้ป่วย
- 4. มีกระบวนการเพื่อทำให้มั่นใจว่าผู้ได้รับอนุญาตเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงเวชระเบียนผู้ป่วยได้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.11.1

- 1. สามารถระบุตัวบุคคลผู้บันทึกข้อมูลในเวชระเบียนแต่ละครั้งได้
- 2. สามารถระบุวันที่มีการบันทึกข้อมูลในเวชระเบียนแต่ละครั้ง
- 3. สามารถระบุเวลาที่มีการบันทึกข้อมูล ในกรณีที่ต้องครกำหนด

มาตรฐาน MOI.12

องค์กรประเมินเนื้อหาและความสมบูรณ์ของเวชระเบียนผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ

เจตนาของ MOI.12

แต่ละองค์กรกำหนดเนื้อหาและรูปแบบของเวชระเบียนผู้ป่วย และมีกระบวนการประเมินเนื้อหาและความสมบูรณ์ของบันทึก | กระบวนการนี้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะขององค์กรและทำอย่างสม่ำเสมอ | การทบทวนเวชระเบียนใช้การสุ่มตัวอย่างตามผู้ประกอบวิชาชีพที่ให้การดูแล และประเภทของการดูแลที่ให้ | กระบวนการทบทวนนี้ทำโดยแพทย์ พยาบาล และวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับสิทธิในการบันทึกเวชระเบียน | การทบทวนดังกล่าวเน้นที่การบันทึกในเวลาที่กำหนด ความสมบูรณ์ การอ่านออกได้ ของเวชระเบียนและสารสนเทศทางคลินิก และประเด็นอื่นๆ | กระบวนการทบทวนรวมถึงการประเมินเนื้อหาที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ | กระบวนการทบทวนเวชระเบียนขององค์กรใช้กับเวชระเบียนของผู้ป่วยที่กำลังรับการดูแลและของผู้ป่วยที่ได้รับการจำหน่ายแล้ว

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MOI.12

- 1. มีการทบทวนเวชระเบียนของผู้ป่วยที่กำลังรับการดูแลและของผู้ป่วยที่ได้รับการจำหน่ายแล้วแบบสุ่ม อย่างน้อยไตรมาสละครั้งหรือบ่อยกว่าขึ้นอยู่กับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
- 2. การทบทวนทำโดยแพทย์ พยาบาล และบุคคลที่ได้รับสิทธิให้บันทึกหรือจัดการเวชระเบียนผู้ป่วย
- 3. การทบทวนเน้นถึงการบันทึกในเวลาที่กำหนด การอ่านออกได้ และความสมบูรณ์ของเวชระเบียน
- 4. กระบวนการทบทวนครอบคลุมเนื้อหาในเวชระเบียนที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้
- 5. ผลลัพธ์จากกระบวนการทบทวน ถูกนำมาเข้าสู่กลไกกำกับดูแลคุณภาพขององค์กร

ตอนที่ 4 Section IV: มาตรฐานของศูนย์การศึกษาทางการแพทย์ขององค์กร Academic Medical Center Hospital Standards ((ใหม่) = หัวข้อใหม่เมื่อเทียบกับ ฉบับที่ 4 ฉบับก่อนหน้า)

⇒ การให้การศึกษแก่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์ Medical Professional Education (MPE)
การให้การศึกษแก่ผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์ Medical Professional Education (MPE)

มาตรฐาน MPE.1

ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลและเป็นผู้นำขององค์กรอนุมัติและตรวจสอบติดตามการมีส่วนร่วมขององค์กรในการให้การศึกษทางการแพทย์

เจตนาของ MPE.1

การรวบรวมการศึกษาของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดในการดำเนินงานขององค์กรต้องการความมุ่งมั่นในการกำหนดเวลา พลังงาน และทรัพยากรอย่างมีสาระสำคัญ | ผู้ฝึกอบรมรวมถึง แพทย์ใช้ทุน (interns) แพทย์ประจำบ้าน (residents หรือ house officers) และ แพทย์เฉพาะทางสาขาต่อยอด (fellows) | การตัดสินใจรวมการศึกษาและการดำเนินงานที่จะทำเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่ระดับสูงสุดขององค์กร | เมื่อตัดสินใจให้การศึกษที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายหรือหุ้นส่วนขององค์กร การกำกับดูแลจะได้รับแจ้งทุกความสัมพันธ์และความรับผิดชอบ | ในฐานะที่เป็นระดับการกำกับดูแลมีความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายองค์กร แผนกลยุทธ์ การจัดสรรทรัพยากร และโปรแกรมคุณภาพด้วยเช่นกัน (ดูที่ GLD.1.1 ถึง GLD.1.6) เป็นสิ่งจำเป็นที่จะรวบรวมการตัดสินใจ | ตัวอย่างเช่น ความมุ่งมั่นในการให้การศึกษแก่นักศึกษาแพทย์และผู้ฝึกอบรมสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรหรือไม่ และความมุ่งมั่นนี้นำเสนอบริการต่อประชาชนและผู้ป่วยอย่างไร

ผู้กำกับดูแลและผู้นำขององค์กรมีความรับผิดชอบต่อการได้มา การทบทวน และการยอมรับต่อตัวแปรโปรแกรม การศึกษาของผู้ให้การสนับสนุนหลักสูตรการศึกษาด้วยเช่นกัน

ชุดของตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมการศึกษาในองค์กรถูกเลือกและรายงานไปยังผู้กำกับดูแลและผู้นำองค์กรเป็นประจำทุกปีเพื่อตรวจสอบขอบเขตและกิจกรรมของโปรแกรม ความสำเร็จของเป้าหมายโปรแกรม การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และความพึงพอใจกับโปรแกรมของผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MPE.1

- 1. การตัดสินใจให้การศึกษทางการแพทย์จะทำในระดับสูงสุดของการกำกับดูแลและความเป็นผู้นำขององค์กร ที่มีความสอดคล้องกับภารกิจขององค์กร และได้บันทึกไว้
- 2. ผู้กำกับดูแลและผู้นำองค์กรได้รับ ตรวจสอบ และยอมรับตัวแปรของการเข้าร่วมโครงการโรงเรียนแพทย์ และได้บันทึกการทำงานไว้
- 3. ผู้กำกับดูแลและผู้นำองค์กรรับรองชุดของตัวชี้วัดเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการของโปรแกรม การศึกษทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง และมีการบันทึกการติดตามและตรวจสอบไว้
- 4. ผู้กำกับดูแลและผู้นำองค์กรตรวจสอบโปรแกรมการศึกษทางการแพทย์ในองค์กรอย่างน้อยปีละครั้ง และมีการบันทึกการตรวจสอบไว้
- 5. การตรวจสอบรวมถึงความพอใจของผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่ต่อการให้บริการทางคลินิกในโปรแกรม

มาตรฐาน MPE.2

เจ้าหน้าที่คลินิก ประชากรผู้ป่วย เทคโนโลยี และอาคารสถานที่ขององค์กรสอดคล้องกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการศึกษา

เจตนาของ MPE.2

การให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและมีความหมายสำหรับนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดต้องมีปัจจัยหลายอย่าง ที่นอกเหนือจากความมุ่งมั่นของการกำกับดูแลและการนำองค์กร | เจ้าหน้าที่ทางคลินิกขององค์กรต้องมีจำนวนเพียงพอ และมีความเชี่ยวชาญเพื่อให้การศึกษาแก่นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดเพิ่มมากขึ้น | ตัวอย่างเช่น จำนวนเจ้าหน้าที่พยาบาล สนับสนุนโปรแกรมการศึกษา และเจ้าหน้าที่พยาบาลเข้าใจความสัมพันธ์เพื่อโปรแกรมการศึกษา

ประชากรผู้ป่วยขององค์กรมีจำนวนเพียงพอและต้องการการสนับสนุนการศึกษาและประสบการณ์การเรียนรู้ด้านคลินิก | นอกจากนี้ต้องมีห้องเรียนที่เพียงพอ กับการศึกษาแบบออกปฏิบัติหน้าที่ และ สถานที่พัก และเอกสารประกอบการสอนที่พิมพ์ขึ้นและแบบออนไลน์สนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ | มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่จำเป็นเพื่อฝึกสอน จากหลักฐานที่ใช้ปฏิบัติทางด้านดูแลสุขภาพ

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MPE.2

- 1. มีหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่ทางคลินิกขององค์กรมีจำนวนเพียงพอและมีการศึกษา ฝึกอบรม และมีความสามารถในการสนับสนุนและให้การศึกษาแก่นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดเพิ่มขึ้น
- 2. มีหลักฐานว่าประชากรผู้ป่วยขององค์กรมีจำนวนเพียงพอและมีความต้องการทางคลินิกเพื่อสนับสนุนการศึกษานักศึกษาแพทย์ฝึกหัด
- 3. มีหลักฐานว่า อาคารสถานที่ เทคโนโลยี และทรัพยากรอื่นสนับสนุนการศึกษานักศึกษาแพทย์ฝึกหัด

มาตรฐาน MPE.3

มีการระบุ ผู้สอนด้านคลินิก และบทบาทของเจ้าหน้าที่แต่ละคนและความสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษา

เจตนาของ MPE.3

มีการระบุ เจ้าหน้าที่ทางคลินิกที่มีความรับผิดชอบต่อนักศึกษาแพทย์และให้การศึกษาอบรมและควบคุมดูแล ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้การศึกษาแพทย์ฝึกหัดและเจ้าหน้าที่องค์กรอื่นเข้าใจความรับผิดชอบและอำนาจในการสั่งการขณะศึกษา | ตัวอย่างเช่น เมื่อเจ้าหน้าที่องค์กรมีความคิดเห็น ความกังวล หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโปรแกรมการศึกษา หรือนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดมีความเข้าใจว่าใครรับผิดชอบในการรับข้อมูลนั้นและดำเนินการต่อไป

ความสัมพันธ์ของผู้สอนด้านคลินิกขององค์กรต่อสถาบันที่ให้การสนับสนุนทางการศึกษาจะต้องชัดเจน | ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการหารือตำแหน่งทางวิชาการของเจ้าหน้าที่ทางคลินิก มีความชัดเจนของรายได้และรางวัลของตำแหน่งนั้น การใช้ตำแหน่งอย่างไร และตำแหน่งมีความหมายต่อประชาชนทั่วไปอย่างไร | องค์กรมีรายชื่อของผู้สอนด้านคลินิกและตำแหน่งทางการแพทย์และวิชาการ | มีการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการต่ออายุหรือการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งทางวิชาการ (ดูที่ SQE.9 ถึง SQE.11)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MPE.3

- 1. มีการระบุผู้สอนด้านคลินิกให้แก่เจ้าหน้าที่องค์กร และมีรายชื่อผู้สอนด้านคลินิกทั้งหมด รวมถึงตำแหน่งทางวิชาชีพและการศึกษา
- 2. เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ ความรับผิดชอบและอำนาจในการสั่งการ
- 3. องค์กรมีกระบวนการในการตรวจสอบตำแหน่งทางวิชาการ และข้อกำหนดสำหรับการต่ออายุหรือการเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงตำแหน่งให้เป็นปัจจุบัน

มาตรฐาน MPE.4

องค์กรเข้าใจและกำหนดความถี่และความจำเป็นของการควบคุมดูแลทางการแพทย์สำหรับนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดแต่ละประเภทและแต่ละระดับ (P)

เจตนาของ MPE.4

การควบคุมดูแลมีความจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าการดูแลผู้ป่วยมีความปลอดภัยและให้แน่ใจว่าโปรแกรมการฝึกอบรมเป็นประสบการณ์สำหรับนักศึกษาแพทย์ฝึกหัด | ระดับการควบคุมดูแลที่ต้องการมีความสอดคล้องกับระดับการฝึกอบรม และระดับของความสามารถของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัด | องค์กรเข้าใจว่าความสามารถของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัด ไม่สามารถสันนิษฐานได้และจะต้องแสดงให้เห็นในช่วงต้นโปรแกรมการฝึกอบรม

นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดแต่ละคนเข้าใจกระบวนการควบคุมดูแลด้านคลินิก รวมถึงผู้ใดคือผู้ควบคุมดูแล และความถี่ในการกำกับดูแล | ตัวอย่างเช่น นักศึกษาแพทย์เข้าใจว่าการควบคุมดูแลทำโดยแพทย์ประจำบ้าน หรือโดยแพทย์หลักของผู้ป่วย หรือโดยอาจารย์ของโรงเรียนแพทย์ | นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดเข้าใจว่าการควบคุมดูแลรวมถึงการลงนามในบันทึกและใบสั่งยาทุกฉบับของทุกวัน การลงนามในแผนการดูแลและบันทึกความคืบหน้าของอาการทุกๆ วัน หรือการบันทึกรายการในทะเบียนผู้ป่วย | ในทำนองเดียวกัน เป็นที่ชัดเจนว่ามีการบันทึกวิธีการที่เป็นหลักฐานของการกำกับดูแลไว้ รวมถึงความถี่และตำแหน่งของเอกสาร | เพื่อให้มั่นใจว่าประสบการณ์จากการเรียนรู้เป็นรูปแบบเดียวกัน องค์กรมีการระบุและตรวจสอบความคาดหวังที่เป็นรูปแบบเดียวกันสำหรับกระบวนการให้คำปรึกษา/กำกับดูแล

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MPE.4

- 1. นโยบายองค์กรระบุระดับการควบคุมดูแลที่ต้องการของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดแต่ละระดับ
- 2. ระดับกำหนดบนพื้นฐานของความสามารถในการอธิบายให้นักศึกษาแพทย์ฝึกหัด
- 3. นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดเข้าใจระดับ ความถี่ และเอกสารของการควบคุมดูแล
- 4. องค์กรมีระดับของการดูแลที่ต้องการสำหรับนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดแต่ละคน
- 5. มีกระบวนการที่เป็นรูปแบบเดียวกันสำหรับการบันทึกการควบคุมดูแลที่ต้องการซึ่งสอดคล้องกับ นโยบายองค์กร เป้าหมายของโปรแกรม และคุณภาพและความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย
- 6. องค์กรมีการกำหนดความคาดหวังที่เป็นรูปแบบเดียวกันสำหรับเจ้าหน้าที่กำกับดูแลทุกคน เพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการทำให้นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดมีประสบการณ์ในรูปแบบเดียวกัน
- 7. มีการตรวจสอบทะเบียนผู้ป่วยว่ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของการบันทึกเอกสารและความถี่ในการตรวจสอบ

มาตรฐาน MPE.5

มีการประสานงานและการบริหารจัดการการศึกษาทางการแพทย์ในองค์กรผ่านกลไกการดำเนินงานที่กำหนดไว้และโครงสร้างการบริหารจัดการ

เจตนาของ MPE.5

โปรแกรมการศึกษาทางการแพทย์ในองค์กรต้องมีโครงสร้างการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และความมุ่งมั่นของเวลาของบุคลากรสำหรับการดำเนินการประสานงานและชีวิตประจำวัน | มีการจัดทำและตรวจสอบข้อตกลงระหว่างองค์กรและโรงเรียนแพทย์ | มีรายชื่อของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดที่ถูกต้องในองค์กร | มีเอกสารสำหรับนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดแต่ละคน ดังนี้

- a) สถานะการลงทะเบียน
- b) การจำแนกประเภทวิชาการ
- c) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองที่จำเป็น
- d) รายงานความสำเร็จของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัด
- e) บัตรประจำตัวของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดและความสามารถ
- f) ปัจจัยอื่นๆ ที่ต้องการการอำนวยความสะดวก
- g) ปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อระดับการกำกับดูแลที่จำเป็น

เมื่อโปรแกรมการศึกษาได้รับการสนับสนุนโดยองค์กร มีการกำหนดวิธีการและสถานที่จัดกิจกรรมไว้

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MPE.5

- 1. มีการกำหนดโครงสร้างการดำเนินงานสำหรับการศึกษาทางการแพทย์และมีการดำเนินงานตามที่ต้องการ
- 2. โครงสร้างการบริหารจัดการสำหรับการศึกษาทางการแพทย์ในองค์กรและมีการดำเนินงานตามที่ต้องการ
- 3. มีรายชื่อนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดในองค์กรที่สมบูรณ์และเป็นปัจจุบัน
- 4. มีการบันทึกไว้ซึ่งข้อ a) ถึง g) ในหัวข้อเจตนา ของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดแต่ละคน

มาตรฐาน MPE.6

นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบปฏิบัติทั้งหมดขององค์กร และการดูแลทั้งหมดที่มีภายในคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยขององค์กร (P)

เจตนาของ MPE.6

โปรแกรมการฝึกอบรมและผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญกับคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยโดยรวม | ถึงแม้ว่านักศึกษาแพทย์ฝึกหัดมีความประสงค์ที่จะมีการศึกษาขั้นพื้นฐานในคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยในโปรแกรมการศึกษาแต่ไม่ค่อยเกิดขึ้น | ดังนั้น องค์กรต้องมีโปรแกรมที่วางแผนไว้และรอบคอบเพื่อแนะนำแนวคิดดังกล่าว สนับสนุนนักศึกษาแพทย์ฝึกหัด ในการปฏิบัติตามนโยบายและแนวทางที่เกี่ยวข้อง และรวมนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดในโปรแกรมการติดตามคุณภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วย | ตัวอย่างเช่น นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดได้รับการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายความปลอดภัยผู้ป่วยสากล

นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีแนวทางการปฏิบัติทางคลินิก ขั้นตอนการขอเวลานอกในการผ่าตัด นโยบายในการสั่งยา และกลไกอื่นเพื่อลดความแตกต่างในกระบวนการดูแล – และ ดังนั้นลดความเสี่ยงในกระบวนการ – เป็นส่วนหนึ่งของการปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกหัดและการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและการตรวจสอบ | การปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดรวมถึงดังนี้ เป็นอย่างน้อย

- a) โปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยขององค์กร (คู่มือ GLD.4, GLD.4.1, GLD.5, GLD.11 และ GLD.11.2)
- b) โปรแกรมควบคุมการติดเชื้อ (คู่มือ PCI.5)
- c) โปรแกรมความปลอดภัยด้านยา (คู่มือ MMU.1)
- d) เป้าหมายความปลอดภัยผู้ป่วยสากล
- e) การปฐมพยาบาลอื่นๆ ที่จำเป็น รวมถึงระดับแผนกและหน่วยบริการ (คู่มือ SQE.7) และ
- f) การศึกษาต่อเรื่องที่จำเป็นอื่นๆ

กระบวนการติดตามรวมถึงการที่บุคคลเหล่านั้นให้การกำกับดูแลนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดเพื่อให้แน่ใจว่ามีความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัย (คู่มือ MOI.9.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MPE.6

- 1. นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดได้รับการปฐมพยาบาล ที่มีข้อ a) ถึง f) ในหัวข้อเจตนา เป็นอย่างน้อย
- 2. โปรแกรมการติดตามคุณภาพขององค์กร รวมข้อมูลนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดที่รวบรวมไว้ด้วย
- 3. ผู้ดูแลนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดแน่ใจว่านักศึกษาแพทย์ฝึกหัดมีความรู้ของโปรแกรมและมีส่วนร่วมในโปรแกรม
- 4. นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้ของโปรแกรมเหล่านี้
- 5. ผู้ดูแลนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดพิจารณาการปฏิบัติตามโปรแกรมในการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาแพทย์ฝึกหัด

มาตรฐาน MPE.7

การฝึกอบรมทางการแพทย์ที่ให้การดูแลหรือบริการในโรงพยาบาล – นอกตัวแปรของโปรแกรมทางวิชาการ – ได้รับสิทธิ์ในการให้บริการโดยต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณสมบัติและการกำหนดสิทธิการดูแล คำบรรยายลักษณะงานหรือกระบวนการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ขององค์กร

เจตนาของ MPE.7

กฎหมายและระเบียบปฏิบัติในหลายๆ ประเทศอนุญาตให้ผู้ฝึกหัด มีความก้าวหน้าในโปรแกรม ให้บริการในองค์กร นอกเหนือจากโปรแกรมการศึกษา | เช่น ผู้ฝึกหัดอาจจะให้การดูแลทางการแพทย์ในแผนกฉุกเฉินในตอนเย็นหรือวันหยุดสุดสัปดาห์ หรืออาจจะทำงานเป็น “แพทย์ประจำบ้าน” ในช่วงกะดึก | ในสถานการณ์เช่นนี้ ผู้ฝึกหัดแต่ละคนจะต้องได้รับการประเมินและได้รับอนุญาตที่จะให้บริการเหล่านั้นผ่านกระบวนการที่จัดทำขึ้นตามปกติสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ ตามที่อธิบายไว้ในมาตรฐานคุณสมบัติและการศึกษาของบุคลากร (SQE) | งานของเขาถูกประเมินเป็นไปตามมาตรฐาน SQE

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ MPE.7

- 1. องค์กรกำหนดประเภทของการฝึกอบรมและภายใต้สถานการณ์ที่สามารถจ้างหรือมีการกำหนดโดยองค์กรเพื่อให้การดูแลผู้ป่วยหรือบริการอื่น
- 2. การฝึกอบรมการให้บริการดังกล่าวได้รับการตรวจสอบคุณสมบัติและกำหนดสิทธิการให้บริการ (คู่มือ SQE.9 และ SQE.10)
- 3. มีการประเมินผู้ฝึกหัดที่ให้การบริการดังกล่าว (คู่มือ SQE.11)

⇒ โปรแกรมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ Human Subjects Research Programs (HRP)

โปรแกรมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ Human Subjects Research Programs (HRP)

มาตรฐาน HRP.1

ผู้อำนวยการรับผิดชอบต่อการพิทักษ์สิทธิ์ในการวิจัยในมนุษย์

มาตรฐาน HRP.1.1

ผู้อำนวยการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและความต้องการด้านวิชาชีพและจัดให้มีทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานโครงการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ⑥

เจตนาของ HRP.1 และ HRP.1.1

การวิจัยในมนุษย์เป็นความพยายามที่ซับซ้อนและสำคัญสำหรับองค์กร | ผู้อำนวยการตระหนักถึงระดับความต้องการของความมุ่งมั่นและการมีส่วนร่วมของบุคคลที่จำเป็นเพื่อการสืบค้นความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ในเนื้อหาของการพิทักษ์สิทธิ์ผู้ป่วยที่พวกเขาได้ทำการวินิจฉัยและรักษา

ความมุ่งมั่นของผู้นำแผนก/หน่วยบริการต่อการวิจัยในมนุษย์ไม่ได้แยกจากความมุ่งมั่นในการดูแลผู้ป่วย – ความมุ่งมั่นรวมในทุกระดับ | ดังนั้น องค์กรประกอบของความมุ่งมั่นนี้ประกอบด้วย การพิจารณาด้านจริยธรรม การสื่อสารที่ดี ความรับผิดชอบของผู้นำแผนก/หน่วยบริการ การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ และทรัพยากรทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงิน | ทรัพยากรหนึ่งดังกล่าวเป็นการประกันที่เพียงพอที่จะชดเชยผู้ป่วยสำหรับเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เนื่องจากการวิจัย | ผู้อำนวยการตระหนักถึงภาระหน้าที่ในการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ป่วยโดยไม่คำนึงถึงผู้สนับสนุนการวิจัย

ผู้อำนวยการมีความรู้เกี่ยวกับและปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรฐานวิชาชีพโดยเฉพาะสำหรับการวิจัยทางการแพทย์ เช่นจาก International Conference on Harmonisation (ICH)/องค์การอนามัยโลก (World Health Organization (WHO)) มาตรฐานการปฏิบัติงานทางคลินิกที่ดี (Good Clinical Practice (GCP)) (ดูหมายเหตุในท้ายบทนี้ และดูที่ GLD.12.1)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.1

- 1. ผู้อำนวยการจัดทำและส่งเสริมเกณฑ์ด้านจริยธรรมวิชาชีพ
- 2. ผู้อำนวยการติดต่อสื่อสาร ทางวาจาและลายลักษณ์อักษร ภายในองค์กรในการพิทักษ์สิทธิ์ต่อผู้เข้าร่วมการวิจัยในมนุษย์และสนับสนุนเกณฑ์ด้านจริยธรรมวิชาชีพ
- 3. ผู้อำนวยการกำหนดความรับผิดชอบอย่างเป็นทางการสำหรับการคงไว้ในการพัฒนาและการปฏิบัติตามระเบียบและวิธีปฏิบัติของการวิจัยในมนุษย์
- 4. ผู้อำนวยการรับผิดชอบในการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ป่วยโดยไม่คำนึงถึงผู้สนับสนุนการวิจัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.1.1

- 1. ผู้อำนวยการตระหนักและจัดทำกลไกสำหรับการปฏิบัติตามกฎระเบียบและความต้องการด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- 2. ผู้อำนวยการมีกระบวนการในการจัดทำงบประมาณเพื่อให้ทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงานโปรแกรมการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ

○ 3. ผู้นำองค์กรจัดให้มีหรือให้ความเชื่อมั่นว่ามีหลักประกันอย่างเพียงพอที่จะชดเชยผู้ป่วยที่มีส่วนร่วมในการวิจัยทางคลินิกสำหรับเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์

มาตรฐาน HRP.2

ผู้นำองค์กรกำหนดขอบเขตของกิจกรรมการวิจัย

เจตนาของ HRP.2

กิจกรรมการวิจัยสามารถกำหนดให้หน่วยงานทางคลินิกหน่วยหนึ่งหรือกระจายทั่วทั้งองค์กร | การวิจัยสามารถเป็นหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งชนิด – เช่น การเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ ยา (จากการทดลองและการไม่มีข้อบ่งชี้) หรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม | เพื่อให้มั่นใจว่ามีการควบคุมและสนับสนุนทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับทุกการวิจัยในองค์กร เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้นำองค์กรตัดสินใจเกี่ยวกับขอบเขตของกิจกรรมการวิจัย รวมถึงประเภทและสถานที่ | ผู้นำยังมีความรับผิดชอบต่อการให้ความเชื่อมั่นว่าบุคลากรที่ได้รับการอบรมมีจำนวนเพียงพอเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้วิจัยหลักและสมาชิกคนอื่นๆ ของทีมวิจัย | มีเอกสารคุณสมบัติที่จำเป็น | ผู้นำต้องจัดตั้งองค์ประกอบสำหรับเมื่อบุคลากรขององค์กรเข้าร่วมในการวิจัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.2

- 1. ผู้นำองค์กรกำหนดขอบเขตของโครงการในส่วนของยา เครื่องมือทางการแพทย์ การทดสอบ และหัวข้อและวิธีการในการวิจัยที่มีศักยภาพ
- 2. ผู้นำองค์กรกำหนดอาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ที่จะใช้ในการทำงานวิจัย
- 3. ผู้นำองค์กรกำหนดบุคลากรคุณสมบัติของบุคลากรที่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมเป็นผู้วิจัยหลักและสมาชิกคนอื่นๆ ของทีมวิจัย
- 4. มีเอกสารคุณสมบัติของบุคลากรที่ได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมในโครงการวิจัย
- 5. ผู้นำองค์กรกำหนดสถานการณ์ที่บุคลากรสามารถทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครในการวิจัย

มาตรฐาน HRP.3

ผู้นำองค์กรกำหนดความต้องการของผู้สนับสนุนการวิจัยเพื่อให้มั่นใจว่ามีความมุ่งมั่นในการดำเนินการวิจัย ②

เจตนาของ HRP.3

ผู้สนับสนุนของผู้เข้าร่วมการวิจัยจะต้องมีคุณสมบัติและมีความรับผิดชอบ | ดังนั้น ผู้นำองค์กรต้องกำหนดคุณสมบัติที่ชัดเจนสำหรับผู้สนับสนุนการวิจัยในองค์กร | ผู้สนับสนุนการวิจัยมีความรับผิดชอบในทุกมุมมองของการวิจัยที่เฉพาะเจาะจง รวมทั้ง

- การตรวจสอบคุณภาพและความปลอดภัยของการวิจัย
- สร้างความมั่นใจว่าวิธีการและกระบวนการการวิจัยมีจริยธรรม
- ใช้ทีมวิจัยที่ได้รับการฝึกฝนและมีคุณสมบัติ
- ปกป้องข้อมูลที่เกิดขึ้นให้มีความน่าเชื่อถือและถูกต้อง
- สร้างความมั่นใจว่าผลลัพธ์และการรายงานมีความถูกต้องทางสถิติ มีจริยธรรม และมีความเป็นกลาง
- ปกป้องข้อมูลให้มีความเป็นส่วนตัวและเป็นความลับ และ
- สร้างความมั่นใจว่าแรงจูงใจของผู้ป่วยหรือการวิจัยไม่ประนีประนอมความสมบูรณ์ของการวิจัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.3

- 1. ข้อกำหนดรวมถึงผู้ให้การสนับสนุนปฏิบัติตามนโยบายและวิธีปฏิบัติขององค์กรสำหรับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ความปลอดภัยและจริยธรรมของการวิจัย
- 2. ข้อกำหนดรวมถึงผู้สนับสนุนการวิจัยใช้ทีมงานวิจัยที่ได้รับการฝึกฝนและมีคุณสมบัติที่จะดำเนินการวิจัย
- 3. ข้อกำหนดรวมถึงผู้สนับสนุนการวิจัยปกป้องข้อมูลให้มีความเป็นส่วนตัวและเป็นความลับ (ดูที่ PFR.1.3 และ MOI.2)
- 4. ข้อกำหนดรวมถึงผู้สนับสนุนการวิจัยมั่นใจว่าข้อมูลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือและถูกต้อง และผลลัพธ์และการรายงานมีความถูกต้องทางสถิติ มีจริยธรรม และมีความเป็นกลาง
- 5. ข้อกำหนดรวมถึงผู้สนับสนุนไม่อนุญาตให้แรงจูงใจของผู้ป่วยหรือผู้วิจัยประนีประนอมความสมบูรณ์ของการวิจัย

มาตรฐาน HRP.3.1

เมื่อผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยหนึ่งคนหรือมากกว่าของผู้สนับสนุนการวิจัยอยู่นอกองค์กรทางธุรกิจหรือการศึกษาวิจัย มีการกำหนดความรับผิดชอบนอกองค์กรการวิจัยไว้อย่างชัดเจน **Ⓟ**

เจตนาของ HRP.3.1

การวิจัยในมนุษย์มีองค์ประกอบหลายอย่าง ผู้สนับสนุนบางคนอาจจะเลือกที่จะทำสัญญานอกองค์กร ปกติเรียกว่า องค์กรที่ทำสัญญาวิจัยไว้ | องค์ประกอบดังกล่าวรวมถึง การสรรหาหัวข้อ การดำเนินการวิจัย ให้มีการจัดการข้อมูล หรือการทำหน้าที่เป็นกลไกตรวจสอบการวิจัย | องค์กรและผู้สนับสนุนการวิจัยมีความรับผิดชอบในการคัดเลือกทำ สัญญาองค์กรวิจัย คำอธิบายอย่างชัดเจนถึงความรับผิดชอบ และการติดตามการปฏิบัติตามสัญญา | เมื่อระเบียบวิธีปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการโอนหน้าที่ปฏิบัติโดยผู้สนับสนุนไปยังองค์กรที่ทำสัญญาวิจัย ผู้สนับสนุนติดตามการปฏิบัติตาม ภาระเปรียบซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบการทำสัญญา

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.3.1

- 1. องค์กรกำหนดและนำกระบวนการไปปฏิบัติเพื่อกำหนดกิจกรรมและความรับผิดชอบขององค์กรที่ทำสัญญาวิจัย
- 2. หน้าที่และความรับผิดชอบที่โอนไปโดยผู้สนับสนุนไปยังองค์กรที่ทำสัญญาวิจัย มีอยู่ในสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3. สัญญาระบุว่าองค์กรที่ทำสัญญาวิจัยหรือผู้สนับสนุนมีความรับผิดชอบในการตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ความปลอดภัย และจริยธรรมของการวิจัย
- 4. ผู้สนับสนุนเป็นผู้รับผิดชอบต่อการตรวจสอบสัญญา

มาตรฐาน HRP.4

ผู้นำองค์กรจัดทำหรือทำสัญญาในกระบวนการตรวจสอบเมื่อเริ่มต้นและอย่างต่อเนื่องของการวิจัยในมนุษย์ **Ⓟ**

เจตนาของ HRP.4

หนึ่งในหน้าที่ที่สำคัญที่สุดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในมนุษย์คือการตรวจสอบและติดตามโดยกลุ่มบุคคลอิสระ โดยทั่วไป จะเรียกว่าเป็นคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (Institutional Review Board (IRB)) คณะกรรมการด้าน จริยธรรม หรือการแต่งตั้งที่คล้ายกัน | องค์ประกอบ ขอบเขตความรับผิดชอบ และปัจจัยอื่นๆ อาจบรรยายใน กฎหมายหรือกฎระเบียบข้อบังคับ | กลุ่มนี้ตรวจสอบทุกมุมมองของระเบียบวิธีการวิจัยเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ป่วยได้รับการ ปกป้องและเป็นการวิจัยที่ปลอดภัย | หน้าที่นี้อาจมีการทำสัญญากับองค์กรภายนอกเช่นสัญญาองค์กรวิจัย | นโยบาย

ระเบียบวิธีปฏิบัติ และโครงสร้างหน้าที่ในการตรวจสอบการวิจัยนี้กำหนดโดยผู้นำองค์กร | นอกจากนี้ผู้นำองค์กรมีความรับผิดชอบต่อการกำหนดประเภทของการวิจัยที่ได้รับการยกเว้นจากหน้าที่ตรวจสอบและยกเว้นเอกสารของกิจกรรมของกลุ่มตรวจสอบ | เอกสารนี้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของหน้าที่ของผู้นำในการตรวจสอบว่าการวิจัยเป็นไปได้ด้วยดีเพียงใดอย่างน้อยเป็นประจำทุกปี

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.4

- 1. ผู้นำองค์กรกำหนดและสนับสนุนความต้องการด้านโครงสร้างและการดำเนินงานของหน้าที่ตรวจสอบการวิจัย
- 2. หน้าที่ตรวจสอบการวิจัยปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
- 3. ผู้นำองค์กรระบุข้อกำหนดของหน่วยงานนอกองค์กรซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ตรวจสอบการวิจัย เช่น สัญญาองค์กรวิจัย
- 4. ผู้นำองค์กรกำหนดการวิจัยที่ได้รับการยกเว้นจากกระบวนการตรวจสอบอย่างชัดเจน
- 5. ผู้นำองค์กรกำหนดความต้องการสำหรับเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมของการตรวจสอบการวิจัย
- 6. ผู้นำองค์กรมีการทบทวนกระบวนการตรวจสอบการวิจัยอย่างน้อยเป็นประจำทุกปี

มาตรฐาน HRP.5

องค์กรกำหนดและจัดการกับความขัดแย้งทางผลประโยชน์กับการวิจัยที่ดำเนินการที่องค์กร **Ⓟ**

เจตนาของ HRP.5

ความขัดแย้งทางผลประโยชน์เกิดขึ้นจากหลายแหล่งและในหลายรูปแบบสำหรับการสนับสนุนหรือการเข้าร่วมในการวิจัยในมนุษย์ | ความขัดแย้งอาจจะเป็นทางการเงิน (เช่น การจ่ายเพื่อการรับสมัครของบางวิชา) หรือที่ไม่ใช่ทางการเงิน (เช่น การเดินทางไปพุดในที่ประชุม) | กระบวนการตรวจสอบการวิจัยสามารถระบุและลดความขัดแย้งดังกล่าว หรือองค์กรสามารถใช้หรือพัฒนาชนิดของกลไกที่จะตรวจสอบและลดความขัดแย้ง | กลไกรวมถึงการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ถือว่าเป็นความขัดแย้งและการจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างประสบความสำเร็จ (ดูที่ GLD.12)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.5

- 1. องค์กรระบุข้อกำหนดสำหรับการจัดการความขัดแย้งทางผลประโยชน์ ทั้งทางการเงินและไม่ใช่ทางการเงิน
- 2. องค์กรระบุบุคคล คณะกรรมการ และผู้อื่นซึ่งกำหนดไว้
- 3. องค์กรมีการศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีกระบวนการตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าปฏิบัติตามข้อกำหนด

มาตรฐาน HRP.6

องค์กรรวมโครงการวิจัยในมนุษย์ในโปรแกรมคุณภาพและความปลอดภัยขององค์กร

เจตนาของ HRP.6

การวิจัยในมนุษย์อาจเกี่ยวข้องกับวิธีการผ่าตัดใหม่ การใช้ยาชนิดใหม่ หรือการไม่มีข้อบ่งชี้ของการใช้ยาในปัจจุบัน การใช้รังสีที่ใช้รักษาผู้ใหญ่ไปใช้กับประชากรเด็ก และหัวข้อและวิธีการวิจัยอื่นๆ | ความสำคัญหลักคือการรวมกิจกรรมการวิจัยในกระบวนการตามปกติขององค์กร เช่น การสั่งซื้อ การจ่ายยา และกระบวนการบริหารยาภายใต้การศึกษา | กระบวนการตามปกติรวมถึงการรายงานเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพและความ

ปลอดภัยของผู้ป่วย | ดังนั้น การรายงานเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยขององค์กรในผู้เข้าร่วมการวิจัย ควรเป็นกลไกการตรวจสอบคุณภาพขององค์กร ผู้สนับสนุนการวิจัย หรือองค์กรการวิจัยที่ทำสัญญา

การรายงานเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีการวิจัยสามารถให้ข้อมูลที่สำคัญต่อความเข้าใจโดยรวมในด้านคุณภาพ และความปลอดภัยของการดูแลผู้ป่วยในองค์กร | เช่น เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ที่สำคัญเมื่อใช้ยาโดยไม่มีข้อบ่งชี้เป็น ข้อมูลความปลอดภัยของผู้ป่วยที่สำคัญซึ่งควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตรวจสอบทางการแพทย์อย่างต่อเนื่องของ องค์กร | ความสำคัญเท่าๆ กันคือการจัดการและกำจัดการวิจัยทดลองทางยา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการกับวัตถุ อันตราย | นอกจากนี้ เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ใช้ในขั้นตอนการทดลองควรมีการตรวจสอบและคงไว้

ดังนั้นในทุกมุมมองของโปรแกรมการวิจัยในมนุษย์ควรมีการประเมินว่ามีการปรับใช้โปรแกรมคุณภาพและความ ปลอดภัย และดังนั้นกระบวนการรายงานและตรวจสอบอย่างต่อเนื่องในองค์กรควรรวมไว้ในโปรแกรมการวิจัย | นอกจากนี้ควรเป็นกรณีเมื่อกิจกรรมการวิจัยทำโดยองค์กรที่ทำสัญญาวิจัย (ดูที่ GLD.4)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.6

- 1. โครงการวิจัยเป็นส่วนประกอบของกระบวนการขององค์กรในการรายงานและดำเนินการกับเหตุการณ์ที่ไม่พึง ประสงค์ อุบัติการณ์รุนแรง ของประเภทและกระบวนการที่เรียนรู้จากเหตุการณ์เกือบพลาด (ดูที่ MMU.7.1, QPS.7, QPS.8 และ QPS.9)
- 2. โครงการวิจัยรวมอยู่ในโปรแกรมการจัดการกับวัตถุอันตราย การจัดการเทคโนโลยีทางการแพทย์ และการจัดการ ยา (ดูที่ FMS.5, FMS.8 และ MMU.1)
- 3. การประเมินผลของบุคลากรซึ่งเข้าร่วมในโครงการวิจัยมีการรวมเข้าไปในกระบวนการตรวจสอบการดำเนินงาน ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง (ดูที่ SQE.11)

มาตรฐาน HRP.7

องค์กรกำหนดและดำเนินการกระบวนการการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว (informed consent) ที่ช่วยให้ผู้ป่วย ได้รับการบอกกล่าวและตัดสินใจเกี่ยวกับการสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยทางคลินิก การสืบสวนทางคลินิก หรือการทดลองทาง คลินิก

มาตรฐาน HRP.7.1

องค์กรแจ้งให้ผู้ป่วยและครอบครัวเกี่ยวกับการเข้าถึงการวิจัยทางคลินิก การสืบสวนทางคลินิก หรือการทดลองทาง คลินิก และรวมถึงการคุ้มครองประชากรที่อ่อนแอเพื่อลดการบีบบังคับที่อาจเกิดขึ้นหรืออิทธิพลที่ไม่เหมาะสม (P)

เจตนาของ HRP.7 และ HRP.7.1

องค์กรที่ทำการวิจัยทางคลินิก สืบสวนทางคลินิก หรือทดลองทางคลินิกเกี่ยวข้องกับผู้ป่วยรู้ถึงความรับผิดชอบสิ่งแรก คือสุขภาพและความเป็นอยู่ของผู้ป่วยที่ดี | องค์กรให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยและครอบครัวเกี่ยวกับการเข้าถึงการวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับความต้องการการรักษาผู้ป่วย

เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยและครอบครัวตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการวิจัย องค์กรจัดตั้งนโยบายและระเบียบวิธีปฏิบัติสำหรับการ ยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว (ดูที่ PFR.5) | ตลอดกระบวนการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว ผู้ป่วยและ

ครอบครัวได้รับความเข้าใจของการวิจัยและบทบาทของผู้ป่วยในการวิจัย ให้อิสระในการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมหรือไม่ | ข้อมูลที่ให้ไว้ระหว่างกระบวนการยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว รวมถึง

- คำอธิบายของการวิจัย ระยะเวลาการมีส่วนร่วมของผู้ป่วย และวิธีการที่ปฏิบัติตามโดยผู้ป่วย
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- ความไม่สะดวกสบายและความเสี่ยง
- การรักษาและวิธีการอื่นที่อาจเป็นประโยชน์ได้เช่นเดียวกัน
- ขอบเขตที่ความลับของทะเบียนผู้ป่วยจะถูกเก็บรักษาไว้
- การชดเชยหรือการรักษาทางการแพทย์ถ้ามีการบาดเจ็บเกิดขึ้น
- ข้อความว่าเป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจ
- ความเชื่อมั่นที่จะปฏิเสธการเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการเข้าร่วมจะไม่ประนีประนอมการรักษาหรือเข้าถึงบริการขององค์กร และ
- ใครเป็นผู้ติดต่อกับคำถามเกี่ยวกับการวิจัย

การป้องกันใส่เข้าไปในสถานที่ผ่านหน้าทำการทบทวนการวิจัยขององค์กรเพื่อปกป้องผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงและอาจเสี่ยงต่อการข่มขู่หรือมีอิทธิพลที่จะเข้าร่วมในการวิจัย | ผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงรวมถึง เด็ก นักโทษ สตรีมีครรภ์ บุคคลที่มีปัญหาทางจิต บุคคลที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาหรือเศรษฐกิจ และบุคคลอื่นๆ ที่มีความสามารถลดลงหรือไม่สามารถรับข้อมูลหรือตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัย | อีกกลุ่มหนึ่งก็คือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงคือบุคลากรขององค์กร | บุคลากรอาจรู้สึกอยู่ภายใต้ความกดดันที่จะเข้าร่วม เช่น เมื่อผู้ตรวจสอบหลักคือหัวหน้างาน

เมื่อผู้ป่วยตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยและได้รับความยินยอม มีการระบุบุคคลที่ให้ข้อมูลและให้ความยินยอมไว้ในทะเบียนผู้ป่วย | ในบางครั้งระเบียบวิธีการวิจัยอาจมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับการค้นพบเมื่อเริ่มแรก เช่น ปริมาณยาอาจมีการเปลี่ยนแปลง | ต้องได้รับการยินยอมจากผู้ป่วยอีกครั้งหนึ่งภายใต้สถานการณ์เหล่านี้และคล้ายกัน (ดูที่ PFR.5.2)

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.7

- 1. ผู้ป่วยที่ถูกร้องขอให้เข้าร่วมได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย ระยะเวลาการมีส่วนร่วมของผู้ป่วย และวิธีการที่ปฏิบัติตาม และใครเป็นผู้ติดต่อกับคำถามเกี่ยวกับการวิจัย
- 2. ผู้ป่วยที่ถูกร้องขอให้เข้าร่วมได้รับข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความไม่สะดวกสบายและความเสี่ยง การรักษาและวิธีการอื่นที่อาจช่วยเหลือผู้ป่วย
- 3. ผู้ป่วยที่ถูกร้องขอให้เข้าร่วมได้รับข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตที่ความลับของทะเบียนผู้ป่วยจะถูกเก็บรักษาไว้
- 4. ผู้ป่วยที่ถูกร้องขอให้เข้าร่วมได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการชดเชยหรือการรักษาทางการแพทย์ถ้ามีการบาดเจ็บเกิดขึ้น
- 5. ผู้ป่วยที่ถูกร้องขอให้เข้าร่วมมีความเชื่อมั่นว่าการเข้าร่วมเป็นการสมัครใจ และสามารถที่จะปฏิเสธการเข้าร่วมหรือถอนตัวจากการเข้าร่วมจะไม่ประนีประนอมการรักษาหรือเข้าถึงบริการขององค์กร
- 6. ตลอดหน้าทำการตรวจสอบการวิจัย องค์กรจัดตั้งและนำไปปฏิบัติซึ่งการยินยอมเข้าร่วมทำได้อย่างไรและมีการบันทึกไว้และสถานการณ์ที่ได้รับความยินยอมอีกครั้งในระหว่างการวิจัย

องค์ประกอบที่วัดได้ (ME) ของ HRP.7.1

- 1. มีการระบุผู้ป่วยและครอบครัวและได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าถึงการวิจัยทางคลินิก การสืบสวนทางคลินิก หรือการทดลองทางคลินิกที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการรักษา

- 2. ตลอดหน้าที่ยอดตรวจสอบการวิจัย องค์กรจัดตั้งและนำไปปฏิบัติซึ่งการปกป้องความปลอดภัย สิทธิ และความ เป็นอยู่ที่ดีของผู้ป่วยที่มีความเสี่ยง รวมถึง เด็ก นักโทษ สตรีมีครรภ์ บุคคลที่มีปัญหาทางจิต บุคคลที่ด้อยโอกาสทาง การศึกษาหรือเศรษฐกิจ และบุคคลอื่นๆ ที่มีความเสี่ยงต่อการข่มขู่หรือมีอิทธิพลที่จะเข้าร่วมในการวิจัย
- 3. ตลอดหน้าที่ยอดตรวจสอบการวิจัย องค์กรจัดตั้งและนำไปปฏิบัติซึ่งการปกป้องความปลอดภัย สิทธิ และความ เป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรขององค์กรที่มีความเสี่ยงต่อการข่มขู่หรือมีอิทธิพลที่จะเข้าร่วมในการวิจัย